

JAINSITE E-BOOKS LITERATURE

**JAIN HISTORY • JAIN GRANTH • JAIN SUTRA
JAIN VIDHI • JAIN STORY • JAIN ASTROLOGY**

And Many More Books in Gujarati, Hindi & English

જૈનસાઇટ ઇ-બુક્સ લિટરેચર ના સંપૂર્ણ લાભાર્થી
શ્રી શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, અંધેરી (પૂર્વ)

પાર્શ્વદર્શન બિલ્ડીંગ, ડૉ. સર્વપલ્લી રાધાકૃષ્ણ રોડ,
(જુના નાગરદાસ રોડ), અંધેરી (પૂર્વ), મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૬૯.

www.jainsite.com

Blessings : P. P. PANYAS SHREE NIPUNCHANDRA VIJAYJI M. S.

Inspired by : MUNI BHAGYACHANDRA VIJAYJI M. S.

Created by :

E-mail: info@jainsite.com • Tel.: 09867711171

॥ ॐ श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथाय नमः ॥

જેન ઈ-બુક્સ ના સંપૂર્ણ લાભાર્થી

શ્રી શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, અંધેરી (પૂર્વ)

॥ ॐ श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथाय नमः ॥

ट्रस्टनी नोंधणी नं. F-4210 (BOM)

सोसायटीनी नोंधणी नं. Bombay 381/1976 G.B.B.S.D.

श्री शैलाम्बर मूर्तिपूजक जैन संघ, अंधेरी (पूर्व)

पार्श्वदर्शन भिर्डींग, डॉ. सर्वपल्ली राधाकृष्ण रोड, (जुना नागरदास रोड),
अंधेरी (पूर्व), मुंबई - ४०० ०६६.

प्रस्तावना

अनेक परमोपकारक आचार्य देव ज्ञानी, तपस्वी मुनिराज, सेवाभावी साध्वीजु भगवंताना अद्वितीय-अद्भूत-अवर्णनीय आशिर्वादथी तथा महापवित्र मंत्रोच्चार अने विधि विधान द्वारा स्थापित आकर्षक अलौकिक अनेक अने मनमोहक रत्ना भगवान श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथजु मनोरम्य, नेत्र द्विपक लावण्यमय प्रतिभाजुने मूणनायक तरीके भिराजमान करेल देवविमान तुल्य तीर्थसभ जिनालय अटले मारुं-तमारुं अने आपणा सहुनु श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथजुनु शिपरजंधी जिनालय तथा धीर-वीर-गंभीर-सरण-भक्ति-धार्मिक पापभीरु दानवीर अने उत्तमोत्तम श्रावक-श्राविकाओथी जनेलो रपमा तीर्थकर तरीके ओणजातो श्री श्वे. मू. जैन संघ, अंधेरी (पूर्व) अटले अमारो श्री अने सरस्वतीथी सभर जनेलो विनयी-विवेकी अने गुंरुभगवंतानो कृपापात्र जनेल चारे तरफु अे दशे दिशाओमां जैनम् जयति शासनम् नी यशोगाथा नो विजयघोष १४ राजलोकमां गुंजतो करनार अटले अमारो श्री श्वे. मू. जैन संघ अंधेरी (पूर्व) अनेक नाना मोटा धार्मिक अनुष्ठानो करनार श्री संघोने मद्दरूप जणनार, अनेक पांजरापोणोने सहायभूत थनारो अनेक साधु-साध्वीजु भगवंताना वेयावच्यमां सदाय अग्नेसर, गृह जिनालयमांथी शरु थयेल आजे उत्तुंग गगनचुंभी आकर्षक शिपरजंधी जिनालय जेमां देव-देवीओनी देवकुलिकाओ शोभी रही छे. श्री संघमां कायमी आर्थभिल जातु-जे जे पाठशाळाओ, ज्ञानभंडार अटले श्री संघ शक्तिनुं नभूनेदार नजरालुं कहेवाय.

युगद्विवाकर प. पू. उपकारी गच्छना नायक आ. भ. श्री विजय धर्मसूरीश्वरजु म. सा. नी शुभ प्रेरणा मार्गदर्शक तथा तेमनी शुभ निश्रामां निर्मित अने स्थापित श्री जिनालय तथा प. पू. शतावधानी आ. भ. श्री जयानंदसूरीजुनी प्रेरणाथी ता. ४-४-१९७६ मां श्री संघनी स्थापनाना सुंदर विचारोनुं भीज आजे घेद्युरो घटादार वृक्ष समान जन्थो छे. यमत्कारी अने अलौकिक मूणनायक श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथ भगवानना दर्शन करीने जैन-जैनतरानी धर्याओ इणीभूत थरु छे.

निसहाय-अजोल जनेला टोरोनी अने पांजरापोणोने अमारो श्री संघे उदार हाथे मद्द करी छे तथा हालमां केणवणी क्षेत्रे, मेडीकल क्षेत्रे, साधर्मिक क्षेत्रे, अनुकंपा क्षेत्रे परा श्री संघनी ज अेक शाखा श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथ इण्टिण्डेशन द्वारा आर्थिक सहाय चालु छे.

श्री श्वे. मू. जैन संघ वती

प्रमुप

॥ श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथाय नमः ॥

॥ परमतारकश्रीमदात्म-कमल-वीर-दान-प्रेम-रामचन्द्र-महोदय-हेमलूषण सूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

“अहो श्रुतज्ञानम्” ग्रंथ शुद्धोध्दार २०

हीरकलश जैन ज्योतिष

: द्रव्य सहायक :

पूज्यपाद परमशासनप्रभावक, तपागच्छाधिपति आचार्य भगवंत
श्रीमद् विजय रामचन्द्रसूरीश्वरजु महाराजना
धर्मोपकारनी स्मृतिमां तेओश्रीना शिष्यरत्न
पू. पंन्यासप्रवर श्री जिनदर्शनविजयजु गणिवर्यना सद्गुपदेशथी
श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथ आराधक संघ
पुभराज रायचंद आराधना भवनना ज्ञाननिधिमांथी

: संयोजक :

शाह बाबुलाल सरेमल बेडावाणा
श्री आशापूरण पार्श्वनाथ जैन ज्ञानभंडार
शा. वीमणाबेन सरेमल जवेरचंदजु बेडावाणा भवन
हीराजैन सोसायटी, साबरमती, अमदावाड-३८०००५
(मो.) ९४२५५८५९०४ (ओ.) २२१३२५४३ (रहे.) २७५०५७२०

संवत् २०५५

ई.स. २००९

શ્રી જ્યોતિષ શિક્ષણાચ વિશારદ આચાર્ય શ્રી જ્યોતિષ-
સૂરીશ્વરજી અંથમાળા

અંથાંક ૩

શ્રી હીરકલશ

જૈન જ્યોતિષ અંથ

સંપાદક તથા સંશોધક

લલિયા ગોરધનદાસ લક્ષ્મીરામ ત્રવાડી
પાટણ, (ઉત્તર ગુજરાત)

 JAINSITE
જૈનમ્ જગતિ વાસનમ્

સંપાદક

શાસ્ત્રી હિમ્મતરામ મહાશાંકર જાની
જ્યોતિષાચાર્ય

પ્રાપ્તિસ્થાન

સારાલાલ મણિલાલ નવાળ
નામજી બુદરની પોળ, મહાવીની પોળ
અમદાવાદ

મૂલ્ય. વીસ રૂપિયા

प्राप्तिस्थानः—

सारासार्थ भक्तिशाल नवाब्ज
नामल्लभूदरनी पोल, अमदावाड
तथा

श्री गेवराज पुस्तक भंडार
मोडीछनी बास, पायधुनी, मुंबाई-३

सूत्रक :

भक्तिशाल जमनलाल शाह
धी नवप्रकाश प्री. प्रेस
वीरवाडी रोड :: अमदावाड

प्रकाशक :

श्रीयुक्त कुंवरल हरीशचंडा
शु. नलिया. (४२७)

श्रीहीरकलश जैन ज्योतिष

विषयानुक्रम

विषय	पृष्ठसंख्या	पृष्ठसंख्या
प्रकरण १ लुं तिथि प्रकरण	१-४२	१७-४०
भंगलायरण	१-२	१७
तिथिजोनी संज्ञा	३-५	२६
शुद्ध तिथि	६	२७
दण्डतिथि (सूर्यदण्ड)	७-६	२७
अंद्रदण्ड तिथि	१०-१२	२७
कूर तिथि	१३-१६	२८
वृद्धि तिथि	१७	२६
क्षय तिथि	१८	२६
गलअरु तिथि	१६-२१	३०
करण क्षाववानी रीति	२२-२५	३३
यर करण स्थिर करण	२६-२७	३४
करण परत्वे कार्य	२६-३१	३४
अद्रा होष	३२	३५
अद्रा होष परिहार	३३	३५
अद्रानां नाम	३४	३५
अद्राभां कार्य	३५	३५
अद्रानोः सर्षिभ्यो वृश्चिकी भेद	३६	३५
अद्रावास अने इल	३७-४२	३५-४०
प्रकरण २ लुं वार प्रकरण	४३-६५	४१-५६
वार संज्ञा	४३	४१
वार परत्वे कार्य	४४-४६	४१
वार प्रवृत्ति	४७-४८	४१-४२
अंकान्ति परत्वे वारनां आरंभो भेद	४६-५०	४२
शुभकर वार	५१	४२
होरा	५२	४४
दिवसनां शेषादीनां	५३	४४

विषय	मासिक	पृष्ठिक
रात्रिनां शोधदीर्घा	५४	४६
वार परत्वे वर्णं शोधदीर्घा	५५-५७	४६-४७
शुभ शोधदीर्घा	५८	४७
छाया अञ्ज सुहृत्	५६-६१	४७-४८
द्वादश अंगुल अंकुनी सिद्ध छाया	६२-६३	४८-५०
विषय सुहृत्	६४	५१
शिवा विधित सुहृत्	६५-८७	५१-५५
अर्ध प्रहर	८८	५५
काशवेधा	८९	५५
कुबिक	९०	५५
अपकुबिक	९१	५५
कंठक	९२-९३	५५
यमयुग	९४-९५	५६
प्रकरण्युं उं व्युं नक्षत्र प्रकरण्युं	९६-२५०	५७-१२४
नक्षत्रोनां ताराश्रेणी संख्या	९६-१००	५७
नक्षत्रनां वर्षा (चरण्युं व्युं)	१०१-१०७	५८
नक्षत्रोनी संख्या अने कार्य	१०८-११२	५८-५९
उभयंभुज नक्षत्रो	११३-११४	५९
अधोभुज नक्षत्रो	११५-११६	५९
तिर्यग्भुज नक्षत्रो	११७-११८	५९
नक्षत्रोनी श्रेणि	११९-१२०	६०
श्रेणि वैर	१२३-१२४	६०
भुंज	१२५-१२८	६०
मण्यु	१२९-१३२	६१
नाडी	१३३-१३७	६५
नक्षत्रोनी राशि	१३८-१४६	६५-६६
वर्ष	१५०-१५२	६६
राशि परत्वे वर्षा	१५३-१५६	६६-६७
अह भैत्री	१५९	६७
अह अत्रुता	१६०	६७
अह शेष (वार नक्षत्रधी)	१६१	६८

વિષય	આર્થિક	પૃષ્ઠાંક
મૃત્યુ યોગ	૧૬૨	૬૬
ઊત્પાત યોગ	૧૬૩	૭૦
રાક્ષસ યોગ	૧૬૪-૧૬૫	૭૧
યમધંટ	૧૬૬-૧૬૮	૭૨
કર્ક યોગ (વાર તિથિથી)	૧૬૯	૭૬
મૃત્યુ યોગ	૧૭૦	૭૭
શંવર્તક	૧૭૧-૧૭૨	૭૭
વિપ્લવ (વિષ્કંભ)	૧૭૩-૧૭૫	૭૮
યમકર્તારી, યમશુભ અને (તિથિ નક્ષત્રથી)	૧૭૬-૧૭૯	૭૯
નવલાસુખી		
યમલયોગ (તિથિવાર અને નક્ષત્રથી)	૧૮૦	૮૧
ત્રિપુષ્કર	૧૮૧	૮૨
વજ્રમુશલ	૧૮૨-૧૮૬	૮૨-૮૩
પરિધકંઠ	૧૮૭-૧૮૯	૮૩-૮૪
આક્રમણ-વિક્રમ	૧૯૦-૧૯૧	૮૫
તિથિ ગંઠાંત	૧૯૨	૮૮
નક્ષત્ર ગંઠાંત	૧૯૩-૧૯૪	૮૮-૮૯
લગ્ન ગંઠાંત	૧૯૫	૮૯
ગંઠાંત ફળ	૧૯૬	૮૯
આનંદાદિ યોગ	૧૯૭-૨૦૨	૯૮
આનંદાદિ યોગોનું ફલ	૨૦૩-૨૦૯	૯૮-૧૦૨
દિન શુદ્ધિ	૨૧૦-૨૧૪	૧૦૩
શિદ્ધિયોગ (વાર નક્ષત્રથી)	૨૧૫	૧૦૪
શિદ્ધિયોગ ફળ	૨૧૬	૧૦૫
અમૃતશિદ્ધિ ફળ સહિત	૨૧૭-૨૧૮	૧૦૫
વિષયોગ	૨૧૯-૨૨૦	૧૦૬
સ્થવિર યોગ (વા. તિ. નક્ષત્ર)	૨૨૧-૨૨૨	૧૦૬
રાજ્યયોગ	૨૨૩-૨૨૪	૧૦૭
કુમારયોગ	૨૨૫-૨૨૬	૧૦૮
શર્વાક	૨૨૭-૨૨૮	૧૦૮
યમદાદ	૨૨૯-૨૩૧	૧૦૮-૧૦૯

विषय	भायांक	पृष्ठांक
धनिष्ठा पंचक	२३२-२३५	११०
शिवयोग	२३६-२४२	१११
सिद्धियोग	२४४-२५८	११४-११६
प्रकरणा ४ धुं अह प्रकरणा	२५१-२६६	१२५-१२६
अहोना राशि भोगववानो समय	२५१-२५२	१२५
अह जायर	२५३-२५८	१२५
नानी पनोती	२५६-२६०	१२५
मोटी पनोती	२६१	१२६
भंगल आदिना वकी गतिना दिवसो	२६२	१२६
” ” अतिवार अति ”	२६३-२६५	१२६
अनि भंगणनु विशेष	२६६-२६७	१२६
अस्त विचार	२६८	१२६
अह जायर इण	२६९	१२६
प्रकरणा ५ धुं राशी प्रकरणा	२७०-३०४	१२७-१४३
अंद्रमल अंद्रमा	२७०-२७१	१२७
ताराफल अंद्रमा	२७२	१२७
तारामखुना प्रकार	२७३	१२७
तारा भेद (उत्तम तारा)	२७४	१२७
अंद्रमा निषिद्ध (मध्यम) तारा	२७५	१२८
वल्गु (अधम) तारा	२७६	१२९
अशुभ अंद्रमा पार अवस्था भेद	२७७-२८१	१३०
अंद्रनो अंद्रमा वास	२८२-२८६	१३३
अंद्रनो वास	२८७-२८९	१३५
राशि परत्वे अंद्रनो दिशायोगां वास	२९०-२९२	१३६
धटिका परत्वे दिग्विदिग्वास	२९३-२९५	१३७
अशी रवि अक	२९६-२९७	१३७-१३८
अंद्रोदम इण	२९८-३०१	१३८-१३९
अंद्रनुं नगरादि वास इण	३०२-३०४	१३९
प्रकरणा ७ धुं अह प्रकरणा	३०५-८१३	१४४-३८९
अर्धाधान अहत्त	३०५	१४४
अर्धात ”	३०६-३०७	१४४

विषय	भाषांक	पृष्ठांक
सूक्तिकारनाम सुद्धत	३०८-३०९	१४५
ऊरमर आरनी	३१०	१४७
मंडांत कुल	३११	१४८
आश्लेषा जन्म विचार	३१२-३१५	१५४-१५६
मूला जन्म विचार	३१६-३२१	१५६-१५८
कुलसंहार योग	३२२	१५९
मूल पुराकार यक	३२३-३२५	१६०
मूल मरुषु विचार	३२६	१६१
मूल वृक्षाकार यक	३२७-३३०	१६१-१६२
मूल औ यक (औषाकार यक)	३३१-३३४	१६३
मूलमरुषु विचार (औ)	३३५	१६४
ज्जरजन्म योग	३३६-३३७	१६४-१६५
पुराकार यक	३३८-३४०	१६८
औषाकार यक	३४१-३४२	१६९
सुनियक	३४३-३४७	१६९-१७०
जन्म कुंडलीनां इण	३४८-३५९	१७१-१७२
स्तनपान सुद्धत	३६०	१७२
पालकारोदधु	३६१	१७२
नामहरषु सुद्धत	३६२-३६३	१७२
अन्नप्राशन	३६४-३६५	१७३
कथुर्वेष	३६६-३६७	१७३
हंतोत्पत्ति	३६८-३७१	१७४
मुंडन (औष)	३७२-३७३	१७५
विद्यारंभ	३७४-३७७	१७७-१७८
दीक्षा	३७८-३७९	१७८
सोय	३८०-३८१	१८१
ज्जोर्ध	३८२-३८४	१८२-१८३
विवाह-भकुट	३८५	१८४
शुद्धिमेलापक	३८६-३८७	१८४
नवपंथक	३८८	१८४
प्रीतिपदाष्टक	३८९	१८४

विषय	गाथांक	पृष्ठांक
वैर पढावटक	३६०	१८५
वस्य अकुट	३६६	१८५
वैर अकुट	३६२-३६३	१८५
कन्या विचार	३६४-३६७	१८५
वाग्दान मुहूर्त	३६८-४००	१८५-१८६
विवाहे त्याग्य (दोषादि)	४०१-४०५	१८०-१८१
विवाहे भाव्य (गुण्युदि)	४०६	१८१
न्येष्ट मास विचार	४०७-४०८	१८१
पौषादि मास विचार	४०९	१८१
अहमन्न विचार	४१०	१८१
रविमन्न विचार	४११	१८१
गुरु अन्न विचार	४१२	१८१
अन्न अन्न विचार	४१३	१८१
अन्न पूजा प्रकार	४१४-४१५	१८२
विवाहे तिथ्यादि शुद्धि	४१६-४१७	१८५
” नक्षत्र ”	४१८-४१९	१८७
विवाहे पुष्य निषेध	४२०	१८९
हालपट अंक	४२१-४२८	२००
विवाहे निषिद्ध शोचो दशमो रवियोग	४२८-४३२	२०३
लता	४३३-४३६	२०५
लता इक्ष	४३७	२०६
पात	४३८-४४०	२०७
पात इण	४४१-४४३	२०८
श्रुति	४४४-४४५	२०९
नक्षत्र वेध (पंचशुक्लाका)	४४६-४५२	२०९-२१०
पादान्तर वेध (पंचशुक्लाका)	४५३-४५५	२१०-२११
रविवाम वेध	४५६-४५९	२११
अन्नवाम वेध	४६०	२१५
गुरु वाम वेध	४६१	२१५
वेध इण	४६२	२१५
अभिन्न दोष	४६३-४६६	२१६

विषय	भाषांक	पृष्ठांक
बतादि पत्रि द्वापानुं इल	४६७	२१६
भाष्य पत्रक	४६८-४७०	२१६
शुध पत्रक	४७१-४८३	२१६-२१८
अेकार्गल	४८४-४८४	२१८-२१६
अेकार्गल यक	४८५-४८८	२२०
उपग्रह	४८९-५०२	२२१
विवाहे अष्टहोष	५०३-५०४	२२२
अष्टहोष परिहार	५०५-५०६	२२२
कान्तिसाम्य	५०७-५१०	२२२-२२३
भर्मांकटकस्य छिद्रयोग	५११-५१२	२२३
भर्मांकटकस्य छिद्रयोगानुं इण	५१३-५१४	२२३
लमशुद्धि (यंद्रक्षल)	५१५-५१७	२२३
दिवारात्र्यंघ लम	५१८-५२०	२२३-२२४
हरग्रहेवर्णित लम	५२१-५२२	२२४
वर्णयंदक्षयोग	५२३-५२६	२२५
वर्णयंवार	५२७-५२८	२२५
शेभदग्रह	५२९-५३०	२२५
अहविद्या प्रमाष्य	५३१-५३२	२२७
लमलंगद अह	५३३-५३४	२२८
पत्रशेभद अहक्षण	५३५-५३७	२२८
मोधुलिक लम	५३८-५३९	२३३
मोधुलिकलंगद अह	५४०-५४३	२३३
मोधुलिक शेभद अह	५४४	२३३
अीने नूतन वस्त्राभरण्य सुहर्त	५४५	२३७
प्रथम वधु प्रवेश	५४६-५४७	२३७
शुक्रविचार (वधुप्रवेशे)	५४८-५५७	२४३
शुक्र अघतव विचार	५५८	२४३
वेपार (दुक्कान)नुं सुहर्त	५५९-५६०	२४४
निधि अहवानुं सुहर्त	५६१-५६२	२४५-२४६
पशु भरीहवानुं ..	५६३-५६७	२४६
कृषि सुहर्त	५६८-५६९	२४८
हलमयक	५७०-५७३	२४९

વિષય	પાનાંક	પૃષ્ઠાંક
કૃપત્તક	૫૭૪	૨૫૨
વાહીશીપણુ (આરામ ઘાન)	૫૭૫	૨૫૫
ધાન્ય સંગ્રહ	૫૭૬	૨૫૭
પ્રતિષ્ઠા મુદ્દત	૫૭૭-૫૭૯	૨૫૭-૨૫૮
„ જ્ઞેન પ્રતિષ્ઠા મુદ્દત	૫૮૦-૫૮૧	૨૫૮
ઔષધ લેવાનું મુદ્દત	૫૮૨-૫૮૩	૨૫૮
પટ્ટી લગાડવાનું „	૫૮૪	૨૫૯
શામ્ભુકિતરનાન	૫૮૫-૫૮૬	૨૫૯
નૂતન વસ્ત્ર ધારણ	૫૯૦-૫૯૧	૨૫૯
વાસણુ ખરીદવાનું મુદ્દત	૫૯૨	૨૫૯
પ્રેતક્રિયા	૫૯૩-૫૯૪	૨૬૦
સંગીત શીખવાનું મુદ્દત	૫૯૫	૨૬૦
નાટારંગ	૫૯૬	૨૬૦
જન્મ નક્ષત્ર વલ્લ્ય	૫૯૭	૨૬૦
જટા રાખવાનું મુદ્દત	૫૯૮-૬૦૦	૨૬૦
પ્રથમ મદિરાપાન મુદ્દત	૬૦૧	૨૬૦
સજ્જ મહણુ „	૬૦૨	૨૬૦
ખડગત્તક „	૬૦૩-૬૦૪	૨૬૧
હાથી ઘોડા લેવાનું „	૬૦૫	૨૬૧
રાજ્યદર્શન „	૬૦૬	૨૬૨
પ્રયાણ વત્સવિચાર	૬૦૭-૬૧૦	૨૭૩
શુક્રવાસ	૬૧૧-૬૧૨	૨૭૩
દિક્ષાશલ	૬૧૩-૬૧૪	૨૭૫
શલપરિહાર	૬૧૫-૬૧૮	૨૭૫-૨૭૬
તિથિવાર નક્ષત્ર પરત્વે શલ	૬૧૯-૬૨૨	૨૭૮
તિથિપરત્વે કાલ અને પાશ	૬૨૩-૬૨૪	૨૮૦
વાર પરત્વે „	૬૨૫-૬૨૬	૨૮૦
યોગિની	૬૨૭-૬૨૯	૨૮૨-૨૮૩
અર્ધપ્રહરી યોગિની	૬૩૦	૨૮૩
પટિકા યોગિની	૬૩૧-૬૩૨	૨૮૩-૨૮૪
કુંભત્તક	૬૩૩-૬૩૫	૨૮૫-૨૮૬

विषय	गाथांक	पृष्ठांक
अथाज्ञो वज्रवर्षं तिस्रि नक्षत्र	१४३-१४०	२८३
छिन्नाम आकाश तिस्रि वार नक्षत्र छिन्नाम	१४१-१४२	२८८
अभ्यस " " "	१४३	२८८
निषिद्ध तिस्रि वार नक्षत्र	१४४-१४८	२८८
प्रस्थान	१४६-१५१	२६९-२६७
साक्षात्तिक दौष	१५२-१५४	२६८
पंचतत्त्व	१५५-१५६	३००
पंच स्वर इल	१५७-१५६	३००
शिवयज्ञ	१६०-१६५	३०४-३०५
राहुयज्ञ	१६६-१६७	३०७
अर्धप्रहरराहु	१६८-१६६	३०८
पंधा राहुयज्ञ	१७०-१८३	३०६-३१०
मुष्पे विशेष	१८४-१८५	३१३-३१४
कुलाकुल नक्षत्र अने तेमनुं इल	१८६-१८६	३१४
सूर्यं क्षालानल यज्ञ	१६०-१६७	३१५-३१६
अंद्र क्षालानल यज्ञ	१६८-१७०	३१६
यमदंडूयज्ञ	१७१-१७३	३१६
नरयज्ञ (आरवाहन)	१७४-१७६	३१७
,, (नववाहन)	१७७-१७४	३१७-३१८
वास्तु प्रकरणा आम साथे दोषदोष	१७५-१७६	३२१
गाम वास इण	१७७-१७४	३२१
शून्यवास	१७५-१७६	३२२-३२६
गृहारंका मुहूर्त	१७०-१७१	३२६-३२७
द्वार निर्णय	१७३-१७५	३२७
पृथ्वी सुती के ओडी ?	१७६-१७७	३२७
गृहारंके राहुयज्ञ	१७८-१४०	३२७-३४३
द्वार मुहूर्त	१४१-१४३	३४३
गृह प्रवेश	१४४-१४५	३५५
गृह प्रवेशे कलशयज्ञ	१४६-१४६	३५७-३५८
रविवास वाभाई	१५०-१५४	३५६
धरमा यूसी करवानुं मुहूर्त	१५५-१५६	३६४

विषय	मासिक	पृष्ठांक
धर पाठग निषिद्ध वस्तु	७५७	३६४
लेखुदेणु प्रश्न अक्षरमयक	७५८-७६४	३७१-३७२
स्वशरीरयज्ञान	७६५-७६८	३७४
मर्जाज्ञान	७६९	३७७
संतान संख्या	७७०-७७२	३७७
शैव प्रश्न	७७३-७७४	३७८
शैव प्रश्न उपक्रमयोग	७७५-७७६	३७९
,, त्रिनाडी अक्षर	७७७-७७९	३७९
भात अक्षर	७८०-७८२	३८०
शैव भात विचार	७८३-७८४	३८२
सर्पदंड विचार	७८५-७८६	३८२-३८३
वारकष्टावली	७८५-७८६	३८६
नक्षत्र कष्टावली	७८७-८००	३८६-३८७
वार नक्षत्र कष्टावली	८०१-८११	३८७-३८८
नष्ट पशुबाल	८१२-८१३	३८९
प्रकरण ७ सुं योग प्रकरण	८१४-८१९	३९०-४४०
गतकलिथी कालमखना	८१४	३९०
सुग प्रमाण	८१५	३९०
अक्षर पंचांग उपरशी भीष्म पंचांग		
जनाववानी रीत	८१६-८२०	३९०-३९१
वार ज्ञान	८२१	३९३
नक्षत्र ज्ञान	८२२	३९४
शैव ज्ञान	८२३-८२४	३९४
अधिक भास ज्ञान	८२५-८३०	३९४-३९५
वर्षना राशदि	८३१-८३३	३९६-३९९
दिनमान साधन	८४४-८४४	४००-४०१
दिनमान रात्रीमानतो वृद्धिकम	८४५-८५०	४०४
सुग प्रमाण	८५१-८५३	४०५
भटिका साधन	८५४-८५८	४०६-४०७
प्रकारान्तरे भटिकासाधन	८५९-८६१	४०७
मतशात्रीमान साधन	८६२-८६८	४०७-४०८

વિષય	માર્ગિક	પૃષ્ઠિક
સંવત્સર નામ	૮૬૬-૮૭૩	૪૧૧
ગ્રહ નક્ષત્ર ક્રમ	૮૭૪-૮૭૬	૪૧૩
સંવત્સર ક્રમ	૮૭૭-૮૭૮	૪૧૩
મેઘનાં નામ અને ક્રમ	૮૭૬-૮૮૧	૪૧૪
શકિષ્ટી ચક્ર	૮૮૨-૮૮૬	૪૧૪
વર્ષના સ્તંભ	૮૮૭	૪૧૫
અહમ્મી વિચાર	૮૮૮-૮૯૭	૪૧૬-૪૧૭
અગસ્ત્યોદય વિચાર	૮૯૮	૪૧૭
વર્ષ ધ્રુવાંક	૮૯૯	૪૧૮
વિશ્વાનયન (વક્ત્રા)	૯૦૦-૯૦૨	૪૧૮-૪૧૯
આયબ્યમ	૯૦૩-૯૦૭	૪૧૯
વર્ષ દિન સંખ્યા વિચાર	૯૦૮	૪૨૧
નક્ષત્રોના આગ્નેયાદિ મંડળ	૯૦૯-૯૨૭	૪૨૧-૪૨૨
સંક્રાન્તિ ક્રમ	૯૨૮-૯૩૬	૪૨૩-૪૨૪
સંક્રાન્તિ વખતના અંદાજ ક્રમ	૯૩૭-૯૪૮	૪૨૬-૪૨૭
સંક્રાન્તિના નામ મુહુર્તાદિ	૯૪૯-૯૬૦	૪૩૦-૪૩૨
સંક્રાન્તિની યજ્ઞ ઉપરથી સુબિશ્વાદિ	૯૬૧-૯૬૨	૪૩૩
ગાન		
આર્દ્રા પ્રવેશ	૯૬૩	૪૩૫
પાંચ વાર ક્રમ	૯૬૪-૯૬૫	૪૩૫
શુક્રચાર ઉદયારતાદિક	૯૬૬-૯૭૬	૪૩૫-૪૩૬
મેઘગાન ત્રિનાદી ચક્ર	૯૭૭	૪૩૬
ગુરુ અતિચાર ક્રમ	૯૭૮	૪૩૭
કેટલાક વર્ષા યોગ	૯૭૯-૯૮૦	૪૩૭
અમાવાસ્યા યોગ	૯૮૧-૯૮૨	૪૩૮
તિથિ ક્રમ ચૈત્રાદિ માસ પરત્વે ક્રમ	૯૮૩-૯૯૭	૪૩૮-૪૩૯
મંચાલંકાર	૯૯૮-૯૯૯	૪૩૯

પ્રસ્તાવના

પ્રસ્તુત ગ્રંથ હીરકલ્પશ તેના કર્તા મુનિશ્રી હીરકલ્પશના નામથી હીરકલ્પશ નામે રજુ કરવામાં આવે છે. આમ કરવામાં આશય એ છે, કે ગ્રંથનું ગ્રંથકારે પોતે આપેલું નામ અમારા બહુવામાં નથી. ગ્રંથની અંતરંગ બહીરંગ પરીક્ષા કરતાં જ્યોતિષહીર નામ ઉપજાવી શકાય છે ખરું, પણ શ્રી હીરવિજયજી મહારાજની કૃતિ જ્યોતિષહીરના નામે ઉપલબ્ધ થતી હોઈ જામ ઉત્પન્ન થવાની પણ શક્યતા રહે છે. તેથી જ એમ સંસ્કૃત સાહિત્યમાં પરિપાટી છે, તેમ આ ગ્રંથ પણ ગ્રંથકારના નામથી જ હીરકલ્પશ નામે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે. સંસ્કૃત સાહિત્યમાં માધ કવિના શિશુપાલવધને “માધ કાવ્ય” તેમજ ભટ્ટી કવિના કાવ્યને “ભટ્ટીકાવ્ય” તરીકે જ પ્રસિદ્ધિ મળેલી છે, તેમ આ ગ્રંથને પણ હીરકલ્પશ નામથી જ પ્રસિદ્ધિ મળેલી હતી, અને અહીં પણ તેને કાયમ રાખી હીરકલ્પશ નામે જ ગ્રંથનું પ્રકાશન કરવામાં આવ્યું છે.

ગ્રંથકાર

આ ગ્રંથ જુની ગુજરાતી ભાષામાં દ્વહાઓમાં તેના કર્તાએ લખ્યો છે. અને તેમાં ગ્રંથકારનું કવિત્વ સ્કૂટ થાય છે. ધણી વખત સંસ્કૃત શ્લોકોમાં પણ જ્યોતિષિક હકીકત રજુ કરવા જતાં કિલ્લતા આવી જાય છે. જ્યારે અહીં ગ્રંથકારે કુશળતા બતાવી કિલ્લતાને દૂર જ રાખી છે, અને કવિના નામને સાર્થક કર્યું છે.

આમ તો ગ્રંથકાર જુની ગુજરાતી ભાષાના કવિ તરીકે પ્રસિદ્ધ છે જ, તેમની કૃતિઓ પણ તેમને કવિ તરીકે સાબીત કરી શકે છે. આ ગ્રંથ જોવાથી આ હકીકત વધુ સ્પષ્ટ થશે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથના કર્તા મુનિશ્રી હીરકલ્પશ મહારાજ છે. તેઓએ આ ગ્રંથમાં પોતાનું નામ ઠેરઠેર મૂકેલું છે. તેઓ પોતે જ્યોતિષી હોવાનું ગૌરવ ધરાવતા હતા. કારણકે જ્યારે ત્યારે તેઓએ “જ્યોતિષહીર” એમ પોતાની જ્યોતિષી તરીકે ગર્વપૂર્વક રજુ-આવ કરી છે.

આ અંથમાં તેમની ઝોળખાણ સંબંધી બીજું કશું મળતું નથી. કારણ અંથ અધૂરો (નહીં જેવો લાગ રહી ગયો છે. કદાચ અંથાલંકાર માત્રજ બાકી છે.) છે. પરંતુ તેમના બીજા અંથોમાં તેમણે પોતાની પૂરી ઝોળખાણ આપી છે. ત્યાં તેઓ લખે છે કે:—

(હાલ ધન્નારી ચઉપધરી છહિલી)

શાસનનાયક વીર જિણેસર, પૂજે જઈ નિતુ ચંદન કેસરિ,
તસ પટિ સોહમ વસિ,
શુભ વરણુઈ બહુ કંઈ ન જાણુઈ શાષા વચગ કુમરની જાણું,
ખરતરગછિ પ્રથાસિ.

શ્રી જિણમાણિકસૂરિ ગુરૂપાટ, નામ જપતાં હુઈ ગહગાટ,
શ્રી જિણચંદ સૂરિંદ.

જસુ નામિઈ સવિ વાદી ભાજઈ કેરારિની પરિ ગુહિરૂ ગાજઈ,
રાજઈ મુણિવર વૃંદ.

શ્રી સાગરચંદ્રસૂરિ આચારિજ જીએ કીયા મોટા જળી કારિજ,
જિણિ ઉથાપિ કુશીલ.

થાપિઈ શીલવંત ગહનાયક એ છઈ મહીપતિ મોટાં વાયક,
પાઈ નમઈ જસુ લીલ.

મહિમરાજ વાયક તસુ શીશ પાટિ તાસુ વલિ વાણૂરીસ,
દયાસાગર તસુ નામ.

તાસુ સીસ પદવી વાણૂરી ન્યાનમંદિર ગુરૂ મહા વિચારી,
પુહવી સારી મામ.

મહીયલિ તાસ પાટિ વિખાય ગુરૂશ્રી દેવતિલક ઉવગાય,
તાસુ સીચ સુખદાય.

હઈ પ્રભુ નામઈ મુનિરાય, હીરકલશ તસ સીસ ઠહાય.
પામી સુગુરૂ પસાય.

સંવત સોલહસઈ ચઉવીસ માહી પૂનિમ ખુંધ સારીસ,
પુળ્ય નક્ષત્રઈ લેહ.

દેશ સવાલખ નયરી જેહ ધર્મ તણુ ઉ જિહાં વાધ્યુ નેહ,
તિહાં કીધ ચઉપય એહ.

ઇતિશ્રી સમકિત કૌમદિ ચરીખ મધ સંધેપધ એ ઉદ્ધરિય,
વિસ્તરિ ગુરુમુષિ વાણિ.

ભણુધ ગુણુધ ને સુણુધ અહોનિશિ, ધરિ ખઈઠાં તસુથાઈ સવિવસિ,
રિદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાંણુ.

—સમ્યક્વકોમુદી રાસ

હાલ ઇકવીસાની

શ્રી ખરતરે ગણુહર ગુરુ ગોયમ સમઉ નિતિ ઉઠીરે
જિણુચંદ સૂરિ પયનમે
તસુ ગચ્છઈ રે સંપ્રતિ પાઠક ગુણુનિલઈ વડગાદી રે
શ્રી વિજયરાજ વસુધા તિલઉ.

જંદ. જૈન સાઈટ

વસુધા તિલઉ તસ સીસ એલઈ સંધનઈ આગ્રહ કરી
દિસઈ સવાલિખ મે(હિ)ડ નયરા સદા જ્ય આણુદ ભરી
સંવત સોલોસે છત્રીસઈ ખીજ આસો વદિ કથા
તિહ કહિય સિંહાસણુ ખત્રીસી હીરકલસ સુણી યથા
ઈણી ચરિત્તેરે દ્રહા ગાહા ચઉપઈ સહુ અકેરે ખાવીસ સઈ
કઈ અધિકઉ ઉછઉ ને ભાગિઉ અલી, તે સદગુરુ પાએ
નમિ ધાંમઉ વલી.

—સિંહાસણુ ખત્રીસી

સોલહસે સત્તોતર વાસ કર્યુપુરી નયરી ઉલ્હાસ
જેઠિ પુનિમ ને ખુધવારે શ્રી સંવેગિ ભોગ અવતાર.
ખરતર ગચ્છ સુવિહત સિણુગાર શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ ગણુધાર
વાદીગંજન સિંધ અપાર જેહનિ કોઈ તસ્થો થૈકર
ગુરુશ્રી દેવાંતલક ઉવગાય હરખમણુ તસુ સીસ કહવાય
તિણુ સદગુરુનો આયસ લહી હીરકલસ એ ચોપઈ કહી.

—કુમતિવિશ્વંસ ચોપઈ

અંથકારનો સમય અને ગુરૂપરંપરા

અર્થાત્ તેઓ સત્તરમી સદીના આરંભમાં થયેલા ખરતર ગચ્છના જ્ઞેન સાધુ હતા, અને તેમનો લેખનકાલ સંવત ૧૬૦૭ થી શરૂ થઈ સંવત ૧૬૪૩ સુધી પહોંચે છે. તેમની ગુરૂપરંપરા નીચે મુજબ છે.

ખરતરગચ્છના શ્રી જ્ઞિનમાણિકસૂરિની પાઠે

જ્ઞિનચંદ્રસૂરિ--ગચ્છનાયક

સાગરચંદ્રસૂરિ--આચાર્ય

માહિમરાજ--વાચક

ક્યાસાગર-- ”

જ્ઞાનમંદિર--વાચક

દેવતિલક--ઉપાધ્યાય

હર્ષપ્રભુ--ગણિ

હીરકલશ--મુનિ

આ અંથકારના હાલમાં જોડેલા અથો જાણુવા મળે છે, તેમનાં નામ અને રચનાકાલ નીચે મુજબ છે.

રચના સંવત	અંથનામ	રચના સ્થલ
૧ સંવત ૧૬૦૭	કુમતિ વિધ્વંસ ચોપાઈ	કર્ણપુરી(હાલનું નાગોર)
૨ ” ૧૬૧૩	આરાધના ચોપાઈ	
૩ ” ૧૬૧૬	નાતરાં સંબંધી સન્ગ્રહ	
૪ ” ૧૬૧૮	મુનિપતિ ચરિત્ર ચોપાઈ	વીકાનેર (બીકાનેર)
૫ ” ૧૬૨૨	સ્વપ્ન સન્ગ્રહ	રાજલદેસર
૬ ” ૧૬૨૪	સમ્યક્ત્વ કૌમુદી રાસ સવાલખ દેશ	(મેવાડ)
૭ ” ૧૬૩૨	જંખૂ ચોપાઈ	વાસડે નગર
૮ ” ૧૬૩૬	સિંહાસન ળત્રીસી	સવાલાખ દેશ (મેડતા)
૯ ” ૧૬૪૩	જીલ દાંત-સંવાદ	વીકાનેર

શ્રીયુત મોહનલાલ દલીચંદ દેશાર્ધના “જ્ઞેન ગુર્જર કવિઓ” ના આધારે ઉપર પ્રમાણે અંથકારના બીજા અથો તથા સાહિત્ય પ્રવૃત્તિનો ખ્યાલ મળી શકે છે. અંથકારનું લેખનકાર્ય લગભગ

જત્રીસ વર્ષ પર્યંત ચાલ્યું છે. અને તેમનો તે સમયનો વિહાર લગભગ મારવાડની દક્ષિણ સરહદ, મેવાડ તથા બીકાનેર પર્યંત હોય તેમ ઠરે છે. તેમના અંથમાં તેમણે જણાવેલાં અંથપૂર્તિ સમયનાં સ્થળો (અંથકારે તે તે ગામના સંબંધે ઉપદેશવા અથવા રચ્યા હોય તેવો ખ્યાલ બીજો થાય છે. અને અંથાલંકારમાંથી તેને પુષ્ટિ-જનક ઉલ્લેખ પણ મળે છે) આ હકીકતની સાબિતી આપે છે. તેમજ આગળ ગાણિતિક પદ્ધતિથી સાબિત પણ કરવામાં આવ્યું છે.

આમ તેમના સાધુજીવનની હકીકત મળી આવે છે. પરંતુ તેમના પૂર્વાશ્રમનું કંઈ પણ જાણવા મળતું નથી.

શ્રીયુત દેશાઈએ પોતાના અંથમાં પ્રસ્તુત અંથને જ્યોતિષ-સાર તરીકે દર્શાવ્યો છે, અને તે હીંદી રૂઢામાં છે, તેમ જણાવ્યું છે.

જોઈશહીર અને જ્યોતિષસાર

જોઈશહીર નામથી જે અંથની ગણના કરવામાં આવે છે, તેને જ જ્યોતિષસાર પણ કહેવામાં આવે છે. આ એક ૨૮૭ ગાથાનું પ્રાકૃત પ્રકરણ છે. પ્રાચીન જ્યોતિષ અંથમાં કેટલીક જગ્યાએ જ્યોતિષસાર નામથી પ્રમાણ તરીકેનાં ઉદ્ધરણો મળી મ પડે છે. તે ઉપરોક્ત જ્યોતિષસારથી બીજાજ કોઈ અંથનાં છે, અને સંસ્કૃતમાં હોય છે. જ્યારે ઉપરોક્ત પ્રકરણ પ્રાકૃત છે. એટલે પ્રસિદ્ધ ગ્રહલાઘવકાર ગણેશદેવગુના પિતા અને કેશવી પદ્ધતિના પ્રણેતા કેશવદેવએ શકે ૧૪૨૦ માં લખેલા સુદૂર્તતત્ત્વ ઇત્યાદિની ગણેશદેવસ આદિની ટીકામાં ઉદ્ધૃત થયેલ જ્યોતિષસાર જુદીજ કૃતિ છે.

પ્રસ્તુત અંથને જો જોઈશહીર કહીએ તો તે ચાલે તેમ છે, અને તેમ કરવામાં આપણને અંથકારનાજ શબ્દો ઉપયોગી થાય છે. પરંતુ ત્યાંના સંદર્ભે જોતાં “જ્યોતિષી હીર યોલ્યા” એ શબ્દાર્થ સાચો છે. એટલે તેને અંથનું નામ કરાવી દેવું ઉચિત નથી. જ્યારે અંથમાં આરંભે કે અંતે (અંત તો છેજ નહિ.) ક્યાંય જ્યોતિષસાર એમ પણ નામ જડતું નથી. એટલે શ્રીયુત શબ્દનલાલ ઇ. દેશાઈએ તેનું જ્યોતિષસાર નામ શાથી આપ્યું ?

તે સમજાતું નથી. કઢાચ કાઈ પોથી ઉપર તેનું તેવુંનામ લખેલું હશે, અને તેથી તેમણે તેમ કહ્યું હોય તો ખનવા જોગ છે. શ્રીયુત દેશાઈએ અંધરચનાકાલ જણાવ્યો નથી.

આ અંધ તેના કર્તાએ સંવત ૧૧૩૩ માં લખ્યો છે. આને માટે અમારી પાસે બહીરંગ પ્રમાણ નથી, પણ અંતરંગ પ્રમાણ છે. જો અંધની પુષ્પિકા હોત તો અંધની સમાપ્તિ ક્યારે થઈ તે જરૂર મળત. પણ કમલાગ્યે અમારી પાસે તે અંધ નથી. એટલે અમારે અંધમાંથીજ શોધી કાઢવાનું રહ્યું છે.

અંધરચના સમય

ન્યોતિ:શાસ્ત્રની ગણિતશાખાના અંધમાં કર્તા અંધરચનાનો કાળ પોતાની મેળેજ દર્શાવે છે. તેના ગણિતનો આરંભ કરતાં તેને તે દર્શાવેલો પડે છે. જો આમ ન હોય તો કોઈ પણ જગ્યાએ ઉદાહરણ કે બીજી પ્રક્રિયા અથવા પોતાની વિશેષ યુક્તિ બતાવતાં તેનો વર્તમાનકાળ સંવત શક તે આડકતરી રીતે બતાવી નાચ છે. પ્રસ્તુત અંધ ગણિતની શાખાનો નથી, મુદૂર્તનો છે. છતાં પ્રસંગવશાત્ આ અંધના વિષયમાં પણ તેવુંજ ગન્યું છે.

અંધકર સાતમા પ્રકરણમાં ગાથા ૯૨૦ માં અધિક માસનું જ્ઞાન કરાવતાં લખે છે કે:—

સંવત માંહેથી ટાલી નૈ સોલેસો તેત્રીસ
શેષને ભાગ ઊગણીસનો વધતો ધરો સુજગીસ ૯૨૦

ખિહું વધે આસુ વધે પંચે શ્રાવણ દાખ
તેરે ભાદ્રવ ચૈત્ર ત્રિહુ ધજ્યારૈ વૈશાખ ૯૨૧

આઠે પુરે જઠે બે સોલે વધે આસાઠ
અધિક માસ તો હીર એ બોલ્યા ન્યોતિષ ગાઠ ૯૨૨

અહીં સંવતમાંથી ૧૬:૩ બાદ કરી શેષને ઓગણીસથી ભાગ દેવાનું કહ્યું છે. તેનું કારણ ન્યોતિષશાસ્ત્રના જ્ઞાતાઓ બાણે છે કે દર ઓગણીસ વર્ષે પૂર્વે આવેલા અધિક માસ આવે છે. સંવત ૧૬૩૩ માં અંધકારે અંધ લખ્યો છે. તે વખતે અધિક માસ આવી ગએલો છે, અને સંવત ૧૬૩૫ માં આશ્વિન અધિક

આવનાર છે. અંથકારે આ યુક્તિનો ઉપરોક્ત ગાથાઓમાં આશ્રય લીધો છે. એટલે અહીં અંથકારનો અંથરચના કાલ સં. ૧૬૩૩ની ધણીજ નણકનો છે.

સંવત ૧૬૨૪ માં સમ્યક્ત્વ કૌમુદીરાસ લખ્યા પછી સંવત ૧૬૩૬ માં અંથકાર સિંહાસન બત્રીસી લખે છે. આ બે મોટા અંથોના વચ્ચે બાર વર્ષનો ગાળો છે. અંથકાર જ્યાં ચોપઈ સં. ૧૬૩૨ માં લખે છે. આ અંથનું પ્રમાણ નાનું માલુમ પડે છે. જ્યારે વચ્ચેના બાર વર્ષના ગાળામાં અંથકારની સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ એકદમ બંધ હોય તેવો ભાસ થાય છે. એટલે તે સમયમાં પ્રસ્તુત અંથની રચનામાં ધ્યાન આપ્યું હોય તે શક્ય છે. તેમજ ઉપરોક્ત સં. ૧૬૩૩ ની તદ્દન નણકની સાલમાં અંથ પુરો કર્યો હોવો જોઈએ. એટલે સં. ૧૬૩૩ માં અંથ રચાયો તેમ માનીએ તો તેમાં કંઈ ખોટા જેવું નથી.

અંથસ્વરૂપ

અંથકારે સાત પ્રકરણમાં આ અંથ લખ્યો છે. અને જેમ બધા જૈન જ્યોતિષ અંથકારો વિષયને દ્વાર શબ્દથી ઓળખાવે છે, તેમ આ અંથકારે પણ કર્યું છે. તેઓ મંગલાચરણ પછી વરતજ લખે છે કે:—

તિથિ વાર નક્ષત્ર શ્રદ્ધ રાશિ સુહૃત જોગ

એ સાતેઈ દ્વારિઈ જ્યોતિષઈ કહિસું સંક્ષેપઈ જોગ.

આમ કહ્યા પછી તરતજ તિથિપ્રકરણ શરૂ કરે છે. અને ત્યારબાદ અનુક્રમે વાર નક્ષત્ર ઇત્યાદિનાં પ્રકરણો કહે છે.

જોગ પ્રકરણની વિશેષતા

જોગ પ્રકરણમાં અંથકારે વર્ષના યોગાનુયોગ કહ્યા છે. જે બીજા સુહૃતના અંથકારોએ કહ્યા નથી. સામાન્ય રીતે સુહૃતસ્કંધ ઉપર અંથ લખનારાઓ પંચાંગનાં પાંચ અંગો તિથિ, વાર, નક્ષત્ર, યોગ અને કરણની ચર્ચા કર્યા બાદ તિથિવાર અને નક્ષત્રના ત્રિશ્લુથી થતા વિશિષ્ટ યોગો ઉપર કહે છે. આ યોગો સિદ્ધિ-યોગાદિના નામથી ઓળખાય છે, અને ત્યારબાદ ગર્ભાધાનથી

લઈ સમાવર્તન સુધીના સોળ સંસ્કારોનાં સુદૂર્ત કહે છે, અને તેમાં વિવાહ સંસ્કાર ઉપર ઘણાજ વિસ્તાર કરે છે. ત્યાર બાદ યાત્રા (પ્રયાણ) અને વાસ્તુ (ગૃહારંભથી શરૂપ્રવેશ) પ્રકરણ કહી અંતની સમાપ્તિ કરે છે. પરંતુ સંહિતાસ્કંધમાં આવતા શરૂઆત તેમજ ઉદ્યાસ્તાદિથી થતા ફલ સંબંધો કશું કહેતા નથી. જ્યારે આ અંશકારે તેને માટે એક આખું પ્રકરણ રોક્યું છે, અને રૂઠ ગાથાઓ કહી છે. અને તેમાં પણ સામાન્ય રીતે વર્ષના યોગાનુયોગ સૂચવતા મેઘમાલા, કેદપલ્લવા ઇત્યાદિ સ્વતંત્ર અંશો કરતાં પણ વિશેષતા છે. આ પ્રકરણ રૂઠ ગાથાઓમાં પુરૂં ન થતાં મોટું હશે એમ અમારું માનવું છે. અને શ્રીમેઘવિજય ઉપાધ્યાયના મેઘમહોદય (વર્ષપ્રબોધ) ની માફક સ્વતંત્ર અંશ જેવું હશે.

અમને જેટલો ભાગ મળ્યો છે, તેટલાથીજ અમે તેને ઇતર વર્ષના યોગાનુયોગ દર્શાવતા મેઘમાલાદિ અંશો કરતાં વિશેષ માનીએ છીએ. અને જે હકીકતો તે અંશકારો નથી આપી શક્યા તે આ અંશકારે આપી પોતાની કુશળતા દર્શાવી છે.

અંશકારની કુશળતા

અંશકારે આ પ્રકરણમાં એક પંચાંગ ઉપરથી બીજું પંચાંગ બનાવવાની રીતિ, અધિક માસમાં જીન અને જીનેતર માન્યતાનો ભેદ, દિનમાન, રાત્રિમાનનું આનયન, લગ્નસાધન, રાત્રીએ નક્ષત્ર ઉપરથી (આકાશમાં દેખાતા નક્ષત્રથી) ઇષ્ટકાલ સાધન, દિવસે છાયા ઉપરથી ઇષ્ટકાલ સાધન ઇત્યાદિ વિષયો ચર્ચ્યા છે. જે કે લગ્નસાધન, નવાંશાનયન ઇત્યાદિ બીજા સુદૂર્તિક અંશકારો વિવાહ પ્રકરણમાં પ્રસંગ આવતાં દર્શાવે છે; તેમ આ અંશકારે પણ દર્શાવ્યું છે. છતાં અહીં આ પ્રકરણમાં જાતકપદ્ધતિ અંશકારો તેમજ પંચાંગચર્યનાના ગણિતના અંશકારોની જેમ પંચાંગાનયન અને ઇષ્ટકાલ સાધન ઉપર જે લખ્યું છે, તે અંશકારના જ્યોતિષ-શાસ્ત્રના વિશાળ જ્ઞાનને તેમજ કુશળતાને દર્શાવે છે.

આરંભસિદ્ધિ અને હીરકલ્પશ

નેન સમુદાયમાં વર્તમાનમાં આરંભસિદ્ધિ અંથનો સારો પ્રચાર છે. આ અંથની સાથે હીરકલ્પશની સરખામણી રસપ્રદ થઈ પડશે; એમ ધારી અહીં કંઈક તેવો ચત્ન કરીશું.

આરંભસિદ્ધિના કર્તા શ્રીમાન્ ઉદયપ્રભદેવસૂરિ આ અંથ-કારના પૂર્વગામી છે. શ્રીઉદયપ્રભસૂરિજીએ પાંચ વિભાગમાં અગોઆર દ્વારમાં પોતાના અંથની રચના કરી છે. આ અંથમાં અંથકારે નેન સાધુસમાજને ઉપયોગી થવાય તે દૃષ્ટિગિંદુ નાખીને શક્ય તેટલી બધીજ ચર્ચા કરી છે. અને તેમાં શાસક તરીકે પોતે ઉભા રહ્યા છે. તેઓ તો આરંભમાંજ કહે છે:—

વૈષ્ણવીપકલિકાં વ્યવહારચર્ચા-
મારમ્ભસિદ્ધિમુદયપ્રભદેવ વત્તામ્ ।

શાસ્તિ ક્રમેણ તિથિવારમયોગરાશિ
ગોચર્યકાર્યગમવાસ્તુવિલક્ષમિષ્ઠૈ ॥

અહીં તેઓ શિષ્યોને ન્યોતિષશાસ્ત્ર વિષયક શાસન (ઉપદેશ) કરે છે. અને તેથી શાસ્તિ ક્રિયાપદનો ઉપયોગ કર્યો છે.

અને તેથીજ આગળ જતાં મુહૂર્તો કહેતાં અમુક નક્ષત્રોમાં અમુક કાર્ય કરવું, એમ ન કહેતાં અમુક દિવસે અમુક નક્ષત્રે અમુક કાર્ય ન કરવું એમ શાસન કરે છે. બીજાં વળી સાધુઓને અનુપયોગી એવું વિવાહપ્રકરણ તેઓ બહુજ સંક્ષેપમાં કહે છે, ન્યારે દેવમંદિર, આચાર્યાભિષેક ઇત્યાદિક કાર્યો જે સાધુસમાજને અવશ્ય જ્ઞાતવ્ય છે, તેના ઉપર વિસ્તાર કરે છે. અર્થાત્ તેમનો અંથ તેમણે સાધુઓને, પ્રયાણ, પ્રતિષ્ઠા, આચાર્ય-અભિષેક ઇત્યાદિ વ્યવહાર કાર્યોનાં મુહૂર્તોનું જ્ઞાન કરાવવાના હેતુથી લખ્યો છે. તેમનો અંથ તેઓ નેન સાધુઓ માટેજ લખે છે, તેમ સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે છે. અંથના અંતમાં જતાં પણ તેઓ કહે છે કે:—

इति वक्तव्यता येयं भूपालस्याभिषेचने ।

आचार्यस्याभिषेकेऽपि सा सर्वाप्यनुवर्तते ॥

હીરકલશમાં તેમ નથી. ઇતિર જૈનેતર અંથકારોની માફક તેમણે અમુક યોગાનુયોગમાં અમુક કાર્ય કરવું તેમ જણાવ્યું છે. તેમજ જૈન સાધુસમાજને અનુપયોગી મુદ્દતો (ગર્ભાધાન મહિરાપાન, શસ્ત્રધારણ) પણ તેમણે કહ્યાં છે. એટલુંજ નહિ, પણ વિવાહ પ્રકરણને અધિકૃત ઠરી વિસ્તાર કર્યો છે.

અર્થાત્ આ અંથકાર ઉપર આરંભસિદ્ધિની છાપ પડી લાગતી નથી, પણ જૈન જૈનેતર અંથોના અવગાહનની વિશેષ અસર છે.

અને આથી જે વિષયોના આરંભસિદ્ધિમાં સમાવેશ નથી, અથવા વિસ્તાર નથી, તે બધું આ અંથમાં છે. જો કે આરંભસિદ્ધિકારે તેમજ તેમના ભાવ્યકારે બનતા સુધી બધાજ વિષયોનો સંનિવેશ કર્યો છે, છતાં વિસ્તાર થઈ શક્યો નથી, એટલે તે અંથમાં સામાન્ય જનસમુદાયને વિશેષની અપેક્ષા રહી જાય છે. જ્યારે આ અંથમાં તેમ બનતું નથી.

આરંભસિદ્ધિકારનું પાંડિત્ય હીરકલશકાર કરતા વિશેષ હોય તે સ્વાભાવિકજ છે, અને તેમનું સ્થાન પણ મોટું છે. તેમનો અંથ સંસ્કૃતમાં છે. જ્યારે હીરકલશ ગુજરાતીમાં છે, એટલે તેટલા પૂરતી તે જેની સમતુલા તો નજ થઈ શકે પરંતુ હીરકલશનું જ્યોતિષશાસ્ત્રવિષયકજ્ઞાન જૈનેતર અંથોના અવગાહનથી વધેલું અને વિપુલ હતું, એમ કહેવામાં કંઈજ ખોટું નથી.

અંથકારના આધારભૂત અંથો.

અંથકારે વિષયનો વિમર્શ કરતા ઇતિર અંથકારોની ચર્ચા બહુજ ઓછી કરી છે. કેટલીક જગ્યાએ પાઠાંતર તરીકે અથવા રીત્યંતર તરીકે કહ્યું છે. ત્યાં માલુમ પડે છે કે તે ગીબનના મતની ચર્ચા કરે છે, પણ ત્યાં વિવાદશૈલી જોવામાં આવતી નથી. તેમજ તે અંથકારનું નામ પણ આવતું નથી. એટલે હીરકલશે કયા કયા અંથો નજર સમક્ષ રાખી આ અંથની રચના કરી છે, તે કહેવું દુર્ઘટ થઈ પડ્યું છે. છતાં પણ સ્ત્રીપતિભટ્ટ કૃત 'રત્નમાલા' તેની સમક્ષ છે, એમ કહેવામાં જરા પણ ખમચાવા જેવું નથી.

નિશિ પ્રમાણ ઘડી આધી કરી માંહે ચઉદશ મેલી
પળો તીસે કવિ કરી ઘડી તે પણ તેણ ઈમ લેલી
બાકી પણ વીતી ઘડી લાગઈ વાર તી વાર
રતનમાલા એ હીર કહે બાણી કરો વિચાર.

વાર પ્રકરણના આરંભમાં જ ગાથા. ૪૬-૪૭ માં અંધકાર પોતેજ વાર ક્યારે બેસે તે વિષયમાં રતનમાલાના પ્રકારને અનૂદિત ન કરતાં તદુત્પન્ન સિદ્ધ અંકને ઉપયોગમાં લઈ પોતે જે સ્થાનમાં છે, ત્યાંની વાર પ્રવૃત્તિ કહે છે અને “રતનમાલા” કહે છે, એમ વિધાન કરે છે.

અહીં અંધકારને રતનમાલાનું પ્રમાણ આપવાની જરૂર પડી છે. પોતે ગુજરાતની ઉત્તર સરહદ ઉપર છે. એટલે ત્યાં વારપ્રવૃત્તિ ક્યારે થાય તે ગણિતથી કરાવી નિષ્પન્ન અંક કહે છે, એટલે જે અંકનિષ્પત્તિ થઈ તે કેવી રીતે આવી તેને માટે તેમને રતનમાલાનો હવાલો આપવો પડ્યો છે, અહીં આરંભસિદ્ધિકાર કરતાં પણ અંધકાર પોતાની વિશેષ બ્યોતિષિક કુશલતાનો પરિચય આપે છે.

આપતિનો પ્રકાર નીચે મુજબ છે:—

વારપ્રવૃત્તિ મુનયો વદન્તિ સૂર્યોદયાદ્રાવણરાજઘાન્યામ્ ।
ઉર્ધ્વ તથાઘોષ્યપરત્ર તસ્માન્નચાર્ધદેશાન્તરનાડિકાભિઃ ।
ચરાર્ધદેશાન્તરયોર્વિયોગો યોગોઽથ પાનીયપલૈઃ સમ્યક્
સૂર્યોદયાદુર્ધ્વમૃષે ઘનેઽધો વારપ્રવૃત્તિ મુનયો વદન્તિ ॥

અર્થાત્ લંકા (વિષુવવૃત્તનો પ્રદેશ) માં સૂર્યોદય થાય, ત્યાંથી વારપ્રવૃત્તિ થાય, (વાર બેસે) એમ મુનિયો કહે છે, અને તેથી પોતાના ઈષ્ઠસ્થલનાં ચરાર્ધ તથા દેશાન્તરઘટિકાના યોગાન્તર તુલ્ય પલોએ સૂર્યોદયથી પહેલાં અથવા પછી પોતાના ઈષ્ઠ સ્થાનમાં વાર પ્રવૃત્તિ થાય છે.

ચરસાધન કરવામાં સૂર્ય સ્પષ્ટિકરણ તેમજ સ્વદેશીય પલબા ઉપરથી ચરખંડાદિ જ્ઞાન કરવું જરૂરી છે. અને ત્યાર બાદ ચર

આવે. આમ અરસાધન કરવામાં ગણિતનો આશ્રય લેવો પડે છે. તેથી તેને બાબુ ઉપર મૂકી અંધકારે પોતાના સ્થાનમાં મેષારંભે (સાયન) એટલે કે શૂન્ય અરપલ વખતે માત્ર જે દેશાંતરસંસ્કાર રહે તેને લઈ તેટલી પગો પછી પોતાના સ્થાનમાં લંકાના સૂર્યોદય પછી સૂર્યોદય થનાર હોઈ પોતાના ત્યાંના સૂર્યોદય પહેલાં લંકામાં સૂર્યોદયે વાર પ્રવૃત્તિ થએલી હોઈ ત્યાંથી વાર પ્રવૃત્તિ બતાવી છે.

અંધકાર કહે છે કે રાત્રિમાનના અર્ધમાં ૧૪૫ ઘડી ઉમેરેા એટલે વારપ્રવૃત્તિ થશે.

હવે સાયનમેષારંભે સર્વત્ર ૩૦ ઘડીનો દિવસ અને ૩૦ ઘડીની રાત્રિ હોય છે. તે દિવસે સર્વત્ર અરાભાવ હોય છે. એટલે કેવલ દેશાંતર તુલ્ય અંતરે લંકાથી પોતાના ઇષ્ટ સ્થાનમાં સૂર્યોદય થાય છે. અને લંકાના સૂર્યોદય વખતેજ ઉજ્જયિનીની મધ્યરેખાના ઇરેક નજરોમાં સમાન સૂર્યોદય રહે, આથી મધ્યરેખાથી પૂર્વના દેશોમાં પહેલાં અને પશ્ચિમના પ્રદેશમાં પછીથી સૂર્યોદય થાય.

મધ્યરેખા અને સ્થાનીયરેખાના અંતરને દેશાંતર કહે છે, તેમજ મધ્યરેખાના સૂર્યોદયથી વાર પ્રવૃત્તિ થાય છે.

જે ઇષ્ટ સ્થાન મધ્યરેખાથી પૂર્વમાં હોય તેા સૂર્યોદય થયા પછી વાર પ્રવૃત્તિ થાય, અને પશ્ચિમમાં હોય તેા સૂર્યોદય પહેલાં થાય.

ત્રીસ ઘડીની રાત્રિ તથા ત્રીસ ઘડીનો દિવસ હોઈ મધ્ય રાત્રિ પછી પંદર ઘડીએ સૂર્યોદય થાય.

પરંતુ ઇષ્ટસ્થાન અને મધ્યરેખામાં સૂર્યોદય આગળ કે પાછળ થનાર હોઈ વારપ્રવૃત્તિ એટલે મધ્યરેખાના સૂર્યોદયમાં અને સ્થાનીય સૂર્યોદયમાં અંતર રહેજ. આ અંતર જેટલું હોય તેટલી પગો પંદરમાં ઓછી વત્તી થાય.

અમદાવાદ અને મધ્યરેખા વચ્ચે ૩૨ પહોનું ગણિત સિદ્ધ અંતર છે. એટલે અમદાવાદમાં ૧૪ ઘડી ૨૮ પહે વાર પ્રવૃત્તિ થાય.

આપણા અંધકાર ૧૪ ઘડી ૩૦ પહે મધ્યરાત્રિ પછી વાર

પ્રવૃત્તિ થાય તેમ ખતાવે છે, માટે તેઓ અમદાવાદના રેખાંશની ખુબી નજીકના પૂર્વ તરફના રેખાંશનો આશ્રય લે છે.

અંધકારના ઈતરઅંધોની રચનાનાં સ્થાનો બોતાં તેઓ તે સ્થાનના પ્રદેશનો જ ઉદ્દેશ કરી રહ્યા છે, એમ સ્કેને સમજાય તેમ છે.

આમ ગણિતિક કુશળતાદર્શાવી પોતે જે પ્રકારથી આ અંક-નિષ્પત્તિ કરી શક્યા છે, તે દર્શાવી દે છે. અર્થાત્ અંધકારે શ્રીપતિ ભટ્ટની “રત્નમાલા” નો આશ્રય લીધો છે, અને તેનું સાઈ અવગાહન કર્યું છે, તે સ્પષ્ટ થાય છે. અને પ્રસ્તુત અંધ રચવામાં તેનો ઉપયોગ કર્યો છે, એ નિર્વિવાદ છે.

બાર પ્રવૃત્તિના સંબંધમાં આવું જ પ્રસિદ્ધ સુદૂર્તદીપકકાર મહાદેવ ભટ્ટે પણ કર્યું છે. મહાદેવભટ્ટ ભૂજ (કચ્છ) માં સંવત ૧૭૧૮ ની લગભગ થઈ ગયા છે. તેઓ કહે છે કે:—

રાગ્યર્ધં છુચુતં સપાદ્મનુચુક્ત વારપ્રવૃત્તિ તતો
હોરા સાર્ધેઘટીઘ્રયાદિતપતેઃ પ્ષ્ઠસ્વ પ્ષ્ઠસ્તથા ॥

અહીં તેઓ રાગ્યર્ધમાં સવાચૌદ ઘડી ઉમેરવાનું કહે છે. અર્થાત્ તેઓ મધ્યરેખાથી ૪૫ પગ જેટલા અંતરે પશ્ચિમમાં છે. ભૂજની રેખાન્તર પણ ગણિતસિદ્ધ ૪૫ છે. અર્થાત્ તેઓ ભૂજમાં હતા તે સાબીત થઈ શકે છે.

મૂળ અંથ.

આ અંથ કેવડો મોટો છે, તેનું વાસ્તવિક પ્રમાણ અમારી પાસે નથી, પરંતુ અમને જે મળ્યું છે, તે ઉપરથી અંથ લગભગ ૧૦૦૦ ફૂટ (અથવા ગાથા) માં લખાયેલો છે. અહીં અમે ૯૬૦ ગાથાઓ લીધી છે, અને ત્યાંથી પછી થોડામાંજ સમાપ્તિ થઈ હશે એમ અનુમાન થાય છે. કારણ અંધકારને કહેવાનું લગભગ ખુબી ૯૬૦ ગાથામાં આવી જાય છે. નજીવો લાગ રહી જાય છે. જે અંથાલંકાર પહેલાં ૨૦-૨૨ ગાથામાં સમાઈ જાય

તેમ છે. અને ત્યાર બાદ ૨૦ નેટલી ગાથાઓમાં અંથાલંકાર માનીએ તો ૧૦૦૦ ગાથાનો અંથ સહેજે થઈ જાય છે.

પ્રત્યેક ગાથાને અને ગાથાસંગ્રહ.

આ અંથની પ્રતો ત્રુટક મળે છે. જીનશુર્જરકવિઓના કર્તાને પણ અધુરી પ્રતો મળી છે. ભાઈ ગોરધનદાસે ઘણી મહેનતે બુદ્ધાં બુદ્ધાં સ્થળોના પરિભ્રમણને અંતે ૬૬૦ ગાથાઓનો સંગ્રહ કરી આપ્યો છે. તેમને જે સામગ્રી મળી તે ઉપરથી તેઓ નોંધતા ગયા છે. તેમજ પાઠાંતર પણ આપતા ગયા છે, અને અમુક પ્રતમાં આ છે, અને અમુકમાં નથી તેવી નોંધો પણ કરી છે. તેમની નોંધોમાંથી મહારાજશ્રી જસવિજયજીની પ્રત, હલોઈની આચાર્ય વિજયજીબૂસૂરિજીના ભંડારની પ્રત અને જાકીની પાટણની પ્રતોનો તેઓએ ઉલ્લેખ કર્યો છે, અને તેમણે જે રીતે ગાથાઓ (જે સ્વરૂપમાં) લખી આપી તે સ્વરૂપમાંજ અહીં રજૂ કરવામાં આવી છે. એટલે ભાષાશાસ્ત્રીઓની દૃષ્ટિએ આ ભાષા વિક્રમની સત્તરમી સદીના પ્રારંભકાળની ભાષા છે કે કેમ તે વિચારવાનું સહે છે. પરંતુ તેમાં ગોરધનદાસને કંઈ ઢોષારોપણ જેવું રહેતું નથી. તેમણે તો સંગ્રહ માત્ર કર્યો તે જ ધન્યવાદ પાત્ર છે.

ગોરધનદાસનું કાર્ય અને ટીકા.

ભાઈશ્રી ગોરધનદાસે ઘણી મહેનતથી આ કાર્ય કર્યું છે. તે તો આ અંથના પ્રકાશક ભાઈ સારાભાઈ નવાખના મોંઢથી મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજીએ જે કહેલું તે સાંભળ્યું ત્યારે ખાત્રી થઈ કે લગભગ દશ વર્ષ પર્યંત તેઓએ સંગ્રહ કરવાની પાછળ મહેનત કરી છે.

તેમણે આટલુંજ કરી રહેવા હીધું નથી. પરંતુ ત્યાર બાદ તેઓએ ગાથાઓના અર્થ સમજી તે ઉપર ટીકા લખવાનું કામ કર્યું છે. તેઓએ યથામતિ ટીકા લખી છે. ટીકામાં તેઓએ અંથકારની ગાથાઓને જ્યોતિર્મયૂષ, જ્યોતિ:સાર, સહદેવના અંથમાંથી કવિતો ઈત્યાદિ દ્વારા પુષ્ટિ આપી છે. તેમજ પ્રધાન

સુદૂર્તના ઉપાંગમાં આવતાં સુદૂર્તો માટે શ્લોકો ઠાંક્યા છે. મહો બનાવ્યાં છે. તેમજ સાધુઓ, મતિઓ વગેરેને પૂછપરછ કરી અંધના વિષયનું અર્થ દ્વારા વિસ્ફોટન કર્યું છે. તેમની આ મહેનત ઉદ્દેશનીય છે. અંધની પૂર્તિ થવા માટે આવશ્યક બધુંજ કરવા તેમણે મહેનત કરી છે. સુખ્યત્વે તેમણે તેમની પ્રાંતીય પ્રણાલિકાનો તથા મેવાડ આદિ પ્રાંતોના જ્ઞાન જ્ઞાનેતર સમાજમાં ઉપયોગમાં લેવાતાં સુદૂર્તાદિ માટે સારો પ્રકાશ પાડ્યો છે. અને લોકીક શબ્દો કે જે વિકાન જ્યોતિષીઓની પણ બહુ બહારના હોય છે, તે બધાનો આમાં સારામાં સારી રીતે સમાવેશ કરી એક ઉપકારક કાર્ય કર્યું છે.

મારી વાત.

ભાઈશ્રી ગોરધનદાસે પચીસ પ્રકરણોમાં આ અંધને વહેંચી નાખી પોતાની ટીકા સાથે મોટા થોકડા રૂપે તૈયાર કર્યો. અને તે તેવા સ્વરૂપમાં શ્રી સારાભાઈ નવાબને છાપવા આપ્યો.

શ્રીચુત નવાબે તેની પ્રેસકોપી કરવા માંડી અને તેની પ્રસ્તાવના લખવાનું મને સોંપ્યું. સમગ્ર વસ્તુને જોઈ જતાં પ્રથમ દૃષ્ટિએજ મને લાગ્યું કે ભાઈ ગોરધનદાસના હાથે આ અંધના અંગ-પ્રત્યંગનો ગ્લાનિજનક વિચ્છેદ થઈ ગયો છે.

અને આથી તેનું પુનઃ સંપાદન કરવા શ્રીચુત સારાભાઈને કહેતાં તેમણે તે કાર્ય મનેજ સોંપ્યું, અને તેથી મેં વિષય વિમર્શનથી પ્રકરણ વાર ગાથાઓનું સંકલન કર્યું. અને તે ક્રમે ગોરધનદાસની ટીકામાંથી છ પ્રકરણ સુધીની ટીકા ઉપયોગમાં લઈ ગાથાવાર ચોજી લીધી છે. આમ કરવામાં મારે ઘણી છટ લેવી પડી છે. અને કેટલીક જગ્યાએ તો તેમની મતલબ માત્ર ધ્યાનમાં લઈ મેં પોતેજ ટીકા લખી લીધી છે.

આમ હોવા છતાં કેટલીક જગ્યાએ ગોરધનદાસની ટીકા ગાથાઓના અર્થને સ્પષ્ટ ન કરતી હોઈ મેં ભાવાર્થ પણ લખ્યો છે. તેમજ ટીપ્પણીમાં ટીકામાં દર્શાવેલા શ્લોકોનું સ્પષ્ટિકરણ કર્યું

છે. અને વિસંવાદી વિષયો ઉપર નિક્ષયાત્મક ટીપ્પણીઓ કરી છે.

અંધકારની અંધારાંબની બીજી ગાથાને ખ્યાલમાં રાખી તે મુજબ સાત પ્રકરણોની મેંજ યોજના કરી છે, અને વિવાહ, યાત્રા, વાસ્તુ ઇત્યાદિને સુદૂર્ત પ્રકરણમાં અવાંતર પ્રકરણ તરીકે યોજ્યાં છે.

સાતમા બેગપ્રકરણ ઉપર ગોરધનદાસની ટીકા નિર્રથક લાગવાથી તે છોડી ઠક મેં પોતેજ વિવેચન કર્યું છે.

આમ આ અંથ બને તેટલો શુદ્ધ, સ્પષ્ટ અને સુંદર બનાવવા પ્રયત્ન કર્યો છે. મને કેટલી સફળતા મળી છે, તે તો સંપાદન-કલાના વિકાસો અને આ વિષય (જ્યોતિષ) ના નિષ્ણાતો નક્કી કરશે.

આ અંથનો ઉપયોગ કરનારા વર્ગને થોડી થણી પણ સહાય થાય, તેમજ અંધકારની કૃતિનું અંગવિચ્છેદન ન થતાં તે સર્વાંગ સુંદર રહે એટલીજ મેં અભિલાષા રાખી છે, અને ભગવાનની કૃપાથી તેમ બન્યું છે, એમ મારું માનવું છે. પછી તો તેની ઇચ્છા !

માગશ્વર વદ ૭ શનિવાર
સંવત ૨૦૦૪
મણિયાશાની ખડકો, ખાડીઆ
અમદાવાદ

હિન્મતરામ મહારાંકર બાની.

ॐ ह्रीं श्रीं पार्वतीाय नमः

श्री छीरकलश

तिथिप्रकरण १

सहगुरु साभि श्री सरसति सुभरी सुवचनसार
जेष्ठशना दृढा कक्षीश आलभोप हितकार १

तिथि वार नक्षत्र ग्रह राशि मुहूर्त जेग
એ 'સાતે દ્વારેણુ' જ્યોતિષક કહિસું સંક્ષેપક જોમ ૨

જ્યોતિષશાસ્ત્રના નામથી જે શાસ્ત્રનું ઘોતન થાય છે, તે શાસ્ત્રના ત્રણ મુખ્ય અને બીજા ઘણા અવાન્તર લેક છે. ત્રણ મુખ્ય વિભાગો (૧) સિદ્ધાન્ત (૨) સંહિતા અને (૩) હોરા એ નામે જ્ઞાણખામ છે. આ વિભાગોને સ્કંધ કહેવામાં આવે છે. અને એટલા માટે ત્રિસ્કંધ જ્યોતિષશાસ્ત્ર એમ કહેવાનો રીવાજ છે.

જે ગ્રંથને લઈ આ વિવરણ લખાય છે, તે સંહિતા સ્કંધના મુહૂર્ત વિભાગનો ગ્રંથ છે. અને સામાન્ય રીતે જ્યોતિષશાસ્ત્રનું પ્રથમ પગથીયું આ મુહૂર્તસ્કંધ છે, જેથી તેનો આરંભ સામાન્ય પરિભાષાથી લઈ કરવામાં આવે છે.

સંપૂર્ણ જ્યોતિષશાસ્ત્રના એક ઉદાહરણ રૂપે પંચાંગ નામથી એક પુસ્તક જ્યોતિષીઓ તરફથી દરવર્ષે બહાર પડે છે. આ પંચાંગમાં માસ, પક્ષ, વાર, નક્ષત્ર, યોગ, કરણ ઇત્યાદિ તેમજ અમુક અમુક દિવસોના પ્રાતઃકાલિક અથવા મિશ્રમાન કાલિક સ્વપ્ન શ્રદ્ધો, શ્રદ્ધોનાં રાશિ પરિવર્તન, વક્ર, ઉદય, અસ્તના સમય, સૂર્ય-ચંદ્રનાં શ્રદ્ધુ ઇત્યાદિનું સ્પષ્ટિકરણ કરેલું હોય છે.

પંચાંગ એટલે પાંચ અંગ તિથિ, વાર, નક્ષત્ર, યોગ અને કરણ એ મુખ્ય પાંચ અંગોને લઈ તેને પંચાંગ કહે છે. કેટલીક

વખત તેને ટીપણું એમ પણ કહે છે. ટીપણું કહેવામાં ટીપ કરવી અર્થાત નોંધ કરવી, એ સામાન્ય શબ્દાર્થ ઉપરથી તિથિવાર ઇત્યાદિની જેમાં નોંધ હોય તે ટીપણું એમ રૂઢ થઈ ગયું છે. હાલમાં ખીજી નોંધોને ટીપણું કહેતા નથી, ખાલી ટીપણું કહે છે. પરંતુ પંચાંગનો ટીપણું શબ્દ રૂઢ થઈ ગયો છે.

પ્રથમના સમયમાં (તેમજ હાલમાં પણ મારવાડ ઇત્યાદિ કેટલાક પ્રદેશોમાં) જ્ઞેશીઓ હાથે લખેલાં ટીપણાં વાપરતા. પરંતુ હાલમાં તે છપાએલાં મળે છે. હાથે લખતા ત્યારે પ્રાચીન પદ્ધતિ પ્રમાણે એક કાગળને ખીજી ચોઢી મોટું ઓગીયું કરતા. પરંતુ હાલમાં છાપખાનાની સવડને લઈ ચોપડીના આકારમાં પંચાંગો છપાય છે. છતાં કેટલાક વિભાગોમાં હજી પણ હાથે લખેલાં પંચાંગોને વધુ માનની દૃષ્ટિએ જુએ છે. આ રીવાજ જૈન યતિઓમાં દેસવાડા (મેવાડ) વગેરે ગામોમાં હજી ચાલુ છે.

પંચાંગનાં પાંચ અંગોનું એક ખીજી સાથે મિશ્રણ થવાથી કેટલાક વિશિષ્ટ યોગો જાને છે, અને તે ઉપરથી અમુક નિયમો સુજ્ઞ વિશિષ્ટ દિવસ નિશ્ચિત કાર્ય માટે શોધી કાઢે છે, તેને સુકૂર્ત કહે છે. માન્યતા એવી છે કે આ પ્રમાણે જે જુદા જુદા યોગો છે; તે યોગોમાં જુદાં જુદાં કાર્યો કરવાથી લાભ અથવા નુકશાન થાય છે.

આ પાંચે અંગો કઈ કઈ દિશામાં ચોતાનો અધિકાર ધરાવે છે, તેની સમજૂતી આપતાં સહદેવ જ્ઞેશી કહે છે કે:—

વાર વાયવ્યે તિથિ ઉત્તરે, નક્ષત્ર દક્ષિણે જાંણ;
યોગ આવે પૂરવ થકી, કરણ આકાશ વખાણ.
સહદેવ જ્ઞેશી ઇમ કહે, એહ પંચાંગ પ્રમાણ. ૧

વારનું મહત્વ વાયવ્ય પૂજામાં, તિથિનું ઉત્તર પૂર્વમાં, નક્ષત્રનું દક્ષિણ પશ્ચિમમાં, યોગનું પૂર્વાદિ ચારે દિશાઓમાં, અને

કરણનું આકાશ માર્ગે સર્વ દિશાઓમાં પ્રબલતાપણું હોવું જોઈએ. એક વર્ષના બાર મહીના-માસ હોય છે. કાર્તિક આદિ મહીનાઓનાં નામ-

(૧) કાર્તિક, કાતિ, કતિ અને કારતક. (૨) માર્ગશીર, મિગસર, માર્ગ, મૃગશીર્ષ અને માર્ગશર. (૩) પૌષ, પુસ અને પોસ. (૪) માઘ, મહા અને માહ. (૫) ફાલ્ગુણ, ફગ્ગુણ અને ફાગણ. (૬) ચૈત્ર, ચેત, ચેત્ર અને ચૈત્ર. (૭) વૈશાખ, વર્ષાશખ અને વૈશાખ. (૮) જ્યેષ્ઠ, જ્યેષ્ઠ, જુહુ અને જૈઠ. (૯) અસાઢ, આસાઢ, આખાઢ અને આસાઢ. (૧૦) સરાવણ અને શ્રાવણ. (૧૧) ભાદ્રવેા, ભાદ્રપદ અને ભાદરવેા. (૧૨) આશ્વિન, અશ્વિન, આસોજ, આસુ અને આસો. એમ જુદા જુદા પ્રાંતોમાં નામના ઉચ્ચાર કરે છે.

બાર માસનાં સંસ્કૃત અને દેશી પર્યાય વાચક નામ.

(૧) ચૈત્ર=ચેત, ચૈત્રિક અને મધુ. (૨) વૈશાખ=માઘવ, રાઘ અને વૈશાખ. (૩) જ્યેષ્ઠ=જૈઠ, શુક અને તપન. (૪) આષાઢ=શુભિ, અસાઢ અને અહાઢ. (૫) શ્રાવણ=નભ, શ્રાવણિક, સાવન. (૬) ભાદ્રપદ=પૌષ્ઠપદ, ભાદ્ર, ભાદોં, ભાદવ અને નભસ્ય. (૭) આશ્વિન=ધંષ, અશ્વિન, કવાર અને કુંઆર. (૮) કાર્તિક=કાર્તિકિક, બાહુલ, કાતિક અને ઊર્જ. (૯) માર્ગશીર્ષ=મગશિર. મિગસિર, અગ્રહણ, અગહન, માર્ગ, આગ્રહાયનિક, સહસ અને નાસારી. (૧૦) પૌષ=સહસ્ય, પૂસ અને તૈષ. (૧૧) માઘ=તપ, માહ. (૧૨) ફાલ્ગુન=ફાલ્ગુનિક અને તપસ્ય. જ્યોતિષસાર નામના ગ્રંથના આધારે દરેક માસનાં તથા તે તે માસના સૂર્યનાં નામો-

ગુજરાતી નામ	સંસ્કૃત નામ	સૂર્યનાં નામ
ચૈત્ર	મધુ:	વેદાંગ
વૈશાખ	માઘવ:	ભાનુ
જૈઠ	શુક:	ધંધ

આવાહ	શુભિ:	શવિ
આવણુ	નભ:	ગલસ્તિ
બાહરવો	નભસ્ય:	ધમ
આસો	ધ્વિ:	સુવર્ણરેતા-હિરણ્યરેતા-
કાર્તિક	ઉર્જ:	દિવાકર
માગશર	સહ:	મિત્ર
પોષ	સહસ્ય:	વિષ્ણુ
માહ	તપ:	અરુણ
ફાગણ	તપસ્ય:	સૂર્ય*
	પશુ	

દરેક માસમાં જે પક્ષ હોય છે. શુક્લપક્ષ અને કૃષ્ણપક્ષ. શુક્લપક્ષ એટલે અજવાળીયું, અને કૃષ્ણપક્ષ એટલે અંધારીયું પખવાડીયું. સામાન્ય રીતે પખવાડીયાના પંદર દિવસ ગણાય છે. પરંતુ તિથિના વધવા તથા ઘટવાથી કેટલીક વખત ચૌદ અથવા સોલ દિવસનું પણ પખવાડીયું હોય છે, અને કોઈક વખતે તેર દિવસનું પખવાડીયું હોય છે, અને જે વર્ષમાં તેર દિવસનું પખવાડીયું હોય છે તે વર્ષ ભયંકર ગણાય છે.*

* ઐતોહ્ય પ્રકાશમાં (હેમપ્રભસુરિફૂલ) દરેક મહીનાના અધિપતિ મહો: જતાવ્યા છે. જેમકે આવાહનો સૂર્ય, આવણુનો શુક્ર, બાહરવાનો ચંદ્ર, આસો તથા કાર્તિકનો બુધ, માગશર અને પોષનો ગુરુ, મહા તથા ફાગણનો શનિ, મૈત્ર તથા વૈશાખનો અધિપતિ રાહુ છે, તેમજ જેહનો અધિપતિ મંગળ થાય છે. હિરમતરામ.

x પખવાડીયામાં જે તિથિ ધરે તે તેર દિવસનું પખવાડીયું થાય. જ્યારે સૂર્યની ગતિ ધીમી અને ચંદ્રની ગતિ વધારે હોય ત્યારે આમ બને છે, અને આનું કોઈકજ વખત બનતું હોવાથી મહાભારતમાં અનિષ્ટસૂચક બનાવો ગણાવતાં ભિન્નમુખે તેર દિવસના પક્ષને પણ અનિષ્ટસૂચક ગણાવ્યું છે. જ્યોતિષમાં તે વિષધસ નામથી પ્રખ્યાત છે. અને તેને શુભ કાર્યોમાં વર્જ્ય માન્યું છે. સહિતા જ્યોતિષમાં તેર દિવસના પક્ષને દુર્લિધકરક ગણાવેલું છે, તેથી તેને ભયંકર માનવામાં આવે છે. પણ તેનો અર્થ ધર્મજ ભયંકર અથવા અતિ ભયંકરકરક એવો થતો નથી. —હિરમતરામ.

અજવાળીયા પખવાડીયામાં અંદ્ર સંધ્યાકાળથીજ દેખાય છે, અને ચૌદશ તથા પૂનમ સિવાય પાછલી રાતે કે સવાર પડતાં દેખાતો નથી; જ્યારે અંધારીયા પખવાડીયામાં સંધ્યાકાળે અંદ્ર આકાશમાં દેખાતો નથી, પરંતુ સવારમાં પશ્ચિમ દિશામાં તથા મધ્ય આકાશમાં કે પૂર્વ દિશામાં દેખાય છે; અને તિથિઓ પ્રમાણે આથી પાછો પણ દેખાય છે. અજવાળીયા પખવાડીયાની છેલ્લી તિથિ પુનમ ગણાય છે, અને અંધારીયા પખવાડીયાની છેલ્લી તિથિ અમાવાસ્યા ગણાય છે.

અત્યારે છાપેલા ટીપણમાં અથવા પંચાંગમાં અમાસની તિથિના ગઠલે ૩૦ નો આંક છાપવામાં આવે છે, પરંતુ પ્રાચીન દસ્તાવેજો અથવા કાગળો વગેરેમાં અમાસની તિથિના ગઠલે ૦)) આ પ્રમાણે નિશાની કરેલી મળી આવે છે.

પક્ષ એટલે પખવાડીયાનાં પર્યાયવાચક નામો.

કુણ્ણુપક્ષ=વહિ, અસિત, તમ, ખડુલ, મેચક, અંધારો અને અંધેરો.

શુકલપક્ષ=સુહિ, વિસહ, વલર્હ, ધવલ, સિત, શ્વેત, ઉજ્જ્વલાલા, ઉજ્જ્વલ, ચાંદયજ્જો અને ચાંદજ્જો.+

તિથિ.

પડવો=એકમ, પ્રતિપદા. બીજ=દ્વિતીયા. ત્રીજ=તૃતીયા. ચોથ=ચતુર્થી. પાંચમ=પંચમી. છઠ=ષષ્ઠી. સાતમ=સપ્તમી આઠમ=અષ્ટમી. નોમ=નવમી. દશમ=દશમી. અગીઆરશ=એકાદશી. બારશ=દ્વાદશી. તેરશ=ત્રયોદશી, વિંધ. ચૌદશ=ચતુર્દશી અને ભૂન. પૂનમ=પૂર્ણિમા અને પૌર્ણિમાસી. અમાસ=અમાવાસ્યા, અમા, દર્શ.

વાર.

રવિસૂર્ય, સુરજ, ભાનુ, બાણુ, અર્ક, આદિત્ય, દિવાપતિ અને દિનાધિપ.

સોમચંદ્ર, ઈંદુ, શશી, શશીચર અને રાત્રિપતિ.

+ બાઈ મોઁધનદાસે પ્રાંતીય ઉચ્ચારણોને દર્શાવતાં શુદ્ધ અશુદ્ધ સંસ્કૃત યુજ્જરાતી અપભ્રંશ વગેરે નામોને જુદાં જુદાં નામ તરીકે ગણાવ્યાં છે.

—હિમ્મતરામ.

મંગળભોમ, ભૂમિપુત્ર, ભૂમ, ભૂ, ક્ષિતિજ, ભૂમિજ, લોમિ-
પુત્ર, કુજ અને આર.

બુધ=સૌમ્ય, શશિસુત, ચંદ્રપુત્ર અને ઙ.

શુક્ર=દેવપતિ, દેવાધિપતિ, બૃહસ્પતિ, સુરશુક્ર, દેવશુક્ર,
જીવ અને ઈન્દ્ર્ય.

શુક્ર=શુક્રર, દાનવપતિ, દાનવશુક્ર, અસુરશુક્ર, ઠવિ અને
કવીન્દ્ર.

શનિ=મંદ, સૂર્યપુત્ર, પંશુ, શનિશર, છનછર અને શનિશ્વર.

ઉપર પ્રમાણે સાત શ્રદ્ધાનાં જુદાં જુદાં નામ છે. સાત શ્રદ્ધા
ઉપરથી સાત વારનાં નામ પડેલાં હોઈ કેટલીક વખત શ્રદ્ધાનાં
બીજાં નામોથી પણ વારનો ઉલ્લેખ કરાય છે. જેમકે:-

શ્વિવાર=ઈતવાર, આઈતવાર ઈત્યાદિ સૂર્યવાચી સમ્રાજાં
નામ, આ સિવાય સૂર્યનાં ૬-૧૨ ને હજાર નામો સ્તોત્રો, ઠવચો
અને સ્તુતિઓમાં મળી આવે છે.

સોમવાર=ચંદ્રવાર, ચંદ્રવાર વગેરે, ચંદ્રનાં ૨૮ નામો છે.

મંગલવાર=અંગારક, લોકિતાંગ ઈત્યાદિ મંગલવાચી નામો,
સ્તોત્રમાં ૨૧ નામો છે.

બુધવાર=ચંદ્રસુત, ચંદ્રજ, જ્ઞરજ, રૌહિણ્ય, વિદ્, વિદિત્ય
વગેરે. સ્તોત્રમાં ૨૫ નામો છે.

શુક્રવાર=બૃહસ્પતિ, આંગિરસ, સુરાચાર્ય, ગીધપતિ,
ધિષણુ, વાચસ્પતિ. સ્તોત્રમાં ૨૫ નામો છે.

શુક્રવાર=કાબ્ય, કૈત્યશુક્ર, કૈત્યપતિ, ઉચના, ભાર્ગવ, કૈત્યરાજ,
આદિદેવ, શુક્રચિત્ર, શિખંડિન, ઇન્દ્ર્ય, સ્તોત્રમાં ૨૧ નામો છે.

શનિવાર=મંદચાલ, છાયાસુવ, સૌરિ, રવિનંદન, આર્કિ,
મંદશ્વ, સ્તોત્રમાં ૧૦ નામો છે.

આ પ્રમાણે સાત વારનાં જુદાં જુદાં નામો છે,

નવશ્વહ.

નવશ્વહ પેઠી ૧ રવિ. ૨ સોમ, ૩ મંગળ, ૪ બુધ, ૫ શુક્ર,

૬ શુક્ર અને ૭ શનિ. આ સાત ગ્રહોનાં જુદાં જુદાં નામો ઉપર
બારમાં આવી ગયા છે. બાકીના બીજા બે ગ્રહોનાં નામો આ
પ્રમાણે છે.

રાહુ=શિખી. સિંહિકાસુત, અર્ધકાય. રાહુનાં ૨૫ નામો છે.

કેટુ=મહાવીર્ય, અંદ્રાદિત્યવિમર્દન, સિંહિકાગર્ભ. કેતુનાં
પણ ૨૫ નામો છે.

ગ્રહોની શુભ અને પાપસંજ્ઞા.

આ નવગ્રહો પૈકી સોમ, બુધ, શુક્ર અને શુક્ર એ ચાર
ગ્રહો સૌમ્ય (શુભ) ગણાય છે, અને રવિ, મંગલ અને શનિ
એ ત્રણ ગ્રહો ક્રૂર (અશુભ) ગણાય છે; છતાં સીમંતાદિના મુક્ક-
ર્ત્તમાં રવિ-મંગલ મંગલકારી ગણાય છે. રાહુ અને કેતુ આ બંને
ગ્રહો પાપ ગ્રહો કહેવાય છે.

નક્ષત્ર

બધાં મળી ૨૭ નક્ષત્રો છે અને તેમનાં નામો

નીચે મુજબ છે.

અશ્વિની ૧, ભરણી ૨, કૃતિકા ૩, રોહિણી ૪, મૃગશીર્ષ ૫,
આર્દ્રા ૬, પુનર્વસુ ૭ પુષ્ય ૮ આશ્લેષા ૯ મઘા ૧૦ પૂર્વાશ્લેષુની
(પૂ. કા) ૧૧ ઉત્તરાશ્લેષુની (ઉ. કા) ૧૨ હસ્ત ૧૩ ચિત્રા
૧૪ સ્વાતિ ૧૫ વિશાખા ૧૬ અનુરાધા ૧૭ જ્યેષ્ઠા ૧૮ મૂળ
૧૯ પૂર્વાષાઢા (પૂ. ષા) ૨૦ ઉત્તરાષાઢા (ઉ. ષા) ૨૧ શ્રવણ
૨૨ ધનિષ્ઠા ૨૩ શતભિષા ૨૪ પૂર્વાભાદ્રપદ (પૂ. ભા) ૨૫,
ઉત્તરાભાદ્રપદ (ઉ. ભા) ૨૬ તથા રેવતિ ૨૭.

બધું ઠેકાણું અભિજીત=અભિચિત્ અને અભિચ નામનું નક્ષત્ર
પણ ગણ્યતાં ૨૮ નક્ષત્રોની ગણતરી હોય છે, અને આ નક્ષત્ર ૨૮
નક્ષત્રો પૈકીનું ૨૨ મું નક્ષત્ર છે.

અભિજીત નક્ષત્રની સમગ્રણુ.

બધાં નક્ષત્રો ૬૦ ધરીનાં હોય છે, પરંતુ બ્યારે અભિજીત
નક્ષત્ર ગણ્યું હોય ત્યારે ઉત્તરાષાઢાનો ચોથો પાયો (એટલે ૪૬
થી ૬૦ ધરીનો ચોથો પાયો) એટલે ઉત્તરાષાઢાની છેલ્લી ૧૫

ઘડી અને શ્રવણની પહેલી ચાર ઘડીઓ મળી કુલ ૧૬ ઘડીઓનું અભિજીત નક્ષત્ર ગણાય છે* આ પ્રમાણે ઉત્તરાષાઢા ૪૫ ઘડીનું અને શ્રવણ ૫૬ ઘડીનું ગણાય છે અને બાકીનાં બીજાં બધાં નક્ષત્રો ૬૦ ઘડીનાં ગણાય છે. દરેક નક્ષત્રનાં ૪ ચરણ=પાદ=પાયા હોય છે. ૬૦ ઘડીવાળાં દરેક નક્ષત્રોના દરેક પાયાની ૧૫ ઘડીઓ ગણાય છે, પરંતુ ૨૧ મા ઉત્તરાષાઢાની ૪૫ ઘડીઓ જ બાકી રહેવાથી આ નક્ષત્રના દરેક પાયામાં ૧૧ ઘડી અને ૧૫ પલો ગણાય છે. બાવીસમા શ્રવણ નક્ષત્રની ૫૬ ઘડીના હિસાબે ૧૪ ઘડીનો એક પાયો ગણાય છે. (કેટલીક વખત ૧૩ ઘડી અને ૪૫ પલનો એક પાયો ગણાય છે.) આ બંને નક્ષત્રોનો વચમાં આવેલા અભિજીત નક્ષત્રની કુલ ૧૬ ઘડીઓના ચાર પાયા તેમાં એક પાયામાં ૪ ઘડી અને ૪૫ પલ ગણાય છે. (પાઠાંતરે ૨૦ ઘડીના હિસાબે પાંચ ઘડી સંપૂર્ણનો પાયો ગણાય છે.)

આ ગણતરી અવકલ્પક ગ્રંથમાં તથા જન્મેલા બાળકનું નામ પાડવામાં તથા જ્યાં ૨૮ નક્ષત્રો દેવાતાં હોય, અને તેની રાશિઓ કરવી હોય, તથા ઘડી પલોનાં મુક્તો કાઢવાં હોય, ત્યારે ઉપયોગમાં લેવાય છે.

જ્યારે અભિજીત નક્ષત્રને ગણતરીમાં લેવું હોય, ત્યારે શ્રવણ નક્ષત્રની સંખ્યા ૨૩ મી ગણવી અને તે પછીનાં ૪ નક્ષત્રોનાં નામોમાં પણ એકએક સંખ્યા વધારવાથી કુલ ૨૮ નક્ષત્રો થાય છે. અભિજીત નક્ષત્ર અધિનીથી ૨૨ મું થાય છે, અને તેને ઉત્તરાષાઢા પછી અને શ્રવણના પહેલાં ગણવાનું છે.

યોગ.

યોગ સત્તાવીશ છે. તેમનાં નામ અનુક્રમે વિષ્ણુલ, પ્રીતિ, આયુષ્યમાન, સૌભાગ્ય, શોભન, અતિગંડ, સુકર્મા, ધૃતિ, શૂલ,

* પાઠાંતરે શ્રવણની પહેલી પાંચ ઘડીઓ મળી કુલ ૨૦ ઘડીનું અભિજીત નક્ષત્ર ગણાય છે, પરંતુ અહમત ૧૬ ઘડીનો હોવાથી, ટીકાકારે ૫૫ ૧૬ ઘડીનું જ અભિજીત નક્ષત્ર ગણીમાં લીધેલું છે.

—સારાભાઈ નવાબ.

મંડ, વૃદ્ધિ, ધ્રુવ, વ્યાઘાત, હર્ષણુ, વજ્ર, સિદ્ધિ, વ્યતિપાત, વરીયાન, પરિધ, શિવ, સિદ્ધ, સાધ્ય, શુભ, શુક્ર, પ્રહ્લ, એન્દ અને વૈદ્યુતિ એમ છે.

તિથિ, નક્ષત્રો તથા યોગો એ દરેક સાઠ સાઠ ઘડીનાં ગણાય છે. પરંતુ તેમની વૃદ્ધિ અને હ્રાસ થાય છે. અર્થાત્ તે કેટલીક વખત સાઠથી વધારે અને ઓછાં પણ હોય છે. તિથિ ઘણું ખરું વૃદ્ધિ પામી પાંસઠ ઘડીની અને હ્રાસ પામી ચોપત ઘડીની થાય છે. (આ નિયમમાં હવે અપવાદ છે) અને નક્ષત્ર તથા યોગોનું હ્રાસ-વૃદ્ધિનું પ્રમાણ તેનાથી પણ વધારે છે. બ્યારે સાઠ ઘડી કરતાં તિથ્યાદિ વધે છે, ત્યારે વૃદ્ધિ તિથિ, વૃદ્ધિ નક્ષત્ર યા વૃદ્ધિ યોગ આવે છે, અને ઘટે છે, ત્યારે તેને ક્ષયતિથિ ઇત્યાદિ કહે છે. પંચાંગમાં કેટલીક વખત તિથિ જે વખત લખેલી હોય છે, ત્યાં બીજી વખત લખાએલી તિથિ વૃદ્ધિ થવાથી લખેલી હોય છે. આવીજ રીતે જે સાઠ ઘડીથી ઓછી હોય છે, તે ક્ષય પામેલી હોઈ લખાએલી નથી હોતી. યોગ તથા નક્ષત્રનું પણ એમજ સમજ લેવાનું છે.

કરણ્ય એટલે તિથિનું અર્ધ, સામાન્ય રીતે તિથિનું અર્ધ એટલે ત્રીસ ઘડીનું કરણ્ય થાય. પંચાંગમાં સૂર્યોદય વખતે જે તિથ્યાદિ હોય તે લખાય છે. આથી કરણોનો ક્રમ એકાંતરે આવે છે. શુક્ર અને કૃણ્ય પક્ષના લેઠથી અમુક તિથિના પૂર્વાર્ધમાં કચું અને ઉત્તરાર્ધમાં કચું કરણ્ય આવે તે નીચેના કોષ્ટક ઉપરથી સમજાશે.

શુક્ર પક્ષ

કૃણ્ય પક્ષ

તિ.	પૂર્વાર્ધ	ઉત્તરાર્ધ	તિ.	પૂર્વાર્ધ	ઉત્તરાર્ધ	તિ.	પૂર્વાર્ધ	ઉત્તરાર્ધ
૧	કેલવ	૧૦	૬	તેનિલ	૧૧	૧	કેલવ	૬
૨	તેનિલ	૧૧	૭	વણિજ	૧૨	૨	તેનિલ	૭
૩	વણિજ	૧૨	૮	મવ	૧૩	૩	વણિજ	૮
૪	મવ	૧૩	૯	કેલવ	૧૪	૪	મવ	૯
૫	કેલવ	૧૪	૧૦	તેનિલ	૧૫	૫	કેલવ	૧૦
૬	તેનિલ	૧૫	૧૧	વણિજ	૧૬	૬	તેનિલ	૧૧
૭	વણિજ	૧૬	૧૨	મવ	૧૭	૭	વણિજ	૧૨
૮	મવ	૧૭	૧૩	કેલવ	૧૮	૮	મવ	૧૩

અંકકારે આ પંચાંગનાં મુખ્ય પાંચ અંગો તિથિ, વાર, નક્ષત્ર, ચોત્ર, કરણ ઇત્યાદિ ઉપર વિવેચન કરી સમન્વિતિ આપી છે. અહીં તેમનું સામાન્ય જ્ઞાન દર્શાવ્યું છે. જેથી સમજવામાં સરળતા પડશે.

તિથિઓની સંજ્ઞા

પડિવા છઠ્ઠ અગ્યારસી નંદા નામ કહાઈ	
બીયા સાતમી બારસી બદ્રા નામ સુણાઈ	૩
વૃત્તિયા અઠ્ઠમી તેરસી જયા કહાવે નામ	
રિક્તા ચોથ ને નવમી અઉઠરા ત્રીજે ઠામ	૪
પાંચમ દશમ પૂર્ણિમા નામે 'પૂર્ણા' સ્પાંચ	
ચોમ કહિયા હીરે તિહાં જિહાં એ નામ 'સુસાંચ	૫

તિથિઓની સંજ્ઞાના જે અર્થ થાય છે, તે પ્રમાણે તેમનું ફળ પણ હોય છે. શાસ્ત્રમાં તિથિનું મહત્ત્વ ઘણું બતાવ્યું છે, અને તેની પ્રસંશા કરતાં ત્યાં મુઘી કહી દેવામાં આવ્યું છે, કે તિથિ શુદ્ધ હોય તો સર્વ શુદ્ધ બાણુવું. જેમકે તિહિ સુચી સચિ સુચં મણિયા વિબુદ્ધાહ જોહસિચં (જ્યોતિષસાર ગાથા. ૧૧) અર્થાત્ તિથિશુદ્ધિનું મહત્ત્વ છે. અંકકાર સર્વ પ્રથમ તિથિપ્રકરણ કહે છે.

અંકકારને કહેવાની મતલબ કોષ્ટકો દ્વારા વધુ સ્પષ્ટ સમજાશે.

નંદાત્રિતિથિ

૧—૬—૧૧	નંદા	શુભ આનંદકારી
૨—૭—૧૨	બદ્રા	કષ્ટમાણુકારી
૩—૮—૧૩	જયા	વિજયકારી
૪—૯—૧૪	રિક્તા	શન્ય કરનારી
૫—૧૦—૧૫	પૂર્ણા	પરિપૂર્ણ કરનારી

શુદ્ધ તિથિ

રિક્તા છક્રિ અમાવસી અકૃમી ખારસી હગ્ધ
ગણગ્રહ કૂર ધટતિ વધતિ તલ અવર તિથિ કહી શુદ્ધ. ૬

રિક્તા એટલે ૪-૬-૧૪ તથા છઠ, આઠમ, ખારસ, અમાસ
હગ્ધસંગ્રહ તિથિ, ગણગ્રહ તિથિ, કૂર તિથિ તથા ક્ષમ અને વૃદ્ધિ
તિથિ સિવાયની બીજી તિથિઓ શુદ્ધ ગણાય છે.

(સૂર્ય) હગ્ધતિથિ

ધન મીન સંક્રાંતિ બિહુ વહતી લીજી બીજ
વૃષભકુંભ સંક્રાંતિ મહી ચૌથી તિથિ ધમ બીજ ૭
મેષ કરક છક્રી નિરખ કન્યા મિથુને અક્રિ
વૃશ્ચિક સિંહધ બાણુ વહે દશમી દ્વાપ એકક્રી ૮
તુલ મકર સૂરજ વસે તવ ખારસી નિષેધ
હીર કહે એ હગ્ધાતિથિ મહુરત પાત એ વેધ ૯

(ચંદ્ર) હગ્ધતિથિ

શશીહર હગ્ધા આઠતિથિ કુંભ ધને શશી બીચ
મેષ મિથુને ચૌથ તિથિ વરજે ભાણી સદીચ ૧૦
તુલ સિંહે છક્રી તલ સતમિ અક્ષિ સિંહ
મીન મકર કલકૃમી વૃષભ કરક દશમીચ ૧૧
તુલ વસહાં ઈગખારસી મિથુન ધન અલિ કમ
હીર કહઈ તિથિ ખારસી જે વરજઈ તે ધન ૧૨

હગ્ધ તિથિના જે ભેદ હોય છે. સૂર્યહગ્ધા અને ચંદ્રહગ્ધા.
આમાંથી ચંદ્રહગ્ધાનો ઉલ્લેખ નવલેખ મળે છે. બ્યારે સૂર્યહગ્ધા
પ્રસિદ્ધ છે. અને તે વ્યર્જ્ય ગણાય છે. હગ્ધાતિથિ બંને પક્ષની
સમજવી.

૧ વશિષ્ઠ અવરતિથિ શુદ્ધ. ૨ વસહ ૩ આઈ ૪ દામીક્રી ૫
પુષીમકર સૂરજ ૬ પાતર્ષ વેધ. ૭ મિથુનકામ અક્રી ૮ કુંભ મકર તુલ
સિંહ છક્રી તલ સતમિ અલક્રીચ. ૯ કરક ૧૦ વસહ.

સૂર્યદગ્ધા તિથિ

ચંદ્રદગ્ધા તિથિ

તિથિ	અંકાંતિ	તિથિ	ચંદ્રની રાશિ
૨	ધન — મીન	૨	કુંભ — ધન
૪	૫૨ — કુંભ	૪	મેષ — મિથુન
૬	મેષ — કર્ક	૬	તુલા — સિંહ
૮	કન્યા — મિથુન	૮	મીન — મકર
૧૦	૫૩ — સિંહ	૧૦	૫૫ — કર્ક
૧૨	મકર — તુલા	૧૨	કન્યા — ૫૬

હીરકલશકારના મતમાં ચંદ્રદગ્ધા તિથિ આઠ છે. તેઓ સાતમ અને વૃશ્ચિક કે સિંહનો ચંદ્ર હોય તો તેને દગ્ધ ગણે છે. તેમજ તુલા અને વૃષભમાં અગ્નિઆરસ દગ્ધ ગણે છે. વળી આઠમમાં કન્યાનો ચંદ્ર તથા ખારસમાં મિથુન અને ધનનો ચંદ્ર પણ ગણે છે. આણું વિધાન બીજા અંશોમાં મળતું નથી.

કૂરતિથિ

મેષે રવિ પડિવા તજહુ બીજ વસહ સંકંતિ
'તીજ મિથુન ચઉથિ કરક સિંહ છઠી દુઃખહંતિ ૧૩

સતતમી કન્યા પરિહરો તુલ અકુમો પરિહાર
'૫૩૩િક નવમી ધનધગ્યારસી ખારસિમકર નિવાર ૧૪

કુંભ તજઈ તેરસી મીનઈ ચઉદસિ ટાલિ
હીર કહઈ એ કૂર તિથિ વરજઈ મહૂરત કાલ ૧૫

પાંચમી દશમી પુલખા ચઉ ચઉ ભાગ કમેણુ
મેષ થકી હીયો મીન લગી પનર પનર ઘડીએણુ ૧૬

૧ નિવમિદ્ધ્યા રૂ. અલિ

સંમન્તિ	મેષ	વૃષભ	મિથુન	કર્ક	સિંહ	કન્યા
તિથિ	૧	૨	૩	૪	૧	૭
પૂર્ણા ભાગ	પાંચમ પહેલો	પાંચમ બીજો	પાંચમ ત્રીજો	પાંચમ ચોથો	દશમ પહેલો	દશમ બીજો

વૃષા	વૃશ્ચિક	મન	મકર	કુંભ	મીન
૮	૬	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪
દશમ ત્રીજો	દશમ ચોથો	પુનમ પહેલો	પુનમ બીજો	પુનમ ત્રીજો	પુનમ ચોથો

જોડિયા સાઇટ
JINSITE

એકજ તિથિ ત્રિકુ વારને ફરસઈ તે સહુ કળજ
વરજો તે તિથિ હીર કહિ વધતી તિથિનો કળજ ૧૭

કથતિથિ

અવમ કહી જઈ વધતી તિથિ જો તિથિ ત્રિકુ ધમિવાર
ફરસઈ તે તલ હીર કહિ મ કરસિ અવર વિચાર ૧૮

વાર સાઠ વહીનો હોય છે. તેથી જ્યારે તિથિ સાઠ વહીથી
વધારે હોય ત્યારે તે જો ત્રણ વારને સ્પર્શ કરે તો તેની વૃદ્ધિ
સંજ્ઞા બધુથી અને તે શુભ કાર્યમાં ત્યાજ્ય છે.

તેથીજ રીતે એક તિથિ સાઠ વહીથી ઓછી થઈ એવી રીતે
આવે કે એકજ વારમાં ત્રણ તિથિઓ આવી જાય. ત્યારે વચલી
તિથિ કે જે આદિમાં કે અંતમાં સૂર્યોદયનો સ્પર્શ નથી કરતી
તે ક્ષય સંજ્ઞક થાય છે. ક્ષયને અવમ પણ કહે છે. આ તિથિ
સદા વર્ષ અષ્ટાય છે.

ગલગ્રહ તિથિ

ચતુર્થિ પહિલે પ્રહરભગિ ગલગ્રહ દોષ વિહાય
સત્તમિ અકુમિ નઈ નવમી ઉભય ધડી દુખ થાય. ૧૯
તેરસી આઠિ ચ્યાર તિથિ આધે વૌચઈ ભયુ
એક ધડી ગલગ્રહ ગ્રહી વરજ્યૈ સવિ કામ ૨૦
હીર કહે ગલગ્રહે કૌર મમયુ વિવાહ
વાણિજ વિધા દીપ જત વરજ્યૈ શિવ મુખ થાય. ૨૧

ગલગ્રહ તિથિઓમાં શુભકર્મો ન કરવાં એમ જણાવેલું છે.
ગલગ્રહ તિથિ કઈ છે, તે સંબંધમાં જણાવેલું છે કે:—

કૃષ્ણપક્ષે ચતુર્થીતિ સપ્તમ્યાશિવિનવમ્ ।

ત્રયોદશીચતુર્ધકં ચ મષ્ટાવેલે ગલગ્રહાઃ ॥

અર્થાત-કૃષ્ણપક્ષની ચૌથ, બંને પક્ષની સાતમ, આઠમ,
નોમ એમ ત્રણ દિવસ તથા બંને પક્ષની તેરસથી ચાર દિવસ
એમ આઠ તિથિઓ ગલગ્રહ સંસક છે. આ ગલગ્રહ તિથિઓનો
વિધારંભ, જનોઈ, કૌર એ શુભ કાર્યોમાં ત્યાગ કહેલો છે.

અંધકારે ગલગ્રહમાં અપવાદ જણાવેલો છે. અને અમુક
પ્રહર ત્યાગ કરી બાકીની આખી તિથિ શુદ્ધ ગણી છે. અંધકારના
મત મુજબ નીચેના કોષ્ટક પ્રમાણે ગલગ્રહનું ત્યાગ્યત્વ છે.

તિથિ	૪	૭	૮	૯	૧૩	૧૪	૩૦	૧
ત્યાગ્ય	પ્રથમ							
પ્રહર	પ્રહર	પહેલાં એ ધડી	::	::	અખની એક ધડી	::	::	::
	પર્યાંત							

સામાન્ય રીતે જનોઈ ઇત્યાદિમાં તો સંપૂર્ણ ગલગ્રહ
તિથિઓ ત્યાગ કરવાનો રીવાજ છે.

માસ પરત્વે શૂન્ય તિથિઓ

માસ અને પક્ષની તિથિઓ ગણતરૂ તિથિઓમાં તજવાની થતીઓ.

ચેત્ર	૮-૬
વૈશાખ	૧૨
જેઠ	શુક્ર ૧૩ વહ ૧૪
આષાઢ	" ૭ " ૬
શ્રાવણ	૨-૩
ભાદરવો	૧-૨
આસો	૧૦-૧૧
કારતક	શુક્ર ૧૪. વહ ૫
માગશર	૭-૮
પોષ	૪-૫
મહા	શુક્ર ૬ વહ ૫
ફાગણ	શુક્ર ૩ વહ ૪

સુદ તિથિ	વદ તિથિ	પહોર	થડી
૪	૪	૧	૨
૭	૭	૧	૨
૮	૮	૧	૨
૬	૬	૧	૨

અજવાળીયા પખવાડીયાની ૧૩, ૧૪ તથા પૂર્ણિમાના અને અંધારીયા પખવાડીયાની એકમના બીજા પહોરની વચલી એક થડી એટલે કુલ ચારે દિવસની એકએક થડી તજવી જોઈએ.

મારે માસની શૂન્ય (નિરોધ) તિથિઓ ઉપર પ્રમાણે જાણવી. વળી નીચે જણાવેલી તિથિના દિવસે નીચે જણાવેલાં નક્ષત્ર હોય તો તે પણ તજવાં જોઈએ, એટલેકે તે દિવસે તે નક્ષત્રમાં કેઈ પણ શુભ કાર્યની શરૂઆત કરવી નહિ, એમ જ્યોતિષ શાસ્ત્રીઓનો મત છે.

—સુકૃત ચિંતામણિ.

નિંદ્ય તિથિનક્ષત્રનો યોગ.

આષાઢ વદિ, પોસ સુદી અને માઘ સુદી એકમને ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્ર હોય. વૈશાખ વદિ, કાર્તિક સુદી અને માગશર સુદી બીજને અનુરાધા નક્ષત્ર હોય. જેઠ વદિ. અસાઠ વદિ. શ્રાવણ સુદી, તથા વહ, માગશર સુદી, પોષ સુદી, માહ વહ, ફાગણ સુદી તથા વહ ત્રીજને ત્રણે ઉત્તરા નક્ષત્ર હોય. અસાઠ સુદી, માગશર વહ અને

પોષ વહ પાંચમને મધ્ય નક્ષત્ર હોય. ચૈત્ર સુદી, ભાદરવા વહ, આસો વહ અને ક્રાગણ સુદી છઠને રોહિણી નક્ષત્ર હોય. અસાડ સુદી, પોષ વહ અને શ્રાવણ સુદી સાતમને હસ્ત નક્ષત્ર હોય. જેઠ વહ, માગશર સુદી અને પોષ વહ આઠમે પૂર્વાશ્વિ વહ નક્ષત્ર હોય. અસાડ વહ, માહ સુદી અને શ્રાવણ વહ નોમને કૃત્તિકા નક્ષત્ર હોય. અસાડ વહ, શ્રાવણ વહ, પોષ સુદી અને માહ સુદી અગીયારસને રોહિણી નક્ષત્ર હોય. ચૈત્ર સુદી, શ્રાવણ વહ, ભાદરવા વહ અને ક્રાગણ સુદી બારસને અશ્વિના નક્ષત્ર હોય. વૈશાખ સુદી, જેઠ સુદી અને કારતક વહ તેરથને સ્વાતિ નક્ષત્ર હોય. આ તિથિ યુક્ત નક્ષત્રો હોય તો શુભ કાર્યમાં નિહિત છે. ઉપરનાં તિથિ નક્ષત્રો અમુક માસ, પક્ષમાંજ હોય છે. પરંતુ અધિક માસ ગયો હોય કે આવતો હોય અથવા તિથિ નક્ષત્રનો વધવટ આગળ પાછળ તથા પાસે પાસે થવાનો સંભવ હોવાથી ઉપરનું સ્પષ્ટી-કરણ કર્યું છે.

કૃષ્ણ પક્ષની આઠમ, એકદશ, અમાસ, પૂર્ણિમા અને સૂર્ય-સંક્રાંતિ એસે તે દિવસ આ પાંચે દિવસો પુણ્યકારક પર્વોણીના હોવાથી એ પણ યુક્તમાં નિહિત છે.

સર્વ કાર્યને વિષે શુભાશુભ તિથિ.

શુકલાંતે પ્રતિપદા સંઘા, 1	દ્વિતીયા કાર્ત્ત્ત્વિની ।	
તૃતીયા શેમભારોગ્યં, ચતુર્થી 1	કલકાગમમ્ ॥ ૧ ॥	
પાંચમી ચ શ્રિયો નિત્યં, વઠી 2	કલકપ્રિયા ।	
અષ્ટપાન સમાયુક્તા, સપ્તમી 3	સુખદાયિકા ॥ ૨ ॥	
આષ્ટમી વ્યાધિ ગહુલા, નવમી 4	મરણ્યું મુવં ।	
દશમી ચ જ્યો નિત્યં, એકાદશી 5	હિરણ્યદા ॥ ૩ ॥	
દ્વાદશી પ્રાણ સંદેહો, સર્વ 6	સિદ્ધા ત્રયોદશી ।	
શુશ્રલાવા ચક્રિ વા 7	કૃષ્ણા, વર્જનીયા ચતુર્દશી ॥ ૪ ॥	

૧ પૂનમ પછીની પાંચે ઉત્તમ ગણવી.

પૂર્ણિમા એ અમાવાસ્યા, પ્રસ્થાન નેવ કારયેત ।

અમાવાસ્યા ન ગંતવ્યં, યદિ કાર્યં શતં ભવેત

॥ ૫ ॥

નિષિદ્ધ તિથિઓમાં પરિહાર.

જ્યોતિર્મયૂષ્ઠ નામના ગ્રંથમાં અશુભ તિથિઓમાં નીચેની ઘડીઓ છોડી દેવાનું જણાવેલું છે. અને પક્ષની નિષિદ્ધ તિથિઓ ૪-૧-૮-૯-૧૨ અને ૧૪ અંધારીયા પખવાડીયાની તેરસ ચૌદશ, અમાસ અને અજવાળીયા પખવાડીયાની સુદી એકમ સુધી બધી તિથિઓ નિષિદ્ધ તિથિ જાણવી.

ઉપર ગણાવેલી નિષિદ્ધ તિથિઓની અનુક્રમે ૮-૯-૧૪-૨૫-૧૦ અને ૫ ઘડીઓ ત્યાજ્ય છે.

ગમનાગમનમાં સરખા કૃળવાળી તિથિઓ તથા દિશાઓ.

ત્રીયા તેરશી સારિખી, ચૌદશી ચોથી માંહે;

પંચમ પૂનમ અમાવસી, ગમનાગમન વિવાહે. ૧

પૂરવ અગ્નિ એક સમ, નૈરેત દક્ષણ જાણુ;

પશ્ચિમ વાયવ એક સમ, ઉત્તર સમ ઇશાન. ૨

આ પ્રમાણે તિથિ ગમનાગમન ફલ જાણવું.

કરણ લાવવાની રીત.

વરતમાન તિથિ કીજે દૂણી કિસને સમે સમ શુકલઈ ઉણી
ખાકી તિથિ તે સાતે કરણ હીર કહઈ તે શેવે કરણ ૨૨
કિસનપપે મિણીયઈ કરણ તિથિ બિમણી કરી જાણુ
સાતઈ ભામ દીજતાં વધતો કરણ વખાણુ ૨૩
કિસન રચણ ચઉદશ શકુન માસવ અઉપદ નામ
સુદિ પડિવા કિસ્તુદન ખવ વહૈં સદાએ માગ ૨૪
તિથિ બિમણી કરી સેત પપે તેહમાંહિ એક ઠાલિ
ખાકી સાતે ભામ છે વધતો કરણ નિહાલિ ૨૫

ચરકરણ

સહુ કરણ ઇમહસ કહ્યાં ચર સત્તર્થ ચિર ચાર
 ઉભય કરણ અહ નિશિ વહઇં તેહનો સુણો વિચાર ૨૬
 ખવ ખાલવ કૌલવ કરણ તૈતલ ગરાં વણિજ
 વિષ્ટિ કહી જે સત્તમે એ ચર સહા મિણીજ ૨૭

કરણ શું છે? તે શરૂઆતમાં કહેવાઈ ગયું છે. અહીં કરણ લાવવાની સામાન્ય રીતિ કહી છે. એક તિથિમાં એ કરણ રહે, માટે શુકલ પક્ષની એકમથી જેટલામી તિથિ હોય તેને ખમણી કરી એક બાદ કરી સાતનો ભાગ આપવાથી શેષ રહે તેટલામું શુકલ પક્ષમાં કરણ થાય. વદમાં એક એછો કર્યા વગર સાતે ભાગ આપવાથી શેષ રહે તે કરણ થાય છે.

વહ ચૌદશના ઉત્તરાર્ધમાં શકુનિ, અમાસના પૂર્વાર્ધમાં ચતુષ્પદ ઉત્તરાર્ધમાં નાગ અને શુકલપ્રતિપદના પૂર્વાર્ધમાં કિસ્તુદન નામનું કરણ રહે છે. આ ચાર કરણ સ્થિર છે. ન્યારે ખવ, ખાલવ, કૌલવ, તૈતલ, ગર, વણિજ અને વિષ્ટિ એ ચરકરણ છે.

ચાર સ્થિર અને સાત ચર મળી કુલ અગીઆર કરણ હોય છે.

કરણ પરત્વે કાર્ય

કૃષ્ણ ચતુર્દશી અરધથી શકુનિ ચતુષ્પદ નાગ
 પડવે દિન કિસ્તુદન રહે એ કરણ ચિર માન ૨૮
 ગેહારંભે ખવ કરણ અહ ક્રિયા કરે ખાલે
 મિત્ર કસત્રાં કૌલવે તૈતલ હય ગય કાલે ૨૯
 ગર કરણે કરસણ કરે વણિજે વાંણોજ હોઈ
 ભદ્રાએ હણીએ વૈરીયાં શકુનિ ઐપધ જોઈ ૩૦
 શાંતિ કર્મ ચતુષ્પદ ફલે નાગે સોહાગ કહાઈ
 મંમલ કીજે કિસતુદને કહે હીર વિગતાર્થ ૩૧

કયા કામમાં કયું કરણ લઈ શકાશે તે ખેતાવ્યું છે. ગાથા ૩૦ માં જે “શકુનિ ઔષધ જોઈ” એમ કહ્યું છે, તે અથકારનો મત છે. તેમજ ગાથા ૩૧ માં ચતુષ્પદ કરણમાં શાંતિકર્મ, નાગમાં સોહાગ અને ક્રિસ્તુદ્ધનમાં મંગલકર્મ કહ્યાં છે, તે કૃત્ત આસો વદ ૧૪ તથા દિવાળી અને બેસતા વર્ષ પુરતાં છે. અન્યજ ઔદશ અમાસ આદિ તિથિઓ નિષિદ્ધ હોઈ તેમાંજ શકુનિ આદિ કરણો આવતાં હોઈ શાંતિકર્મ ઇત્યાદિ ન થઈ શકે.

ભદ્રા ક્યારે આવે?

સુદિ આઠમી પૂનિમ ધૂરેદિ યાથ અગ્યારસ અંતિ
વદિ સત્તમિ ધુરિ ચૌદશી ત્રીજઈ દશમ ભદ્રંતિ ૩૨

ભદ્રા પરિહાર

ચરણી ભદ્રા દિન વહઈ દિન ભદ્રા વહઈ રાત
તે મત વરજે હીર કહઈ ક્રીજઈ સગલી વાત ૩૩

ભદ્રાનાં નામ

ભોમ વાર ભદ્રા વહે પુન્યવતી રવિ જાણી
શનિવારઈ વિષ્ટિ અવરઈ હીર કહે કહ્યાણી ૩૪

ભદ્રાનાં કાર્ય

વાહ કરણ વૈરો હરણ વૈદ પુલાવણ કાજ
ભય પૂરીયઈ ભૂપતિ મીલણ ભદ્રા લીજઈ સાજ ૩૫

ભદ્રાનો સર્પિણી વૃશ્ચિકા ભેદ

સિત પખે સર્પિણી જાણીઈ વિંછણીઈ તમ પખખી
પાંચ ઘડી સાપિણી મુખઈ વિંછણી પુંછડી રખખી ૩૬

ભદ્રા વાસ

ભદ્રા ત્રીસ ઘડી સખહી આઠ ઘડી સુરમાળ
સોળ ઘડી મહીયલ વસૈ ૫૮ ઘટિકા પાતાલ ૩૭
ત્રિભુવને ભદ્રા ફલ રહ્યો સરમઈ ફલ મુખકાર
પાતાલઈ ધન આણુહી માનવ ફલ મૃતકાર ૩૮

મેષાં વૃષાં કરકાં મકર જાંઘ્યાં રાશી ચંદ્ર
 તો કલ્યાણી સરએ વહઈ આપે અધિક આણુંદ ઠલ
 કન્યા મિથુન તુલાં ધનાં રાશીએ વસે પિયાલ
 કલ્યાણી વહતી કહે સંપદ કરઈ નિહાલ ૪૦
 સિંહ મીન વૃશ્ચિક ઘટાં ચંદ્ર રહ્યો તે રાશી
 તો નરક્ષેત્રે કલ્યાણીયાં વહતી કરેઈ ઉદાસી ૪૧
 ભદ્રાએ જે કામ કરઈ તેહ પ્રમાણુ ન થાઈ
 વિષ્ટિ મુખેઈ જે કામ હુવઈ તો તે મહા દુઃખહાઈ ૪૨
 સાતમું કરણુ વિષ્ટિ છે. તેને ભદ્રા પણુ કહે છે. અને તેનો
 આવવાનો ક્રમ નીચે મુજબ છે.

પક્ષ	શુકલ	શુકલ	શુકલ	શુકલ	કૃષ્ણ	કૃષ્ણ	કૃષ્ણ	કૃષ્ણ
તિથિ	૪	૮	૧૨	૧૬	૩	૭	૧૦	૧૪
સમય	રાત્રે	દિવસે	રાત્રે	દિવસે	રાત્રે	દિવસે	રાત્રે	દિવસે

અહીં રાત્રી તેમજ દિવસનો અર્ધ પૂર્વાર્ધ અને ઉત્તરાર્ધ
 એવો છે. પરંતુ જે તિથિ સૂર્યોદયથી લઈ બીજા સૂર્યોદય
 પર્યંત હોય તો ભદ્રાનો આગળ જણાવેલો પરિહાર થઈ
 શકે નહિ, તેમજ તિથિ કંઈ સૂર્યોદયથી જ શરૂ થતી નથી.
 એટલે રાત્રી દિવસ એમ જે ભેદ પાડેલો છે, તે સાર્થક થાય છે.

જે દિવસની ભદ્રા દિવસે અને રાત્રીની ભદ્રા રાત્રે આવે
 તો જ તેનો દોષ છે. બાકી દોષ લાગતો નથી.

કરણોના સ્વામી નીચે મુજબ છે.

ખર	માલવ	કૌતલ	તૈતિલ	ગર	વણિજ	વિષ્ટિ	અકુનિ	ચતુષ્પદ	નાગ	કિસ્તુમ્બ
ઈંદ્ર	ઈંદ્ર	રવિ	અર્યમા	પૃથ્વી	લક્ષ્મી	શક્તિ	કલિ	નંદીશ્વર	શર્પ	વાયુ

વિદિ વિના ઘવાદેષુ કરણેષુ દશમ્વપિ ।
 અતુર્વર્ગામ્રિતાઃ સર્વાઃ કરણીયાઃ શુભા ક્રિયાઃ ॥ ૧ ॥
 દિવા ભદ્રા યદ્વા રાત્રી રાત્રીભદ્રા દિવા યદ્દિ ।
 ન તત્ર ભદ્રા દોષઃ સ્યાત્ સર્વં કર્માણિ સાધયેત્ ॥ ૨ ॥
 સૌમ્યે સર્વેચ કલ્યાણી શનો વિદિ તથૈવચ ।
 સ્વૌ પુણ્યવતી પ્રોક્તા ભૌમે ભદ્રા પ્રકીર્તિતા ॥ ૩ ॥

ભદ્રાનો ગમનમાં નિષેધ

વિષ્ટ્યાંચ દારૂણે રોદ્રે યૌવે ગચ્છતિ માનવઃ ।
 ગતસ્થાગમનં નાસ્તિ નદી નામિવ સાગરે ॥ ૧ ॥

ભદ્રા ક્યે ઉદ્દાણે લિવાથી શ્રેષ્ઠ

યુદ્ધે ભૂપતિ દર્શને ભય વને ઘાતેચ પાતે હતે ।
 વૈધસ્યાગમને જલ પ્રતરણે શત્રોસ્તથોચ્ચાટને ॥
 સિદ્ધોષ્ટ્રે ખરમાદિષો ગજમૃગો અશ્વેગૃહે પાતને ।
 સીસેવા રૂતુ મન્જનેષુ શકટે ભદ્રા સદા ગૃહ્યતે ॥ ૧ ॥

ભદ્રા પુનઃ વિચાર

દિવસસ્યામ્ને અર્ધે રાત્રી અર્ધે દ્વિતીય કે ।
 સદા ત્રિંશત્ ઘટી મધ્યે પુનઃ ત્રિણિ શુભાવહા ॥ ૨ ॥

જોઈએ સારે ગાથા ૨૦૩-૪ પછી અજવાળીયામાં આદિની
 ૧ ઘડી અને અંધારીયામાં અંતની ૩ ઘડી તજવી એમ કહ્યું છે.
 એવું કારણ સાપણી, વિંછણી ભદ્રા હોય છે, તે સમજવું.
 જેવી રીતે અજવાળીયામાં સર્પણી અને અંધારીયામાં વિંછણી છે,
 તેવી રીતે દિવસની ભદ્રા સર્પિણી અને રાત્રિની વિંછણી સમજવી.

શુક્લપદ્મે સર્પિણી ભદ્રા અગ વિભાગ ફેલ ચક્રં

અંજ	મુખ	કંઠ	હાતી	પેટ	કુખ	પુંજ
ફલ	હાનિ	મૃત્યુ	દારિદ્ર	ઉન્નતતા	નાશ	જય
ખટિ ત્યાગ	૫	૧	૧૧	૪	૬	૩

कृष्णपक्षे विंशत्यौ लक्षा अंग विभाग इल अक्ष

अंग	पुञ्ज	कुम्भ	पेट	जाती	कंड	मुष्प
इल	मृत्यु	हानि	हरिद्रता	दि-भरता	नाश	जय
घटित्याग	५	१	११	४	१	३

संभ्रमी लक्षणो विचार

पुंवे अवहिति पढमं अकृमि अग्नेय णीय पुडरग्नि ।
 हम्भण्डि सत्तमि ति पुडर पुन्नम ने रथय अडिपुडरं ॥
 अत्यमिण्डे अडिथी पञ्च हसमी सड पुडर वाध कृष्णाम्ने ।
 उत्तरि सग अगारिसि तीया धसाण्डे अकुमयं ॥
 किसिण्डि तिया अग्नीडि सत्तमी नेरथय हसमि वाग्नेडि ।
 धसाण्डे अवदिसियं लक्षा हवध इण्डे मुडं ॥
 सुकल अडिथी हम्भण्डि अकृमि पञ्चिमि धगारसी उत्तरे ।
 पुन्नम पुंवेदिसेडि हवग्ने लक्षा मुडं तिजयं ॥

—अथोत्पत्तिसार गाथा २०६-२१२

अथान्तरमां:—

कृष्णपक्षे तृतीयायां मुष्पमाग्नेय गोचरे ।
 सप्तम्यां नैऋते विधात् दशमां वायव्य गोचरे ॥ १ ॥
 अतुर्दश्यां लवेत्तस्यां मुष्पं धशान मेव च ।
 अतुर्थ्यां शुक्लपक्षे तु विष्टिवक्त्रंतु दक्षिण्डे ॥ २ ॥
 अष्टम्यां पश्चिमे विधात् अेकादश्यां तथोत्तरे ।
 पूर्णिमा पूर्वतो ज्ञेया विष्टि मुष्पंतु वर्जयेत् ॥ ३ ॥
 कृष्ण तृतीया पश्चिमार्षे पूर्वार्धे च सप्तमी ।
 पश्चिमार्षे दशमीज्ञेया पूर्वार्धे च अतुर्दशी ॥ ४ ॥
 शुक्ले अतुर्थां पश्चाधे अष्टमी पूर्वतस्तथा ।
 पश्चाधे एवेकादश्यां पूर्वार्धे चैव पूर्णिमा ॥ ५ ॥

ભાવાર્થ—વહ ૧૪ ના પહેલા પહોરમાં પૂર્વ દિશાએ, સુદી આઠમના ણીજ પહોરે અગ્નિખૂણામાં, વહ સાતમના ત્રીજ પહોરે દક્ષિણ દિશામાં, પૂર્ણિમાના દિવસે ચોથા પહોરે નૈઋત્ય ખૂણામાં, સુદી ૪ ના પાંચમા પહોરે પશ્ચિમ દિશામાં, વહ ૧૦ ના છઠા પહોરે વાયવ્ય ખૂણામાં, સુદી ૧૧ ના સાતમા પહોરે ઉત્તર દિશામાં અને વહ ૩ ના આઠમા પહોરે ઈશાન ખૂણામાં ભદ્રા સંમુખી છે, અને તે પ્રયાણાદિ કાર્યોમાં વર્જનીય છે.

વહી ૩ ના દિવસે અગ્નિખૂણામાં, સાતમે નૈઋત્ય ખૂણામાં, હશમે વાયવ્ય ખૂણામાં અને ચૌદશે ઈશાન ખૂણામાં ભદ્રાનું મુખ હોય છે. અજવાળી ૪ ને દિવસે દક્ષિણ દિશામાં, આઠમે પશ્ચિમ દિશામાં, અગિયારસે ઉત્તર દિશામાં અને પૂર્ણિમાના દિવસે પૂર્વ દિશામાં ભદ્રાનું મુખ હોય છે. અને તે પ્રયાણાદિમાં વર્જનીય છે. ૨૧૧, ૨૧૨.

૪-૫ સ્લોકમાં પશ્ચિમાર્ધેના અર્થ રાત્રે અને પૂર્વાર્ધેના અર્થ દિવસે સમજવાનો છે.

ભદ્રાનું મુખ પક્ષ તિથિએ દિશા વિદિશામાં

ઈશાને સન્મુખી વદિ ૧૪ દિવસે પૂર્વાર્ધે	પૂર્વે સન્મુખી પૂનમે દિને પૂર્વાર્ધે	અગ્નિમાં સન્મુખી વદિ ૩ રાત્રે પશ્ચિમાર્ધે
ઉત્તરે સન્મુખી સુદિ ૧૧ રાત્રે પશ્ચિમાર્ધે	પ્રયાણે સન્મુખી ભદ્રા વર્જવી	દક્ષિણે સન્મુખી સુદિ ૪ રાત્રે પશ્ચિમાર્ધે
વાયવ્યે સન્મુખી વદિ ૧૦ મે રાત્રે પશ્ચિમાર્ધે	પશ્ચિમે સન્મુખી સુદિ ૮ મે દિને પૂર્વાર્ધે	નૈઋત્યે સન્મુખી વદિ ૭ મે દિને પૂર્વાર્ધે

રક્ષાબંધે ર્તુસ્નાને કાર્ત્તિકયાં ચ રજ્જેત્સવે ।

દેવીપૂજાસુ સર્વાસુ વિષ્ટિદોષો ન વિદ્યતે ॥ ૧ ॥

અર્થાત-બળેવે રાખડી બાંધતાં, રજસ્વલા સ્ત્રીને સ્નાન કરતો વખતે, કાળી ચૌદશના દિવસે તથા હોળી પૂજન વખતે અને નવરાત્રિમાં દેવીની પૂજા વખતે ભદ્રાનો દોષ લાગતો નથી.

કરણોની સુતાં બેઠાં ઊભાં વગેરે સંજ્ઞા

સુખ્તસ્ય સંક્રમો નાગે તૈતલે ચ ચતુષ્પદે ।

ગરે વિષ્ટયાં વિનિષ્ટશ્ચ વણિજે બાલવે બવે ॥

ઉર્ધ્વસ્થિતસ્ય કિંસ્તુષ્ને શકુનો કૌલવે ભવેત ।

કનિષ્ઠ મધ્યેષ્ઠ સક્લ્લા પાન્ચાર્ધાવિષ્ટિષુ ક્રમાત ॥ ૧ ॥

તૈતલ, નાગ અને ચતુષ્પદ આ ત્રણ સૂતાં છે. કિંસ્તુષ્ન, કૌલવ અને શકુનિ આ ત્રણ ઊભાં છે તથા ગર, વણિજ, વિષ્ટિ, બવ અને બાલવ આ પાંચ કરણુ બેઠાં છે. આ કરણોનો ઉપયોગ સંક્રાન્તિના કૃણમાં છે. તેમજ કેટલાંક કાર્યોમાં પણ છે. જેમકે:—

સુતાં સરોવર ખણાવીએ, બેઠાં વસાવીએ ગામ;

ઊભાં કટક ચલાવીએ, કરણુ એહ પ્રમાણુ. ૧

તલાવ સરોવર ખોદાવતાં સુતાં કરણોનો યોગ જોઈએ, ગામ વગેરેનાં વસવાટ માટે બેઠાં કરણોનો યોગ જોઈએ અને યુદ્ધ માટે લશ્કર વગેરે મોકલવા માટે ઊભાં કરણોનો યોગ જોઈએ, વળી ખાર મહિનાની સંક્રાન્તિઓ બેસે તે પણ કરણોમાં બેસતી હોવાથી વસ્તુઓના તેજમંદી ભાવો જાણવા માટે પણ કરણોનો ઉપયોગ થાય છે. જેમકે:—

શીયાળે સુતી લલી બેઠી વર્ષા કાળ;

ઉનાળે ઊભી લલી જોશે ખરું નિહાળ.

ઈતિ શ્રી હીરકલશ જ્ઞેન જ્યોતિષ ગ્રંથે

તિથિ પ્રકરણુ સમાપ્ત :

વાર પ્રકરણ ૨

વાર સંગ્રહ

રવિ શશી મંગલ બુધ ગુરુ શુક શનિશ્વર વાર

કૂર ત્રિણ રવિ ભૂમ શનિ અવર સૌમ્ય સુવિચાર ૪૩

૧ વાર દોષાઃ પ્રભવંતિ રાત્રી વિશેષતો ભોમ શનિશ્વરાર્કે ।

અર્થો યથા ભર્તરિ માનુનીનાં કટાક્ષબાણા વિકલા ભવંતિ ॥

જેવી રીતે સ્ત્રીનાં કટાક્ષબાણો અર્ધ પતિ પાસે નિષ્ફલ નીવડે છે, તેવી જ રીતે રાત્રિમાં વારનો દોષ લાગતો નથી અને વિશેષે કરીને મંગલ, શની અને રવીવારે રાત્રિએ વારનો દોષ લાગતો નથી.

વાર પશ્વે કાર્ય

શનિ થાપન રવિ નૃપમિલાણ જ્ઞાન બુધ યુદ્ધ ભૌમ

ગમને શુક વિવાહ ગુરુ કામ સહુચે સૌમ્ય ૪૪

શનિ સુતો પરિહરિ કરો મંગલ ભુગતો બાણુ

સોમાં શુકાં સુરગુરાં હાલત મ કરો કાંણુ ૪૫

સંથો કીજૈ વાર બુધ થાવર કીજૈ ગેહ

ગામાંતરિ શુકરર્થ કરો રુદ્ધિ વૃદ્ધિ હૌચ દેહ ૪૬

વાર પ્રવૃત્તિ

નિશિ પ્રમાણુ ઘડી આધી કરી માંહિ ચઉદર્થ મેલી

પક્ષર્થ ત્રીસઠવિ કરી ઘડી તે પિણુ નિસદિન મેલી

પાઠાંતર -

પજો તીસે ઠવિ કરી ઘડી તે પણુ તેમ ઇમ ભેલી ૪૭

ઉદ્વાહે ચોત્સવે જીવઃ સૂર્યો ભૂપાલ દર્શને ।

સંશ્રામે ધરણ્ણીપુત્રો વિદ્યાભ્યાસે બુધો બલી ॥

યાત્રાયાં ભાર્ગવઃ પ્રોક્તો દીક્ષાયાં ચ શનિશ્વરઃ

અંદ્રમા સર્વ કાર્યેષુ પ્રશસ્તો ગૃહ્યતો બુધઃ ॥

પ્રયાણુમાં શુકે બલવાન, વિદ્યાભ્યાસમાં બુધ બલવાન, રાબ

૧ શનિસર ૨ ભૌમ ૩ સહુને ૪ હુવર્ધ

આદિની સુલાકાતમાં રવિ બલવાન, વિવાહમાં શુક્ર બલવાન, દીક્ષામાં શની બલવાન, યુદ્ધમાં મંગલ બલવાન અને સર્વ કાર્યમાં ચંદ્ર બલવાન જોવો જોઈએ.

આકી પળ વીતી ઘડી લાગઈ વાર તી વાર
રતનમાલ એ હીર કહિ જાણી કરો વિચાર ૪૮

સંક્રાન્તિ પરત્વે વારના આરંભનો ભેદ

મીન મેષ અલિ કુંભ રવિ વરતે સંધ્યા વાર
તુલ ધન વૃષ કરકે વૈક્રિ રચણિ મધ્ય વિચાર ૪૯

મિથુન મકર કન્યા હરિ સૂરિજ ઉગઈ તે વાર
સંક્રાન્ત્યાંસુ હીર કહે કીજ કારિજ સાર ૫૦

સંક્રાન્તિમાં વાર બદલવાનો નિયમ

કુંભ, કરક વૃષ સિંહ ચિહ્ન પ્રહ સંક્રમે ભાષુ;
મેષ મિથુન તુલ વૃશ્ચિક સંક્રમણુ કરે મધ્યાન.
મીન મકર કન્યા ધને સંધ્યા સંક્રમણુ હોઈ;
વાર સંક્રમણુ ઈસી પરે હુવે જોતીષ ભાષ્યો જોઈ.

કુંભ, કરક, વૃષભ અને સિંહ=પ્રભાત સમયે
મેષ, મિથુન, તુલા અને વૃશ્ચિક=મધ્યાહ્ન સમયે
મીન, મકર, કન્યા અને ધન=સંધ્યા સમયે

અજ અલિ ઘટ મીને ભાસ્કરેસ્તં પ્રયાતે ।
વૃષ ધન કુલોરાખ્યે આર્ધ રાત્રી તુલાયામ્ ॥
મિથુન મકર સિંહે કન્યકાયાં પ્રભાતે ।
ઈતિ વિધિ ગણનીયો વાસરઃ સંક્રમેષુ ॥

શુભકર વાર

નિજ રાસે ત્રીજે છઠ્ઠો દશમે અનઈ ઇગ્યાર
જો મહ હૂવે સો વાર તિણઈ કામ કીયઈ સુખકાર ૫૧

૧ વરઈ તે ૨ વહતિ ૩ સૂર ૪ લહિ

સ્વવારાહગણનીયાસ્તા રવિ શુક બુધેન્દવઃ ।

શનિ જીવ કુબ્જઃસ્રેયા હોરાઃસ્તાવારતઃ ક્રમાત્ ॥

ચંદ્રશ્ચ શુરે શુકાણાં હોરાઃ સર્વાર્થસિદ્ધિદાઃ ।

રવિ લોમાર્કપુત્રાણાં કૂરા હોરા ન શોભનાઃ ॥ ૧ ॥

ચંદ્ર, બુધ, શુર અને શુકની હોરા સર્વાર્થસિદ્ધિ કરે, અને બીજી હોરા કૂર છે તે સારી નહિ, જે દિવસે જે વાર હોય તેની હોરા પહેલી ગણવી અને પછી છઠ્ઠા વારની બીજી એમ બધી હોરા છઠ્ઠા છઠ્ઠા વારની ગણવી.

હોરાનાં નામ અને ક્રમ

વાચ ૧ પ્રવૃત્તા ૨ ઘટીકા ૩ ધનરા ૪ કાલાક્ષ ૫ હોરા પતાકા સુરાત્મા ૬ ।
દાનાધીપાઘા ૭ રવિ ૧ શુકર ૨ સૌમ્યે ૩ શશાંક ૪ શૌરીય ૫ બૃહ ૬ કુબ્જ ૭
ક્રમેણુ ॥ ૧ ॥

હોરા નામ	વાર	ફલ
વાચ	રવિ	નેષ
પ્રવૃત્તા	શુક	શ્રેષ્ઠ
ઘટિકા	બુધ	શ્રેષ્ઠ
ધનરા	સોમ	શ્રેષ્ઠ
કાલાક્ષ	શનિ	નેષ
પતાકા સુરાત્મા	શુર	શ્રેષ્ઠ
દાનાધી પાઘા	મંગલ	નેષ

જૈન સાઈટ
JAINSITE
જૈનમ્ જગતિ વાસનમ્

૧ વારની હોરા રાા અઠી ઘડી રહે, પછી બીજી વાર ગણાવ્યો તેની લાગે એ રીતે એક રાત્રિ દિવસમાં ૨૪ ચોવીસ હોરા આવે. રાત્રીએ હોરા પોતાના વારથી પાંચમા વારની આવે છે.

હોરામાન ચઢી ઘડી વહે સદા ચઉવીસ

બાર દિવસ બાર રજની સાતાં વાર સરીસ. પર
દિવસનાં ચોઘડીયાં

રવિ ઉદ્દેગ સોમે અમૃત ભોમે રોગ બુધ લાહ

ગુરુ શુભ ભૃગુ ચલ શનિ કલહ ગિણી છઠી વાહ ૫૩

દિવસનાં ચોઘડીયાં ગણવાનો ક્રમ

ચોઘડીયું અટકજે ત્રણ ઘડીનું ગણાય છે. પરંતુ ખરી રીતે દિનમાન કે રાત્રિમાનના આઠમા ભાગનું જ ગણવું, કારણકે શીયાળામાં રાત્રિ મોટી ને દિવસ ટૂંકો હોય છે અને તેનાથી ઉલટું ઉનાળામાં દિવસ મોટો અને રાત્રિ ટૂંકી હોય છે; એટલે તેનો ખરો હિસાબ ત્રણ ઘડીથી એસે જ નહિ. માટે ઘડી પગાનો આઠમો ભાગ ગણવો જોઈએ. ચોઘડીયું જે પહેલું હોય તે જ છેલ્લું આવે એવો નિયમ છે. ચલને કેટલાક ચંચલ પણ કહે છે.

વાર નામ	રવિ	સોમ	મંગલ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
૧	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ	કાલ
૨	ચલ	કાલ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ
૩	લાભ	શુભ	ચલ	કાલ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ
૪	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ	કાલ	ઉદ્દેગ
૫	કાલ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ
૬	શુભ	ચલ	કાલ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ
૭	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ	કાલ	ઉદ્દેગ	અમૃત
૮	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચલ	કાલ

અંધાન્તરે-ઉદ્ગામૃત રોગઃ લાલ શુભ ચલઃ કાલઃ

વારાહિયુ પદ્મપદ્મયાશ્ર દિવારાત્રી તુ પંચમાઃ ।

રાત્રિનાં ચોઘડીયાં

વાર નામ	રવિ	સોમ	મંગળ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
૧	શુભ	ચલ	કાલ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રાગ	લાલ
૨	અમૃત	રાગ	લાલ	શુભ	ચલ	કાલ	ઉદ્દેગ
૩	ચલ	કાલ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રાગ	લાલ	શુભ
૪	રાગ	લાલ	શુભ	ચલ	કાલ	ઉદ્દેગ	અમૃત
૫	કાલ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રાગ	લાલ	શુભ	ચલ
૬	લાલ	શુભ	ચલ	કાલ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રાગ
૭	ઉદ્દેગ	અમૃત	રાગ	લાલ	શુભ	ચલ	કાલ
૮	શુભ	ચલ	કાલ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રાગ	લાલ

જે દીવસે સવારમાં જે ચોઘડીયું હોય તેનાથી આગળ છઠ્ઠા વારનું પહેલું ચોઘડીયું તે સવારના વારનું બીજું આવે તે વારથી છઠ્ઠા વારનું ત્રીજું ચોઘડીયું એમ ગણ્યતાં આઠમું જે સવારમાં હોય તે જ બીજીવાર સાંજે આવે. અથવા છઠ્ઠો આગળ ન ગણે તો પાછલા ત્રીજા વારનું પહેલું તે આ વારનું બીજું. તેનાથી પાછલા ત્રીજા વારનું તે ત્રીજું એમ ગણવું. જેમકે સવારે પહેલું ઉદ્દેગ, બીજું શુકરનું પહેલું તે સવારનું બીજું, પછી બુધનું પહેલું તે સવારનું ત્રીજું એમ ગણવું. અને રાત્રે પહેલું એટલે સવારથી પાંચમો વાર ગુરુ તેનું પહેલું શુભ, તે સવારની રાત્રે પહેલું આવે. વળી ગુરુથી પાંચમો વાર સોમ તેનું દિવસનું પહેલું અમૃત, તે સવારની રાત્રે બીજું આવે. એમ દરેક પાંચમા વારનું પહેલું એમ ગણવું.

‘શુભ’ ૧ ચલ’ ૨ કાલ’ ૩ ઉદ્દેગ’ ૪ મૃત ૫ રોગ ૬ લાલ ૭. આ પ્રમાણે રાત્રિનાં દરેક વારનાં પહેલાં ચોઘડીયાં અનુક્રમે

બાણવાં અને દિવસ માટે 'ઉદ્દેગ ૧ મૃત ૨ રોગાશ્ચ ૩ લાભ ૪ શુભ ૫ ચલાં ૬ તક ૭' અંતક એટલે કાલ. આ પ્રમાણે દિવસનાં દરેક વારનાં પહેલાં ચોઘડીયાં અનુક્રમે બાણવાં. દિવસનાં લાભ અને અમૃત ચોઘડીયું જોડે આવે અને રાત્રે શુભ અને અમૃત જોડે આવે તેમ દિવસે રોગ અને ઉદ્દેગ જોડે આવે તથા રાત્રે રોગ અને કાલ જોડે આવે.

રાત્રીનાં ચોઘડીયાં

રવિ શુભ શશી ચલ ભોમે કાલ બુધે ઉદ્દેગ
ગુરુ અમૃત ભૃગુ રોગ શનિ લાભ ગિણેહ
ધમિ ચોઘડીયાં રાત્રીમાં પંચમો પંચમો લાગેહ પ૪

વાર પરત્વે વર્ગ્ય ચોઘડીયાં

સાતાં વારાં અધ પહર જોઈ ઉત્તમ સંચ
રવિ પહેલો બીજો છઠો શશી આઠમો ધમ પંચ પપ
લામ અહમ સત્તમ ચતુર્થ બુધ તીય છઠ અહ
ગુરુ બીજો પણ સત્તમ ટાલ અવરકુનહ પ૬

રવિવારે	ચોઘડીયું	૧-૨ અને ૬
સોમવારે	"	૧-૫ અને ૮
મંગલવારે	"	૪-૭ અને ૮
બુધવારે	"	૩-૬ અને ૮
ગુરુવારે	"	૨-૫ અને ૭
શુક્રવારે	"	૧-૪-૬ અને ૮
શનિવારે	"	૩-૫-૭ અને ૮

આ અર્ધ પ્રહર અશુભ છે માટે ન લેવા અર્થાત્ આ સંખ્યાવાળાં ચોઘડીયાં શુભ કામમાં ન લેવાં.

૧ ઘણો અહમૈ મમંચ ૨ ભૂમ ૩ ચવશ્ય ૪ ત્રીજ છઠ અહ ૫ શુક્ર ચૌહત

ભૂગુ ધમ અઉહહ અહુમો તિય પણુ સમ અહુ મંદ
એ અધ પહરાં હીર કહૈ સૂધાં હીર મુણિંદ પ૭

આ ચોષડીમાં શુભ છે માટે લેવાં.

રવિવારે ૬૬, સોમવારે પહેલું, મંગળવારે ચોથું, બુધવારે
આઠમું, ગુરવારે પાંચમું, શુક્રવારે આઠમું અને શનિવારે સાતમું.

શુભ ચોષડીયાં

એ ષડીયાં શુભ સૂર છહ બુધ અઠ ચાર ભૂ સત્ત
શનિ સયા શશી ધમ અહુમો ગુર પંચમો પવિત પટ

છયા લગ્ન મુહર્ત

તનુ છાયા મણિ ભૂમિસું રવિ પાવડાં ધગ્યાર
બુધ આઠઈ મંગલ નવમી સાતઈ સુર ગુરવાર પહ
શુકર સોમ શનિસરાં સાઠાં અહુય પાવ
હીર કહૈ તે ભુમતિસું મુહૂરતિ હુવઈ સુખદાય ૬૦

આ છાયાલગ્ન હોય તો શુભલગ્નના અભાવમાં પણ ગમન,
પ્રવેશ, પ્રતિષ્ઠા, દીક્ષા, વગેરે શુભ કાર્યો કરવાં એવો વિદ્વાનોનો
મત છે.

આરંભસિદ્ધિ આદિ અંશોમાં કહ્યું છે કે-શુભ ગ્રહ
લગ્નના અભાવમાં વિરૂદ્ધ દિવસોમાં આવશ્યકતાએ ગમન, પ્રવેશ
પ્રતિષ્ઠા આદિ શુભ કાર્યો કરવાં. વિદ્વાનોએ કહ્યું છે કે-શુભ શુકન,
નિમિત્ત અને શુભ લગ્નના અભાવમાં આ છાયાલગ્નમાં નિક્ષયે
કરીને શુભ કાર્ય કરવું જોઈએ.

નરપતિ જયચર્યામાં કહ્યું છે કે-

નક્ષત્રાણિ તિથિ વારા સ્તારાશ્ચંદ્ર ખલં ગ્રહાઃ

દુષ્ટાન્યપિ શુભં ભાવં ભજંતે સિદ્ધ છાયયા ॥ ૧ ॥

આ ખાખતનો વધારે ખુલાસો આરંભસિદ્ધિ વાર્તિકમાં છે.

सर्वसिद्धि कर मुहूर्त तनु छाया लगन (पगलांभी)

रवि	सोम	मंगल	बुध	गुरु	शुक्र	शनि
६१	८॥	६	८	७	८॥	८॥

छायापाद मुहूर्त—

स्वच्छाया त्रिशुष्णीकृत्य त्रयोदश समन्विता ।
 अष्टजिस्तु हरेइलागं शेषे चैव शुभाशुभं ॥ १ ॥
 लालश्वेके द्विकेसिद्धिः वृद्धिः पंचम सप्तके
 हानिश्चैव तृतीयेषु चतुर्थे राग भेव च ॥ २ ॥
 धनधान्यागमः षष्ठे अष्टमे मरणं भ्रुवम् ।
 न तिथिन च नक्षत्रं न वारो न च चंद्रमा ।
 सर्वसिद्धि करं ज्ञानं जिनस्य वचनं यथा ॥ ३ ॥

पीलना मतमां—

शनेः शुक्रस्य सोमस्य सर्वे षष्ठ प्रमाषुतः ।
 बुधोऽप्यष्टौ नवाः लोभे सप्तपादा षडस्वपतौ ॥ १ ॥
 लानौ अष्टादशं चैव छाया लग्नं प्रशस्यते ॥
 न वारो न च नक्षत्रं न तिथिर्न च चंद्रमा ॥
 छायाक्षेत्रं विवाहादौ प्रकुर्यात् शुभकर्मणि ॥ २ ॥

रवि	सोम	मंगल	बुध	गुरु	शुक्र	शनि
११	६	६	८	७	६	६

पाठांतरे—तनु छाया लग्न—

अष्टौपादा बुधस्यात् नवधरणीमुते सप्तशुभे पदानि ।
 द्वादशैकादशार्के शशिशनि लूगु ने सार्धं चत्वारि पादाः ॥
 तस्मिन् काले मुहूर्ते सकल गुणयुते सर्वकार्यार्थं सिद्धि-
 नास्ति पंचांग दोषो न च अथर इदं भाषितं गर्ग मुप्यै ॥ १ ॥

रवि	सोम	मंगल	बुध	गुरु	शुक्र	शनि
११	१॥	९	८	७	१॥	१॥

पाठांतरै तनु छाया लग्न—

सात भाव शनि शुक्र हीने आठ भाव बुध अंकवो लक्ष्मीने,
अंगीआर भाव रवि मंगल लक्ष्मी तेर भाव अंद्र गुरु निर्माळु १
लागे दाव तो लरीने पाव' शु' करे तेने इठचो राव;
साचो मन करी आले सोय ते तरळ' ले तो कंचन होय. २

रवि	सोम	मंगल	बुध	गुरु	शुक्र	शनि
११	१३	११	८	१३	७	७

भीळ केधकना मतमां—

साडा नव शनि शुक्र सोम अंगीआरु हीने;
अर्क आठ बुध नव अंगारे त्रिषु सप्त हीने गुरवारै.
रवि भल शशीभल कालभल जोगष्पी भल मत ज्येय;
छाया लधने आलीये जिम अजरामर होय.

रवि	सोम	मंगल	बुध	गुरु	शुक्र	शनि
८	११	३	९	१३	९॥	९॥

रविभल शशीभल राहुभल योगिनी यक मत ज्येय
छाया लग्न यलावि प्रिय जिम अजरामर होय ६१

अलिजित छाया मुहूर्त

आरु अंगुल तृणु अही गिणी अलीयां छांड

वीस सूरज शशी सोलहां मंगल पनरस भांड ६२

१ आवे भाव तो लागे दाव २ अर

અભિજિત યોગ ૧૨ આંગુલના શંકુથી છાયાનું માપ

રવિ	સોમ	મંગલ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
૨૦	૧૬	૧૫	૧૪	૧૩	૧૨	૧૨

બીજા કોઈકે સાત આંગળોના શંકુ લઈ અભિજિત કાળ શોધવાનો પ્રકાર કહ્યો છે. જેમકે:-

૨વી વીસે સસી સોળે પનરે મંગળવાર;
બુધ રતન ગુરુ ત્રયોદશ શુક્ર શનિશર બાર,
ઊભાં સમ આંગલાં તરણાં એહ વિચાર ૧

૫મુ ઘણાખરા બાર આંગળોના શંકુ લેવાનું કહે છે જેમકે:-

૨વિ વીસે શશી સોળે પનરે મંગળવાર;
બુધ રતન ગુરુ ત્રયોદશ શુક્ર શનિશર બાર. ૧
તરણું ભરી બાર આંગુલાં તેની છાયા લેત;
મુહૂર્ત અભિજિત નીપળે તતક્ષણુ કામ કરેહં. ૨

એ વારે અભિજિત લઈ લાત પાતને કર્કટ ભોગ;
ભણે ગર્ગ રૂષિ એ અમૃતસિદ્ધિ ભોગ. ૧

બાર આંગળોના શંકુ લઈ 'રવિ વીસે' ઇત્યાદિથી જે આવે છે તેનું નામ અભિજિત મુહૂર્ત છે, તે અને ઉત્તરાષાઢાનો ચોથા પાયો ને શ્રવણની પહેલી ચાર ઘડીથી જે અભિજિત નક્ષત્ર કહેવાય છે, તેમાં લેહ છે. અભિજિત નક્ષત્ર ૨૭ દિવસે એકવાર આવે છે. અને અભિજિત મુહૂર્ત તો દરરોજ સવારે અને સાંજે બે વખત આવે છે.

બુધ ચવઠાં ગુરુ તેરહાં બાર બાર ભૃગુ મંદ
ગિણિગિણિ લીજે છાંહડી બોલે હીર મુણિંદ ૬૩
વિજય મુહૂર્ત

ક્રો પ્રહરો ઘટીકા ૧ હિનો ક્રો પ્રહરો ઘટીકા ૧ ધિકો ૧

વિજય નામ યોગેયં સર્વકાર્ય પ્રસાધકઃ ॥ ૧ ॥

વિજય સુહર્ત

વાસર વિચે જે ખે ઘડી વિજય મહુરત તેહ
કાજ કરો સૌ હીર કહે જિમ સુખ આવે દેહી ૬૪

શિવ લિખિત સુહર્ત

શિવા લિખત છહ માસનાં શ્રાવણ ભાદ્રવ માહ
ફાગુણ ચૈત્ર વૈશાખ દિન સગખારઈ શુભગ્રહ ૬૫

સુ	મં	મં	બુ	ગુ	શુ	શ
૪	૭	૨	૫	૮	૩	૬
૮	૩	૬	૧	૪	૭	૨

આ વારે આટલામો
અડધો પહોર તજવો.
અર્ધપ્રહરી = પ્રહરાર્ધ
એટલે ૩૦ ઘડી
કાલવેલા = કાલવેલાનું
પ્રમાણ ૩૦ ઘડીનું છે.

કયા વારે કયા ચોઘડીયાં તજવાં યોગ્ય છે, તે ખતાવે છે.
આહો બુધે સૂર્ય સુતે દ્વિતીયા સોમે તૃતીયા ચ જીવે ચતુર્થી ।
પછી કુને સપ્તમી ભાગવે ચ સૂર્યેષ્ટમી ચૌઘડી વર્જનીયા ॥

અર્ધાત-૨વીનું ૮ મું ઉદ્દેગ, સોમનું ૩ મું શુભ, મંગલનું
૬ મું કાલ, બુધનું પહેલું લાભ, ગુરુનું ૪ થું ચલ, શુક્રનું ૭ મું રોગ
અને શનિનું ૨ મું શુભ આટલા ચોઘડીયાં તજવા લાયક છે.

સોલહ બી ઘડીયાં વાર તે રચણિ પણિ તિમ બાણી
તે માહે અમૃત ઘડી તેહનાં કરે વખાણુ ૬૬
રવિદિન શુભ દુગ ચઉ દશમ ઈગ્યારમ સોલસ
રચણિ ઇમ તિમ નવ દહા પનરસ સોલસ દંભ ૬૭
શશિ દિન શુભ દુગ પંચ છહ ચૌદમ પનરમ ખાર
રચણિ મહી શુભ કારિયાં ચતુ પણુ દહ ઈગ્યાર ૬૮

x અહીં બધે ચોઘડીયાંનો અર્થ અર્ધપ્રહર ગણવાનો છે, અર્ધપ્રહર
૩૦ ઘડી પર્યાંત રહે.

ભૌમવાર શુભવાસરે ચઉથો દશમો બાર
રચણિ પથુરસ બારમો ચઉદશ અમૃતધાર ૬૯

વાર	સ	ચ	મં	બુ	ગુ	શુ	શ	આ વાર બતાવેલા અર્ધપ્રહર
અર્ધપ્રહર	૭	૬	૫	૪	૩	૨	૧	કુલિક
..	૫	૪	૩	૨	૧	૭	૬	ઉપકુલિક
..	૩	૨	૧	૭	૬	૫	૪	કંટક

પાઠાંતરનો સ્લોક-ઉપકુલિક, કુલિકને કંટક યોગે અર્ધપ્રહર
અમુક વારે તજવાનો કમ.

ઉપકુલિક ગુરોઃસ્થાનાત ભોમ સ્થાનાચ્ય કંટકં ।
કુલિકં શનિ તો જ્ઞેયં વારાદૌ ગણયેત બુધઃ ॥

કેનમ્ જ્યતિ વાસનમ્

સ	ચ	મં	બુ	ગુ	શુ	શ
૮	૩	૬	૧	૪	૭	૨

વારે અર્ધપ્રહર ત્યાગ્ય

બુધદિન શુભ ચૌ અહુમો ૬૬ તેરસ ચઉદેઈ
નિશા તિમ ચઉથો નવમ ૬૬ પનરમ સૌલેઈ ૭૦
ગુરુ શુભ ત્રિયતિય અહુમો નવમ અનેઈ પનરેઈ
રચણિ તિમઈદ્વમ ચઉથો દશમ ઈગ્યારસ ચરમેઈ ૭૨

વાર	સ	ચ	મં	બુ	ગુ	શુ	શ
યોગ	વિંકુલ	શલ	ગંડ	અતિગંડ	વજૂ	બ્યાધાત	વૈધૃતિ

ઈતિ શ્રી હીરકલશે જૈન જ્યોતિષ ગ્રંથે
વાર પ્રકરણ સમાપ્ત

નક્ષત્ર પ્રકરણ ૩

ભૃગુ શુભરસ સગ તેરમો પનરમ કહ્યો ઉદાર રચણિ તિમે પાંચમો ધૃગ્યારસ નઈ ધાર	૭૨
શનિ દિન ધગસમ વસુ દશમ રુદ્ર તેર સોલેણુ નિશિ ધગરસ સગ તેરમો પનરમ શુભ હીરેણુ	૭૩
અથ આસુ નઈ કાતિયાં મૃગશિર પોષ ચોમાસ સાતે વારાં શુભ ઘડી કહસુ તહિજ માસ	૭૪
સૂરિજ ખિય તિય વસુ નવમ રુદ્ર ધાર ચૌવેદ (૧૪) રચણિ પણ સગ તેરમો સોલસમો શુભ લેધ	૭૫
શશી છટ્ટો સમ સોલમો અમૃત હિવઈ નિશભેઈ ખિય રસ વસુ ધૃગ્યારમો ધારમ નઈ પનરેઈ	૭૬

જે નક્ષત્રના જે તારા કીધા છે. તે આંકની સંખ્યાવાળી તિથિ ને તે નક્ષત્રદનિયુ મળે તો અશુભ જાણવી. દા. ત. અશ્વિનીના ૩ તારા છે. તો અશ્વિનીને ત્રીજા અશુભ જાણવી. વળી કૃત્તિકાના ૬ તારા છે, તો છઠ્ઠે કૃત્તિકા આવે તો અશુભ જાણવી. શતભિષાના તારા સો છે, તો સો ને પંદરે ભાગતાં શેષ દશ વધે તો શતભિષાને દશમ અશુભ છે. તેમજ રેવતીના ૩૨ તારા તારા છે, તો ૩૨ ને પંદરે ભાગતાં જે શેષ વધે તો બીજા ને રેવતી આવે તો અશુભ છે. આ પ્રમાણે હરેક નક્ષત્રે તિથિઓ સમજવી. નક્ષત્રોના તારાની સંખ્યાથી થતી નિષેધ તિથિ.

નક્ષત્રોના તારાની સંખ્યાથી થતી નિષેધતિથિ.

નક્ષત્રો	અ	ભ	કૃ	રો	મૃ	આ	પુન	પુ	અપ્લે	મ	પૂ. કા.	ઉ. કા.
તારા	૩	૩	૬	૫	૩	૧	૪	૩	૬	૫	૨	૨
નિષેધતિથિ	૩	૩	૬	૫	૩	૧	૪	૩	૬	૫	૨	૨

નક્ષત્ર	હ	ચિ	સ્વા	વિ	અનુ	જ્યે	મૂ	પૂ. પા	ઉ. પા	અભિ.
તારા	૫	૧	૧	૪	૪	૩	૧૧	૪	૪	૩
તિથિ નિષેધ	૫	૧	૧	૪	૪	૩	૧૧	૪	૪	૩

નક્ષત્ર	શ્ર. ધ	શત	પૂ. ભા	ઉ. ભા	રેવતી
તારા	૩ ૪	૧૦૦	૨	૨	૩૨
તિથિ નિષેધ	૩ ૪	૧૦ દશમ	૨	૨	૨ ખીજ

- ભોમ ઇમ દુમ સગ વસુ અમૃત એતા દીહ રચણિ રસ સગ ખારમો પનરમ સોલમ લિહ ૭૭
- બુધ ત્રીજો પંચમ નવમ ઇગ્યારમ પનરેઈ નિશિ ઇમ દુય અઉથો હસ ઇગ્યારમ સોલેઈ ૭૮
- ઇમ રસ સગ નવ તેર તિથિ સોલમ સુરગુરૂ વાર નિશિ દુમ તીજોહિ ભલોઃ ઇગ્યારમ નઈ ખાર ૭૯
- શુક ઇમ પથુ સત્તમો ચવહમ સોલમ દીહ રચણિ તિય અઉ ખારમો તેરમહિ ભલેઈ ૮૦
- થાવરદિન દુમતિય વસુ ચવહમ પનરમ ખાર નિશિ ઇમ અઉથો તેરમો અઉહશ હીર સંસાર ૮૧
- હિવઈ જ્ઞેષ્ઠ આપાડદુમ રવિતિજઈ અઉથો હશવાર રચણિય તિય વસુ નવમ અઉહમ પનરમ સાર ૮૨
- સોમઇ વાસર સત્તવસુ રુદ્ર તેર અભિયાંહ રચણિ છકૂડિ સત્તમો ખાર તેર શુભગાહ ૮૩

મંગલ દિન શુભ તિય નવમ ઇચ્ચારમ હિતકાર ચયણિ પહિલો બિય વસુ દશમ નઈ ઇચ્ચાર	૮૪
બુધ ઇગ છઠો સાતમો પનરમ સોલમ સાર ચયણિ પણ રસ ખારમો ચઉદમ કહિયો ખાર	૮૫
ગુરુવારે શુભ ઇગ દુગ વસુ ઇચ્ચાર ચઉદેઈ (૧૪) ચયણિ ચઉથો નઈ નવમ દશમો દુઃખ ચૂરેઈ	૮૬
શુક્રે શુભ પણ અઠમો નવમ....અથ રાતિ ચૌ પણ દશમ ઇચ્ચારમો સોલમ સુત્તમ ભોતિ	૮૭

અર્ધગ્રહર

રવિ ચઉથો શશી સત્તમો મંગલ બીય બુધ પંચ અઠમ ગુરુ ભૃગુ તીયડો શનિ છઠો અધમં ચ	૮૮
--	----

કાલવેળા સાઈટ

શનિ દુગ ભૃગુ સમ વેદ ગુરુ પહિલો બુધ નિહાલ મંગલ ૫૮ ત્રીજો શશી બાણ અઠમ તજ કાલ	૮૯
---	----

કુલિક

ભાતુ સપ્તમ છહ શશી ભોમ પંચ બુધ ચ્યાર ગુરુ તીજો દુગ ઠાનવપતિ શનિ ઇગ કુલિક નિવાર	૯૦
---	----

ઉપકુલિક

શનિ ૫૬ ભગુ સમઈમ ગુરુ બુધ બીજો ભૂમિ તીય શશી ચઉથો રવિ પંચમો એ ઉપકુલિક સદીય	૯૧
---	----

કંટક

સૂર્ય તિય શશી બીયડો ભોમ ઇમ બુધ સત્ત ગુરુ રસ ભૃગુ પણ મંદ ચાર એ કંટક તજ મિત્ત	૯૨
કુલિકયોગ ધનનાશ હુવઈ ઉપકુલિકાં ભંજણ કુલનો ક્ષય કંટક કરઈ અર્ધગ્રહરાં પરમાંણ	૯૩

રવિવારે વિષકુંભ તથા શશી શૂલાં ભૂમ મંડ
 બુધવારે અતિગંજસું વજ્રયોમ ગુરુ છંડ ૯૪
 ભૃગુ વ્યાધાત શનિ વૈધૃત એહ યોમ સમ વાર
 હીર કહે વરણ કરી કામ કરો શુભકાર ૯૫

ઉપર બતાવેલાં ૨૮ અક્ષવીસ નક્ષત્રો અને તેમના ચરણ મુજબના અક્ષરો નામ પાડવા માટે ઉપયોગમાં લેવાય છે. નક્ષત્રનાં ચાર ચરણ અથવા પાયા હોય છે. અને તે દરેક (લગભગ) પંદર પંદર ઘડીનો થાય છે. જે પાયામાં જન્મ થાય તે પાનાનાં અક્ષર ઉપર કે તેની આસપાસના તેજ અક્ષરની બારાક્ષરીમાંના કોઈ અક્ષર ઉપર નામ પાડવું. જે તેમ અક્ષર ઉપરથી આપણને રૂચે તેવું બંધ બેસતું નામ ન આવે તો નક્ષત્રોના ચરણો ઉપરથી રાશિ કલ્પવામાં આવી છે. તેમાંના કોઈ અક્ષર ઉપરથી નામ પાડવું. અને ત્યાં સુધી નક્ષત્રના ચરણ ઉપરથી જ નામ પાડવું. કારણ શુભ કામમાં જન્મનક્ષત્ર લેવાતું નથી. તેથી જે નામ નક્ષત્ર ઉપરથી હોય તે તરતજ જન્મનક્ષત્રની સમજ પડે. અને ચરણ ઉપર જ નામ પાડવું તેવો આચ્છ એટલા માટે છે કે નક્ષત્ર ચરણની પણ મહાદશામાં ભૂક્તકાળ ગણતાં અથવા પંચ-શલાકા, સમશકાલા આદિચક્રોમાં વેધ જેવા માટે જરૂર પડે છે. માટે બનતા સુધી નક્ષત્ર ચરણ ઉપર જ નામ પાડવું.

રાશિ ઉપરથી નામ પાડવા માટે અક્ષરો નીચે મુજબ છે.

આ લા ઇ મેષ, બ વ ઉ વૃષભ, ક છ ઘ મિથુન, ડ હ કર્ક,
 મ ટ સિંહ, પ ઠ જી કન્યા, રા તા તુલા, ના યા વૃશ્ચિક, લા ધા
 શ ઢા ઘન, ખા જા મકર, ગો સા કુંભ, દા ચા બા થા ક્ષા મીન.

સવાળે નક્ષત્રની એક રાશિ અને તેથી એક રાશિમાં ચરણ મુજબ નીચે પ્રમાણ અક્ષર આવે છે.

ચુચ્ચેચોલા અશ્વિનિ	લીલુલેલો ભરણી	અ કૃતિકાનો પ્રથમ ચરણ	મેષ રાશિ
ધઉએ કૃતિકા ત્રણ ચરણ	ઓવાવીવુ શહિણી	વે વો મૃગશીર્ષનું અર્ધ	વૃષભ રાશિ

પરંતુ આમ જોવા જતાં ઉપર રાશિ ઉપરથી જે અક્ષરો ખતાવ્યા તેમાં અને નક્ષત્ર ચરણ ઉપરથી ખતલી રાશિના અક્ષરોમાં મોટો ફરક આવી જાય છે. માટે જે નક્ષત્ર ચરણ ઉપર જ નામ પાડ્યું હોય, અને તે નક્ષત્ર ચરણથી છે, એમ ખાત્રો હોય તો ખરી જન્મ રાશિ પકડાઈ આવે. તેમજ મુહૂર્તાદિકમાં વધુ શુદ્ધિ જળવાય.

નક્ષત્રોના તારાઓની સંખ્યા

અશ્વિનિ ત્રીય ભરણી ત્રીય ૫૨ તારા કૃત્તીય
 શહિણી પંચ ત્રીય મૃગશીરાં આદરા ઇમ રિસીય ૯૬
 પુનર્વસુ ચઉ પુષ્ય ત્રીય અશ્લેષા ૫૨ મધ પંચ
 પૂ. ફા ઉ. ફા દોય દોય હસ્ત પંચ ચિત્તાઇ ઇગાર ૯૭
 ઇમ સ્વાતિ વિસાહ ચઉ ચતુ તારા અનુરાહ
 જોહા ત્રિણુ રિસિ કહી મૂલ ઇગ્યાર પૂરાહ ૯૮
 પૂ. પા ઉ. પા ચઉ ચઉ ત્રીય અભિજિત સૌય
 સવણ ત્રણ ધનિહા ચઉ સતલીપ સો પુરોય ૯૯
 પૂ. ભા દુમ ઉ. ભા દુમ રેવઠ વહી ખત્તીસ
 તારા સંખ્યા જે તિથિ તે વરને મુજગીસ ૧૦૦

નક્ષત્ર નામે	અશ્વિનિ ક્ષતલીપ	હસ્ત સ્વાતિ	શહિણી મૃગશીર	હતરાપાઠ અભિજિત	ભરણી રેવતી	ધનિશા પૂર્વાભાદ્રપદ	ચિત્રા વિશાખા	ઉ. ફા. ઉ. ભા
ચોનિ	ધોડો	પાડો	સર્પ	નોખીઓ	હાયો	ચિંહ	વાધ	ગાવ

નક્ષત્ર નામે	આદા મૂલ	અનુરામા જ્યેષ્ઠા	કૃત્તિકા પુષ્ય	શ્રવણ પૂર્વાષાઠા	પૂર્વાશ્લુની મધા	પુનર્વસુ અશ્લેષા
ચોનિ	કુતરો	હરણ	ખકરો	વાંરો	ઉંદર	બિલાહી

નક્ષત્રવર્ણ

ચૂચેચોક્ષા	અશ્વિની	લીલુલેલો	ભરણી	
આઈઉએ	કૃત્તિકા	ઓવાવીવૂ	રોહિણી	૧૦૧
વેવોઠાઠી	મૃગશિરે	વહે કુધડછ	આદ્રા કહે	
કેકે!હાહી	પુનર્વસુ	હુહેહોડા	પુષ્ય	૧૦૨
ડીડૂડેડા	અશલેષમાં	મઘા	માઘીમુઘ	૧
મોટાટીટ	પૂર્વાશ્વિની	ટોપાપી	ઉક્ષ	૧૦૩
પુપણ્ણ	હસ્તમાં	પેપોરશી	ચિત્રા	
રુરેરોતા	સ્વાતીમાં	તીતૂતેતો	વિશાહ	૧૦૪
અનુરાધા	નાનીનૂને	નોયાચીયુ	જિહ્વાહ	
ચેચોલાભી	મૂલરિસિ	લુધાફાઠા	પૂષાહ	૧૦૫
લેલોનલ	ઉષાઠમાં	અલિજિત્	ભુજેભમ	
ખિખખેખાં	સરવણાં	માઘીગુઘ	ધનિષ્ઠ	૧૦૬
ગોસાસીસુ	શતભિષાં	પૂભા	સેસોહિહ	
ઉભાદ્રા	દુશાઝઠાં	રેવતી	દેદોચીચ	૧૦૭

અર્થાત-રેવતી, અશ્વિની, ભરણી, કૃત્તિકા, રોહિણી, મૃગશિરે આ નક્ષત્રો આઘ લાગ યુગ્મનાં તે સ્ત્રીને ભર્તાર પરમ વલ્લભ હોય.

આદ્રા, પુનર્વસુ, પુષ્ય, અશ્લેષા, મઘા, પૂર્વાશ્વિની, ઉત્તરાશ્વિની, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, વિશાખા અને અનુરાધાએ ૧૨ નક્ષત્રો મધ્ય લાગ યુગ્મનાં-પરસ્પર પ્રીતિ.

ન્યેષા, મૂલ, પૂર્વાષાઠા, ઉત્તરાષાઠા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા પૂર્વાભાદ્રપદ અને ઉત્તરાભાદ્રપદ નક્ષત્રો અંત્ય લાગ યુગ્મનાં ભર્તારને સ્ત્રી વલ્લભ હોય.

નક્ષત્રોની સંજ્ઞા અને કાર્ય

સ્વાતિ પુનર્વસુ શ્રવણ ત્રય એ પાંચે ચર ભણુ
તિન્ને પૂરવ મઘ ભરણી ફૂર પંચ પરમાણુ ૧૦૮

તિન્ને ઉત્તરા ને રોહિણી એ ધ્રુવ યોડ્યા ચ્યાર
 તીક્ષણ આદ્ર અશલેશસું જેઠા મૂલ વિચાર ૧૦૯
 ક્ષિપ્ર અભિયાં અશ્વત્થી પુષ્ય નંદ વલી હત્ય
 અનુરાધા મૃગ રેવતી મિત્રા મિત્રા સત્ય ૧૧૦
 મિશ્ર વિશાખા કૃત્તિકા અહિ રિસી કહીયઈ કર્મ
 નામ તિસાં પરિણામ તિમ સવિ જાણીજઈ મર્મ ૧૧૧
 મમળુ કરીજૈં ચર લહુ ઉમાં થિર હુવઈ હુંતિ
 વ્યાધિ છેદે તીક્ષણ રિસી મિત્ર સંહારણ હુંતિ ૧૧૨

ઉર્વાશુખ નક્ષત્રા

ઉત્તરાતિય ૨ શ્રવણાદિ તિય અહા રોહિણી ૩ પુષ્ય
 એ નવ ઉરમ્ આમીયાં કહે હીર કનિ રિષ્ય ૧૧૩
 ગેહ તોરણ એઈય કલશ ઠવણ છત્ર આરામ
 રાજકાજ મંગલ સવિ કીજૈ ઉત્તમ કામ ૧૧૪

અધોમુખ નક્ષત્ર

અધો તીનઈ પૂરત્રા મૂલ મધા અશલેશ
 ભરણી કૃત્તિ વિશાહ સું કીજૈ કૂપ વિશેષ ૧૧૫
 વાપી સરવર ભૂમિ ધર ઠવિયૈ ભૂમિ નિધાન
 ખાઈ મઠ મઠનઈ ભુત્રન કીજૈ કામ પ્રધાન ૧૧૬

તિયજ્ઞમુખ નક્ષત્ર

રેવત્સણિ મૃગ પુનર્વાસુ અનુરાહા નૈ જહુ
 હત્યાદિ તિન્ને રિસાં તિરછા મુહાં પઈહુ ૧૧૭
 હય મય વસહાં ખર મહિષ કરહાં હમણુ કરેઈ
 પાલખી વાહણુ ઘડણુ વલિ કીજૈ કામ ધરેઈ ૧૧૮

નક્ષત્રોની યાત્રા

અસ્સણિ શતભિસ યોનિ હય હત્ય સાઇ મહસીહ	
રોહિણી મિમશિર ઝેઉઅહી નકુલ ઉષાઠ અભિય	૧૧૯
રેવતી ભરણી યોનિ મજ સિંહ ધનિષ્ઠા પૂલ	
ચિત્ત વિશાખા વાઘ ઝે ગૌખાં ઉકાં ઉભ	૧૨૦
આદ્રા મૂલે શ્વાનયોનિ ^૧ મૃગ જિહ્વા અનુરાહ	
શ્રવણ પૂષાઠા વાનરાં કૃતિકા પુષ્ય અબ્હ	૧૨૧
પૂકાં ગુણિ મધ મુંસમાં પુનવસુ ને અશલેશ	
એ માંભરી યોનિ ઝે ભમતો વૈર વિશેષ	૧૨૨

યાત્રા વૈર

વૈર નકુલ અહિ હય મહિષ મૂષક બિલાડી એહ	
મૃગ કુકર વાનર અબ્હ આય વાઘ મજસિંહ	૧૨૩
હીર કહે જે છત્રને દેખો ધરે મન ચીસ	
વરજો તે વર વિંદણી નૃપ સેવક ગુરુ શિશ	૧૨૪

પુંગવ

પૂરવ જુંબ રેવતી મધ્ય જુંબ આદ્ર	
અંતિમ જુંબ જેઠથી લેજ્યો તથ પ્રમાદ	૧૨૫
રેવતીથી છ મૃગશીરા જે જનમેઈં નરનાર	
તો તે પરણી કારિણે વક્ષભ દૂવઈ ભરતાર	૧૨૬
જે જનમે ખારે રિસી આદ્રાથી અનુરાધ	
તો બિહુ પ્રીત વધે સદા સુખ દેહી નિરબાધ	૧૨૭
જ્યેષ્ઠા ઉભદ નવરીસાં જે નરનારી જનમંતી	
હીર કહઈં તે નારીયાં વક્ષભ હોવઈ કંથી	૧૨૮

અનુરાધા મૃગ અશ્વિની પુષ્ય પુનર્વસુ સ્વાતિ
 રેવતી શ્રવણ હસ્ત મું એ દેવગણે વિખ્યાતિ ૧૨૯
 ત્રિન્નઠ ઉત્તરા પૂર્વત્રય સત્તમી ભરણી જ્યેષ્ઠ
 આદ્રા ને વક્ષા રોહિણી માનવગણ ધમ હોઠ ૧૩૦
 જ્યેષ્ઠ મૂલ ને શતભિષા મઘા ધનિષ્ઠ અશ્લેષ
 ચિત્રા વિશાખા કૃત્તિકા રાક્ષસ ગણ ખેલેશ ૧૩૧
 હીર કહર્ષ સમગણ સુખી દેવઠ રાક્ષસ વાઠ
 મધ્યમ માનવ દેવતા રાક્ષસ મનુષ વિષાઠ ૧૩૨

અથગણુ વિચાર.

અર્થાત્—શ્રવણ, મૃગશિર, અશ્વિની, પુષ્ય, હસ્ત, પુનર્વસુ, રેવતી, સ્વાતિ અને અનુરાધા. આ ૯ નક્ષત્રો દેવગણનાં છે.

રોહિણી, પૂર્વાશ્વિની, પૂર્વાષાઠા, પૂર્વાભાદ્રપદ, ઉત્તરાશ્વિની, ઉત્તરાષાઠા, ઉત્તરાભાદ્રપદ, આદ્રા અને ભરણી. આ ૯ નક્ષત્રો માનવ ગણનાં છે.

કૃત્તિકા, મઘા, વિશાખા, અશ્લેષા, શતભિષા, ધનિષ્ઠા, ચિત્રા, જ્યેષ્ઠા અને મૂલ, આ નક્ષત્રો નાક્ષસ ગણનાં છે.

કદાચિત્ રાક્ષસો કન્યા વરો ભવતિ માનવઃ ।

ભત્તરિં અષ્ટમે માસે મારં તે ચ વિવાહિતા ॥

અર્થાત્—મીન, વૃશ્ચિક, કર્કનો વિપ્રવર્ણ, તુલ, સિંહ, ધનનો ક્ષત્રિયવર્ણ, મકર, કન્યા અને વરખનો શુદ્રવર્ણ તથા મેષ, મિથુન અને કુંભનો વૈશ્યવર્ણ બલ્યવો.

પાઠાંતરે—કર્કટ વૃશ્ચિક મીન સો વિપ્રા મેષ સિંહ ધન ક્ષત્રિવરણા;
 વૃષ કન્યા મકરે વૈશ્યા મિથુન તુલ કુંભે શુદ્રા.

પાઠાંતરે—ઉચ વર્ણો વરં સમ્યગ્ હીન વર્ણો ચ કન્યકા ।

વિપરીતં ભવેત્તસ્ય તસ્ય ભર્તા ન ભવતિ ॥

વિપ્ર વર્ણુતુ ચા નારી શુદ્રવંશેષુ ચઃ પતિ ।

ધ્રુવં ભવતિ વૈધવ્યાં શકસ્ય હૃદિતા યદિ ॥

ઉંચવણી યદા નારી તસ્ય ભર્તા ન જીવતિ ।
 જીવતિ તસ્ય ભરતારં જ્યેષ્ઠ ગર્ભો ન જીવતિ ॥
 કદાપિ પુત્ર જીવતિ તસ્ય ગૃહે કુલેશ કરિણી.
 પાકાંતરે-ઉંચ વણી યદા કન્યા નીચ વણી યદા પતિ ।
 યદિ દેવ કુલે જાતા તસ્ય કન્યા ન જીવતિ ॥
 નીચ વણી યદા કન્યા ઉંચ વણી યદા પતિ ।
 ધન પુત્રવતી કન્યા રૂપ સૌભાગ્ય દાયિની ॥

અમૃતસિદ્ધિ યોગ ૧, સિદ્ધિયોગ ૨, સુયોગ ૩, સામાન્ય યોગ, ૪ અને દુષ્ટયોગ ૫. આ પ્રમાણે યોગના પાંચ લેહ છે. આ પાંચ યોગોમાં પહેલા ત્રણ યોગ તે શુભયોગો છે અને દુષ્ટયોગ કુયોગ અર્થાત અશુભ યોગ છે.

ખીજા બધા યોગ સારા થાય છે, પરંતુ વિષયોગ અમૃતસિદ્ધિ યોગને બગાડે છે. પણ તે રવિયોગથી પ્રબળ થતો નથી. વિષયોગથી વધારે ખરાબ મૃત્યુયોગ છે, પણ તેનો રવિયોગથી નાશ થાય છે.

અહીં જે શુભ યોગો લખ્યા છે, તે દરેક શુભકાર્યમાં લેવાય છે. તે પછી લગ્નમાં રેખાઓના ૧૦ યોગ અને વિદ્યુત્યાદિ ૮ અને મર્માદિ ૪ યોગો અને ખાસ હસ્તમેળાપ વખતે અકોથી ૧૦ દશ યોગ હોય છે. તે ખીજા કોઈ મુદૂર્તોમાં ઉપયોગી નથી. માટે તે અહીં લખ્યા નથી. તે ખાસ યોગો વિવાહ પટલ ગ્રંથમાં આપેલા છે. ચાલુ મુદૂર્તોમાં જોવાતા બાકીના યોગો અહીં લખેલા છે. સુયોગ તથા કુયોગનાં ફળ અને મુદત.

કુયોગ (દુષ્ટયોગ)નું ફળ=અત્યંત અસિદ્ધિ (કાર્યનાશ).

સામાન્ય યોગનું ફળ=દૈવયોગે સિદ્ધિ

સુયોગ (શુભયોગ)નું ફળ=વિલગ્ને સિદ્ધિ

સિદ્ધિયોગનું ફળ=ઈચ્છિત સિદ્ધિ

અમૃતસિદ્ધિ યોગનું ફળ =ઈચ્છાથી અધિક સિદ્ધિ

આ પ્રમાણેનું ફળ “દીનશુદ્ધિ ટીપિકા” ગ્રંથમાં દર્શા-

વેલું છે. 'જ્યોતિષસાર' ગ્રંથમાં ગાથા ૧૪૯-૧૫૦ માં અશુભ યોગનાં નામ ૧૬ ગણાવ્યાં છે.

સંવત્ ૧ શુભ ૨ સત્તુ ૩ ભસ્મ ૪ દંડોચ ૫ વજ્ર મુસલાય ૬ ॥ કાલમુહી ૭ યમઘંટ ૮ યમદાઢ ૯ કાણુ ૧૦ મિચ્ચાય (મૃત્યુ) ૧૧, ॥ ૧૪૯ ॥ જ્વાલામુહી ૧૨ ય ખંજે ૧૩ યમલ ૧૪ ઉત્પાત ૧૫ કક્કડા ૧૬ જોગ ॥ એએહિં જોગ સોડસ સંવે કળ્લે હિ અસુહાય ॥ ૧૫૦ ॥

ભાવાર્થ—સંવર્તક ૧, શુભ ૨, શત્રુ ૩, ભસ્મ ૪, દંડ ૫, વજ્રમુસલ ૬, કાલમુખી ૭, યમઘંટ ૮, યમદંટ્રા ૯, કાણુ ૧૦, મૃત્યુ ૧૧ જ્વાલામુખી ૧૨, ખંજ* ૧૩, યમલ ૧૪, ઉત્પાત ૧૫ અને કક્કટ ૧૬ એ સોલ યોગ શુભકાર્યોમાં અશુભ મનાયા છે. માટે દરેક શુભ કાર્યમાં વર્જવા જોઈએ.

સાથે સાથે તજવા લાયક બીજા યોગોનું પણ ગ્રંથકાર હીરકલશે વર્ણન કર્યું છે. **INSITE**

યોગ જેસં તે વખતની પહેલી ઘડીએ તજવી	વજ્ર ૩	વિષ્કુંભ ૩	ગંડ ૬	અતિ ગંડ ૬	વ્યાધાત ૯	શલ પરિધ ૯ અડધો	વ્યતિપાત અધો	વૈધૃત અધો
-----------------------------------	-----------	---------------	----------	--------------	--------------	-------------------	-----------------	--------------

વાર અને નક્ષત્રના સંયોગથી થતા અશુભ યોગો.

કાણુયોગ

શનિ ચિત્રાં શુકાં મઘા બુધ ભરણી ગુરૂ આર્દ્ર;

ભોમ પૂ. ભદ્ર જ્યેષ્ઠા રવી કાણુયોગ વિખવાદ.

૧૩૮

વાર	શનિ	શુક	બુધ	ગુરૂ	મંગલ	રવિ
નક્ષત્ર	ચિત્ર	મઘા	ભરણી	આર્દ્રા	પૂર્વભાદ્રપદ	જ્યેષ્ઠા

કાણુયોગની શરૂઆતની નવ ઘડીએ તજવી.

* ત્રિપુષ્કર

મૃત્યુયોગ

મંગલ શતભિષાહ હથ શનિ ગુરૂ મૃગ ભૃગુ અસલેશ;
શશી ઉ-પાઠ અનુરાહ રવિ બુધ અસાનિ કલેશ. ૧૩૬

વાર	મંગલ	શનિ	ગુરૂ	શુક્ર	સોમ	રવિ	બુધ
નક્ષત્ર	શતભિષા	હસ્ત	મૃગશિર	અશ્લેષા	ઉત્તરાષાઢા	અનુરાધા	અશ્વિનિ

મૃત્યુયોગની શરૂની ધાર ઘડીઓ ત્યાજ્ય છે.

અંતરે મૃત્યુયોગ.

બુધે અસ્સલ્હિ મૂલ ગુરૂ પૂસા મૂલ સિતલિસ મિગાય' ।
સનિહર પૂસા ચઉરો લિગુ રોહિણિ સાઈ અસલેસા ॥૧૮૩॥
સૂરો મધ અનુરાહા અંદા ઉસા વિસાહ પુરૂખે હિં ।
ભૂમે સિતલિસ અદા ભરણી મધ ભોગ મિમ્યાઈ ॥૧૮૪॥
ત્યેતિષસારે ગાથા ૧૮૩-૧૮૪.

વાર	બુધ	ગુરૂ	શનિ	શુક્ર	રવિ	સોમ	મંગલ	આ સાત વારમાં આ પ્રમાણે નક્ષત્ર મલવાથી મૃત્યુયોગ બને છે.
નક્ષત્ર	અ. મૂ.	પૂ. મૂ. શ. મૂ.	પૂ. પા. દિ. ૪. ડિ. પા. શ્ર. ધ.	રો. સ્વા. અશ્લે	મધા અનુ	ઉ. પા. વિ. પુખ્ય	શત. આ. ભ. મ.	

ભાવાર્થ-બુધવારે અશ્વિનિ અને મૂલ નક્ષત્ર, ગુરૂવારે પૂર્વાષાઢા, મૂલ, શતભિષા અને મૃગશીર નક્ષત્ર, શનિવારે પૂર્વાષાઢા વગેરે ચાર નક્ષત્ર, શુક્રવારે રોહિણી, સ્વાતિ અને અશ્લેષા નક્ષત્ર, રવિવારે મધા અને અનુરાધા નક્ષત્ર, સોમવારે ઉત્તરાષાઢા, વિશાખા અને પુખ્ય નક્ષત્ર, અને મંગલવારે શતભિષા, આર્દ્રા, ભરણી અને મધા નક્ષત્ર આવે તો મૃત્યુયોગ બને છે.

ઉત્પાત યોગ.

શશી પૂ. ષાઠ ઉ. કા શનિ ગુરૂ રોહિણી ભૃગુ પુખ્ય;
રવિ વિશાહ બુધ રેવતી ભૂમિ ધનિષ્ઠા હુ:ખ. ૧૪૦

- પહેલી નાડી નવરિસી કૃત્તિકા પુષ્ય અશલેશ
ચિત્રા સ્વાતિ પૂષા ઉષા ઉભય રેવય કલેશ ૧૩૩
- બીજી નાડી રૌહિણી પુનર્વસુ અને મઘાહ
કર વિશાહ મૂલાં શ્રવણ પૂબહ અસ્સણિયાંહ ૧૩૪
- મૃગશીર આદ્રા ત્રીજી થઇ પૂર્વાશુભી ઉશાહ
અનુરાધા જિહ્વા ધનિકુ શતભીસ ભરણી નિવાહ ૧૩૫
- ધમરિસી જ્યાં પ્રીતિ બહુ મિત્ર રાય પુર ગામ
બેટા જ્યો શત્રુ હુવે દંપતિ ચમપુર કામ ૧૩૬
- પહેલી નાડી વર મરણ બીજી નાડી નાર
તીજી નાડી હીર કહે કુલનો કરે સંહાર ૧૩૭

નક્ષત્રથી રાશિ સાઈટ

- અશ્વિની ભરણી અકૃપય કૃત્તિય પહેલો પાય
તે નવ પાયે મેલિયે મેષરાશિ કહેવાય ૧૩૮
- કૃત્તિકા બાકી ત્રય પાય રૌહિણી ચ્યારે પાય
મૃગશીર પહિલા પાયબે વૃષભરાશિ કહેવાય ૧૩૯
- મૃગશીર પુઠલા દોય પાય આદ્રાસહુ પુનર્વસુ તિન પાય
તે નવ પાયે મેલિયા મિથુનરાશિ જગમાંય ૧૪૦
- પુનર્વસુ ઇગપય પુષ્ય સહુ ચારે પાય અસલેશ
કર્ક રાશી તે રીતથી જોતીપનો ઉપદેશ ૧૪૧
- ચારે પાય મઘા તણા પૂર્વા શુભગુણી ચ્યાર
ઉત્તરા શુભગુણી આહિપય સિંહરાશી સંભાર ૧૪૨
- ઉત્તરાશુભગુણી ત્રણપય મેલી હસ્ત વિચાર
ચિત્રા આહિ દોય પય કન્યારાશિ સંભાર ૧૪૩

त्रिना द्वाय पय पाछला न्यारे पाया स्वाति
त्रिणे पाया विसाहना ते तुलराशी विष्वाती १४४
छेले पाये विशाहनो पय न्यारे अनुराह
नेष्ठा न्यारे पय मित्ती वृश्चिकराशी सभाय १४५

न्यारे पाया मूलरिती पूर्वाषाढा न्यार
उत्तराषाढा ऐक पय धनराशि उन्व्यार १४६
त्रयु पाया उत्तराषाढना भवण्य पुरे लेली
अरध धनिष्ठा नेडतां मकरराशि धमि मेली १४७
अरध धनिष्ठा पाछले शतभिष पुरे ठाय
पूरवभद्र तिहु पय सहित कुंभराशि कहेवाय १४८
पूरवा भद्र योथे पय लेध उलद रेवती अंत
मीनराशी मेली हुवे नेधश हीर कडंत १४९

अकचरतपयश वरग आठ अनुक्रमे स्वाभि सदीह
हीर कहे निज पुदि गणी गरुड पीलाडी सिंह १५०
कुकर अडि मुषक भरग भीढो अकम नेध
लुके न्यांथी पांयभो सो तस वेरी होध १५१
वरम विरोध लही सवे वरने वाद विवाह
वाणिजे पणु वरने सवि लम कहात्रो शाह १५२

राशिवळ

विभमीन वृश्चिक करक क्षत्री भेष धन सिंह
वैश्य मकर कन्या वृषे शूद्र मिथुन तुल कुंभ १५३
हीर कहे ऐक वर्ण सुभ मध्यम क्षत्रि विभ
अधम वैश्य ने भांभण्यां शूद्र विभ तल क्षिभ १५४

नारी विप्र ने शूद्र पियु जे होय तो दुष्प देष्ट
 अथवा श्रेष्ठा वरजु त्रय सगपणु सहा सुष्प देष्ट १५५
 विप्र वरजु परणे सहु क्षत्रि नव संधाती
 वैश्य परणे ५५ राशियां शूद्र निराशि विख्याति १५६
 राशि स्वाभी

भेष वृश्चिक भूमपति कुंभ भकर पति मंड
 धनभीनां गुर् सिंह रवि करक राशिपति अंड १५७
 तुल वरभ हानवपति कन्या मिथुने पुध
 राशिस्वांभी हिवै मित्र रिपु जंघी वरजे शुद्ध १५८
 ग्रह मैत्री

ग्रह मित्रां रवि मंगलां शुक्रां पुध शशी एव
 शनि राह सुं हीर कडे वाधर्धं भीत अतीव १५९
 ग्रह शत्रुता पुनरिति वाचनम्

१ गुर् शुक्रां अंहा पुधां राहां रवि शनि भूम
 हीर कडे ये शत्रुग्रह मिलते उठावे भूम १६०

१ शशी पुध रिपु रिपु शुक्र गुर् वैर भेःमने मंड
 रवि राह सुं वैर तज्ज येसे हीर अषुं द.

અમૃતસિદ્ધિ આદિ યોગ

અમૃતસિદ્ધિ યોગ ૧, સિદ્ધિયોગ ૨, સુયોગ ૩, સામાન્ય યોગ, ૪ અને દુષ્ટયોગ ૫. આ પ્રમાણે યોગના પાંચ ભેદ છે. આ પાંચ યોગોમાં પહેલા અર યોગ તે શુભયોગો છે અને દુષ્ટયોગ કુયોગ અર્થાત્ અશુભ યોગ છે.

બીજા બધા યોગ સારા થાય છે, પરંતુ વિષયોગ અમૃતસિદ્ધિ યોગને બગાડે છે. પણ તે રવિયોગથી પ્રબળ થતો નથી. વિષયોગથી વધારે ખરાબ મૃત્યુયોગ છે, પણ તેનો રવિયોગથી નાશ થાય છે.

અહીં જે શુભ યોગો લખ્યા છે, તે દરેક શુભકાર્યમાં લેવાય છે. તે પણ લગ્નમાં રેખાઓના ૧૦ યોગ અને વિદ્યુત્યાદિ ૮ અને મર્માદિ ૪ યોગો અને ખાસ હસ્તમેળાપ વખતે અંકોથી ૧૦ દશ યોગ હોય છે. તે બીજા કેઈ સુદૂર્તોમાં ઉપયોગી નથી. માટે તે અહીં લખ્યા નથી. તે ખાસ યોગો વિવાહ પટલ વ્રથમાં આપેલા છે. આહુ સુદૂર્તોમાં લેવાતા બાકીના યોગો અહીં લખેલા છે. સુયોગ તથા કુયોગનાં ફળ અને સુદત.

કુયોગ (દુષ્ટયોગ) નું ફળ = અત્યંત અસિદ્ધિ (કાર્યનાશ).

સામાન્ય યોગનું ફળ = દૈવયોગે સિદ્ધિ

સુયોગ (શુભયોગ) નું ફળ = વિલંબે સિદ્ધિ

સિદ્ધિયોગનું ફળ = ઇચ્છિત સિદ્ધિ

અમૃતસિદ્ધિ યોગનું ફળ = ઇચ્છાથી અધિક સિદ્ધિ

આ પ્રમાણેનું ફળ “દીનશુદ્ધિ દીપિકા” ગ્રંથમાં દર્શાવેલું છે. ‘જ્યોતિષસાર’ ગ્રંથમાં ગણ્યા ૧૪૬-૧૫૦ માં અશુભ યોગનાં નામ ૧૬ ગણ્યાં છે.

સંવત્ ૧ સૂલ ૨ સત્ત ૩ લસમે ૪ દટોય ૫ વલ્લ્ય
મુસલાવં ૬ ॥ કાલમુહી ૭ ચમલં ૮ ચમલાલં ૯ કાણુ ૧૦ મિચ્ચાયં
(મૃત્યુ) ૧૧, ॥ ૧૪૬ ॥ બલામુહી ૧૨ ચ ખંને ૧૩ ચમલં ૧૪
ઉપ્પાય ૧૫ કકડા ૧૬ ભેગ ॥ અએહિં ભેગ સોડસ સંવે
કલ્પે હિ અમુહાયં ॥ ૧૫૦ ॥

ભાવાર્થ—સંવર્તક ૧, શૂભ ૨, શત્રુ ૩, ભસ્મ ૪, દંડ ૫, વજ્રસુસલ ૬, કાલમુખી ૭, ચમઘંટ ૮, ચમઘંટ્રા ૯, કાણુ ૧૦, મૃત્યુ ૧૧ જ્વાલામુખી ૧૨, ખંજ* ૧૩, ચમલ ૧૪, ઉત્પાત ૧૫ અને કર્કટ ૧૬ એ સોલ યોગ શુભકાર્યોમાં અશુભ મનાયા છે. મ.ટે દરેક શુભ કાર્યમાં વર્જવા નોંધ એ.

સાથે સાથે તજવા લાયક ખીબા યોગોનું પણ અંચકાર હીરકલશે વર્ણન કર્યું છે.

યોગ ખેસે તે વખતની પહેલી ધડીઓ તજવી	વજ્ર	વિષ્કુંભ	ખંડ	અતિ ગંડ	વ્યાધાત	શલ પરિધ	વ્યતિપાત	વૈધૂત
	૩	૪	૬	૬	૯	૯ અઘી	બધી	બધી

વાર અને નક્ષત્રના સંયોગથી થતા અશુભ યોગ કાણુયોગ

શનિ ચિત્રાં શુકાં મધા બુધ ભરણી ગુરૂ આર્દ્રાં;
ભોમ પૂ. ભહ જેષ્ઠા રવિ કાણુયોગ ત્રિખવાદ. ૧૬૧

વાર	શનિ	શુક	બુધ	ગુરૂ	મંગલ	રવિ
નક્ષત્ર	ચિત્રા	મધા	ભરણી	આર્દ્રા	પૂર્વાશ્રવણ	જ્યેષ્ઠા

કાણુયોગની શરૂઆતની નવ ધડીઓ તજવી.

મૃત્યુયોગ

મંગલ શતભિષાહ હથ શનિ ગુરૂ મૃગ ભૃગુ અસલેશ;
શશી ઉ-પાઠ અનુરાહ રવિ બુધ અસાનિ કલેશ. ૧૬૨

વાર	મંગલ	શનિ	ગુરૂ	શુક	સેત્ર	રવિ	બુધ
નક્ષત્ર	શતભિષા	હસ્ત	મૃગશિર	અશ્લેષા	ઉત્તરાષાઢા	અનુરાધા	અશ્વિનિ

મૃત્યુયોગની શરૂની બાર ઘડીઓ ત્યાજ્ય છે.

ત્રાંધાંતરે મૃત્યુયોગ.

બુધે અસ્તશ્ચિ મૂલ ગુરૂ પૂસા મૂલ સિતલિસ મિગાથં ।
 સનિહર પૂસા ચઉરો લિગુ રોહિણિ સાઈ અસલેસા ॥૧૮૩॥
 સૂરો મઘ અનુરાહા ચંદા ઉસા વિસાહ પુક્ર્ષે ડિં ।
 ભૂમે સિતલિસ અદા ભરણી મઘ ભોગ મિત્ત્યાઈ ॥૧૮૪॥
 -જ્યોતિષસારૈ ગાથા ૧૮૩-૧૮૪.

વાર	બુધ	ગુરૂ	શનિ	શુક્ર	રવિ	સોમ	મંગલ	આ સાત વારમાં આ પ્રમાણે નક્ષત્ર મહત્વાધી મૃત્યુયોગ બને છે.
નક્ષત્ર	અ. મૂ.	પૂ. મૂ. શ. મૂ.	પૂ. પાદિજી ઉ. પા. શ્ર. ધ.	રો. રવા અ. શ્વે	મઘા અનુ	ઉ. પા વિ પુષ્ય	શત. આ. બ. મ.	

બાવાર્ધ-બુધવારે અશ્વિનિ અને મૂલ નક્ષત્ર, ગુરૂવારે પૂર્વાષાઢા, મૂલ, શતભિષા અને મૃગશીર નક્ષત્ર, શનિવારે પૂર્વાષાઢા વગેરે ચાર નક્ષત્ર, શુક્રવારે રોહિણી, સ્વાતિ અને અશ્લેષા નક્ષત્ર, રવિવારે મઘા અને અનુરાધા નક્ષત્ર, સોમવારે ઉત્તરાષાઢા, વિશાખા અને પુષ્ય નક્ષત્ર, અને મંગલવારે શતભિષા, આર્દ્રા, ભરણી અને મઘા નક્ષત્ર આવે તો મૃત્યુયોગ બને છે.

ઉત્પાત યોગ.

શશી પૂ. પાઢા ઉ. કા શનિ ગુરૂ રોહિણી ભૃગુ પુષ્ય;
 રવિ ત્રિશાહ બુધ રેવતિ ભૂમિ ધનિષ્ટા દુઃખ. ૧૬૩

વાર	ચંદ્ર	શનિ	ગુરૂ	શુક્ર	સૂર્ય	બુધ	મંગલ
નક્ષત્ર	પૂ. પા.	ઉ. કા	રા	પુષ્ય	વિ	૨	ધનિષ્ટા

ઉત્પાત યોગની શરૂઆતની પાંચ ઘડીઓ તજવી. અન્ધાન્તરમાં ઉત્પાત, મૃત્યુ અને કાષ્ટયોગ.

વિશાખા ત્રયમાદિત્યે પૂર્વાષાઠા ત્રયં શશી ।
 ધનિષ્ટાદિ ત્રયં ભૌમે ભુધે ચ રેવતિ ત્રયં ॥
 રોહિણ્યાદિ ત્રયં જીવે પુખ્યાદી ત્રય ભાર્ગવે ।
 ઉ-ક્રાદિ ત્રય મંદે ચ સર્વ કર્માણિ વર્જયેત ॥
 ઉત્પાત મૃત્યુ કાષ્ટાખ્યા સિદ્ધિયોગાઃ પ્રકીર્તિતાઃ ॥

નેાંધ-મૂલ-શ્રવણ-ઉ-ભા-કૃત્તિકા-પુનર્વસુ-પૂ-ક્રા-સ્વાતિ એ સાત નક્ષત્ર ગણવા નહિ, પણ અભિજીત ગણતરીમાં લેવું.

અશુભ યોગે ઘડી પ્રહર ત્યાજ્ય.

અશુભ યોગ જિ પહુર તજી મૃત્યુ ઘડી તજી ચિયાર;
 ઉત્પાતાં પંજી કાંજી નવ પછઈ સહુ શુભકાર.

ચરયોગ.

સૂરેહિ પૂવસાઠા ચંદ્રા અદાઈ ભૂવિ સાહાઈ ।

ભુદ્ર રોહિણી સુક્ર મધા શનિ મૂલા હવઈ ચર યોગા.

—જ્યોતિષસાર ગાથા ૨૧૮

વાર	સુ	ચં	મં	ભુ	ગુ	શુ	ક
નક્ષત્ર	પૂ	ષા.	આર્દ્રા	વિ	રો.	૦	મધા મૂલ

બીજી પ્રતમાં ક્રોષ્ટકમાં છૂટા પાઠમાં ગુરૂવારે પુખ્ય છે.

વળી આરંભસિદ્ધિ અંથમાં રવિવારે ઉત્તરાષાઠાને ગુરૂવારે શતભિષા એમ વિશેષ લખેલું છે.

રાક્ષસ યોગ

રવિ પુ-પાઠ શશી અસ્સણિ ભૂમ મૃગ ભુધ અસલેસ;

ગુરૂ હત્યાં અનુરામ ભગુ થાવર ઉ-પા તજેહ. ૧૬૪

એ વારાં એ રિશી મિત્યાં રાક્ષસ યોગ કહેવાય;

મંભલવેશા હીર કહે વરજ્યાં સવિઃમુખ થાય. ૧૬૫

સ	ચં	મં	બુધ	ગુ	શુ	શ	વાર
પૂ. વાહા	અશ્વ	મગ	અશ્વે	હસ્ત	અનુ	ઉ. વા	નક્ષત્ર

રાક્ષસ યોગનો માંગલિક કાર્યોમાં ત્યાગ કરવો
 ચમઘંટ યોગ

શનિ હત્યાં ભૂગુ રેહિણી ગુરૂ કૃતિકા બુધ મૂલ;
 આહરા મંગલ વિશાહ શશી સૂરિજ મધા યમશૂલ ૧૬૬
 યમઘંટ વરજે હીર કહેઈ ઇસ રિતિ ઇસો વિચાર;
 રવિ પનરાં શશી તેરહાં ભોમૈ ઘડી અહાર, ૧૬૭
 બુધવારૈ ઇગ હશ ઘડી ગુરૂ ભૂગુ થાવર વાર;
 સપ્ત સપ્ત તણ્યઈ ઘડી જોઈવિ ઇમ વિચાર. ૧૬૮

શનિ હસ્ત	શક રેહિણી	ગુરૂ કૃતિક	બુધ મૂલ	મંગલ આદ્રા	સોમ વિશાખા	રવિ મધા	વાર નક્ષત્ર
૭	૭	૭	૧૧	૧૮	૧૩	૧૫	તજવાની ધોઓ

પાઠાંતરે:-

શશી અસવનિ વિશાહ રવિવારે તણ્યે મધાહ;
 ભોમ મધા અહારિશી ગુરૂ કિરતક સવણાહ.
 ચમઘંટઈ ગમન ન કીણ્યે ગૃહ પ્રવેશઈ ઠાહ;
 જયો સુત જીવઈ નહિx કુલ છેદે વિવાહ.

ભાવાર્થ-નીચે મુજબના વારે નીચે મુજબ નક્ષત્ર આવે તેા
 ચમઘંટ યોગ થાય છે.

વાર	ચંદ્ર	બુધ	ગુરૂ	સૂર્ય	મંગલ	શુક્ર	શનિવાર
નક્ષત્ર	વિ.અશ્વ	મૂ-અ. પૂ ફા	કૃ-અ	મધા	મધ. આદ્રા	સ્વા રો	હ-રે-પૂ-પા, ઉ-પા

x પુત્રી જન્મે તેા જીવે.

ઈતિવાર નક્ષત્રે યમઘંટ યોગ

અવયોગે ટાળવાની ઘડીઓ-

યમઘંટે ત્યજ્યે દષ્ટો મૃત્યુ દ્વાદશ નાડીકા ।

અન્યેવાં પાપ યોગાનાં મધ્યાન્હાત્ પરતઃ શુભં ॥૧૧॥

યમઘાટ યોગ

આદિત્યવારે મઘા ધનિષ્ઠા સોમો મૂલં વિશાખ નિષ્ઠા;

કૃત્તિકા ભોમે ભરણી વિરોધી યે ક્ષાલ્ગુની બુધે રૂંધો.-૨

ગુરુ અશ્વિનિ રેવતી શુક્રથી રોહિણી સંયુક્તી;

શતભિષાને હસ્તશનિ વિરોધી એતે જમઘાટ જગપ્રસિદ્ધિ-૩

-જોઈશહીર ગા. ૨-૩

વાર	સૂ	સો	મં	બુ	ગુ	શુ	શ
નક્ષત્ર	મ-ધ	મૂ-વિ	ભ-કૃ	ઉ-કૃ પૂ-કૃ	અશ્વ રે	રે	શ-હ

કેનમ્ જયતિ વાસનમ્

પાઠાંતરે યમઘાટનો શ્લોક. ૧

વર્જાઈ સૂર્યે મઘા ધનિષ્ઠા સોમે અ મૂલં અથવા વિશાખા ।

ભોમે ભરણ્યાં અથવા કૃત્તિકા બુધોત્તરા ક્ષાલ્ગુનીઆશ્વનીબુ ॥

જીવેયઠા મૃગશીરો નતુ રેવતી અ શુક્રે તથા સ્વાતિ વિશાખતોષિ ।

વારૂપય હસ્તેષુ ભવેતીમંદે એતે યમઘાટ જગપ્રસિદ્ધે ॥ ૧ ॥

વાર	સૂ	અં	મં	બુ	ગુ	શુ	કનિ
નક્ષત્ર	મ-ધ	વિ-મૂ	ભ-કૃ	ઉ-કૃ અશ્વ	મૂ-રે	સ્વા-વિ	શત હસ્ત

પાઠાંતરોમાં-બુધવારે પૂર્વાષાઠાને પુનર્વસુ છે, કોઈ કોઈએ મંગલવારે રોહિણી છે અને શુક્રમાં અનુરાધા છે, વળી કોઈ કોઈ કોઈએ ગુરુવારે ઉત્તરાષાઠાને અશ્વિનિ છે.

જમહાદ યોગનું ફલ.—

રાણો રાવણુ મારીયો બલિ ચાંખ્યો પાતાલ;
એ કહીએ જમહાદડી ભેશી ખરું નિકાલ.

—ભેઈશહીર ૧૪

વળી પાઠાંતરે જમહાદની ઘડીઓ—

આંત ધનિષ્ટા પણુ ૫ ઘડી શતભિષ પહેલી સાત;
એ ખારહ ચમની ઘડી છાંડી કરો શુભ વાત.

—ભેઈશહીર ૫

વજ્રમુશલ યોગ અને મહ જન્મ નક્ષત્રો—

રવિ ભરણી સસિ ચિત્તા, ઉસા લોમાઈ ભુદ ધણિદ્વાયં ।
શુર ઉક્ષા ભિગુ જિક્ષા, રેવય સનિ વજ્ર મુસલાયં ॥
મહજન્મ રિસી એએ, વજ્રે વિવાહ કીરએ વિહવં ।
મમણારંભે મરણ્યં, યેઈયકૃવણુ વિદ્વંસં ॥
સેવાઈ હવઈ નિમ્ફલ, કરસણુ અકલોઈ દાહ ગિહપવેસં ।
વિભ્ભરંભે ય જડં, વત્થુ વાવરઈ ભસમાયં ॥

ભાવાર્થ—રવિવારે ભરણી નક્ષત્ર હોય, સોમવારે ચિત્રા, મંગલવારે ઉત્તરાષાઢા, બુધવારે ધનિષ્ટા, શુક્રવારે ઉત્તરાશ્લેષુની, શુક્રવારે જ્યેષ્ઠા અને શનિવારે રેવતિ નક્ષત્ર હોય તો વજ્રમુશલ યોગ થાય છે. વળી આ નક્ષત્રો ગ્રહોના જન્મ નક્ષત્રો પણ છે.

વાર	સુ	સો	મં	બુ	શુ	શુ	શનિ
નક્ષત્ર	ભ	ચિ	ઉ-વા	ધ	ઉ-ક્ષા	જ્યે	રેવતિ

—જ્યોતિષસાર ગાથા ૧૬૧-૧૬૮

આ પ્રમાણે પણ પાઠ છે—

ભર ૧ ચિત્તુરત્તરસાઢા ૩ ધણિ ૪ ઉત્તરકૃમ્ણ ૫ શુક્ર ૬ રેવઈઆ ૭ ।
સૂરાઈ જન્મરિખ્યા, એએ હિં વજ્રમુસલ યુજો ॥૧॥

લાવાર્ય-આ ગ્રહજન્મના નક્ષત્રમાં વિવાહ ન કરવો જોઈએ અને કરે તો વિધવા થાય, દેશાટન કરે તો મરણ થાય, પ્રતિષ્ઠા કરે તો દેવસ્થાનનો નાશ થાય, કોઈની નોકરી કરે તો પણ નિષ્ફળ જાય, ખેતી કરે તો અનાજ પાકે નહિ, ઘર પ્રવેશ કરે તો અગ્નિનો ઉપદ્રવ થાય, વિદ્યારંભ કરે તો મૂર્ખો રહે. નવું વસ્ત્ર પહેરે તો સળગી જાય અથવા ફાટી જાય, પંચમહાવ્રતાદિ વ્રત લે તો વ્રતનો ભંગ થાય; પંચમહાવ્રતનો પ્રચાર જેન ધર્મમાં જે છે એટલે જીજ્ઞ ધર્મોમાં સંન્યાસી વગેરે થાય તો પણ વ્રતનો ભંગ થાય.

બુધ આદિ ભિન્ન રોહિણી પુષ્પ સિસિ સિતભિસાય સનિવારા ।
 ગુરુ વિસાહા વિભિન્નય સત્તુ જોગર્ધ સંવાર્ધ ॥

પાઠાંતરે-વિશેષ કરીને સનિવારે ભરણી તથા મંગલવારે ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્ર હોય તો શત્રુયોગ જાણવો.

વાર	સ	ચં	મં	બુ	ગુ	શુ	શ
નક્ષત્ર	ભ	પુષ્પ	કે-પા	આ	વિ	રો	શત

—જ્યોતિષસાર ગાથા ૧૬૩

ચમરુદ્ધ

જશવિજયજના નાના જળી ગએલા હીરકલશમાંથી ચાહી

સુ	ચંદ્ર	મંગલ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	સનિવાર	વાર
૦	અન્વ	મ-આ	આ-મૂ પૂ-પા	કૃ-અનુ	રો-રવા.	ક-રે, પૂ-પા કે-પા.	નક્ષત્ર

વાર અને તિથિના સંયોગથી થતા અશુભ યોગો

કુલિક યોગ

પઠવા યાવર* પરિહરો, બીજે ભૃગુ વારેણુ,
ત્રીજે સુરગુરુ નંદિયે, ચોથે બુધવારેણુ;
પાંચમ મંગલ છઠ સોમ, સાતમ રૂંધી ભાણુ,
ઠીક મ કાઠે જોશીયા કુલિક એક પ્રમાણુ. ૧

—જોઈશહીર.

તિથિ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭
વાર	શનિ	શુક્ર	ગુરુ	બુધ	મંગ	સો	સુ

તિથિ અને વારનો સરવાળો આઠ થાય તો કુલિક યોગ થાય.
અને શંકડું અથવા ચોથાતું ધર ગણે છે અને તે વર્ચ છે.

કર્ક યોગ

રવિ બારસ શશી ઈગ્યારશી ભોમ દશમ નવમી બુધેણુ;
ગુરુ અકૃમી ભૃગુ સત્તમી શનિ છટ્ટી કરકરેણુ ૧૬૯

વાર	સુ	મંગ	મંગ	બુ	ગુ	શુ	શ
તિથિ	૧૨	૧૧	૧૦	૯	૮	૭	૬

ઉપરના વારે નીચેની તિથિ મલવાથી કર્ક યોગ થાય છે, ને
તેમાં જોડેનાં શક્ર જન્મ નક્ષત્રો મલવાથી કાલયોગ થાય છે.

કર્ક એટલે કર્કટ, કરકચ અને કરકડા એ બધાં એકજ નામ છે.
તેમાં નિષેધ કાર્યો આ પ્રમાણે છે:—

લગ્નકાલે ક્ષોરકાલે કર્કયોગો ભવેદદિ ।

લગ્નેસા વિધવા કન્યા ક્ષોરે મૃત્યુ સમાદિશિત્ ॥

ક્ષોરકાલ એટલે બાપકના વાર ઉતરાવવાનો સમય તથા
જનોઈ વખતે અને નવીન દીક્ષા આપતાં વાળ કઢાવી નાખવામાં
આવે છે તે સમય.

વળી કર્કયોગ કયાં કયાં તજવો તેનો સ્લોક આ પ્રમાણે.
 વિવર્જનીય કુલિક યોગ કષ્ટપદ સપ્ત સુવાસરે કુ ।
 ત્રિયો જશો જશ વિરૂપ ઘટયૌ નિવાદ્રિ કાકા ભોમ પ્રસિદ્ધ ॥
 વાર તિથિની સંખ્યાનો સરવાળો ૧૩ થાય તો કર્કયોગ
 મામ. અને તે પ્રયાગમાં નિષિદ્ધ છે.

આવર ૭૪ નવ જઘ્ઝિ સાતમ શુકર નાંહિ,
 આઠમ ગુરૂ અશુભ મળે ભુધ નુમ જ માંહિ.
 દશમ મંગળ દુખી આવે જો સોમ અગીઆરથી;
 કર્ક જોગ કહાય જોતાં રવી આવે આરથી,
 સહદેવ કહે શાસ્ત્ર બહુ પુછે તેને પાલીએ
 હજાર કંમ દશ દિશા કોય તો પશુ ચિંતવી ગામ ન ચાલીએ.

મૃત્યુયોગ

હીર કહઈ પુન્ના શની, બદ્રા શશી ગુરૂવાર;
 રવિ ભૂમ નંદા ભુધ જયા, ભૃગુ રિક્તા મૃતકાર. ૧૭૦

વાર	શનિ	મંગુ	રવિ	મંગલ	ભુધ	શુકર
તિથિ	પૂર્ણા	બદ્રા	નંદા	નંદા	જયા	રિક્તા

સંવર્તક યોગ.

ભુધ પડિવા શનિ પંચમી ગુરૂ નવમી બીજ શુક
 રવિ સત્તમી શશિ તેરથી ચવહથી ભોમ નહીં હૂક ૧૭૧
 એ સાતે હી વાર તિથિ સંવર્તક કહેવાઈ;
 હીર કહઈ શુભ કામનિ એહ ન આવે કાઈ ૧૭૨

તિથિ	એકમ	પાંચમ	નોમ	બીજ	સાતમ	તેરશ	ચૌદશ
વાર	ભુધ	શનિ	ગુરૂ	શુક	રવિ	સોમ	મંગલ

પડવે મંગલ તીય બુધેણુ છઠ્ઠી જીવેણુ ।

બીય શુક્રેણુ સત્તમિ શનિ સૂરેણુ ॥

બાવાર્થ—પડવે ને મંગલવાર, ત્રીજને બુધવાર, છઠને ગુરુવાર, બીજને શુક્રવાર અને સાતમને શનિવાર અથવા રવિવાર આવે તો તે સંવર્તક યોગ કહેવાય છે. આ વિષયમાં ઘણી જાતનાં પાઠાંતરો છે.

ગુરુ છઠ્ઠી નવમી તિહિ, બિશુ બીયા તીય બુધ ઈગતીયા ॥

સસિ સત્તમી તેરસિ યા, સત્તમિ રવિ ભૂમ અવહિસિ યા ॥

શનિ પંચમી સંવત્ક જોગ, અવજોગ મજ્જુ સંવેહિં ॥

નહુ કોરઈ વિવાહં, મંગલ કાલે હિ વજ્જેહિં ॥

—જ્યોતિષ સાર ગાથા ૧૬૦-૧૬૧

વાર	ગુરુ	શુક્ર	બુધ	સોમ	રવિ	મંગલ	શનિ
તિથિ	૧-૬	૨-૩	૧-૩	૭-૧૩	૭	૧૪	૫

બાવાર્થ—ગુરુવારે છઠ અને નોમ, શુક્રવારે બીજ અને ત્રીજ, બુધવારે એકમ અને ત્રીજ, સોમવારે સાતમ અને તેરસ, રવિવારે સાતમ, મંગલવારે ચઉદશ અને શનિવારે પાંચમતિથિ હોય તો સંવર્તક યોગ કહેવાય છે. આ યોગમાં વિવાહ વગેરે શુભ કાર્યો કરવા નહીં અને માંગલિક કાર્યમાં તો આ સંવર્તક યોગને અવશ્ય ત્યાગ કરવો જોઈએ.

વિષ્કંભયોગ

સુરિજ અઉથી ભારશી શશી ધગ્યારશી ત્રીજ
બુધવારઇં પડવા નવમી મંગલ દશમી બીજ. ૧૭૩
ગુરુ અઠ્ઠમી પૂનિમ તજહું સત્તમી તેરશ શુક્ર
છઠી અઉદશી થાવર એ તિથિ વાર ન હંક ૧૭૪
હીર કહઈ એ વાર તિથિ વિષંભ યોગ કહાય,
વિષુ કિણુહી રિસી મિલિયાં દૂપણુ દૂર પલાય ૧૭૫

વાર	રવિ	સોમ	બુધ	મંગલ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
તિથિ	૪-૧૨	૧૧-૩	૧-૬	૧૦-૨	૮-૧૫	૭-૧૩	૬-૧૪

હુતાશનયોગ

હુતાશન યોગ=(હઘ-વિષ=)મુહૂર્તચિંતામણી. પત્ર-૩-શ્લો. ૮

તિથિ	૧	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	સર્વ કાર્યે નિષેધ.
વાર	સો	મં	મુ	મુ	શુક્ર	શનિ	રવિ	

તિથિ અને નક્ષત્રોના સંયોગથી થતા અશુભ યોગો
યમકર્તરિ, યમશુભ અને જ્વાલામુખી યોગ અને તેમનું ફલ.

પડિવા પરિહર મૂલરિસી ખીયા રોહિણી અનુરાહ
અનુરાહા ઉત્તરા તિય ચઉથિ ઉત્તરા મઘાહ ૧૭૬
પંચમી મૂલ મઘા ભરણી છૂટી રોહણી યાંહ,
હસ્તાં મૂલાં સપ્તમીયાં અકૃમિ કૃતિ વિશાહ ૧૭૭
નવમી કૃતિકા રોહિણી દશમી અશલેશા માની
તેરશી ચિત્રા સ્વાતિ એ પૂનમ ઉત્તરા તીન્ની ૧૭૮
ધ્યાં તિયાં ધ્યાં રિસાં મેત્રીયાં યમકર્તરિ યમશુભ
જ્વાલાયોગ લહી ખરો હીર કહે તણ્યે દૂર ૧૭૯

તિથિ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૩	૧૫
નક્ષત્ર	મૂ	રો. અનુ	અનુ ઉ-૩	ઉ૩ મ	મૂ-મ ભર	રો	હ-મૂ	કૃ-વિ	કૃ-રો	અશ્લે	ચિ-રવે	ઉ-૩

કાલમુખી યોગ.

પંચમી મઘ ચઉ ઉત્તર નવમિય કિત્તગિય તીય અણુરાહા ।
અકૃમિ રોહિણિ મન્જિમ કાલમુહી યોગ એ કહિયા ॥

—જ્યોતિષસાર ગાથા ૧૯૫

ભાવાર્થ—પંચમને મઘ, ચોથને ત્રણ ઉત્તરા નક્ષત્રમાંનું ગમે
તે નક્ષત્ર હોય, નોમને કૃતિકા, ત્રીજને અનુરાધા અને આઠમને
રોહિણી નક્ષત્ર હોય તો તે કાલમુખી યોગ કહેવાય છે.

ચમદાઠ યોગ

અહુરાહાએ બીયા ઉત્તર તીયા મઘાઈ પંચમીયા ।
કર મૂલા સત્તમીયા અકૃમિX સંયુત રોહિણીયા ॥
તેરસિ ચિત્તા સાર્થ એએ ચમદાઠ જોગ ફુલ્લઘાઈ ।
ઉત્તમ કરજી ન કાઈ કારય નહુ કરઈ જઈ માર્ઈ ॥

—જ્યોતિષસાર ગાથા ૨૧૬-૨૧૭

બાવાર્થ—નીચેના કોષ્ટકમાં સમજાવેલી આપ્યા પ્રમાણેની તિથિએ જો બીજા નક્ષત્રના ખાનામાં દર્શાવેલું નક્ષત્ર હોય તો કોઈ પણ જાતનું ઉત્તમકાર્ય કરવું નહીં અને કરવામાં આવે તો મરણ થાય છે.

તિથિ	બીજ	ત્રીજ	પંચમી	સાતમ	આઠમ	તેરજ
નક્ષત્ર	અનુ	ભી-૩	મઘા	હ-મૂ-	રો	ચિ-સ્વા.

અંધાંતરમાં ચમકર્તરી યોગ

દ્વિતીયા અનુરાધાયાં તૃતીયા ઉત્તરાષ્ટ્રયાં ।
પંચમી મઘા સંયુક્તા હસ્ત મૂલેચ સપ્તમી ॥
અષ્ટમી રોહિણી ચૈવ ગિત્રા સ્વાતિ ત્રયોદશી ।
શુભકર્મ ન કર્તવ્યં પદ માસે મરણ્યું ધ્રુવં ॥૧૧॥

—બાલબોધ

બાલામુખી યોગ અને તેનું ફલ.

પડવે મૂલ પાંચમ ભરણી આઠમ કૃત્તિકા નુમ રોહિણી;
દશમ અષ્ટેષા સુણ રે સહિયા એ તે જોગ બાલામુખી કહિયા-૧
જન્મે તો જીવે નહિ વસે તો જીવડ થાય;

નારી પહેરે ચુડલો બાંહી સમુળી જાય. —૨

ગામ ગયો આવે નહિ કુવે નીર ન હોય;

ખાટ પડ્યો ઉઠે નહિ પંડિત વિચારી જોય. —૩

વાવે તો લણે નહિ ભણે તો ભૂલી જાય;

ઠાટયું આપ્યું નહિ મલે, એહ વિના બોળું શું થાય. —૪

x નારચંદ્ર ટિપ્પનમાં જાને રોહિણી નક્ષત્રનો પાઠ છે

તિથિ	પડવા	પાંચમ	આઠમ	નુમ	દશમ
નક્ષત્ર	મૂલ	ભરણી	કૃતિકા	રા	આશ્લે-

વેધયોગ

નંદા ચ રેહિણી વેધં ભદ્રા વેધા ચ રેવતિ ।
 જ્યા હસ્તસ્ત્ર વેધંચ રિક્તા જ્યેષ્ઠા તથૈવ ચ ॥૧॥
 પૂર્ણા અનુરાધા વેધંચ ।
 એતાનિ તિથિ વેધાનિ શુભકર્માણિ વર્જયેત ॥૨॥
 વિવાહે વિધવા નારી પ્રસ્થાને મરણું ધ્રુવં ।
 હાનિકર્તા પ્રતિષ્ઠાયાં શિશુ જાતો ન જીવતિ ॥૩॥

તિથિ	નંદા	ભદ્રા	જ્યા	રિક્તા	પૂર્ણા
નક્ષત્ર	રેહિ	રેવ	હસ્ત	જ્યે	અનુ

નંદાદિ તિથિઓના જણાવેલાં નક્ષત્ર સાથે સંયોગ થવાથી વેધયોગ થાય છે, તે શુભ કાર્યમાં વર્જ્ય છે.

તિથિ-વાર અને નક્ષત્રના સંયોગથી થતા અશુભયોગ

યમલયોગ

કૂર વારક ભદ્રા તિથિહ મૃગસિર ચિત્ત ધણિકુ
 યમલ યોગ એ હીર કહઈ ઉત્તમ કામ ન હિકુ ૧૮૦

તિથિ	ભદ્રા=૨-૭-૧૨
વાર	કૂરવાર=રવિ-શનિ-મંગલ
નક્ષત્ર	મૃમશીર, ચિત્રા અને ધનિષા

આ કોઈ પણ ત્રણનો સંયોગ થાય તો યમલયોગ થાય.

* રવિવાર, શનિવાર અને મંગલવાર

ત્રિપુષ્કર (ત્રિપોષલ યોગ)

પૂ-ભદ્ર ૧ કિત્તિર પુણ્યવર્સાં ૩ ઉ-કા ૪ ઉ-પા ૫ વિશાહ ૬;
ભદ્રા તિથિ રવિ ભૂમ શનિ યોગ ત્રિપુષ્કર દાહ ૧૮૧

તિથિ	ભદ્રા=૨-૭-૧૨
વાર	કૂર=રવિ-શનિ-મંગલ
નક્ષત્ર	નક્ષત્ર=કૃ. પુન, ઉ-કા. ઉ-પા, વિ, પૂ-ભા

ત્રિપુષ્કરને કેટલીક જગ્યાએ ખંજયોગ કહેવામાં આવ્યો છે.

પંચમે પંચ ગુણિત ત્રિગુણ ત્રિપુષ્કરં ।

મમલે દ્વિગુણું સર્વં હાનિ વૃધ્યાદિકં મતમ્ ॥

—જ્યોતિષસારે.

ભાવાર્થ—મમલયોગમાં શુભ અથવા અશુભ કાર્ય કરવું હોય તો મમલ, ત્રિપુષ્કર યોગમાં ત્રણ ગણ અને પંચક યોગમાં કરવાથી પાંચ ગણ થાય છે.

નરભક્ષક યોગ

તિથિ	નાંદા	રિક્તા	પૂર્ણા	ભદ્રા	જ્યા
વાર	મં	શુ	શનિ	ભુ	શુ
નક્ષત્ર	કૃ	ધ	ભરણી	અશ્લે	મઘા

એ યોગ મંગલિક કામે ન લેવો હો તો મરણ ઉપજે

વજ્રમુશલયોગ.

સૂરજ સપ્તમી ભરણીયાં ચઉદશી ચિત્રા ચંદ
ગુરુ ઉ-કા ઇગ્યારશી અકૃમી રેવય મંદ ૧૮૨

x ગાથા કે શ્લોક મળ્યાં નથી.

પુથ ધનિકા આરશી શુક્રાં જુહુ નવમી
 ભૂમિ કશમી ઉ-વાહસુ એ તિથિ ગ્રહ રિસી જન્મી ૧૮૩
 વજ્રમુશલ એ યોગ ભણુધ વિવાહર્થે વરનેર્થ.
 વિવાહે થાઇ વિધવા ગમણે મરણુ કહેઈ ૧૮૪
 ૧
 સેવા કીધી હુઈ નિષ્ક્રમ કરશણુ નિઃકલો બાઈ.
 ગૃહપ્રવેશે કુખ હીએ વિવા ભણી ન આઈ ૧૮૫
 ૨
 ચેઈ ગિહિ એઠાવણે કેઈક હુવઈ ઉપાધિ,
 વજ્રમુશલ તણ હીર કહઈ સગતાં હુવઈ સમાધિ ૧૮૬

સ	ચં	મં	જુ	ગુ	શુ	શ
૭	૧૪	૧૦	૧૨	૧૧	૬	૮
ભરણી	ચિત્રા	કૃ-પા	ધ.	ઉ-ફા	બ્યે.	રેવ

અન્યાન્તરમાં પણ આર્તુ બ કહ્યું છે. જેમકે:—

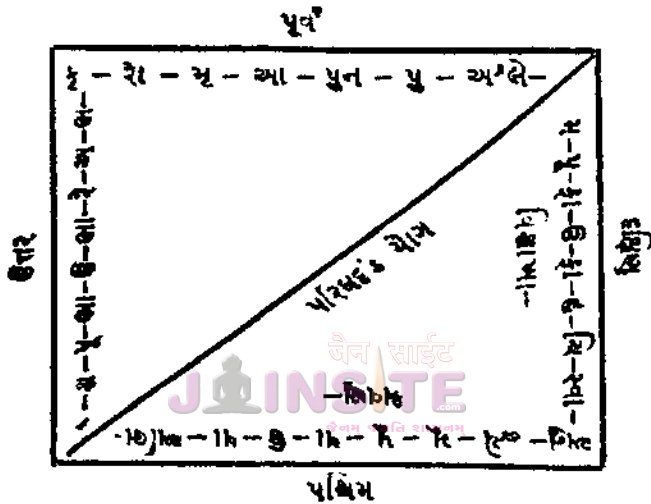
વિવાહે એવ વૈધવ્યં પ્રવાસે મરણુ મુવં ।
 વિદ્યારંભે ચ મૂર્ખત્વં કૃષિ વાણિજ્ય નિષ્કલં ॥૧॥
 ગૃહ પ્રવેશે ઠાહ સ્યાત સેવા ભવતિ નિષ્કલં ।
 ઐત્ય ધ્વંસ પ્રતિષ્ઠાયાં વ્રતધ્વંસશ્ચ દીક્ષિતે ॥૨॥
 વન્દિભિ વચ્ચ કાર્યેસુ મુનિભિઃ પરિકીર્તિતઃ ।
 ગ્રહાણાં જન્મ રક્ષાણિ શુભકર્માણિ વર્જયેત ॥૩॥

પરિઘટ્ટ યોગ

પરિઘયંત્ર સમચોરસ કરી વાયવ અગ્નિ કુણે ઠાવી રેહ
 કૃત્તિઆહિ રિસિ સગ પૂરવે મધ સગ દક્ષિણણુ દેય ૧૮૭

૧ નાકરી, ૨ ખેતી, ૩ દેવતી પ્રતિષ્ઠા કરે વા.

સમ અનુરાધા પછિમે ઉત્તર રાગ ધનિકાદિ
 પૂરવ ઉત્તર સમક્ષે દક્ષિણ્ય પચ્છમ માંહિ ૧૮૮
 વિપરીતે એ મકરો ગમન પરિઘ ઈંસી પરિબલ્યો
 દેવ નલંધઈ હીર કહમ તે નર મત કહેવો અબલ્યો ૧૮૯

સુકૃત્ત ચિંતામણિ શ્લોક ૩૬ તથા ૩૮ પ્રમાણે પરદેશગમને
 પરિઘંક યોગ નિવેધની હકીકત-

કૃત્તિકાથી ૭ અશ્લેષા સુધીનાં પૂર્વ દિશાનાં છે. મઘાથી ૭
 વિશાખા સુધીનાં દક્ષિણ દિશાનાં છે. અનુરાધાથી ૭ જ્વલ સુધી
 પશ્ચિમ દિશાનાં છે. ધનિકાથી ૭ ભરણી સુધીનાં ઉત્તર દિશાનાં
 નક્ષત્રો છે. ઉપર નમૂનો બતાવ્યો તે પ્રમાણેનો જે સમચોરસ
 તેનું નામ પરિઘ છે. અને વાયવ્ય કોણથી અગ્નિકોણ સુધીની જે
 આડી લીટી કરેલી છે, તે ઠંડ કહેવાય છે. પ્રયાણમાં પરિઘના
 ઠંડને ઝાળાંગવો નહિ. અર્થાત્ત જે જે દિશામાં લખેલાં છે તે તે
 નક્ષત્રોમાં એટલે દક્ષિણ પશ્ચિમ નક્ષત્રોમાં, દક્ષિણ પશ્ચિમ દિશાની
 યાત્રા શેષ છે અને પૂર્વ ઉત્તર નક્ષત્રોમાં, પૂર્વ ઉત્તરની યાત્રા

એષ્ટ છે. ૧૧૩૧૧ વળી કોણીની યાત્રા—પૂર્વનાં નક્ષત્રોમાં અગ્નિકોણીની યાત્રા એષ્ટ છે, દક્ષિણનાં નક્ષત્રોમાં નૈઋત્ય કોણીની યાત્રા એષ્ટ છે. પશ્ચિમનાં નક્ષત્રોમાં વાયવ્ય કોણીની યાત્રા એષ્ટ છે અને ઉત્તરનાં નક્ષત્રોમાં ઈશાન કોણીની યાત્રા એષ્ટ છે. આસ આવશ્યકતા હોવે તો પરિઘટંતુ ઉદ્ભવન કરીને જવું.

નક્ષત્ર શૂલ, વાર શૂલનો ત્યાગ કરીને દિક્ષબલિ લગ્નની શુદ્ધિમાં પરદેશગમન કરવું.

મેષ—સિંહ અને ધન પૂર્વનાં લગ્ન. વૃષ—મકર—કન્યા દક્ષિણનાં લગ્ન. મિથુન—તુલા અને કુંભ પશ્ચિમનાં લગ્ન. કર્ક અને મીન ઉત્તરનાં લગ્ન છે. જે દિશાનાં લગ્નો, તે દિશાની યાત્રા વખતે હોય તો દિક્ષબલિ લગ્ન કહેવાય છે. તેમજ અનુરાધા—હસ્ત અને પુષ્ય તથા આશ્વિનિમાં સર્વ દિશાનું પ્રયાણ એષ્ટ છે.

અહિં હસ્ત સર્વ દિશાની યાત્રામાં એષ્ટ છે એમ કહ્યું છે. પરંતુ એક જગ્યાએ કહ્યું છે કે—

પશ્ચિમ પ્રવણા મ કરીશ ગમણા;
હરિહર પ્રણ પુરંદર મરણા. ૧

આવાં આવાં કેટલાંક પાઠો મળી આવે છે, તે વચનોને પણ માન આપવા જેવું છે.

જો વક્રી ગ્રહ કેંદ્રમાં હોય તો પરદેશ ગમન ન કરવું જોઈએ. વક્રીગ્રહના ષટ્વર્ગમાં કે વારમાં યાત્રા ન કરવી. ૧૧ ૩૮ ૧૧

અથ આડવલ યોગ

આડવલ યોમ આહિત રિસિ આહિ દૈ શશિ આધ
ળીને સત્તમ અહમ સોલમ* રિસી કહવાઇ. ૧૯૦
ઇમવીસમો તેવીસમો અડવીસમો રિસી જેધ
હીર કહઈ મંગલ તને અશુમાં મૂલ સવેઇ ૧૯૧

—ઇતિ આડવલ યોગ

* સોલમ જોઈએ.

વિવાહાદિ શુભ કાર્યમાં છ નક્ષત્રો છોડી દેવાં જોઈએ, તેનાં નામ.

જન્મભ ૧, કર્મભ ૧૦ મું, સંઘાતિક ૧૧ મું, સામુદાયિક ૧૮ મું, વિનાશ ૨૩ મું તથા માનસ ૨૫ મું. આટલાં નક્ષત્રો જન્મ નક્ષત્રથી ગણીને છોડી દેવાં. વળી પાઠાંતરે જન્મ નક્ષત્ર છોડવું નહિ, પરંતુ પ્રતિષ્ઠા કારક આચાર્યનું ૧૭મું નક્ષત્ર છોડી દેવું જોઈએ.

રવિચાથી દનિયું ગણતાં. ૨-૭-૮-૧૧-૨૧-૨૩ અને ૨૮મું થાય તો તે વિવાહ તથા પ્રયાણે તજવું, અને પ્રતિષ્ઠામાં ૧૦-૧૬-૧૭-૧૮-૨૩ અને ૨૫મું વર્જિત છે, તે તો પ્રતિષ્ઠા કરાવનાર આચાર્યના જન્મ નક્ષત્રથી ગણીને ટાળવું એમ છે.

અથ આડવલ યોગ પ્રયાણે નિષેધ.

રવિચાથી દનિયા સુધી ગણીને તેને સાતે ભાગતાં શેષ બે અથવા તો શૂન્ય વધે તો આડવલ યોગ થાય અને ૩ અથવા ૬ વધે તો ભ્રમણયોગ થાય તે પણ નિષેધ છે.

સૂર્ય ભુક્ત નક્ષત્રથી આટલાંમું વર્જવું. ૨-૭-૧૪-૧૬-૨૧-૨૩ અને ૨૬. ફલ-૨=મૃત્યુ, ૭=હાનિ, ૧૪=રોગભય, ૧૬ અંધન ભય, ૨૧ વિષ, ૨૩ શસ્ત્ર અને ૨૬ મે અગ્નિભય ઉપસ્થિત થાય.-ધતિક્ષણ:

આડવલે ગમને મૃત્યુ વિવાહે વિધવા ભવેત્ ।

મૃહારણે અગ્નિઘાતં સેવા ભવતિ નિષ્ફલં ॥૧૧॥

મૃત્યુહાનિ ભયં ચૈવ અંધનં વિષ શસ્ત્રયોઃ ।

અગ્નિભયં ચ કર્તવ્યં વર્જયેત આડવલં બુધૈઃ ॥૨૧॥

પ્રયાણમાં, ખેતી કરવામાં, યુદ્ધને વિષે દોસ્તીની શરૂઆતમાં, કૂવા ખોદાવવામાં, તલાવાદિ ખોદાવવામાં, બગીચાદિ રોપવામાં, કોટ વગેરે કરાવવામાં અને ઊંટ, ઘોડા, રથ વગેરે પર સ્વાર થવામાં આડવલ યોગ વર્જવો જોઈએ.

આડવલ તથા બ્રમણ્ય નેષ્ઠ થોગો છે.

રવિલાઙ્ગણ્યેશ્ચાંદ્રં સપ્તહૃત દ્વિર ખ. શેષકે ।
આડવલશ્ચાપિત્યં ૩ ગાહ્યાં બ્રમણ્યં ઢકયો સ્ત્યજેવ ॥

લાવાર્થ-સૂર્ય નક્ષત્રથી ચંદ્ર નક્ષત્ર સુધી ગણતાં. ૦-૨-૭-
૧૪-૧૬-૨૧-૨૩ અને ૨૮માંથી કોઈ પણ આવે તો વિવાહ,
પ્રયાણ કે પ્રતિષ્ઠા ન કરવી. ગૃહારંભ અને નોકરી પણ ન કરવી.
આમાં બે ભેદ છે. ૧ આડવલને ૨ બ્રમણ્યયોગ. બ્રમણ્યયોગનો
ઉલ્લેખ કોઈક જ ગ્રંથોમાં છે, પરંતુ આડવલ યોગ સઘળે
વર્ણિત જણાવેલ છે.

અથ તિથિ વાર નક્ષત્રે અશુભ ગૃહરૂક્ષકાલ યોગ.

દ્વાદશી ભરણી સૂર્યે ચિત્રા એકાદશી શશી ॥
દશમ્યાંગારક પૂ-વા ધનિષ્ઠા નવમી ભુધે ॥૧॥

પૂર્વા-ફા ચાષ્ઠમી જીવે શુક્રે જ્યેષ્ઠા ચ સપ્તમી ॥
પશ્ચી શનૌ ચ રેવત્યાં કાલયોગાઈમે વહી ॥૨॥

એભિઃસ્રીયો ન સેવેત પંથિ જાતો ન જીવતિ ॥
વિદ્યારંભે ચ મૂર્ખત્વં શેગે પંચત્વમેવહિ ॥૩॥

અહ પ્રવેશે દારિદ્રં કૃષિ વાણિજ્ય નિષ્ફલે ॥
વિવાહૈષુ ચ વૈધવ્યં શયને (યાતિ) નિષ્ફલં ॥૪॥

એકલાવારે ભરણીઆદિ જન્મ નક્ષત્રો મળે તો વજ્રયોગ
થાય છે. એકલાવારે બારશ આદિ તિથિઓ મળે તો કર્કયોગ
થાય છે. વાર અને નક્ષત્રમાં સાતમ આદિ તિથિઓ મળે તો
મુશલ યોગ થાય છે. અને કર્કયોગમાં અહનાં જન્મ નક્ષત્રો મળે
તો અહરૂક્ષકાલયોગ થાય છે.

વાર તિથિ નક્ષત્રે ત્રિધા અશુભ યોગ કાલયોગ.

વાર	સુ	મં	મં	ભુ	ગુ	શુ	શ	} આ વારે આ તિથિ મળે તો કાલયોગ થાય છે. તથા કકંઈ યોગ પણ થાય છે.
તિથિ	૧૨-૧૧	૨૦	૬	૮	૭	૬	૬	
નક્ષત્ર	ભરણિ	પૂ-વા	ધ	પૂ-કા	ન્યે	૨	૨	} પણ જો ઉપરના વાર તિથિમાં નીચેના નક્ષત્રો મળે તો અહ કાલ રક્ષયોગ થાય છે તે નેષ્ટ છે.

ઈતિ અહ રક્ષ કાલ યોગ.

વાર	સુ	મં	મં	ભુ	ગુ	શુ	શ
નક્ષત્ર	ભ	ચિ	પૂ-વા	ધ	પૂ-કા	ન્યે	૨

આ શુક્રોનાં જન્મ નક્ષત્રો છે. તે વારે તે નક્ષત્ર મળે તો વજ્ર-યોગ થાય છે.

ગમે તે વારે ઉપરનાં નક્ષત્રો હોય તો પણ તે અહ જન્મ નક્ષત્રો શુભ કામે વર્ણીત છે.

અથ જ્યોતિષસારે પૃ. ૫૬-૫૭ ગાથા ૧૬૪ ભસ્મ અને હંડયોગ.

ભાણાઈ ગિણુરિસિ સત્તમ ભસમાઈ તહઈ પનરમથં ॥
હંડયોગોહિ ઈથં માસં મજ્ઝેઈ ઇગવારં ॥

ભાવાર્થ-સૂર્ય નક્ષત્રથી ચંદ્રનક્ષત્ર સાતમે હોય તો ભસ્મયોગ અને પંદરમે હોય તો હંડયોગ થાય છે. આ બંને યોગો દરેક મહિનામાં એક વાર આવે છે.

અથ તિથિ આદિ અંતે ગંડાંત.

પૂરણ નંદા તિથિ વિચે ધડી વહે મંડાંત,
ભણી વરજો વિભુધ નર ટાલો મનની બ્રાંત ૧૬૨

અથ નક્ષત્ર આદિ અંતે ગંડાંત

રેવરસણિ અસલેસ મધા જુહા સૂલાં મજ્જિઝ,
ઉભય મંડાંત કહી શુર મુખ નિરતો યુજ્જિઝ ૧૬૩

અથ તિથિ ગંડાંત માયાંક ૬૦

અથ નક્ષત્ર ગંડાંત માયાંક ૬૧

તિથિ	૧૫	અંતની	ધડી ૦૧
„	૧	આદિની	„ ૦૧
„	૫	અંતની	„ ૦૧
„	૯	આદિની	„ ૦૧
„	૧૦	અંતની	„ ૦૧
„	૧૧	આદિની	„ ૦૧

રેવતી	અંતની	ધડી ૯
અશ્વિન	પ્રથમની	„ ૧
અશ્લેષા	અંતની	„ ૧
મઘા	આદિની	„ ૧
જ્યેષ્ઠા	અંતની	„ ૧
મૂલ	પ્રથમની	„ ૧

જૈન સાઈટ
અથ નક્ષત્ર મધ્યે ગંડાંત
કેન્મુ જગતિ વાસનમુ

રેવે તિયત્ત પણુ ૫ અસ્સણિ ચઉ સપ્પે મથ્થ સાત,
જેઠ્ઠા અકુ ધડી મૂલ નવ મધ્ય વહે ગંડાંત, ૧૬૪
—ધતિ નક્ષત્ર મધ્યે ગંડાંત.

લગ્ન ગંડાંત

કકં સિંહ વૃશ્ચિક ધનાં મીન મેષ મઝ્જેય,
આધિ ધડી ગંડાંત વહે પાછે લગ્ન સુઝેહ, ૧૬૫
આ લગ્ન ગંડાંત વિવાહ સમયે તથા માંગલિક કાર્યે તમ્મવું
ગંડાંતે નર નારિ હુઈ જ્ઞયા ન જ્ઞવં ડેઈ,
જ્ઞવે તે જ્ઞુઠા હુવં ઝોલે હીર સવંઈ. ૧૬૬
—ધતિ ગંડાંતે જન્મ કલ.

પાઠાંતરે-નક્ષત્ર
મધ્યે ગંડાંત

રેવતિ	૩	મધ્યે
અશ્વિનિ	૫	„
અશ્લેષા	૪	„
મઘા	૭	„
જ્યેષ્ઠા	૮	„
મૂલ	૯	„

લગ્ન ગંડાંત

કર્ક	અંતની	૫૯	૧૫
મિંહ	આછની	૫૯	૧૫
વૃશ્ચિક	અંતની	૫૯	૧૫
ધન	આઢિની	૫૯	૧૫
મીન	અંતની	૫૯	૧૫
મેષ	આઢિની	૫૯	૧૫

તિથિ નક્ષત્ર લગ્ન ગંડાંત વિવાહિ, પ્રયાણે તથા જન્મકાલે અશુભ છે.
પુનઃ શીઘ્રગ્રાધે—

તિથિ ગંડે ભગડે ચ લગ્ન ગંડે ચ જાતકઃ ।
ન જીવતિ યદા જાતો જીવિતે ચ ધની ભવેત ॥

પુનઃ પાઠાંતરે—

ગંડાંતેષુ ચ શે જાતા નરનારી તુરંગમા ।
ન ચિરં ગૃહે તિષ્ઠંતિ યદ્દિ તિષ્ઠંતિ દુખદા ॥૧॥
અથવા મૃયતે માતા પિતા વા ધનવર્જિતા ।
ગંડાંત સ્ત્રિવિદોપ્યત્ર વિવાહાઢિ શુભાશુભઃ ॥૨॥
વૈધવ્યં ચ વિવાહાઢી વિદ્યારંભે ચ મૂર્ખતા ।
કૃષિકાઃ નિષ્કૃલા ચૈવ ગૃહારંભે ચ પંચતા ॥૩॥

—ઈતિ ગંડાંત ક્લ

સુહૃર્ત માર્ત્તંડમાં અને સુહૃર્ત ચિંતામણિમાં પણ વિવાહ પ્રકરણમાં લખ્યું છે કે—

જેમ તિથિની વિષ ઘટીઓ છે, તેવી જ નક્ષત્રો અને વારોની પણ છે અને તે વિષ ઘટીના દોષનો ભંગ કરનાર પણ અંદ્રમા અને લગ્નના સ્વામી થાય છે. —સુહૃર્ત માર્ત્તંડ

जुना श्रीधरी पंचागमांथी अथ नक्षत्र तिथि वार विष घटी कोण्टके
अंक न. नाम घटी अंक न. नाम घटी तिथिअंक नाम घटी वारअंक नाम घटी

१	अधनि	१०	१५	स्वाति	१४	१	पडरो	१५	१	रवि	०
२	अश्लु	२४	१६	विशाखा	१४	२	मीन	१६	२	बुध	२
३	कृत्तिका	३०	१७	अनुराधा	१०	३	मीन	१८	३	भुवण	१२
४	शेखिणी	४०	१८	ज्येष्ठा	१४	४	मेष	१७	४	शुभ	१०
५	मृगशीर	१४	१६	भूज	१६	५	पंचम	१७	५	गुरु	७
६	आर्द्रा	२१	२०	पू. षा	२४	६	छठ	२०	६	शुक्र	२५
७	पुनर्वसु	३०	२१	उ. षा.	२०	७	सातम	४	७	शनि	२५
८	पुष्य	२०	२२	अश्लु	१०	८	आठम	८			
९	अश्लेषा	३२	२३	धनिष्ठा	१०	९	नौम	७			
१०	मघा	३०	२४	आतलिषा	१८	१०	दशम	१०			
११	पू. झं.	२०	२५	पू. भा.	१६	११	अजीआंश	३			
१२	उ. झं.	१८	२६	उ. भा.	२४	१२	आरख	१०			
१३	हस्त	२१	२७	श्रवति	३०	१३	तेरख	१२			
१४	चित्रा	२०				१४	बौद्ध	७			
						१५	पुनम ने अमंश	८			

वारनी विष
घटीनुं डाडके
मुहूर्तं चित्त-
मणी प्र. ६
दिवाह प्रकरणे
श्लो. ४६-५१

આવિષ ઘટીઓ જન્મ કાલે પણ નિષેધ છે. તેમ સર્વ શુભ કાર્યોમાં પણ નિષેધ છે. મુહૂર્ત ચિંતામણી ૬ ઠા વિવાહ પ્રકરણમાં સ્ત્રી. ૪૬-૫૧ માં લખે છે કે—

નક્ષત્ર વિષ ઘટી ચક્રમાં બતાવેલી સંખ્યાથી વધારે ૪ ઘડી સુધી વિષ ઘટી બાણવી, જેમ અર્ધનિ આગળ ૫૦ નો આંક છે. તે ૫૧ થી ૫૪ ઘડી સુધી વિષ ઘટાં બાણવી, એમ બધી વિષ ઘડી-ઓમાં સમજવું. તે વિવાહમાં વરજીત છે, પણ તેના પરિહાર છે. પરિહાર—લગ્ન કુંડળીમાં ચંદ્રમા ત્રિકોણમાં એટલે ૫-૯ મે સ્થાને હોય તે વિષ ઘટીનો દોષ નહિ. તથા લગ્નના સ્વામીને શુભશક હોખતા હોય અથવા લગ્ન પતિ કેંદ્રમાં હોય તથા ચંદ્રમાં શુભશકની રાશીમાં હોય, તથા ચંદ્ર મિત્ર ઘટની દષ્ટિમાં હોય અથવા પોતાના પદ્મર્ગમાં હોય કે લગ્નપતિ ચંદ્રમા હોય તે તિથિવારાદિ વિષ ઘટીનો દોષ દૂર કરે છે.

જેના સાઇટ
JAINSITE — ઇતિવિષ ઘટીકા જ્ઞાન

બી મુહૂર્ત માર્ત્તંડમાં પણ લખે છે કે—જેમ તિથિની વિષ ઘટીઓ છે તેવીજ નક્ષત્ર અને વારોની પણ છે, અને તે વિષ ઘટીના દોષનો ભંગ કરનાર પણ ચંદ્રમાંથી અને લગ્નના સ્વામીથી થાય છે. તેમ મુહૂર્તમાર્ત્તંડમાં વિવાહ લગ્ન પ્રકરણમાં છે. તે જન્મ વખતે પણ ખરાબ છે. અને ખાસ વિવાહમાં પણ નિષેધ છે. અંતમાં લખ્યું નથી પણ પ્રતિષ્ઠામાં પણ તેમ હોવું જોઈએ. ॥

અથ રવિયા નક્ષત્રથી દનિયા નક્ષત્ર સુધી ગણતાં જે સંખ્યા આવે તેમાંથી રવિયોગના નક્ષત્રોની સંખ્યા બાદ કરતાં બાકીના અંકોમાં દુષ્ટ યોગ થાય છે તેમાંનાં કેટલાક અહીં ગણાવ્યા છે.

રવિયાથી દનિયા સુધી ગણતાં ૧-૨-૩-૧૧-૧૨-૧૬-૧૭-૨૬ અને ૨૭ અંકોનું ક્ષણ ખરાબ છે અને બાકીના યોગોનું શુભ-શુભ ફલ કહેલું છે તે પ્રમાણે બાણવું અને કેટલાકનું ફલ ઉપશક પણાએ કરીને કહીએ છીએ.

હવે રવિચાથી દનિયા સુધી ગણતાં જેની ઉપગ્રહ સંજ્ઞા છે તે કહે છે.

૫-૭-૮-૧૪-૧૫--૧૮-૧૯-૨૧-૨૨-૨૩-૨૪-૨૫ મુ
શાય તે તે નક્ષત્ર ઉપગ્રહ કહેવાય છે. આ ઉપરનાં બારે નક્ષત્રો
અશુભ છે. આ બાર ઉપગ્રહોમાંના આઠ અંકની નીચે જે આડી
લીટી કરી છે તેનાં નામ તથા તેમાં વિવાહાદિ કાર્યો કરવાથી
જે ફલ થાય છે તે નારચંદ્રમાં નીચે મુજબ કહેલાં છે.

વિદ્યુન્મુખની ચોપાઈ ૪ વિવાહપટલ ૧૭ માં ચોપાઈ આંક
૫૧૧ થી ૫૧૪ માં તેમાં ને અહિં થોડો ફેરફાર છે.

વિદ્યુન્મુખની આર્થા—

વિદ્યુત્પુત્ર વિનાશં નિવેદ્યેત્પતિવેધઃ કટતિ શૂલઃ ।
દશમદિને અશનિપાતઃ અપત્યુપધાતરે સદેવરં કેતુઃ ॥૧૧॥
દ્રવ્ય વિનાશશોદ્ધકા પર પુરુષં રતિ કરોતિ વજ્રાખ્યઃ ।
કંપ સ્થાન વિનાશં કુલસંહારં ચ નિર્ધાતઃ ॥૨૨॥

પુત્રઃ પાઠ-આ યોગો કટલામે નક્ષત્રે થાય તેનો નિયમ.

સૂર્યભાત્પંચમે વિદ્યુત્ નક્ષત્રે શૂલ અપ્તમે ।
ચતુર્દશ અશનિપાતઃ પાતઃ કેતુ અષ્ટાદશે ॥૧૧॥
હનવિંશે ભવેદુલકા નિર્ધાતશ્ચ દ્વિવિંશકે ।
ત્રયોવિંશતિમે કંપઃ ચતુર્વિંશે ચ વજ્રકઃ ॥૨૨॥
પુત્ર નાશઃ કરી વિદ્યુત્ ભર્તુઃ શૂલો વિનાશકઃ ।
અશનિ વંશધાત્વી ચ કેતુ દેવર ધાતકઃ ॥૩૩॥
દ્રવ્યનાશ કરી શોદ્ધકા નિર્ધાતો ખંધુનાશકઃ ।
કંપઃ કંપયતે નિત્યં વજ્રે સ્ત્રી વ્યભિચારિણી ॥૪૪॥

વિદ્યુન્મુખાદિ સ્વોક્ષેની સમન્વૃતિ અને આઠ યોગો જે નક્ષત્રે થાય તેની વિગત, આઠ ઉપગ્રહ દોષની સંખ્યા નામ અને તેનું ફલ.

રવિયાથી પાંચમું થાય તો તેનું નામ વિદ્યુન્મુખ થાય છે. આ ગ્રહમાં ત્રિવાહાદિ કાર્ય કરવાથી પુત્રનું મરણ થાય છે.

રવિયાથી આઠમું થાય તો શૂલ ગ્રહ થાય છે. આ ગ્રહમાં કાર્ય કરવામાં આવે તો પતિનું મરણ થાય અને સંતાનનો ઘાત થાય.

રવિયાથી ચૌદમું થાય તો અશનિ ગ્રહ થાય. આ ગ્રહમાં કાર્ય કરવામાં આવે તો દશ દિવસમાં જ વજ્રપાત થાય પાઠાંતરે પતિના વંશનો ઘાત થાય.

રવિયાથી અઠારમું થાય તો કેતુ ગ્રહ થાય. આ ગ્રહમાં નાનાબાઈ (દિયેર) સહિત પતિનો ઘાત થાય.

રવિયાથી એમણીશમું થાય તો ઉલ્કાગ્રહ થાય. આ ગ્રહમાં ધનનો નાશ થાય.

રવિયાથી બાવીશમું થાય તો વજ્રગ્રહ થાય. આ ગ્રહમાં દુઃશીલપણું થાય અને સ્ત્રીના ભાઈનો નાશ થાય.

રવિયાથી તેવીશમું આવે તો કંપગ્રહ થાય. આ ગ્રહમાં સ્થાનગ્રહ થાય.

રવિયાથી ચોવીશમું થાય તો નિર્ઘાત ગ્રહ થાય. આ ગ્રહમાં કુલનો નાશ થાય અને સ્ત્રી વ્યભિચારિણી થાય છે.

ખારમાંથી બાકીના ૭-૧૫-૨૧ અને ૨૫ ના આંકવાળા ચાર ઉપગ્રહો અનિષ્ટ ફલને આપનાર છે.

વળી ૮૧ પદના નામવાળા (સર્વતોભદ્રગ્રહ) વેધ ચક્રાદિકમાં પણ આ રીતે જ ઉપગ્રહોનું ફલ જાણવું.

દિનશુદ્ધિ દીપિકા પૃષ્ઠ ૨૧૮ ના આધારે રવિયોગની વ્યાખ્યા અને તેનું ફલ.

સૂર્યનક્ષત્રથી ચંદ્રનક્ષત્ર સુધી ગણતાં જોટલામું નક્ષત્ર થાય તે યોગનું ફલ. અભિજિત નક્ષત્ર આ ગણતરીમાં લેવામા આવતું નહિ હોવાથી ૨૭ યોગ બને છે તેમાં કેટલાક શુભ અને કેટલાક અશુભ યોગો છે.

નક્ષત્ર	ફલ	યોગ
૧ હું	થાય તો મૃત્યુ	
૨ જી	કલહ	આડવલ
૩ જી	વિયોગ, ભય	બ્રમણ
x ૪ ટું	સુખ	રવિયોગ
૫ મું	મરણ, પુત્રવધ	વિદ્યુ-મુખ
x ૬ ઠું	શત્રુને જીતે	રવિયોગ
૭ ટું	મિત્રની હાનિ	ભસ્મયોગ
૮ ડું	મૃત્યુ	શૂલ
x ૯ ડું	પૂળ, લાભ	રવિ
x ૧૦ ડું	કાર્યસિદ્ધિ	રવિ
૧૧ ડું	ધનનાશ, સ્થાન બ્રંશ	
૧૨ ડું	વિયોગ, અતિદુઃખ	
x ૧૩ ડું	સુખ	રવિયોગ
૧૪ ડું	જ્ઞાતિલેહ, દ્વંદ્વમતિ	આડવલ
૧૫ ડું	વજ્રપાત	દંડયોગ
૧૬ ડું	ધનહાનિ, લક્ષ્મીહરણ	આડવલ

x શ્રેષ્ઠ રવિયોગ.

૧૭ મું	”	ધનહરણ વગેરે	
૧૮ મું	”	દુઃખ	
૧૯ મું	”	”	
૨૦ મું	”	રાબ્યલાભ	રવિયોગ

વળી શુકલપક્ષમાં ૨૦ માં નક્ષત્રમાં કાર્ય કરવાથી અતિશય લાભ થાય છે. પરંતુ ૨૧ થી ૨૭ સુધીના નક્ષત્રમાં થાય તો તીવ્ર દુઃખ વગેરે ફલ થાય છે.

ઉપર પ્રમાણે ૪-૬-૬-૧૦-૧૩ અને ૨૦ માં નક્ષત્રમાં મહાસિદ્ધિ કરનાર રવિયોગ થાય છે. તેની શક્તિ માટે યતિવહુલમાં કલ્પું છે કે:

“શુદ્ધ લગ્નના ખગલ જેવું જ રવિયોગનું બલ છે.”

નારચંદ્ર ટીપ્પણમાં પણ કહ્યું છે કે:—“એક સિંહના ભયથી જેવી રીતે હજારો હાથીઓ નાસી જાય છે. તેવી જ રીતે રવિયોગના બલથી નાથ પામેલા ગ્રહો આકાશમાં દેખાતા નથી. રવિયોગનાં ફલ જુદાં જુદાં આ પ્રમાણે છે.

રવિયાથી ૪ થે નક્ષત્રે બહુ સુખ, ૬ ઠે નક્ષત્રે યતુથી જય, ૬ મે નક્ષત્રે લાભ, ૧૦ મે નક્ષત્રે કાર્યસિદ્ધિ અને ૧૩ મે નક્ષત્રે પુત્રજન્મવત હર્ષ પ્રાપ્તિ તથા ૨૦ માં નક્ષત્રે રાબ્ય પ્રાપ્તિ જેવું સુખ મલે છે.

સૂર્યના નક્ષત્રથી દનિયા નક્ષત્રની સંખ્યામાં જે યોગ થાય તેમાંનાં કેટલાક યોગોનાં નામ અને તેનાં ફલ.

યોગ ફલ

૧	બ્રમહુ	મૃત્યુ
૨	આડવલ	કલહ
૩	બ્રમહુ	ભય
૪	રવિયોગ	સુખ
૫	વિદુન્નુખ	પુત્રવધ
૬	રવિયોગ	શત્રુભય
૭	ભસ્મ	મિત્રહાનિ
૮	આડવલ	શક્તિયોગ
૯	રવિ	પૂજા, લાભ
૧૦	રવિ	કાર્યસિદ્ધિ
૧૧	ચોરીકાલ	સ્થાનબંધ
૧૨	સૂર્યનીલાત	અતિદુઃખ
૧૩	રવિ	પુત્રોત્પત્તિ
૧૪	અશ્વિનિ	જાતિભેદ

યોગ ફલ

૧૫	ઈંડ	વજ્રપાત
૧૬	આડવલ	બંધન
૧૭	કાલપટ	ધનહરણ
૧૮	ચોરીકાલ	ધનનાશ
૧૯	કેવુ ઉશ્ક	..
૨૦	રવિયોગ	રાજ્યવૈભવ
૨૧	આડવલ	વિષ
૨૨	નિર્જાત	કૂલસંહાર
૨૩	કંપયોગ	સ્થાનનાશ
૨૪	વજ્ર	શીવ્યભિચારી
૨૫	નેષ્ટયોગ	ચોરીકાલ
૨૬	ક્રેષ્ટ	(નામ નથી)
૨૭	ક્રેષ્ટ	(નામ નથી)
૨૮	આડવલ	અગ્નિભય

નોંધ—રવિયોગ બધે ક્રેષ્ટ છે, તે સિવાયના નેષ્ટ છે. તેમાં કોઈક પ્રયાણાદિમાં ને શીળા વિવાહાદિ કાર્યોમાં વર્જિત છે.

આનંદાદિ ૨૮ યોગ

રવિ અસ્વનિ ૧ શશી મૃગશિરાં ૨ ભોમવાર અસલેસ*
 બુધ હસ્તાં અનુરાધ ગુરૂ ૫ ભૃગુ ઉષાઠ વિશેષ ૭ ૧૯૭
 વાર શનિશ્વર સતભિષાં એ એ નક્ષત્રાં આદિ
 આણુંદાદિક દે ગિણાં વાસર રિસિ મયાદિ ૧૯૮
 ધમિ ૧ ચઉ ૪ પણુ ૫ સગ ૭ વસુ ૮ ઇગ્યારમને બાર,
 તેરહ ચઉહ* ઉગણીસમને વળી વીસ એકવીસાં સાર. ૧૯૯
 ચઉવીસમ છાવીસમને સગવીસને અડવીસ;
 એ દિન શુદ્ધિ છે નિરમલા બોલે હીર મુનીશ ૨૦૦

પાઠાંતર

ધમિ ચઉ પણુ સગ વસુ દશમ ઇગ્યારમ નઈ બાર
 તેર ચઉહ ઉગણીસમી વીસ ઇગવીસાં સાર ૨૦૧
 ચઉવીસમ છાવીસમી સગવીસ નઈ અડવીસ
 એ દિનશુદ્ધિ નિરમલા બોલે હીર મુનીશ ૨૦૨
 કુલ ૧૫ યોગ શુભ છે. ઇતિ નિજ નામ દિનશુદ્ધિ

—આનંદાદિ ૨૮ યોગ.

અથ આનંદાદિ પ્રત્યેક યોગ ફલાફલ

આણુંદથી આનંદ પદ કાલદંડ કહઈ કાલ;
 ધૂમ્ર કરઈ ધૂંએ બહુલ પરજઈ + પરજ સુકાળ ૨૦૩
 સોમઈ સુજસ વધઈ ઘણો વ્વાંખઈ ધસમસ દ્રોડ;
 વ્વજ પદ દીઅઈ સાસતી વંછઈ* વાંચા બેડ. ૨૦૪
 વળ વળ ઉચારીયે મુદ્દગર મરણુજ થાઈ;
 છત્રઈ છત્ર ધરાઈજે મિત્રઈ મિત્ર મિલાઈ. ૨૦૫

* અન્વેષા સંસ્કૃત પાઠમાં ૧૪ મું નથી, પરંતુ બાપામાં છે. ફલ નેષ્ટ છે.

+ પ્રભવતિ, ધાતા. x શ્રી વત્સ. ૧ મોગર થાઈ

वार नक्षत्रे आनांदाही २८ योगिनी समग्रथु

श्रीवाक्य	योगनाम	रवि	सोम	बोम	बुध	गुर	शुक्र	शनि	रव्यांक्य पदी	इव	इव
१	आनांद	अश्विनि	शु	अश्ले	दस्त	अनु	उ. पा.	अत	०	सिद्धि-आनांद	धनदाता सुभ
२	आलाड	भ	आ	मभा	वि	क्ये	अकिपू. भा.	सर्	सर्	अत्यु	महाभाग
३	धूआक्ष	इ	पुन	पू. श.	रवा	म.	अ. उ. भा.	१	असुभ-मकराट	सुभ हरे	
४	अनापति-धाता शुभसम	रा	पु	उ. श.	वि	पू. पा.	२	०	सर्वार्थ सिद्धि सुभमां वधारे	आयं सिद्धी	
५	सौम्य-सौभाग्य	शु	अश्ले	इ	अनु	उ. पा.	अश्व	०	महासुभ अश सर्वसंपत्ति	धनवृद्धि-सर्वकार्य -सिद्धि	
६	ध्वादि	आ	म	वि	क्ये	अंल. पू. भा.	भ	५	धनक्षय-छियाट टोडाटाड	राग विपत्ते. सुभभाव भराय विचारो थाय	
७	ध्वज	पुन	पू. श.	रवा	म.	अ. उ. भा.	३	०	सर्वसुभ संपत्ति	आयं सिद्धि-श्रांति अर्थधनतो देतारे	
८	श्री वत्स	अश्ले	उ. श.	वि	पू. वा.	ध	२	०	अनप्रसिद्ध सुभसंपत्ति	रत्नप्राप्ति अयितो -दाता	

१६

दे	वच	अक्षरे	क	ख	ग	घ	ङ	च	छ	ज	झ	ञ	ट	ठ	ड	डध	भु	प	काम-राजभावे भारपडे	काम छिपने आशय
१०	सुहृत्	भ	यि	न्ये	अभि	पू. भा.	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	बाकेभीनाक-दुःख भरण	अष्ट
११	छत्र	पू-डा.	रवा	भू	अ	डि. भा.	कृ	पुन	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	सुभ-राजभाजन	दास राक्य-वेकव
१२	मित्र	डि. डा.	वि	पू. भा	ध	र	र	र	र	र	र	र	र	र	र	र	र	र	प्रष्टि-मित्रमेवाप भन घन्डित	दृष्ट दास
१३	भाण्ड-भरीय	६	अतु	डि	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	सुभ-भन घन्डित	द्वय दास
१४	पद्माभ्य-कंप	यि	न्ये	अभि	पू. भा.	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	कष्ट घनकानि	काम छिपने
१५	सुभक	रवा	भू	अ	डि. भा.	कृ	पुन	पू. डा.	४	४	४	४	४	४	४	४	४	४	चोर सुटे	अपकथ-कव
१६	डिपात-प्रवाक	वि	पू. भा.	ध	र	र	र	र	र	र	र	र	र	र	र	र	र	र	भुत्तु रंन दुःख	आमानरे बाक- सकननी कति वसे
१७	भुत्तु	अतु	डि. भा.	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	भुत्तु भ्याधि	रोग-अंतराय
१८	दाक्य-भ्याधि	न्ये	अभि	पू. भा.	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	अ	प्रवेक-रोग-दुःख	परक्य पासे

१६	सिद्धि	सू.	अ	इ. आ.	इ	पुन	पू-इ.	स्वा	•	शान्तिस्थि	विद्यार्थे शान्तिस्थि
२०	शुभ	पू. भा	ध	२	२	पु	इ. इ.	वि	•	उन्माद्य शान्ति	भक्त्यात्म पापभटे दुःखनाशकारके
२१	अभूत-वर्त्य	इ. भा.	अ	अथ	सु	अ. दे	इ	अनु	•	अर्थे सिद्धि भानभां वधारे	शुभाशय अथ अपु नाशकारके
२२	सुख	अलिपू. भा.	अ	अ	आ	स	यि	नये	२	धननाश करीरे दुःखान	धननाश
२३	गद	अ. आ	इ. आ	इ	पुन	पू-इ.	स्वा	सु.	७	सुख-धुग छिद्यारे	इत्या विद्या के धन भजे
२४	मातंग	ध	२	२	पु	इ. इ.	वि	पू-भा.	•	दुखवृद्धि यान्तृद्धि	धननाश
२५	राक्षस-क्षम	अ	अथ	सु	अ. दे	इ	अनु	इ. भा.	अर्थे	सुख भक्त्याशुट रोग	धननाश-राज्यनाश
२६	अर-क्षम	पू. भा.	अ	अ	स	यि	नये	असि	•	श्रीधरपंथ-शान्तिस्थि	शीघ्रफल वेत्ता आवे आयान् इव
२७	स्थिर	इ. भा	इ	पुन	पू. इ.	स्वा	सु.	अ	•	स्थिरदार्प-शुकारणे धननाश	धीरधीरे लाभ-अशुट स्थिर रहे तेषु इण
२८	प्रवर्धमान	श्वति	२	पुथ	इ. इ.	वि	पू. भा.	ध	•	कृपादि मन्त्रिके दुर्भमा वधारे	अर्थवृद्धि वध-मीमांसा

नीध-आ श्लोक अहे भई छे. अथ अश्वमेध टीकाके नाम के अर्थमा हेरकार करवानी जरूर नथी योक्तस थोठो तपासीते ह्युं छे.

मनसा पुरई मन तषी पहम पदम विकसाई;
 खुणक चोरण वंटेणे उत्पातई दुःखदाई २०६
 मृत्यु दिभावणं मरणु भय कांथु उठावै व्याधि;
 सिद्धि कारण सिद्धहुवणं शुभ संपणं समाधि. २०७
 अमृत अमृत सिंघीयणं मुसलणं वपु लंग;
 मढ जेगे उडणं मढा ज्ञान लढध मातंम. २०८
 रौरपणेा राक्षस करणं यरयोगे यरसिद्धि;
 थीर थायणं थीर हीर कढधं वरधमान हुणं वृद्धि. २०९

—इति आनंदादि २८ योग शुभाशुभ इल.

दक्षिणी पंचांगमां आनंदादि योगनां शुभाशुभ इल.

१ लाभ द्विस १६ अश्वदशन २ मृत्यु कष्टे दिन २८
 अपमश डोय. ३ प्रलय ४ शुभकार्यं दिन १६ कार्यं सिद्धि. ५
 सिद्धि दि. १६ महत्त्ववाहे उत्तम शकुन. ६ हानि दि १५ हानि
 डोय विप्र ३ लेट. ७ वस्त्रलाभ दि २१ लाभ डोय, मद्य बेटेव.
 ८ लक्ष्मीप्राप्ति दि १० इन्धलाभ पूर्णकुंभबेटेव. ९ कष्ट सांगे दि.
 ४६ उत्तम डोय विप्रबेटेव. १० मरणु सांगे. दि. २७ व्यथा
 विधुर दर्शन. ११ छत्रलाभ. दि. २७ ध्यान, गौ, शुभ शकुन
 १२ स्त्रीयोग. दि. ३ लाभ स्त्री. प्र. व. बेटेव. १३ शून्य. दि.
 २० मार्गी मित्र लाभ डोय. १४ जय. दि. २० लाभ डोय.
 १५ धन हानि. दि. ६४ अनलाभ. १६ नाश. दि. २१ कुंभ.
 उजवा बेटेव. १७ हानि. दि. १० अपमृत्यु. अश्व बेटेव. १८
 संपत्ति. दि. २७ महाकार्यं सिद्धि कष्ट उज्ज्वल. १९ सिद्धि. दि.
 १४ अंतिके प्राप्त डोय विप्रदर्शन. २० महत्त्व. दि. १० लोक-
 त्रयी महत्त्व डोय. २१ वस्त्र प्रा. दि. ३० लक्ष्मी प्राप्ति. २२
 हानि. दि. ७ विपरीत बेटेव. २३ घातसांगे. दि. ८ दुष्ट समागम
 विधवा बेटेव. २४ मृत्यु. दि. ६ क्षण बेटेव. यु.पु.अ.का.बेटेव.

पाठांतरे.ल.पु. २५ हानि द्वि. ७ नाना विध खेटे. पाठांतरे
विधवा दर्शन. २६ लाभ. द्वि. १० काहीं लाभ. क्लेश. २७
स्थिर. द्वि. २८ स्थिर कार्यने सिद्धि. २८ सर्वलाभ. दिन, ५
चित्तित सिद्ध होय.

अथ पुनः निम्न नाम दिनशुद्धि—

तिथि वार रिसी ज्ञनम रिसी धयां त्रिहुं अंके हीर;
साते भागे दीजतां वधतो अंक उदीर. २१०
ऐकषुलिजभा उलय दुःख त्रिहुं सुख अउथै सोग;
पंचम शुभ छो जश सतम वांछित भाग. २११

—धति पुनः निम्न नाम दिन शुद्धि.

अथ लघु दिनशुद्धिने इल—

उलय भास त्रैत्राहि दे भिषिये दिन अवरुडी;
मेवी साते भाग दे वधता अंक इलेध. २१२
श्रीया (सिरीय) कलहर आन हउ मृत्युधर्म प तप ६ विजयेध/७;
सिरीये धन कलहे युध आनं ६ आनं ६ देध. २१३
मृत्यु सिद्धि न धरमधृति तप रद्धिधं समभाव
विजय विजय पठ हीर कलधं ऐ शुद्धि दीन कलधं २१४

—धति लघु दिन सप्त नाम शुद्धि.

वणी पाठांतरे लघु दिन शुद्धि. ज्योतिषसारे पृ. २१ गाथा. ६२थी ६४

त्रैत्राहि गत मासना जमणा करीने तेमां आलु मदिनाना
गत द्विषो भेजवीने, साते भागतां जे शेष रहे तेनु अनुकमे
इल समजवुं.

ज्योतिषसार अंधनी गाथा ६५१ मां ज्ञावेला ६ मडान् शुभ-
योगनां नाम.

धिवरो १ य राजयोगं २ कुमारयोगं ३ य अभिय सिद्धि जेगं ४
सर्वकं ५ रवियोगं ६ ऐश्वर्यं ७ अवन्येगं ॥

ભાવાર્થ:—સ્થિરયોગ૧, રાજ્યોગ૨, કુમારયોગ૩, અમૃત-
સિદ્ધિયોગ૪, સર્વાક્યોગ૫, અને રવિયોગ૬, એ છ શુભયોગો છે.
આ સર્વયોગો અશુભયોગોનો નાશ કરનારાં છે.—૧૫૧
અથ વાર તિથિએ સિદ્ધિયોગ—

શુકેનંદા પુષ્યે ભદ્રા મંદેરિક્તા કુળે જ્યા ।

ગુરૂપૂર્ણાખિલા રંભા સર્વકાર્યેષુ સિદ્ધિદા

—ઈતિ સિદ્ધિ યોગ.

પ્રયાણે વિશેષે કરીને સિદ્ધિ યોગ—

ચોથ નુમને ચૌદશી જે શનિવાર લઈંત;

એકજ કામે નીસર્યા સો સો કામ કરંત.

—ઈતિ સિદ્ધિ યોગ.

શુકેવારે નંદાતિથિ, પુષ્યાવારે ભદ્રા તિથિ, શનિવારે રિક્તા
તિથિ, મંગલવારે જ્યા તિથિ અને ગુરૂવારે પૂર્ણા તિથિ હોય
તો તે સિદ્ધિયોગ કહેવાય છે. વળી ચોથ, નોમ અને ચૌદશને
શનિવાર હોય અને માણસ બહાર ગામ જાય તો ધાર્યા
કરતાં સોગણું કાર્ય થાય છે.

વળી પાઠ—

અગિયારશ છઠ એકમ વાર શુકર વરતીને;

બારશ સાતમ બીજ લહે પુષ્ય મહૂરત લીને.

તેરશ આઠમ તીજ કરે મંગલ શુભકારિ;

ચૌદશ નુમને ચોથ વાર શનિ વિધન વિહારિ.

પુનમ દશમી પંચમી જે આવે સુરગુરૂ અહલ

તિથિ વાર લઈ ચાલીએ સિદ્ધિ જોગ કાર્ય સફલ.

—ઈતિ નંદાદિ તિથિવારે સિદ્ધિયોગ.

અથ વાર નક્ષત્રે સિદ્ધિ યોગ.

રવિ મૂલાં શશી શરવણાં ગુરૂ પૂરવા શનિ રવાતિ,

ભૃગુ ઉ-૩૫ ભોમ ઉભદ્રાં પુષ્ય કૃત્તિકા સિદ્ધિ ખ્યાતિ. ૨૧૫

—ઈતિ વાર નક્ષત્રે સિદ્ધિ યોગ.

अथ सिद्धियोगनुं क्व—

वासर अचयोगे लयेां सिद्धियोग धुग होध;
तो अचरयोग सवि हणे संसो म करो कोध २१६
—धति सिद्धियोगनुं क्व.

वार नक्षत्रे सिद्धियोग.

वार	सु	यं	मं	शु	यु	शु	श
नक्षत्र	सू	श्र	उ-म	कृ	पुन	उ-श	स्वा

पाठांतरे सिद्धियोगनुं षव.

अयोगा सिद्धियोगाश्च द्वावेतौ लवतो यदि ।
अयोगो हन्यते तेन सिद्धियोगा षष्ठाधिका ॥

अथ वार नक्षत्रे अमृतसिद्धि योग.

रवी कर+शशी मृगशरां भोम अश्वनि युधवारां अनुराह
लव पुष्य लृगु रेवती शनि रोहिणी अमी आय २१७

वार नक्षत्रे अमृतसिद्धि योग.

वार	सु	यं	मं	शु	यु	शु	श
नक्षत्र	ह	मू	अश्र	अनु	पुष्य	२	श

अमृतसिद्धि अमृतसम अवर न हीसे योग;
हीर कहे अे साधतां संपन्न वाधि होम. २१८

—धति अमृतसिद्धि योगनुं क्व.

अमृतसिद्धि योग होय तो पणु नीचेना वारे नीचे
हशाविलां नक्षत्र होय तो नीचेना कार्योमां ते वर्जित लक्षणे.

x पाठांतरे पू. पा. + ६२१

ગુરુ પુષ્ય વિવાહે ચ પ્રયાણે શનિ રેહિણી ।

ભોમાશ્વિની પ્રવેશે ચ પદ્મમાસે મરણ્યું મુખં ॥

અમૃતસિદ્ધિ યોગમાં પણ નીચેની તિથિઓ મઠે તો વિષયોગ થાય છે, માટે તે વર્જિત જાણવો.

અથ વિષયોગ તિથિ વાર નક્ષત્રે—

રવિ હૃત્યા પંચમી વરુણ શશીમૃગ પર્થી કીલ
ભોમ અસણી સત્તમી તજ બુધ અકૃમી અનુરાહ ૨૧૯
ગુરુ પુષ્ય નવમી અશુભ હશમી રેવતી સુક્રઃ
શનિ રેહિણી એકાદશી એ વિષયોગ અચુક્ર. ૨૨૦
તિથિ વાર નક્ષત્રે નેષ્ટ તિથિ મળવાથી અમૃતનો વિષયોગ.

વાર	સુ	ચં	મં	ભુ	ગુ	શુ	શનિ
નક્ષત્ર	૬	૭	અષ્ટ	અનુ	પુષ્ય	૨	૧૧
તિથિ	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧

અથ તિથિ વાર નક્ષત્રે સ્થવિર યોગ—

રિમતા અકૃમી તેરશી ગુરુ શનિ કૃત્તિ અહાહ;
અશલેશા ઉ-કાગુણી સ્વાતિ જિહ્વ ઉ-પાંહ ૨૨૧
શતભિષ અંતર્ધ રેવતી ખિલિત હીર કહંતિ;
શિવર યોમથીર થાપીયઈ તો સનિ સંપહ હુંતિ ૨૨૨
ઈતિ સ્થવિરસ્થવિર યોગ.

વ્યોતિષસાર ગ્રંથમાં પૃ. ૪૦ ગાથા ૧૩૮માં આ પ્રમાણે જણાવ્યું છે.

“ સ્થવિરયોગમાં અનશન કરવું, ખેતર ખેડવાં, દેવું ચૂકવવું, વ્યાધિ અને શત્રુનો નાશ કરવા માટે પ્રયત્ન કરવો, સંધિ કરવી અને જલાશય બંધાવવાં વગેરે કાર્યોમાં સ્થવિર યોગ ઉત્તમ છે.”

अथ तिथिवार नक्षत्रे राजयोग—

भद्रा तीयां पृथ्विभा लाण्य भूम पुष्याहः
 भृगु भरणी मृग पुष्यदां पुष्वाङ्गुलीयां. २२३
 यित्रानै अनुराहसुं पूर्वाषाढा धनिष्ठा
 उत्तर भदां हीर कर्कट राजयोग सविसिद्ध २२४

—धृति राजयोग

स्थविर योग क्षेपक

४	६	१४	८	तिथि
१	शु	शनि	कृ	वार
आर्द्रा	मघदे	द्वि-शा	स्वा	नक्षत्रे
नये	उ-पा	श	रे.	शुभयोग

राजयोग तिथिवार नक्षत्रे

२	७	१२	४	१५	तिथि
शु.	भं	शु	शु	०	वार
शु	पुष्य	पू-शा	मि.	अनु	६ नक्षत्रे
पू-पा	ध.	द्वि. भा.	ल.	०	

राजयोगनो उपयोग कया कया कार्योमां करयो ते भतावे छे.

गृह प्रवेशो भैत्रि य विद्यारंभादि सतक्रिया ।

राजपट्टाभिषेकादि राजयोगोऽभिधीयते ॥

અથ તિથિ વાર નક્ષત્રે કુમાર યોગ—

નંદા પંચમી દશમી તિથિ શશી ભોમ બુધ ભિગાહ
અસ્સણિ રોહિણી પુણ્યવસાં મધ્યા હત્યાહ વિશાહ રરપ
મૂલ શ્રવણને પૂ-ભદ્રાં મિશ્રતઈ યોગકુમાર
કાળ કરો સવિ હીર કહઈ જિમ હોવે જ્યજ્યકાર. રરક

નોંધ—ઉપરના રરક મા ગાથાંકમાં મૂલ અને પૂ ભા બે
નક્ષત્રો કુમાર યોગમાં ગણાવ્યાં છે તે બીજા પ્રધેમાં નથી.

તિથિ વાર નક્ષત્રે કુમાર યોગ.

૧	૬	૧૧	૫	૧૦	તિથિ
ચં	મં	ભુ	શુ	૦	વાર
અથ	શા	મુત	મધ્યા	હરત	૬ નક્ષત્રે
વિ.	મૂલ	શ્ર	પૂ-ભા	૦	

અથ તિથિ વાર નક્ષત્રે સર્વાંક યોગ—

તિથિ વાર રિષભ ઇક્કં મિલિ અંકાઇ કહિય સર્વાંકં,
પણુપ ઇગારહ ૧૧ તેરહાં ૧૩ સત્તર ૧૭ નૈ કિગણીસ રર૭
તેવીસ પણુવીસારંપ ગુણુતીસારં૯ ઇમતીસ૩૧ સઈંતીસ૩૭

ઇગયાલ તીયાંડીસ૪૩ સઇતાલી૪૭ સર્વાંક

તિથિ વારાં રિસિ હીર કહઈ કીજે કામ નિ:શંક રર૮

સર્વાંકમાં પણુ ત્યાન્ય યમદાહ યોગ—

અંત ધનિકા પણુ (૫) ઘડી શતભિશ પહિલી સાત
એ ભારહ યમની ઘડી છાંડી કરો શુભ વાત. રર૯

અથ સર્વાક્રયોગ પાઠાંતરે—

તિથિ દ્વિષ્ટિ વાર તિગુણ્ય નક્ષત્ર ચઉગુણ્ય જાણ્ય
 છઠ્ઠ સત્તઠ અકુ ભાગ દષ્ટ વખતો અંક પ્રમાણ્ય ૨૩૦
 ફલ-આદિ શુન્ય મળણો કલઠ મધ્ય શુન્ય દુઃખદાઠ
 અંતિ શુન્ય દેહી દલઠ સુખ સર્વાકે કલઠ ૨૩૧

વળી પાઠાંતરે—

આઠ શૂન્યં વપુ પીડા મધ્ય શૂન્યં દરિદ્રતા ।
 અંત્ય શૂન્યં ભવેન્મૃત્યુ સર્વાકે વિજયી ભવેત્ ॥

તિથિવાર નક્ષત્રનો સરવાળો કરતાં નીચે મુજબ સંખ્યા થાય તો સર્વાક્ર યોગ થાય છે.

પણ્યપ ધકારસ૧૧ તેરસ૧૩ સતરસ૧૭ ગુણવીસ૧૯ તલ્ય તેવીસારઠા
 પણ્યવીસર૫ ધગુણ્યતીસાર૯ ધગતીસા૩૧ સત્તતીસા૩૭ ચ ॥૧૧॥
 ધગયાલા૪૧ તેયાલા૪૩ સગયાલા૪૭ હુતિ સંવંકા ॥
 તિહિ વાર રિખખ સહિયા નાયવ્વા સંવ સંવંકા ॥૨૧॥

—પાઠભેદ હોવાથી આ ગાથાઓ નોંધી છે.

પ્રકારાંતરે સર્વાક્ર યોગ જ્યોતિષસારે ગાથા. ૧૪૧

વારતિથિરિસિ ધરિયે એકઠુ ગિમણ્યા ત્રિવણ્યા ચઉગુણ્યા કરિય ।
 ભાગસવિદેઠ પિહુ છએ સત્તઅકુ વલગિ વખત અંક ત્રિહુ ઠામિગ્ગહુ ॥
 આદિ શૂન્ય દુહ દાઠયઉ મજએ લચિઠ વિયોગ ।
 અંતિ શૂન્ય હુઠ હાણ્ણિકર, સંવકે શુભ યોગ ॥ ૧૪૧

ભાવાર્થ:—વાર, તિથિ અને નક્ષત્ર આ ત્રણે એકઠા કરીને ત્રણ જગ્યાએ જુઠા જુઠા રાખવા અને તેને અનુક્રમે જમણ્યા, તમણ્યા અને ચાર ઘણ્યા કરવા અને અનુક્રમે તે ત્રણ શુણ્યાકારને

૧ તિથિવારાં રિસિ એક ઠરિ ખોવ તીવ ચઉગુણ્યકાર
 સમઠ ભાગ છઠ સત્ત અડ દેઠ કરી વિચાર

છ, સાત અને આઠથી લાગવા પહેલાં ભાગાકારની શેષમાં શૂન્ય આવે તો દુઃખદાયક, લીળ (મધ્ય) ભાગાકારની શેષમાં શૂન્ય આવે તો લક્ષ્મી નાશકારક અને ત્રીળ (છેલ્લા) ભાગાકારની શેષમાં શૂન્ય આવે તો મૃત્યુ કારક જાણવું. જવાની શેષમાં અંક આવે તો શુભયોગ જાણવો. ૧૪૧

વળી પાઠાંતરે શ્લોક—

તિથિ વારં ચ નક્ષત્રમેકી કૃત્ય સમાચરેત્ ।
દ્વિત્રિ ચતુર્ગુણ્યં પ્રોક્તં રસ સપ્તાષ્ટ ભાજિતં ॥૧૧॥

અથ અંક સુહૃત્તં ન્યોતિર્મૂખે. પૃષ્ઠ ૧૬૬ શ્લોક. ૧૦-૧૧

તિથયઃ પક્ષગુણિતાઃ સપ્તભિર્ભાજિતા ચૈતા ॥
વારાઃ સ્યુર્વન્દિઃ ગુણિતા વસુભિસ્ચૈવ ભાજિતા ॥૧૦॥
અતુર્ગુણાનિ ભાન્યાંગ ભાજિતાનિ યથાક્રમમ્ ॥
પીઠા સ્થાત્પ્રથમે શૂન્યે મધ્યે શૂન્યે મહાક્રમમ્ ॥
અંત શૂન્યેતુ મરણ્યં ચક્રે નિજ્યો ભવેત્ ॥૧૧॥

ધનિષ્ઠાપંચક

અધ્વ ધનિષ્ઠા પંચકાં સંવાસન નવિ ગૌ
દક્ષિણ્ય ગમન ગૃહ કરણ્ય મૃતકારિજ ન કરેહ ૨૩૨
ધન નાશઃ ધનિકાં રિસિ શતભિસ સુખ ન દેય
નૃપદંડઠં પૂરવભઠાં ઉભદ કલહ કરેહ ૨૩૩
અમનિદાઘ હવઠ રેવતી પંચક લક્ષણ્ય પંચ
જાણી વરજો હીર કહઈં જિમ પામો સુખ સંચ ૨૩૪
પંચક પંચગુણો ફલઠં ત્રિપુષ્કર ત્રિગુણો થાઈ
યમલયોગ જિમણો વહઈં હાંણિતાભ ઇમ ભાઈ ૨૩૫

અથ રવિયોગ અને તેનું ફલ—

હીર કહ્યે રવિ રિસી થકી દિન રિસીનો લ્યો ભાગ;
 પદમ મરણ બીજઠં કલહ ત્રીજઠં દુઃખ વિયોગ. ૨૩૬
 ચોથઈ સુખ પણ પ સુયમરણ છઠઈ શિવ સુખ થાય;
 સત્તમિ મિત્ત વિષ્ણુસ હુવે અઠમિ 'મૃત્યુ કહાય. ૨૩૭
 નવમ હસમ સુખકારીયો ધન ઇગ્યારમઈ જય
 ખારમ દુઃખી તેરમ સુખી ચવદમ દુરમતિ થાઈ. ૨૩૮
 વજ્રધાત હુવઈ પનરમઈ સોલમ સત્તર અઠાર;
 ઉગણીસમ લિખમી હરણ વિસમે સવિ સુખકાર. ૨૩૯
 ઇગવીસમ સગવીસર૭લમિ રવિ *શશી એ અચાર
 પણઈ રવિયોગઈ મિદ્યાં ભરઈ સુખ ભંડાર. ૨૪૦

વળી રવિયોગ—

હીર કહઈ રવિ શશી થકી દીન રિસનો લ્યો ભાગ;
 ચક્રે પદ્ નવ હહ તેરમો વીસમ એ રવિયોગ. ૨૪૧
 એકણિ સિંહ કિશોરથી જિમ ગજ બાંજે શૂર
 તિમ એકણિ રવિયોગથી સવિ પલાયે દૂર. ૨૪૨

અથ રવિયોગની પ્રબલતા—

ભદ્રા કર્કટ ચોગં ચ ચમલં ટે ગલગ્રહ ।
 અન્યેષાં દુષ્ટયોગાનાં રવિયોગેષુ લુપ્યતે ॥

અથ રવિયોગની સમજૂતી—

‘હર્ષપ્રકાશ’ અંચના આધારે જે જે અંકોથી રવિયોગ થાય તે તે અંકોનું ફલ અને બાકીના અંકોમાં કેટલાક તજવા તે બતાવે છે.

સૂર્ય નક્ષત્રથી દનિયા સુધી ગણતાં ૪-૬-૯-૧૦-૧૩ અને ૨૦ સું હોય તો રવિયોગ થાય છે. પરંતુ ૧-૫-૭-૮-૧૧-૧૫-૧૬ થાય તો તે યોગ પ્રાણને હરનાર છે, માટે તે સર્વકાર્યોમાં તજવાં.

રવિયોગનાં અકોનું ફલ—

- સૂર્યના નક્ષત્રથી ૪ માં કાર્ય કરવાથી મણ્ડું સુખ પ્રાપ્ત થાય છે.
 ,, ૬ માં કાર્ય કરવાથી શત્રુ પર જિત મેળવાય છે.
 ,, ૯ માં કાર્ય કરવાથી ઘણો લાભ થાય છે.
 ,, ૧૦ માં કાર્ય કરવાથી કાર્યસિદ્ધિ માય છે.
 ,, ૧૩ માં કાર્ય કરવાથી પુત્રની પ્રાપ્તિ જેટલો હર્ષ થાય છે.
 ,, ૨૦ માં કાર્ય કરવાથી રાજવૈભવ જેવું સુખ પ્રાપ્ત થાય છે.

શુદ્ધ લગ્નમાં જેટલું ખલ હોય છે, તેટલું ખલ આ રવિ-યોગમાં હોય છે. એમ 'યતિવદલભ' અર્થમાં કહેલું છે.

વળી કહ્યું છે કે—

ઈક્કસ્સ ભગ્ને પંચાણુસ્સ ભજ્જન્તિ ગય ઘડ સહસ્સા ।
 તહ રવિ ભેગ પણુહા ગયણુમ્મિ ગહા ન દીસન્તિ ॥૧૧॥

વળી—

સર્વ વિદ્વદ્દે દિવસે યદ્યેકો ભવન્તિ સૂર્ય યોગસ્તુ ।
 હિમવત્ દિનકર કિરણે સર્વ દોષાઃ વિલયં યાન્તિ ॥

—ઇતિ રવિયોગ.

રવિયોગ—'જ્યોતિષસારે' પૃષ્ઠ ૪૨ આથા ૧૪૨-૧૪૩

રવિ રિક્ષમ લેઈ દિણ્ણ રિક્ષમ ગિણ્ણહુ અહિ છહુ નવ ઠસ તેરે ।
 વીસમ એ રવિયોગા સિદ્ધ ધ્યિં સન્વ ભેગાઈ ॥૧૪૨॥
 ઇક્કં સિંહ કિસોયર ગય ઘડ ભજ્જન્તિ તસ્સ કોડીઓ ।
 રવિ ભેગ સય પલાણુ ગયણુમ્મિ ગહા ન દીસન્તિ ॥૧૪૩॥

ભાવાર્થ—જેવી રીતે સિંહના એક ખાળક માત્રથી હબરો હાથોએનો સમૂહ નાશી જાય છે. તેવી રીતે રવિયોગથી નાશ પામેલા શ્રદ્ધા આકાશમાં દેખાતા નથી. અર્થાત્ જો રવિયોગ ખલવાન હોય તો ખીબા કુયોગો નાશ પામી જાય છે.

વળી કહ્યું છે કે—

રવિયોગે રાજયોગે કુમારયોગે અશુભ દિવસે વિ ।

જં સુહં કનજં કીરર્ષ તં સબ્વં બહુફલં હોર્ષ ॥

ભાવાર્થ—અશુભ દિવસે પણ જો રવિયોગ, રાજયોગ અથવા કુમાર યોગ હોય અને તે દિવસે શુભ કાર્ય કરવામાં આવે તો તે બહુ ફલને આપનારૂં થાય છે.

વળી કહ્યું છે કે—

તિથિ એક ગુણી પ્રોક્તં નક્ષત્રં ચ ચતુર્થુષ્ટમ ॥

વારં અષ્ટ ગુણો પેતં કરણં ષોડશાન્વિતમ ॥૧૧॥

દ્વાત્રિંશત્ ગુણો યોગો વધી તારા બલિ સ્મૃતા ॥

ચંદ્રં શતગુણં પ્રોક્તં તસ્માત્ સૂર્યં બલિધસી ॥૨૧॥

ભાવાર્થ—તિથિ ૧ ઘણી, નક્ષત્ર ચાર ઘણું, વાર આઠ ઘણો કરણ ૧૬ ઘણું, યોગ ૩૨ ઘણો, તારા ૬૦ ઘણા, ચંદ્ર સો ઘણો, લગ્ન ૧૦૦૦ ઘણું. આ ગણાવેલા ક્રમમાં એક એકથી વધારે ખલવાન છે. આ અધાથી પણ રવિયોગ લાખ ઘણો ખલવાન છે. એટલે જે દિવસે રવિયોગ હોય તે દિવસે જમી તેટલા ખીબા કુયોગો હોય તે દિવસને શુભ માનીને શુભ કાર્ય કરવાથી શુભ ફલની પ્રાપ્તિ થાય છે.

‘જ્યૈતિર્મયૂષ્મ’ ગ્રંથમાં પ્રયાણ વખતે ઘણાડ યોગ સારો ગણાવ્યો છે, જે આ પ્રમાણે છે—

સૂર્ય ભાદ્રગણ્યેત ચંદ્રં ત્રિગુણું તિથિ મિશ્રિતમ ॥

સપ્તસિસ્તુ હરેફલાગં ત્રિણિ શૈવે ઘણાડકમ ॥૧॥

ઘણાડેપિ પ્રયાણું સ્યાત બહુર્થં લભતે નરમ ॥

સર્વસિદ્ધિ મવાપ્નોતિ જાયતે વાંછિતં ફલમ ॥૨॥

ભાવાર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ચંદ્રના નક્ષત્ર સુધી ગણીને, ત્રણ ઘણા કરવા અને તેમાં અઞ્જવાળીયાદિ વર્તમાન તિથિ ઉમેરીને, તે સરવાળાને સાતે ભાગતાં ૩ શેષ વધે તો તે ઘણાડ યોગ બાબુવો. આ યોગ હૈવર યોગ કરતાં પણ ઉત્તમ છે. આ યોગમાં પ્રયાણ કરવાથી કાર્યની સિદ્ધિ થાય છે અને મહાન લાભ થાય છે. અથ હૈવર યોગ ‘જ્યોતિર્મયુખ’ પૃ. ૧૬૬ શ્લોક ૯.

ચંદ્રભં સૂર્યભાદ્રયુક્તં પક્ષાદિ તિથિ વાસરૈઃ ।

નવાપ્તં સપ્તશેષેતુ હૈવરૈઃ સ્યાન્ધુભાગમે ॥૬૫

ભાવાર્થ—સૂર્ય નક્ષત્રથી ચંદ્ર નક્ષત્ર સુધી ગણીને તે પક્ષની જે તિથિનો અંક હોય તે મેલવીને નવે ભાગતાં શેષ ૭ વધે તો હૈવર યોગ થાય છે. આ યોગ પણ પ્રયાણમાં શ્રેષ્ઠ છે. અથ તિથિ વાર નક્ષત્રે ત્રિધા સિદ્ધિ યોગ—

રવિ સુહ ઇમ અકૂમી નવમી રેવસ્સણિ ધણિફાહ;
 મૃગ પુનર્વસુ પુષ્ય ૧ રોહિણી ઉત્તર જિહુર મૂલાહ. ૨૪૩
 સસિવારાં સુહ બીય નવમી અનુરાધાં પુષ્યાંહ;
 હત્યા ઉ-૩ રોહિણી શતભિસ મૃગ શ્રવણાંહ. ૨૪૪
 ભોમ જ્યા ૩ છઠી સુહા ભરણી દુમ ૪ અનુરાહ;
 મૃગ મૂતાં અસતેસહાં પુષ્ય રેવતી અભિયાંહ* ૨૪૫
 બુધ સુહ ભદ્રા ઇમ ઉભઇં શ્રવણ શત ૫ ઉ-૫ાં પૂ-૫ાંહ;
 રોહિણી મૃગ પુષ્ય જેઠ કર અનુરાધાં કૃતતાંહ ૬ ૨૪૬
 ગુરુ પુના સુહ માર્ગસી રેવસ્સણિ પુન્વાહ ૯;
 પુષ્ય પુનર્વસુ સ્વાતિય કર અસતેસ ધણાંહ ૨૪૭
 ભૃગુ નંદા સુહ તેરસી દુમ સવણાં પૂ-ફાહ૮;
 પૂ-૫ાહ મૂલા ૧૦ અનુરાહ પુષ્ય કર દુમ રેવય પૂ-ફાહ ૧૧ ૨૪૮

પાઠાંતરો—૧ પુખ્ત પછી હસ્ત કેટલીક પ્રતોમાં છે. ૨ જિહ્વના બહલે તીય જોઈએ, કેટલીક પ્રતોમાં હસ્ત નહિ પરંતુ જિહ્વ ખરૂં અને તીય પણ નહિ. ૩ ઘણા પાઠોમાં જ્યાના બહલે તીયા છે, પરંતુ જ્યોતિષસારમાં પણ જ્યા છે. ૪ બીજી પ્રતોમાં દુગ ના બહલે માત્ર 'ને' જ છે. ૫ ચતુર્થના બહલે કેટલીક પ્રતોમાં કૃતિ છે. ૬ કેટલીક પ્રતોમાં કૃતિતાહનો અર્થ રેવતિ કરેલો છે. ૭ બીજા અંથોમાં ત્રણે પૂર્વા છે. ૮ કેટલીક પ્રતોમાં પૂ. કાહના બહલે પુખ્તાહ છે. ૧૦ મૂલના બહલે બીજા અંથોમાં મૃગ છે. ૧૧ કેટલીક પ્રતોમાં પૂ. કાહના બહલે ઉ. કાહ છે.

તિથિ વાર નક્ષત્રે ત્રિધાસિદ્ધિ (શુભ) યોગ.

વાર	નક્ષત્ર	તિથિ
રવિ	૨-અશ્વિ-ધ-મૃ-પુન-પુખ્ત-રો-ઉત્તરા ^૩ -જ્યે-મૂ ૧૦ ૧ ૬ ૩ ૪ ૫ ૨ ૬ ૭ ૮	૧-૮-૬
સોમ	અનુ-પુખ્ત-હ-ઉ-કૃ-રો-શત-મૃ-અ ૬ ૩ ૫ ૪ ૧ ૮ ૨ ૭	૨-૬
મંગલ	બર-કૃ-અનુ-મૃ-મૃ-અશ્લે-પુખ્ત-રે-અશ્વિ-ઉ. ભા ૨ ૩ ૭ ૪ ૮ ૬ ૫ ૧૦ ૧ ૬	૩-૬-૮-૧૩-
બુધ	અ-શત-પૂ-વા-ઉ-વા-રો-મૃ-પુખ્ત-જ્યે-હ-અનુ (૨)-કૃ ૧૦ ૧૧ ૮ ૬ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૧૨ ૧	૨-૭-૧૨-૧
ગુરુ	૨-અશ્વિ-પૂર્વા(૪) પુખ્ત-પુન-સ્વા-વિ-અનુ-હ-અશ્લે ધનિ ૧૧ ૧ ૫ ૩ ૨ ૭ ૮ ૬ ૬ ૪ ૧૦	૫-૧૦-૧૫-૧૧
શુક્ર	અ-ધ-ઉ-વા-પૂ-કૃ-મૃ-અનુ-પુન-હ-રે-અ-ઉ-કૃ. ૬ ૧૦ ૮ ૪ ૨ ૭ ૩ ૬ ૧૧ ૧ ૫	૧-૬-૧૧-૧૩
શનિ	સ્વા-અશ્વિ-પૂ-કૃ-પુખ્ત-અનુ-રો-મધા-મૃ-અ-ધ-શ. ૭ ૧ ૬ ૪ ૮ ૨ ૫ ૩ ૬ ૧૦ ૧૧	૪-૬,૧૪,૮

શનિ રિગતા સુહ અક્રમી સ્વાતિ અશ્વ પુ-કાહ;
 પુષ્ય અનુરાહાં રોહિણી મૃગ મઘ શ્રવણ ત્રીયાંહ. ૨૪૯
 ઈયાં સાતાં વારાં તિથાં જે લિખીયાં રિસી હીર;
 તાસ સુમહૂરત સાધતાં સંપદ થાય શરીર ૨૫૦

શ્રી જ્યોતિષશાસ્ત્ર મહારાજ સાહેબના સંગ્રહની ૯૪
 અપૂર્ણ હીરકલ્પશની પ્રતમાં ગાથા ૨૪૩ થી ૨૫૦ ના પાઠાંતરો.
 તિથિ વાર નક્ષત્રે ત્રિધા સિદ્ધિ શુભ યોગ—

રવિ સુહ ઇમ અક્રમી ૮ નવમી ૬ રેવસ્સણિ ધનિકાહ;
 મિમ પુષ્ય વસ પુષ્ય હૃથ્ય રોહિણી ઉત્તરતિય મૂલાંહ.
 શશિ વારાં સુહ બીય નવમી અનુરાધા પુષાંહ;
 હૃથ્યાં ઉ-કા રોહિણી શતલિપ મૃગ સવણ્યાંહ.
 લોમ ત્રીયા છદ્ધિ સુહા ભરણીને અનુરાહ;
 મૃગ મૂલાં અશલેસ પુષ્ય રેવસ્સણિ ઉ-લાહ.
 યુધ સુહ ભદ્રા ઇમ શ્રવણ કૃતિ પુ-વા ઉ-વાહ;
 ઉ-વાહ રોહિણી મૃગ પુષ્ય જેઠ કર અનુરાધા કિરતાર.
 ગુરુ પુન્ના સુહ ઇગ્યારસી રેવસ્સણિ પુન્વાહ;
 પુષ્ય પુણ્યવસ સ્વાતિ ત્રીય કર અસલેસ ધણ્યાહ.
 ભૃગુ નંદા સુહ તેરસી દુગ સવણ્યાં પુકાહ;
 ઉષા મૃગ અનુપુષ્ય કર દુગ રેવય ઉકાહ.
 શનિ રિક્તા સુહ અક્રમી સ્વાતિ અશ્વ પુકાહ;
 પુષ્ય અનુરાધા રોહિણી મઘ મૃગ શ્રવણ ત્રીયાંહ.
 ઈયાં સાતાં વારાં તિથાં જે લખીયાં રિસિ હીર.
 તે સુમહૂરત સાધતાં સંપદ થાઈ શરીર.

નોંધ—ઉપર જે જે શબ્દોની નીચે નિશાની કરી છે, તે તે
 શબ્દો પાછલા પાઠમાં વધવટ કે નામાંતર મુલ્યવે છે.

श्री जशविजयलनी प्रतमांशी तिथिवार नक्षत्रे-त्रिधा सिद्धि
शुभ योग

रवि	२-५-४-पुन-पु०५-६-२०-७-३-४	१-८-६
मंग्र	अनु-पुष्य-६-७-३-२०-शत-४-३	२-६
शोभ	७-अनु-४-४-अश्लेषे-पुष्य-२-अश-७-७	३-६
शुभ	३-६-पु०५-७-७-२०-४-पुष्य-७-६-अनु-(२)-६	२-७-१२-१
शुभ	२-अश-पूर्वा-३ पुष्य-पुन-स्वाति वि-अनु-६-अश्लेष-५	५-१०-१५-११
शुभ	३-५-पु०३-७-७-४-अनु-पुष्य-६-२-अ-७-३	१-६-११-१३
शुभ	२०-अश-पु०३-पुष्य-अनु-२०-३-४-अ-५-श-	४-६-१४-८

न्योतिषसार अंभना आधारे तिथि वार नक्षत्रे त्रिधा
सिद्धि योग. गाथा १पर धी १पट.

कृत्युत्तरा तियं भूल पुष्य धृष्टिगार्ध अस्सथी देवधं ॥
पडिवा अष्टमी नवमी रवि संजेगे सुहा डोर्धं ॥१५२॥
मीया नवमी पुष्यं मृगशीर रोहणीय सवष्य अश्लेषा ॥
अंदाशुय संयोगे संसय रहियं सुहा डोर्धं ॥१५३॥
देवध मीगशीर अस्सथि भूलं असलेस उत्तराखडं ॥
छट्टी तिया अठ तेरिसि संगल जेगे सुहा डोर्धं ॥१५४॥
सवष्य रोहिषि पुष्यो मीगशीर अश्लेषा कित्तिगारिष्मा ॥
मीया सत्तमि पारसि जेगे शुभवार सुहा डोर्धं ॥१५५॥
पुन्वाध कृत्य पुष्यं देवध अस्सथि विसाड पुष्यवसयं ॥
पंचमी दशमीगारिषि पुनिम शुद्ध जेगे सुहा डोर्धं ॥१५६॥

उत्तरासाढा अस्सखि रेवध अख्खराड पुष्यव्य संदत्था ॥
 पुव्वा इग्गुखि तेरिसि नंदा तिद्धि सुक्क सुद्ध डोढ ॥१५७॥
 सवण्णुं पुव्वाइग्गुखि रोद्धिखि साधं भवाय सतलिसा ॥
 अडत्थि नवमी अडिद्धि अट्टमि सुद्ध जोग शनि डोढ ॥१५८॥

पाठांतरे—'न्योतिषसारे' तिथिवार नक्षत्रे त्रिधासिद्धि शुभ
 योग पृ. ४६ गाथा. १५२ धी १५८

वार	नक्षत्र	तिथि
रवि	७-७-३ मू पुष्य-ध-अश्व-२	१-८-६
सोम	पुष्य-मृ-२-श्र-अनु	२-६
मंगल	२-मृ-अश्व-मू-अश्ले-७-क	१-८-८-१३
बुध	श्र-२-पुष्य-मृ-अनु-३	२-७-१२
गुरु	पू-२-पुष्य-२-मस-वि-पुन-६	५-१०-११-१५
शुक्र	७-प-अश्व-२-अनु-पुन-६-पू-३	१३-१-१-११
शनि	श्र-पू-३-२-२वा-म-श	४-६-१४-८

पाठांतरे—जुना छटा पाना उपरधी उतारो. तिथि वार
 नक्षत्रे त्रिधा सिद्धि योग—

आदित्येयाष्टमी हस्तौ अश्वनि चोत्तरा त्रयं ।
 मूलं पुष्यं धनिष्ठायां सिद्धि योगाः प्रकीर्त्तिताः ॥१॥
 सोमे च नवमी पुष्यं श्रवण्णु रोद्धिषु मृग ।
 दशम्यां च सहा भेत्रि सिद्धियोगाः प्रकीर्त्तिताः ॥२॥
 सोमे षष्ठी वृत्तियायां अष्टमी च त्रयोदशी ।
 मूलाश्विनी मृगाश्लेषा सिद्धोत्तरा बाह्रपदा ॥३॥

બુધવારે દ્વિતીયામાં સપ્તમી દ્વાદશીષુ ચ ।
 મૃગો અનુરાધા પુષ્યં ચ સિદ્ધા કૃત્તિકા રેહિણી ॥૪૫॥
 ગુરુ ચ દશ પંચમ્યાં પૂર્ણિમાસ્થ્યાં વિશાખયો ।
 ૧ પૌષ્ણાશ્વિની અનુરાધાસુ સિદ્ધિ પુષ્યે પુનર્વસુ ॥૫૫॥
 શુક્રે પ્રતિપદા વૃષ્ટી એકાદશી ત્રયોદશી ।
 પૂર્વાશ્લેશુની રેવત્યો અશ્વિન્યો મૈત્રાહિતિ શુભા ॥૬૫॥
 શની અતુર્થો નવમો અતુર્દશમાંતુ રેહિણી ।
 અવધ્યું ચ મધ્યા સ્વાતિ પૂર્વાશ્લેશુની સિદ્ધિદા ॥૭૫॥
 અવભોગ સિદ્ધિયોગાશ્ચ દ્વાવે તૌ ભવતો યદિ ।
 અયોગો હન્યતે તેન સિદ્ધિયોગા બલાધિકાઃ ॥૮૫॥
 છુટક પાનાનો ઉતારો-તિથિ વાર નક્ષત્રે-ત્રિધા સિદ્ધિયોગ.

રવિ	૬-અશ્વિ-૭-૩-મૂ-પુષ્ય-૬	૮
સોમ	પુષ્ય-૩-રો-મૂ	૬-૧૦
મંગલ	મૂ-અશ્વિ-૪-અશ્લે-૭-લા	૬-૩-૮-૧૩
બુધ	મૂ-અનુ-પુષ્ય-૬-રો	૨-૭-૧૨
ગુરુ	વિ-૨-અશ્વિ-અનુ-પુન-પુષ્ય	૫-૧૦-૧૫
શુક્ર	પૂ-કા-૨-અશ્વિ-અનુ-પુન	૧-૬-૧૧-૧૩
શનિ	રો-૩-૩-સ્વા-૫-કા	૪-૬-૧૪

અથ તિથિ વાર નક્ષત્રે સિદ્ધિ યોગ. બાળબોધની પોથીમાંથી
 પ્રલોકાંક પપ થી ૧૧. આ પ્રલોકોના પૂર્વાર્ધમાં સિદ્ધિયોગ છે
 અને ઉત્તરાર્ધમાં મૃત્યુયોગ હોવાથી અત્રે પૂર્વાર્ધ અને ઉત્તરાર્ધ
 જુદા જુદા આપેલા છે.

अथ पूर्वार्ध—

सूर्याऽश्विभूलं कर वासवं अ पुष्योत्तरा आश्वि सिद्धि योगः ॥५५
 अद्रेकलं पुष्य भृगु इक्ष राधा विष्यु तथा स्मात् नवमी
 शुभास्मात् ॥५६

कुजे जया राग भृगाऽश्विनी अ सर्पोत्तरा बाद
 सुसिद्धि योगः ॥५७

सुधे अ बाद हरि पुष्य हस्तं प्रह्लाऽनुराधाऽग्नि अ
 सिद्धि योगः ॥५८

पूर्णां गुरे पुष्य पुनर्वसु अ पौष्यं विशाभा यम
 सिद्धि योगः ॥५९

शुके अ नंदा स्मर हस्त पौष्यं.....सिद्धि योगः ॥६०
 मंटे मधा स्वाति अ विष्यु प्रह्ला रिक्ता भृगो वाइष्यु

—सिद्धि योगः ॥६१

अथ वार	तिथि	नक्षत्रे त्रिधा सिद्धि योग आश्वमेधे श्रो. ५५-६१	पूर्वार्ध
रवि	आश्व	अश्वि भूल-हस्त-धनिष्ठा-पुष्य-उत्तरा-३ सिद्धियोग ५५	
अंर	नवमी	शै-पुष्य-भृ-अनुराधा-अवधे	५६
भंगल	३-८-१३-६	भृग-अश्वि-अश्ले-उत्तराबादपटे	५७
सुध	२-७-१२	अ-पुष्य-हस्त-शै-अनुराधा-कृत्तिका	५८
गुरे	५-१०-१५	पुष्य-पुन-रेवति-विशाभा-बाष्पी	५९
शुके	१-६-११	आर्द्रा-ह-रे-डिवा-डिवा-पुन	६०
शनि	४-६,१४	मधा-स्वा-अ-शै-भृग-बात	६१

धृति तिथि वार नक्षत्रे त्रिधा सिद्धि योग.

अथ तिथि वार नक्षत्रे त्रिधा मृत्यु योग-उत्तरार्धं
नूनं द्वि द्वेवा त्रि भधा य याभ्यं नंदा मुनि द्वादशी

भूत मृत्यु ॥५५॥

जला त्रि चित्रा द्वि पति य भद्रा विम्बैः गृह्णिकादशीका

य मृत्यु ॥५६॥

.... ॥५७॥

आधा ज्या वै नवमी य भूत पुष्या त्रिभूलं वसु

मृत्युयोगः ॥५८॥

भद्राष्टमी वशु कृतिका य अक्षा त्रयं वै किल आ यु नाशः ॥५९॥

द्वितीय रिक्ता सुविरिद्र विष्णुं पुष्या त्रयं रेडिषी

मृत्युयोगः ॥६०॥

पौषोत्तरा द्वा त्रिय सप्त पूर्वा षष्टि द्वितीया किल

मृत्युयोगः ॥६१॥

वार	तिथि	नक्षत्रे त्रिधा मृत्युयोग	श्लो. ५५-६१	उत्तरार्धं
रवि	१-६-११-७-१२-१४	विशाखा-अनु-ज्ये-मघा-दशमी-जे	मृत्युयोग ५५	”
सोम	२-७-१२-६-११-१३	पूर्वा-उषा-अ चित्रा विशाखा	” ५६	”
मंगल	१-७-१०-११	आर्द्रा-उषा-धनि-शत-पूर्वा	” ५७	”
बुध	३-८-१३-१-६-१४	रे-अश्व-दश-भूल-धनि	” ५८	”
गुरु	२-७-१२-८	शत-कृति-रे-भू-आर्द्रा	” ५९	”
शुक्र	२-७-४-६-१४	ज्ये-पुष्य-अश्ले-मघा-रे	” ६०	”
शनि	२-६-७-५-१०-१५-७	रे-उक्ता	” ६१	”

—धृति तिथि वार नक्षत्रे मृत्युयोग.

ત્રિધા સિદ્ધિ યોગથી વિરૂદ્ધ ત્રિધા અશુભ યોગનો પાઠ
હીરકલ્પશની આ પ્રતમાં કે બીજી નિર્ણય હીરકલ્પશની પ્રતમાં નહિ
હોવાથી બીજા ગ્રંથોમાંથી અત્રે સંગ્રહ રૂપે આપવામાં આવેલ છે.

‘ન્યૈતિવસાર’ ગ્રંથના પૃષ્ઠ ૪૮ સ્લોક ૧૫૬ થી ૧૬૫
પરથી તિથિ વાર નક્ષત્રે ત્રિધા અશુભયોગ.

રવિ છટ્ટી સત્તમિયા ખારશી ચઉદિશી ગારિસી જિહ્વા ॥
આશ્વરાહાય વિસાહા મધ ભરણી જોગિ અસુહાર્થ ॥૧૫૬॥

સોમ ગારિસી સપ્તમી ખારિસી ચઉદિસિય પુન્વાસાઢાયં ॥
ઉત્તરાસાઢા ચિત્તા વિસાખાહ જોગેહિ અસુહાર્થ ॥૧૬૦॥

બોમ્બે દસમી પડિવા એગારિસિ અદ્ ઉત્તરાસાઢા ॥
ધણિક્કા સિતલીસ પૂ-ભદ્ર જોગે મિલિ એહિ અસુહાર્થ ॥૧૬૧॥

બુધ તિયા અઠ તેરિસિ પડિવા નવમીય ચવદશી મૂલં ॥
રેવય અસ્સણિ ભરણી ધણિક્કા આશ્વરાહ અસુહાર્થ ॥૧૬૨॥

શુક્ર બીયા સગ ખારસી ચઉત્તિય છટ્ટીય અકૃમી ઉ-ક્ષા ॥
કિત્તિગ રોહણિ મિગસીર અદ્દા સિતલિસહ અસુહાર્થ ॥૧૬૩॥

લિગ્નુ ચઉ નવમી ચવદિશિ બીયા સત્તમિય તીય રોહણિયા ॥
જિહ્વા મધ અસલેસા પુખ્ખં પમુહાર્થ અસુહાર્થ ॥૧૬૪॥

શનિ પણુ દશમી પુન્નિમ છટ્ટી સત્તમિય રેવર્ધ ચિત્તા ॥
હત્યા ઉત્તરપાઢા ઉત્તર ક્ષુણ્ણિય અસુહાર્થ ॥૧૬૫॥

अथ तिथि वार नक्षत्रे त्रिधा अशुलयोग. ज्योतिषसारे.

वार	नक्षत्र	तिथि
रवि	ज्ये-अनु-वि-च-ल	१-७-१२-११-१४
सोम	पू-षा-उ-षा-चि-वि	११-७-१२-१४
मंगल	आर्द्रा-उ-षा-च-श-पूर्वाभाद्रपद	१०-१-११
बुध	भू-रे-अश्व-ल-ध-अनु	३-८-१३-१६-१४
गुरु	उ-श-कृ-रे-भू-आ-श	२-७-१२-४-६-८
शुक्र	श-ज्ये-म-अश्वे-पुष्य	४-६-१४-२-७-३
शनि	रे-वि-ह-उ-षा-उ-श	५-१०-१५-६-७

धृति तिथि वार नक्षत्रे अशुल योग.

अेक जुना छुटा याना उपरधी तिथि वार नक्षत्रे यथा त्रिधा

मृत्युयोग.

सूर्ये विशाखा भरणी द्वादशी च अतुर्दशी ॥

अनुराधा मघा ज्येष्ठा विज्ञेया सप्तमी सदा ॥१॥

सोमे चित्रोत्तराषाढा पूर्वाषाढा विशाखयो ॥

अेकादश्यां त्रयोदश्यां षष्ठी यत्नेन वर्जयेत् ॥२॥

लोम आर्द्रा धनिष्ठा च द्वितीया पूर्वाभाद्रया ॥

शतलिषोत्तराषाढा दसमी च विवर्जयेत् ॥३॥

बुधे धनिष्ठा भरणी अश्वनि भूल संयुता ॥

तृतीया नवमी चैव प्रतिपदा रेवती त्यजेत् ॥४॥

लवेष्टमी यतुथीं च आद्राश्यात्तराक्षुणी ॥
 रोहिणी शतभिषा षष्ठी कृत्तिका मृगश्र्विती ॥५॥
 भार्गवो रोहिणी ऋषेष्टा द्वितीया सप्तमीशु च ॥
 पुष्य अश्लेषा मघा श्र्वेव सर्वं कार्याणि वर्जयेत् ॥६॥
 सौरे हस्तोत्तराषाढा देवती तिथि पंचमी ॥
 षष्ठीश्यात्तराक्षुन्यां पूर्वाषाढा च वर्जयेत् ॥७॥

डोषं गुना छुटा पानानो उतारो—

तिथि वार नक्षत्रे-त्रिधा मृत्यु योग.

रवि	वि-भा-अनु-मघा-ऋषे	१२-१४-७
सोम	त्रि-उ-पा-पू-पा-वि	११-१३-६
बोम	आर्द्रा-ध-पू-भा-शत-उ-पा	२-१०
गुप	ध-भा-अश्व-भू-रे	३-६-१
गुरे	आर्द्रा-उ-का-रो-शत-कृ-भू	८-४-६
शुक	रो-ऋषे-पुष्य-अश्ले-मघा	२-७
शनि	ह-उ-पा-रे-उ-का-पू-पा	५-६

धति त्रिधा मृत्युयोग,

धति भी डीरकलश नैन ऋषोतिष ग्रंथे
 नक्षत्र प्रकरणु उ गुं समाप्त.

ગ્રહ પ્રકરણ ૪ થું

બ્રહ્મને રાશી ભોગવવાનો સમય

રવિ માસાં ધૃગ રાશિ રહઠ અંદ્ર સવા દિન હોઠ
 દોઢ^૩ માસ મંગલ રહઠ બુધ અઠ્ઠાવિસ જંઠ ૨૫૨
 માસ તેર દેવાધિપતિ દાનવપતિ ધમિ માસ
 ત્રીસ માસ શનિ ભોગવઠ રાહુ અઠારહ માસ ૨૫૨

ગ્રહ ગાચર

હીર કહઠં રવિ ભોમ શનિ ^૧એ ત્રણ એક વિચાર
 ત્રીજે છઠ્ઠો ને દશમે ઇચ્ચારમે શુભકાર ૨૫૩
 શશી પહેલો ત્રીજે છઠ્ઠો સત્તમ દશમ ઇચ્ચાર
 હીર કહઠં તિમ ધવલ પખખે બીચ પણ નવમ ઉઠાર ૨૫૪
^૨અગ્નીઆરમે છઠ્ઠો દશમ બીજે ત્રીજે વલી જોઠ
 અઠ્ઠમે ચત્તે ધૃગ બુધ હીર કહઠં સુખ હોઠ ૨૫૫
 બીજે નવમે પાંચમે અગ્નીઆર નઠં સત્ત ઇચ્ચારમ
 હીર કહઠં ગુરૂ આચીચૌ કરૈ અનુપમ વત્ત ૨૫૬
 બીજે ચોથો જનમરો ઇચ્ચારમ પણ તિવ
 ભૂગુ નવમે ભારમે અઠ્ઠમે હીર કહૈ જશ હીચ ૨૫૭
 રાહુ જનમ છઠ્ઠો તિચ નવમ દશમ ઇચ્ચાર
 હીર કહઠં શુભ ^૩કેતુ તિમ વરતૈ માસ અઠાર ૨૫૮
 નાની પનોતી

થાવર ચત્તે અઠ્ઠમે રાશી માસ ગણી ત્રીસ
 વહેતી ઉપજવે અશુભ કુણ માનવ કુણ ઇશ ૨૫૯
 અગ્નિ જિહાં કિણ પરજલૈ દાવ પડઠં જિન ઠાય
 તિમગ્રહ જિણ જિણ રાશિ હૂઠં તિમતિમ તે ફલ થાય ૨૬૦

૧ રાહુ કેવુ સમચાર ૨ ઇચ્ચારમ ૩ દવઢ ૪ કાંમને

માટી પનાતી

રવિ સુત આરમો જનમ દોય સાઠા સાત વરીસ
વહેતો ઉપજવે અસુખ કુંભુ નર કુંભુ હરિ ઇશ ૨૬૧

મંગલ આદિ બ્રહ્મ વક લાખ તેમજા દ્વિસત્ત્વ પ્રમાણ
મંગલ પંચક વકી જે તેહૂતર તેવીસ
તેરૂતર પણ્યાલ દિન શનિ દિન સો ત્યાલીસ ૨૬૨

અતિચાર પ્રમાણ

અતિચાર તિમ વિવરોઈ પનરઈ દિન પણ્યાલ ૪૫
શુક દશ નવ વોસ શનિ ઇમ પંચે સંભાલ ૨૬૩

અતિચારી આઘા વહઈ વકીય પાછા જાય

મંગલ બુધ ભૂગુ મંદ અઉ મૂલરાશી ફલદાય ૨૬૪

સુરગુરૂ જીહાં તે સંચરઈ રાશી તિહાં ફલ દિંતિ
હીર કહઈ સિંહસ્થમઈ દીક્ષાવૈ મહંતિ (મહંત-આચાર્ય) ૨૬૫

શનિ મંગલનું વિશેષ

વક ગતિ મંગળ શનિ રેવસ્સણિ મૃગ પુખ્ખ

મૂલ હસ્ત અનુરાધ રિસી પુહવી દિખાવઈ દુખ ૨૬૬

વલી મીન મેષાં વૃષાં મિથુન સિંહ ધન સૂર

જે મંગલ શનિ વકી જે તો પુહવી દુખઈ પૂર ૨૬૭

અસ્ત વિચાર

ચાર માસ મંગલ રહે શુક અઢાઈ માસ

બુધ ગુરૂ શનિ ઇમ માસ રહે અસ્તંગત એ ભાસ ૨૬૮

બ્રહ્મ ગાચર ફળ

આપણુ રાશિ થકી ગિણુ હુ ત્રિણુ છહ દશમ ઇગ્યાર

જે બ્રહ્મ હોઈ શુભ વારે તિણુઈ કામ કિધે સુખકાર ૨૬૯

ઇતિશ્રી હીરકલશ જૈન જ્યોતિષ ગ્રંથે

બ્રહ્મ પ્રકરણુ ૪ થુ સમાપ્ત

राशि प्रकरण पञ्च

अद्रमल प्रशांसा

तिथिनो वीजै अेक गुणु नक्षत्रां गुणु व्यार
 अहू गुणो इल वार देधं करणु सोल गुणु धार २७०
 योग दीअधं अत्रीस गुणु तारा साठ कहेधं
 ससी अल सोगुणां कारीयो ससीअल तिचु सवि लेधं २७१
 आर राशीना अंद्रनु इल.

जन्मस्थे कुश्ले पुष्टि द्वितीये न निवर्तति ।
 तृतीये राज्ञ्य सन्मानं यतुर्थे कलहागमं ॥१॥
 पंचमे ज्ञानवृद्धिश्च अंद्रेणैव न संशयः ।
 धनधान्यागमा षष्ठे राजपूजा अ सप्तमे ॥२॥
 अष्टमे प्राणु संहो नवमे क्लेश मेव अ ॥
 दशमे कार्ये सिध्यर्थं ध्रुवमेकादशे ज्य ॥३॥
 द्वादशेन शशांकैः न मृत्युरेव न संशयः ॥

ताराअल प्रशांसा

किसन पञ्चअधं राशीअल तजे तारा वीजै तांती
 कथ विदेशे अम धरणी तिम तारा इल दींती २७२

तारा गणुना प्रकार

तारा अल कृष्णे^१ वीयो धुरि जनमां रिसि देध
 आवी जै दिनरिसि लगधं नवही आम ठवेधं २७३
 तारा लेः

उत्तम रमक्यम ने अथम तारा अे त्रिहुं भर्म
 उत्तम यौ छठी नवमी डीजै सवलां कर्म २७४

મુંડનમાં નિષિદ્ધ તારા

મધિમ ઇમ ળીય અહુમી લીનૈ સધલાં કામ
પણિ મુંડન નવ કરાઈએ અવર ન ૧જઈએ મામ ૨૭૫
ચંદ્ર અને તારાનું બલ ક્યારે લેવું ?

શુદ્ધ પક્ષે બલિ ચંદ્ર કૃષ્ણ તારા બલિયસી ॥
દ્વિ પંચ નવમ શ્રેષ્ઠ પ્રાક્ષપક્ષે ગુરુવત્ શશી ॥૧॥

અંધારી દશમ પછી અને અજવાળી પાંચમ સુધી કૃષ્ણ પક્ષ=અંધારીયું પખવાડીયું અને અજવાળી છઠથી અંધારી દશમ સુધી શુદ્ધ પક્ષ=અજવાળીયું પખવાડીયું સમજીને તારા અને ચંદ્રનું બલ લેવું. અજવાળીયા પખવાડીયામાં ચંદ્ર બલવાન હોય છે અને અંધારીયા પખવાડીયામાં તારાનું બલ વધારે હોય છે.

વેદાષ્ટ દ્વાદશો કૃષ્ણે શુદ્ધે દ્વિ નવ પંચમો ।
યથા માતા સુતં રક્ષેત્ તથા રક્ષતિ ચંદ્રમાઃ ॥૧॥

૪-૮-૧૨ મો ચંદ્ર અંધારીયા પખવાડીયામાં શ્રેષ્ઠ છે.
અને ૨-૫ અને ૯ મો ચંદ્ર અજવાળીયા પખવાડીયામાં શ્રેષ્ઠ છે.
કૃષ્ણ પક્ષે તારા બલ—

ઉત્તમ તારા, ૪-૬-૯. મધ્યમ તારા. ૧-૨-૮. અધમ તારા, ૫-૩-૭. તારાઓ ૯ છે તેમાં કેટલી સારી છે અને તે કઈ કઈ રીતે તે ગણાવે છે.

જન્મ તારા દ્વિતીયા ચ પટ્ટી ચૈવ ચતુર્થિકા ।
અષ્ટમી નવમી તારા ચૈવ પટ્ તારા શુભદા સ્મૃતા ॥૧॥
યદ્યપિ બલવાન ચંદ્રો મુનિભિઃ કથિતં શુભાઃ ।
આનયતિ તદા દુઃખં ત્રિ પંચ સપ્ત તારિકાઃ ॥૨॥

ताराभ्यो ऋभ समजवा—

जन्म इक्षं गण्डेदादौ दिन इक्षंतु यावतः ।
नवलिस्तु हरेत् लागं शेषं तारा विनिर्दिशेत् ॥३॥

तारा ६ छे तेनां नाम—

शांता १ मनोहरा २ कुरा ३ जया ४ य कुलिकोद्भवाः ५॥
पद्मनी ६ राक्षसि ७ घोरा ८ आनंदा ९ नवमी स्मृता ॥४॥

तारानुं भण कडे छे—

न कृष्यु पक्षे शशीनो प्रभावा स्तारा भवं तत्र विचिं-
तनीयं ॥

देषांतरस्थं न गते य पत्युं सर्वाणि कार्याणि करैति
नारि ॥५॥

जैन साईट
JAIN SITE
वर्ण्यं तारा
जैनम् पवनि सासनम्

अधम तीय पणु सप्तमी टात्रि सधलै थोक
क्षीर कडधं तम पण्ण लीथो परछो भाने लोक २७६
जन्म राशि णि काम शुल पणु अशुल पण्येध
क्षौर करम औषध भमणु नाह विवाह तनेध २७६अ

जन्म यंद्र त्याग करवो.

जन्मस्थेन शशकिेन पंथकर्माणि वर्णयेत् ।
यात्रा युद्धं विवाहश्च क्षौरं गृह प्रवेशनम् ॥

इल-क्षीरे रोगी गृहे लंग यात्रायां निर्धनो भवेत् ॥
विवाडे विधवा नारी युध्धे य भरणुं ध्रुवं ॥१॥

वणी इल-यात्रायां नयते मृत्यु गृहे क्षीरे दरिद्रता ॥
युध्धे पराजयं यैव विवाडे वैध्वयं तथा ॥२॥

देश परत्वे व्यवस्था—

सौराष्ट्र शास्त्रे हिमपर्वताग्रे ब्रूशुंड करण्डाटक विन्ध्य अंगे ॥
 त्यजत् विवाहे अलु जन्म अद्रो न सर्व देशे मुनयोः
 वहति ॥१॥

आवश्यकताये १२ भो अद्र आद्य—

आधाने संप्रदाने च विवाहे राज्याविग्रहे ।
 शुभे कार्ये च यात्रायां अद्रो द्वादशो शुभं

नीचेना कार्योमां १२ भो अद्र उत्तम छे—

नभश्छेदेषुकिशेके च वपने प्रत अंधने ॥
 पाण्डुग्रहणे प्रयाणे च अद्रो द्वादशो शुभं

अथ अद्रनी भार अवस्थाये—

अशुभ अद्रमां भार अवस्था लेद

शशी सपूज आवधं जगधं तव जेधशि अहे विचार
 पधंतीसांसे। सवि धडी अद्रावस्था भार २७७

प्रवास नष्ट मरणु जम हासा रयने कीड
 निद्रा लुक्ति जरा कं प सुता ये शशी भारह बीड २७८

धडी अगीआरध पल पनर मेपादिक प्रवास
 वृषै नष्ट मिथुनै मरणु कडै जय परकाश २७९

सिंहै हास्य कन्या रतधं तुल कीडा पलणुध
 वृश्चि निद्रा धन लूमति मकरै जरा मिणुधं २८०

कुलै कंपी भीनधं सु तिथि नाम तिसां परिष्ठांम
 हीर कडधं निज राशिथी मिणी शुभ कीजधं कांम २८१

१ नीय सुगति जर कं प सुतिवि

રાશિ	અવસ્થા	ફળ
મેષ	પ્રવાસ	નેષ્ટ
વૃષભ	નબટા	નેષ્ટ
મિથુન	મરણ	નેષ્ટ
કર્ક	જપ	શ્રેષ્ઠ
સિંહ	હાસ્ય	શ્રેષ્ઠ
કન્યા	રતિ	શ્રેષ્ઠ
તુલા	ક્રીડા	શ્રેષ્ઠ
વૃશ્ચિક	નિંદ્રા	નેષ્ટ
ધન	ભુકિત	શ્રેષ્ઠ
મકર	જવરા	નેષ્ટ
કુંભ	કંપ	નેષ્ટ
મીન	સુખા	શ્રેષ્ઠ

જે રાશીનો ચંદ્રમા તેનાથી અવસ્થા પહેલી ગણવી. એક રાશીમાં ૧૩૫ ઘડીમાં બાર અવસ્થા ભોગવે. એક એક અવસ્થામાં ૧૧ ઘડીને ૧૫ પલ (સવાઅગીઆર ઘડી) ભોગવે. જે ટાઈમે ચંદ્ર બહુલાય ત્યાંથી તે રાશીની જે અવસ્થા તે પહેલી ગણવી પછી ક્રમવાર ગણવી. શુભ અવસ્થામાં કામ કરવું.

વીતી ગએલી ઘડીઓ મેળવીને ફરી ચારથી ગુણી, ૪૫ નો ભાગ દેવે. જે ભાગ આવે તે ગત અવસ્થા અને શ્રેષ્ઠ વર્તમાન અવસ્થા ગણવી. અને ૪૫ નો ભાગ દેવાથી ભાગ ૧૨ થી વધારે આવે તો તેને ફરી ૧૨ થી ભાગવે, ભાગતાં જે શ્રેષ્ઠ વધે તે

ગત અવસ્થા ગણવી. તેનાથી અડધી વર્તમાન અવસ્થા હોય છે. મેષના ચંદ્રથી પ્રવાસાદિ અવસ્થા ગણવી. જોટલામી રાશી તેટલામી અવસ્થા મેળવીને ગણવી. વિશેષ લેદ માટે મુહૂર્ત ચિંતામણિ જુઓ.

વિશેષ અને પ્રત્યંતરે લેદ-આરંભસિદ્ધિ, દિનશુદ્ધિ, લગ્નશુદ્ધિ તથા મુહૂર્ત ચિંતામણિ આદિ અંગેમાં ૧૨ અવસ્થાઓનાં નામોમાં કેટલોક ફેર છે. અહિં પહેલી પ્રવાસ અવસ્થા છે, તેના બદલે તેમાં પ્રોષિત છે, છઠું નામ હર્ષ છે, સાતમું નામ રતી છે, ૧૧ મું જરા છે, ૧૨ મું સુખિતા છે.

૧૩૫ ઘડી ચંદ્રમા ૧ રાશી ઉપર રહે છે. તે પોતાની રાશીથી નેષ્ટ હોય ને કામની આવશ્યકતા હોય તો જે ટાઈમે કામ કરવું હોય તેમાં ફેરફાર કરવો પડે પણ ક્વિસ તેના તે રાખવો. ચંદ્રમા જ્યારથી આવ્યો હોય ત્યારથી સવા અગીઆર ઘડીનો ૧-૧ લાગ કરવો. પછી વીતી ગયેલી ઘડીઓનો ભાગ જતાં શુભ અવસ્થા આવે તે ટાઈમે કામનો આરંભ કરવો. જે રાશીનો ચંદ્રમા હોય તેની અવસ્થા પહેલી ગણવીને ૧૨ પૂરી ગણવી. વળી નારચંદ્રમાં લખ્યું છે કે-“ચંદ્રમા ખલવાન હોય તો પણ અશુભ અવસ્થામાં કામ શરૂ કરવાથી અશુભ ફળ મળે છે. માટે ખાસ અવસ્થા તપાસી કામ શરૂ કરવું.”

અથ ચંદ્રમાનો અંગમાં વાસો. પોતાની રાશીથી ફલ.

જન્મનો પાંચમો ત્રીજો શીશ છઠ્ઠો આઠમો ગણીયે પીઠ;
 નવમો સાતમો અગીઆરમો ધરીએ રૂદે બીજો દશમો હાથે વઢે.
 ચોથો બારમો પાંચે ઠવીજે ઈમ બહીને ફલ કહીજે,
 શીશ ચંદ્રમા દ્વય બંધાવે રૂદે ચંદ્રમા બહુ મુખ પાવે;
 પાંચે કલેશ પૂઠે વિનાશ હાથે ચંદ્રમા પૂરે આશ.

અંદ્રમાનો અંગવાસો ને ક્લ.

પોતાની રાશીથી	અંગ	કળ	કળ પ્રાપ્તિ
૧-૫-૩	શીશ	ક્રેબ્ઠ	દ્રવ્ય બંધાવે
૧-૮	પીઠ	નેષ્ટ	વિનાશ
૬-૭-૧૧	જાતીયે	ક્રેબ્ઠ	મહુ સુખ આપે
૨-૧૦	હાથ	ક્રેબ્ઠ	આશા પુરે
૪-૧૨	પગ	નેષ્ટ	કલેશ

અંદ્રનો અંગમાં વાસ

અંદ્ર ઘડી પણુતીસસો આરઠં અંગ વસંતી
 'રૂદ્ર ઘડી પલ પંનર વસે વિવરી ઠામ કહંતી ૨૮૨
 શશી નીલડી નયન બિહું નાક વૈષ્ણ ગલ કંધિ
 પાય હાથ ગુઝેં હીયઠં આરમ પૂઠાં સંધિ ૨૮૩
 શીશ અનઠં લાહો દીયઠં વિત્ત નિલાડૈ નાસ
 લચ્છિ આગમ નૈન બિહું નાસાં ચૌર નિરાસ ૨૮૪
 વદન બંશ કારજ કરઠં કંઠઠં લિખમી આઠ
 કંધઠં ધન સૌવન હીઠં થોડો લાહો પાય ૨૮૫

હાથઠં બિહું બાહુ ગુઝ સુખ હીયઠં લહીને રાજ
 હીર કહઠં શશી પૂઠરો સહુ વિધાસઠં કાજ ૨૮૬

૧ અંદ્ર અંગ ઘડી વસઈ વિવરી નામ કહંત. ૨ વંશ. ૩ અશુખ

अंगवास	शीश	ललाट	नेत्रो	नाक	मुग्धे	गाले
इल	अत्रत्राल	द्रव्यलाल	लक्ष्मी लाल	त्रोर निरास	काय नाश	लक्ष्मी, लाल
धडीयो सुधी	११।	२२।।	३३।।।	४५	५६।	६७।

जे ममा	जे पजे	जे हाथे	मुले	हृदये	कटीमा
सुवर्ण लाल	अल्प लाल	काय	सुग्ध	राज्य मान	काय नाश
७८।।।	६०	१०१।	११२।।	१२३।।।	१३५

वणी पाठांतरे—अंद्रमानो अंगमां वासो.

जन्मस्थ १ पंचमं प श्यैव तृतीयं च विशेषतः ।

मस्तके वसति अंद्रो लालं करोति निश्चितं ॥१॥

सप्तमे ७ कक्षयो ११ श्यैव द्वि १० अंद्रमा यदा भवेत् ।

हृदये वसति अंद्रेषु सहस्रोत्कर स्तथा ॥२॥

षष्ठमे ६ अंद्रो ज्ञातव्यं नवम ६ श्यै तथैव च ।

पृष्ठतो अंद्र तिष्ठति किंचित् हानि करो भवेत् ॥३॥

अष्टमे ८ कक्षयो १२ धंहु करेषु अंद्र स्थापिनि ।

तस्यैते भवेत् येता व्याधि पीडा करो नरः ॥४॥

जिह्वो २ अत्वारि ४ अंद्रश्च इरेणी वसति सदा ।

आरोग्यं धन लक्ष्मीं च सा लभते वांछितं इलं ॥५॥

लावार्थ-१-५-३ माथे, श्रेण्ट, लाल करे.

७-१०-११ छातीये, ,, हृषं वधारे.

६-६ पीठे मध्यम थोडी हानि करे.

૮-૧૨ હાથે નેષ વ્યાધિ પીડા કરે.
૨-૪ પગે શ્રેષ્ઠ મનોરથ ક્રમે.

અથ શ્રીચંદ્ર પુરુષાકાર ચક્રે. ચંદ્રમાનો શરીરમાં વાસો.
નક્ષત્ર પરત્વે

ચંદ્ર (કનિયા) નક્ષત્રથી જન્મ નક્ષત્ર સુધી ગણુતાં વ્યાં
આવે તે સ્થાનનું ફલ.

(૧)	૧	થી	૩	૩ આદિ	હૃદયે	શુભ.
(૨)	૪	થી	૬	૩ ખાહુ	યુગ્મે	લાભ
(૩)	૭	થી	૯	૩	મુખે	પીડાકારી
(૪)	૧૦	થી	૧૬	૭	નાભિ	સ્ત્રી પ્રાપ્તિ=હર્ષ
(૫)	૧૭	થી	૨૦	૪	શુદ્ધે	મરણ
(૬)	૨૧	થી	૨૫	૫	પગે	બ્રમણ
(૭)	૨૬	થી	૨૭	૨	ચક્ષુ	પીડાકારી

જૈન સાઈટ
JOINSITE
૨૭

—ધતિ ચંદ્રમાનો અંગમાં વાસ.

ચંદ્રનો વાસ

વરતમાન તિથિ પંચ ગુણુ વાર અંક રિસિ અંક
ભેલી ત્રિહુ ભાગે દીઓ ટાલે સઘલો વંક ૨૮૭
વધતો આંક શરી લેખવો એકણુ વસે પયાલ
ખિહુ માનવ ત્રિહુ ઈસરગે હિવઈ શુભ અશુભ નિહાલ ૨૮૮
સરગ પયાલે મુખ દીયઈ દુઃખદાઈ નરલોચ
હીર કહઈ ઈમ શરી અશુભ ફલ પામૈ જમિ લોઈ ૨૮૯

તિથિ પંચ ગુણુ વાર નવ ગુણુ નક્ષત્ર ૬ ગુણુ બાંધુ;

લેલી ત્રિહુ ભાગ દો વધતો અંક વખાંશુ ૧૧૧૧

એક વધે પાતાલ મુખ ખિહુ માનવ દુખ દેઈ;

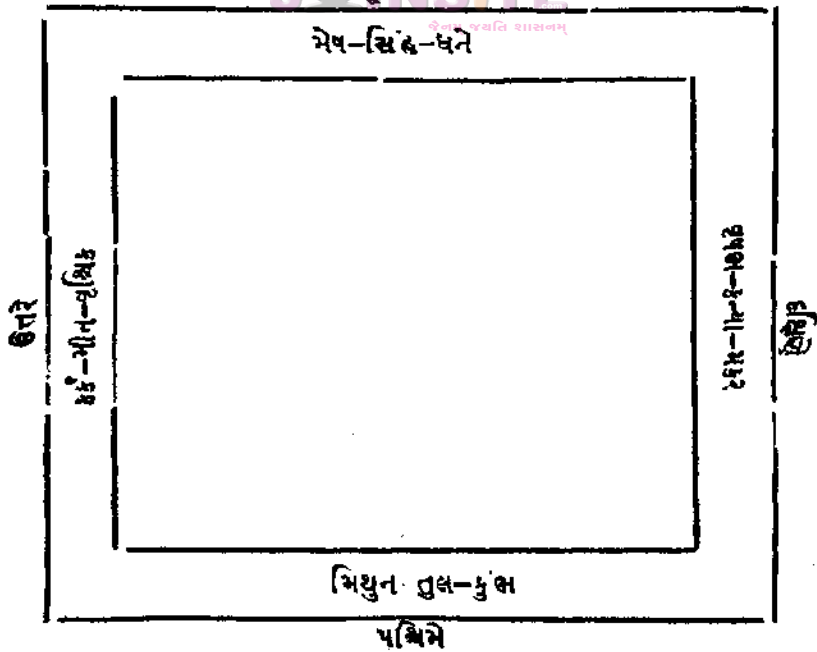
ત્રિણુ સ્વર્ગે મુખ દીઈ ભેતિષ હીર કહઈ ૧૧૨૧

શશિ પરત્વે ચંદ્રનો દિશાઓમાં વાસ

શશી મેષ સિંહધં ધનધં વાસો પૂરવ માંહ
 દક્ષિણ વૃષ કન્યા મકર બેઠો નિશ્ચય ઠાંહી ૨૬૦
 મિથુન તુલ કુંભ પશ્ચિમધ ઉદુપતિ વાસો લેધ
 ઉત્તર અલિ મીનાં કરક રોહિણી કંથ રહેધ ૨૬૧
 હીર કહધં શશી સામહો દાહિણ સંપદ દાધ
 વામૈ દુઃખ પૂઠધં મરણ કહિયો જ્યોતિસ માંહી ૨૬૨

જે રાશીના ચંદ્રનો જ્યાં વાસો હોય ત્યાથી ગણવું. ચાલતાં સામે જમણો લેવો. ચાલવાના અથવા પ્રવેશના સમયે આખી રાશીનો ચંદ્ર સામે જમણો ડાબો જેમ જોઈએ તેમ ન આવતો હોય તો આ ઘડીઓ પ્રમાણે લેવો.

મેષાદિ ૧૨ રાશીના ચંદ્રનો-દિશા પરત્વે વાસો.

ધટિકા પરત્વે દિગ્વિદિગ્વાસ

શશી ઘડીયાં પશુ ત્રીસસો દિશિ વિદિશિ વસેઈ
 પૂરવ સત્તર અગને પનર દક્ષિણ ધગ વીસેઈ ૨૬૩
 નેરત સોલ પછિમ સત્તર ચવદહ વાય મોઝાર
 વીસોત્તર ઇશાન મહિં ઘડી પનર ત્રિચાર ૨૬૪
 હીર કહઈ ચાલણુ સમઈ વામ પૂંઠી શશી હાંની
 જિમણો સાહમો અંદ્રમા લીધઈ કરઈ કલ્યાણુ ૨૬૫
 ૧ રાશીની ૧૩૫ ઘડીમાં અંદ્રમાનો ૮ દિશાઓ પ્રમાણે વાસ

ધથાને ૧૫	પૂર્વે ૧૭	અગ્નિ ૧૫
ઉત્તરે ૨૦	 ચેકડીઓ અંદ્ર	૨૦ ઉત્તરે
૧૪ શશી	૧૭ પશ્ચિમે	૧૬ દક્ષિણે

જે રાશીના અંદ્રનો જે દિશામાં વાસ હોય ત્યાંથી ગણવો
 શશીરવિ ચક્ર

રવિ સંક્રમે અહ શુકલભીય જે રિસિ સો આદિ દેઈ
 ગણીએ જન્મ રિસિ લગે મરજદિ (નર માંડી) ૨૬૬

તિય છક તિય છક તિય છક ઇમ સતાવીસ રિસીય
તિય છકહ છહ હીર કહે રવિ શશી ઇમ ફલ દેય રહ

અસ્મિન્ રૂક્ષે રવિ સંક્રમતિ તસ્મિન્ નક્ષત્રં આહો કૃત્વા
પૃથ્વકસ્ય જન્માભં યાવત્ ફલાફલં વિચાર્યં

-ઈતિ ચંદ્રોદય ફલં.

પંથા લોગાઃ વ્યથા વસ્ત્રમ્ હાનિશ્ચ વિપુલંધનમ્ ॥

આ પ્રમાણે ૨૭ દિવસનું કે એક માસનું ફલ સમજવું.
૧ માસમાં ૨૭ પછી ૧-૨-૩ ફરી ગણવાં.

લાહોરી પંચાંગમાં લખે છે કે-સંક્રાંતિ ઇસે તે નક્ષત્રના
પહેલું લોગવાઈ ગયેલું નક્ષત્ર હોય ત્યાંથી ગણવું. દા. ત. જેમકે
મધ્યામાં ઇસે તે અસ્વેષાથી ગણવું.

ચંદ્રોદય ફળ

આહરા અશલેસા ભરણી સ્વાતિ શતભિષ જિઠ્ઠ
એ છહ રિસિઓ શશી ઉગમે તો તો ધાન અદિઠ્ઠ રહ
તિન્નધ ઉત્તરા રાહિણી પુનરવસુ ને વિસાહ
જે શશી ઉગે તે રિસિ તો ધાન્ય સવાયાં થાય રહ

રેવરસની કૃતિકા મઘા પૂર્વા ત્રણ સૂગ પુખ્ખ
 મૂલ ચિત્રા કર શ્રવણ દુગ અનુરાધા દે સુખ ૩૦૦
 હીર કહે આ પનર રિસિ જો શશીહર ઉમંતિ
 તેા સમતોલે ધાન સહી જોઈશ મ કરો બ્રાંતિ ૩૦૧

ચંદ્રનું નગરાદિ વાસકળ

રનિ નમર મગને અધો શશી હર વાસ વિચાર
 મેષ વૃષભ મિથુને ત્રણે રનિ વનિ કરઈ કરાર ૩૦૨

કરક સિંહ કન્યા નયર તુલ ધન અલિ આકાશ
 મકર કુંભ મીને અધો એસી કરૈ પ્રકાશ ૩૦૩

હીર કહઈ રનિ રોગ કર મંગલીક નમર મોઝાર
 લાભ મગન પાતાલ દુઃખ જોઈસ એહ વિચાર ૩૦૪

વાર રાશીના ચંદ્રનાં વર્ણન અને તેનું ફલ.

મેષ વૃષ સિંહ રક્ત ચંદ્ર કન્યા મિથુન ધન પીતચંદ્ર ।
 વૃશ્ચિક કર્ક તુલ સ્વેત ચંદ્ર મકર કુંભ મીન કૃષ્ણ ચંદ્ર ॥૧॥
 રક્તચંદ્ર ભવેત્ સુખં પીતચંદ્રે સુખં ભવેત્ ।
 કૃષ્ણ ચંદ્રે ભવેત્ મૃત્યુ સ્વેતચંદ્રે ચ લાલહા ॥૨॥
 મેષાદિ રક્તવસ્ત્રં ચ શુચિ વસ્ત્રં તુલા વૃષે ।
 કન્યા મિથુન કર્કં ચ કૃષ્ણ મકર કુંભયો ॥૩॥

પાઠાંતરે—

મેષ વૃષે ચ સિંહે ચ ચંદ્રસ્થ રક્ત લક્ષણું ।
 કન્યા મિથુને ધને મીને પીતવર્ણુશ્ચ જાયતે ।
 કર્ક વૃશ્ચિક તુલા સ્વેતો કૃષ્ણો મકર કુંભયોઃ ॥૧॥

रक्त अंद्र करौ रौद्रं पीतवर्णं सुभप्रदः ।

श्वेत अंद्रः करौ सौम्यं कृष्णं च मृत्यु मेवहि ॥२॥

वणी प्रत्यंतरे राशी ह्येहः—

श्वे च सिंहे अति रक्तता च मिथुने च कन्या धन पितवर्णं ।

वृषे च कर्के तुल श्वेत रूपां कुंभे च भीने मिथुने च

कृष्णं ॥१॥

रक्तवर्णं भवेत् युद्धं पीतवर्णं शुभाशुभं ।

श्वेतवस्त्रे भवेत् लाभं कृष्ण मृत्यु र्न संशयः ॥२॥

अथ अंद्रमानां वाहनं—

शेषाति सिंहे गजवाहनं च तुले च कर्के वृषले शशांक ।

धने भीने मिथुनस्य कन्या.....वाहनं अधिआसनं ॥

.... मकरे धटे महिषासनं

अथ अंद्रना वाहन वर्णने ह्येह—

शेष वरुण तथा सिंहे यदि अंद्रो भवेत् तदा ।

रक्तवर्णं भवेत् युद्धं वाहनं कुंभरासनं ॥१॥

कर्के तुले वृश्चिके च यदि अंद्रो भवेत्तदा ।

शुक्लवर्णं भवेत् सौम्यं वाहनं वृषलासनं ॥२॥

कन्या धन मिथुने च जायते रजनीपति ।

पितवर्णं भवेत् लाभं वाहनं अधि आसनं ॥३॥

मकर कुंभ तथा भीने यदि अंद्र प्रजायते ।

कृष्णवर्णं भवेत् मृत्युं वाहनं महिषासनं ॥४॥

अथ पाठांतरे अंद्रना वाहन तथा वर्णं—

शेष वृष तथा सिंहे यदा भवति अंद्रमा ।

रक्तवर्णं भवेत् अंद्रं वाहनं कुंभरस्तथा ॥१॥

मिथुन कर्के मकरे यदा भवति अंद्रमा ।

श्वेतवर्णं भवेत् अंद्रं वाहने तुरंगम स्तथा ॥२॥

કન્યા તુલ વૃશ્ચિકે ચ યદા ભવતિ ચંદ્રમા ।
પીતવર્ણુ ભવેત્ ચંદ્રં વાહનં વૃષભ સ્તથા ॥૩૧॥

કુલે ધને ચ મીને ચ યદા ભવતિ ચંદ્રમા ।
કૃષ્ણવર્ણુ ભવેત્ ચંદ્રં વાહનં મહિષ સ્તથા ॥૩૨॥

અથ ચંદ્રમા પાઘ, વાહન, ભોજન, સ્ત્રી આદિ વિચાર.

મેષ વૃશ્ચિક સિંહે શશી સદા રાતો શીર પાઘ ।
ગજ અસવારી તેમને દુસમનથી ખેલ દાવ ॥
મગ ભોજન બરણી સ્ત્રીથી ભોગ. ॥૧૧॥

ધન કન્યા મિથુને શશી શીરે કેસરી પાઘ ।
નીત્ર વરણુ ઘોડે ચડે ઘર સંપદ સુખ આપ ॥
ભોજન ચણાની દાળ અણુમાનીતી સ્ત્રીથી ભોગ ॥૨૧॥

સદેહ શીર પાઘ ચંદ્રને વરખ કર્કે તુલ રાશ્ય ।
અસવારી બલદાં તણી નિતનિત પૂરે આશ્ય ॥
ચોખા ભોજન નગર નાયકથી ભોગ ॥૩૧॥

મકર કુંભ મીને શશી કહે શામ શીર પાઘ ।
મહિષવાહન તુચ્છ ફલ પહોર પહોર ભમાય ॥
ભોજન અડદ દાસીથી ભોગ ॥૪૧॥

અથ બાર રાશીના ચંદ્રમાનાં ભોજન—

મેષ વૃષ મિથુને વડાં કર્કે સિંહ કન્યાએ સુખડાં ।

તુલ વૃશ્ચિક ધને દાલ મકર કુંભ મીને શાલ ॥૧॥

અથ બાર રાશીનાં ચંદ્રમાનાં હથિયાર—

મેષ વૃષ મિથુને દાલ કર્કે સિંહ કન્યાએ તલવાર;

તુલ વૃશ્ચિક ધને ફરશી મકર કુંભ મીને બરછી ૧

અથ નારચંદ્રના ટખામાં દર્શાવેલા બાર રાશીના ચંદ્રના આકાર,

રંગ અને તેનાં ફલ—

અલિ સિંહે ધનુ વત્ વકઃ શૂલા ભ કન્યકા તુલો ।

હલિજ્ઞાતો મીન મેષે કુંભે વૃષે સમોસમ ॥૧॥

મિથુને મકરે ચોત્તર ઉત્તરે ચ હલોપમ ।
 ધન ઠકે હલોપલાધ્યે નવેંદુ અશુભોન્યથા ॥૨૧॥
 અથ સુદી બીજનો ચંદ્ર કોઈ પણ માસનો કેવો ઉગશે, તેનો નિયમ.
 મીન મેષ દક્ષિણાયં ઉત્તર ઓર સંલેહ;
 મકરે કુંભે ખરાબરી ઇમ બાખે સહદેવ ૧

પાંડાંતરે—

વૃશ્ચિક ધન સિંહ ઉત્તર બાબુ ઉંચો,
 કન્યા મિથુન શૂલ? માકક ભોલો;
 મીન મેષ વૃષભ દક્ષિણ બાબુ ઉંચો,
 ઠકે તુલ મકર કુંભ બે બાબુ સરખો. ૧

અથ બીજનો ચંદ્ર ઉગે તે રાશીથી ઉંચા નીચા પૂણાતું
 ફલ અને પ્રમાણ—

મીન મેષોદિતશ્ચંદ્ર સતતં દક્ષિણોત્તર: ।
 શેષોત્તરશ્ચોત્તરાયાં સમતા વૃષ કુંભયો: ॥૧૧॥
 વિર્વરંતુ સમે ચંદ્રે દુર્ભિક્ષં દક્ષિણોત્તરે ।
 સુભિક્ષં ક્ષેમમારોગ્યં ઉત્તરાશ્રિત ચંદ્રમા ॥૨૧॥

અર્થાત્—મીન તથા મેષ રાશીનો ચંદ્ર અજવાળી બીજનો
 ઉગે તો તેનો પૂણા દક્ષિણ દિશા બાબુનો ઉંચો હોય અને તેથી
 દુર્ભિક્ષનો સંભવ થાય (અનાબની મોંઘવારી થાય). મિથુનથી
 મકર સુધીનો ઉત્તર દિશા બાબુનો ઉંચો બાણવો, તે સુભિક્ષ,
 ક્ષેમ અને આરોગ્યનો કરનારો છે. અને વૃષ તથા કુંભનો ચંદ્ર
 ઉગે તો બંને બાબુ સરખો ઉગે અને અનાબ વગેરેના બાવ
 સરખા રહે; પરંતુ રાજબોમાં કલેશ તથા વિશ્વહ થાય.

અથ બીજનો ચંદ્ર ઉગે તેના રાશી ઉપરથી રૂપ, રંગ
 અને તેનું ફલ.

વિર્વરંહિ સમે ચંદ્રે દુર્ભિક્ષં દક્ષિણોત્તરે ।
 વ્યાધિ પીડા ભયં શૂલે સુભિક્ષચોતરોત્તરે ॥

રકતે સ્સ ક્ષયં યાંતિ શુકલે વૃષ્ટિ સમાગમઃ ।

ધુમેતુ વિર્ધરં વિઘાત કૃષ્ણે મૃત્યુર્નસંશયઃ ॥૧૧॥

આદા ભરણિ અસ્ત્રેષ વિન્દિદા અને સાઇલિસિ સાઇલિ છકુ ॥

એહ રિખખે ઉગે મયંકા તો પુહવીતલ રૂલઈ કરંકા ॥૧૧॥

વળી પાઠલેહ—

આદા^૧ ભદા^૨ ને કૃત્તિકા અસ્ત્રેષાને મઘાહ ।

ભેશશી ઉગે બીજકો તો કુશળ કીયાં કહું ત્યાંહ ॥૧૧॥

પાઠાંતર (ભે ચંદો ઉગે બીજનો તો નર સુખ શું ય કરાય)

ત્રીજો પાઠલેહ—

આદા ભરણીને અસ્ત્રેષા ન્યેષ્ટા અને વિશાહ ।

શ્રવણુ છકુ એ છ નક્ષત્રે ઉગે મયંકહ^૬ ॥

તો ધકે^૫ ધરતિને રૂલે^૫ કરંકહ^૬ ॥૧૧॥

ચોથો પાઠ—

મૂલ મઘાને અસ્ત્રેષા શ્રવણુ સ્વાતિને ભરણી વિશાખા;

એ નક્ષત્રે ઉગે મયંકા તો પડે^૫ છત્ર કે રૂલે કરંકહ ॥૧૧॥

—ઈતિ

ઉપરના બધા પાઠોનું સામાન્ય ફલ—

કઈ રાયા રાયમ ટળે કે મહાભય હોય;

ફેયણુ પીટે તીસ દીન જે નીરતા બહુ હોય. ૧

કોઈ માણુસ કોઈ કામ નિમિત્તે પ્રશ્ન કરે તે વખતના ચંદ્રમાનો વાસો ભેદને ફળ કહેવા માટે આ ગાથાઓ ઉપયોગી છે.

ધાંત હીરકલ્પશ જૈન જ્યોતિષે

રાશિ પ્રકરણુ સમાપ્ત.

૧ આદા. ૨ પૂર્વાભાદ્રપદ અને ઉત્તરાભાદ્રપદ. ૩ ચંદ્ર. ૪ મૂળ. ૫ રખડે. ૬ હાલકાની કલેવર.

મુહૂર્ત પ્રકરણ છઠું

ગર્ભાધાન મુહૂર્ત

જ્યેષ્ઠા મૂલ મઘા ચિત્રા પુષ્ય રેવસ્સણિ અસલેસ
પ્રથમ સંભોગ નવ કીજ્યે હીર કહે ઉપદેશ ૩૦૫

સીમંત મુહૂર્ત

માસ પાંચ છ અહુ નવ રવિ ગુરૂ ભોમાં વાર
મેષ કરક તુલ મકર ચિહુ લીજે લગન વિચાર ૩૦૬
પડવા છઠ નવમી તજ શ્રવણ પુનર્વસુ પુષ્ય
હસ્ત મૂલ મૃગ હીર કહે અધરણી દે સુખ ૩૦૭

માસે ષષ્ટાષ્ટમે ઘાપિ નવમે વા કુલક્રમાત્
સંસ્કારઃ પ્રથમે ગર્ભે વિષમે લગ્ને નવાંશકે

પહેલા ગર્ભને વિષમ લગ્ન અને વિષમ નવાંશમાં છઠ્ઠા
આઠમા કે નવમા માસમાં કુલના રીવાજ મુજબ સંસ્કાર કરવો.

મુહૂર્ત દીપકમાં મિથુન વગરના વિષમ લગ્ન અને વિષમ
નવાંશ દેવો એમ કહ્યું છે.

મુહૂર્ત માતૃકમાં સીમંતમાં શુકલપક્ષ લેવો એમ કહ્યું છે.
વળી રવિ, મંગળ, ગુરૂ એ વાર દેવા અને પુરુષ નક્ષત્રો “ અશ્વિની,
પુનર્વસુ, પુષ્ય, હસ્ત, અનુરાધા, અભિજિત અને પૂર્વાભાદ્રપદ
એટલાં દેવાં એમ સૂચવ્યું છે. પરંતુ મુહૂર્ત દીપકમાં મૃગશીર્ષ,
મૂલ અને શ્રવણ પણ લીધેલાં છે.

સીમંત મુહૂર્તમાં લગ્ન શુદ્ધિ જોતાં પાંચમા અને બારમા
સ્થાનમાં શુભશરદો દેવા નહિં. અને ૪-૬-૧૪-૧૫-૩૦ એ
તિથિઓ ન લેવી.

ગર્ભ રક્ષા પછી બીજા કે ત્રીજા મહીનામાં પુંસવન કરવું
એટલે કે રાખડી ખાંધવી.

વૈશ્ય શુદ્ધ માટે શક્તિઋષિના મતમાં સાતમા માસમાં સીમંત કરવું એમ છે. તેમજ કુમાર-હારિત ઋષિના મતમાં દેવતી નક્ષત્ર લેવાનું કહ્યું છે. પણ ખીજા મતવાળા કમ્બુલ કરતા નથી.

સ્ત્રીને ગર્ભ રહ્યા પછી પાંચથી આઠમા મહીના સુધીમાં જાતિ તથા દેશ રીવાજ પ્રમાણે પાંચમે-સાતમે કે છઠ્ઠે, આઠમે રાખડી બાંધે, અથવા ખોખો ભરીને પીયર મોકલે છે, તેમાં મારવાડ આદિ દેશના લોકો શુકના તારાનો દોષ ગણે છે. કહ્યું છે કે:—

ગર્ભિણ્યા બાલકેનાપિ નવવધ્વા દ્વિરાગમે
પદમેકં ન ગંતવ્યં શુકે સન્મુખદક્ષિણે
શુર્વિણ્ણી શ્રવતે ગર્ભં બાલોકપિ મરણં મૃતેત્
નવા વધૂર્લવેદ્રધ્યા શુકે સન્મુખદક્ષિણે

અર્થાત-ગર્ભિણી સ્ત્રીએ નવા જન્મેલા બાળકે, અને નવવધૂએ દ્વિરાગમનમાં (આણં વળાવતી) જો શુક સન્મુખ કે જમણા હોય તો એક ડગલું પણ ન ભરવું જો ગર્ભિણી જાય તો તેના ગર્ભ સ્ત્રી જાય. બાળક જાય તો મરણ પામે, અને નવવધૂ જાય તો તે વાંઝણી થાય.

સૂતિકા સ્નાન મુહર્ત.

રેવસ્સનિ રોહિણી મૃગ પૂર્વા ઉત્તરા જિષ્ઠ
હસ્ત અનુરાધા ને શતભિષા અશ્લેષા ને ધનિષ્ઠ ૩૦૮
હીર કૈલા ત્રીયા ચૈત્રી પંચમી સત્તમી ધૃગ્યાર
બારસી રવિ શશી પુષ્ય ગુરૂ સ્ત્રીન્હાવણુ સુખકાર ૩૦૯
સૂતિકા સ્નાનમાં શતભિષા વર્જ્ય છે. કહ્યું છે કે:—

સ્નાનં કુર્યાત્તુ યા નારી ચ દ્રે શતભિષાં ગતે
સમજન્મલવેદ્રધ્યા વિધવા દુર્ભંગા ભવેત્
યદા શતભિષાં સ્નાનં નારીણાં યદિ જાયતે
પૂજયેત્સ્વામિનં તત્ર દ્યાત્મનઃ સર્વસકૃતઃ
અહીં સ્વામિ એટલે શતભિષા નક્ષત્રનો સ્વામિ સમજવાનો છે.

સૂતિકાસ્નાને નિર્ધાર્યાત આદ્રાત્રયં પુનઃ શ્રવમ્
વિશાખા ભરણી મૂલં ચિત્રાખ્યં કૃતિકાં મધા
રિક્તા બુધઃશનિઃષઠી દ્વાદશી આષ્ટમી તથા
એષુ સ્નાનં ચદિ કુર્યાત્પુનઃ સૂતિ ન વ્યયતે

વારનો ઉલ્લેખ કરતાં કહ્યું છે કે:—

પુત્ર મરણ્ય બુધવારમેં શુક્રે વંધ્યા હોય

શનિ સોમ ક્ષય દુગ્ધ મૃત સ્નાન કરે ના કોય

તિથિનો નિષેધ કરતાં—

દશમ્યાં સુત નાશાય સ્વનાશાય ત્રયોદશી
દ્વિતીયોભય નાશાય મલસ્નાનં કૃતે સતિ

x x x

અમાવાસ્યા પડવા ચોથ ઓર નવમી માન

ચતુર્દશી આઠમ.....નિશ્ચે બાણ્ય

કોઈ પ્રસૂતા નારી ઇણ્ણતિથિમેં મત કરે સ્નાન

બાણ્ય બુજકે સ્નાન કરે કોઈ નારી

તિન જનમમેં વિધવા હોવે ઓર આગે નહિ હોવે સંતાન

x x x

પ્રતિપદા ચ નવમી ચ ષઠી મંગલ શુક્રયોઃ

વૈધવ્યં ત્રીણ્ણજન્મનિ સ્ત્રિયઃ સ્નાનં ન કારયેત

x x x

નંદામાં પુત્ર જનની ભદ્રાયાં પુત્રનાશિની

જ્યાપૂર્ણા ચ સંપત્તૌ રિક્તા સંતાપકારિણી

x x x

અમાવાસ્યા પ્રતિપન્નવમી ષઠી મંગલશુક્રયોઃ

એતા પ્રાણ્ણહરા રિક્તા સ્ત્રિભિઃ સ્નાનં ન કારયેત

પ્રસૂતિસ્નાનમાં તિથિ અને વારનો નિષેધ નીચે પ્રમાણે છે.

તિથિ ૧-૬-૬ મંગળ કે શુક્રવારે—૭ જન્મ વંધ્યા થાય.
૨-૧૦-૮-૧૪-૧૩-૬-૧૫-૩૦ આ તિથિઓ પણ
ખરાબ છે.

જો સૂતિકા દશમના દિવસે સ્નાન કરે તો પુત્ર નાશ થાય.
તેરસના સ્નાન કરે તો જશ નાશ થાય (અથવા પોતાનો નાશ
થાય) બીજના દિવસે સ્નાન કરે તો ગર્ભનો નાશ થાય. અથવા
માતા અને બાળક બંનેનો નાશ થાય.

સૂતિકા શનિવારે સ્નાન કરે તો મૃત્યુ પામે, સોમવાર હોય
તો દૂધ થોડું આવે, શુક્રવારે કાકવંધ્યા થાય, બુધવારે સંતાન
તથા પતિનું મૃત્યુ થાય.

સૂતિકા સ્નાન માટે લેવાના વાર તથા તિથિ

રવિ, મંગળ અને શુક્રવારે સ્નાન કરે તો શ્રેષ્ઠ છે. તેમજ
ત્રણે ઉત્તરા, રોહિણી, હસ્ત, મૃગશીર્ષ, સ્વાતિ, રેવતિ, અનુરાધા
અને અશ્વિની નક્ષત્ર શ્રેષ્ઠ છે. **INSITE**
શાસ્ત્રમાં પણ કહ્યું છે કે:—

હસ્તે મૃગેડનુરાધાયાં રોહિણ્યાં રેવતી દ્વયે
ઉત્તરા ત્રિતયે સ્વાતૌ જીવાર્ક કુજવાસરે

x

x

x

મંગલ રવિ અરૂ વાર ગુરૂ શ્રેષ્ઠ સદા નિરધાર
કીજે સૂતિકા સ્નાનકો હોવે સખ દિતકાર

અરમર ઝારવી

હીર કહેં શ્રવણાદિ પંચ પુષ્ય મૃગ મૂલ કરાઈ
નંદા પુષ્પા જ્યા શરી બુધ ગુરૂ જલમાઈ ૩૧૦

જલમાઈ એટલે સૂતિકાસ્નાન થયા બાદ સૂતક ઉતરતાં
એટલે સવા મહીને અથવા તેથી થોડાક દિવસ આબુઆબુ દેશા-
ચાર મુજબ સ્ત્રી જળહેવતાની પૂજા કરવા જાય છે, તે જેને લોક
ભાષામાં અરમર ઝારવી કહે છે.

શનિ આદિતને મંગળે જુહારે જળ માય
 ઋષિ દુર્વાસા ઈમ બલ્યે પુત્ર વિદુષ્ટી થાય
 ગંડાંત રૂલ

મંડાં તઈ નરનારી હય જાયા ન જીવઈ કેઈ

જીવઈ તો જોગી હુવઈ કવિ હીર ઈમ કહાંતી ૩૧૧

ખાળક જન્મે ત્યારે રડયું હશે કે કેમ ? તેનો વિચાર કરતાં કહું છે કે—

મેષે વૃષે ચ સિંહે ચ મકરે ચ તથા તુલે
 અર્ધશબ્દઃ ઘટે કન્યે શેષે શબ્દ વિવર્જિતઃ

ખાળક શાના પાયે જન્મ્યું છે ? તે માટે જ્યોતિષ સારમા કહું છે કે

આર્દ્રાદિ દશ રુપાણાં વિશાખા ચાર લોહકં
 પૂર્વા સપ્ત તામ્રાણાં રેવતી ષડ્ હેમકં

ષાઠાંતરે—આર્દ્રાદ્રાદશ રોમ્યં ચ જ્યેષ્ઠા નવ તામ્રકમ્
 રેવત્યા અગ્નિ સુવર્ણં ચ શેષે લોહકં પ્રકીર્તિતમ્

વિષપુત્ર વિચાર—

ચોથ ચતુર્દશી ષષ્ઠી રેવા જાયા પુત્ર બંધન નહિ એવા
 એવા પુત્ર મત જણ્યુ જે ખાઈ કુટુંબ સહિત દાયણને ખાઈ
 નામ દીધાંતાં જોશો મરે પછી વિધાત્રા ચિંતવે તે કરે
 સહજેવ કહે તેનું શી કીજીયે હવન કરીને વૃષભ દીજીયે

વિષકન્યા વિચાર—

ચોથ ચતુર્દશી ષષ્ઠી જાણ્યુ વાર શનિ કે મંગળ બાણ્યુ
 જ્યેષ્ઠા મૂળ કે શ્રવણ્યુ સહી તે યોગે વિષકન્યા કહી
 આપ મરે કે માને મારે પિતા સહિત કુટુંબ સંહારે
 એમ કરતાં જો વિવા થાય તો ચોરી પહેલાં વરને ખાય
 દેવજોગે જો પરણી જાય તો પ્રજ્ઞા વિષ્ણુ જોવાને જાય
 પડવે છઠ અગોઆરસ બાણ્યુ વાર શનિ કે મંગળ બાણ્યુ
 રેવે કૃતિકા મૃગશીર સહી એ યોગે વિષકન્યા કહી

આપ મરે કે માને મારે પિતા સહિત તે કુટુંબ સંહારે
એવી સુતા મત જણને માર્ક સગાં સહિત સંહારે દાર્ષ
તેમ કરતાં તે મોટી થાય તો ચોરી પહેલાં વરને ખાય
તેથી પણ બે ચૂકી બચ તો પ્રજ્ઞા વિષ્ણુ બેવાને બચ

શાસ્ત્રમાં પણ—

દ્વિતીયા કૃતિકા ભૌમે ભરણી શનિ સપ્તમી
અશ્વેષા દ્વાદશી સૂર્યે વિજેયા વિષ કન્યકા

જન્મ કુંડલીમાં વિષકન્યા યોગ—

રિપુ ક્ષેત્રે સ્થિતો દ્રો તુ લગ્ને યદિ શુભગ્રહો
કૂર ક્રૈક તત્ર ભાતા ભવેત સ્ત્રી વિષકન્યકા

અર્થાત—કુંડલીમાં છઠ્ઠા સ્થાનમાં બે ગ્રહો હોય તેમજ
ભગ્નમાં પણ બે ગ્રહો તે પૈકી એક કૂરગ્રહ હોય તો તેવા યોગમાં
જન્મેલી કન્યા વિષકન્યા હોય છે. આ યોગો પ્રશ્ન કુંડલીમાં પણ
જોઈ શકાય છે.

આ સિવાય પણ બીજા કેટલાક અવલોગ છે. જેમ કે:—

શિવ ભરણી અહિ જલ વસુ દહન વિશાખા
ઈંદ્ર સ્વાતિ તિનોપૂર્વા યદ મતિ ગર્ગ મુનીંદ્રા
રિક્તા પૃષ્ઠી દ્વાદશી પાપ વાર અરૂ મૂલ
શિશુ જનને યદ યોગમે તેહી યમકનો ત્રિશૂલ
નંદા કૃતિકા લોમ સુત ભદ્રા અહી ખુધ યોગ
મધા જ્યા શુરુ શુક વસુ રિક્તાયુત સંયોગ
શનિ યમ પૂર્ણા યોગ યે રૂબ જન્મે યહી અંગ
શાંતિ કીયે જીવન રહે વિના શાંતિ તનુ ભંગ

ભરણી, કૃતિકા, આર્દ્રા, અશ્વેષા, વિશાખા, બ્યેષા, સ્વાતિ,
પૂર્વાશ્વિની, પૂર્વાષાઠા, પૂર્વાભાદ્રપદ અને ધનિષ્ઠા તથા મૂલ એ
ત્રણે, ૪, ૬, ૧૪, ૬, ૧૨ એ તિથિયો તથા શનિ, શુક્ર કે

મંગળ એ વારનો યોગ હોય અને તેમાં બાળક જન્મે તો યમ ત્રિશલ નામનો યોગ થાય છે. તેમાં જન્મલા બાળકને માટે શાંતિ કરવી, અન્યથા બાળકનો નાશ થાય છે.

તિથિ	વાર	નક્ષત્ર	યોગ
નંદા ૧-૬-૧૧	મંગળ	કૃતિકા	યમ ત્રિશલ
ભદ્રા ૨-૭-૧૨	બુધ	આશ્લેષા	„
બ્યા ૩-૮-૧૩	ગુરુ	મઘા	„
રિક્તા ૪-૯-૧૪	શુક્ર	ધનિષ્ઠા	„
પૂર્ણા ૫-૧૦-૧૫	શનિ	ભરણી	„

અશુભવેલા જન્મ—

અશ્વિની મઘમૂલાનાં પૂર્વાર્ધે બાધ્યતે પિતા
 પૂષાહિશાકપશ્ચાર્ધે જનની બાધ્યતે શિશોઃ ।
 દિનક્ષયે વ્યતિપાતે વ્યાધાતે વિષ્ટિવૈધૃતૌ
 શૂલે ગંઠે પરિઘે ચ વજ્રે ચ યમઘંટકે
 કાલ ગંઠે મૃત્યુયોગે દગ્ધયોગે સુહારુષ્ટે
 કૃષ્ણા ચતુર્દશી દર્શે તાતસોદર જન્મભે

જો ચિત્રાના પહેલા ચરણના પૂર્વાર્ધમાં (શરૂ થયાથી ૭ા ઘડી પર્યંત) બાળકનો જન્મ થાય તો છઠ્ઠે મહીને માતાનો નાશ થાય.

પુષ્ય અને મઘાના બીજા અને ત્રીજા ચરણમાં જન્મ થાય તો ત્રણ મહીને પિતાનો નાશ થાય.

પૂર્વાષાઠાના ત્રીજા ચરણમાં જન્મ થાય તો આઠમે મહીને ભાઈનો નાથ થાય.

ઉત્તરાશ્વિનીના પહેલા ચરણમાં જન્મ થાય તો બે મહીનામાં બાળક પોતે જ મરણ પામે.

વ્યતિપાત, વૈધૃતિ તથા સંક્રાન્તિ વખતે જન્મેલો બાળક હરિદ્રી થાય છે જો કન્યા જન્મી હોય તો દુઃખ અને સર્વનાથ થાય છે.

આશ્લેષાનું કૃણ નવમે મહીને, મૂળનું આઠ વર્ષે અને જ્યેષ્ઠાનું ૧૫ મહીનામાં કૃણ મળે છે.

અબુક્ત મૂળમાં જન્મેલા બાળકનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. પરીધ યોગમાં જન્મે તો પણ ખરાબ કૃણ મળે છે. સંધ્યા (સવાર તથા સાંજની) અને પર્વતિથિઓમાં જન્મનાર બાળકને પણ અશુભપણાનો દોષ લાગે છે.

ગંડાંતઃ પરિધઃ શૂલં વ્યતિપાતોડથ વૈધૃતિઃ
મૂલાશ્લેષા તથા જ્યેષ્ઠા યમઘટોડકંસંક્રમઃ
વજ્રગંડો મૃત્યુર્ભદ્રા વ્યાઘાતો દગ્ધવાસરઃ
અમા ચતુર્દશી કૃષ્ણા તાતસોદર જન્મલે
અવમં ગ્રહણું નિંદં જન્મકાલે શિશોચ્ચિકમ્
તદ્દોષ પરિહારાય શાંતિ કુર્યાધયથાવિધિઃ

—જ્યોતિર્મથુખે

અર્થાત્-ત્રણ પ્રકારના ગંડાંત (તિથિ, નક્ષત્ર, લગ્ન) પરિધ, શૂલ, વ્યતિપાત, વૈધૃતિ એ યોગ મૂલ, આશ્લેષા અને જ્યેષ્ઠા એ નક્ષત્રો, યમઘટ, જ્વાલામુખી આદિ યોગ સૂર્યસંક્રાન્તિનો સમય, વજ્ર, ગંડ, મૃત્યુ, ભદ્રા, વ્યાઘાત, દગ્ધ; અમાસ કૃષ્ણપક્ષની ચતુર્દશી, માળાપ તથા ભાઈનું જન્મનક્ષત્ર, તિથિક્ષય અને ગ્રહણનો ટાઇમ એમાંનો કાઈપણ યોગ બાળકના જન્મ વખતે હોય તો તે ખરાબ માનેલો છે. તેમજ ત્રણ પુત્રોના જન્મ પછી કન્યાનો જન્મ તથા

ત્રણ કન્યાના જન્મ પછી ચોથા પુત્રનો જન્મ થાય તો અશુભ છે. માટે શાંતિ કરવી.

કૃષ્ણ પક્ષની ચોદશમાં બાળક જન્મે તેનું ફળ

કૃષ્ણપક્ષે ચતુર્દશ્યાં પ્રસૂતો પદ્વિધક્લં
ચતુર્દશી ચ પદ્મભાગં કુર્યાદાદૌ શુભંક્લં
દ્વિતીયે ચ પિતૃહંતિ તૃતીયે માતરં તથા
ચતુર્થે માતુલં હંતિ પંચમે વંશનાશનમ્
ષષ્ઠે ચ ધનનાશાય આત્મનો વંશનાશનમ્
તસ્માત્સર્વપ્રયત્નેન શાંતિં કુર્યાત વિધાનતઃ

ગાય ઈત્યાદિ પ્રાણીનો પ્રસવ થાય તેના માટે પણ

લાનો સિંહગતે ચૈવ યસ્ય ધેતુઃ પ્રસૂયતે
મરણં તસ્ય નિદ્દિષ્ટં ષડ્ભિર્માસૈર્ ન સંશયઃ

આમાં વળી મંગળવારનો યોગ હોય તો વિશેષ ભય થાય

ઠિવા પ્રસૂતા વડવા શ્રાવણે ચ વિશેષતઃ
મઘ માસે યુધે ચૈવ પ્રસવેન્મહિષી યદિ
સિંહે ગવાદિ સૂચંતે સ્વામિનો મૃત્યુદાયકાઃ

સ્ત્રિયઃ પ્રસૂતા યદિ કાર્તિકે સ્યાત સિંહેગવા વૃશ્ચિકે કુંજરીણાં
કર્કે રબ્યાશિની રાસલીનાં મેધે ચોષ્ટ્રી સ્યાત્પ્રસૂતા હયા વા
જ્યેષ્ઠે ગિલાડી મહિષી ચ માધે મૃત્યુર્ભવેત વા સર્વદાદુઃખભર્તુઃ

નારચંદ્ર સસ્તમકમાં ગંડાંત વિચાર કરતાં લખ્યું છે કે:—

ગંડાંત સ્ત્રિવિધસ્તાન્યો નક્ષત્રતિથિલગ્નગઃ
નવ પંચ ચતુર્થ્યાંતે દ્વેકાર્ધ ઘટિકા મતા
ગંડાંતે ચત્કૃતં કાર્યં તત્સર્વં નિષ્કલં ભવેત
જન્મકાલે ચ ગંડાંતઃ પરિવાર ક્ષયંકરઃ
વૈધવ્યં ચ વિવાહાદૌ વિદ્યારંભે ચ મૂર્ખતા
કૃષિસ્તુ નિષ્કલા જ્ઞેયા ગૃહારંભે હરિદ્રતા
ગંડાંતેષુ ચ યે બતા નરનારી તુરંગમાઃ

સ્વગૃહે નૈવ તિષ્ઠતિ તિષ્ઠતિ ચ ભયાવહાઃ
 ભતો ન ભવતિ નરો માતુરપત્યૌર્ભવેત્ સ્વકુલહંતાઃ
 યદિ ભવતિ ગંડાંતે બહુ ગજતુરગો ભવેત્ ભૂષઃ
 પિતૃ માતૃક્ષયંકારિ પૌણ્ડ્ર ગંડાહ્લવઃ સુતઃ
 આશ્લેષા ગંડાંતે ખાલો બ્યેષ્ઠભ્રાતૃવિદ્ધાતકઃ
 ભત સ્ત્રિવિધગંડેડપિ ખાલકો દ્રવ્યઘાતકઃ
 ગંડાંતત્રિતયસ્યાંતે અમાયાં ભૌમવાસરે
 ચો ભતસ્ત્રિવિનાશાય સભવેત્ વિષપૌરુષઃ
 શન્યશ્લેષા દ્વિતીયા મા સપ્તમી ભૌમવારુણી
 કૃતિકા દ્વાદશી સૂર્યે અપત્યં વિષસંજ્ઞકમ્

ધલાત્મજ સૂર્યસૂતો દિનાધિપો ભદ્રા તિથિર્વારુણમાગ્નિશાત્રભક્
 મસ્ય પ્રસૂતિર્ભવતીહ કાલે વિષાંગના સા પરિવર્તનીયા

અર્થાત્—ગંડાંતના ત્રણુ લેહ છે. (૧) તિથિગંડાંત (૨) નક્ષત્ર
 ગંડાંત અને (૩) લગ્ન ગંડાંત ૫-૧૦-૧૫ આ તિથિઓનો
 ઉતરવાનો અને તેમના પછીની તિથિને જોડવાનો સંધિકાળ તે
 તિથિ ગંડાંત. આશ્લેષા, બ્યેષ્ઠા તથા રેવતી એ નક્ષત્રો તથા
 તેમની પછીનાં નક્ષત્રોનો સંધિકાળ અને કર્ક, વૃશ્ચિક તથા
 મીનના તેમની પછીની રાશિયો સાથેના સંધિકાળને ગંડાંત કહે
 છે. આ ગંડાંત યોગમાં જે બાળક જન્મે તે માતાપિતાનો તેમજ
 દ્રવ્યનો નાશ કરનાર હોય છે. જે ગંડાંતમાં જન્મેલું બાળક દૈવયોગે
 ભૂવી ભય તો મહાભાગ્યશાળી નિવડે છે.

ગંડાંતમાં જન્મેલું બાળક કે ઘોડાનું વછેડું પોતાના ઘેર
 રહે નહિ, રહે તો ભયપ્રદ છે.

બ્યેષ્ઠાના ગંડાંતમાં જન્મેલો પિતાનો ઘાત કરે છે. આશ્લેષાના
 ગંડાંતમાં જન્મેલો બાપનો ક્ષય કરે છે. રેવતીના ગંડાંતમાં જન્મેલો
 માતાનો નાશ કરે છે.

નક્ષત્ર ગંડાંત સમય ચાર ઘડીનો હોય છે. તેમજ તિથિ
 ગંડાંત પણ ચાર ઘડીનો હોય છે.

તિથિ ગંડાંત, નક્ષત્રગંડાંત તથા લગ્ન ગંડાંત વિવાહ, પ્રમાણ્ય તેમજ જન્મકાળમાં અશુભ છે. માટે જન્મ વખતે હોય તો શાંતિ કરવી. બીજા પ્રસંગોમાં ત્યાગ કરવો.

આશ્લેષા જન્મ વિચાર

સાઠિ ઘડી અશ્લેશરિસિ પંચ ઘડી પચ નીચ
પાંચે જનુ પરિબ્રમણ મુખ સાતાં અઠ ગુઝ ૩૧૨
આઠ નાભિ બહુ વ્યાધિકર હીચે રાજ દુમ હોઈ
હત્યારો કર આઠે રોગી દુમ ભુજ લેઈ ૩૧૩
કાંધે દશકંધો ધરી છએ વચણે પિતુ (પ્રિય) હંતિ
પદ્ મસ્તક ભોગો સહિત ભેતીષ હીર કહંતિ ૩૧૪

આક્રીક્ષણ—

સર્વાંશે પ્રથમં રાજ્યં દ્વિતીયે તુ ધનક્ષયઃ
તૃતીયે જનની નાશશ્ચતુર્થે મરણ્યં પિતુઃ
આશ્લેષા પુરુષાકાર કલ્પના

સ્થાન	પમ	જનુ બુટણુ	ગુણ	નાભિ	હૃદય	હાથ	ભૂજ	ખભા	મુખ	માથું
ઘડી	૫	૫	૮	૮	૨	૮	૨	૧૦	૬	૬
ક્રમ	નેષ	મમણુ	મુખ	બહુ વ્યાધિ	રાજ્ય વૈભવ	હત્યારો	રોગી	ભાર- વાહક	પિતુ- નાશ	ભોગ યુક્ત

આશ્લેષાનો પહેલો, મૂળનો છેલ્લો, તેમજ વિશાખા અને જ્યેષ્ઠાના પહેલા ત્રણ પાયા જન્મ વખતે હોય તો દોષ લાગે નહિ. કહ્યું છે કે—

આશ્લેષા પ્રથમઃ પાદઃ પાદો મૂલાંતિમસ્તથા
વિશાખા જ્યેષ્ઠયોરાધાસ્રયઃ પાદાઃ શુભાવહાઃ

—જ્યોતિર્મયુષ

આશ્લેષામાં જન્મેલું બાળક પોતાના વિવાહ પછી સાસુનો નાશ કરે છે. મૂળમાં જન્મેલું સસરાનો નાશ કરે છે. વિશાખામાં દિયરનો નાશ કરે છે.

भयानुं कृण—

भया यः प्रथमे राक्ष्यं शत्रु पक्ष क्षयंकरी
द्वितीये पशु पीडा य तृतीये भ्रातृ नाशनं
चतुर्थे कुटुंबं नास्ति यत्र नतो लविष्यति

न्येष्टानुं कृण—

आद्य पादोऽयम् इति न्येष्टायां द्वितीयेऽनुम्
तृतीये जननी नाशः स्वात्मानं य तुरीयके
न्येष्टाद्ये न्येष्टं इति द्वितीये य धनक्षयः
तृतीये जननी इति चतुर्थः पितृघातकः
न्येष्टानुं छ छ घडी परत्ये कृण

घडी	कृण
१	भान्ती माने अराय
१२	भाना आपने जैन साइट अराय JAIN SITE
१८	भाभाने <small>केनम् जयति वासनम्</small> ”
२४	भाताने ”
३०	भाणकने पोताने ”
३६	जात्रजनो (पितराध्या)ने ”
४२	भाता तथा पितानां कुटुंबीञ्जाने ”
४८	भोदाभाषने ”
५४	ससराने ”
६०	सर्वे जनाने (कुटुंबीञ्जाने) ”

મૂલ ચક્રી વિપરીત ફળ ચારે પાયે વિચાર
બ્રહ્મ વચન સાંભલી કરી ક્રીને શુભ આચાર ૩૧૫

ચરણ પરત્વે ફળ—

જ્યેષ્ઠામાં મૂળથી વિરુદ્ધ રીતે ચરણ ફળ મળે છે. મૂળનું
ચરણ ફળ નીચે મુજબ છે.

મૂલાઘ ચરણે તાતાં દ્વિતીયે જનનીં તથા
તૃતીયે તુ ધનં નશ્યેત ચતુર્થો હિ શુભાવહઃ

અંધકાર પણ કહે છે—

પહેલે પાયે બાપ બામ બીજે પાયે માય
ત્રીજે પાયે ધન જાય ચોથે પાયે સુખ થાય

કેટલાકના મતમાં પહેલા પાયામાં જન્મ હોય તો સંતતિને
ખરાબ ફળ મળે છે. બીજામાં હોય તો મોસાળમાં ખરાબ ફળ
માય છે.

પ્રથમે પિતરં હંતિ દ્વિતીયે માતરં તથા
તૃતીયે ધનનાશં ચ ચતુર્થે માતુલક્ષ્યઃ

મૂલસ્ય પ્રથમે પાદે પશુપીડાશ્ચ જાયતે
ચરણે દ્વિતીયે જાતા સર્વ સૌખ્ય શુભપ્રદા

તૃતીયાંશિ ચ મૂલસ્ય પિતૃપક્ષ વિનાશનં
ચતુર્થાંશિ ચ યે જાતા માતુલસ્ય ક્ષયંકરાઃ

મૂલ જન્મ વિચાર

બાપ આસાદે આસુયે બાદ્રવ માસ જ ચ્યાર
મૂલ સ્વરગે વાસો વસૈ ન કરે દોષ લગાર ૩૧૬

चउभास पातालर्ध वसै मूल वसर्ध वैशाख
जिहुं हागुण्य भागशीरर्ध टाले हूपण्य हाह ३१७

त्रैत्रर्ध पोसर्ध कातीयर्ध श्रावण्य भास न च्यार
भानवलोड मूलरिसि वसतो करर्ध विकार ३१८

भास	मूलनो वास	इल
माघ भाषाढ भासो भाद्रपद	स्वर्गंभां	अेण्ड
वैशाख जेठ हागुण्य भागशर	पातालभां	अेण्ड
त्रैत्र पोष अतिंठ श्रावण्य	मृत्युलोकांभां	नेण्ड

तिथिवारं च नक्षत्रमेकीकृत्वा नियोजयेत्
त्रिभिश्च इरते भागं शेषे मूलस्य लक्षण्युम्
अेके च वसते स्वर्गे द्वाभ्यां पातालके तथा
शून्ये मनुष्य लोकेषु अेवं मूलस्य लक्षण्युम्
स्वगे मूले भवेद् राल पाताले सुभसंपदा
इहाचित मृत्युलोकेषु धनधान्य दुलक्षयः

કોઈકના મતમાં—

માસ	મૂલનો વાસ	ફળ
અષાઢ, ફાગણ, માઘ, વૈશાખ	પાતાલમાં	નેષ્ટ
શ્રાવણ, કાર્તિક માગશર ભાદરવો	સ્વર્ગ	શ્રેષ્ઠ
આસો, પોષ જેઠ, ચૈત્ર	મૃત્યુલોક	નેષ્ટ

ત્રીયા પંચમી સત્તમી આરસી તેરશી મૂલ
 ઇયાં પાંચાં તિથિ હીર કહે સરત્રે સુખ અતુલ ૩૧૯
 પડિવા દશમી ચઉદ્દશી અમાવસી પુનમ પંચ
 તે તિથિએ પાતાલ વસે મૂલ કર્ષ નિરવંશ ૩૨૦
 ણીય ચઉથી છઠી અકૃમી નવમી ને ઇગ્યારી
 મૂલ વસે માનવ મહિ દુઃખ હીયે નરનારી ૩૨૧

તિથિ	મૂલનો વાસ	ફળ
૩, ૫, ૭, ૧૩, ૧૨	સ્વર્ગમાં	શ્રેષ્ઠ
૧, ૧૦, ૧૪, ૩૦, ૧૫, ૫	પાતાલમાં	નેષ્ટ
૨, ૪, ૬, ૮, ૯, ૧૧	મૃત્યુલોકમાં	નેષ્ટ

કોઈના મતમાં પાતાલમાં (તિથિ પરત્વે) હોય તો તેનું ફળ શ્રેષ્ઠ છે.

કુલ સંહાર યોગ

કર વાર બુધ ચઉદશી સુદી આપઠ દુઃખ મૂલ તિમકિસણ્ણુ ત્રીયાનેદશમી શનિરવિભોમ બુધ મૂલ કરર

રવિ, શનિ, મંગળ, બુધને વારની સાથે સુદ ૧૪ ને મૂળ હોય તો નેષ્ટ છે. તેમજ રવિ, શનિ, મંગળ કે બુધવારની સાથે વદ ૩ કે ૧૦ ને મૂળ હોય તો પણ નેષ્ટ છે.

(કુલ સંહાર યોગ)—

તૃતીયા દશમી કૃષ્ણા શનિ ભૌમાર્ક સંયુતા
જાતઃ શુક્લ ચતુર્દશ્યાં મૂલે સંહરતે કુલમ્

કૃષ્ણે તૃતીયા દશમી વલર્કે ચતુર્દશી જાર્કિ મહિજવારા
એ જન્મકાલે કિલ યસ્ય મૂલ ઉન્મીલનં તત્કુરુતે કુલસ્ય

દિવા સાયં નિશિ પ્રાતસ્તાતસ્ય માતુલસ્ય ચ
પશુનાં મિત્રવર્ગસ્ય કમાન્મૂલમનિષ્ટમ્
દિનજઃ પિતરં હંતિ રાત્રિ જાતસ્તુ માતુલાન્
સંધ્યાકાલે પશુન્હંતિ પ્રાતર્જાતસ્તુ પાંધવાન્

—માનસાગરી પદ્ધતિ

મૂલ નક્ષત્રમાં વાર પરત્વે ફલઃ—

સ્વો પ્રતાપી જલવાંશ્ચ દુષ્ટ શ્રદ્ધે સુખી ભૂત યુતો જહાંગઃ
કુનેડતિ હિંસ્રશ્ચપલોડતિ તીક્ષ્ણો બુધેડતિ વક્રો વહ્નિનં પ્રિયઃસ્યાત્
શુરો કૃપાલુ મતિમાન્ સુશીલઃ શુક્રે સુનીતિઃ સ્મરકેલિ કર્તા
મંદે ચ મૂર્ખો હૃદ્યાતિ દુષ્ટ સ્ત્વેવાવિધં વારફલં દદાતિ

અબુકત મૂલ લક્ષણુ

મૂલસ્યાહો દ્વિધટિકા જ્યેષ્ઠાન્તે ઘટિકાદ્વયમ્
અબુકતં તત્ર વિજાનીયાતત્ર જાતં શિશુ ત્યજેત્

લક્ષ્મીના મતમાં જ્યેષ્ઠાની છેલ્લી એકજ ઘટી લેવી જોમ છે. અબૂકત મૂલમાં જન્મેલાને ત્યજ દેવો અથવા માતાપિતાએ આઠ વરસ સુધી તેનું મોં નહિ જોવું, એવો શાસ્ત્રકારોનો મત છે.

મૂલ પુરુષાકાર

મૂલ પુરુષ લિખી હીર કહે સાઠ ઘડી પરમાણુ
 પાંચ ઘડી શીર રાજ હુવે પાંચ વયણે પ્રિયહાંણુ ૩૨૩
 આઠ કંધે કંધો ધરી આઠ ભુજૈ દુઃખ દેધ
 બિહુ ઘડી બિહુ કર વિતક્ષય હીએ આઠ મુખ દેધ ૩૨૪
 નાભિ મરણુ બિઘડી હીએ દશ ગુઝૈ સ્ત્રીસંગ
 દેશ ભમેઈ જંધા છએ છએ ચરણુ મૃત અંગ ૩૨૫

સ્થાન	માથું	મુખ	ખજા	નામ ભુજા	જમણી ભુજા	ખે હાથ	હૃદય	નાભિ	ગુહા	જંધા	પગ
ઘડી	૫	૫	૮	૪	૪	૨	૮	૨	૧૦	૬	૬
ફળ	એક છત્ર લાભ	પિતા- નો નાશ	એક	બલ હયા કરે	મોસા ળ પક્ષ નોનાશ	ધન ક્ષય	મુખ	મૃત્યુ	ઓ મુખ મળે	દેશ ભમણુ	મૃત્યુ

મસ્તકે ઘટિકાપાંચ વહને પાંચ પ્રકીર્તિતા
 ક્રોસ્કંધો ચ ચત્વારિ ક્રો બાહુ ચ ચતુઃ ચતુઃ
 ક્રો કરા વેકમેકં ચ હૃદયે ચૈવ ચાષ્ટકં
 ક્રો નાભો સ્થાપયેતત્ર ગુહ્યે દશ કમાદિશેત
 ક્રો જાનૂ ચ ત્રયસ્રય ક્રો ચરણો ચ ત્રિકંત્રિકમ

ફલ—

સ્મતકે ધાર્યંતે છત્રં મુખે ચ પિતૃઘાતકઃ
 સ્કંધે સ્કંધ ધરો બાહો ભુજ્યાં લક્ષ્યાં પતિઃ

वाम करे प्रसङ्गत्या दक्षिणे मातुलक्ष्यः
 हृदये रान्य लाभाय स्वयं नाभौ न श्रवति
 शुद्धे जतो विलासी च वृद्धावस्थां सुप्ते नयेत्
 न श्रवेद्दाम जनौ च दक्षिण जनौ मङ्गाधनी
 वामपादे श्रवेत्सुखं दक्षपादे न श्रवति
 धनधान्य समृद्धः स्यान्भूवपुरुषलक्षणम्

पाठान्तरे—

छत्रलाभं शिरो बाणे वहने पितृघातकः
 स्कंधे च स्कंधिलो भालो कुञ्जोरसुरो भवेत्
 हस्तयोर्जनितो भालो प्रसङ्गत्यां करिष्यति
 हृदये जनितो भालो ध्रुवं रान्यधरो भवेत्
 यो भालो जनितो नाभौ सोवश्यं नैव श्रवति
 शुद्धे भालस्तु यो जतो वृद्धत्वे च सुभावहः
 जंघायां भ्रमते भालः पादन्ततो न श्रवति

मूल चरञ्च विचार

पहले पाये आप क्षय भीजैं पायें भाय
 त्रीजैं पायें धन भ्रमैं योथैं पाये सुभहाय ३२६
 प्रथमे पितरं हंति द्वितीये मातरं तथा
 तृतीये धननाशं च चतुर्थे मातुलक्ष्यः

भर्तांतरे—

मूलाद्य चरञ्चे तातं द्वितीये जननी तथा
 तृतीये तु धनं नश्येच्चतुर्थो हि शुभावहः

मूल तत्र आकार

जयो जतक मूल रिसि ठनीईं तत्र आकार
 साठी घडीनो भेद लही कहीयठं हीर विचार ३२७
 मूलै चार घडी प्रथम संशय धाले मूल
 सात घडी थंलै पछी लिभमी न रहै मूल ३२८

આઠ છાલે બંધવ દુખી હશે દુખ મામા શાખી
નવ પાંને પરિજન ગમે પાંચ કુસુમે સુખદાઈ ૩૨૬

ફલ છ ઘડી રાજપદ પામે પુન્ય પ્રમાણુ
શીખાએ અગ્યાર ઘડીય જે તસ તુછ આયુ બાણુ ૩૩૦

મૂલ વૃક્ષ વિચાર—

સ્થાન	મૂલ	સ્તંભ ચક્ર	છાલ	ડાળીયો	પાંદડાં	ફલ	ફલ	ટોચ શીખા
મટિકા	૪	૭	૮	૧૦	૯	૫	૬	૧૧
ફળ	અવિત સંશય	લક્ષ્મી નાશ	ભાઈને દુઃખ	મામાને દુઃખ	સંતાન હીન	સુખ	રાજ્ય પદલાભ	અસ્વાયુઃ

મતાંતરમાં—

સ્થાન	મૂલ	ચક્ર	છાલ	ડાળીયો	પાંદડાં	ફલ	ફળ	ટોચ
મટિકા	૪	૭	૮	૧૦	૯	૫	૬	૧૧
ફલ	પિતાનો નાશ	ધનનો નાશ	ભાઈનો નાશ	મામાનો નાશ	પરિવારનો નાશ	મંત્રી યાય	રાજ્ય યાય	અસ્વાયુઃ

વેદા સસ ગભાઃકાષા ખેટાઃ બાણુશ્ચિ પટ્ શિવા
મૂલે સીંલત્વયા શાખા પત્ર પુષ્પ ફલે પરે

પરે એટલે ટોચમાં

મૂલ વૃક્ષ વિભાગેષુ મંગલં હિ ફલે હલે
અમંગલં ફલં વિદ્યાચ્છેષ ભાગેષુ નિશ્ચિતમ્

मूल स्त्री यक

हीर कहे स्त्रीरूप लिपि चार घटी शिर डाम
 यडिपायां तो मूल गर्भे सुभे छये धनसाज ३३१

पंच कंठ सोडागणी पंच हीयध कुटिलाध
 चार लुण लिपिभी लहै यिहुं कर धरम भिलाध ३३२

पिता लार आठे उदरै पुंठीरणी त्रिहुं पुक
 १मिहुं जंघे मामा दुषी अथवा लाध जिहुं ३३३

२मिहुं गुण्णे महमत पद ३मिहुं नाकी यिहुं लाध
 नव पाये विधवा पणो पामै करम पसाध ३३४

मूल स्त्रीयक विचार—

शीर्षे घटिका अत्वारि पशु नाश करी स्मृता
 सुभे च षट्कं ज्ञेयं धनधान्यं हानि करी लवेत्
 कंठे भाषा धनधान्यं सुभे सोलाज्यहायिनी
 इहये कुटिला ज्ञेया घटी पंच प्रकीर्तिता
 आहुष्यां षट्कं ज्ञेयं धनधान्य समन्विता
 करे वेदास्तथा प्रोक्ता हान धर्मवती लवेत्
 शुद्धे ज्ञता तथा वेदा मानिनी कामिनी लवेत्
 जंघायां युगलं ज्ञेयं ज्येष्ठं मातुलघातिनी
 ज्ञानुष्यां स्थाप्यते वेदा ज्येष्ठमंधु विनाशिनी
 अरुणे दशकं ज्ञेयं विधवा सा प्रजयते

विभाग	माथुं	सुभ	कंठ	इहय	आहु	हाथ	गुण	जंघा	जनु	पम
घटिका	४	६	५	५	६	४	४	२ ८	४ ८	१०
इल	पशु नाश	धन हानी	धन धान्य साज	कुटिला	धन धान्य साज	हान धर्म	कामि नी	मोटा मामा नोनाश	मोटा लाध नोनाश	विधवा

અહીં જ'ધામાં એ એમ પાઠ છે. પણ આઠ જોઈએ, તેમજ જાનુમાં પણ આઠ જોઈએ. તે જ ઘડીનો મેળ રહે. તેમજ ઉદર, નાભી અને પુંઠ એ ત્રણ વિભાગ નથી. તેનો ખ્યાલ રાખવો જોઈએ.

અંચકારના મતમાં—

વિભાગ	માથુ	સુખ	કંઠ	હૃદય	જીભ	હાથ	ઉદર	પીઠ	જ'ધા	ગુલા	નાભી	પગ
પટિકા	૪	૬	૫	૫	૪	૪	૮	૭	૪	૪	૪	૬
ફલ	પથુ નાશ	ધન કાની	સૌભાગ્ય	કૃતિલ	લક્ષ્મીવાન	ધર્મિષ્ઠ	પિતાનાશ	ભાઈ ભાઈ મુક્ત	મેટા મામા નેદુઃખ	મદો-મત્ત	ભાઈનો લાભ	વિષવા

મૂલ ચરણ વિચાર સ્ત્રી માટે વિશેષ

પ્રથમ પાયે ચઉપદ મમઈ દુઃખ પાયે સુખ મહાત
ત્રીજ પાયર દુઃખ દીમઈ ચઉથે પાય મુશાત ૩૩૫
સ્ત્રીને માટે મૂલચરણ વિચાર

ચરણ	ફલ
૧	પથુ નાશ
૨	સુખ
૩	પિયરીયનિ દુઃખ
૪	મેસાળમાં દુઃખ

ચાર જન્મ યોગ

પૂજા પુનર્વસુ કૃતિકા ઉ. ફા. ઉપા. વિશાહ
ભદ્રા તિથિ રવિ ભોમ શનિ જન્મ દુવઈ અવરાહ ૩૩૬

તિથિ વાર રિસી લગન ચિહ્નું જોઈલ જનમે અંત
તે નર પર પુરુષાં થકી જાયો કહે મહંત ૩૩૭

બરજ યોગ—

વેદા વસુ રત્ન તિથિશ્ચ યોગે પૂર્વાત્રયં લોમ રવિગુરુશ્ચ
એતસ્ય યોગે ચે ગર્ભજાતા બરસ્ય પુત્રા મુનયેઃ વદન્તિ
ચાથ નુમને ચોદશ જાણુ વાર શનિ કે મંગળ લાણુ
ઉત્તરાત્રયને ખાળક જાયો સહદેવ કહે એ ધીજ પરાયો
પડવે છઠ અગીઆરસ જાણુ વાર શનિ કે મંગળ લાણુ
ઉત્તરાત્રયને ત્રીજે પાય નિશ્ચે ગર્ભ પરાયો થાય
બર સાથે સંયોગ કયાં થયો છે ?

મંગલ જંગલ, સેહેજે શનિ, સૂરજ વાડા માંચ
સમજી ઓલોઃ જોતથી નહિતર ખાડા માંચ

અથવા—

જૈન સાઈટ
JAINSITE

મંગલ જંગલ સહેજે શનિ સૂરજ વાડી માંચ
જોથી સમજ્યા વગર ઓલીશ તો ઓડું કહેતાં કેદમાં જઈશ

બર પુરુષની જાતિ—

ઉપરના યોગમાં જો મંગળવાર હોય તો ક્ષત્રિ, શનિવાર
હોય તો હલકી જાતિ અને જો રવિવાર હોય તો ઉંચ કોમનો
બર જાણવો.

બરની ઉંમર—

જન્મ લગનના જેટલા અંશે ગયા હોય કે ઉત્તરાના ત્રીજા
ચરણની જેટલી થકીઓ હોય તે ઉપરથી બર પુરુષની
ઉંમર જાણવી.

જો અંશ થોડા હોય તો ઉગતી ઉંમરનો, મધ્ય ભાગે હોય
તો પ્રૌઢ યુવાન અને છેલ્લા અંશે હોય તો વૃદ્ધાવસ્થાનો બર
પુરુષ જાણવો.

જન્મ વખતે ગૃહદ્વાર જ્ઞાન—

જન્મ લગ્નમાં મેષ રાશિ હોય તો	પૂર્વદિશામાં ઘરનું	દ્વાર હોય
” વૃષભ ”	” પશ્ચિમ	”
” મિથુન ”	” ઉત્તર	”
” કર્ક ”	” પૂર્વ	”
” સિંહ ”	” દક્ષિણ	”
” કન્યા ”	” ઉત્તર	”
” તુલા ”	” પૂર્વ	”
” વૃશ્ચિક ”	” ઉત્તર કે પૂર્વ	”
” ધન ”	” ઉત્તર	”
” મકર ”	” દક્ષિણ	”
” કુંભ ”	” પૂર્વ	”
” મીન ”	” ઉત્તર	”

અથવા લગ્નને દ્વાદશાંશ જે હોય તેની રાશિની દિશા પ્રમાણે ઘરનું દ્વાર હોય છે.

મેષ, તુલા, વૃશ્ચિકમાં	પૂર્વ દ્વાર
ધન, મીન, મિથુન, કન્યા	ઉત્તર દ્વાર
કર્ક, વૃષભ, કુંભ	પશ્ચિમ દ્વાર
સિંહ, મકર	દક્ષિણ દ્વાર

સૂત્રિકાગૃહ જ્ઞાન:—

જીર્ણોજીર્ણું નવં દગ્ધં વિચિત્રં દદમુત્તમમ્
ખલ્લિકેશનિ તો ગૃહં પ્રતિવેશમોપગે તથા

સૂત્રિકાગૃહની આબુખાબુના વૃક્ષાદિનું જ્ઞાન—

લગ્નને પૂર્વ દિશા માની તેની આબુખાબુનાં સ્થાનોને બીજી દિશાઓ સમજવી, અને શ્રદ્ધા અનુસાર ફળ કહેવું.

જેમકે જ્યાં ચંદ્ર શુક્ર હોય ત્યાં વાવ, કુવા ઇત્યાદિ જલાશય અથવા દૂધાળ વૃક્ષ હોય, મંગળ હોય ત્યાં બગેલી જમ્યા,

ઈંટોનો ઢગલો અથવા ખોજડો કે ખાવળ ઈત્યાદિ કાંટાળાં વૃક્ષ હોય. ભુધ હોય ત્યાં ઉકરડા અથવા ફળવાળાં વૃક્ષો હોય, ગુરુ હોય ત્યાં દેવમંદિર, પુણ્યથાળા અથવા ફળદ્રુપ વૃક્ષો હોય, શનિ હોય ત્યાં કે રાહુ હોય ત્યાં ખાડા હોય છે.

દીવાનું જ્ઞાન—

સૂર્ય મેષ કે વૃષભનો હોય તો પૂર્વદિશામાં દીપ હોય છે. મિથુનનો સૂર્ય હોય તો અગ્નિ ખુણામાં, કર્ક અને સિંહનો સૂર્ય હોય તો દક્ષિણ દિશામાં, કન્યાના સૂર્યમાં નૈઋત્ય ખુણામાં, તુલા અને વૃશ્ચિકના સૂર્યમાં પશ્ચિમ દિશામાં, ધનના સૂર્યમાં વાયવ્ય ખુણામાં, મકર અને કુંભના સૂર્યમાં ઉત્તર દિશામાં અને મીનના સૂર્યમાં ઈશાન ખુણામાં દીપક હોય છે.

સૂતિકાગૃહમાં કેટલી સ્ત્રિયો હતી તે ?

જન્મ લગ્નથી લઈ છઠ્ઠા સ્થાન સુધીમાં જેટલા શ્રેણી હોય તેટલી સ્ત્રિયો (પ્રસૂતિ કરાવનાર) હોય. સાતમા સ્થાનથી લઈ લગ્ન પર્યંત જેટલા શ્રેણી હોય તેટલી સ્ત્રિયો પ્રસૂતિગૃહની બહાર (બારણા બહાર) હોય છે.

જન્મપત્રિકા બનાવતાં તેનું કર્તુ નામ આવે તથા શું ફળ થાય ?

તિથિવારં ચ નક્ષત્રં નામાક્ષર સમન્વિતં
વેદેન હરતે ભાગં પત્રી નામ વિશેષકમ્
વ્યોમા ઘોમા તથા મૂર્ધ્ના પદ્મા ચૈવ ચતુર્થકં
જન્મપત્રી યદિ નામ યો બનાતિ સ પંડિતઃ
વ્યોમાયાં પિતૃહાનિઃ સ્યાત્ઘોમા માતૃક્ષયંકરી
મૂર્ધ્ના આયુઃ કરી બાલે પદ્મા શ્રેયઃ પ્રદાયિની

આયુર્હા બહુવાની રીત—

પરમાયુઃ પ્રમાણેન ગણયેત ગતનાડિકા
નક્ષત્રસ્થ હરેભાગં નવત્યામં વિનિર્દિશેત

બીજી રીત—

જે વખતે (જે દિવસે) જન્મોત્તરી કરાવવા આવે તે દિવસનું નક્ષત્ર જન્મ નક્ષત્રથી જેટલામું થતું હોય તેમાં જન્મ નક્ષત્રથી સૂર્ય નક્ષત્ર સુધીની સંખ્યાનો આંક ઉમેરી સરવાળાને ત્રણનો ભાગ આપવો. એક કે જે વધે તો આયુષ્ય લાંબું છે માટે જન્મપત્રિકા કરવી. અને શૂન્ય વધે તો બાળક અસ્પાયુ છે, તેમ જાણવું અને જન્મપત્રિકા ન કરવી.

કેન્દ્રાર્કસંખ્યા ત્રિગુણું વિધાય રાહવાર સૂર્યાર્કિ વિદાય આંકું
એકીકૃતં તદ્ વીજનેન નૂનં આયુઃ પ્રમાણું કથિતં મુનીરેઃ

પુરુષાકાર ચક્ર

રવિ રિખથી જનમ રિસી શીશે ત્રણ નૃપમાન
ત્રિ વદને મીઠો જીમે કંઠે પંચ પરમાન ૩૩૮

દુમ કંધે કંધો ધરે જે જીવ હુવઈ ચોર

જે રિસી જે કર દાન દીએ પંચ રહયે ચકોર ૩૭૬

દમ નાલિ સંતોષ કરઈ ગુજૈ એક પરિ જોઈ

જંઘા દુમ પર ખંડે ભમઈ ખટ પાયે આયુહીન ૩૪૦

સૂર્ય પુરુષાકાર ચક્ર

રવિનક્ષત્રથી જન્મનક્ષત્ર સુધી ગણવાં

રથાન	માયું	મુખ	ખલા	ખાહુ	હાય	હૃદય	નાલિ	ગુજ	જંઘા	પર
નક્ષત્ર સંખ્યા	૩	૩	૨	૨	૨	૫	૧	૧	૨	૬
ફળ	રાજ સન્માન	મિષ્ટાન્ન ભોજી	મુખ ચોર	હાતાર	ચતુર સંતોષી	ક્ષય	પરદેશ ભમણ	અસ્પાયુ		

રવિચક્રં પ્રવક્ષ્યામિ બાલાનાં તુ હિતાય વૈ
યસ્મિન્નૃશે ભવેત્સૂર્યાસ્તિદાહો ત્રીણિ મસ્તકે

शीर्षे त्रीणि मुपे त्रीणि ऐकैकं स्कंधयोर्द्वयोः
 ऐकैकं आहु युग्मे च ऐकैकं करयोर्द्वयोः
 हृदये पंच ऋक्षाणि ऐकं नाभौ प्रदापयेत्
 ऐकं गुह्य प्रदेशे च ऐकैकं ज्ञानुनि द्वयोः
 पादे च षट् ऋक्षाणि पादयोश्च नियोजयेत्
 पादे यादपायुधी चैव जये च ब्रह्मणुं भवेत्
 परदारो रतिर्गुह्ये असंतुष्टस्तु नाभिजे
 हृदये धृश्विरं विधात् पाणिभ्यां तस्करो भवेत्
 स्थानं ब्रह्मो भवेत् आहोः कंधे दशकंधरो भवेत्
 मुपे भिष्टान्न लोलं च पटवधं तु भस्तके
 शतवर्षाणि लवेदेव शिरे ज्ञानु न संशयः

स्त्रियाकार चक्र

रवि रिसिथी जनभरिसि त्रय शिरे दुःभकार
 मुपे सप्त भीडां चयन कुभ आठे पति धार ३४१
 हृदये नाभि त्रय त्रय रिसि सुभष्णी सुभ संतान
 त्रय गुणजे गणिका ह्रुवै जनम समय ये ज्ञान ३४२

स्त्रियाकार चक्र

स्थान	मायुं	मुप	स्तन	हृदय	नाभि	शुभ
संख्या	३	७	८	३	३	३
इण	दुःभदाठ	भीडीवाणी	पतिवस्त्रल	सुभी	संततिलाभ	वेश्मा

शनि चक्र

शनि वासो नर अंगमां गिष्ठीये रिसी सगवीस
 धावर (नाम) रिसी ध्रुम मुह ठवि पीछे गणो सु जगीस ३४३

ગુળને દુધ નયણાં દુધ તિય સિર પંચ હીયેણુ
 વામે હાયે ચઉ રિસી તિન્નઈ વામ પયેણુ ૨૪૪
 તિણુ દિયો દાહિણુ પગઈ દાહિણુ કર ચઉ ઠાય
 શનિ (નામ) રિસી આવઈ જહાં નેહનો ફલ સમઝાય ૩૪૫
 મુખે વિરોધ ગુળને અચુહ નયણુ મિલાવે મિત
 સિર ભૂપતિ હીયડે સુખી વામ કરે ચલાચિત ૩૪૬
 બિહુ પાયે પરિભ્રમણુ કરે કરદાહિણુ બહુ વિત
 થાવર વાસો હીર કહે ધમ લીયો જોઈ વિચિત ૩૪૭
 શનિ ચક્ર

સ્થાન	મુખ	ગુણ	નેત્ર	માથું	હૃદય	વામ હરત	વામ પગ	જન્મણો પમ	જન્મણો હાથ
સંખ્યા	૧	૨	૨	૩	૫	૪	૩	૩	૪
કૃત	વિરોધ	અચુક	મિત્ર લાલ	ભૂપતિ	સુખ	ચલ ચિત	ભ્રમણુ	ભ્રમણુ	બહુધન લાલ

રવિ પુરુષાકાર ચક્ર ઉપરથી આયુર્દર્શ બાણવાની રીત
 શિરે મુખે વરસાં સઉ ચુરાશી ખંધેણુ
 બાંહી બાણું જીવશે છ ઉણાં હત્યેણુ
 હીયે પચાસાં જીવશે નાભી જીવે ત્રીસ
 જણણી શું દુઃખ હોયશે પગે પુરાં વીસ

અથવા બીજી રીત—

જન્મની તિથિને ૧૩ થી ગુણવી. વારને ૨૦ થી ગુણવા.
 નક્ષત્રને ૬ થી ગુણવા, યોગને ૧૧ થી ગુણવા અને કરણને ૭ થી
 ગુણી બધા ગુણાકારોનો સરવાળો કરવો અને તેને ૧૦૦ થી
 ભાગ આપવો. જેટલા શેષ વધે તેટલા વર્ષનું આયુઃ બાણવું.

त्रीं रीत—

तिथिने १३ थी शुष्णवा, वारने २३ थी शुष्णवा, नक्षत्रने ६ थी शुष्णवा, योगने ११ थी शुष्णवा अने तेमां जन्म नक्षत्रनी घडीयो युक्त करवी. अधानो सरवाणो करी तेने सोथी बाग आयवो. भाकी रडे तेटलां वर्षंतुं आयुर्दा समजतुं.

जन्मकुंडलीनां इति

हीर कहे शशी पुध गुर् लृगु तनु सुवन सुहाध
रवि मंजण शनि राह ते नर कीर्ति दुःखाध ३४८

धन सुवने सवि क्रूर ग्रह लक्ष्मी हानि करेध
सौम्य ग्रह सवि हीर कहे रिद्धि सिद्धि इल देध ३४९

सहज सुवने क्रूर सवि लाधनी आपे हाथ
हीर कहे त्यां सौम्यां सवि आव्या करे कस्यांणु ३५०

हीर कहे यडिथे सुवन क्रूर कष्ट भागाप
जे ग्रह आवे सौम्य सवि सुभ हाता सुविशाल ३५१

पंचमे सुवनै हीर कहे शुभकारी सवि साम्य
क्रूरं संतति हानिकर होय कुपुत्र जे लौम ३५२

क्रूरं छुंछ स्थानके वधरीयां करेध विष्णुस
सौम्यां व्याधि वधारही हीर यंद्र मृत पास ३५३

सप्तम सुवने क्रूर सवि सौम्यां सवि सुभकार
सुर गुर् शुकां हीर कहे शशीवडनी धरतार ३५४

अष्टम स्थानके अष्ट ग्रहो आव्या करे अटोह
हीर कहे वडी शशी पुधने मृत वधारे मोह ३५५

हीर कहेध धरम सुवने पापी पाप करंत
धरम धरम तिहां सौम्यां सवि शशी गुर् लृगु पुध हंती ३५६

કર્મ ભુવન તો હીર કહે દૂર કરે દુર બણી
 સૌમ્ય સૌભાગી સુખ દીએ પામી ધરમ પસાઈ ૩૫૭
 આય ભુવન ઇચ્છારમે' નવગ્રહ વસ્યા જે હીર
 રિદ્ધિ વૃદ્ધિ આવ્યા કરે સુખ સંપન્ને શરીર ૩૫૮
 હીર કહે સવિ વ્યય ભુવને નવગ્રહ માંહે કોઇ
 આવધ તો ધર હાની દીએ કાણાં કુલક્ષણા હોઈ ૩૫૯

સ્તનપાન

પુખ્ય પુનર્વસુ મૂલ મધા ઉત્તરાત્રય વિશાહ
 રવિ ગુરૂ શશી બુધ શુક્રસુ' સ્તનપાન ગજગ્રાહ ૩૬૦

સ્તનપાન ઉપરનાં નક્ષત્રોમાં કરાવ્યા બાદ જન્મ પછી બારમા
 દિવસે બાળકને સૂર્યનું દર્શન કરાવવું જોઈએ. કેટલાકના મતમાં
 સૂર્ય દર્શન ચોથા મહીનામાં કરાવવાનું છે. સૂર્ય દર્શનને નિષ્કમળ
 કહે છે. અને તે ચોથામાં કરવાનો ઘણાનો મત છે.

સ્વાહ્વાદ્યેડહિ શુભદે રવિદર્શન' ચ સૌમ્યગ્રહાર્ક દિવસે ન

ચ બાલકાનામ

સૂર્યસ્ય દર્શનમિદં પ્રથમં શિશુનાં માસે ચતુર્થપ્રભિતે

ગમનોક્તધિષ્ણયૈઃ

પાલકારોહણ-વોડીયું બાંધવાનું

રેવતી ઉત્તરા મૂલ કર સૃગશિર પુખ્ય રિસીય
 શુભ વારે સુત પારણે પોઠે સદા સુખીય ૩૬૧

નામ પાડવાનું મુહૂર્ત

શ્રવણ ત્રય રેવસ્સણિ ઉત્તર તિય કત્તિય (કરતિય)
 રાહિણી દુમ પુનર્વસુ દુગાં અનુરાહાં રિસી લીય ૩૬૨
 હીર કહઈ સુરગુરૂ ભૃગુ શશી બલ સુધા લેષ
 નંદા પૂરણા જ્યા તિથિ બાલક નામ ઠવેઈ ૩૬૩

અન્નપ્રાશન

ઉત્તર તિથ સવણાંઈ તિથ હાથાંતિથ અનુરાહ
 રેવય દુમ પુણ્યવસુ દુમાં રેહિણી દોઈ રિખાંહ ૩૬૪
 શશી બુધ ગુર ભૃગુ હીર કહૈ પાંચમે છઠ્ઠ માસ
 પ્રથમ અંન તો તે દિને દઈને પુરો આશ ૩૬૫

૩૬૬ વેધ

ઉત્તરાત્રય મૃગ શ્રવણ દોય રેવસણી અનુરાહ
 હસ્ત દ્વય પુનરવસુ દુમાં એ રિસી હીર કહાઈ ૩૬૬
 વાર શનિશ્વર પરિહરો અવર વાર સવિ લેઈ
 ખાલક કાન વિંધાવીંઈ હાથ મીડાઈ દેઈ ૩૬૭

જન્મ પછી ખારમા દિવસે સુહૃત્ નોયા વગર પણ ખાળકને
 પારણામાં સુવારાય છે. તેમજ તે દિવસે નામ પાડવામાં આવે
 છે. રીવાજ એવો છે કે ખાળકનું નામ પાડી પછી તેને નવા
 ઘોડીયામાં સુવારે છે. અને આ નામને જન્મનું નામ અથવા
 ઘોડીયાનું નામ કહે છે.

છોકરીનો જન્મ હોય તો ૧૩ મે દિવસે પારણું ખાંધવું.
 જો આમ ન બન્યું હોય તો ૧૬, ૧૮, ૨૨ કે ૩૨ મા દિવસે
 પારણું ખાંધવું. અને તેમાં સુહૃત્માં બતાવેલાં નક્ષત્રો લેવાં.
 અમાસ, ગ્રહણ અને શ્રાદ્ધાદિની તિથિએનો ત્યાગ કરવો.

પૌષ્ણાશ્વિ ધાતુ કરવાસવ વારુણેષુ
 ચિત્રાનિર્વાહિતિ બૃહસ્પતિદૈવતેષુ
 વારેષુ સૌમ્ય શશિસૂર્યસુરેભ્યશુકે
 ત્વાંદોલનં નિગદિતં ખલુ ખાલકાનામ

અર્થાત્-રેવતી, અશ્વિની, રેહિણી, હસ્ત, મૂલ, શતભિષા,
 ચિત્રા, સ્વાતિ, પુનર્વસુ અને મૃગશીર્ષ એ નક્ષત્રોમાં તેમજ બુધ,
 શોમ, રવિ, શુક્ર અને શુક્ર એ વારમાં ખાળકને પારણામાં સુવાડવું.

કેટલાકના મતમાં એમ છે કે-ભદ્રા તિથિ ૨-૭-૧૨, જ્યાં તિથિ ૩-૮-૧૩, સોમ બુધ, શુક્ર તથા શુક્રવારે, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, પુનર્વસુ, પુષ્ય, રેવતી, અશ્વિની, સ્વાતિ, હસ્ત, અને ચિત્રા એ નક્ષત્રોમાં જન્મથી બારમે દિવસે પારણામાં બાળકને સુવાડવું.

ઘોડીયા ચક્ર—

સૂર્યનક્ષત્રથી દિનનક્ષત્ર સુધો ગણવું. ૧ થી ૫ પૂર્વમાં, ૬ થી ૧૦ દક્ષિણે, ૧૧ થી ૧૫ પશ્ચિમમાં, ૧૬ થી ૨૦ ઉત્તરમાં અને ૨૧ થી ૨૭ ને વચ્ચે મૂકવાં. જેમકે—

પૂર્વવું ફળ શ્રેષ્ઠ અને બાળક નિરોગી રહે તેવું છે. દક્ષિણે બાળક રોગી રહે માટે નેષ્ટ, પશ્ચિમે બાળક દીર્ઘાયુઃ થાય માટે શ્રેષ્ઠ અને ઉત્તરમાં બાળક સુકાતું બન્ય માટે નેષ્ટ છે. વચ્ચેનાં ૭ નક્ષત્ર સર્વશ્રેષ્ઠ છે.

પ્રથમ દાંત ઉગ્ર તેવું ફળ

માતા પિતા મંગળ કરમ બાલક જન્મઈ બાર
પણ તે સ્યું દાંત વિચાર છે તે સૂણજો નરનાર ૩૬૮
જે બન્યઈ શિશુ દાંત સમ તવ કુલ છેદ કરંતિ
બીજૈ માસે કષ્ટ નીજ ત્રીજે પિતા મરંતિ ૩૬૯
ચોથે બડ બંધવ કષ્ટ પંચમે ઘર સુખવાસ
છઠ્ઠે દ્રવ્ય નસાવહી સત્તમે સહુ વિશ્વાસ ૩૭૦
અષ્ટમે સુખદાતા સવૈ બણો ગુર મુખ બેદ
હીર કહે ઈમ દાંતરો ઈમ બોલીયો વેદ ૩૭૧

જે બાળક દાંત સહિત જન્મે તે તરતજ મરી બન્ય. અને કદાપિ જીવે તો રાબ્દ થાય.

દાંત ઉગવાનું માસ પરત્વે ફળ—

પ્રથમે માસે સંબતો દાંતો હાંતિ કુલં વતઃ

દ્વિતીયે જાતકંતસ્તુ સ્વયં તાતં ચ હંતિ વા
તૃતીયે ચ પુનર્માસે પિતરં વા પિતામહં
તુર્યે માસે ચ કંતોડ્યં જાતો જાતુવિનાશકઃ
હસ્ત્યધકરભાન્વૃષાન્પંચમે પુનરાનયેત
માસે કરોતિ પષ્ટે તુ સંતાપં કલહં કુલે
નાશયેત સપ્તમે માસે ધનધાન્યગવાહિકમ્

કાંત ઉપર નીચે ઉગે તેનું કૃળ—

પ્રથમ કંતનિર્મુક્તિર્ધ્વં જાલસ્ય ચેદ્ ભવેત્
કલેશાય માતુલસ્યેહ તથા પ્રોક્તા મહર્ષિભિઃ
તૈર્વા સહ યસ્ય સ્યાત્ જનનં જાલકસ્ય ચ
માતરં પિતરં જાદેહાત્માનં વાપિ માતુલાન્
તત્ર શાંતિં પ્રકુર્વીત નામ્યથા સુખ માનુયાત
—રુદ્રચામલે

માસ પરત્વે સ્પષ્ટિકરણ—

પહેલા માસમાં કાંત ઉગે તે જાલક પોતે મૃત્યુ પામે.
બીજામાં ઉગે તે જાઈનું મૃત્યુ થાય. ત્રીજામાં જડેન, ચોથામાં
માતા અને પાંચમામાં ઉગે તે મોટાજાઈનું મૃત્યુ થાય. છઠ્ઠામાં
ઉગે તે મંત્રજીવી થાય. સાતમાંથી લઈ જારમા માસ સુધીમાં
કાંત ઉગે તે જાળક તેમજ તેનાં માતાપિતા વગેરે સુખી થાય.

મુંડન

મુંડણ કર રેવતી અસ્સની મૃગ કર શ્રવણ ધનિકુ
પુષ્ય પુનર્વસુ શતલિપાં ચિત્તા સાતી જુહુ ૩૬૨
પડિવા બીચ તીચ પંચમી સત્તમી દશમી ઇગ્યાર
જારસ તેરશ પૂરણીમા હીર કહે શુભવાર ૩૭૩

મુહૂર્ત ગણપતિમાં ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્ર હીધું છે. જાળકને
પ્રથમ વાળ ઉતારતાં ઉત્તરાયનનો સૂર્ય, શુકલ પક્ષ અને સોમ,
બુધ, શુક્ર તથા શુક્ર એ પૈકીનો એક વાર લેવો. મેષ, કર્ક,

सिंह, तुला, वृश्चिक तथा मीन ज्येष्ठे ७ लग्न देवां, ७८, आठम, रिक्ता ने अभास ज्येष्ठे तिथिज्येष्ठे वरिष्ठे करवी ने नीला अपनोज तज्जा.

पुनर्वसुद्वये ज्येष्ठा मृगे च श्रवणद्वये
 हस्त त्रये च शिवत्यां शुद्धपक्षोत्तरायणे
 लग्ने गोस्त्रीधनुकुंभभकरे मन्मथे तथा
 सोम्यवारे शुभेयोगे बृहस्पतिं स्मृतं पुष्यैः
 बृहस्पतिं हि देवास्तु जन्ममासश्च जन्मलां
 रिक्ता षष्ठी च पर्वणि प्रतिपत्त्य तिथिस्वपि
 शुक्रभार्गवयोरस्ते जालवार्धकयोरपि
 कृतध्वेऽपि नैव स्थान्मार्गे ज्येष्ठे तथा क्षुरम्
 सुहृत्तं गणपति-पृ. ७२ श्लोक-४६-४७

मुंडने=क्षौरे निषेध नक्षत्रो.

भावार्थ-१ वर्षमां. मघा नक्षत्रमां. ५ वर्षत करावे तो मृत्यु थाय.

१	”	कृतिका	”	६	”	”
१	”	अनुराधा	”	३	”	”
१	”	शुक्रिणी	”	८	”	”
१	”	उ. श.	”	४	”	”
१	”	भूल	”	१	”	”
१	”	उ उत्तरा	”	८	”	”

२-४-६-८-प्रका समान होय तो पणु न छवे.

अपवाद-श्लोक-४८ प्राक्काण्डे राजनी आज्ञाथी करावे तो दोष नहि
 अग्निहोत्री-केदमांथी छुटीने-मृतके सूतके भाटे-दीक्षामां ”
 कार्ये निषेध लोभन कर्था पछी-तैवादि लगाव्या पछी-

(उपटनलगानेभाह)

मतना द्विसे यात्रा=प्रयाण दिने शुद्ध समये संध्यादि कर्म कर्था
 पछी-शत्रिना समये जे वषतनी संधिमां-

પુનઃ તિથિયો નિવેધ ૧-૪-૬-૯-૮-૧૪-ને અમાસે અને પર્વણી તિથિયોમાં ક્ષૌરનિવેધ-તથા પાછલ કરાવેલી હબ્દમતયો નવમે દિવસે-શ્લો. ૫૧-૫૨

અને થોડી અવસ્થાનું બાલક-સ્નાતક-શબ્દ યોગોદ્ર-ગર્ભિણીનોપતિ. અથવા જેના માતા પિતા જીવતા હોય એમણે સંપૂર્ણ શિર મુંડન કરાવવું નહિ.

હબ્દમત વખતે બોલવાનાં ઠલ્યાણુકારી વાક્યો શ્લો. ૫૩-૫૪. ૭૩-

કેશવ માનર્તપુરં પાટલિપુત્રં પુરીમદ્વિચ્છન્નામ્ ॥

વિતિ મદિતિ ચ સ્મરતાં ક્ષૌર વિદ્યૌ ભવતિ કલ્યાણમ્ ॥

પુનઃ પૃથ-પર મુંડન મુદૂર્તની સમજણુ.

વારે નિવેધ-રવિવારે હબ્દમત કરાવવાથી ૧ માસનું સુખ થટે છે.

	શનિવારે	”	૭	”	
	મંગલ	”	૮	”	
શ્રેષ્ઠ વાર-	બુધવારે	”	૫	”	વધે છે.
	સોમવારે	”	૭	”	”
	શુક્રવારે	”	૧૧	”	”
	શુરવારે	”	૧૦	”	”

વિધારંભ

વિદ્યા પૂખ પૂ ભારસણિ કર મૂલાં પૂન્વાહ

ચિત્રા વિશાખા સરવણાં આદ્રા અસલેશાંહ ૩૭૪

પુષ્ય પુનર્વાસુ સાઈયાં શતભિષાં પડિવા ળીજ

દશમી ઈગ્યારસ તેરસી સાતમી પાંચમી તીજ ૩૭૫

બુધ ગુરુ ઉત્તમ હીર કહે મધ્યમ ભગુ શશી સૂર

થાવર મંગલ વાર યે વરજી વળવો તૂર ૩૭૬

અથ તિથિ વાર નક્ષત્રે પ્રથમ વિદ્યા ભણવાનું મુદૂર્ત.—

નક્ષત્રો-મૃગશીર્ષ, આદ્રા, પુનર્વાસુ, પુષ્ય, અશ્લેષા, પૂર્વા-ક્ષલ્ગુની, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, વિશાખા, મૂલ, પૂર્વા-ષાઠા, શ્રવણ, શતભિષા અને પૂર્વાભાદ્રપદ.

तिथि-१-२-३-४-७-१०-११ अने १३

वार-बुध तथा शुक्र उत्तम, शुक्र, रविवार अने सोमवार
मध्यम तथा शनिवार अने मंगलवार तलु देवा.

पाठांतरै-विद्या लक्षाववातुं सुदूर्त-

अश्विनि भूल पूर्वा त्रयु मृग पंचकं स्वाति चित्तासु श्रवणत्रयं ।
विद्यारंभे शुक्र श्रेष्ठो मध्यमं बृशु लास्करं ।

भरणं भंड लोभाभ्यं अविद्या बुध सोमयोः ॥

वणी-बुधे समास्त्रं शुक्र वेद विद्या देवाज्य शुक्र रविराभ्य पदं ह्दाति ॥

सोमे अविद्या भरणं च लोभे, शनिश्वरे रोग कलहं करोति

अथ विद्या सुदूर्ते शुभाशुभ तिथिवार-

अष्टमी शुक्रंता च शिष्यहंता अतुर्दशी ॥

द्वादशी उलयोहंता प्रतिपद पाठ नाशिनी ॥१॥

पूर्णिमा च अभावास्या अष्टमी च अतुर्दशी ।

सप्तमी च त्रयोदश्यां विद्यारंभे गलगृहं ॥२॥

विद्यारंभे शुक्र श्रेष्ठो मध्यमो बृशु लास्करौ ।

भरणं भंड लोभानां अविद्या बुध सोमयोः ॥३॥

हीर कडे गलग्रह मांडे क्षौर भमथु विवाह

वाणिज्य विद्या दीक्षा व्रते वरणे सर्व सुभी थाय ३७७
दीक्षा

अनुराहा त्तिय उत्तरां शतलिष श्रवणांघ्र स्वाति

पू-भद्र पुष्य पुनर्वसु मृग कर भूल विभ्याति ३७८

रेवय रोहिणी अश्विनी हीर कडे शुभवार

भल टाणी शशीभल ग्रही दीक्षा लीये नरनार ३७९

अथ गलग्रह तिथिनी धडीयो कथा पडारे तजवी.

तिथि	पडार	प्रथमनी धडीयो	तजवी.
४	१	"	२ "
७	१	"	२ "
८	१	"	२ "
६	१	"	२ "

સુદી ૧૩	૨	વચલી	૧	”
૧૪	૨	”	૧	”
૧૫	૨	”	૧	”
વદી ૧	૨	”	૧	”

અથ ગલગ્રહ માસે, પક્ષે, તિથિ, રાત્રિ, દિવસે, પ્રહરે નિષેધ—

મધુ^૧ માધવ^૨ ચૌ શુકલા તૃતીયા ચર સંક્રમઃ ।
 ન્યેષ્ઠે શુકલે દ્વિતીયા ચ ઋષે કૃષ્ણ દ્વિતીયા ॥૧૧॥
 માધ શુકલે દ્વાદશી ચ દ્વિતીયોભય પક્ષભઃ ॥
 ક્ષાદશુભે દ્વિતીયા કૃષ્ણા પર્વાગ્રાહિ તિથિ ત્યજેત્ ॥૨૧॥
 ત્રયોદશ્યાહિ ચત્વારિ સમમ્યાહિ દિનત્રયં ।
 ચતુર્થા^૩ સર્વમાસેષુ મૌજીભયે ગલગ્રહઃ ॥૩૧॥
 ત્રયોદશી મધ્યરાત્રી યામ ચામાર્ધ સમ્પત્ની ।
 ચતુર્થા^૪ ચામમેકં સ્યાત્ પ્રદોષે રજનિ મુખે ॥૪૧॥

ચૈત્રે ચ મેષાર્ક ગતોપિ નેષ્ઠો વ્રત ક્રિયારંભણુ માધવે સ્યાત્ ।
 ચૈત્રે ચ મીનાર્ક ગતોપિ શ્રેષ્ઠો નાષ્ટા યદ્વા ગોચર વર્ગ શુદ્ધિઃ ॥૫૧॥
 અથ ગલગ્રહ માસ-પક્ષ-તિથિ-રાત્રિ-દિવસ પહોરે જનોઈ મુહૂર્તે
 નિષેધ—

ચૈત્ર સુદી ૩, વૈશાખ સુદી ૩, વૈશાખ સુદી ૬, જેઠ સુદી ૨,
 અને ત્રીજ, આષાઠ વદી ૨, મહા સુદી અને વદી ૧૨, ક્ષાગણુ
 વદ ૨ અને બધા મહિનાઓની ચોથ વર્જિત હોવાથી જનોઈના
 મુહૂર્તમાં લેવી નહિ. વળી એક પાઠ આ પ્રમાણે પણ મલી
 આવ્યો છે:—

ત્રયોદશ્યાહિ ચત્વારિ કૃષ્ણ પક્ષે ચ ચા તિથિ ।
 વર્જયેત્ શુભકાર્યેષુ ગર્ગશીનક ભાષિતં ॥૧૧॥

અથ ગલગ્રહ તિથિઓમાં પહોરની ઘડીઓ વર્જિત—

૪ ચોથ	૧ પહોરની પહેલી	૨ ઘડી તજવી
૭ સાતમ	૧ પહોરની ”	૨ ઘડી ”
૮ આઠમ	૧ ” ”	૨ ઘડી ”
૬ નોમ	૧ ” ”	૨ ઘડી ”

૧૪ તેરશ, ૧૪ ચૌદશ, ૧૫ પૂનમ તથા અમાસ અને ૧ પડવો આ તિથિઓના બીજા પહોરની વચલી એક ઘડી તજવી. બીજા પહોરની વચલી એક ઘડી એટલે બીજા અડધા પહોરમાં ૧ ઘડી નિષેધ. અર્થાત્ દોઢ પહોર વીતી ગયા બાદ ૧ ઘડી નિષેધ. અર્થાત્ દોઢ પહોર વીતી ગયા બાદ ૧ ઘડી નિષેધ અથવા તે બીજા પહોરનો ૩ ઘડી બાકી રહે એટલે જા ૧ ઘડીનો ૧ પહોર થાય છે.

ચૈત્ર માસના અજવાળીયા પખવાડીયામાં સૂર્ય મેષનો હોય તો પણ જનોઈ વગેરે ત્રતાદિક ક્રિયાઓના આરંભમાં ને લગ્નમાં નેષ્ટ છે, અને ચૈત્ર માસનું અંધારીયું પખવાડીયું ત્રતાદિક ક્રિયાઓમાં ને લગ્નમાં મેષાર્ક હોય તો મધ્યમ છે. પરંતુ જનોઈમાં, ચૈત્ર માસના અજવાળીયા પખવાડીયામાં સૂર્ય મીન રાશિમાં હોય તો અતિ ઉત્તમ છે. અંધારીયું સાધારણ છે. માટે અજવાળીયામાં જનોઈ વખતે ગુરૂ, શુક્રનો અસ્ત હોય કે ગુરૂ ૪-૮ અને ૧૨ મેા હોય કે અંદ્રમા ખરાબ હોય તો પણ દોષ લાગતો નથી.

વળી ઠાણાંગસૂત્રમાં—શશિર, આર્દ્રા, પુષ્ય, પૂર્વાશ્લેષુની, પૂર્વાષાઠા, પૂર્વાભાદ્રપદ, મૂલ, અશ્લેષા, હસ્ત અને ચિત્રા આ ૧૦ નક્ષત્રો જ્ઞાનવૃદ્ધિકારક ઠહેલાં છે.

અથ વાર નક્ષત્રે વિદ્યા લણવાનું મુહૂર્ત—

વિદ્યારંભે ગુરૂ શ્રેષ્ઠ ખુધવારોય બાર્જવે ।

મધ્યમેા રવિ ચંદ્રો ચ શનિ ભોમં વિવર્જયેત્ ॥ ૧ ॥

વિદ્યારંભે ભવેત્સિદ્ધિ શ્રવણે મૃગપંચકે ।

મૂલે હસ્તે ત્રયેશ્વિન્યાં પૂર્વા ચ ત્રિતયેષ્વપિ ॥૨॥

ત્રયોદશ્યાદિ ચત્વારિ સપ્તમ્યાદિ દિનત્રયં ।

ચતુર્થેઠાકિની પ્રોક્તા અષ્ટાવૈતે ગલશ્રદ્ધઃ ॥૩॥

વિદ્યાના આરંભમાં ટાલવાનાં તિથિવારોદિ—

પૌર્ણિમાસ્યમમાવાસ્યાં, અષ્ટમ્યાં ચ ચતુર્દશી ।

સપ્તમ્યાં ચ ત્રયોદશ્યાં, વિદ્યારંભે ગલશ્રદ્ધઃ ॥ ૧ ॥

આયુઃ૧ જાડયંર મૃત્યુઃ૩ લક્ષ્મી૪, બુદ્ધિ૫ સિદ્ધિ૬ વ્ય પંચતાં૭
વિદ્યારંભેત્ર વારાણ્યાં, ક્રમેણ ક્લમાદિથેત્ ॥૨૧॥

વળી પાઠાંતરે-અધ્વનિ મૂલ પૂરવા ત્રય મૃગપંચકે ।

હસ્ત શતભિષા સ્વાતિ ચિત્તાસુ શ્રવણુત્રયં ॥૧૧॥

વિદ્યારંભે ગુરુ શ્રેષ્ઠો મધ્યમં ભશુ ભાસ્કરં ।

મરણં મહં લોભાખ્યં અવિદ્યાં બુધ સોમયોઃ ॥૨૧॥

લોચ

રવિ શનિ મંગલવાર એ મુંડન લોચન કર્મ
અવરે વારે કીજતે લોચ ન થાયે ધર્મ ૩૮૦

મૂલ ઉત્તરા મૃગ રોહિણી ભરણી કિત્તિ વિશાહ
અનુરાધા રિસિ હીર કૈ મુંડણુ લોચાં દાય ૩૮૧

કોર તથા લોચ કર્મ મુદૂર્તે નિષેધ નક્ષત્રો જ્યેષ્ઠસસારે-

રોહિણિ માહા વિશાહા, તિ ઉત્તરા ભરણિ કિત્તિયાય અણુરાહા ।

ધ્વિ મુંડણુ લોચકચ્ચે ઇદો વિ ન જીવચ્ચે વરિખ્ખમં ॥૧૧॥

બાવાર્થ—રોહિણી, મઘા, વિશાખા, ત્રણે ઉત્તરા, ભરણી,
કૃત્તિકા અને અનુરાધા આ નક્ષત્રોમાં મુંડન અથવા લોચ કર્મ
કરાવે તો ઇદ પણુ જીવતો રહે નહિ.

નવમીય ચઉત્થી ચઉદ્ધિસિ, અઠ્ઠમિ છઠ્ઠી અમાવસો તિહિયા ।

વારા સનિ રવિ મંગલ, મુંડણુ લોચં ન કારેઈ ॥૨॥

બાવાર્થ—નોમ, ચૌથ, ચઉદ્ધશ, આઠમ, છઠ અને અમાસના
દિવસે તથા શનિ, રવિ અને મંગલવારે મુંડન એટલે લોચ
કરાવવો નહિ.

જેન સાધુઓને લોચમાં નિષેધ નક્ષત્રો—

કૃતિકાસુ વિશાખાસુ મઘાસુ ભરણીષુ ચ ।

એભિશ્ચતુર્ભિઃ નક્ષત્રે લોચકર્મં ન કારયેત્ ॥

અર્થાત—કૃતિકા, વિશાખા, મઘા અને ભરણી આ ચાર
નક્ષત્રોમાં જેન સાધુઓએ વાળનો લોચ ન કરવો.

જેન સાધુઓને લોચ કરવામાં શ્રેષ્ઠ નક્ષત્રો—

પુનર્વસુ તથા પુષ્ય ધનિષ્ઠા શ્રવણે સદા ।

એભિશ્વતુર્ભિર્ધિષ્ણૈશ્ચ લોચકર્મં તુ કારયેત્ ॥ ૩ ॥

અર્થાત્—પુનર્વસુ, પુષ્ય, ધનિષ્ઠા અને શ્રવણ આ આર નક્ષત્રોમાં વાળનો લોચ કરવો ઉત્તમ છે.

જેન સમાજને માટે પ્રસંગોપાત વ્રતાદિ લેવાનાં મુહૂર્તો—

—જ્યોતિષસારે પૃ. ૫૮

હત્યુત્તર સવણ તિગં, રેવઠ રોહિણિ પુણ્યવસુણ્ણ દુગં ।

આશુરાહા સમ ભણિયા, સોલસ આલોચણા રિકખા ॥૧॥

આલોચણા તિહિ નંદા, ભદ્રા જ્યાય પુણ્યાય ।

રવિ સસિ બુધ ગુરૂ સુક્રા, વારા કરણ્યાણુ વિકૃિ વિણા ॥૨॥

ભાવાર્થ—હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, ઉત્તરા ફાલ્ગુનિ, ઉત્તરાષાઢા,

ઉત્તરા ભાદ્રપદા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, રેવતિ, અશ્વિની,

રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય અને અનુરાધા એ સોલ

નક્ષત્રો. નંદા, ભદ્રા, જ્યા અને પૂર્ણા એ તિથિઓ. રવિ, સોમ,

બુધ, ગુરૂ અને શુક્ર એ વારો. વિષ્ટિ (ભદ્રા) કરણને છોડીને

બાકીના છ (ચર) કરણો. આ બધા યોગો સમકિત ઉચરવામાં,

ગુરૂ પાસે આલોચના (પ્રાયશ્ચિત) લેવામાં, યોગ સાધનામાં તથા

તપશ્ચર્યા વગેરે કાર્યો કરવામાં શુભ ફલને આપનારા છે.

આરંભસિદ્ધિ અંથના ત્રીબ વિમર્શના ૩૬ માં લોકમાં પણ કહ્યું છે:—

નિયમાલોચના યોગે તપો નંદાદિ કારયેત્ ।

મુક્ટવા તિક્ષ્ણોષ્ઠ મિશ્રાણિ વારોચાર શનેશ્વરો ॥

અર્થાત્—તીક્ષણ, ઉષ્ઠ અને મિશ્ર સંજ્ઞાવાળા નક્ષત્રો અને

મંગલ તથા શનિવારને છોડીને બાકીના નક્ષત્રો તથા વારોએ,

વ્રત, નિયમ, આલોચણ, યોગ, તપસ્યા વગેરે અને જ્ઞાન મંડાવવા

વગેરે કાર્યો કરવાં.

જનોઈ

જેઠ અસાઢાં ફાગુણાં માહ ચૈત્ર વૈશાહ

વિખાં દીજૈ જનોઈયાં વરસાં આઢાં માહ

ધગ્યાર વરષે ક્ષત્રીને વૈશ્યને વરસાં ધાર

લગન મિથુન કન્યા ધનાં 'મીનાં જ્યજ્યકાર ૩૮૩

શ્રવણ ધનિષ્ઠા સ્વાતિ કર ચિત્રા પુનર્વસુ લેષ

મૃગ રેવયસ્મણિ બુધ ગુરુ ગુરુવિ હીર કહેષ ૩૮૪

અષ્ટમે વષ્ટમે વર્ષે વત ષંઘ દિનેત્તમઃ

નૃપચૈકાદશે વર્ષે વૈશ્યેષ દ્વાદશોત્તમાઃ ॥૧॥

અધિન્યેર મૃગ પુષ્યે ચ રેવત્યાં ચ કરત્રયં ।

શ્રવણે ચ ધનિષ્ઠાયાં શાખાધિપ બલો તથા ॥૨॥

અષ્ટ વર્ષાબ્યાં વહિ શુભો ન બ્યયતે ।

તદાપિ નપનં કાર્યં ચૈત્રે મીન ગતે રવો ॥

જન્મરૂક્ષ તિથિ માસેષુ ન કુર્યાત મંગલં કવચિત્ ॥

આધાગત પ્રસૂતં ચ જ્યેષ્ઠ માસેન મંગલં ॥

જનોર્ધમાં ચૈત્ર મહિનાના અજવાળીયા પક્ષમાં મીનનો સૂર્ય

હોય તો, ગુરુ અથવા ચંદ્ર નેષ્ટ હોય તો પણ દોષ ન લાગે.

બાળકની રાશીથી ૫-૬-૧૧-૨-૭-ગુરુ-શ્રેષ્ઠ છે. ૬-૩-૧-૧૦

પૂજવાથી શ્રેષ્ઠ છે. ૪-૮-૧૨ નેષ્ટ જ છે.

પાઠાંતર-હસ્ત, અશ્વિનિ, પુષ્ય, અશ્લેષા, આદ્રા, મૂલ, પૂર્વાષ્ટ, પુનર્વસુ, રેવતિ, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, સ્વાતિ, મૃગશીર, અનુરાધા અને ચિત્રા આ અઠાર નક્ષત્રો લેવાં.

વળી પાઠાંતરે-રોહિણીને ઉત્તરા ૩ પણ લેવાય છે. રવિ, સોમ, બુધ, ગુરુ અને શુક્ર આ પાંચ વાર લેવા. બીજ, ત્રીજ, દશમ, અગિયારસ, બારસ અને પાંચમ આ છ તિથિઓ લેવી. માહ, ફાગણ, ચૈત્ર, વૈશાખને જેઠ આ પાંચ માસ લેવા. વહિ પાંચમ સુધી અજવાળીયું પખવાડીયું ગણવું. કેટલાક આચાર્યોના મતે જેઠ માસ ન લેવો.

અથ ધર્મશાસ્ત્ર લક્ષવાના પ્રારંભ માટે સુહૃત્—

હસ્તાદિ પંચકે પુષ્યે રેવતિ દ્વિતથે મૃગે

શ્રવત્રયે શુભારંભો ધર્મશાસ્ત્ર પુરાણયોઃ ।

અર્થાત—હસ્તથી પાંચ, પુબ્ધ, રેવતિ, અશ્વિનિ, મૃગશીર અને શ્રવણથી ૩ સર્વ મળીને આ ૧૨ નક્ષત્રોમાં પ્રથમ ધર્મશાસ્ત્ર ભણવાનો આરંભ કરવો.

૪ ૪ ૪ ૪ ૪ ૪ ૩
 વેદઙ્ગિય વેદ શ્રુતિ વેદ વેદ ક્લં ગુરોર્ભાદિન મેવ ગણ્યં ।
 અર્થંચ લાભંચ તથા ચ સિદ્ધિ લાભો મૃતી રાજભયંચ મોક્ષઃ
 કથારંભ પ્રકૃતિ પ્રોક્તાં પૂર્વ મહર્ષિભિઃ ॥

અર્થાત—બૃહસ્પતિ જે નક્ષત્ર ભોગવતો હોય ત્યાંથી મુહૂર્ત દિવસ સુધી ગણવાં. પહેલાં ૧ થી ૪ અર્થલાભ, બીજાં ૫ થી ૮ લાભ, ૯ થી ૧૨ કાર્યસિદ્ધિ, ૧૩ થી ૧૬ લાભ, ૧૭ થી ૨૦ મૃત્યુ, ૨૧ થી ૨૪ રાજભય અને ૨૫ થી ૨૭ મોક્ષ. એમ ક્લં ગણવું. તેમાં 'હસ્તાદિ પાંચક' આ નક્ષત્રો મુહૂર્તમાં લેવાં.

વિવાહે ભક્ટ

ચોનિ યુજ્ઞ ગણુ વરણુ રાશિ મેલ ગ્રહમિત
 નાડી વેધ 'પડાષ્ટક વરગપ્રીત સુ' પવિત ૩૮૫
 રાશિ મેલાપક

મિથુન ધન કેન્યા તુલાં માનવ રાશિ એહ
 અશ્વી સિંહ રાશિ તણી સમપણુ દાખે છેહ ૩૮૬
 મકર કુંભ મીન જલચરાં રાશિ જે હૂઈ નાર
 તે વર માનવ રાશિયાં હથ લેવે સંહાર ૩૮૭
 નવપાંચક

મકર વરખ વૃશ્ચિક કરક ધન સિહાં તુલ કુંભ
 કર્ક મીન છાગ મિથુનાં પ્રીત મકરે પ્રારંભ ૩૮૮
 પ્રીતિ પડાષ્ટક

મેષાં અલિ મિથુનાં મકર તુલ વૃષભ ષટ કમ
 સિંહ મીન ધન કરકસુ પ્રીતિ પડાષ્ટક ભલ ૩૮૯

વૈશ્યક

મીનાં તુલાં મકરં હરિ વૃષ ધન કન્યા મેષ
અભિ મિહુણાં કરકાં ઘટાં એ પદ્ અકુમ કલેશ ૩૬૦

વૈશ્ય ભક્ત

સિંહ વૃશ્ચિક મૈત્રી પશો કન્યા મિથુન ધન મીન
મકર તુલ સતોષ હોઝ કુંભ વસહ બહુ પ્રીત ૩૬૧

વૈર ભક્ત

વૃશ્ચિક રાશિ કન્યકા સિંહ રાશિ વર ટાલી
વશ્યાવશ્ય જો ઇણુ વિધિ હીર કહે ત્યો નિહાલિ ૩૬૨
રિપુ પડ અકુમ મરણુ ભય કલહ વધે નવપંચ
ખારમ ખીયં ધનદ્વખી અવર પ્રીતિ સુખસંચ ૩૬૩

કન્યા વિચાર

ગૌરી આઠ વરસ કહી રોહણીયાં નવ વરસ
દશ વરસારી કન્યકા ઉપરી રહે રજ્જરાશિ ૩૬૪
ગારી બલ ગુરૂ આપીએ રોહિણી દીજ ભાણુ
કન્યા દીજે લગનબલ મહિલા ચંદ્ર પ્રમાણુ ૩૬૫

માતા પિતા ભાઈ વડો રજ્જવૈ કન્યા દેખી

નરકે જાતાં યોલીયો આગમે એવો લેખી ૩૬૬

આઠમૈ ખારમૈ વરસમૈ નહીં કીજે વિવાહ

અવરે વરસે પરણુતાં ચોર ફીટી હુવૈ શાહ ૩૬૭

વાગ્દાન સુદર્ત

નંદા ભદ્રા ને જ્યા તિથિ મૃગશીર મધા નૈ હત્ય
પુષ્ય ધનિષ્ઠા અશ્વિનિ રોહણી ઉત્તરા સત્ય ૩૬૮
મેષાં કુંભા વૃશ્ચિકાં ઇયાં ત્રિહું સંકાંતિ
મીન મિથુન કન્યા લગન મિલતે મ કરો ખાંતિ ૩૬૯

પહિલે અથવા ત્રીજે વરસે તેડી વર શુભવંત
શુભવારાં રાશી હીર કહે ટીકા કીજે તંત ૪૦૦

લગ્ને ૧ વ્યયે ૧૨ ચ પાતલે ભમિત્રે ૭ ચાષ્ટમે ૮ કુને ।
કન્યા ભર્તુ વિનાશાય ભર્તુ કન્યા વિનશ્યતિ ॥

અથ વિષકન્યા યોગ-

રવી શનિ ભોમ ભદ્રા તિથિ શતભિસ કૃતિ અસલેસ;
ઇહ યોગે જે સુતા હોવે તો વિષ કન્યા કહેશ.

અથ વિષપુત્ર યોગ-

મન્નિજ અંતિ ગંડાંતમહિ અઉદશી અમાવસી ભૂમ;
ભયો નર જીવે નહિ જે જીવે તો ધૂમ.

અથ ઉત્તમ દુઆભાઈ-

૧-૩-૫-૭-૯-૧૧ સ્ત્રીની રાશી એકી ઉત્તમ.

૨-૪-૬-૮-૧૦-૧૨ પુરુષની રાશી બેકી ઉત્તમ.

મૃત્યુ દુઆભાઈ-

૧-૩-૫-૭-૯-૧૧ પુરુષની એકી રાશી ખરાબ.

૨-૪-૬-૮-૧૦-૧૨ સ્ત્રીની રાશી બેકી ખરાબ.

સ્ત્રીથી વરની રાશી ૬ જોઈએ. વરથી સ્ત્રીની ૫ જોઈએ,

આ પ્રમાણે હોય તો ઉત્તમ.

ઉત્તમ નવ પંચક-

વરસ્થ પંચમે કન્યા કન્યાથી નવમે પતિ ।

તત્ ત્રિકોણ્યં શુભં પ્રોક્તં પુત્ર પૌત્રાદિ વર્ધનં ॥

ખરાબ નવ પંચક-

કન્યાથી પંચમે ભર્તા ભર્તાથી નવમે સતિ ।

મરણ્યં પિતૃ માતૌશ્ચ સંબ્રાહ્મં નવ પંચકે ॥

—ઈતિ શીઘ્રભાષે.

અથ મિત્ર પડાષ્ટક-

પડાષ્ટક-સ્ત્રીની એકી રાશીથી ગણવું. એકીથી પુરુષ રાશી.

૧-૩-૫-૭-૯-૧૧ થી સ્ત્રીરાશી છઠ્ઠી હોય તો ખોટું.

શ્રીરાશી ૨-૪-૬-૮-૧૦-૧૨ થી પુરૂષ રાશી ૮ મી હોય તો ખોટું.

મૃત્યુષડાષ્ટક—

શ્રીરાશી બેકો, ૨-૪-૬-૮-૧૦-૧૨

પુરૂષ રાશીએકી ૧-૩-૫-૭-૯-૧૧

પાઠાંતરે—

વિસમા અકૃમે પીઠ સમાઉ અકૃમે રિજી ।

સત્પુષ્કૃ કૃમં નામ્ રાસીહિં પરિવળ્લએ ॥

બીય ખારસંમિ વળ્લજે નવ પંચમ ગં તહા ।

સેસે સુ પીઠ નિદ્ધિકા જ્ઠ ઠુચ્ચાગહ સુત્તમા ॥

પ્રીતિષડાષ્ટક—

૧-૩-૫-૭-૯-૧૧ શ્રી એકી રાશી ઉત્તમ.

૨-૪-૬-૮-૧૦-૧૨ પુરૂષ બેકી રાશી ઉત્તમ.

અર્થાત્—વિષમ (એકી) રાશીથી આઠમી રાશીમાં પ્રીતિ હોય છે, અને સમ (બેકી) રાશીથી આઠમી રાશીમાં શત્રુતા હોય છે. નામ રાશીથી તે શત્રુ પડાષ્ટકનો ત્યાગ કરવો. બીયા ખાર અને નવપંચમ પશુ વર્ણવું, શેષ રાશિઓમાં પ્રીતિ કહેલી છે. પરંતુ જો પરસ્પર જન્મકુંડલીમાં ઉત્તમ ગ્રહો હોય તો દરેકમાં પ્રીતિ કહેલી છે.

શ્રીની એકી રાશીથી પુરૂષ બેકી રાશી થાય તે ઉત્તમ પડાષ્ટક છે. આ વાત ઉપરની માગધી ગાથાને મળતી છે, તે જ વાત સાચી છે. શ્રીની બેકી રાશીથી પુરૂષની એકી રાશી થાય તે મૃત્યુ પડાષ્ટક છે.

રાશી કૂટ વિચાર—શ્રીની રાશીથી પુરૂષની રાશી ૬ થાય તો, ને પુરૂષથી શ્રીની રાશી ૮ થાય તો વૈર. શ્રીથી ૮ મી રાશી પુરૂષની હોય ને પુરૂષથી શ્રીની ૬ ઠી રાશી હોય તો તે શુભ બાબતી.

પાઠાંતરે—પડાષ્ટકાહિ સારા ખોટાની સમજણ.

પડાષ્ટક—પુરુષથી સ્ત્રીની રાશી ૮ થાય ને સ્ત્રીથી પુરુષની ૧ થાય તે ખોટું.

નવપંચક—પુરુષથી સ્ત્રીની રાશી ૬ થાય ને સ્ત્રીથી પુરુષની ૫ થાય તે ખોટું.

દ્વિઆળારૂ—પુરુષથી સ્ત્રીની રાશી ૧૨ થાય ને સ્ત્રીથી પુરુષની ૨ થાય તે ખોટું.

અથ મૃત્યુપડાષ્ટકાદિ જ્ઞાન—

પડાષ્ટકે ભવેત મૃત્યુ કલહો નવ પંચકે ।

દ્વિઆળારે ભવેત રોગી વરગે વૈર ન જીવતિ ॥

દ્વિઆળારૂં પડાષ્ટકાદિનો લેહ—

સ્ત્રી માંગે તો અતિ ભલા પુરુષ માંગે શુભ નાંચ ।

એવી રાશી જો મોલે તો પડાષ્ટકો નાંચ ॥

નોંધ—સ્ત્રીઓની એકી રાશીથી ગણ્યું અને પુરુષને એકી રાશીથી ગણ્યું પડાષ્ટકાદિ થાય તે ખરાબ ગણાય છે.

અર્થજિએ	કપમગક	ચછજઝ	ટડડઢણ	તથદધ	પફમભમ	વરલવ	શપસહ
ગરૂક	મંત્રાર	સિંહ	ધાન	સર્પ	મુષક	મૃગ	મીઠો
૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮

અથ વરગ વિચાર—

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮

અ ક અ ટ ત પ ય શ વરગ આઠ અનુક્રમે સામિ સદીહ;

હીર કહે નિજ બુધિ ગણી ગરૂક ખિલાડો સિંહ.

કુકર અહિ મૂષક મૃગ મીઠો અક્રમ જોઈ;

જોકે જ્યાંથી પાંચમે સો તસ વેરી હોઈ.

વરગ વિરોધ લહી સવે વરને વાહ વિવાહ;

વાણિજે પશુ વરને સવિ જીમ કહાવો શાહ.

સ્વવર્ગાત્ પંચમે યત્રુ અતુરો મિત્ર સંજકઃ ।

ઉદાસીનં તૃતીયસ્ત્ર વર્ગ લેહ સિધિાશ્યતે ॥

સ્વવર્ગે પરમા પ્રીતિ મિત્રે પ્રીતિશ્ચ કથ્યતે ।

ઉદાસીને પ્રીતિરક્ષા શત્રુ વર્ગે મૃત્યુર્ભવેત્ ॥

અષ્ટકૃત્નો દોષ ટાળવા માટે દાનની વિધિ-

દ્વઆખારાના દોષ માટે સોનું ને તાંબાનું દાન કરવું.

પડાણકના દોષ માટે ગાય અને બળદનું દાન, નવપંચકના દોષ માટે રૂપા અને કાંસાનું દાન, વર્ગે વેરમાં એ માણસના તોલ જેટલું અનાજ દાન કરવું. નાડીદોષમાં ગાયને સોનું આપવું.

અથ રાશી સ્વામી—

મેષ વૃશ્ચિક ભૌમાધિપતિ બૃહસ્પતિ મીન ધનંદ;

શની મકરને કુંભયો કલ્પો કરકાધિપ ચંદ.

તુલ વરુષ દાનવપતી સિંહે રવી કન્યા મિથુન બુધ;

રાશી સામો હોવે મિત્ર રિપુ બાણી વરુણે શુક.

રાશીના સ્વામી	રવી	સોમ	મંગલ	બુધ	શુક	શની
રાશી	સિંહ	કર્ક	મેષ વૃશ્ચિક	કન્યા મિથુન	ધન મીન	મકર કુંભ

અથ મિત્ર ગ્રહ—

ગ્રહ મિત્રાં રવિ મંગલાં શુકાં બુધ શશી જીવ;

શનિ રાહ સું હીર કહે વાઘે પ્રીત અતીવ.

અથ શત્રુ ગ્રહ—

શુક શુકાં ચંદ્રાંબુધાં રાહાં રવિ શનિ ભૂમ;

હીર કહે એ શત્રુ ગ્રહ મિલતે ઉઠાવે ધૂમ.

અથ ગ્રહ શત્રુ મિત્ર ફલ—

શશી બુધ રિપુ રિપુ શુક શુક વેર ભોમને મંદ;

રવી રાહસું વેર તજી બોલે હીર આણુંદ.

અથ કાર્યપરત્વે નાડીચક્રનો ક્રમ—

મિત્રાચારી મૈત્રિ અશ્વિન કૃત્તિકા આદિ વિવાહ;

વરસાલે આક્રા ગિણો રોગી રવી રખાહ.

अथ लज्ज भाटे नाडीचक्रनो नियम—

पडेली नाडी नवरिसि कृत्तिका पुष्य अश्लेश;
 चित्रा स्वाती पु-षा उ-षा उलय देवय क्वेश.
 भील नाडी रोहिणी पुनर्वसु अने मघाड;
 कर विशाड मूलां श्रवण पू-मह अस्तमि यांड.
 मृगशीर आद्रा त्रील यर्ष पू-शशुणी उ-शाड;
 अनुशधा जिकू धनिकु शतषीस भरणी निवाड.
 धगरिसी जयां प्रीति अहु मित्र राय पुर गाम;
 भेटो जयो शत्रु हूवे इंपती यमपुर काम.
 पडेली नाडी वर भरणी भील नाडी नार;
 तील नाडी ह्रीर कडे कुलनो करे संहार.

अथ विवाडे कृष्णि यकं—

विवाडे कृष्णि यकंतु अश्विन्याहो त्रिनाडीकं ।
 कृत्तिका रोहिणी रेभा भरण्या य मृगशिरं ॥१॥
 अश्विन्यायं तथा रोद्रं कर्मेषु परिवेषयेत् ।
 ऐक नाडीगतं इक्षं इक्ष साम्यंतु वर्णयेत् ॥२॥
 आमे वा नगरे यापि राज्ञ सेवकयो र्थथा ।
 ऐक इक्षे लवेत् प्रीति विवाडे दुःखमादिशेत् ॥३॥
 ऐक नक्षत्र ज्ञतानां परेषां प्रीतिइत्तमाः ।
 इंपत्यो भरण्यं ज्ञेयं पुत्रो जतो रिपुर्जवेत् ॥४॥
 ऐक नक्षत्र ज्ञतानां नाडीवेधं न गम्यते ।
 जिज्ञासिचैक राशीनां इंपत्यो प्रीतिइत्तमाः ॥५॥
 विवाडे त्याज्य

हरि सयल्यां धन भीनां अरक भास त्रैत्र संकंति
 जनम भास दिन वार रिस पाणिगडल्य न हुंति ४०१
 अधिक भास सिंहस्थ गुरे तिथि त्रिवार इरसंति
 सुरगुर शुके आथमै * पाणिगडल्य न हुंति ४०२

* गुर सुरज अल हीन यशी क

વ્યતિપાતને વૈધૃતિ ભદ્રા ને મંડાંત
 ચમકાંડ ને ચમકર્તરી પાણિમહણુ ન હુંતિ ૪૦૩
 ગુરૂ જળ ત્રિહુ રિસિ આવહી સંવછર લોપ તિવાર
 શતભિસ રેવચ સમ્પણી તને વિવાહ વિચાર ૪૦૪
 ગુરૂવારે ઉફાગુણી રેવચ થાવર વાર
 ભોમવાર ઉપાહ રિસી તને વિવાહ વિચાર ૪૦૫

વિવાહે માહ

જેઠ અને આસાઠ એ મામશર માહ વૈશાહ
 હોલાષ્ટક ટાલી કરો ફાગુણુ કરો વિવાહ ૪૦૬

જ્યેઠ માસ વિચાર

જેઠો જેઠી જેઠ મહીં પરણે દૂપણુ હુંતિ
 એકે થોકે પરણી હે જોઈસ હીર કહંતિ ૪૦૭
 જ્યાં લગી કૃતિકા રવિ રહે ત્યાં લગી જેઠે દોષ
 જળ રોહિણી રવિ સંચરે તળ સર્વી મંગલ હોય* ૪૦૮

વિવાહે માસ પરત્વે ફળ

માહ ધન શુભ ફાગુણે જેઠ વૈશાહે નેહ
 મામશર આસાઠે ઉદો અવર માસ નિઃસદેહ ૪૦૯
 મહ બલાબલ

રવિ બલ લીજ વર ભણી ગુરૂ બલ લીજે નાર
 શશીબલ લીજે બિહું ભણી પછી એ મંગલ ચાર ૪૧૦
 રવિ બલ વિચાર

રવિ તીચ છહ દશમે અગીઆરમે સુઝે ધયાં વિવાહ
 માગે પૂજા જનમ ખીચ પણુ સત્તમ ને નવમાંહ ૪૧૧
 ગુરૂ બલ વિચાર

ખીજે પંચમ સત્તમ નવમ ધગ્યાર શુભ હોધ
 પૂજા ધગિ તિચ છહ દશમ અવર ન સુઝે કોધ ૪૧૨

अंद्रजल विचार

शशी सुखे ध्रुम तिय छहां सप्तम दशम ध्रुयार
सुहि पणे नीय पणु नवम अवर सवे परिहार ४१३

अह पूज प्रकार

सुरगुर् पूज पीयली राती पूज सूर
आंभणुने आपी करी पछी वलवो तूर ४१४
हीर कडे तुल राशी नर णिणु किलु परणे भास
तो तिणे सूरज पूज नर परणुया पुगे आश ४१५

अथ सिंहास्थ गुर्—

सिंह राशी स्थिते लवे भेषके तु न इषणुम् ।
आवश्यकते विवाहादौ सर्व द्वेषेष्वपि स्मृतम् ॥

वणी—

वैशाख मासे यदि शुक्लपक्षे भेष रवो देव गुर् अ सिंहे ।
विवाह यात्रा वृत अंध दीक्षा सर्वार्थसिद्धि मुनियो वदंति ॥

अथ विवाडे गुर् श्रेष्ठ—

१ २ ३
अथ आप कुतिरस्थो लवोप्य शुभगोचरः ।
अति शोभनतां दद्याद्विवाडो पनयाद्विधुः ॥
विवाडे शुभाशुभ गुर् कन्याने

२	५	७	६	११	शुभ
१	८	६	१०	०	पूजकारी
४	८	१२	०	०	निषेध

विवाह लग्ने गुर् शुद्धि आहि विचार—

१ मीन. २ धन. ३ कर्क.

એકાદશે દ્વિ નવ પંચ સપ્ત યા મિત્ર સંસ્થે ગુરુણામ શુદ્ધિ ।
આઘે તૃતીયે દશમે ચ પઠે ગુરુ ચ વાંછતિ શુભ ભાવ પૂજા ॥
દ્વાદશે નિધને ૮ તુર્યે ૪ દેવાર્થે ભવેદદિ ।
પૂજા તત્ર ન કર્તવ્યં વિવાહે પ્રાણનાશનં ॥

અથ ગુરુ વક્રાતિચાર—

વક્રાતિચારગે જીવે ત્વષ્ટાવિંશતિ વાસરાન્ ।
પરિત્યજ્ય તતઃ કુર્યાદ્દમતો દ્વાદ્વાદિકં શુભમ્ ॥
ત્રિકોણુ ૬-૫ દ્વયાય ૨-૧ સંસ્થેતુ જીવે વક્રાતિ ચારિણુ ॥
ન દોષ સ્વત્ર વિજ્ઞેયઃ કુર્યાદ્દ્વાદિકનાદિકં ॥

અથ ગુરુ શુક્રયો ખલિ વાર્ધક્ય—

ખાલે વૃદ્ધે ચ સંધ્યે ચતુઃ ૪ પંચ પ ત્રિ ૩ વાસરાન્ ।
જીવે ચ ભાગ્યે ચૈવ વિવાહાદિષુ વર્જયેત્ ॥

અથ શીઘ્રખોધે કન્યાને ગુરુ આદિ ખલ્લની સમજણ—

કન્યા ૮ વર્ષની ગૌરીને ગુરુ, સૂર્ય અને ચંદ્ર ત્રણેનું ખલ્લ જોવું.
" ૬ વર્ષની રોહિણીને ગુરુ અને ચંદ્ર બેનું ખલ્લ જોવું.
" ૧૦ વર્ષની કન્યાને સૂર્ય અને ચંદ્ર બેનું ખલ્લ જોવું.

લગ્ન વખતે-જહ્નુરૂપિણી જીવદાતા, ચંદ્રમા ધનદાતા, સૂર્ય તેજ દાતા, મંગળ ખલ્લદાતા છે. જહ્નુ ખલ્લહીન હોય તો જહ્નુરૂપિણી નખળો હોય તો કન્યા મરે, સૂર્ય નખળો હોય તો-વર મરે, ચંદ્ર નખળો હોય તો ધનનાશ, મંગળ નખળો હોય તો સ્થાનનો નાશ કરે છે.

વિવાહમાં માસ તિથિ શુદ્ધિ—

માસા ક્ષાલ્યુન માર્ગ માઘ શુચયો ન્યેષ્ઠ સ્તથા માધવા ૧ ।
શસ્તા સૌમ્યદિનં તથૈવ તિથયો રિક્તા કુહુ ૨ વર્જિતા ॥

અથ વિવાહમાં ચૈત્ર માસ નિષેધ:—

ચૈત્ર માસે સિતે પક્ષે મેષ રાશે ગતે રવી ।
વિવાહો નૈવ કર્તવ્યો અવશ્યં વિધવા ભવેત્ ॥

અથ શુભ કાર્યે નિરોધ—

ગૃહણું સમ રાત્રાણિ નવરાત્રિ હુતાશની ।
સંક્રાંતિ પ્રથમે દિવસે શુભકર્માણિ વર્જયેત્ ॥

અથ કાર્તિક માસમાં દક્ષિણાયન સૂર્ય હોય તો પણ વિવાહે આશ છે.
અમતો પૃષ્ઠતો વાપી કાર્તિકાત દિન પંચકં ।
વિવાહો તત્ર કર્તવ્યં ન દોષો દક્ષિણાયને ॥

નોંધ:—તુલસીનો વિવાહ થયા પછી તેજ સત્રીથી પાંચ રાત્રી
સુધી લગ્ન થાય છે. આવા પાઠો પાંચવામાં આવેલા છે અને
લોકોક્તિ પણ છે.

અથ હોલાષ્ટક વર્જિત—

શુકલાષ્ટમી સમારભ્ય ક્ષત્રગુન સ્યાદિનાષ્ટકં ।
વિપા શેરાવતી તીરે શતદ્રાશ્ચ ત્રિપુષ્કરે ॥
વિવાહાદિ શુભે નેષ્ટં હોલિકા પ્રાગ્દિનાષ્ટકં ॥ ૧ ॥

વિવાહમાં—જન્મ માસ, જન્મ નક્ષત્ર, જન્મ તિથિ અને
જન્મ રાશિ આઠ ગર્ભવળાનો વિવાહ લગ્ન ન કરવાં.

ત્રણ જોઠ (જોઠ માસને વરકન્યા પહેલા ગર્ભનાં)નો વિવાહ
ન કરવો. બે જોઠ (માસ જોઠ અને વર અથવા કન્યા બેમાંથી
એક)નો હોય તો વિવાહ કરવો.

અથ કાર્ય પરત્વે ગ્રહ ગલિષ્ટ—

ઉદ્રાહે ચોત્સવે જીવ સૂર્યો ભૂપાલ દર્શને ।
સંક્રામે ધરણી પુત્રો વા વિદ્યાભ્યાસે ભુષો ગલિ ॥
યાત્રાયાં ભાર્ગવઃ પ્રોક્તો દીક્ષાયાં ચ શનૈશ્ચરઃ ।
ચંદ્રમાઃ સર્વ કાર્યેષુ પ્રશસ્તો ગૃહ્યતે ભુધઃ ॥
વિવાહે વર કન્યાને ગુરૂ-સૂર્યનો દોષ ન લાગે.

દશ વર્ષ પછી કન્યા શુદ્ધિ રહિત હોય છે. તેથી તારાશુદ્ધિ,
ચંદ્રશુદ્ધિ અને લગ્નશુદ્ધિ જોઈને લગ્ન કરવું.

બાર વર્ષ ઉપરાંત કન્યાને જહ્નુસ્પતિનો અને સોળ વર્ષ
ઉપરાંત વરને સૂર્યનો ૪-૮-૧૨ મો હોય તો પણ દોષ લાગતો નથી.

તિથ્યાદિ શુદ્ધિ

માસાન્તેદિન એક તલ ત્રિણી ઘડી તલ તિથિ એણુ
રિસી અંતે ઘટિકા ઉભય તજે પાણિગહેણુ ૪૧૬

હગ્ધા કૂર અમાવસી મલગ્રહ રિગત તજેઠ
હીર ઠહે અવરે તિથે પરણ્યાં સત્રિ સુખ દંઠ ૪૧૭

શુર ખલ વિચાર.

૩	૧	૧૦	૧૧	૦	શુભ
૧	૨	૫	૭	૬	પૂજકારી
૪	૮	૧૨	૦	૦	નિવેધ

અથ વિવાહે સૂર્ય શુભાશુભ વિચાર—

ત્રિપગ્ડો દશમ^૧એવ એકાદશ વિશેષતઃ ।

પાણિગહેણુ અર્થલાભ^૨ અ કુર્યાત્ ભાનુ ન સંશયઃ ॥

આદ્યે દ્વિતીયે નવ પંચમેવ પૂજારીણો સમમકે વહંતિ ।

ચતુર્થે કો આદ્યમ અંત ૧૨ સંસ્થા સૂર્યસ્ય પૂજા ન કલાપિ કાર્યા ॥

અર્થાત—જનમનો ચોથો આઠમો બીજો બારમો દિવ;

એક રવી અસુહાંમણો રવી સુત^૧ ધરણી^૨ ઈવ.

વિવાહે સૂર્યપૂજાની સમજણ—

સૂર્ય ૧-૨-૫-૭-૬ મો હોય તો એકવડી પૂજા (જપહાન વગેરે)

” ૪-૧૨ મો હોય તો બમણી પૂજા ”

” ૮ મો હોય તો ત્રણ ગણી પૂજા ”

સૂર્ય ૨-૫-૬ મો હોય તો તેના ૧૩ અંશો (દિવસો)

ગયા પછી શુભ છે.

અથ વિનાહે શુભાશુભ સૂર્ય વિચાર—

મેવસ્થેય દિવાનાથે સિંહસ્થેયિ શુભપ્રદઃ ।
 આસાંતે દિનમેકંતુ તિથ્યંતે ઘટિકા દ્વયં ॥ ૧ ॥
 ઘટિકા ત્રિતયં ભાંતે વિનાહે પરિવર્જયેત્ ।
 આષ્ટમે ચ ચતુર્થે ચ દ્વાદશે ચ દિવાકરે ॥ ૨ ॥
 વિવાહતો વરો મૃત્યુ માખેત્યત્ર ન સંશય ।
 જન્મન્યત્ર દ્વિતીયે ચ પંચમે સપ્તમેપિ વા ॥ ૩ ॥
 નવમે ચ દિવાનાથે પૂજ્યા પાણ્ડિપીઠનં ।
 એકાદશે તૃતીયે વા પષ્ટે વા દશમેપિ વા ॥ ૪ ॥
 વરસ્ય શુભદા નિત્યં વિનાહે દિનનાયકઃ ।
 ગર્ગાં ગિરો ગોતમ વસિષ્ઠ દશ્યાપાઃ ॥ ૫ ॥
 પરશરાદ્યા મુનિયો વહંતિ ।
 દ્વિતીય પુત્રાર્થં ગતો દિવાકરઃ ॥ ૬ ॥
 અયોદશાહાત્ પરતઃ શુભાવહઃ ।
 એતત્ તુલારાથે રેવ ધૃતિ ॥ ૬ ॥

તુલા રાશીવાળા પુરુષના લગ્ન સમયે સૂર્યનું ઠાન કરીને જ પરણવા જવા માટે—

અથ વરસ્ય સૂર્ય મલં—

૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨
મધ્યમ	મધ્યમ	શુભ	અશુભ	મધ્યમ	શુભ	મધ્યમ	અશુભ	મધ્યમ	શુભ	શુભ	અશુભ
પૂર્ણ શુભ	અશુભ	ક્રેષ્ઠ	..	શુભ	ક્રેષ્ઠ	પૂર્ણ	..	૧૩ અ શ ઉ શુભ	ક્રેષ્ઠ	ક્રેષ્ઠ	..

અથ જંઘાંત, આસાંત, તિથ્યાંત અને નક્ષત્રાંતે નિષેધ—

આસાંતે દિનમેકંતુ તિથિ અંતે ઘટી દ્વયં ।
 જંઘાંતે ઘટીકા ત્રીણિ વિવાહાદિ વિવર્જયેત્ ॥

ફળ—માસાંતે ત્રીયતે કન્યા તિથિ અંતે ચ પુત્રિણી ।

રૂક્ષાંતે ચ વૈધવ્યં વિષ્ટિં વંધ્યયો ભવેત્ ॥

વિવાહ લગ્ને તજવાની તિથિઓ—

રિક્તા તિથિ=ચોથ, નોમ, ધારથ અને ચૌદશે લગ્ન લેતા નથી. આવેા રીવાજ પણ છે અને અમાવાસ્યા તથા નૈનવ્યૌતિષ-વેતાઓના મતે તેા પૂનમ તિથિ પણ તજવો.

વિવાહે સૂર્યાદિ પાપશ્લોકો—

સૂર્ય લોમ શનિ રાહુ શ્લોક જન્મ રૂક્ષ પર હોય;
લમ સમયે એહવું મિલે તેા કન્યા વિધવા જ્ઞેય.

વિવાહ લગ્ને વંધવ્યકારક યોગ—

શનિ રાહુ લોમ સૂર્ય કે કેત ઇતમેડો શ્લોક વિવાહ સમેત;
જન્મ નક્ષત્ર પર હોય તેા કન્યા વિધવા હેત.

વિવાહે નક્ષત્ર

રેવય રોહિણી મૂલ મૃગશિરો મધ્યા હસ્ત અનુરાહ
તીને ઉત્તરા સ્વાતીયાં ઇયાં રિસાં કરો વિવાહ ૪૧૮
વિવાહ પરણો ધર કરો મઠ મંદિર પરવેશ
જે જે કામ આરાધીયે તે તે ચાહું વિશેષ ૪૧૬

અવિધવા રોહિણી મૂલ મધ્યા હસ્તોત્તરા ત્રયં ।

મૃગાંત્ય સ્વાત્યનુરાધા ચ પાણ્ડિમહલ્લે શુભાવહા ॥

અથ હગ્નીક નક્ષત્રો—

હસ્તાં મૂલાં મૃગશિરાં ઉત્તરા ત્રણ મધાહ ।

સ્વાતિ રેવે રોહિણી વલ્લે ન અનુરાધાહ ॥

વળો—મધ્યા મૃગશિરો હસ્ત સ્વાતિ મૂલાનુરાધકે ।

રેવતી રોહિણી ચેત્ર ઉત્તરાણાં ત્રયસ્તથા ॥

આવાહં ચ વિવાહં ચ કન્યાનાં વર્ણુ મેવ ચ ।

વાપયેત સર્વં પીભ્વની શૂન્ય આમા નિવાસયેત્ ॥

નક્ષત્રોના પાયા નિષેધ—

મૂલનો પ્રથમ, મધાનો પ્રથમ અને રેવતિનો ૪ થો ભાગ વિવાહમાં પ્રાણ નાશ કરે છે.

વિવાહે લગ્નશુદ્ધિમાં નિષેધ મળેને સ્થાન.

વિવાહ વખતે ચંદ્રબલ વરકન્યા બંનેનું જોવું. ચંદ્રમા ૪-૮-૧૨ મેા અશુભ ગણાય છે. પરંતુ કેટલાકના મતે ૧૨ મેા હાનિકર્તા નથી. તેમજ વહ ૮ થી સુધી ૫ સુધી ૪-૮ મેા હોય તો પણ દોષ ગણાતો નથી તો પણ કહાપિ બેમાંથી કોઈને ખારમેા ચંદ્રમા હોય તો એકવડી, ચોથાની બમણો ને ૮ મા ચંદ્રની ત્રણ ગણી પૂજા કરવાથી દોષ લાગતો નથી. કેટલાક આચાર્યોના મત એવો છે કે વરને ૧૨ મેા ચંદ્ર લેવો પણ કન્યાને ૧૨ મેા ને જન્મનો બે છોડી દેવા. વળી કેટલાકના મતે જન્મના ચંદ્રને પણ લગ્ન વખતે તજવો પરંતુ વરાહમિહિરનો ચોક્કસ મત છે કે વિવાહમાં જન્મનો ચંદ્ર કાંઈ પણ હાનિ કરતો નથી, પરંતુ માત્ર ક્ષીરકર્મ (પ્રથમ વાળમુંડન) માં અને પરદેશગમનમાં અશુભ છે. ઘાતચંદ્ર વિવાહમાં બાધાકારક નથી પરંતુ પરદેશ ગમનાદિમાં બાધાકારક છે.

અથ ગુરૂબલ--

કન્યાને ૧-૩-૬-૧૦ મેા ગુરૂ નબળો ગણાય છે, તેની પૂજા કરવી. પરંતુ ૪-૮ અને ૧૨ મેા પણ અનુકૂળ થતો નથી, પરંતુ જો તે ગુરૂ સ્વગૃહી કે ઉચનો હોય તો અનુકૂળ થાય છે. વળી ખાસ કાર્ય પરત્વે ૪-૧૨ ની બમણી મોટી પૂજા કરવી, પરંતુ ૮ મેા તો બને ત્યાં સુધી તજ લેવો, છેવટે લેવો જ પડે તો ત્રણ ગણી પૂજા કરવી. અત્યારના સમયમાં તો મોટી જ કન્યાનું લગ્ન લેવાતું હોવાથી અને ૧૩ વર્ષની ઉપરની કન્યાને આ દોષ લાગતો નહિ હોવાથી આ પ્રસંગ ઊભો જ થતો નથી.

વળી જ્યોતિષ સંગ્રહમાં આ પ્રમાણે લખેલું છે--

તીર્થયાત્રા વિવાહે ચ પ્રાશને ચ વ્રતાદિષુ ।

મંગલે સર્વ કાર્યેષુ ઘાતચંદ્રો ન ચિંતયેત્ ॥

વળી સ્ત્રીને ૧૨ મેા ચંદ્ર અને ઘાતચંદ્ર માત્ર પરદેશગમન-માં જ તજવો એવો પણ મત છે.

૧૨ કન્યાના લગ્ન સમયે રાશીથી કેટલામો ચંદ્ર કેલું ફલ આપે.

ચંદ્રફલ કોષ્ટક

૧ ભક્તી પ્રાપ્તિ
૨ મનસંતોષ
૩ ધનસંપત્તિ
૪ દસહામમન
૫ જ્ઞાનરહિ
૬ સંપત્તિ
૭ રાજ્યસન્માન
૮ મૃત્યુભય
૯ ધર્મલાભ
૧૦ મનોવાંછિત
૧૧ સર્વલાભ
૧૨ હાનિ

આ કોષ્ટક પ્રમાણે ફલ મળે છે. પરંતુ અજવાળીયામાં ચંદ્ર ૨-૫-૯ માનો દોષ નથી. તેમ અંધારીયામાં ૪-૮-૧૨ માનો દોષ નથી. વળી લગ્ન સમયે બારમો ચંદ્ર લેવાય છે અને જન્મનો નિષેધ છે.

વળી કેટલાક પાઠોમાં-સુદી પાંચમથી વહી દશમ સુધી અજવાળીયું અને વહી અગ્નિ-ચારશથી સુદી બીજ તથા સુદી ચોથ સુધી અંધારીયું લખેલું છે. કેટલાકના મતે-વહી ૧૧ થી સુદી ૨ સુધી અંધારીયું ગણવું અને કેટલાક મતે-સુદી ૧૦ થી વહી ૫ સુધી ચંદ્ર ખલવાન ગણાય છે.

વળી ચંદ્રમા ખલવાન ન હોય અને પૂજકરી હોય તો, તેની ૧૨ અવસ્થાઓ છે. તેમાંથી સારી અવસ્થા જોઈને હસ્ત-મેલાપ કરાવવો જોઈએ.

વિવાહે પુખ્ત નિષેધ

પુખ્તરૂપ સહુ કામનો પણ ન લીજે વિવાહ
જિજ્ઞાસુ કારણ પરણ્યાં થકાં વાધે કામ તિ આહ ૪૨૦

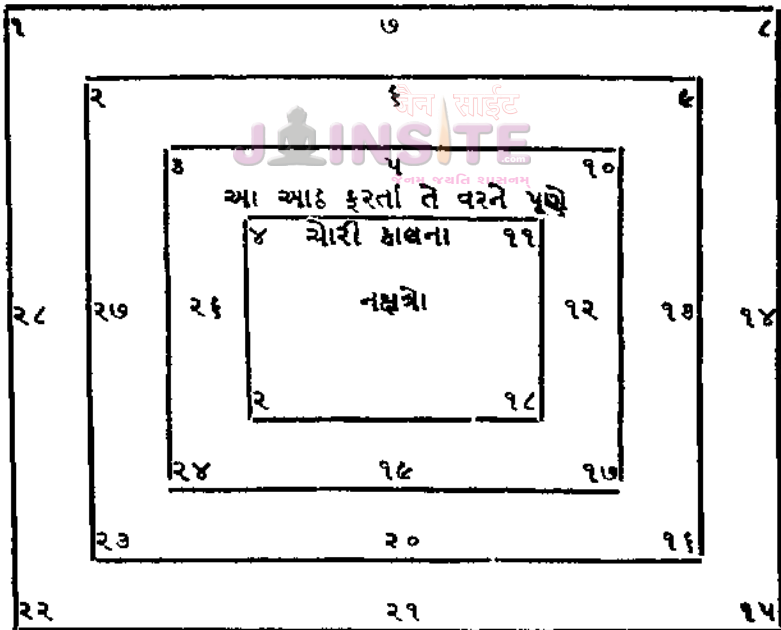
કાલપટ

આઠે ખુણે પદ્મ ઠવિ માંહિ તિન્નિ ઠવેઠ
 દિસી વિદિશી પણિ ઠવો ધમ સમવીસ રિસેઠ ૪૨૧
 રવિ રિસી માંહી ઠવિ કરી ગિણીંધ સ્પષ્ટયાકાર
 સાહા રિસી ફલ સાંભલો વિચિ બિહું પખ સંહાર ૪૨૨
 પૂરવે ધન અગનિ મરણુ દખ્યણુ દિશા દુઃશીલ
 નૈરય મુખ પશ્ચિમ વિહવ વાવિ ખુણે કુશીલ ૪૨૩
 ઉત્તરમાંહિ ધાન્યધન સંપદ હોઠ ધશાન
 હીર કહઈં પટચક્ર એ જે ભુએ તે બાંણુ ૪૨૪
 કાલપટ સહા દિને બાંણી વરજે દ્વરિ
 ચઉ ખુણી ચવરીરચો ધગ વિચિ લહુડી પુરી ૪૨૫
 ચિહું ખુણે ચઉ ચઉ રચી તિન્નિ દિસ માંહે દેઠ
 એમ અઠવીસ ધશાનથી રવિ રિસીથી ગણી લેઠ ૪૨૬
 અનુક્રમે આવો લગન રિસી ગણિનાં શુદ્ધ પ્રકાર
 લગન રિસી માંહિ હુવધ તે તે કરઈ સંહાર
 (ચવરી ભિતર ચારી રિસી તેનાં કરઈ સંહાર) ૪૨૭
 તિહાંથી બાહિર આઠ જે તે નરને પૂણેઠ
 બાકી જે સોલહ રિસી મંગલ હીર બાણેઠ ૪૨૮

ધશાન (૬) ૩ ઉત્તમ	પૂર્વ (૨) ૩ ઉત્તમ	અગ્નિ (૩) ૩ ખરાબ
ઉત્તર (૮) ૩ ઉત્તમ	મધ્ય (૧) ૩ ખરાબ	દક્ષિણ (૪) ૩ ખરાબ
વાયવ્ય (૭) ૩ ખરાબ	પશ્ચિમ (૬) ૩ ખરાબ	નૈરય (૫) ૩ ઉત્તમ

આ યોગનું ફલ આ પ્રમાણે છે:—

- ૧ થી ૩ મધ્યમાં ખરાબ-વર અને કન્યા ખંને પક્ષનો નાશ કરે.
 ૪ થી ૬ પૂર્વમાં ઉત્તમ-લક્ષ્મી, ધન, અને ધાન્યની પ્રાપ્તિ થાય.
 ૭ થી ૯ અગ્નિખૂણામાં ખરાબ-મૃત્યુ અને કન્યાના પક્ષનો કુલ નાશ.
 ૧૦ થી૧૨ દક્ષિણ દિશામાં ખરાબ-દુર્ભાગા, હરિદ્રતા અને મૃત્યુ થાય.
 ૧૩ થી૧૫ નૈરૂત્ય ખૂણામાં ઉત્તમ-પુત્રલાલ, સુખ અને સૌભાગ્ય.
 ૧૬ થી૧૮ પશ્ચિમ દિશામાં ખરાબ-કન્યાને વૈધવ્યતાની પ્રાપ્તિ થાય.
 ૧૯ થી૨૧ વાયવ્ય ખૂણામાં ખરાબ-કન્યા વ્યભિચારિણી થાય.
 ૨૨ થી૨૪ ઉત્તર દિશામાં ઉત્તમ-ધન અને ધાન્યની પ્રાપ્તિ થાય.
 ૨૫ થી૨૭ ઇશાન ખૂણામાં ઉત્તમ-સુખ અને સંપદાની પ્રાપ્તિ થાય.
 —શીઘ્રબોધે પ્રથમ વિવાહ પ્રકરણે પટ્ટાકાર ચક્રમ્,

અથ પટ્ટાકાર ચક્રમ્—

પટ્ટાકાર લિખેત ચક્રમષ્ટકોણ સમન્વિતમ્
 ચક્ષ્મિનૃષ્ટો ભવેત્સૂર્ય તદાદ્યં મધ્યગં ત્રયં ।

ત્રયં ત્રયં ચ સર્વત્ર: તત: પૂર્વાહિતો લિખેત
 નક્ષત્ર ત્રિતયં મધ્યે પક્ષ દ્વયં વિનાશકં
 પૂર્વસ્થાને ભવેત્ લક્ષ્મી ધનધાન્ય સમાગમ:
 અગ્નિકેણુ ભવેન્મૃત્યુ: નારીકુલ વિનાશિની
 દક્ષિણે દુર્લગાનારી દારિદ્ર મૃત્યુમાન્તુયાત
 નૈરૂત્યે પુત્ર લાભશ્ચ સુખ સૌભાગ્ય મેવ ચ
 પશ્ચિમે વિધવા કન્યા વાયવ્યે વ્યભિચારિણી
 ઉત્તરે ધન ધાન્યાનિ ઇશાને સુખ સંપદા
 માંગલ્યે સર્વ કાર્યેપિ પટ્ટચક્રં વિચારયેત
 ગર્ગાચાર્યેણુ સંપ્રોક્તં સર્વં સિદ્ધિ પ્રદાયકં ॥

પાકાંતરે—

પાટચક્રં પ્રવક્ષ્યામિ યથા સર્વજ્ઞ ભાષિતં
 મધ્યે ત્રીણિ રવિમાદો આયુર્વિત્તહરં સુખં ॥ ૧ ॥
 પૂર્વાહિ નિધનં વિંદાત અગ્ને પુત્રવતી ભવેત્ ।
 દક્ષિણે કુલનાશાય નૈરૂત્યાં ભર્તૃતત્પરં ॥ ૨ ॥
 પશ્ચિમે પરહિંસાયાં વાયવ્યાં વ્યભિચારિણી ।
 ઉત્તરે શુભકં પ્રોક્તં ઇશાન્યાં શુભદા ભવેત્ ॥ ૩ ॥

પટકાણુ યોગ—

પનરીયાથી દનિચું નક્ષત્ર ગણુતાં ૨-૫-૧૦-૧૨-૧૭-૧૬-
 ૨૪ મું થાય તો પટકાણુ યોગ થાય છે.

વિવાહે ચોરીકાલ—

જેશી તું શું લાખે આલ પંપાલ, ચોરી જીતર પડીયો કાલ;
 લગન દેખે છે કાંઈ આધાર, છઠ્ઠે મહિને મહોત વખાણુ.

વિવાહે ચોરી કાલ કેવી રીતે ગણવો તે બતાવે છે:—

સૂર્ય નક્ષત્રાત ચતુર્થે એકાદશે ચૈવ અષ્ટાદશ પંચવિંશકં ।
 ચવરીકાલ પરિત્યજ્ય મૃત્યુરેવ ન સંશય: ॥

અર્થાત—સૂર્ય નક્ષત્રથી ચોથું, અગિયારમું, અઠારમું અને
 પચીશમું નક્ષત્ર ચોરી કાલનક્ષત્ર હોવાથી—આ ચાર નક્ષત્રોમાં
 લગ્ન કરવાથી નીચે પ્રમાણે મૃત્યુ થાય છે.

ચોરીકાલનાં ૪ નક્ષત્રોનાં ફલ—

ચોથે બાપ મરે જો સહી, અગીઆરમે વરકન્યા નહીં;
અઠારમે (કન્યાનો) ભાઈજ મરે, પચવીશમે કુળનો ક્ષય ક રે.

નોંધ—આ ચોરીકાલ શાસ્ત્રોક્ત નથી, મારવાડ આદિ દેશોમાં આ પ્રમાણે રિવાજ છે. આ માટે શ્રીધર્મી પંચાંગમાં જે વખત લેખો આવેલા છે, જેમાં સ્પષ્ટ જણાવેલું છે કે આ ચોરીકાલ દેશાચાર છે, શાસ્ત્રોક્ત નથી.

વિવાહમાં નિષિદ્ધ ચોથો દશમો રવિ યોગ

ભાષુ રિસીથી લગન રિસી ત્રીજે ચોથો પાંચ

દશમ ઇચ્ચારમ આરમો સત્તરમ અઠારમ પાંચ ૪૨૯

ઓમણીસમ ચઉવીસમો પણુવીસમ છન્વીસ

ચવરીએ રિસી હીર કહે ટાલો એહ જગીસ ૪૩૦

રવિ રિસીથી લગન રિસી દુગ છગ સમ વસુ નિંદ

તેરમ પનરમ સોલમો ચવદમો વીસાણુંદ ૪૩૧

ઇમવીસમ આવીસમો તેવીસમ સગવીસ

હીર કહે તે ચવરીએ લેતાં ફલ જગીસ ૪૩૨

નોંધ—પહેલું અને ૨૮ સું શુભ ગણવું.

અથ ભસ્મક યોગ—રવિવારથી દનિયું ગણતાં ૭ સું થાય તો ભસ્મકયોગ થાય છે.

અથ ઠંડયોગ—રવિયાથી દનિયું ગણતાં ૧૫ સું થાય તો ઠંડયોગ થાય છે.

રવિયા નક્ષત્રથી દનિયું ગણતાં ૨-૭-૯-૧૬-૨૧-૨૩ અથવા ૨૮ થાય તો રવિયોગ થવા છતાં પણ વિવાહ તથા પ્રયાણે વર્જિત છે, અને પ્રતિષ્ઠામાં ૧૦-૧૬-૧૭-૧૮-૨૩ અથવા ૨૫ થાય તો વર્જિત છે. આ આડવલ યોગ છે, અને સાથે સાથે બ્રમણયોગ પણ છે.

આડવલ યોગ—યાત્રા (પ્રયાણ) માં, હલ ચલાવવામાં, સંજ્ઞા-મમાં, ચોરીમાં, મિત્રતાની શરૂઆતમાં, કુવો ખોલવાની શરૂઆતમાં,

તલાવાદિ જલાશય ખોદાવવાની શરૂઆતમાં, ખગીચો વગેરે રાખવામાં, કિલ્લો વગેરે કરાવવાની શરૂઆતમાં, ઊંટ, ઘોડા અને રથ વગેરે પર સવારી કરવામાં વર્જિત છે.

અથ વિવાહે ત્યાજ્ય તિથિવાર નક્ષત્રે ત્રિખડીયો યોગ—

રિખ રેવે આઠમ ગુરૂ કન્યા ખાપ મરંત

લ ખારશે અનુરાધા તેરશે જે શુક શનિશર હુંત
મડાં મસાણે ઇમ કહે ત્રિખડીયો યોગ લહંત.

અર્થાત—આઠમને ગુરૂવારના રોજ રેવતિ નક્ષત્ર હોય તો કન્યાનો ખાપ મરે, અને ખારશને મૂલ નક્ષત્ર તથા તેરશને અનુરાધા નક્ષત્ર સાથે શુક્રવાર અથવા શનિવાર હોય તો મરણ નિપજે. આ ત્રિખડીયો યોગ કહેવાય છે.

વળી પાઠાંતરે—

પડવે સુરજ ગુરૂ અષ્ટમી ખારશ જ્યેષ્ઠા મૂલવંત
અનુરાધા તેરશ હુવે વૈ કથુ વિવાહ કરંત ?
કાં કુંવારો વર મરે જે શનિવાર લહંત
મડાં મસાણે મલપતાં ત્રિખડીયો યોગ કહંત.

અથ તિથિવારે ત્રટકીયો યોગ—

બીજ ખુધ સુર ગુરૂ ત્રીજે સોમ અગીઆરશે શુભ કામ વિનાશે.
જોમ આવે ખારશે શુક ખારશી સપ્તમી પરિહરો અષ્ટમી ગુરૂવારે
છઠ શનિશરે રાવણ માર્યો પડવે બીજ આદિતવારે જોશી લગન હેવે.
ક્રીયે આધારે ત્રટકીયો જોગ કાલ દેખાવે કે છઠે માસે મરણ ખતાવે.

અર્થાત—એકમ, બીજના દિવસે રવીવાર હોય; અગિયારશના દિવસે સોમવાર હોય; ખારશના દિવસે મંગલવાર હોય; બીજના દિવસે ખુધવાર હોય; ત્રીજ, આઠમના દિવસે ગુરૂવાર હોય; ખારશ, સાતમના દિવસે શુક્રવાર હોય અને છઠ, આઠમના દિવસે શનિવાર હોય તો તે ત્રટકીયો યોગ કહેવાય છે અને આ યોગમાં જે લગ્ન કરવામાં આવે તો છઠ્ઠા મહિને મરણ થાય છે.

પાઠાંતરે—

છઠ શનિશ્ચર વારે રામે રાવણુ માર્યો
અષ્ટમી ગુરુવારે પાંડવે રાજ્ય ટાલ્યો
બીજ આદિત્યવારે રાય કુંસ સંહાર્યો
એ ત્રણે તટકીયા કાલ બાણે કોઈક જવલ્લો.

લગ્નમાં નીચેના મોટા ૧૦ દોષો વર્જવા જોઈએ—

લાતા ૧ પાતો ૨ યુતિ ૩ વેધો ૪ યામિત્ર* ૫ બાણુ પંચકં ૬
એકાગ્લો ૭ ૫ ગ્રહો ૮ કાંતિ સામ્યં ૯ તત:પરે
દગ્ધા તિથિશ્ચ ૧૦ વિજ્ઞેયા દશ દોષા મહાબલા:
એતાન્ દોષાન્ પરિત્યજ્ય લગ્નં સંશોધયેદ્ બુધ: ॥

નોંધ—સૂર્યદગ્ધા ને ચંદ્રદગ્ધા બંને દગ્ધા તિથિઓ કહેવાય છે.

પરંતુ પંચાગમાં તો માત્ર સૂર્યદગ્ધા તિથિ જ લખી છે.

ઉપરના દસ દોષો વર્જિત છે. પરંતુ તેમાં નીચે જણાવેલા ગ્રહો વિશ્વા આપે તો દોષ લાગતો નથી.

લાત ટળે રવિ રેખા* દે રાશી રેખ બુધ પંચ*
વેધ દોષ ભોમે ટલે ઉપગ્રહ... તે બુધ ખંત
ગુરુ ટાલે જામિત્રને બૃથુ ટાલે યુતિ દોષ
પાત દોષ થાવરન હરે રાહુ એકાગ્લ ખોાય.

લતા

જે જે ગ્રહ જિણિ રિસી હુધ સો ગિણી સાહે આઈ
રવિ ખારમ ધ તિમ દુય શુક પંચ વિસ થાઈ ૪૩૩
ગુરુ છઠો શનિ આઠમો રાહુ નવમ બૂમિ તિય
શશી અઠમ પૂનિમ રિસી વરજે લાત સદાય ૪૩૪

પાઠાંતર

જે જે ગ્રહ જિણુ રિસિ હુવધ સો ગિણી સાહે આય
રવિ ખારમ શશી આઠમો તિય પણ ભોમ કહાય ૪૩૫
બુધ તેવીસ ગુરુ રસ શુક પચવીસ શનિ અઠેહિય
રાહુ નવ કેતુ એકવીસાં એ વરજે લાત સદાય ૪૩૬

* વિશ્વા. * બાણુ પંચક. + જનિ.

લતા ક્ષેત્ર

સૂરજ બુધે વિત્ત ક્ષય શશી (ક્ષય) ભય ભોમ ઉદાસ
હીર કહઈ ગુરૂ ભૂગુ અશુભ રાહુ મંઠ કુલનાશ ૪૩૭
દેશને આશ્રયીને દોષોનો પરિહાર-

કુરૂદેશ, વાલ્હીકદેશ-પશ્ચિમમાં છે. ઉપગ્રહ દોષ ત્યાજ્ય છે.
કલિંગ અને બંગદેશ તથા મગધ દેશ-પૂર્વમાં છે. પાત દોષ
ત્યાજ્ય છે.

સૌરાષ્ટ્ર અને શાલ્વદેશ-પશ્ચિમમાં છે. લતા દોષ ત્યાજ્ય છે.
બધા દેશોમાં વેધ દોષ ત્યાજ્ય છે.

ગોડ દેશમાં યુતિ દોષ ત્યાજ્ય છે અને યમુના નદીના
કિનારા પરના દેશોમાં યામિત્ર દોષ ત્યાજ્ય છે.

કહું છે કે-

લતા માલવ કે દેશે પાત કોશલ કે તથા
એકાર્ગલંતુ કાશ્મીરે વેધ સર્વત્ર વર્જયેત ॥

અથ વિવાહે લાત ઉપજે તે નક્ષત્રો-

મૂલ ત્રેત્ર મૃગ શેઠિણી કર પૌષ્ણ મારૂત મઘોત્તરાન્વિતે ।
નિર્વિધાલિ રૂડુંલિ મૃંગીદશ પાણ્ણીપીડન વધિ વિધીયતે ॥

અર્થાત્-મૂલ ૧, અનુરાધા ૨, મૃગશીર ૩, શેઠિણી ૪,
રેવતી ૫, હસ્ત ૬, સ્વાતિ ૭, મઘા ૮, ઉત્તરાષાઢા ૯, ઉત્તરા
ફાલ્ગુણી ૧૦ અને પૂર્વા ફલ્ગુની ૧૧ આ નક્ષત્રે લાત ઉપજે છે.
રવીયું નક્ષત્ર હોય તેનાથી દ્વિનિયું નક્ષત્ર ગણ્યતાં ઉપર જણાવેલા
૧૧ નક્ષત્રો પેકીનું કોઈ પણ નક્ષત્ર લાતમાં ગણાવેલી સંખ્યામાં
આવે તો તે ગ્રહની લાત ઉપજે, આ નક્ષત્ર ન હોય તો લાત
ન ઉપજે.

નોંધ-લાત દોષની ખાબતમાં જુદા જુદા ગ્રંથોમાં ઘણા મત
ભેદો છે, એટલે ક્યાંથી ગણવું અને કેટલી સંખ્યાએ કયો ગ્રહ
લાત મારે તેમાં ઘણા મતાંતરો હોવાથી લડવું નહિ, તેમ ગભરાવું
નહિ. નિશ્ચય એટલો જ કે લાતનો દોષ માલવ પ્રદેશમાં જ

લાગતો હોવાથી ત્યાં ટાળવો અને તેમાં એ સૂર્ય વિન્ધા આવે તો લાતનો દોષ ન લાગે એ ચોક્કસ છે.

અથ ડાબી જમણી લાતનો મારવાડી નિર્ણયસાગરી પંચાંગમાં ભેદ નીચે પ્રમાણે આપેલો છે:—

આ પંચાંગમાં બુધ અને શુક્રના નક્ષત્રોની સંખ્યામાં પણ ફેર છે. વળી ચંદ્રવું નક્ષત્ર ૨૨ સું લખ્યું છે, તે તાં પંચશલાકા ચક્રમાં રવિયાથી ઢનિયા સુધી ગણતાં મલે છે; પરંતુ બુધ, શુક્રના મલતાં નથી. વળી લાત દોષની ગાથા ૪૩૪ માં લખ્યું છે કે— 'શરી અઠમ પૂનિમ રિસી' એનો અર્થ—લગ્ન તિથિના પહેલી ગયેલી પૂર્ણિમાના નક્ષત્રથી આઠસું તે પણ બરાબર છે. પરંતુ બુધ, શુક્રનાં મલતાં નથી; લાત-રવિ, મંગલ, ગુરૂ અને શનિની જમણી અને સોમ, બુધ, શુક્રને રાહુની ડાબી વાગે. એક પાઠ એવો છે કે—જે શ્રહ જે નક્ષત્રે હોય ત્યાંથી લગ્નિક નક્ષત્ર સુધી ગણવું. બીજો પાઠ એવો છે કે—લગ્નિક નક્ષત્ર સુધી ગણવું. બીજો પાઠ એવો છે કે—લગ્નિક નક્ષત્રથી જે શ્રહ જે નક્ષત્ર ઉપર હોય ત્યાં સુધી ગણવું.

લતાનાં ક્ષણ:—

રવેર્લતા હરેદિત્તં કુજસ્ય કુરુતે મૃતિં
બુહસ્પતેર્બન્ધુનાશં શનૈઃ કુર્યાત્ કુલક્ષયમ્
બુધસ્ય કુરુતે ત્રાસં લતા રાહોર્વિનાશ કૃત
શુક્રસ્ય દુઃખદા નિત્યં ત્રાસદા ચ કલાનિધેઃ ।

પાત

સુરાં ધુરિ સમવીસ રિસી લિખીયે સમ રેહાઉ
પુનિ અશલેશ નૈ મધા ચિત્રા નૈ અનુરાઈ ૪૩૮
શ્રવણ રેવય એહ છ ઠવીયે સંપાકાર
પાછે અશ્વિની આદિ દે ગિણિયે શુદ્ધ પ્રકાર ૪૩૯
સાહે રિસી એ હુઈ સરખ, તે બળીયે તે પાત
મંગલિકે તે વરણ્યે કીજે સધલી વાત ૪૪૦

पातक्षल

प्रथम अग्नि जीने पवन त्रीने शग विचार
 यउथी कलह पांचे भरषु छठी धन अपहार ४४१
 पाते प्रह्ला पाते हरि पाते मया महादेव
 हीर कहे तिन कारणे टालो पात लही जेव ४४२
 शलां गंडां हरभयां व्यतिपात ने साधि
 वधृतियां योगे वंकां टाक्यां हुवै समाधि ४४३

पातदोष—

असुखेषा भधा चित्ता अनुराह श्रवणु देवति वंका
 रवि रिभ्राम्यो लहीयो अस्सणीयो गण्डिन्ने

जे नक्षत्रे सूर्य होय ते आदि छडेने २७ रेखा लखवी.
 मोढेथी नाम गणुता जवुं. जे ठेकाणे उपर गणुवेलां ६ नक्षत्रांनां
 नाम आवे त्यां ओजायो जेटवे वंकां (वांकां=३ अवग्रह जेवुं
 निशान) करवां. जीव् नक्षत्रांना नामनी जिषी लीटीओ करवी.
 जेम कुल नंग २७ करीने वणी पाछी ते ज लीटीओने अश्विनीथी
 गणुवी. ते गणुतां जे विवाहिक नक्षत्रनु नाम ओजाया (वंकां)
 मां आवे तो ते पात कडेवाय. न आवे तो दोष थाय नहि.

पात दोष थतो होय पणु जे शनि विश्वा आपेतो पातने
 दोष लागे नहि.

पात दोषनां छ नामः—

पवनं पावकं जैव कराही कलही तथा
 मृत्युकांक्षी क्षयंकरी षड्विधं पातलक्षणम्
 पडेही पाते पवन वाजे जीणु पाते अग्नि लागे
 त्रीणु पाते पित्तविकारी योथी पाते कलह पियारी
 पांचमी पाते मृत्युकारी छठी पाते धन क्षयकारी.
 पातेन पतितो प्रह्ला पातेन पतितो हरिः
 पातेन पतितः शंभुस्तस्मात् पातं विवर्जयेत्

શુભી

લગન ભવન અથ શશી ભવન જે અહ હુવૈ સંયુતી
 સૌમ્યે સૌમ્યપણે ભગ્ને કૂરે કૂરકલ ભુક્તિ ૪૪૪
 વિવાહિક લગન સમે હોવે કરમેલો તે સમે કૂરઅહ કોઈ
 હોવે ચંદ્ર સું ભેલો
 એ યુતિ દોષ સહિ સું ટાલો હીર કહે મુજ વેણુ સંભારો ૪૪૫

યુતિદોષ:-

યત્ર ગૃહે ભવેચ્ચંદ્રો અહસ્તત્ર યદા ભવેત્
 યુતિદોષસ્તથા જ્ઞેયો વિશ્વા શુક્રઃ શુભાશુભમ્
 રવિણ્યા સંતતેહાનિર્ભોમને નિધનં શશી
 કરોતિ મૂલનાશં ચ રાહુકેતુ શનિચ્ચરાઃ

બુદા બુદા અહોનું ક્ષણ દર્શાવતાં કહ્યું છે કે:-

સૂર્ય દારિદ્ર કરે, મંગળ મરણ કરે, બુધ ગુરૂ સારાં ક્ષણ આપે,
 શુક્રથી શોકયનું દુઃખ થાય, શનિ વૈરાગ્ય લાવે, રાહુ કલેશ કરાવે.

જે જે પાપઅહોથી યુતિ હોય તેો મરણ થાય.

જે શુક્ર વિશ્વા આપતો હોય તેો યુતિદોષ લાગતો નથી.
 તેમજ યુતિદોષ થતો હોય પણ શુક્ર, બુધ કે ગુરૂ એમાંથી એક
 પણ અહ ચંદ્રમાના ભેગો હોય તેો યુતિ દોષ ન લાગે.

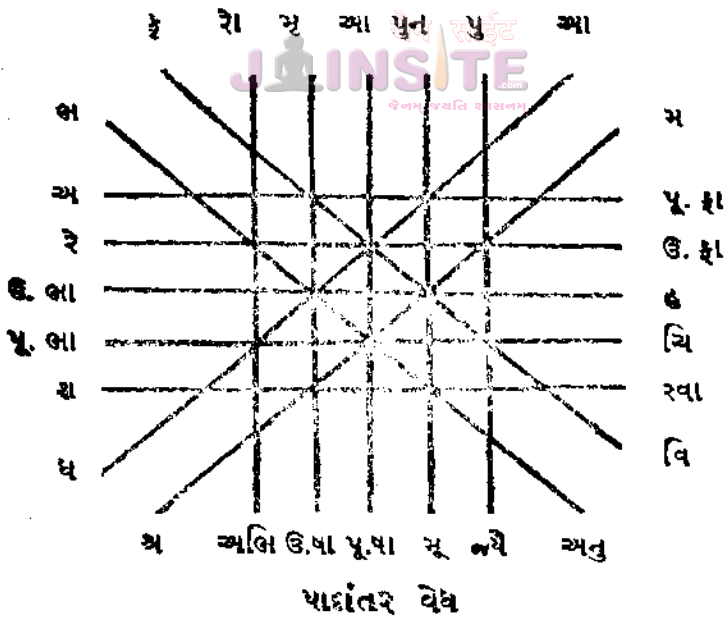
નક્ષત્ર વેધ

પંચ શક્ષાકા યંત્ર ઠવિ પંચે ઉર ધરેષ્ઠ
 પાંચે તિરછી રેહ લિખી દુમ દુમકુલૈ દેષ ૪૪૬
 ધશાને કૃતિકા રિસી આદિ લિખી અડવીસ
 જે જે અહ હુવૈ જિણિ રિસી તે તે ઠવી મુજગીસ ૪૪૭
 ભરણી વેધ અનુરાહ સું કૃતિકા અનૈ વિશાહ
 રાહિણી વેધ અભિય સું ઉત્તરાષાઠ મૃગાહ ૪૪૮

આદ્રા પૂર્વાષાઢસુ મૂલ પુનર્વસુ દિકુ
 છકુને પુષ્યાં રિસી અશલેષાને ધનિકુ ૪૪૯
 મઘા શ્રવણ પૂ. ફા રસણિ રેવતીયાં ઉકાહ
 હત્યા નૈ ઉત્તર ભદ્રા ચિત્રા નૈ પૂ.ભ દાંહ ૪૫૦
 શતભિષનૈ સ્વાતી સંમુખી ઇમ અડવીસ રિસીય
 સામા સામી મેત્રીને વેધાં પરિ ઇસીય ૪૫૧
 લગન રિસી સામે છકો આવૈ ગ્રહ તે વેધ
 કૂરે કૂરપણો સહી કીજૈ તેહ નિષેધ ૪૫૨

મંગળ વિશ્વા આપે તે વેધ દોષ ટળે

સપ્તસલાકા

સામ્ય ગ્રહ ને વેધ હુવૈ તે પાદાંતર લેખ
 ઇમ અઉ તિય તિય ખીય અઉ ઇમ વરને વિશેષ ૪૫૩

રવિવેધે વિધવા હુવૈ મંગલ કુલક્ષય થાય
 બુધ વેધે મણિકા હુવૈ સુરગુરુ દીક્ષા ગ્રહાય ૪૫૪
 ભૃગુનંદ વેધ અપુત્રિણી થાવર દાસી થાઈ
 રાહ વેધ હૂઈ વાંઝણી કેત કુશીલિ થાઈ ૪૫૫
 પાદાંતર વેધ ચક્ર

૪	૧
૩	૨
૨	૩
૫	૪

રવિ વામ વેધ

ગ્રહ સપૂજ આવે જન્મ વામ વેધ તવ લેઈ
 કામ કરીજે હીર કહે અશુભ શુભ ફલ દેઈ ૪૫૬
 વલી વિશેષે પાણીગ્રહણ સુરગુરુ શશી રવિ તીય
 વામ વેધ નિરખીને ઇગ પછી ગવાડે ગીત ૪૫૭
 રવિ ત્રણ છહ દશ ઇગદશ એ સદા શુભકાર
 વામ વેધ પણ એહવો લેજે હીયે વિચાર ૪૫૮
 જનમરાશિથી ગ્રહ ગણી ત્રણ છ દશમ અગ્યાર
 પાંચમો નવમો ખારમો ચૌ પણિઈ અનુક્રમ સાર ૪૫૯

રવિવામવેધ ચક્ર

સુ	૩	૬	૧૦	૧૧
સુ	૬	૧૨	૪	૫

સૂર્યને શનિ લેખવતો નથી. ઉપરના શશીના આંકમાં ૬ નાખી ખારનો ભાગ દેવો શેષાંક નીચે લખવો.

અંશકારે વિષ ઘટીકાઓ દર્શાવી નથી. પણ શુભ મુહૂર્તોમાં વિષ ઘટી વર્જવી પડે છે, વિષ ઘટીકાઓ નીચે મુજબ છે.

નક્ષત્ર વિષઘટી

નક્ષત્ર નામ	ઘટી અંક	નક્ષત્ર નામ	ઘટી અંક
અશ્વિનિ	૫૦	સ્વાતિ	૧૪
ભરણી	૨૪	વિશાખા	૧૪
કૃતિકા	૩૦	અનુરાધા	૧૦
શકિણી	૪૦	જ્યેષ્ઠા	૧૪
મૃગશિર	૧૪	મૂળ	૫૬
આર્દ્રા	૨૧	પૂર્વાષાઢા	૨૪
પુનર્વસુ	૩૦	ઉત્તરાષાઢા	૨૦
પુષ્ય	૨૦	શ્રવણ	૧૦
અશ્લેષા	૩૨	ધનિષ્ઠા	૧૦
મઘા	૩૦	શતભિષા	૧૮
પૂર્વાશ્લેષુની	૨૦	પૂર્વાભાદ્રપદ	૧૬
ઉત્તરાશ્લેષુની	૧૮	ઉત્તરાભાદ્રપદ	૨૪
હરત	૨૧	રેવતી	૩૦
ચિત્રા	૨૦		

અથ તિથિ વિષ ઘટ્ટી

તિથિ નામ	ઘટ્ટી અંક
પ્રાતપદા	૧૫
દ્વિતીયા	૫
તૃતીયા	૮
ચતુર્થી	૭
પંચમી	૭
ષષ્ઠી	૫
સપ્તમી	૪
અષ્ટમી	૮
નવમી	૭
દશમી	૧૦
એકાદશી	૩
દ્વાદશી	૧૦
ત્રयोદશી	૧૨
ચતુર્દશી	૭
પોષ્ણીમા	૮
અમાવાસ્યા	૮

અથ વાર ત્રિષ ઘટ્ટી

વાર નામ	ઘટ્ટી અંક
રવિ	પાઠાંતરે ૧૦ - ૨૦
સોમ	૨ - ૪
મંગળ	૧૨ બાકીની અરબર છે
બુધ	૧૦
ગુરુ	૭
શુકર	૫
શનિ	૨૫

સુદૂતો ચિંતામણિ છદા વિવાહ પ્રકરણે સ્ત્રીક ૪૬ થી ૫૧ સુધી.

નક્ષત્ર વિષધટીના કોષ્ટકમાં બતાવેલી સંખ્યાથી વધારે ૪ ઘડી સુધી વિષ ઘટી બાણવી, જેમ અશ્વિન આગળ ૫૦ આંક છે, તો ૫૧ થી ૫૪ ઘડી સુધી, વિષ ઘટી બાણવી. તે વિવાહમાં વર્જીત છે, અને જન્મ વખતે પણ નિષેધ છે. વળી સર્વ શુભકાર્યોમાં પણ નિષેધ છે. તેનો પરિહાર નીચે મુજબ છે, તે ટાઈમે કુંડ-જીમાં ચંદ્રમા ત્રિકોણ (૫ કે ૬ મે) સ્થાને હોય તો વિષ ઘટીનો દોષ નહિ, તથા લગ્ન સ્વામિને શુભ ગ્રહ દેખતા હોય અથવા લગ્ન પતિ કેંદ્રમાં હોય, તથા ચંદ્રમાં શુભ ગ્રહની રાશીમાં હોય, તથા ચંદ્રમા મિત્ર ગ્રહની દૃષ્ટિમાં હોય અથવા પોતાના ષડ્વર્ગમાં હોય કે લગ્નપતિ ચંદ્રમા હોય તો તિથિ વારાદિ વિષ ઘટીનો દોષ દૂર કરે છે.

જૈન સાઈટ
JAINSITE

સ્ત્રીક-૧૧૩ માં ૨૭ નક્ષત્રોની ઘડીઓના આંક આપ્યા છે, તે પછી ૪ ઘટી વિષ ઘટી નેષ્ટ છે.

એ શ્રેષ્ઠ કામમાં તજવી. પણ તેમ કરવામાં વાંધો આવતો હોય તો તેનો પરિહાર નીચે મુજબ છે.

ચંદ્રો વિષધટી દોષ હંતિ કેંદ્ર ત્રિકોણ ગઃ

લગ્ન વિના શુભૈર્દષઃ કેંદ્રે વા લગ્ન પે તથા ॥ ૧૧૪

તેનો ભાવાર્થ—જે રાશીનો સ્વામી શુભગ્રહ હોય જ્યાં રાશી અ સ્વામી શુભગ્રહ આહેત ત્યાં રાશીના ચંદ્ર અસતાં કિંવા શુભ ગ્રહાંચી ત્યાં ચંદ્રાવર દૃષ્ટિ અસતાં કિંવા ૬-૫-૭-૧૦ ૪-૧- યા સ્થાની ચંદ્ર કિંવા લગ્ન સ્વામિ અસતાં તો વિષ ઘટીયા દોષ રહાત નહીં. ॥ ૧૧૪ ॥

ચંદ્રવામ વેધ

ચંદ્ર તિમ ધ્રુવ ત્રિણ રસ સમ દશ ધરિયાર
પણ નવ ભારમ બિય બણિ યુગ વસુ મહસંહાર ૪૬૦

ચંદ્ર વેધ વિચાર

ચં	૧	૩	૬	૭	૧૦	૧૧	શ્રેષ્ઠ
ચં	૫	૯	૧૨	૨	૪	૮	નેષ્ઠ

ગુરુવામ વેધ

તિમ ગુરુ બીય પણ સગ નવમ ધરિયારમ શુભકાર
પિણ ભારમો ચાર ત્રણ દશમ અક્રમ દીર્ઘ પરિહાર ૪૬૧

ગુરુ વેધ વિચાર

ગુ	૨	૫	૭	૯	૧૧	શ્રેષ્ઠ
ગુ	૧૨	૪	૩	૧૦	૮	નેષ્ઠ

વેધ ફલ

ભૃગુવેધે અપુત્રિણી થાવરે દાશી થાઈ
રાહુ વેધે વાંછણી કેતુ કુશીયત્રી ભાઈ ૪૬૨

કેતુના વેધમાં પરણેલી કન્યાનો શાપ લાગે તો તેના સુખની વાણી ફળે છે, અર્થાત તે કાળજીથી થાય છે. માટે તે વેધ વિવાહમાં તજવો.

વેધદોષ પંચ શલાકાથી પણ જોવાય છે, અને જો મંગળ વિશ્વા આપતો હોય તો વેધનો દોષ લાગતો નથી.

સમશલાકા ચક્રમાં જો ચંદ્રમાનો પાપબહો સાથે વેધ થાય તો કન્યા વિધવા થાય છે, માટે તેનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો.

જામિત્ર દોષ

લગન થકી કે ચંદ્ર થકી થાવર મંગલ સૂર
 ને આવૈ સપ્તમ ભુવને તો યામિત્ર થાયે કૂર ૪૬૩
 ચંદ્ર થકી સપ્તમ ભુવને ને ગ્રહ કૂર વસેઈ
 તો શશીથી યામિત્ર હુવૈ વરને બહુ ફલ દેઈ ૪૬૪
 ચંદ્રથી અથ લગનથી ને ગ્રહ ઉત્તમ ઠાઈ
 આવઈ તે યામિત્ર ભણી વરજ્યાં બહુ ફલ થાઈ ૪૬૫
 તિમ લગન થકી સપ્તમ ધરૈ ને ગ્રહ સૌમ્ય રહેશ
 તો તે યામિત્ર લગનરી નોઈશ હીર કહેશ ૪૬૬

પાંચ દોષનાં ફળ

લાતે દરિદ્રી પાતે દુઃખ વેધે વંધ્યા નેઈ
 યુતિ લંપટ પરપુરુષણી સુત જામિત્ર ન હોઈ ૪૬૭
 જાણુપંચક

શુભગ્રહથી યામિત્રનો દોષ નથી થતો, તેમજ ને ગુરુવિધા આવે તો યામિત્રદોષ લાગતો નથી.

ઉદય લગનથી કરલગન લઈ મણો દિન બાણુ
 તે બે મેલી પંચ સુ નાંમ સુણો તસુ બાણુ ૪૬૮
 તિથિ માસ દિગ્ વસુ રિસી પીછે ભાગ નવ દેઈ
 શેષ વધે તે બાણુ ફલ બાણિ ત્યાગ કરેઈ ૪૬૯
 કલહ કૃસાણુ નૃપ ચોર મૃત પંચક બાણુ પ્રસિદ્ધિ
 હીર કહે તે ટાલતાં થાય રિદ્ધિ સમૃદ્ધિ ૪૭૦

બુધપંચક

હીર કહે સંક્રાન્તિ થકી અહુ સત્તર છાવીસ
 રોગ બાણુ લાગે ખરો બાણે વિધ્યા વીસ ૪૭૧

- અગ્નિ બાણુ મણી રુદ્ર દોય વીસ અને ઇગુણ્ણતીસ
ચાર તેર બાવોસ નૃપ બાણુ ટાલો સુબ્જગીસ ૪૭૨
- ચોર બાણુ છ ને પનર ચોવીસમો નિષેધ
દશ ઓગણીસ અઠવીસમે મૃત્યુ બાણુનો વેધ ૪૭૩
- મત દિન સંક્રાંતિ થકી ગિણીયે સૂધા લેઈ
પરણો તીજે પાંચમે સત્તમ નવમ બારેઈ ૪૭૪
- ચાહમ સોલ અદારમે ઇગવોસમ તેવીસ
પણુવીસમ સગવીસમે ટલે બાણુ સુબ્જગીસ ૪૭૫
- સંક્રાંતિ દિન લઈ કરી મેલી તિથિ કે માસ
દશ અઠુ ગિહુ પિહુય દીજે નવે ભાગ ઉલ્લાસ ૪૭૬
- અંક પાંચ છણમે વધે સો જાણીજે બાણુ
રોગ વન્દિ નૃપ ચોર મૃત દિવે હીતો ભૂત જાણુ ૪૭૭
- સર્વ અંક કરી એકઠા વલી દીજે નવ ભાગ
હીર કહઈ જે પણ વધે તો તે કીજે ત્યામ ૪૭૮
- એકે મરણુ ખીયે અગ્ન છકકે ચોર વસુ રોમ
ચાર પાંચ નૃપ ભય કરે ત્રિક નવ મુનિ શુભ ચોમ ૪૭૯
- સંક્રાંતિથી જે દિવસગત તિકે બાણુ બણીજે
અઠુ સત્તર છાવીસે બાણુ રોમાદિ સુણીજે ૪૮૦
- અગ્નિ બાણુ ઇગ્યાર વીસ ઇગુણ્ણતીસ નિહાલો
રાય બાણુ તિહુ તેરહ અવર બાવીસમ ટાલો ૪૮૧
- તસકર બાણુ છહને પનર લહીએ ચોવીસમ ખરો
મૃત બાણુ દશ ઇગ ઓમણીસમો અઠાવીસમ તજ પરો ૪૮૨
- રોમ બાણુ રવિવાર દિન સોમ નૃપ મૃત મંદ
ભોમ અગ્નિ ગુરુ ચોર તજ વરતે જમ આણુંદ ૪૮૩

બુધપંચક વિચાર—

રાજબાણુ યજ્ઞોપવિત તથા દીક્ષામાં, અગ્નિબાણુ ગૃહકર્મ, ખાત, વાસ્તુ અને ગૃહ આચ્છાદનમાં, રાજબાણુ રાજસેવા (ચાકરી નોકરી) કરવામાં, ચોર બાણુ પરદેશ જતાં તેમજ નવીન વાહનાદિ લેવામાં, અને મૃત્યુ બાણુ વિવાહ સમયે તજવું.

જો બાણુદોષની સાથે વાર લખે તો તે ખાસ અશુભ થાય છે.

બાણુ	વાર	સમય	ક્રમ	કયા કાર્યોમાં તજવા
રાજબાણુ	રવિવાર	રાત્રે	અશુભ	યજ્ઞોપવિત
અગ્નિબાણુ	મંગળવાર	દિવસે	"	ગૃહકર્મ, ખાતવાસ્તુ ગૃહાચ્છાદન
રાજબાણુ	શનિવાર સોમવાર	"	"	રાજસેવા નોકરી કરતાં
ચોરબાણુ	મંગળવાર ગુરુવાર	રાત્રે	"	પરદેશ જવન
મૃત્યુબાણુ	બુધવાર શનિવાર	રાજ સવાર અને સંપિમાં	"	વિવાહમાં

અકાર્ણિ

વિષ્કુંભે રિસી અસ્સણિ પ્રીતિ સ્વાતિ લિખાય
 આયુષમાને ભરણીયાં સૌભાગૈહિ વિશાહ ૪૮૪
 શોભન યોગે કૃતિકા અતિમંજે અનુરાહ
 યોગ મુકરમે રોહિણી ધૃતિયોગે જુહાહ ૪૮૫
 શુભયોગે મૃગશીર રિસી ગંજયોગે મૂલાહ
 વૃદ્ધિયોગે આદ્રા રિસી ધ્રુવ હિ પૂ.પાહ નિઠાહ ૪૮૬

व्याघाते हि पुनर्वसु हर्षण्ये याम उपाह
 वञ्च पुष्ये सिद्धि अमिन् व्यतिपाते अहिलाह ४८७
 वरियाण्ये सरवण्ये रिसी परिधयोगे मन्नाह
 शिवै धनिष्ठा पू.श. सिद्धिदि साध्ये शतलिषठाह ४८८
 शुभ नामै उ. शशुष्ठी शुक्रय योगे पू. लाह
 अन्ना योगे हस्त रिसी धंष्ट योगे उ. लाह ४८९
 वैधृतीयां चित्रा रिसी साह्ये याम अह रिसीय
 हीर कहे तेरह रिसी धारी मण्यो सदीय ४९०
 विष्कुले अहुकाम रिसी विधवा वैधृते थाय
 वीर्यहानि अतिमडे हुवै व्यतिपातां मृतहाय ४९१
 वज्रे अग्निभय हाभवे मंडाने अहु रोग
 शूल योगे तन आपहा परिध हाव हुभ लोग ४९२
 व्याघाते कन्या अहु अचरे शुभ विज्ञान
 अ नव योगे देवता अंठा रहै विमान ४९३
 तो मानव कीर्ण्यी परे परणीने मांडी करे धरवास
 अकार्मल तो हीर कहर्षण्यी टाणो पास ४९४

अकार्मलदोष—

अभिनी	विष्कल	पुनर्वसु	व्याघात	हस्त
भरणी	आयुष्य	पुष्य	वञ्च	चित्रा
कृत्तिका	शौचन	आश्लेषा	व्यतिपात	स्वाति
शहिल्यी	सुकर्मा	मन्ना	परिध	विश्राभा
शुभशीर्ष	शुक्र	पू. श.	सिद्ध	अनुराधा
आर्द्रा	शुद्धि	उ. श.	शुभ	ज्येष्ठा

અક્ષ	મૂળ	ગંઠ	શતભિષા	સાખ્ય
વૈધૃતિ	પૂ. પા.	ધ્રુવ	પૂ. ભા.	ધ્રુવ
પ્રીતિ	ઉ. પા.	હર્ષણ્ય	ઉ. ભા.	એન્દ્ર
સૌભાગ્ય	અભિજીત	સિદ્ધિ	રેવતી	સાખ્ય
અતિગંઠ	શ્રવણ્ય	વરિયાન		
ધૃતિ	ધનિષ્ઠા	શિવ		

એકાગ્લ ચક્ર

તિરછી રેખા તેરહ લિખી તિણુ વિચ ઊભી રેહ
 પાછે સાહે યોગ મિણી વિષ્કુમાદિક તેહ ૪૬૫
 જે સમ તે અઠવીસ ઠવિ વિષમે એક ખિવેઈ
 પાછે અધિક રિસી ધુરાં મિણીસો સીરિ દવેઈ ૪૬૬
 તિમ અનુક્રમે અઠવીસ લિખી શશીરવિ જે સપરેઈ
 ગણુતાં એકી આનહી સો એકાગ્લ તેહ ૪૬૭
 એહ યોગ જોઈસ મહીં ગુરુઓ દોષ કહાય
 હીર કહઈં વિવાહ દિન વરજ્યાં મંગલ થાય ૪૬૮

બીજી રીતે ગણુતાં અશ્વિનીથી વૈવાહિક નક્ષત્ર સુધી ગણુતાં
 એકી થાય તે ૧ ઉમેરીએ અને એકી થાય તે ૨૮ ઉમેરીએ
 પછી તેનું અર્ધ કરવું. પછી અશ્વિનીથી ગણુતાં જે નક્ષત્ર આવે
 તે નીચે મુજબ ચક્ર કરી મથાળે લખવું ચક્રમાં જમણી બાજુ-
 એથી ઉપરથી નીચે આવી ડાબી બાજુએથી નીચેથી ઉપર જવું.
 જે વિવાહના નક્ષત્રના સામું રવિનું નક્ષત્ર આવે તે એકાગ્લ

दोष धाय. जे राहु विश्वा आपतो होय तो अकार्गल दोष लागतो नथी.

२८	१	२
२७		३
२६		४
२५		५
२४		६
२३		७
२२		८
२१		९
२०		१०
१९		११
१८		१२
१७		१३
१६		१४
	१५	

सूर्यना नक्षत्रमांथी वैवाहिक नक्षत्र अेकी स'भ्यानुं होय तो अकार्गल दोष धाय.

उपग्रह

रवि रिसोथी शशी रिसी लगी जेधश उपग्रह आठ
 जलष्ठी वरजे होर कडें प्रीष्ठी निरतो पाठ ४९९
 पंचम अहूम आहमे अहारम ओमष्ठीस
 भावीस तेवीसम अडवीसमो इत्र सुणे हिवै जमीस ५००
 पुत्र विनाशे पंचमो अहूम पृथै भाठ
 व्याधि वधारे अहमे अहारमे देवरधात्र ५०१
 धनविनाशे ओमष्ठीसमो कुटिलाभाव भावीस
 थानभ्रंश तेवीसमो कुलक्षय करे अडवीस ५०२

વિવાહે અષ્ટદોષ

અકૃદોષ વિવાહે તલ વેધ લાત નૈ પાત
એકાર્ગલ ઉપગ્રહ યુતિ જામિત્ર એહ સાત પ૦૩
બુધ પંચક મણી આઠમો રવિગુરુ શશી કરી શુદ્ધ
પરણાવો વિંદ વિંદણી આણા નિરમલ બુદ્ધ પ૦૪

અષ્ટદોષ પરિહાર

લાત ટળે રવિ રેખદે થાવર ટાલે પાત
વેધઈ મંગળ શુક્રે યુતિ ગુરુ યામિત્ર વિખ્યાત પ૦૫
શશી ટાલઈ બુધ પંચકાં ઉપગ્રહ ટાલે બુધ
તમ એકાર્ગલ દોષ નહીં હીર કહૈ ગ્રહ શુદ્ધ પ૦૬

વિવાહમાં આઠ ઉપગ્રહ દોષો હોય છે. રવિ નક્ષત્રથી ચંદ્ર નક્ષત્ર સુધી ગણતાં ૫-૮-૧૪-૧૮-૧૯-૨૨-૨૩-કે ૨૪ ની સંખ્યા આવે તો ઉપગ્રહ થાય. આ આઠેનાં અનુક્રમે નામ વિદ્યુન્મુખ, શુભ, શનિપાત, કેતુ, ઉલ્કા, નિર્ધાત, કંપ, અને વજ્ર છે.

છેલ્લા ત્રણનાં નામ ણીજાઓના મતમાં જણાવેલાં નામો ના પર્યાય જેવાં જ છે. આ આઠેતુ અનુક્રમે કૃળ પુત્રનાથ, પતિ નાથ, રોગોત્પત્તિ, દ્વિચરનો નાથ, ધનનાથ, કુલનાથ, સ્થાન બ્રંશ તથા વ્યભિચારિણી એમ છે. જો બુધ વિધવા આપતો હોય તો ઉપગ્રહનો દોષ લાગતો નથી.

ક્રાન્તિ સામ્ય

તિન રેખહ તિરછી લિખો ઊભી તીન ઠવેધ
વિચલી રેખે મીન હઈ અંક સંહાર લિખેઈ પ૦૭
મેષ સિંહ વસહાં મકર મિથુન ધનાં અલિ કર્ક
કન્યા મીનાં કુંભ તુલસું ક્રાન્તિસામ્ય શશી અર્ક પ૦૮
આમ્હી સામ્હી રેખા ગિણિ જે આવે શશીસુર
માસ માંહિ તે ઇમ વહૈ હીર કહૈઈ તલ દૂર પ૦૯

અગ્નિ બલ્યો શીયાં ઠર્યો ધાવ પડ્યો હુવેઈ
પિણુ ધણિ યોગે પરણીયો સો નવ દીઠો કિણેઈ ૫૧૦
કાન્તિસામ્ય ક્યારે આવે તેને માટે કોઈકે કહું છે કે:—

ઐંદ્ર યોગસ્ય પૂર્વાર્ધે ડપરાર્ધે ચ વસ્ય ચ
કાન્તિ સામ્યં ભવેન્નૂનં વર્જનીયં વિશેષતઃ

મર્મકંઠક શલ્ય છિદ્ર યોગ

તનુ ભુવને જે ફૂર ગ્રહ મર્મ કહાવે તેહ
પંચમ નવમે હુવે ઇસો તો કંઠક નામ કહેય ૫૧૧
દશમે ચઉથે જે હુવઈ તો તે શલ્ય કહાઈ
જે સત્તમે હોઈ છિદ્ર તે નામ સરિસ ફલ થાઈ ૫૧૨

મર્મકંઠક શલ્યછિદ્ર યોગાતું ફળ

મર્મ કરે મરણુ ભય કંઠક હુવઈ કુલનાશ
શલ્યે રાજા ફીચે છિદ્રઈ પુત્ર વિનાશ ૫૧૩
ચાર દોષ એ લમનના ગુરુમુખ જાણી નામ
કરમેલો તણ હીર કહે અવરે કરીજે કામ ૫૧૪

લમ ફલ

લમન ભુવને શશી આવીયો વિશ્વો ન દીએ કોઈ
જે વિશ્વા શશીહર મિલે તો વિધવા હોવે જોઈ ૫૧૫
હીર કહે કરક લમન તણ તેહ તણો જે સાંમ
વરજે તું છઠ અકુમ ભુવન પાછે પરણાવો ગામ ૫૧૬
હથ લેવે જે લમન હુવે સ્વામી તેહનો લેઈ
છઠ્ઠી આઠમી છોડ તણ પાછું પરણાવેઈ ૫૧૭

દિવારાન્યંત્ર લખો

દિવસ અંધ મેષાં વૃષાં સિંહાં ત્રિધવા હુવેઈ
રજની અંધ ત્રિશુન કરક કન્યા અરથ મમેઈ ૫૧૮

મિથુનાં ધુરિ અંતે કરક કન્યા વિચલે ભાગ
અંધ ઘડી ઇમ પંચ પલ લગન કરીજે ત્યાગ ૫૧૯
અપરાન્હે તુલ અલિ ધનાં મધિર વિનાશે અપત્ય
મકર કુલ મીન કુમડાં સંધિ સંહારે સત્ય ૫૨૦

કરમહે વર્જિત લગન

હોરા હથલેવૈ લગનિ સિંહ મેષ વૃષ દીય
વરજે નિશિ મિથુનાં કરક કન્યા જમ સુખદીય ૫૨૧
અપરાન્હે તુલ અલિ ધનાં સંજા મકર ઘટ મીન
વરજ પરણો કંપતિ જમ કહી ન હોવે હીન ૫૨૨

મર્મણિ વેધે મરણું કંટકે રોગલય વૃદ્ધિ:

શલ્યે શસ્ત્રવિદાતં છિદ્રે છિદ્રં ભવે ત્રિણુભુ.

કર્તરીયોગ—

યદા તુ માર્ગવક્રીણૌ વ્યથાર્થગૌ ખલમ્હી

તદા ભવેતુ કર્તરી કરમ્હે ન શોભના

યદા તુ જન્મરાશિતોડથ લગ્નતોડષ્ટમોદ્ય:

કરમ્હે શુભસ્તદા રાશ્યૈકપત્યુર્મૈત્રીત:

લગ્નાચ્ચ દ્વાદશે માર્ગીં અહો વડી દ્વિતીયગ:

કર્મરીતિ સમાખ્યાતો મૃત્યુદારિષ્શોકદ:

કુલ ૧૮ દોષ વિવાહમાં તજવામાં આવે છે. તેમનાં નામ નીચે મુજબ છે.

વેધોલક્તા તથા પાતં નક્ષત્રં અહમ્હિતં

કુલિકં યોગદોષં ચ કૂરવારં ચ વર્જયેત

રિક્તા તિથિં વ્યતિપાતં વિષ્ટિર્ગાંડાંવૈધૃતી

અન્યઅહ્યુતં ચંદ્રં અહાણાં જન્મચક્ષકમ્

એકાર્ગલં યમઘટં ચંદ્રવસ્થામુપમ્હં

દોષૈરષ્ટાદશેર્મુક્તં શુદ્ધં લગ્નં વિશોધયેત

वर्णदश योग

गमन अंक लुग रस दशा इद्रां पनर अढार
 योगाष्टीसम वीसां भीले ये हुवै धगसे नै न्यार पर३
 ते मांदि अश्वनी थकी गण्डि दिन रिसी लगे आर्ध
 ते लेकी वली दिन रिसी थकी रविरिसी द्वियो साही पर४
 पाछे भाज सतवीस दे वधतो अंक लघ हीर
 ले कोध अंक दशमांदि हुवै तो ते दोपथी णीह पर५
 वायु भेध अग्नि राज्य लय चोर मृत्यु रोग
 वणलय वाहविवाह ने धनहानी इत्र लेम पर६

वर्णवार

वार पुष्य गुरु शुक्र शशी अहोराती हुवै मंह
 मंह रयणी रवि संअही रवि रयणी ले अंह पर७
 अंह रयणी ये भोगवे तिणु धारणु रविवार
 दिनै के नवि परणीये रयणी अंह विचार पर८
 हीर कडध अह रेभहा सौम्य धम हुम तीय

हस्तमेवापक वधते गाथाओमां कडेकी रीत सुजण करतां
 ले दशनो अंक आवे तो ते दिवस दूषित मानी तेनो विवाहमां
 त्याग करयो.

रेभदग्रह

अडि पणु नव हह धगदहां तिभ पुष्य गुरु छह वीय
 कूरां ग्रह छहे लुवन रेभद त्रय धग्यार पर९
 रवि शनि अहुमे आर्धियां (?) जय पामे नरनार
 (भंगल दिभगमनी जनम जय पामे नरनार) प३०

લગ્નમાં રેખદ અને લાંગદ ગ્રહનું સ્થાન

લાવ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	કળ
રેખદ ગ્રહ	શુ	ભુ	બધા ગ્રહ	ભુ	શુ	યુ		ચ	શુ	શુ	સર્વે ગ્રહ	રા	આ પ્રમાણે લાવમાં ગ્રહ હોય તો લગ્ન ક્રીષ ખણાય
લાંગદ ગ્રહ	ચં	મં	૦	૦	રા	૦	૦	શુ	ચં	૦	૦	૦	દશાવેલાં સ્થનોમાં દર્શા વેલા ગ્રહો હોય તો લગ્ન ખરાબ ગણાય

પાતાલં દશમં દ્વિપંચ નવમે લગ્ને ચ સૌમ્યગ્રહા :
 કૂરાઃ ષષ્ટગતા શશી ધનગતઃ સર્વે ત્રિકૈકાદશાઃ
 યાત્રા યુદ્ધવિવાહ દીક્ષણુ વિધૌ રાજ્યાભિવેકે નૃણાં
 યામિત્રં ગ્રહ વર્જિતં યદિ ભવેત્ સર્વેડપિ તે શોભનાઃ ।
 લગ્નાદેકાદશે સર્વે લગ્ન પુષ્ટિકરાઃ ગ્રહાઃ
 તૃતીયે શ્રાષ્ટમે સૂર્યઃ સૂર્યપુત્રશ્ચ શોભનઃ
 ચંદ્રો ધનતૃતીયે ચ કુંજ પળે તૃતીયકે
 ભુવેજ્યૌ નવષટ્ દ્વિત્રિયતુઃ પંચદશ સ્થિતૌ
 શુક્રો દ્વિત્રિયતુઃ પંચ ધર્મ કર્મ તનુઃસ્થિતઃ
 રાહુ દ્વિત્રિયતુઃ પંચ ત્રિનવ દ્વાદશે શુભઃ

આ વિષયમાં કેટલાક મતમતાંતર છે. જેમકે—

ભાવ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	
રેખક મહ	શુ	ચં	મુ શુ	શુ	શુ	ચં		શ	શુ	શુ	સુ		કેટલાકના મતમાં લગ્નમાં મૃત્યુ, ગુરુ, તથા ત્રીજા શનિ નથી તેમ જ હજી સુધી શનિ નથી.
	શુ	શુ	પં શુ	મ	શુ	મં			શુ	શુ	ચં		
		શુ	મં	શુ	શુ	શ					મં શુ		
			શ			રા					શુ		
			રા	શ	શુ	શુ	ચં	મં	મં	રા	૦	શુ	
ભંગદ મહ	ચં			મં	શ	ચં	મં	શુ	શુ	શ		મં	
	મં			શ	લગ્નેશ	શ	શ	શુ	શુ	શ			
	શ							શુ	શુ	શ			
	રા							શુ	શુ	શ			

કેન્દ્રે સપ્તમહીને ચ દ્વિત્રિકોણે શુભાઃ શુભાઃ
 ધને શુભપ્રદશ્ચન્દ્રઃ પાપાઃ પળ્કે ચ શોભનાઃ
 તૃતીયકોણે સર્વે સૌમ્યાઃ પાપાઃ શુભપ્રદાઃ
 તે સર્વે સમમસ્થાને મૃત્યુદા વરકન્યથોઃ

મહવિશ્વા પ્રમાણ

શશી પશુ પુષ્ય કુમ શુક કુમ સાઠાતિય દિનનાહ
 ગુરુ તિય ભોમ શનિ તિમ રાહ હઉઠ (દોઠ) વિશ્વાહ પ૩૧
 પાઠાન્તરે

રવિ પશુ શશી પશુ શુક ચક્રિ ગુરુ તિમય અવરેણુ
 વિશ્વા આપે કુમ કુમ રેખક આવે તેણુ પ૩૨

લગ્ન ભંગદશક

મ્રહ ભંગદ ગુરુ અદમૈ તમ ઇમ સગ દહ ચ્યાર
 સૂરિજ નૈ શશી ઇમ સગાં યુધ સમ અકુ નિવાર ૫૩૩
 શશીહર ઇમ છહ અદમો ઇમ સગ અકુમ ભૂમ
 ભૃગુ સમ છહ અકુમ તમહું એહ ઉઠાવૈ ધૂમ ૫૩૪

હવે રેખડની વાત કહીને તિણ ઉપર વિશ્વા પરદીને
 ત્રીને છઠે અગીઆરમે આઠમે દિનકર હોય
 ઇષ્ટ યાનક રેખદ હુવે અપરે ભંગદ જોય
 જીમ રવિ તિમ યનિ મંગળ સહી રાહુ ખારમે અધિકૌલહી
 કેતુ પશુ ઇમ જ માનવો અપરે યાન ભંગદ બાણવો
 ચંદ્ર યુધ ગુરુ શુક એ ચ્યાર રેખદ હોવે તું એમજ ધાર
 છઠે આઠમે ખારમે ટાલ અપરે યાન રેખદ સંભાલ
 વળી રેખદ ભંગદરો કરો વિચાર શાસ્ત્રે લાખ્યો અધિક અપાર
 પશુ રવિ ગુરુ ચંદ્ર જો હોવે સહી તો રેખદ તે હોવે નહિ
 વિશ્વા હીન લગન કહીને લગન માંહે ત્રીન સખલ કહીને

મ્રહ કેટલા વિશ્વા આપે—

સ્વૌ સાર્ધત્રયો ભાગાઃ પંચ ચંદ્રે ગુરોભયં
 દ્વે દ્વે શુકેન્દ્રુપુત્રો ચ વિશ્વાભાગ પ્રદાયિનો
 પ્રત્યેક સાર્ધભાગાશ્ચ મંદ મંગલ રાહુષુ
 મ્રહા બલવતો વિશ્વા પ્રચચ્છન્તિ ન દુર્ખલાઃ

પંચરેખદ મ્રહકંલ

સૂરિજ રેખદ લગન શીર ચંદ્રા રેખદ દેહ
 જીવ જીવાં ભૃગુ ચાંમડી મંગલ અસ્થિ ભણેહ ૫૩૫
 શિર હીણો વર પૂણ્ડી દેહી હીણાં પૂણે નાર
 જીવહીણુ મિહુને પૂણે ચામ હીન પરિવાર ૫૩૬
 અસ્થિવિણુ વંખા હુવૈ તિણ કારણુ મ્રહ પંચ
 ભણી રેખદ હીર ક્યો શુદ્ધ લગન એ સંચ ૫૩૭

लग्नस्य भस्तकं सूर्यं गात्रं चैव तु चंद्रमा
 लवेो लव धृति प्रोक्तं त्रिभिर्लग्नं प्रशस्यते
 शिरो विहीनं पति यात नारी गात्रेषुहीनं लय रोगपीडा
 लवेन हीनं भरणुं उलाभ्यां तमेव लग्नं परिवर्त्नीयम्

अथवा—

शिरः सूर्यः शशी गात्रं गुरुर्लवस्त्वया लृगुः
 लोमोर्लस्य लमः प्रोक्तो लग्नात्पंच्य प्रकीर्तितः
 शिरोविहीनं पतिघात नारी गात्रेषु हीनं कुरुतेर्ज पीडाम्
 लवेन हीनं भरणुं उलाभ्यां त्वया विहीनं कुरुते स वंध्याम्
 अस्थ्या विहीनं धनधान्य हीनं पंच्यां गहीनं परिवर्त्नीयम्
 गोतुलायुग्म कन्यानां नवांशाः शुलहाः स्मृताः
 धनुषः प्रथमो बाणो विवाहेऽन्ये च मध्यमा
 अंशस्याधिपतिमंशं मित्रो वा शुलोऽपि वा
 पर्येतदा शुभं ज्ञेयं सर्वे दोषाश्च निष्कृताः

लग्न कर्ष दिशाभांथी आंथु ?

सूर्यं नक्षत्र लोगवतो डोय ब्रेह हनिया सुधी गणुन्यो तेह
 पडेबां आदि धशाने त्रणु द्वियो पूर्वं अग्नि दक्षिणु द्विशि द्वियो
 नैऋत्य पश्चिम वायव्य वभाणुी उत्तर द्विशि वली मनमें बाणुी
 त्रणु त्रणु द्विशि विद्विशे आल शेष वधे तो देन्यो पाताल

लग्ननी दिशा उपरथी हलः—

धशाने सुध संपत सार पूर्वे वृद्धि लक्ष्मी अपार
 अग्नि द्विशे नव लवे आल दक्षिणु भरणु करे तत्काल
 नैऋत थावे विधवा नारी पश्चिम दरिद्री उत्तर सुध अपारी
 लग्नवासो पाताले डोय तो परकन्या न लवे डोय

आभां वायव्य पुणुानुं इण आंथुं नथी. पणु केटलीक
 नगाथे पुत्रलाभ अेम इण षतांथुं छे, जेमकेः—

यस्मिन्नृक्षे लवेत्सूर्यं आदौ त्रीणि प्रदापयेत्
 अंशर्क्षं यावदाथापु लग्नाके च शुभाशुभम्

ઈશાને ચ શુભં સ્ત્રેયં પૂર્વે લક્ષ્મીઃ સદા ભવેત્
આગ્નેયાં વંશ હાનિશ્ચિ યાગ્યે ચ મરણું ધવમ્
નૈઋત્યે પુત્રલાભં ચ વંધ્યા ભવતીતિ પશ્ચિમે
વાયવ્યે પુત્ર લાભઃ સ્યાત્ સુખિની ઉત્તરે પુનઃ
આકાશે ચ સુખં સર્વં ફલં ભવતિ નિશ્ચિતમ્
વિવાહે લગ્ન વેલાયાં લગ્નાગમ ફલાફલમ્

અહીં આકાશ છે તેને ઉપરની ગાથાઓમાં પાતાલ ગણાવ્યું
છે, પણ બનેતું ફળ એક સરખું જ છે.

લગ્નનાં વસ્ત્રઃ—

પૂર્વેશાને પ્રવેતવસ્ત્રં કૃષ્ણમગ્નો ચ દક્ષિણે
નૈઋત્યે પશ્ચિમે પીતાં રક્તાં વાયવ્ય ઉત્તરે
આકાશે પુષ્પમાલા ચ લગ્નાગમ ફલાફલં
લગ્નવસ્ત્ર પરીક્ષાતે જ્ઞાતવ્યં ચ બુધૈસ્તતઃ

લગ્નનાં વાહનઃ—

પૂર્વે ગરુડ અગન માંઝારી જ્યેષ્ઠ દક્ષિણે સિંહ નૈઋત્યેશ્વાનજ હોય
પશ્ચિમે સર્પ વાયવ્યે મૂષક લહો ઉત્તરે મૃગ ઈશાને ઘેટો કહ્યો.
જે લગ્ન પાતાલે ધરો તેનું વાહન પાટો ખરો.

કન્યાના નામાક્ષરનો વર્ગ અને લગ્નનું વાહન તે બંને વૈર
ન જોઈએ.

વૈરં મૂષક માર્ગરે વૈરં ગરુડસર્પયોઃ
મૃગસિંહે સદા વૈરં વૈરં શ્વાનસ્ય મિઠકે

જીવો જીવ પ્રદાતા ચ દ્રવ્યદાતા ચ ચંદ્રમા
તેજે દાતા ભવેત્સૂર્યો ભૂમિદાતા મહીસુતઃ
જીવહીના મૃતા કન્યા સૂર્યહીનો મૃતો વરઃ
ચંદ્રહીને ગતા લક્ષ્મી સ્થાનહાનિઃ કુર્જાવિના

વિવાહે લગ્નશુદ્ધિઃ—

ન તિથિર્ન ચ નક્ષત્રં ન વારો ન ચ ચંદ્રમા
લગ્નમેકં પ્રશ્નંશંતિ ત્રિષડકાદશ્યે સ્વૌ

થે લગ્નદોષાશ્ચ નવાંશદોષાઃ પાષેઃ કૃતા દષ્ટિનિપાત દાષાઃ
લગ્ને શુભસ્તાન્વિમલો કરોતિ ક્લં જલં ચલકનકદુભસ્ય
લગ્નથી શુભમહો—

- ” ૨-૪-૪-૧૧ ચંદ્ર
” ૧-૨-૪-૫-૬-૧૦-૧૧ શુક્ર
” ૧-૨-૩-૪-૪-૬-૬-૧૦-૧૧ ગુરૂ
” ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૬-૧૧ બુધ
” ૩-૬-૧૧ મંગળ
” ૩-૬-૮-૧૧ સૂર્ય-શનિ-રાહુ-કેતુ

લગ્નથી અશુભમહો

- ” ૧-૬-૭-૮-૧૨ ચંદ્ર
” ૩-૬-૭-૮ શુક્ર
” ૭-૮ ગુરૂ
” ૭-૮-૯ બુધ
” ૭-૮ મંગળ
” ૪-૭ રાહુ
” ૭ શનિ-સૂર્ય-કેતુ

લગ્નથી છક્રે-આઠમે લગ્નેશ, લગ્નનો નવાંશેશ અને દ્રેષકાણુ-
પતિ અવિ તો પશુ તે લગ્ન નેપ્ત ગણાય.

નવાંશની રીત:—

લગ્નની એકશશિ, અને ૩૦ અંશ હોય છે. ૩૦ અંશના
અંશ કળા

નવભાગ પાઠતાં પ્રત્યેક ભાગ ૩ - ૨૦ નો આવે.

નવાંશ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯
અંશ	૩	૬	૧૦	૧૩	૧૬	૨૦	૨૩	૨૬	૩૦
	૨૦	૪૦	૦	૨૦	૪૦	૦	૨૦	૪૦	૦

જન્મના અંશ જેટલામા નવમાભાગમાં આવી જતા હોય ત્યાં-
મુધી બે લગ્ન મેષ-સિંહ-કે ધન રાશિનું હોય તે મેષથી ગણુતાં
જે રાશિ આવે તે તેની નવાંશની રાશિ થઈ અને તેના અધિપતિ
નવાંશેશ થયો.

તેવીજ રીતે વૃષભ-કન્યા અને મકરમાં મકરથી ગણુવું.

” મિથુન-તુલા અને કુંભમાં તુલાથી ”

” કર્ક-વૃશ્ચિક અને મીનમાં કર્કથી ગણુવું.

મેષે નવાંશા મેષાઘા વૃષે ચ મકરાદિકા:
મિથુને ચ તુલાઘા: સ્યુ: કર્કટે કર્કરાદિકા:
મેષાઘી ચ ધનુ:સિંહો ગોકન્યે મકરાદિકો
તુલાઘો મુગ્ધકુંભો ચ કર્કાઘો મીનવૃશ્ચિકો

રવિ નક્ષત્રથી વિવાહ નક્ષત્ર	દિશા	વાહન	કળ	વૈરવર્ગ
૧-૨-૩	પૂર્વ	ગરુડ	ધનનાન્યવૃદ્ધિ	સર્પ
૪-૫-૬	અગ્નિ	ખિત્તાડી	કુલનાશ	મૂષક
૭-૮-૯	દક્ષિણ	સિંહ	દારિદ્ર્ય મૃત્યુ	મૃગ
૧૦-૧૧-૧૨	નૈઋત્ય	કુતરો	પુત્રનાશ	ઘેટા
૧૩-૧૪-૧૫	પશ્ચિમ	સર્પ	વિધવાપણું	ગરુડ
૧૬-૧૭-૧૮	વાયવ્ય	મૂષક	બિચારિણી	ખિત્તાડી
૧૯-૨૦-૨૧	ઉત્તર	મૃગ	ધનનાન્ય સુખ	સિંહ
૨૨-૨૩-૨૪	ઈશાન	ઘેટા	સુખસંપત્તિ	કુતરો
૨૫-૨૬-૨૭	પાતાલ	પાડો	સામાન્ય સુખ	૦

એક હસ્તલિખિત જુની ચોપડીમાં લગ્નના વાહન નીચે મુજબ બતાવેલ છે:—

અજમૃગ સિંહ વૃષભાઃ શશકો મંડુક ગૃધ્રમીચનકાઃ

અથ મત્સ્ય મેઘ જલચરાઃ લગ્નાનાં વાહનાન્યાહુઃ

ક્રમ વાર મેષાદિ આર રાશિનાં વાહન ગણ્યાં છે, પણ તેમનાં કૃણ દર્શાવ્યાં નથી.

ગોધૂલિક લગ્ન

લગ્ન કાલ જે દિવસ હુધ તે ફલ કરે। પરમાણુ
લગ્ન તથી તિથિ મેલી વલી કીજે સમ ગુણુ જાણુ પ૩૮
પીછે સાઠે ભાગ દે વધતી કુલિકા તેહ
તિમ ગોધૂલિકે તે ટાલીઈ જે ઘડી હીર કહેય પ૩૯

ગોધૂલિક લાંગ કરનાર ગ્રહ

પંચદોષ ગોધૂલિકૈ કાન્તિ સામ્ય કહેવાય
મૂર્તિ છઠ્ઠમે શશી વરણુ કરો વિવાહ પ૪૦
શશી ઇગ છગ અક્રમ આરમેં દશમ ગોધૂલિકે હોઈ
તો પરણી કન્યા મરે સંસો મ કરો કોઈ પ૪૧
છઠ્ઠમ સમ ઇગ ભૂમ ગોધૂલૈ જે થાઈ
તો વરનો નાશ કહાવીએ કહીો મર્ગ રૂપિરાઈ પ્ર૪૨
લિખમી વૈભવ આયુ હરૈ મનમાં ધરે સંતાપ
પુત્રનાશ કુલ ક્ષય કરે ભંગદ ગ્રહ એ પાપ પ૪૩

ગોધૂલિકે રેખદ ગ્રહ

જે ગોધૂલૈ ચંદ્રમા બીય તીય હોઈ ઇગ્યાર
મહિમંડલ તો પરણીયે સુખ વરતે સંસાર પ૪૪

ગોધૂલિક લગ્નમાં દ્રુષણુ હોય એમ કહે છે ઋષિ સખ કાય

પાંચ દોષ ટાલિ કરી લગ્ન કરો સખ કાય

સૂરજ ઊંચ અરધો જળ હોય આલે રાતી છાયા બેય

તિષ્ઠવેલા કરને કરમેલા દોષ દોષાંતર સમલા ઠેલ્યા
ધમ ગોધૂલિકે લગન વિચાર શાસ્ત્રે ભાખ્યો અધિક અપાર

ગોધૂલિકમાં વર્ન્ય પાંચ દોષ:—

કુલિકં કાન્તિ સામ્યં ચ મૂર્તો પષ્ટાષ્ટમે શશી
વિષ્ટિં વેધં પરિત્યજ્ય તતો ગોધૂલિકં શુભમ્

કેટલાક આઠ દોષ વર્જવાના કહે છે, જેમકે:—

ચમલો કર્તરી ઘંટો ગંઠાંતાસ્ત્રિવિધં તથા
યોગો જ્વાલામુખી કકૌ ત્યાજ્યં ગોધૂલિકેષ્ટકમ્

ગોધૂલિકે લગન શુદ્ધિ—

બુધ ગુરુ શુક્રે ને અક્રિમ છક્રે લગન થકી ને નાણુ ચિક્રે
સાતમે મંગલ વલી પણુ સંભાલે તે પણુ કોઈક ગોધૂલિકે ટાલે
અષ્ટમે જીવ ભૌમશ્ચ બુધશ્ચ ભાર્ગવોષ્ટમે
લગ્ને પષ્ટોષ્ટમે ચંદ્રો ગોધૂલિનાશ કૃત્સદા
લગ્નાષ્ટકે ચંદ્રજ ચંદ્ર જીવે ક્ષોણીસુતે ભાર્ગવાશ્ચાષ્ટમે વા
લગ્ને ચ ચંદ્રે રિપુગે ચ મૃત્યુર્ગોધૂલિકં તં ન કાદપિ દેયમ્
લગ્નાષ્ટમે મૂર્તિંગતે શશાંકે ગોધૂલિકે મૃત્યુ મુપૈતિ કન્યા
કુળાષ્ટમે મૂર્તિંગતેસ્યવાસ્તે વરસ્ય નાશં પ્રવઠંતિ સંતઃ
વેદવહ્નિ એકાદશે શશિહર હોવે વાસ
ગોધૂલિક ઈણુ લગ્નમે દોષ હોવહિં નાશ
લગ્નપતિ અરુ ગુરુ શુક્ર બુધ સમ બિન કેન્દ્રે હોય
ચતુઃ સમ પુનિ એકાદશે તહાં વિધુ કર નોય
કેન્દ્ર અરુ ત્રિકોણમે શુભચહ કરત ને વાસ
એકાદશમે લગ્નપતિ શશી કરત દુઃખ નાશ
એકાદશ ઘર લગ્નપતિ અરુ સર્વચહ શુભ
ચંદ્રલગ્ન પડાષ્ટમે કરત સદા અશુભ
દ્વિ ત્રિ ચંદ્ર એકાદશે લગ્ન ગોધૂલિક નાણુ
અન્યદોષ સળ પરિહરો આઘ એ અક્ષ પ્રમાણુ
લગ્નપતિ કે ગુરુ શુક્ર બુધ દૂન વિના કેન્દ્રમે હોય

અતુ: સપ્તેન્દુ એકાદશે લગ્ન કરેા સખ કૌય
 સૌમ્ય કેન્દ્ર ત્રિકોણમેં પાપ ત્રિપળે હોય
 લગ્નપતિ એકાદશે દોષ ન લાગે કૌય
 સર્વશ્રદ્ધ એકાદશે સુખાનંદ એ બ્લણ
 ચંદ્ર લગ્ને ખટ આઠમે નિશ્ચે ઘરમેં હાણુ
 ઉચ્ચે ત્યાંથી સાતમે લગ્ન ગોધૂલિક જીણુરો નામ
 અંદો ટાલી છઠ્ઠો આઠમે જનમરો પરણાવેા સારાં ગામ

ગોધૂલિક લગ્ન જે કામમાં નાતરાં થાય છે તેઓને માટે જ ઉત્તમ છે. પ્રાક્ષણિકોને માટે નથી. છતાં પણ કન્યાને અતિકાળ થયો હોય, તો જરૂર પડ્યે લેવાય છે ગોધૂલિક એટલે સૂર્યાસ્ત વખતે સૂર્ય જિંજનો ત્રીજો ભાગ બાકી રહે ત્યારથી લઈ જે ઘડી સુધીનો સમય તે ગોધૂલિક સમય છે. તે વખતે વાર, નક્ષત્ર કે તિથિ જન્ય ખરાબ યોગ હોય તો પણ તેનો દોષ નથી લાગતો કારણ ગાયોના પગની રજ ઉડવાથી તે સમયે જાણુ પવિત્ર મનાય છે.

ગર્ગાદિકના મતમાં તે વખતે પણ લગ્ન શુદ્ધ જોવી જોઈએ. ગોધૂલિકને સામાન્ય રીતે ગોરજ કહે છે અને તે કાલ સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિથી અર્ધજિંજ ક્ષિતિજની નીચે ગયા પછીનો અડધો ઘડી જેટલો કાળ છે.

ગોરજકાલ પવિત્ર છે. પરંતુ અમાવાસ્યા, વ્યતિપાતાદિ મહાદોષોના દિવસે તે કાળ આદ્ય નથી. શુદ્ધ દિવસે (વિવાહનાં ખીજાં નક્ષત્રાદિક યોગાનુયોગ ન હોય તો પણ) જે આપ-ત્કાળ હોય અને લગ્ન કરી લેવું જ હોય તો ગોરજ કાલ લઈ લેવો એ તત્ત્વાર્થ છે.

ગોરજ સમય સિવાયના સંધ્યા કાળના ભાગને તો ધૂલિક કહે છે. અર્થાત્ ધૂળ કહે છે. એટલે તે નિહિત છે.

દિનાંતશેષે નિશિચાગમે ચ દશોસ્તૃતીયે રવિજિંજ ભાગે
 તસ્થોત્તરે નાડી મિતાશ્રમેકે ગોધૂલિકં વેદવિદો વદન્તિ ॥

સ્થલતાગ્રે પર્વતાગ્રે ચ ચાવત્ દૃશ્યતિ રશ્મયઃ
 ગોધૂલિકઃ સ વિજ્ઞેયઃ શેષં ધૂલિમુખં સ્મૃતમ્ ॥
 ચાવત્કુંકુમરકૃત ચંદન નલે નાસ્તંગતે ભાસ્કરે
 ચાવન્નેવ નિશા ન ચાપિ દિવસો સંધ્યાલવેત્ પશ્ચિમા
 ચાવન્નયોતિ ગણ્ણે નલસ્થલગતે નોન્મીલિતા રશ્મયઃ
 તાવત્સર્વજનસ્ય મંગલકરા ગોધૂલિકા સસ્યતે
 યામિત્રં ન વિચ્ચિંતયેત્ શ્રદ્ધયુતિં હોરાંશશાંકં તથા
 નો વેધં ન કુવાસરં નહિ ખગં નાગામિલં પાપભમ્ ।
 નો હોરા ન નવાંશકો નહિ ખગા મૂર્ચ્યાદિ ભાવસ્થિતાઃ
 હિત્વા ચંદ્રમસં ષડષ્ટમગતં ગોધૂલિકા સસ્યતે
 ત્યાન્ન્યા લગ્ને વ્યયે ષષ્ઠાષ્ટમે શુક્રેન્દુલગ્નપાઃ
 રંમે ચંદ્રાદ્યઃ પંચ સર્વેઽસ્તે ગુરુઃ સપ્તમઃ
 યત્ર ચંક્રાદશશ્ચન્દ્રો દ્વિતીયો વા તૃતીયકઃ
 ગોધૂલિકઃ સ વિજ્ઞેયઃ શેષા ધૂલિમુખાઃ સ્મૃતાઃ

ઘડીયાં લગ્નઃ--

JAINSITE
 જીનમ્ જયતિ સાસનમ્

પંચાંગમાં લગ્ન મુહૂર્ત ન હોય, એટલે જ્યોતિષઃ શાસ્ત્રમાં ગણ્યવેલા માસ, તિથિ પક્ષ તથા લગ્નનાં નક્ષત્ર ન હોય, અથવા લગ્નનો સમય ઇત્યાદિ કશું ન હોય, અર્થાત્ ગમે તે માસમાં, સિંહસ્થમાં કે કમુહૂર્તા હોય તેવા દિવસોમાં અથવા અક્સ્માતના કારણે ખાસ લગ્ન કરવાની જરૂર પડે, ત્યારે ઉપર ગતાવ્યા પ્રમાણેના મુહૂર્તમાં (ગોરજ મુહૂર્તમાં) લગ્ન કરવામાં આવે તેને ઘડીયાં લગ્ન કહે છે.

ઘડીયાં લગ્નમાં માનવરાશિનું લગ્ન લેવાનું ઘણાકના મતમાં છે.

ચારીનું ખાતમુહૂર્તઃ--

આઘ વરખ ઇશાન ઘર શેષ કરે સંહાર
 ત્રણ ત્રણ માસમાં ઘર કરે નેશી ખર્ચ નિહાલ

મુખે કુટુંબો ઉઘટે પુઠે મરે જ શામ
 પુંછડીયે ગૃહીણી મરે કુશલ ચૌથે ઠામ.
 કુંલ મીન અરૂ મેષ ત્રિહું નેરૂત ખીલી થાપો
 વૃષ મિથુન અરૂ કર્કે અગને ખીલી અપો
 સિંહ કન્યા અરૂ તુલ ઈશાને ખીલી ખોસો
 વૃશ્ચિક ધન અરૂ મકર ખીલી વાયવ લૈ જોશો
 ઈશુ રીત વાસુકી ફીરે જોશી જાણો હેદ
 અવગુણ સૌ અલગા કરે ઈમ લાખે સહદેવ

ચારીને સંસ્કૃતમાં વેદિકા કહે છે.

વેદાં વૃષાદિત્રયમગ્નિકોણે સિંહાદિકે ત્રીણિ શિવે ખનંતિ
 અલિત્રયે વાયુદિશૌ ચ ખાતં ઘટ ત્રયે નૈઋતિ ચાર્ક સંસ્થે

સ્ત્રીને વ્રતન વસ્ત્રાભરણ વારણ મુહૂર્ત

નારી વસ્ત્રાભરણ દિન રત્રિ ગુરૂ ભૂગુ ભૂમ ઇક
 હત્યાઈ પંચે રિસી રેવસ્સણિ ધનિટુ ૫૪૫

પ્રથમ વધૂ પ્રવેશ

રેવસ્સણી મૃગ મૂલ મવા ઉત્તર કર ચિત્તાહ
 શ્રવણ ધનિષ્ઠા રોહિણી પુષ્ય સ્વાતિ અનુરાહ ૫૪૬
 રવિ રોગિણી મંગલ મરણ વિધવા હોઈ પ્રુધવાર
 શશી ભૂગુ શનિગુરૂ હીર કહર્ક વધૂ પ્રવેશ ઉદાર ૫૪૭

દ્વિરાગમન—(આણું વળાવવું અથવા દિવાળી આણું કહે
 છે તે)

જે દિવસે હસ્તમેળાપ થયો હોય તે દિવસથી સોળ દિવસની
 અંદર ૨-૪-૫-૬-૭-૮-૯ આ દિવસોમાં કન્યાને સાસરે વળા-
 વવી જોઈએ. સોળ દિવસ વીતી ગયા પછી કન્યાને સર્વ પ્રથમ
 (પરણીને સાસરે જઈ આવ્યા બાદ બીજી વખત) સાસરે વળા-
 વવાની હોય તો એકી સંખ્યાના વર્ષ, માસ, દિવસમાં વળાવવી.

જો પાંચ વર્ષ થઈ ગયાં હોય તો ગમે ત્યારે વળાવવી. આને દ્વિરાગમન કહે છે. આના સુદૂર્ત માટે કહ્યું છે કે:—

માઘ ક્ષાલ્ગુન વૈશાખે શુકલ પક્ષે શુભે દિને
શુર્વાદિત્ય વિશુદ્ધૌ સ્યાત નવપત્ન્યા દ્વિરાગમમ્
ચૈત્રે પૌષે હરૌ સુપ્તે શુર્વાસ્તાઘે મલિમ્બુચૈ ।
નવોઢાગમનં નૈવ કૃતે પંચત્વમાપ્નુયાત

દ્વિરાગમનમાં હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, મધા, પુનર્વસુ, પુષ્ય, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ત્રણે ઉત્તરા, મૂલ, અનુરાધા, અશ્વિની, અને રેવતી એ નક્ષત્રો શુભ છે. સોમ, ગુરુ તથા શુક્રવાર શ્રેષ્ઠ છે. માટે તે વાર અને ઉપર જણાવેલા નક્ષત્રો પૈકીના નક્ષત્ર વાળા શુભ દિવસે વૃષભ, સિંહ વૃશ્ચિક અને કુંભ એ લગ્નોમાં ચંદ્ર બળવાન હોય ત્યારે દ્વિરાગમન કરાવવું.

પાંચ વર્ષ પછી કરવાનું હોય તો સુદૂર્તની જરૂર નથી. શુદ્ધ દિવસ માત્ર જોવો.

લગ્ન પછી સ્ત્રી સાસરે રહે તેનું કૃણા:—

લગ્ન પછી જો જેઠ મહીનામાં સ્ત્રી પોતાને સાસરે (લગ્ન પછી પહેલા વર્ષમાં) રહે તો વડિલ જેઠનો નાશ થાય. આષાઢમાં રહે તો સાસુનો નાશ થાય. પોષમાં સાસરાનો અને અધિક માસમાં રહે તો પતિનો નાશ થાય છે. તેમજ પહેલા જ વર્ષમાં ચૈત્રમાં બાપને ઘેર ન રહેવું.

અથ સ્ત્રી ઘાત ચંદ્ર—

શશી ૧ નાગ ૮ શૈલ ૭ અંકલ રાગ ૬ અગ્નિ ૩ વેદા ૪ ।
કરા ૨ દિગ ૧૦ શિવા ૧૧ પાંડવા ૫ ચિત્રભાનુ ૧૨ ॥
વિવાહે સીમંતે શુભે કામિનીનાં ।
કમાત્ કાલચંદ્રા ઇમે વર્જનીયા ॥

પાકાંતરે—ભૂ ૧ દ્વિપા ૮ દ્વિ ૮ નવાલ ૬ બિંધ ૪ રામ ૩ ૫ ૬ ૬

કરા ૨ દિગ ૧૦ રૂ ૧૧ વાયો ૫ રવે: ૧૨ ॥

કામિન્યા શશિકાલ એવ કથિતં મેષાદિ મીનાંતકં

ઉદ્ઘાટે શયને પ્રવેશ ભવને ગર્ભ પ્રતિષ્ઠા કૃતે

સૂતિસ્નાન રવિ ક્ષિતેંબર ઘૃતે યાત્રાજલેનો શુભઃ ॥

નીચેના કાર્યોમાં સ્ત્રીને ધાતચંદ્ર નડતો નથી.

વિવાહ યજ્ઞોત્સવ મંગલેષુ પદ્મભિષેકે ચ તથૈવ રાજાં ।

સીમંત કર્માભરણે ચ ભોગેનો ચિંતનીયઃ ખલુ કાલચંદ્રઃ ॥૧૧॥

અથ ચૂડી સુહૃત્તે નિવેધ—

અસ્તંગતે ભૃગે સુતે.....

અર્થાત—ગુરૂ અને શુક્રના તારાનો અસ્ત, દેવપોદી અગિયારશથી દેવ ઉઠી અગિયારશ સુધી, અને જન્મનો, ધનનો અને મીનનો સૂર્ય હોય તે સમયે, ૪-૬-૧૪ ત્રણે રિક્તા તિથિ અને અને ચંદ્ર, શનિવારના દિવસે ચૂડો પહેરવો ન જોઈએ.

અથ સુહૃત્ત માર્ત્તંકે ચૂડી ચક્ર—

સુવર્ણ રત્ન ઠંતાનાં સંધાર્યમિતિ ચાપરે

કેચિદ્ધકેડતિચારેડપિ નીચ રાશીગતે ગુરૌ ॥ ૧૨૩ ॥

ધનુર્મીનગતે સૂર્યે ગુરૂણા સંયુતેડપિ ચ.

અર્થાત—કેટલાક આચાર્યો ગુરૂ વક્રી હોય, અસ્તનો હોય અને નીચ રાશીમાં રહેલો હોય તેમજ સૂર્ય ધન અથવા મીનનો હોય, કે ગુરૂ સૂર્ય એક રાશીમાં હોય તો પણ સોનું, રત્ન અને ઠંતાના (ચૂડો) દાગીના પહેરવાનું શુભ કહે છે.

અથ સુહૃત્ત દીપકે ચૂડી ચક્ર—

ત્રીષુ ચક્ષિ..... ॥૧૨૪॥

અર્થાત—સૂર્યના નક્ષત્રથી ચૂડો કોતરાવવા આપવો હોય તે દિવસના નક્ષત્ર સુધી ગણીને રવિ ૩, મંગલ ૫, શુક્ર ૩, રાહુ ૨, બુધ ૭, શની ૨, ગુરૂ ૧, સોમ ૩ અને કેતુ ૧. આ ગ્રહો સાથે અનુક્રમે આ પ્રમાણે નક્ષત્રો જોડવાં, તે નક્ષત્રો શુભગ્રહો પર પડે તો શુભ ભણવાં.

અથ ચૂડો પહેરવાનું સુહૃત્ત—અશ્વિની, મૃગશીર, આદા, મઘા, પૂર્વા. ક્ષત્વિણી, સ્વાતિ, વિશાખા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા અને શત-

ભિષા આ નક્ષત્રો અને રવીવાર, બુધવાર, શુક્રવાર અને શુક્રવાર આ વારોએ ચૂડો પહેરવો શુભ છે.

(ગ્રહોની ચૂડી આ નક્ષત્રોમાં મળતી આવે તો જ અર્ચનું મુહૂર્ત કહેવાય.)

અથ ચૂડીચક્ર મુહૂર્ત-પાઠાંતરે-વસ્ત્રાભૂષણાદિ.

રો-મૃ-હ-મઘા ઉ૩ સ્વાતિ-મૈત્ર મૂલશે ચ ।

રે-વિ-ચિ-અધિ પુ-પુ-ધ-ઢિતિ પુષ્ય શુદ્ધિ શુભા ॥

શુભદિને શુભેચંદ્રે અશુભશ્રી સર્વે ત્યજતે,

શુ-સ્ક-ભો વારે ભૂષણે ભૂષિતે શુભાઃ ।

ભૂષતે ગજદંતં ચ તથા વસ્ત્રાણિ ચીરયઃ ॥

અથ ચૂડીચક્ર જોવા વિચાર—

લાક્ષા કુસુંભ માંજીઠં રાગો કાંચન ભૂષણં ।

પ્રથસ્તો માર્ત્તંડો લોહકૃત્ય શનૈશ્ચરઃ ॥ ૧ ॥

સોમ શનિશર પરિહરો અનુત્તમો બુધવાર;

પંચ પલઠ યમઘંટડો નઠ અવસ નહીં વાર-૨

ઉત્તરાતિન્નિ પરિહરો રોહણ પાઠો વજ્ર;

પુષ્ય પુનર્વસુ પરિહરો જો ભરતાર ઇકનજ-૪

હસ્તાદિ પંચ રૂક્ષાણિ ધનિષ્ટા રેવતિ દ્વયં ।

શંખદંતં ચ નારીણાં લોમાર્ક શુક્ર ભાર્ગવે ॥ ૪ ॥

અથ ચૂડી મુહૂર્ત રવિયાથી દનિયા સુધી ગણવું.—

પાઠાંતરે—

હસ્તાઘા પંચ નક્ષત્રાણિ ધનિષ્ટા રેવતિ દ્વયં ।

હેમકંકણ રક્તાનાં લોમાર્ક શુક્ર ભાર્ગવે ॥૧॥

ઉત્તરા ત્રણે પરિહરો રોહણ પાઠો વિજ્ર;

પુષ્ય પુનર્વસુ પરિહરો જો ભરથારાં કીજ. ૨

સોમ શનિશર ચૂડલો જોશતાં બુધવાર;

તું એમ જાણે કામિની ઉતારે તતકાળ. ૩

शेथ नोभने योहये लो पडरे गजदंत;
चूडो बागी कटका करे के तो भरे तेनो कंत. ४

वणी पाठांतरे—

आदिते विधवा त्रिषु लोभे पंच अपूत्रका ।
शुके त्रीषु प्रभवृद्धि रोगो राहु द्वयं तथा ॥१॥
लक्ष्मी सप्त बुधश्चैव द्वे शनि क्लेशकारकः ।
एवमेकं भवेत् लक्ष्मी अद्रे अग्नि यशवर्धनं ॥२॥
लगती हीनं कृतं केतु चूडीचकं न संशयः ।

अथ लगनी चूडी गण्णवानी रीत—

रवि लोभ स्तथा शुके राहु बुध शनिश्चरे ॥
शुक्र सोम स्तथा केतु योऽन्यायं कमेषुतु ॥१॥

इति—

रवौ य वैधव्यं कुजे य व्याधि नयं भृगोयं स्वर्णोष्णीडा ।
अंद्रात्मजे सौम्य शनौ य हानि शुक्रं य अंद्रनेश लालोः ॥
केतो य वंध्या व्यक्तियारिणी स्यात् चूडीचके न संशयः ॥

अथ अहना नाम साथे नक्षत्रेणी संख्या चूडीचके—

रवी त्रीषु ३ लोभ शर ५ त्रीषु ३ शु तमो नेत्र २ संख्या
बुध सप्तमं ७ अ ॥
शनि भ्रमनेत्र ३ शुक्र अंद्र १ संख्या भृगां केसरी २ ज्ञायते
केतु मेकं ॥१॥

अथ चूडीचकं भाटे श्लोक—

यावद्भास्कर लक्ष्मि बाहि द्विवसे धिष्णोपि संख्या यथा ॥
संज्ञा-वन्दि भूत शुष्णाधि सप्त नयना पृथ्वी त्रयेहु कभात् ॥

३ ५ ३ २ ७ २ १ ३ १

अह रवी-भंगल-शुक-राहु-बुध-शनि-शुक्र-सोम-केतु.

इति—

दूरे हानि शुके शुभं य गदितं चके चूडी भूषणे ॥
अथ वारोभां शुभ घडीयो—

એક પક્ષ રસા સૂર્યે ચંદ્રે બાણેક વાસવં ।

૧ ૨ ૬ ૫ ૧ ૮
વેદાષ્ટ મુનયો લૌભે રસાગ્નિષ્ટો તુ ચંદ્રજે ॥

૪૮ ૭ ૬ ૩ ૮
બાણુ નેત્રા દ્વયો જીવે યુગાષ્ટે ક રસા ભૃગુ ।

૫ ૨ ૭ ૪ ૮ ૧ ૬
વન્હિ ણૈ ધુ નગા પંચુ દિનેધુ નાડિકા શુભઃ ॥

૩ ૮ ૫ ૭

ઉપરના વારોએ ઉપરની ઘડીઓ શુભ બાણવી. અર્થાત્ નિષિધ વારોમાં પશુ શ્રેષ્ઠ યોગ થતો હોય તો ને ચૂડી ચક્ર મલત્તુ આવતું હોય તો ચૂડી પહેરવી.

રવીવારે, સોમવારે, મંગલવારે, બુધવારે, ગુરૂવારે, શુક્રવારે
ઘડી-૧-૨-૬ ૧-૫-૮ ૪-૭-૮ ૩-૬-૮ ૨-૫-૭ ૧-૪-૬-૮
અને શનીવારે.
ઠ-૫-૭-૮

અથ નાતરા મુહૂર્ત—

હસ્તાદિ પંચ તુરંગણી ભં ધનિષ્ઠા માર્ત્તંડ મંગલં ગુરૂ ભૃગુ
વાસરેધુ ।
ભદ્રા જ્યા પૂર્ણા વૃષાલિ કુલે સિંહે સુખં ભવતિ પુત્ર પુન-
ગૃહં ચ ॥

અર્થાત્—હસ્તથી પાંચ અને અશ્વિની તથા ધનિષ્ઠા નક્ષત્ર.
રવીવાર, મંગલવાર, ગુરૂવાર અને શુક્રવાર. ભદ્રા, જ્યા અને પૂર્ણા
તિથિઓ. વૃષ, અલિ, કુલ અને સિંહ લગ્નોમાં ખીજ વખતનો
સંસાર શરૂ કરવાથી સુખ તથા પુત્રની પ્રાપ્તિ થાય છે.

વળી મારવાડી પંચાંગોમાં—ગંધર્વ વિવાહ માટે જ્યેષ્ઠા,
આર્દ્રા, પુનર્વસુ, અશ્લેષા, કૃતિકા, શતભિષા, અશ્વિની, ધનિષ્ઠા
આ નક્ષત્રો શુભ છે. અને નાતરામાં ગુરૂ, શુક્રના અસ્તનો દોષ
નથી એમ લખેલું છે.

શુક વિચાર

આઠ માસ ને બાર દિન પૂરવ શુક વસંતિ
 દિન બહુતરિ હીર કહઈ મંડલ રહઈ એકાંતિ ૫૪૮
 શુક વસે પશ્ચિમ મહીં આઠ માસ ઇમ પશ્ચિમ
 હીર કહઈ તેરહ દિવસ ગુપ્તો ભેષશ સાખી ૫૪૯
 ઉગમણે જ્યાં શુક રહઈ ત્યાં અમનિ દાહિણેષ
 નૈરય પશ્ચિમ નારીયાં ઉઠી ગમણ કરેઈ ૫૫૦
 જ્યાં આથમણે ભગુ વસે ત્યાં વાયવ્ય ઇશાન
 દિશિ ઉત્તર ને ઉગમણી મહિલા ફરે મુખણ ૫૫૧
 શુક સામે દાહિણે કદી ન જવેં ચાર
 ગુરવિણી નારી બાલમું નવપરણિત નૃપસાર ૫૫૨
 સનમુખ ભગુ નરપતિ દુખી વાંઝણી દુધ પરણીત
 મર્ભિણીનો જઈં જરભ માસુત મરે અચિંત ૫૫૩
 હીર કહે સનમુખ અસિત ગુરુ ભગુ જમણ ન લેષ
 પિણુજે ત્રિયા પીયરી ચલેતો દોષ ન જાગે કોઈ ૫૫૪
 એક મામેં એકણ પુરહિં ડર દુકાલ વિવાહ
 તીરથ યાત્રાઈં જવતાં શુક કરઈં ઉછાહ ૫૫૫
 ઉગતો રાખે દશ રચણી ચવકહ રાખે ખીણ
 જમ સુરગુરુ તિમ શુક પણ વરજી વજવો વીણ ૫૫૬
 પંચ વશિષ્ઠકર્મ તીય વાસર સુવન્ન જમ એક
 પાંચ મહુરત યવન કહિ ભગુ તણયે સુવિવેક ૫૫૭

શુક અંબ વિચાર

રેવતિ અસ્સણિ નઈ ભરણી કૃત્તિક પહિલો પાય
 શુક દોષ નહિં તે રિસાં આહ્યાં સવિ મુખ થાય ૫૫૮

વેપારનું મુહૂર્ત તથા નિધાન મૂકવાનું મુહૂર્ત
પુષ્ય પુનર્વાસુ શ્રવણ તિથિ રેવસ્સણિ કર ચિત્ત
મૃગ અનુરાધા સ્વાતિયાં એ રિસી ચર લહુ મિત્ત પપ્પ
વાણિજ કીર્ત્તે ઈયાં રિસાં વલી ઠવિ જઈ નિધાન
હીર કહે અવરે રિસે લાભ હુવે સામાન્ય ૫૬૦

અથ દુકાનનું મુહૂર્ત—

દુકાન શરૂ કરવામાં મંગલવાર ન લેવો.

મૃગશિર, રેવતિ, ચિત્ર, અનુરાધા, રોહિણી, ઉત્તરા ૩, હસ્ત,
અશ્વિની, પુષ્ય અને અભિજીત નક્ષત્રોમાંનું કોઈ પણ નક્ષત્ર લેવું.

રિક્તા સિવાયની શુભ તિથિઓ લેવી

રવિવાર, સોમવાર, બુધવાર, શુક્રવાર, શુક્રવાર અથવા શનિવાર
આ ૭ વારમાંથી ગમે તે વાર લેવો.

શુભ લગ્નો લેવાં, શુક્ર અને ચંદ્ર લગ્નમાં લેવા. કુંભ લગ્ન
ટાળવું.

લગ્નમાં ચંદ્ર, શુક્ર બેમાંથી ૧ પણ આવે તો શ્રેષ્ઠ. પરંતુ
૮ મા અથવા ૧૨ મા સ્થાને પાપગ્રહ ન હોય તે ખાસ જોવું.
વળી ૨-૧૦-૧૧ મા ભુવનમાં શુભ ગૃહો રિચર હોય તેવા લગ્નમાં
પણ કુંભ લગ્ન અને મંગલવાર ન લેવો અને શુભ લગ્નમાં દુકાનનું
મુહૂર્ત કરવું.

અથ ગાદીનું મુહૂર્ત—

આસનાધો ચતુષ્ઠં ચ મુખે ધિષ્ણ્ય ચતુષ્ઠયં ।

આગ્નેયાં તૃતીયં દઘાત્ નૈરૂત્યાં ત્રય મેવ ચ ॥ ૧ ॥

પૃષ્ઠે ચતુષ્ઠયં દઘાત્ વાયવ્યો તૃતીયં તથા

ઈશાન્યાં તૃતીયં દઘાત્ મધ્યે ધિષ્ણ્ય ચતુષ્ઠયં ॥ ૨ ॥

આસનાધો સર્વસૌખ્યં મુખે ચ નાસ્તિ વિકથં ।

આગ્નેયાં અર્થનાશાય નૈરૂત્યાં ચ શુભપ્રદં ॥ ૩ ॥

પૃષ્ઠ ભાગે મહો શ્રેષ્ઠં વાયવ્યાં ધ્વંસ સંભવં ।

ઈશાને ધન નાશાય મધ્યે ચૈવ શુભં ફલં ॥ ૪ ॥

અથ ૨૮ નક્ષત્રથી ઠુકાની ગાદીનું મુહૂર્ત—

(૧) પ્રથમ ૧ થી ૪ નક્ષત્રો ગાદી નીચે શ્રેષ્ઠ, (૨) ૫ થી ૮ પૂર્વાભિમુખે ગાદી નેષ્ટ, (૩) ૯ થી ૧૧ અગ્નિ ખૂણે નેષ્ટ, (૪) ૧૨ થી ૧૪ નૈરૂત્યે શ્રેષ્ઠ, (૫) ૧૫ થી ૧૮ પૃષ્ઠે-પશ્ચિમે શ્રેષ્ઠ, (૬) ૧૯ થી ૨૧ વાયવ્યે નેષ્ટ, (૭) ૨૨ થી ૨૪ ઈશાને નેષ્ટ અને (૮) ૨૫ થી ૨૮ નક્ષત્રો મધ્યે આસન ઉપર શ્રેષ્ઠ છે.

મૃગ પુષ્યાશ્વિની ચિત્રા મૈત્રે ચ રેવતી કરે.

શશિ બૃહસ્પતિ શુક્રા વ્યાપારે શુભદાયકા ॥

અથ વ્યાપારે નક્ષત્રાણિ-પાઠાંતરે વસ્ત્ર પહેરવાનાં નક્ષત્રો પણ છે.

અશ્વિન્યાં બહુ વસ્ત્રાણિ ભરણ્યાં ચ મહાપદં
કૃત્તિકાયાં દંડત્માગ્નિ રોહિણ્યાં વસ્ત્ર સંપદઃ ॥૧॥

મૃગે તુ મૂષકાજ્ઞેયા આદ્રાયાં મરણ્યં ધ્રુવં ।

પુનર્વસુ ધનમાયુઃ પુષ્ય સર્વાર્થ સાધકઃ ॥૨॥

અશ્લેષા તસ્કરા કર્ણા મધા મરણ્યમાદિશેત ।

પૂ-ક્રાયાં દંડયેદ્રાબ્જ ઉ-ક્રાયાં બહુ વસ્ત્રદા ॥૩॥

હસ્તેન સર્વકામિત્રં ચિત્રા વસ્ત્ર વિચિત્રદા ।

સ્વાતો વિશિષ્ટ લાભસ્યાત્ વિશાખા પ્રિયદર્શનં ॥૪॥

અનુરાધયો ભવેદ્ વ્યાધિ જ્યેષ્ઠા વસ્ત્રસ્ય નાશનં ।

મૂલેન કિલશ્યતે વસ્ત્રં પૂર્વાષાઢેન વ્યાધયઃ ॥૫॥

ઉત્તરા વસ્ત્રદા જ્ઞેયા શ્રવણે નેત્ર રોગતા ।

ધનિષ્ઠાયાં ધનમાયુઃ સ્તોકં ભવતિ દારૂણે ॥૬॥

ધન્યા શતભિષા ચૈવ પૂર્વાભદ્રોત્તરો તથા ।

રેવતિ રત્નલાભાય વિજ્ઞેયા સુવિવેક સુ ॥૭॥

નિષ કાઠવાનું મુહૂર્ત

પૂર્વા ઉત્તરા રોહિણી મૂલ મધા અશ્લેષ

ભરણી વિશાખા કૃત્તિકા આદ્રા જ્ઞે વિશેષ ૫૬૧

એ રિસી પનર જોઈસાં વાણિજ વ્યાજ કલેશ
ભૂમિ ઠવ્યૌ લાલૈ નહિં ખોલ્યા હીર વિશેષ ૫૬૨

અથ નિધિ ક્ષેપવા તથા દાટવાનાં મુહૂર્તો —

મધ્યા મૂલ પૂર્વાર્ધ્ય વાયુ રિક્ષં,
વિશ્વાખાંતકં સર્પ ભોમાર્કવારે;
તિથોનંદ પૂર્ણા ઘટાલિ મૃગેદ્રે,

નિધિ ક્ષેપણા ધૃત્ય કાર્યેષુ સિદ્ધિ ॥૧૧॥

પશુ ખરીદવાનું મુહૂર્ત

કર વિશાહ રેવસ્સણિ જીહ્વ ધનિકા ગાય
લીધી હુવઠ ધારણી જોઈસિ હીર બતાય ૫૬૩
સ્વાતિ શતભિષ પુષ્ય કર મૃગ આર્દ્રી પૂર્વાહ
જ્યેષ્ઠા મૂલને અશ્વિની રેવતી અનુરાધાહ ૫૬૪
તેરસ ખારસ ધગ્યારિસો કશમી સતમી પંચ
પડવા બીયતીય સૂરિજવાર લીજ ચોપય સંચ ૫૬૫
ગાયો મંમલ ભેંસો બુધ ખર કરહાં શનિવાર
હય મય તજી રવિ હીર કહે અવર વાર શુભવાર ૫૬૬
ખાંડો ખાંડો દાંતલો સાંતલિયો શશી કુખખ
ભમર માંખિયો શીમહલ કવિલો વાંકી કુખખ ૫૬૭

અથ પશુ કય વિક્રયે શુભ મુહૂર્તો:—

પૂર્વા ઝ મૈત્ર દ્રવ્યં મૂલે વાસવો રેવતી કરે ।

પુનર્વસુ દ્રવ્યં આદ્યં પશુનાં કય વિક્રયે ॥૧૧॥

અથ જિંટ, ભેંસ વગેરે જનાવરો ખરીદવાનું મુહૂર્ત:—

ધનિકા, શતભિષા, પૂર્વાષાઠા, જ્યેષ્ઠા, પુનર્વસુ, હસ્તા,
અશ્વિની, મૃગશિર, રેવતી, અનુરાધા અને સ્વાતિ આ નક્ષત્રોમાં
પાડો, ભેંસ, ખચ્ચર, જિંટ, કુતરો વગેરે ખરીદવા શ્રેષ્ઠ છે.

અથ જનાવરો ખરીદવાનાં વાર પરત્વે નિષેધ:—

ગૌ અંગારો પરિહરો, ભેંસડીયાં પુષ્કવાર;
 ઊંટ શનિશર પરિહરો, ઘોડાં ગાડાં આદિતવાર.
 ગુરુવારે એ કલહલા, ૨ ફરી ન બંધે બાર;

વળી—

મંગલ મહિષી રવિ તુરી, પુષ્ક બળદ શનિ ઊંટ;
 અસુરે અબ્બ ન દીછએ, ફરી ન બંધે ખુંટ.

અથ જનાવરો ખરીદવાનાં નિષેધ નક્ષત્રો—

કૃત્તિકા ભરણી ચિત્રા વિશાખા, ઉત્તરાષ્ટ્રણે મઘા અશ્વિષા;
 નવે નક્ષત્રે ચોપદ દીજે, મરી બાય કે ચોરાંને દીજે.

પાકાંતરે—

જે વેચે તે ક્ષુધા પ્રસહાસે, જે લેવે તેને મૂલ નાસે.

અથ પશુ નિર્ગમન નિષેધ:—

અમાવાસ્થાષ્ટમી ત્યાજ્યા પૃથ્વીમા ચ ચતુર્દશી ।
 રવિવારો વર્જનીયઃ પશુનાં ચ વિનિર્ગમે ॥૧૧॥
 ચિત્તોત્તરા રોહિણી ચ શ્રવણોપિ વિવર્જિતઃ ।
 એતેષુ પશુ જાતિનાં અશુભં નિર્ગમે ભવેત ॥૨॥

અથ પશુ પ્રવેશે નિષેધ—

ઉત્તરાસુ વિશાખાયાં રોહિણ્યાં ચ પુનર્વસુ ।
 નવમ્યાં ચ ચતુર્દશ્યામષ્ટમ્યાં નાનયેત્ પશુ ॥૧૧॥

વળી—

આઠમ ચૌદશને ચોપાયાં નિમ્ણે હાણુ કરે ઘર આવ્યાં
 ચોથ આઠમને ચૌદશનું જાયું હાણુ કરે ચોપાયું આવ્યું.

અર્થાત—આઠમ તથા ચૌદશના દિવસે જન્મેલું જાનવરનું
 ખમ્બુ કે આ બે તિથિએ ઘેર લાવેલું જનાવર ધણીને નુકશાન
 કરે છે.

અથ પહેલા વલોણાનું મુહૂર્ત્—

ધ્રુવાનુરાધા મૃગ રેવતીષુ દક્ષેષુ ચિત્રા રકરભત્રયેષુ ૪
શુભેષુ વારેષુ સદાહિ સસ્તં ૪મંથન કાર્યં પ્રવદંતિ સંતઃ ॥

અથ છાણાનું મોઢવું માંડવાનું મુહૂર્ત્—૨૮ નક્ષત્રો ગણવાં.

ખટ મૂલે દો મસ્તકે, મધ્યે દીને ચ્યાર;
ચ્યાર ચ્યાર દિશિ દીછએ, સર્વ તણો વિચાર. ૧

ફલ—

પૂર્વે સજન મેલાવડો, ઉત્તરે નવલા ભોગ;
પશ્ચિમે કાંણા કલકલે, ૫ દક્ષિણે વ્યાપે રોગ. ૨

મૂલે ખટ રસ નીપળે, શીર સ્વામીને ભાર;
મધ્યે તો ભોરીંગ વસે, ડસે તે ઘરની નાર. ૩

અર્થાત—રવિયાથી દનિયા સુધી ગણવાં. તેમાં પહેલાં ૧ થી ૬ સુધી મૂલમાં=નીચે, ફલ શ્રેષ્ઠ. પછી બીજાં બે સાત અને આઠ માથે=ઉપર, ફલ ખરાબ. પછી બીજાં ચાર નવથી બાર વચમાં=મધ્યમાં, ફલ ખરાબ. પૂર્વ દિશામાં ૧૩ થી ૧૬ ઉત્તમ. દક્ષિણ દિશામાં ૧૭ થી ૨૦ ખરાબ. પશ્ચિમ દિશામાં ૨૧ થી ૨૪ ખરાબ. ઉત્તર દિશામાં ૨૫ થી ૨૮ નક્ષત્રો ઉત્તમ ગણવા.

કૃષિ હજ બોડવાનું મુહૂર્ત્

કર પંચ્યાં રેવસ્સણિ ઉત્તર શ્રવણાં તીય
પુષ્ય પુનર્વાસુ મૂલ મધા મૃગ રોહિણી હલ લીહ પદ્મ
બીજ તીજ પાંચમ દશમી સત્તમી તેરસી ધૃગ્યાર
બુધ ગુરુ શુક્રાં હલ ક્રીયાં રિદ્ધિ હુવૈ ધરબાર પદ્મ

૧ અશિની. ૨ હસ્ત. ૩ સ્વાતિ. ૪ વલોણ. ૫ કામ્બા.

હલચક્ર

તિય તિય તિય પંચ તિય પંચ તિય હલચાકાર
હાનિ લાભ એકંતરે મણી રવિરિસી શશી સાર ૫૭૦
હલચક્રે રવિ રિસી ધુરાં દેધ મણો સંહાર
દિન રિસી આવધ જિહાં કનૈં જોઈશ હીર વિચાર ૫૭૧
બલહ મરે પહેલે તીયે ણીજે બલહ બહુ હોય
ધનહાનિ તીજે લીયે પાંચે લિખમી હોય ૫૭૨
મરે ધણી ચૌથે તીયે પાછલી પંચઈ લાભ
અંત તીયે દારિદ્ર દુખી દૂધ આવૈ લાભ ૫૭૩
રાજમાર્ત્ત^૧ ડ અંચના શ્લોક ૮૮ માં ણીજ વાવવા માટે

નિરોધ છે:—

સ્વૌ શોદાદ પાદસ્થે ભૂમે સંભયતે રજઃ ।

તસ્માદિન ત્રયં તત્તુ ણીજ વાપે પરિત્યજેત ॥

અર્થાત—ન્યારે રવિયા=આદ્રા નક્ષત્રના પહેલા પાયામાં સૂર્ય પ્રવેશ કરે ત્યારે પૃથ્વી રજસ્વલા થાય છે. એટલે આદ્રા મહા નક્ષત્રમાં સૂર્યનો પ્રવેશ થાય ત્યારથી ત્રણ દિવસ સુધી જમીનમાં ણીજ વાવવું નહિ.

અથ હલોતીયા સુહર્ત—

સાતમી તેરથ ત્રીજશુ, એકાદશી અને ણીજ બાંણિ;

પંચમી દશમી હલોતીયું રિદ્ધ સિદ્ધ ઘર આંણિ. ૧

અર્થાત—રવિયાથી ૧ થી ૩ નક્ષત્રો સાલમાં, ૪ થી ૬ અષ્ટમીમાં, ૭ થી ૯ સમોલે, ૧૦ થી ૧૪ કાંધે, ૧૫ થી ૧૭ મોથણે,^૧ ૧૮ થી ૨૨ કાંધે, ૨૩ થી ૨૫ સમોલે અને ૨૬ થી ૨૮ ઉપર છોડી દેવા—સંહાર માર્ગે ગણવા એવો પાઠ છે.

બાપામાં—

હલચક્ર એમ પાઠવો, જે લોગવીયો બાંણુ;

પહેલાં ત્રણ પાછલર પડે, તે કરે મળદની હાંણુ—૧

^૧ નારીએ, ૨ સાલમાં.

ખીબાં ત્રણ સોહામણાં, ત્રીબાં ત્રણથી હાંણુ;
 પાંચ વધારે દાંડીએ,^૧ નાડી મારે ત્રણ,—૨
 પાછાં પાંચે લક્ષ્મી વસે, વલી ત્રયણેર હાંણુ;
 શેષ રદ્યાં બે હાંડલે,^૩ વધારે બળદ ગમાણુ.—૩
 કાંધે કણસરાં છ'ડે ધન, અણીયે પૂરે આશ;
 સાલ સમોલને ગોથણું, એ તો કરે વિનાશ.—૪
 હલ ખુશવારે ન કર્તવ્ય, નહિ લોભ શનિવાર;
 શેષવારે શુભાં ચૈવ, કૃષિ કાર્ય વિચાર.—૫

અથ ખીબેસિ સુહર્ત—

સૂર્યબાહુરગઃ સ્થાન્યઃ ત્રિનાડચેકાંતરઃ ક્રમાત્ ।
 મુખેત્રીણિ ગણેત્રીણિ બાનિ દ્વાદશ ચોદરે ॥ ૧ ॥
 પુચ્છે તુર્યં અહિઃ પંચ દિનભાદિ ફલં વદેત્ ।
 વદન ચૂરકં વિંદાત્ ગલકેંગારક સ્તથા ॥ ૨ ॥
 ઉદરે ધાન્યવૃદ્ધિશ્ચ પુચ્છે ધાન્ય ક્ષયો ભવેત્ ।
 ઇતિ રોગભયં બાહ્ય ચક્રે ખીબેસિ સંજકે ॥ ૩ ॥

અથ ગાલ્લાના ઘર ખીલા સુહર્ત—

જીવ યો ભાસ્કર દન બે હસ્તયો મૂલે શાકેદી શ્રવણ શૈલિણીપુ ।
 કન્યા કકેચ લગ્ને વૃષ વૃશ્ચિક સિંહ શકટ ઘર બંધને શુભંચ સંજકે ।

ઘર ખીલા—સુધારો ગાલ્લાની બે ઉધો વચ્ચે એક મોટો
 ખીલા મારે છે તેનું નામ ઘર ખીલા છે.

અથ શકટ ચક્ર—

ત્રિકં ત્રિકં ચતુષ્કં ચ ત્રિચતુષ્ક મેવ ચ ।
 ત્રિ પંચ ચ સમાયુકતે શકટે ચ મહોત્સવઃ ॥ ૧ ॥
 ખુધૈરેવં ફલં જ્ઞેયં ચાંદ્ર ભાતં કમ્બુતુ ।
 ગર્ગેણોક્તાનિ ચક્રાણિ વિજ્ઞેયાનિ સદા ખુધૈઃ ॥ ૨ ॥

ફલ—

‘ગે મૃત્યુ’ જયં ચક્રે સિદ્ધિ રોચા શુભેન્ધુના ।

રથાત્રે કૃત્સિતાધ્વા ચ મધ્યે ચૈવ સુખપ્રદં ॥ ૩ ॥

અર્થાત—સૂર્યનક્ષત્રથી ચંદ્ર નક્ષત્ર સુધી ગણતાં ૧ થી ૩ નક્ષત્રો કાગમોં—ઉપર મૂકવાં, તે ખરાખ. ૪ થી ૬ સુધી જમણી ધૂંસરીનાં છેડે મૂકવાં, તે ખરાખ. ૭ થી ૧૦ સુધી જમણા પેટે મૂકવાં, તે ઉત્તમ. ૧૧ થી ૧૩ સાટીની જમણી બાજુ (થાળીયાના પાછલા આંગઠે જમણી બાજુ) મૂકવાં, તે ખરાખ. ૧૪ થી ૧૬ સાટીની ડાબી બાજુ (ઠાડીયા—થાળીયાના પાછલા ડાબે આંગઠે) મૂકવાં, તે ખરાખ. ૧૭ થી ૨૦ બીજે પેટે મૂકવાં, તે ઉત્તમ. ૨૧ થી ૨૩ ધૂંસરાને બીજે—ડાબે છેડે (સમોલે) મૂકવાં, તે ખરાખ. ૨૪ થી ૨૮ ગાલ્લાના થાળામાં—વચોવચ મૂકવાં, તે ઉત્તમ.

ફલ—બે બાજુની સમોલનાં ૨-૩ મૃત્યુ કરે, બે બાજુનાં પેડાનાં ૪-૪ જય મેળવે તથા સિદ્ધિ કરે, આગળના-કાગમનાં ૩ માર્ગે ભય કરે, પાછલાં—બે બાજુનાં આંગઠાનાં ૩-૩ દુઃખ કરે, વચલાં ૫ શ્રેષ્ઠ ફલ આપે.

પાઠાંતરે—

રથકારે લિખેત ચક્રં ભાનુ ચંદ્રં ચ યોજયેત ।
રથાત્રે ત્રણ નખેત્રાણિ સમોલે દ્વિગુણં ભુધૈઃ ॥
દ્વે પાસ્વેર્ પટ્ રક્ષાણિ પૃષ્ઠે ત્રીણિ પ્રદાયયેત ।
ચક્રયોઃ પટ્ રક્ષાણિ મધ્યે ત્રિણિ ચ નિક્ષિપેત ॥

ફલ—

સમોલે ચ ચદા મૃત્યુ જયં ચક્રે સિદ્ધિદંડૌ ભયં તથા ॥
સુખે ચૈવતુ ઉત્પાતં મધ્યે પૃષ્ઠે સુખપ્રદા ॥

પાઠાંતરે—

શકટ ચક્રં પ્રવક્ષ્યામિ ભાનુમાધ્યં ત્રિ ધૂસરે ।
સ્કંધયો ત્રિણિ ત્રિષ્ટયૈચ પાસ્વેર્ ચ પટ્ રક્ષાણિ ॥
ત્રિણિ ચ પૃષ્ઠે ભાગકે ચક્રયો પટ્ રક્ષાણિ ।
મધ્યે ત્રીણિ પ્રદાયયેત ॥

ફલ—

ધૂસરે સ્વામિનો હાંતિ સ્કંધે શકટ વર્ધનં ।
 પામર્વે ચ ધનનાશાય પૃષ્ઠે લક્ષ્મી પ્રદાપયેત્ ॥
 ચક્રયોઃ સુત નાશં ચ મધ્યે ધન સુખપ્રદા ।
 એવં જ્ઞાત્વા ભુધૈઃ સમ્યક્ શકટં ધારયે તતઃ ॥

પાઠાંતરે—

હોલોઈના લાંડારની હીરકલશની પ્રતના પત્ર ૧૮ પરથી—
 રથચક્રમાહ—રાહુ લોગવે તે નક્ષત્રથી દિન નક્ષત્ર લગે ગણવું.
 સૃષ્ટેં દીને (સુષ્ટયાકારે મૂકવા). મસ્તકેં ૩ અશુભ. જમણી સમોલે
 ૪ શુભ. યાલે ૫ અશુભ, અગ્નિભય. જમણે ચક્રે=પૈઠે શુભ
 લક્ષણ, બલ ભલો. હાસ્ય લગે ધન આપે. પૂઠે અશુભ, પુત્ર કષ્ટ.
 ડાબે ચક્રે=પૈઠે અશુભ, રાજકંઠ, અગ્નિભય. ડાબે સમોલે,
 બળદ મરે.

હીર કહે મઘા ઉત્તરા કર શતભિષ્ઠ અનુરાહ
 પુષ્ય ધનિષ્ઠા રોહિણી જલ અક્ષય મજગ્રાહ ૫૭૪

અથ જલાશયારંભે કૃપચક્રં—

રવીવારે જલં નાસ્તિ સોમે પૂર્ણં જલં ભવેત્ ।
 વાલુકા ભોમવારેતુ ભુધે બહુજલં ભવેત્ ॥
 ગુરુ ચ મધુરં તોયં શુક્રે ક્ષારં પ્રભયતે ।
 શનિશ્ચરે જલં નાસ્તિ કીર્તિતં વારજં ફલં ॥૧૧॥

અથ જલાશયારંભે નક્ષત્રો—

અનુરાધા, મઘા, હસ્ત, રેવતિ, ૩ ઉત્તરા, રોહિણી, મુગ-
 શિર, પુષ્ય, ધનિષ્ઠા, શતભિષા અને પૂર્વાષાઢા.

પાઠાંતરે—કૃપચક્રં—

જલં સત્વરં સ્વાહુ મધ્યે ચ પૂર્વે ધરાખંડતં કષ્ટ પાનીય મગ્ની ।
 નીરં દક્ષિણે રાક્ષસ સ્પર્ધનીવત્ ચિરં પશ્ચિમે પુષ્ય પીશુષ કૃપઃ ॥૧૧॥

મરૂદ્ બંધ પાતો અર્થપતો આર્થસિદ્ધિ વિષં તદ્વિષં શંભુ કોણ
ત્રયેણુ ।

શિલાઈ લલે નાલ મૂર્ધ્નિ મૃગકિ રણોરેણુકા રોહિણ્યે ન પેયઃ

॥ ૨ ॥

ચુર ક્ષીરવત ભાર્ગવે ક્ષાર વારી શનિ રંધ કૂપઃ સ્થલં સિંહી

કેયઃ ।

ન પૂર્ણો ભવેત કેતુના પ્રેત પીડ પ્રભનાથ ભાત કૂપચક્રે વિચાર્યઃ

॥ ૩ ॥

નોંધ—આ પાઠમાં નવગ્રહો ગણ્યાન્યા છે માટે તે સમયની કુંડલીનું ફલ હોવું જોઈએ.

૧) પાઠાંતરે—કૂપચક્રં—

રોહિણ્યાહો ગણ્યેત રૂક્ષં યાવત્તિષ્ઠતિ ચંદ્રમા ।

વૃત્તાકારે લિખેત ચક્રં મધ્યે ત્રીણિ શુભપ્રદં ॥૧॥

મધ્યે ચ અમૃતં વારી પૂર્વે ચ ભૂમિખંડનં ।

આગ્નેયાં નિર્જલં પ્રોક્તાં યામ્યં ચ અદ્યપં જલં ॥૨॥

નૈરૂતે અમૃતં વારિ પશ્ચિમે પ્રબલં જલં ।

વાયવે ચ પ્રબહતિ ઉત્તરે જલતિષ્ઠતિ ॥૩॥

ઈશાને લવણું ક્ષારં કૂપચક્રં પ્રકીર્તિતા ।

અર્થાત—કૂપારંભમાં રોહિણી નક્ષત્રથી ગણીને હનિયા સુધી ગણવું. મધ્યે—૪ દિશાઓમાં—૪ પૂજાઓમાં—એમ કુલ ૯ જગ્યાએ ૩-૩ મૂકવાં તેનાં ફલ.

પ્રથમ મધ્યમાં ૩, ૧ થી ૩ સુધી થાય તો શુભ. સ્વાહ વાણું પાણી અને જલદી પાણી આવે.

૫થી પૂર્વે ૩, ૪ થી ૬ સુધી થાય તો અશુભ. જમીન ભાગે અને પડે. ખંડીત જલ.

,, અગ્નિ પૂજે ૩,	૭ થી ૯	,,	,,	નિર્જલ.
,, હક્ષિણે ૩,	૧૦ થી ૧૨	,,	,,	અદ્ય જલ.
,, નૈરૂતે ૩,	૧૩ થી ૧૫	,,	શુભ	મીઠું પાણી

- „ પશ્ચિમે ૩, ૧૬ થી ૧૮ „ મીકું છલા-
 છલ પાણી આવે.
 „ વાયવ્યે ૩, ૧૬ થી ૨૧ „ અશુભ કાંકરા અને પથ-
 રામાં પાણી.
 „ ઉત્તરે ૩, ૨૨ થી ૨૪ „ શુભ ઉત્તમ પાણી અને
 દીર્ઘ પાણી.
 „ ઈશાને ૩, ૨૫ થી ૨૭ „ અશુભ ખાઈ પાણી.

અથ વિહિરી=વાવ, તલાવાદિ (જ્યોતિર્મયૂષે પૃ. ૨૧૨
 શ્લોક ૬૬) માટે મુદ્દર્ત:—

ચિત્રા, સ્વાતિ, પુનર્વસુ, મૃગશિર, મૂલ, અશ્વિની, રોહિણી,
 હસ્ત, પુનર્વસુ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, અનુરાધા, ઉત્તરા ૩, રેવતિ
 આ સોલ નક્ષત્રો. મકર, કુંભ અને મીન એ ત્રણ લગ્નો, તથા
 પંચાંગ શુદ્ધિમાં શુભ દિવસે, વાવ તલાવ ઇત્યાદિ ખોદાવવાનો
 આરંભ કરાવવો. આ નક્ષત્રોએ બીજ, ત્રીજ, પાંચમ, દશમ,
 તેરશ અને પૂનમ તિથિ હોય તથા બુધ, ગુરૂ, કે શુક્રવાર હોય.
 મેષ, સિંહ ને ધન આ ત્રણ લગ્ન સિવાયનાં બીજાં કોઈ પણ
 લગ્નમાં અને માહ મહિના પછી છ મહિના સુધી. અથવા—માગ-
 શર મહિનામાં વાવ તથા તલાવ ઇત્યાદિ જલાશયો ખોદાવવાનો
 આરંભ કરવો અને ખોદાવ્યા પછી આવેલા પાણીનો જલોત્સ-
 ગાદિ સંસ્કાર કર્યા પછી જ તે પાણીનો પીવા વગેરેમાં ઉપયોગ
 કરવો. ધર્મશાસ્ત્રોમાં પણ લખ્યું છે કે—જે જલાશયનો જલોત્સર્ગ
 વિધિ પ્રમાણે ન કર્યો હોય તે કરાવનારને તેનું મલતું નેષતું
 પૂર્ણ ફલ મલતું નથી. અને દેવપૂજા, સંઘ્યા, યજ્ઞાદિ કાર્યોમાં તે
 પાણી ઉપયોગમાં લઈ શકાતું નથી, માટે અવશ્ય જલોત્સર્ગાદિ
 સંસ્કારો કરવા નેષ્ટ એ.

અથ ભુના શ્રીધરી પંચાંગે તલાવ અહ—

સૂર્ય નક્ષત્રથી ૨ નક્ષત્રે પૂર્વ દિશામાં જલશોષ, ૨ નક્ષત્રે
 અગ્નિપૂષ્પામાં અહુજલ, ૨ નક્ષત્રે દક્ષિણ દિશામાં જલનાથ, ૨

નક્ષત્રે નેરૂત્ય ખૂણામાં શુદ્ધ જલ, ૨ નક્ષત્રે પશ્ચિમ દિશામાં સ્વાહિષ્ટ પાણી, ૨ નક્ષત્રે વાયવ્ય ખૂણામાં જલશોષ, ૨ નક્ષત્રે ઉત્તર દિશામાં સ્થિર જલ, ૨ નક્ષત્રે ઈશાન ખૂણામાં ખરાબ પાણી, ૫ નક્ષત્રે મધ્યમાં પૂર્ણ જલ, ૬ નક્ષત્રે પાણી આવવાના નાળામાં અમૃત જલ.

કોહર એટલે કૂવા ઉપર ચાકડો ચડાવવા માટે-બે ખાણુ મોટાં લાકડાં જમીનમાં એકેક છેડા ઘાલીને ઊભાં વાંકાં રાખી તેની મધ્યમાં ચાકડો ચડાવવામાં આવે છે, તે ચાકડાને મારવાડમાં કોહર કહે છે. અને જમીનમાં ઘાલેલાં બે લાકડાંને બેડયો કહે છે.

વાડીરોપણ

ચિત્ત વિશાહાં શતભિસાં ઉત્તર કર અનુરાહ
રેવસ્સણિ મૃગ રોહિણી મૂલ પુષ્ય તરવાહ પૌષ

અથા લતા ઓષધિ રોપણ મુહૂર્ત—

૧ શ્રીકંઠ સદુવ રવસુ શત તારિકા ચ ।

૩ શાર્વ્યક્ષ પુષ્ય શશિ ચંદ્ર બલે ચ પક્ષે ॥

પૂર્ણા જ્યાતિથિ ગુરૂ લૂણુ વાસરેષુ ।

દ્વારામ પાદમલતોષધિ રોપણું ચ ॥૧૧॥

અથ ખેતી વાઢવાનું મુહૂર્ત—

પૂર્વા ૩, ઉત્તરા ૩, અશ્લેષા, મઘા, શ્રવણ, જ્યેષ્ઠા, આર્દ્રા, ધનિષ્ઠા, કૃત્તિકા, મૂલ, મૃગશિર, પુષ્ય, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ આ ૧૬ નક્ષત્રોએ શુભ વાર અને શુભ લગ્ન હોય ત્યારે વાઢવાનું શરૂ કરવું.

સોમવાર, બુધવાર, ગુરૂવાર અને શુક્રવાર આ ચાર વારે

૧ શ્રવણ. ૨ ધનિષ્ઠા. ૩ અશ્વિની.

તથા ખીજ, ત્રીજ, પાંચમ, છઠ, સાતમ, આઠમ, દશમ, અગિયારસ, તેરશ અને પૂનમ આ તિથિઓએ ઉપજીવું.

અથ નવું ધાન્ય ખાગામાંથી ઘેર લાવવાનું મુહૂર્ત—

હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, ઉત્તરા ૩ મઘા, ધનિષ્ટા, રોહિણી, મૃગશિર, પુષ્ય, શ્રવણ, અનુરાધા, રેવતિ, ભરણી આ નક્ષત્રો. સોમવાર, બુધવાર, ગુરુવાર, શુક્રવાર આ ચાર વારો. ખીજ, ત્રીજ, પાંચમ, દશમ, અગિયારશ, બારશ, તેરશ અને પૂનમ આ તિથિઓએ શુભ લગ્નમાં અનાજ ઘેર લાવવું જોઈએ.

અથ અરહટ-ઘાણી-કોલુ ઇત્યાદિ ચાલુ કરવાનું મુહૂર્ત—

મૃગ, ધનિષ્ટા, અશ્વિની, હસ્ત, ચિત્રા, અનુરાધા, સ્વાતિ, પુષ્ય, જ્યેષ્ઠા, પુનર્વસુ અને રેવતિ વગેરે તિર્થંગમુખ નક્ષત્રો લેવાં અને શુભ વાર શુભ તિથિ અને શુભ લગ્ન આવે છતે ઘાણી. કોલુ, અરહટ વગેરે યંત્રો ચાલુ કરવા.

કુંભારનો નિલાડો ચેતાવવાનું મુહૂર્ત આમાં દર્શાવ્યું નથી. પરંતુ ચર ચલાદિ નક્ષત્રોમાં આજ મુકવી-ઠાહ કરવો વગેરે જણાવેલું છે. કલાલની ભઠ્ઠી માટે પણ આ જ નક્ષત્રો લેવાં.

કુવાના અરહટ, ચિત્રુડા, ઘાંચીની ઘાણી, શેરડીનાં કોલુ, આટાની ઘંટી વગેરે કોઈ પણ મશીનો પ્રથમ ચલાવવામાં તિર્થંગમુખ નક્ષત્રો લેવાં.

અથ જ્યોતિર્મયુષે મિશ્ર પ્રકરણ સ્લોક ૮૬ માં નાવ-વહાણ ચલાવવાનું મુહૂર્ત આ પ્રમાણે બતાવેલ છે.

જ્યેષ્ઠાભયં વિશાખાદ્રાં રોહિણી ભરણી દ્વયમ્ ।

આસ્ત્રેષાં ચ વિહાયાન્ય નક્ષત્રકેં શુરો ભૃગૌ ॥

સદ્ભગ્ને સત્તિથૌ નાવો ઘટ્ટનં તારણ્યં શુભમ્ ॥૧૬૧॥

અર્થાત—જ્યેષ્ઠા, મૂલ, વિશાખા, આદ્રા, રોહિણી, ભરણી, કૃત્તિકા અને આસ્ત્રેષા. આ આઠ નક્ષત્રો છોડીને બાકીનાં નક્ષત્રો લેવાં. વાર રવિ, ગુરુ અને શુક્ર લેવા. શુભતિથિ, શુભ લગ્ન અને શુભ ગ્રહ અથવા શુભગ્રહોની દષ્ટિ હોય તેવા શુભ લગ્નમાં

ननु वहाण्य अनावकुं तथा पडेली वभत पाणीमां तरतुं मुकुं
नेधंमे.

अथ नाव यकम् (ताण्डोक्त)—

विशाभा कृत्तिका ज्येष्ठा भरणी रोहिणी तथा ।

अेषायामुच्यते नावा पर तीरे विनश्यति ॥ १ ॥

अथ सुदूर्तमार्तंडे तथा ज्योतिर्विहावरणे कुंभारना आकृतं
सुदूर्तं—

रविधात्री हनिया सुभी गण्यतां प्रथमनां ४ ज्येष्ठी भीतीमां
तेनुं इल भराण, ५ थी ८ आकडाना वचमां ते शुभ, ६ थी १२
पूर्वे भराण, १३ थी १६ दक्षिणे भराण, १७ थी २० पश्चिमे
शुभ, २१ थी २४ उत्तरे शुभ अने छेल्वां चार, २५ थी २८ ते
हलाववानां दंडा उपर ते अशुभ बाणवां. तिर्यग्मुण नक्षत्रो देवां
अने धिर के द्विस्वलाव लग्न लेवुं.

अथ हेवुं करवामां तथा आपवामां वार निषेध—

संकांतौ वृद्धियोगे च हस्तर्क्षे रवि लोभयोः ।

न च आद्यां इषुं यस्मात्तदंशे तत् स्थिरं भवेत् ॥

इषुं लोभे न गृन्हीयात् न ह्येयं भुधवासरे,

इषुं छेदं कुर्वं कुर्यात् संययं सोम नन्दने ॥

कोठारमां धान्य भरवानु सुदूर्तं

पंचमी शनि पूरवा भवा मूल भरणी असवेश

श्रवण्य विशाभा कृत्तिका जरो कोठार विशेष प७६

प्रतिष्ठा महादेव

मूल उत्तर नै(कर) रोहिणी मृग रेवस्ससि वेव (छट्टी)

सवणां हुम पुनर्वसु हुम अनुराहा सवि देव (द्विटी) प७७

पुष्य श्रवण्य भंभा ठवो धनद ठवो अनुराह

हस्तमांडे सुरिण ठवो ईंद्र ठवो धनिहाह प७८

નાગયક્ષ રાક્ષસ પમુહ મૂલ પુખ્ય પડિવાહ
સરસતિ ગણ્યપતિ રેવતીઞ્ચૈન (પુહ) દેવ શ્રવણાઉ ૫૭૯

ઞ્ચૈન પ્રતિષ્ઠા

ઉત્તરતિય શ્રવણાંતિય પુનર્વાસુ દુમ અનુરાહ
મઘા મૂલાં મૃગ રોહિણી રેવય કર છનનાહ ૫૮૦
રવિ શશી પુધ ગુરુ શુક શનિ એહ પ્રતિષ્ઠાવાર
હીર કહૈ મંગલ તજે જોઈશ એહ વિચાર ૫૮૧

પ્રતિષ્ઠામાં માઘાદિ પાંચ માસ દેવા, તેમજ અષાઢ અને
શ્રાવણ મહીના દેવા. ચૈત્ર નથી લેતા.

સોમ, પુધ, ગુરુ અને શુક એ વાર દેવા.

ત્રણે ઉત્તરા, રોહિણી, પુનર્વાસુ, પુખ્ય, મૃગશીર્ષ, હસ્ત,
ધનિષ્ઠા, મૂલ, અનુરાધા, રેવતી અશ્વિની, અને સ્વાતિ એ
નક્ષત્રો દેવાં.

પૂર્ણા અને જ્યા તિથિઓ દેવી.

મેષ, વૃષભ, સિંહ, વૃશ્ચિક અને કુંભ એટલાં લગ્નો દેવાં.

ઔષધ લેવાનું મુહૂર્ત

રેવ અશ્વિની મૂલાં મૃગાં પુનર્વાસુ પુખ્ય હત્ય
ચિત્રા સ્વાતિ શતભિશાં શ્રવણ ધનિષ્ઠા સત્ય ૫૮૨
અનુરાહા રિસી તેરસી શુભવારાં તિથિ યોગ
ઉષધ લીઞ્ચૈ હીર કહૈ હમ જાઈ સવિ રોમ ૫૮૩

કેટલાકના મતમાં મંગળ સિવાયના બધા વાર ગ્રાહ્ય છે.

હસ્તત્રયેડનુરાધાયાં મૂલે પુખ્યે શ્રવણયે

મૃગલે રેવતિચુગ્મે પુનર્વાસ્વો વિજન્મલે

રોહ શુકેજ્ય સૂર્યાણાં વાસરે સત્તિથાવપિ

દિસ્વભાવે શુભે લગ્ને શુદ્ધે ધૂનમૃતિવ્યયે

લેષન્યાં શુભદં પ્રોક્તં હૃદ્વા શકુનસુતમમ્

રેવતી, અશ્વિની, પુનર્વાસુ, હસ્ત, પુખ્ય, ચિત્રા, સ્વાતિ,

રંધે

શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, અનુરાધા, મૂલ, મૃગશીર્ષ આ નક્ષત્રો
હવા બનાવવાના, ખાવાના તથા આપવાના કાર્યમાં શુભ છે.

પદ્મી લગાડવાનું મુહૂર્ત

ભદ્રા રિક્તા તિથિ લહી મઘા ભરણી પૂર્વાહ
હીર કહે રવિ ભૃગુ શુર કારી ક્રીયાં સુખ થાય ૫૮૪

રોગ મુક્તિ સ્નાન

તિથિ અમાવસી શુક શશી રોહણી રેવે સાય
મઘા ઉત્તરા અહિ પુનર્વસુ રોગી ઉઠી નાય ૫૮૫

છઠ્ઠાઠ્ઠી પૂનમ વિસે રવિ વૈધૃત વ્યતિપાત
ભદ્રા ભોમ સંક્રાંતિ દિન શિર નાહ્યાં ઉત્પાત ૫૮૬

પાપગ્રહ બીયે ત્રીયે ચોથે પશુ સમ નવ દશ ઇચ્ચાર
ચર લમન આઠ્યાં થકાં રોગી નાવણુ ઉઠાર ૫૮૭

રોગ મુક્તિ સ્નાન

જુહા હત્ય પુનરે રિસિ ચંદ્ર હીન દિન બાણુ
રિક્તા તિથિ ભોમ સુ રોમ મુક્તિશિર નહાણુ ૫૮૮

હીર કહે મૂલાં મૃગાં કૃતિકા ચિત્ત વિશાહ
પૂર્વાત્રય શ્રવણુ ત્રય અધ્વની ને અનુરાહ ૫૮૯

નુતન વસ્ત્ર ધારણુ મુહૂર્ત

રેવય દુમ પુનર્વસુ દુમ પુષ્ય હત્ય ધનિકુ
ઉત્તરાત્રય રોહિણીનરાં વસ્ત્રાભરણુ પ્રમકુ ૫૯૦

રવિ નીલોં બુધ પીયલોં શનિ કાલોં ભોમ રક્ત
હીર કહે શુર શશી ભૃગુ પહેરો ધવલાં વસ્ત્ર ૫૯૧

વાસણુ ખરીલવાનું મુહૂર્ત

ભાણું લીજે સોમ શુર રેવણિકુ હત્યાં ચિત્ત
અનુરાહા મૃમ અસ્સનિ પુષ્યાં રિસિ સુ પવિત્ત ૫૯૨

प्रेत क्रिया

प्रेत काण अंदांगुर थावर लुकां हत्थ
 असलेसा स्वाती पूषां रेवस्सनि सवणुत्थ ५६३
 अवर रिसी तल हीर कहे लै गेहाधिप अंठ
 प्रेतकाण तव डीलये लम थाये आणुं ५६४

संगीत शीभवानुं सुद्धर्त

कूर वारां भद्रा भरणी भास अंति संकांति
 पम अधी पुष्य सुत तल रामिणी कीजे तंति ५६५

नाटारंभ

नाटारंभ धनिहु सुह रेवय शतलिप जिहु
 उत्तर नै अनुराध पुष्य शुभवारां शुभ रिद्ध ५६६

जन्म नक्षत्र वर्ण्य सुद्धर्त

जन्म रिसी सवि काम शुभपिलु अशुभो पांये
 दार कर्म औषध गमथु वाह विवाह तजेठ ५६७

ज्या राभवानुं सुद्धर्त

काति भागशर इगुणे श्रावणु जेठ विशाह
 श्रवणु पुनर्वसु पूर्वा कर मृम यित्ता उषाह ५६८

रेवय रिसी ने थिर लगन शुभतिथि ने शुभवार
 केश रभायां हीर कहे गुणु यिहुं वरणु विचार ५६९

विभ्रां होध विज्ञान वृद्धि क्षत्रि वैरी नाश
 वैश्यां नै वाधे वणिज शुद्धां रहे सुभवास ६००

प्रथम भदिरापान सुद्धर्त

त्रले पूरवा आदा मृम जेष्ठा मूल असलेश
 भरणी शतलिप रिस दशमी सुरापान सुविशेष ६०१

शस्त्रग्रहण सुद्धर्त

यित्ताध पांये रिसां पुष्य पुनर्वसु ज्ये
 उत्तरा रेवय लव लृगु सुरिज शस्त्र गहेठ ६०२

भङ्ग चक्र

भङ्ग चक्र सगरिसी शीश रहि सभ मुठि सभ मञ्जिळ
सात रिसी थापो अष्टि रविरिसी शशी रिसी पुञ्जिळ ६०३

भङ्ग शीश ज्य मुठिलय मध्ये लाजे वाय
अष्टि मित्र थाये अवरसी हीर धसे। समजाय ६०४

पुनर्वसु द्वयेन्दिन्या रोहिण्यामुत्तरा त्रयम् ।

पौष्ण मित्रा विशाभा य स्वाति चित्रा शते तथा ॥

गुर शुक्रश्च सूर्यश्च वारे च शश्व धारणम् ॥

हाथी घोडा देवाणुं सुहृत्

घोडा वीजे पुनर्वसु भगशिर शतलिपि नै स्वाति

पुष्य धनिष्ठा रेवतसनि चित्रा गज विज्याति ६०५

अथ क्षत्रि आदिने अश्वारोहण सुहृत्—

रविचाथी हिनिया नक्षत्र सुधो गण्डवुं. तेनुं शुभाशुभ इव.

यस्मिन् इष्टे लवेत्सूर्यं तदाहो त्रीणि भस्तके ।

मुजे त्रीणिश्च हातव्यं हृदये पंच विनिर्दिशेत् ॥१॥

अरक्षाभ्यां वसु ८ श्यैव पुच्छे अत्वारिहापयेत् ।

पृष्ठे च हीयते वेदं ४ श्यैव इक्ष नियोजितम् ॥२॥

इति—

शिर मुजे ज्यं श्यैव, हृदये लाल मेव च ।

अरक्षाभ्यां बुजे लंग, पुच्छे हानि विनिर्दिशेत् ॥३॥

पृष्ठे लक्ष्मी भवाभ्नाति अश्वचक्रं विधीयते

अथ अश्वारोहण सुहृत्—पाठांतरे—(अहु प्राचीन पत्र उपरथी)

अश्वारं विजेत्यकं सालिजितं लानुलं न्यसेत् ।

स्कंधे च सूर्यं भात्पंच, पृष्ठे च दश १० विन्यसेत् ॥१॥

पुच्छे हीर हीयते प्राज्ञ यतुः पाहे यतुष्टयम् ।

उदरे पंच विज्यानि मुजे ५ तुरगस्य च ॥२॥

ફલ—

ધન લાભો મુખે સમ્યક્ વાણનસ્ય મૃતોદરે ।
અરણ્યસ્થે રણે ભંગો પુચ્છે પત્ની વિનસ્યતિ ॥૩૩॥
અર્થ સિદ્ધિ ભવેત્પૃષ્ઠે સ્કંધે સ્કંધ પતિર્ભવેત્ ।
ઈત્યેવમશ્વ ચક્રં સ્યાત પ્રોકતોયં બ્રહ્મયામલે ॥૪૧॥

અથ સન્નાહ (બખ્તર) શસ્ત્ર સકલાયુધ ધારણ કરવાનું મુહૂર્ત—

પુષ્યેઆદિતિ ચિત્ર પદ્મતનયે શકોત્તરા રેવતિ ।
સ્વાતો વાણ વિશાખ મિત્ર શશિ જે ભાનુર્ચુરૂ ભાગેવે ॥
કુંભે ક્રીટગ્રહે મૃગે ચ નૃપતો ચંદ્રે શુભે વિક્ષતિ ।
સન્નાહ શર વજ્ર કુંત છુરિકા ધાર્યં નૃણા સિદ્ધ યે ॥૧૧॥

અથ મલ્લયુદ્ધ કરવાનું મુહૂર્ત—

અશ્વિનિ શશી ચ પૌષ્ણન્નં દ્રુવં ચ દમા મુતાર્ક શશિને
જ્યાતિથિ ચ ।
કર્ક સિંહ મકરાદિ વિલગ્ને મલ્લયુદ્ધ મધિયસ્ય સિદ્ધતિ ॥

રાજદર્શન

નૃપદરશન રોહિણી મૃગાં ઉત્તર પુષ્ય કરાંહ
રેવસ્સણિ જિહ્વાં શ્રવણ શુભવારાં અનુરાહ ૬૦૬

અથ રાજ્યાલિપેકનું મુહૂર્ત—

રેવસ્સણિ રોહિણી ગાં પુષ્ય શ્રવણ અનુરાહ;
ઉત્તરાત્રણે જ્યેષ્ઠ કર મૂલ ઠવિ જે નરનાહ.

પાઠાંતરે-કર=હસ્તના બદલે પુનર્વસુ છે.

સમજુતી-જે લગ્નમાં જન્મ હોય તે લગ્નનો સ્વામી અને જન્મ સમયે જે રાશીનો ચંદ્રમા હોય તે રાશીનો સ્વામી અને અલિપેક વખતે જે ગ્રહની દશા હોય તે ધણી. સૂર્ય, મંગલ, તારા, ગ્રહ બલવંત હોય અને ગુરૂ, શુક્રનો અસ્ત ન હોય તેવા શુભયોગમાં રાજને અલિપેક કરવે.

રવિ, સોમ, બુધ અને ગુરૂ આ ચાર વાર લેવા, રેવતિથી

મધ્ય સુધીનાં ૧૧ નક્ષત્રો લેવાં. રવિ લોમ શુક્ર ત્રયમ્ । એ
નક્ષત્રે પાટ નૃપ કોટી વર્ષ" ચ તે તપમ્ ॥ આ પ્રમાણેનો
પાઠ છે.

પાઠાંતરે રાજને ગાદીએ બેસાડવાનું મુહૂર્ત—

ઉત્તરાત્રય રોહિણ્યાં ચિત્રાન્નુરાધા રેવતિ ।

મૃગે પુબ્યે તથા હસ્તે જ્યેષ્ઠાશ્વિની શ્રુતિ^૧ તથા ॥૧॥

સ્વીવારે બુધે શુક્ર શુક્ર સોમ શુભે વિધૌ ।

શુભયોગે શીર્ષાદિયે બ્રહ્મા સર્વે ચ રેખદે ॥૨॥

રાજા રાજપદે તિષ્ઠ બહુ તેજ સુખમદમ્ ॥

प्रयाण

कौर्ष पक्ष्य सुहृत् जेतुं होय तो कार्य करनारणी प्रथम राशी
जेवी—जे नाम होय तो क्या कार्यमां क्या नामथी जणुतु तेना बेव.
अथ जन्म राशी आद्य—

आपदा रोग कृपायां विवाहे अह पूजने ।
जन्मराशी प्रधानत्वं नाम राशी न चिंतयेत् ॥ १ ॥
वाञ्छित्ये व्यवहारेथ लाभोद्धि अह गोचरे ।
जन्मराशी प्रधानत्वं नामराशी न चिंतयेत् ॥ २ ॥

पाठांतरे—

विवाहे शुभ मांगल्ये पुन्यदो अहगोचरे
जन्मराशी प्रधानत्वं नामराशी न चिंतयेत् ॥ ३ ॥

अथ नामराशी आद्य—

देशे हर्गे पूरे आमे पंचमं राजसेवनं ।
नामराशी प्रधानं अ जन्मराशी न चिंतयेत् ॥ १ ॥

पाठांतरे—

देशे हरे पूरे आमे सआमे राजसंकटे ।
नामराशी प्रधानत्वं जन्मराशी न चिंतयेत् ॥ २ ॥

पुनः पाठांतरे—

देशे आमे गृहे सुधे सेवायां व्यवहारके ।
नामराशी प्रधानत्व जन्मराशी न चिंतयेत् ॥ ३ ॥

अथ पार राशीने तिथि घात—

नंदा वृष कुंले भकर तुलायां लद्रा घन भीने भरणां करोति ॥
ज्या मिथा कन्या रीकता भेष कर्कयोः पूर्या सिंहे वृश्चिक
काल वंती अ पहा ॥ १ ॥

मेघादि १२ राशिने नंदादि तिथि घात अह—

તિથિ રાશી

નંદા—વૃષ, કુંભ, મકર અને તુલા

ભદ્રા—ધન અને મીન

જ્યા—મિથુન અને કન્યા.

રક્તા—મેષ અને કર્ક

પૂર્ણા—સિંહ અને વૃશ્ચિક.

અથ બાર રાશીઓને વાર ઘાત—

મેષરાશે સ્વીવાર: વૃષસિંહાંગના શની ।

મિથુને ચંદ્ર ઘાતં ચ બુધ ઘાતં ચ કર્કટે ॥

તુલ કુંભો શુર ઘાતં મકરે ભૂમિનંદન: ।

ધન વૃશ્ચિક ચૌશુક તથૈવ મીન વર્જયેત ॥ ૧ ॥

—ઈતિ વાર ઘાત.

અથ મેષાદિ ૧૨ રાશીને વાર ઘાત—

મેષને સ્વીવાર, વૃષ, સિંહ અને કન્યાને શનીવાર, મિથુનને સોમવાર, કર્કને બુધવાર, તુલા અને કુંભને શુરવાર તથા ધન, વૃશ્ચિક અને મીનને શુક્રવાર ઘાતક બાણ્યો.

મેષ જન્મ મઘા પ્રોક્તા વૃષે પંચમ હસ્તયો: ।

મિથુને નવમે સ્વાતિ કર્ક દે અનુરાધયો: ॥ ૧ ॥

સિંહે ષટ્ મૂલપ્રોક્તાં કન્યાયાં શ્રવણે દશ ।

તુલે ચ શતભિષા ત્રિણિ વૃશ્ચિકે સપ્ત રેવતિ ॥ ૨ ॥

ધને ચ ભરણી વેદા મકરે ચાષ્ટ રોહિણી ।

કુંભે ચૈકાદશે આર્દ્રા મીને દ્વાદશ સર્પલે ॥ ૩ ॥

અથ સુહૃત્ ચિંતામણિ અંથના આધારે બાર રાશીને ચંદ્ર, તિથિ, વાર અને નક્ષત્ર ઘાતકના શ્લોકો—

જન્મેદું નંદાર્ક મઘા ચ મેષે વૃષે શનિ પંચમ હસ્તપૂર્ણા ।

મિથુને નવો સ્વાતિ શશો ભદ્રા કર્કેડનુરાધા બુધયુગ્મભદ્રા ॥૧॥

સિંહે શનિષ્ટ જ્યા ચ મૂલં પૂર્ણા શનોદિગ્ શ્રવણં ત્રયં ચ ।

શુર રિક્તા શતા ત્રિનોલે નંદાડલિકે રેવતી સપ્તં શુક: ॥ ૨ ॥

૧ અંથમા 'નંદા' છે, પરંતુ વાસ્તવિક ભદ્રા બોધ્ય છે.

यापे' अतुः शुक्रं जया भरणि मृगाष्टमे रोहिणी लोम रिक्ता ।
कुंभे याद्रीं गुडं सलम घातः नसन्न्य गत्यो शुक्रं शुक्रं रपूर्णाः॥३॥

अथ १२ राशीन्मोने धाताष्टक—

मास १ वार २ नक्षत्र ३ तिथि ४ करण ५ योग ६ पङ्क ७
अने अंद्र ८

मेघस्य कार्तिके लालु भवा षष्ठी गवं तथा ।
विष्कुंभ प्रथमे यामो जन्मअंद्रस्य घातिकः ॥ १ ॥
वृषले मार्गशीर्षश्च पूर्णायाम अतुर्थीकः ।
भाष्य अंद्रार्कं नक्षत्र विष्ठी मंदोधि घातकः ॥ २ ॥
मिथुनस्य शुचि स्वाति अतुपह दशमी तथा ।
परिध नवमे अंद्रो पूर्व्यामश्च घातिकः ॥ ३ ॥
कर्कस्यश्च पौष मासस्य षष्ठी अ दश मैत्रलं ।
द्वितीय अंद्रमा नाग व्याघात पूर्व्यामकं ॥४॥
सिंहस्य ज्येष्ठ मासस्य दशमी सुललं ऋति ।
भालवं अ रसश्चंद्र पूर्व्याम शनिश्चरः ॥५॥
कन्याया लाद्रपहः शौरी कौलवं श्रवणाष्टमी ।
दशमोश्चंद्रमा शूलं पूर्वं यामश्च घातिकः ॥६॥
तुलायां माघ मासोयं द्वादशी वाङ्गुं गुडं ।
तृतीयश्चंद्रमा शुक्लो तैतलं तूर्यं घातकः ॥७॥
आश्विनो दशमी पात रेवति सप्त अंद्रमा ।
तृतीय प्रहरः शुक्रो गरं ये वृश्चिकस्य अ ॥८॥
धनुषे श्रवणो मास द्वितीया तैतल लृगुः ।
अतुर्थ अंद्रमा वज्रं द्वितीय प्रहरो यमः ॥९॥
मकरस्य माघवो लोम द्वादशी रोहिणी तथा ।
वैधृति नागअंद्रश्च तूर्यं यामो शुकुनिकः ॥१०॥

१ घने. २ पादांतरे-कुंभे जया गुड्याद्री अंद्रमेकदश रतथा । भीने
पूर्णां अश्रु सापं द्वादशीं न शोभना ॥ धृति ॥ ३ पाय.

કુંભસ્ય રોદ્રભં ચૈત્ર ચતુર્થી વશ્ણિજં શુક્ર ।

અતિગંજ શિવઃ ચંદ્રો તૃતીયઃ પ્રહરો ધમાઃ ॥૧૧॥

મીનસ્ય ક્ષાલ્યુષ્ટો શુક્ર દ્વિતીયા ઐંદ્ર સાર્પભં ।

કિસ્તુકનં દ્વાદશો ચંદ્રં તુર્ય યામોદિ ઘાતિકઃ ॥૧૨॥

ઈતિ ૧૨ રાશીના ઘાતાષ્ટક-શુભ કાર્યે વર્ત્યં.

મારવાડી પંચાંગના ઘાતાષ્ટક કોષ્ટકમાં ને આ નીચેના પાઠમાં દેર છે.

અથ ૧૨ રાશીને ઘાતાષ્ટક પાઠાંતરે-લગ્ન, માસ, વાર, નક્ષત્ર, યોગ, કરણ, દિશા અને ચંદ્ર (આ પાઠમાં તિથિ નથી).

૧ મેષ રાશી-

સેંતીસ પલ મેષ લગ્નં ચ ભુક્તં રવિ માસ કાર્તિક મઘા
નક્ષત્રં ।

વિષ્કુંભયોગં ખવં ચ કરણ્યં દિશા દક્ષિણ્ય જન્મ ચંદ્રસ્ય ઘાતં
॥ ૧ ॥

૨ વૃષ રાશી-

વૃષં લગ્નં પલ તીસ ભુક્તં શનિવાર હસ્તં પ્રીતિ યોગ બાલવ
કરણ્યં ।

મૃગશીર માસ પશ્ચિમ દિશાયાં પંચમો ચંદ્ર ઘાતં મુનિયો
વદંતિ ॥ ૨ ॥

૩ મિથુન રાશી-

મિથુન લગ્ન પલ ચાલીસ મુક્તં સોમસ્યવારં સ્વાતિ નક્ષત્રં ।

શોભનયોગં તૈતલ કરણ્યં પોષ માસ ઉત્તર દિશાયાં નવમો ચંદ્ર
ઘાતં ॥ ૩ ॥

૪ કર્ક રાશી-

ચાલીસ પલ કર્ક લગ્ન ભુક્તં બુધવાર અનુરાધા નક્ષત્રં આયુઃ
શૂલં ચ યોગં ।

જ્યેષ્ઠ માસ દક્ષિણ્ય દિશાયાં દ્વિતીયો ચંદ્ર વશ્ણીજ કરણ્ય
ઘાતં ॥ ૪ ॥

५ सिंह राशी-

सिंह लग्न पक्ष अश्लेषा बुधवार शनिवार वारं मूल नक्षत्रं
वृद्धि योगं ।

नाग करण घातं श्रावण मास पूर्व दिशायां षट् अंश घातं ॥५॥

६ कन्या राशी-

कन्या लग्न पक्ष अश्लेषा बुधवार शनिवार वारं श्रावण
नक्षत्रं ।

दुर्घण योग गरं अ करणं आश्विन मासो पश्चिम दिशायां दशमे
अंश घातं ॥ ६ ॥

७ तुला राशी-

तुला लग्न पक्ष तीस बुधवार शुक्रवार वारं अश्विनि नक्षत्रं ध्रुव
योगं अ भूतं ।

मघ करणं अ किस्तुघ्न आषाढ मासं सप्तमे अंश दक्षिण
दिशायां घातः ॥ ७ ॥

८ वृश्चिक राशी-

वृश्चिक लग्न पक्ष अश्लेषा बुधवार शुक्रवार वारं रेवति नक्षत्रं
व्याघात योगं ।

शुक्र करणं चैत्रस्य मासं पश्चिम दिशायां सप्तमे अंश
घातं ॥ ८ ॥

९ धन राशी-

धनस्य लग्न पक्ष अश्लेषा बुधवार शुक्रवार वारं अश्लेषा नक्षत्रं
वधूं अ योगं ।

कौलव करणं अ वैशाख मासं उत्तर दिशायां अतुर्थे अंश-
घातं ॥ ९ ॥

१० मकर राशी-

मकर लग्न पक्ष तेसठ बुधवार सोमवार वारं रोहिणी नक्षत्रं
अश्वस्य योगं ।

आलव करणं श्रावण मासं पूर्व दिशायां अष्टमे अंश घातं
॥ १० ॥

११ कुंभ राशी—

कुंभस्य लग्नं पक्ष ऐकतालीस भुक्तं शुक्र च वारं आद्रा
नक्षत्रं शोभन योगं ।
चतुष्पद करणं ज्येष्ठस्य मासं दक्षिण दिशायां ऐकादशो अंश
घातं ॥ ११ ॥

१२ मीन राशी—

मीनस्य लग्नं पक्षतीस भुक्तं शुकस्य वारं अश्लेषा नक्षत्रं
गणस्य योगं ।
आलव करणं श्रावण मासं पूर्व दिशायां द्वादशो अंश घातं
॥ १२ ॥

धृति १२ राशीने घाताष्टक—आ घाताष्टक प्रयाण्ये, नूतन व-
आलंकारादि धारणे भांगलिकेषु वर्ज्यम् ॥

१२ राशीने घाताष्टक तो पंचांगमां पक्ष होय छे. तेथी विशेष पाठ
हस्तलिखित मानसागरीतुं टिप्पण्ये.

१२ राशीने दिशाघात (=२-५)

राशीनाम	१ पक्षघात	२ दिशाघात	३ दिशालाभ	४ वार अलिष्ट	५ शोभनीयां घात
मेघ	शुकस्य	दक्षिण्य	उत्तर	दिने रात्रे शु. अंश दिने रात्रे	३
वृषभ	"	पश्चिम	"	" " रात्रे	३
मिथुन	"	उत्तर	पश्चिम	अनि	७
कर्क	शुकस्य	दक्षिण्य	पादांतरे (उत्तर) दक्षिण्य	दिने रात्रे स. मं.	५
सिंह	शुकस्य	पूर्व	मध्युं नथी पक्ष्य पूर्व ज्येष्ठे	सर्वत्राद्य दिने शु. शु. दिने रात्रे	६
कन्या	शुकस्य	पश्चिम	दक्षिण्य	स. मं	५

				રાત્રે	
વૃષા	શુકલ	દક્ષિણ	પશ્ચિમ	જ્વનિ	૩
વૃશ્ચિક	કૃષ્ણ	પશ્ચિમ	પૂર્વ	સર્વકાલ દિને બુ. ગ્ર.	૭
ધન	શુકલ	ઉત્તર	પશ્ચિમ	રાત્રે જ્વનિ	૨
મકર	„	પૂર્વ	દક્ષિણ	દિને રાત્રે સ. મં.	૩
કુંભ	કૃષ્ણ	દક્ષિણ	ઉત્તર	દિને રાત્રે શુ. મં.	૩
મીન	શુકલ	પૂર્વ	પૂર્વ	ઉત્તર પાકાંતરે સર્વકાલ દિને બુ. ગ્ર.	૪

પાકાંતરે વૃ. મ. કું. ૪ ને કૃષ્ણપાતક
ખીજી બધીને શુકલ ધાતિક છે.

ધાનેરાના યતિ શ્રી ચુનીલાલજીના વિદ્યાર્થી પાસેથી મળેલો
શ્રદ્ધ-ઘાત-વિચાર-

નરકી રાશી સમજકે ઘાત ચંદ્રમા જોય.
તેથી બુધ ખીજે કહ્યો ત્રીજે શનિશ્ચર હોય,
રવિ ચોથો કુજ પાંચમો છઠ્ઠો સુરગુરુ જોય;
શુક સત્તમ રાહુ અઠ્ઠમ શ્રદ્ધ ધાતિક એમ હોય,
આંત કરી ખેતો કહે પૂજ્યાથી શુભ હોય. ૧

અથ જ્યોતિર્મયૂષે પ્રયાણ સુદર્શમાં ઘાત ચક્ર આ પ્રમાણે છે.

ઘાત ચંદ્રો ઘાત વારો ઘાત નક્ષત્ર મેવ ચ ।

યાત્રાયાં વર્જયેત્પ્રાણો ધન્ય કર્મ સુશોભનં ॥૧૨૧॥

અર્થાત-ઉપર ગણાવેલાં ઘાતો પ્રયાણો અથવા નવીન વસ્ત્રા-
લંકારાદિ ધારણ કરવા માટે વર્જવા યોગ્ય છે.

અથ બારે રાશીને તિથિવાર નક્ષત્ર સૂર્યાદિ ૯ શ્રદ્ધ ૧૨ માસ. સ્ત્રી ચંદ્ર
ઘાત અને ચોષડીયાં ઘાતનું કૌષ્ઠક હસ્ત લિખિત નારચંદ્ર જોતિષ
સસ્તબ્ધમાંથી. પાઠ મહ્યો નથી.

राक्षी	तिथी	वार	नक्षत्र	भाष	सू.	वं.	मं.	सु	शु	शु	श	रा	के	जी घात यं	शेष- दीया घात
मेघ	नंदा	रवि	मघा	कार्तिक	४ ३	१ ५	५ २	७ ६	१२ ६	६ ७	११ ३	१२ ८	५ २	१	३
वृषभा	पुष्या	शनि	हरत	माघ शीर	६ ८	५ ६	३ ६	११ ६	१० १०	८ ११	१ ७	६ १२	३ ६	८	३
मिथुन	ज्येष्ठा	संक्र	स्वाति	पौष	१० १२	६ १	६ १०	३ २	३ ३	४ ३	५ ११	७ ४	८ १०	७	७
कर्क	ज्येष्ठा	सुभ	अनु- राधा	भाष	१२ ५	२ ६	८ ३	४ ७	६ ७	७ ८	६ ४	८ ६	५ ३	६	५
सिंह	ज्या	शनि	मूल	श्रावण	४ ६	६ १०	७ ७	७ ७	१० ११	६ १२	११ ८	५ १	४ ७	६	६
कन्या	पुष्या	शनि	अवध	चैत्र	८ १	१० २	११ ११	८ ३	५ ३	३ ४	४ १२	१ ५	२ ११	३	७
तुला	रिक्ता	शुक्र	पूषा	वैशाख	११ ६	३ ७	६ ४	५ ८	७ ६	७ ६	१ ५	८ १०	६ ४	४	३
दशरि	नंदा	शुक्र	स्वाति	ज्येष्ठा	५ १०	७ ११	६ ८	६ १२	११ १२	१२ १	३ ६	३ २	५ ८	२	७
धन	ज्या	शुक्र	अरुण	आषाढ	१ ७	४ ८	४ ५	६ ६	६ १०	१ १०	७ ६	२ ११	४ ५	१०	२
मकर	रिक्ता	मंत्रक	शुद्धि- ष्ठी	आवध	२ ११	८ १२	१२ ६	३ १	५ २	६ १०	४ ३	५ ६	११	३	
कुंज	ज्या	शुक्र	आर्द्रा	भाद्र पौष	६ २	११ ३	२ १२	३ ४	८ ५	२ १	१० ६	११ १२	८	५	३
मीन	पुष्या	शुक्र	अश्लेषा	आसो	६ ३	१२ ४	२ १	४ ५	६ ६	२ १	१० ७	४ १	१२	४	

મેાંધ-ઉપર લખેલા આંક નારચંદ્રની પ્રતના આધારે આપેલા છે અને નીચેના આંક ભવાનીશંકર ચર્માના નિર્ણયસાગરીય પંચાંગના આધારે આપેલા છે. તેમાં પણ કેતુ ઘાત નથી પણ રાહુથી ૭ મેા ગણીને લખ્યો છે.

અથ લાહોરી પંચાંગના મતે પણ અહઘાત વિચાર આ પ્રમાણે છે:—

ઘાત તિથિ ઘાત વાર ઘાત નક્ષત્ર મેવ ચ ।

યાત્રાયાં વર્જયેત્પ્રાજઃ અન્ય કર્મ સુશોભના ॥

અથ વાર ૧૨ રાશીઓના સ્વામી (ગામડામાં ગુરૂવાર કહે છે તે).

મેષ વૃશ્ચિકયો લોમ શુક્રે વૃષા તુલાધિપ ।

બુધ કન્યા મિથુને પ્રોક્તા કર્કસ્ય ચંદ્રમાધિપઃ ॥

સ્વામી મીન ધનુ જીવ શનિ મકર કુંભયોઃ ।

સિંહસ્વાધિપતિ સૂર્યઃ રાશીનાથ પ્રકીર્તિતાઃ ।

મેષાદિ ૧૨ રાશીઓના સ્વામી (ગુરૂવાર)

મેષ-મંગલવાર, વૃષ-શુક્રવાર, મિથુન-બુધવાર, કર્ક-સોમવાર, સિંહ-રવિવાર, કન્યા-બુધવાર, તુલા-શુક્રવાર, વૃશ્ચિક-મંગલવાર, ધન-ગુરૂવાર, મકર-શનિવાર, કુંભ-શનિવાર અને મીન-ગુરૂવાર.

ગુજરાતના ગામડાઓમાં આજે પણ પોતાની રાશીના ગુરૂવારના દિવસે હબ્બમત કરાવતા નથી કે કપડાં ધોવરાવતાં નથી અને પરદેશ જતા નથી. પરંતુ અંધકાર એમ લખે છે કે શુભ કામનો આરંભ કરવો, તેમાંએ ખાસ કરીને ચંત્ર, મંત્રના કામમાં આ વાર લેવો તે ઉત્તમ છે.

અથ ત્રિમાસીયો રાહુ—

માગશર પોસ અને વળી માહ, પૂર્વદિશે આવ્યો રાહુ;

ફાગણુ ચૈત્રને વૈશાખ, દક્ષિણુ દિશ રાહુની સાખ.

જેઠ અસાડને શ્રાવણુ સહી, પશ્ચિમ દિશ તો રાહુે અહી;

બાહરવો આસો કાતિકમાસ, ઉત્તર દિશ રાહુનો વાસ.

તિણુ દિશે દેશાંતર બચ, સો નર કષ્ટ લહે તિણુ ઠાય. ૧

अथ पहोर प्रभाणे राहुनो दिशाओमां वास—

पूर्व १ वायव्य २ दक्षिण ३ ध्यान ४ पश्चिम ५ अग्नि ६
उत्तर ७ नैऋत्य ८. दिशाने अर्धं प्रहर समन्वा. राहु जन्मणे।
पूठनो भवे।

अथ राहुवास श्लोक—

राहु प्राच्यां ततो वायु दक्षिण ध्यान पश्चिमे ।
अग्नि उत्तर नैऋत्यं प्रहरार्धं च तिष्ठति ॥ १ ॥

इल—पूठे राहु जयं हघात् सन्मुणे पराजयं ।

दक्षिणे जय लाभं च वाम बागे पराजयं ॥ २ ॥

....धति अर्धं प्रहरी राहु.

वत्सविचार

कन्या तुल वृश्चिक सूरज तव पूरव वछ होध
धन मकर कुंभे तिहां दक्षिणवासो जेध ६०७
वच्छ भीन मेधे वृषे पश्चिम वासो वसाध
मिथुन कर्क सिंहै सहा वासो उत्तर मांही ६०८
साहमे वत्स न यावीयध नहो मीने धरधार
देवल देव न जेसारीध जेधस जेध विचार ६०९
आयु हरे वछ साहमे पूठे धन अपहार
ममने डापो दक्षिणे हीर कहे सुपकार ६१०

वत्सनेा दिशाभां वास

शुक्रवास

पूरव भृगु कृत्तिक सम दक्षिण दिशि मधा सात
पश्चिम दिशि अनुराह सम उत्तर धनिष्ठा सात ६११
धम अहु दिशि अठवीस रिस्ती वासो शुक्र वसंति
हीर कहे यावधु समे वाम पूठि इल धति ६१२

૨૭૪

પૂર્વ

	૫	૧૦	૧૫	૩૦	૧૫	૧૦	૫		
	૫	કન્યા		પુલ	વૃશ્ચિક				
ઉપર	૧૦	શિંશુ	<p>સૂર્ય સંક્રાંતિમાં વત્સ દિશાવાજ.</p>				ધન	૫	દક્ષિણ
	૧૫								
	૩૦								
	૧૫	૩૦							
	૧૦	શિશુન					૧૫	૧૦	
૫		૩૦	૧૫	૧૦	૫				
	૫	૦૬	૧૬	૦૬	૧૬	૦૬	૫		

પશ્ચિમ

અથ પ્રયાણ સુદર્શન—

પૃષ્ઠે દક્ષિણ તો રાહુ શિવો કાલસ્તુ દક્ષિણે ।
કરે વત્સો શુભો જ્યેષ્ઠ પૃષ્ઠે વામે ચ યોગિની ॥૧૧॥

અથ દૂર દેશાંતર જવામાં સન્મુખનો શુક, રાહુ અને વત્સ આ પ્રમાણે ટાળવા ભેદજ્યે—

અથ શુક વિચાર—

સન્મુખો મૃત્ય નાશાય સુત દાનો ચ દક્ષિણે ।
વામે સ્થિતસ્થ સૌભાગ્ય લૂથુ પૃષ્ઠે સુખાવહઃ ॥૧૧॥
દેવ દાનવ ગંધર્વા યક્ષ રાક્ષસ કિંનર ।
અતૈવ નૈવ ગચ્છંતિ લૂથુ દક્ષિણ સન્મુખે ॥૨૨॥

अथ इतिहा नक्षत्रे शुकेना पूर्वादि दिशाभोमां वास प्रयाण्ये जेवे।

पूर्वे	इ	इ।	शु	आ	पुन	पु	अक्षे
दक्षिण	म	पू. इ।	उ. इ।	इ	त्रि	स्वा	त्रि
पश्चिम	अनु	ज्ये	शु	पू. पा	उ. पा	अलि	अ
उत्तरे	ध	श	पू. जा	उ. का	रे	अश्व	ज

अथ प्रयाण्ये शुद्धर्त-

देवत्यादि भेषे अंद्र यावत्तिष्ठति अंद्रमा ।

तदा शुके लवेत्अघो सन्मुषो दक्षिण्ये शुभः ॥ ११ ॥

उपर प्रभाण्ये शुके सन्मुष होय तो पण्य होष न लागे.

अथ शुकेना अस्तमां नीये सुवजनां कार्यो न करवां जेधये.—

वापी कूप तडाग यात्र गमनं क्षीरं प्रतिष्ठा वृतं ।

विद्या-मंदिर रक्षु वेधन महादानं गुर् सेवनं ॥

तीर्थ स्नान विवाह देवभवनं मंत्रादि देवाक्षरं ।

दूषोद्यापन के पुधौ परिहरे अस्तं गते लागवे ॥ १ ॥

दिशाशूक्ष

न गुर् दक्षिण्ये न पूरवे शनि सोम

न पश्चिम शुकां अरकं न उत्तरे पुष भोम ६१३

ध्रुवायव शशी गुर् अमनि पुष शनि तल धशांषु

सुर शुके नेरय तल विदिश शूक्ष परियांषु ६१४

शूलपरिहार

रवि तण्णोक्ष शशी हरपयां मंमल धाया आयो

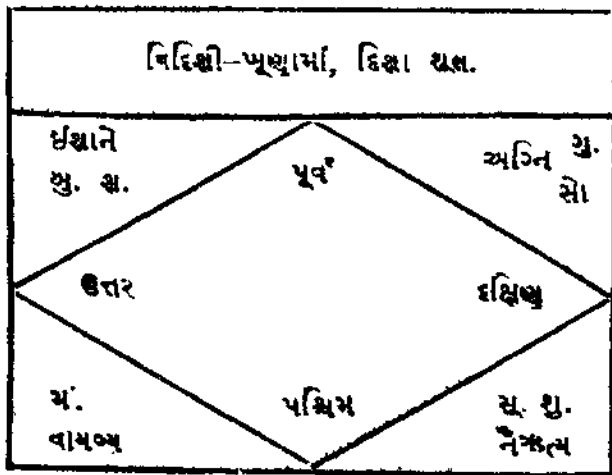
पुषे गुषी गुर् राधयां शुके करण्यो भायो ६१५

वायविडंम शनिसरे वहने धालि ढाले

दिशा शूक्ष दूषण्ये टले कृशाणे आवी महादे ६१६

रवि चंद्रन सोमे हहीं भाटी मंगलवार
 बुध भांभुषु आटे। गुरु शुक्र तेल अपार ६१७
 शनिवारे पोल तिलक करी आल्यां जयजयकार
 हीर कडे धम दिशि विदिशि दोष न लागै वार ६१८

वार दिशाचक्र-		
ध्यान	पूर्व. सो. अ.	अग्नि
उत्तर बुध-मं		दक्षिण गुरु
वामव्य	पश्चिमे रवि. शुक्र	नैऋत्य

અથ વારે વિદિશા શૂલ—

લોમ વાયવ્યે શશી ગુરુ અગ્નિ બુધ શની તલ ઇશાન;
સુરજ શુક નેરૂત તન્ને વિદિશિ શૂલ પરમાણુ. ॥ ૧૮૧ ॥

અથ નક્ષત્ર શૂલ—

ઉત્તર હસ્તને દક્ષિણ ચિત્રા, પૂરવ રોહિણી સુભ્ય હો મિત્રા;
પશ્ચિમ શ્રવણા મ કરીશ ગમણા, હરિહર ક્ષત્ર પૂરંદર મરણા ॥૧૧॥

અથ દિશાઓમાં નક્ષત્ર શૂલ—

પૂરવ ગમને બલિનો નાશ, ઉત્તર પાંડવ ગયા વનવાસ;
દક્ષિણ રાવણે સીતા હરી, પશ્ચિમ ગયા તે ન આઠ્યા ફરી ॥૧॥
અથ સર્વને અમૂઠ દિશિ પ્રયાણે નક્ષત્ર તિથિ વારે નિવેધ—
મૂલ શ્રવણ શાકેષુ પ્રતિપન્નવમીષુ ચ । જ્ઞેગણી હોય છે.
શનો સોમ બુધે ચૈવ પૂર્વસ્ય ગમનં ત્યજેત્ ॥ ૧ ॥

પૂર્વા લાઘ્વપદાશિન્યો પશ્ચમી ચ ત્રયોદશી । જ્ઞેગણી હોય છે.
ગુરુર્બનિષ્ટા આદાયિવ દક્ષિણે સમ વિવર્જિતા ॥ ૨ ॥ કાલ હોય છે.
રોહિણી ચ તથા પુષ્યે વૃષ્ટી ચૈવ ચતુર્દશી । જ્ઞેગણી હોય છે.
લોમાર્ક બુધુવારેષુ ન ગચ્છેત્ પશ્ચિમાયાં ॥ ૩ ॥

કાલ તથા દિશા શૂલ છે.

હસ્તેચોત્તરા ક્ષત્રગુની દ્વિતીયા દશમી તથા । જ્ઞેગણી છે.
બુધે રવો લોમવારેષુ ન ગચ્છેદુત્તરા દિશિ ॥ ૪ ॥

કાલ તથા દિશા શૂલ છે.

ઈશાન્યાંશો શનો સોમો આગ્નેયાં ગુરુ શૂલયોઃ । દિશા શૂલ છે.
વાયવ્યાં ભૂમિપુત્રશ્ચ નેરૂત્યાં શુક સૂર્યયોઃ ॥ ૫ ॥

—ઇતિ તિથિવાર નક્ષત્રે પ્રયાણ વર્ચ્ય.

અથ પાકાંતર બીકાનેરો જ્યોતિષસારે પૃષ્ઠ ૨૭ ગાથા. ૧૨૬-૧૨૭

પુન્વે અશલેશ મધા પૂન્વાપાદન્નિમ રોહિણી શૂલં ।

દક્ષિણ્ય ચિત્ત વિશાહા અસ્સણિ મરણીય રિસિ ચઉરો ॥ ૧૨૬

૧ કાલ. જ્ઞેગણી અને દિશાશૂલ.

રજીટ

તિથિ વાર નક્ષત્ર પરવે શુક

પડવા નવમી સોમ શની મઘા અશલેષા જિહ્વ
 પૂર્વાષાઢા રોહિણી પૂરવે મત કરો દિષ્ટ ૬૧૯
 પાંચમ તેરસ વાર ગુરૂ અસ્સણિ ચિત્ત વિશાહ
 સરવણુ ધનિષ્ઠા પાંચકાં દક્ષિણુ દિશે મત જાહ ૬૨૦
 છઠ્ઠીને ચઉદશી શુક રવિ રોહિણી શ્રવણાં પુષ્ય
 મૂલાં સાથે હાલતાં પશ્ચિમ ન હોવઈ સુખ ૬૨૧
 બીયા દશમી ભોમ બુધ રિસી રેવતી હસ્ત
 ઉત્તરા ક્ષાલ્ગુની ઉત્તરે હીર કહે મતી જાત ૬૨૨

ત્રિવિધ દશા ચલ-તિથિવાર નક્ષત્રે

તિથિ	વાર	નક્ષત્રે	સ્થાન્ય દિશા
૧-૯	સો-શ	મ-અશ્લે-બ્યે-પૂ-મા-રો	પૂર્વ
૫-૧૩	ગુ.	અશ્વિ-ચિ-વિ-મ-ધ-શૂ-ભા-ઉ-ભા -૨	દક્ષિણ
૬-૧૪	શુ-રવિ	રો-મ-પુષ્ય-મુ.	પશ્ચિમ
૨-૧૨	મં-બુ	રે-હ-ઉ-કા	ઉત્તર

બ્યેતિથ (પાઠાંતરે)—દિશા નક્ષત્ર

પૂર્વ-અશ્લેષા, મઘા, પૂર્વાષાઢા અને રોહિણી.
 દક્ષિણ-ચિત્રા, વિશાખા, અશ્વિની અને ભરણી.
 પશ્ચિમ-રોહિણી, શ્રવણ, મૂલ અને પુષ્ય.
 ઉત્તરે-ઉત્તરાક્ષાલ્ગુની, હસ્ત અને રેવતી.

અથ હસ્તલિખિત બાળબોધની પ્રતનાં પત્ર ૧૧ સ્ત્રોક

૨૧૪ થી ૨૨૧ સુધી આઠ દિશાઓમાં તિથિ વાર નક્ષત્રે અને પ્રયાણ ટાઈમની કુંડલીમાં અમુક સ્થાને અમુક ગ્રહો હોય તે પ્રયાણમાં વર્જિત છે. તે આ પ્રમાણે:—

અથ પૂર્વદિશાએ પ્રયાણ વર્જ્ય—

મંદેદુ નંદ નવમિળ્લા જ્યેષ્ઠા પ્રાચો મધા સાર્પ જલઃ શ્રુતિ ચ ।
મૂર્તી સવિત્રે તુલ કુંભ લગ્ને વિવર્જયેત્ પૂર્વદિશા પ્રયાણ ॥૨૧૪॥

અથ અગ્નિકોણમાં પ્રયાણ વર્જ્ય—

ભદ્રાસ્તૃતીયા સ્વપિકાદશી ચ સુરેભ્ય ચં સહ શુક્રવારે ।
ન્યયમ્ચ લાલે ચ મધા ચ ચિત્રા યાત્રાં ન કુર્યાત્ દશને ચ કોણે ॥ ૨૧૫ ॥

અથ દક્ષિણ દિશામાં પ્રયાણ વર્જ્ય—

જીવે જ્યા પંચમિ યામ્ય ચિત્રા દ્વિદેવ વાસં ચ અભૈકપાદં ।
કર્મ ચ લોમે અલિ મીન લગ્ને અભિચ યામ્યં ગમનં ન કુર્યાત્ ॥ ૨૧૬ ॥

અથ નૈરૂત્ય કોણમાં પ્રયાણ વર્જ્ય—

ભદ્રા (?) ચતુથી; ચ ચતુર્દશી ચ સદ્રાદશી શુક્ર બુધેડકવારે ।
ધર્મેષ્ટમે રાહુ ભવે દ્વિલગ્ને નૈરૂત્ય કોણે ગમનં ન કુર્યાત્ ॥૨૧૭॥

અથ પશ્ચિમે પ્રયાણ વર્જ્ય—

નંદા ચ લોમે સ સિતેર્ક વિષ્ણોઃ દિતિ દ્રયે રોહિણી વિંધમૂલં ।
સ્મરે, શનો સિંહ ધને ચ લગ્ને યાત્રાં ન કુર્યાત્ દિશિ પશ્ચિ-
માયાં ॥ ૨૧૮ ॥

અથ વાયવ્ય કોણે પ્રયાણ વર્જ્ય—

દ્વિતીયકા સપ્તમીકાદશી ચ સપૂર્ણિમા ચંદ્ર કુલેભ્ય વારે ।
સુતે પ થવા શત્રુ ૬ ગતે થ ચંદ્રે વાયવ્ય કોણે ગમનં ન કુર્યાત્ ॥૨૧૯॥

અથ ઉત્તર દિશાયાં પ્રયાણ વર્જ્ય—

જ્યા દશમ્યાં દ્વિતીયા બુધેર્કે લોમોત્તરા શલ્કગુણી હસ્ત પોષ્ણે ।
કામાં (?) બલા લગ્ન સુખે બુધમ્ચ દિશિમુદિત્યાં ગમનં ન કુર્યાત્ ॥ ૨૨૦ ॥

અથ ઈશાન કોણે પ્રયાણ વર્ચ્ય—

રિક્તાષ્ટમી વૈ ભુધ મંદવારે તૃતીય વા દ્રવ્ય ગતો બુધશ્ચ ।
ઈશાન કોણે ગમનં ન કુર્વાત્ યદા ભવેત્ કાર્યં મનેકથાપિ ॥૨૨૧॥

તિથિ પરત્વે કાલપાશ

નંદા પૂરવ પશ્ચિમે ભદ્રા અગ્નિ વાઈ
ઉત્તર દષ્ટખણુ જ્યા તિથિ કાલ પાસ કહેવાઈ ૬૨૩
નૈરૂત ઈશાને રિમતા પૂરણા નાગ આકાશ
હીર કહે ઈયાં મમણુ તન્ને જિમ પૂગે મનની આશ ૬૨૪

અથ તિથિ કાલપાસ—

ઈશાને-રિક્તા, પૂર્વે-નંદા, અગ્નિએ-ભદ્રા, ઉત્તરે-જ્યા,
આકાશ અને પાતાલે-પૂર્ણા, દક્ષિણે-જ્યા, વાયવ્યે-ભદ્રા, પશ્ચિમે
નંદા તથા નૈરૂત્યે રિક્તા.

અથ પાઠાંતરે તિથિ કાલપાસ—

નંદાયાં પૂર્વે કાલ ભદ્રાયાં અગ્નિ એવ ચ ।
જ્યાયાં ઉત્તરે પ્રોક્તં રિક્તા ઈશાન ગોચરે ॥
પૂર્ણાયામધ ઉર્ધ્વં ચ કાલપાસો ન સંશય ॥ ૧ ॥

વાર પરત્વે કાલ પાશ

રવિ ઉત્તર શશી વાયવે ભોમ પશ્ચિમ પુમ નૈર
ગુરુ દષ્ટખણુ ભૃગુ અગ્નિમાં શનિ પૂરવસું વેર ૬૨૫
વાર કાલ પણુ ટાલવો બીજે તિથિનો કાલ
જાણી વરજે ચતુરનર તિથિ સવિ સંભાળ ૬૨૬

અથ વાર કાલપાસ—

વહેતો વાર દેવ્યો ઉગમણો અનુક્રમે સુષ્ટિ ગણેઈ;
થાવર? જિહાં આવી વસે કાલતિહાં ચ ભણેઈ.

અથ વારે દિશામાં કાલવાસો અને તે વારે દિશા સન્મુખ તજવાની
ઘડીઓ—

શનિવારે-પૂર્વદિશા ૨ ઘડી, શુક્રવારે-અગ્નિ કોણ ૭ ઘડી,
શુક્રવારે-દક્ષિણ દિશા ૪ ઘડી, બુધવારે-નૈરૂત્ય કોણ ૧ ઘડી,
મંગલવારે-પશ્ચિમ દિશા ૬ ઘડી, સોમવારે-વાયવ્ય કોણ ૩ ઘડી
અને સ્વીવારે-ઉત્તર દિશા ૮ ઘડી.

અથ વારે કાલની ઘડીઓ તજવી.

ભાસ્કર ઉત્તરાદિ વસુત્વો વાવ્યં ચ મિંદુ ત્રયં ।

ભોમે પશ્ચિમ ષટ્ ક્રમેણ ઘટિકા નૈરૂત્ય ચૈકે બુધે ॥

દક્ષિણ્યં શુક્ર વેદ ૪ ઠલિકા યાગ્નેય શુક્રે મુને ૭ ।

પૂર્વસ્યાત્ ચ શનિસ્વરે દ્વિ ઘટિકા કાલે મુનિભિ સ્ત્યજેત્ ॥

અથ કાલનું ફલ-

ડામો કાલ લક્ષ્મી મન રંગા, પૂઠે કાલ જશ અભંગા;

સામે કાલે પગલું નવ ભરે, જિમણો લઈ ચાલે તો મરે. ૧

અથ નક્ષત્ર કાલ-

અશ્લેષા મઘા પૂર્વ ઝંપે જાથ, લચ્છી ચઉસી સંઝંપે; ૧

અશ્વિની ભરણી દક્ષિણ ગચ્છતો, જમહકારે મારગ જતો. ૧

પુષ્ય પૂર્વસુ પશ્ચિમ ચાલે, સર્પ મુખે તે આંગુલિ ધાલે;

ઉત્તર હસ્ત રેવતિ ચાલ્યા, તે નર નિશ્ચે કાલે હણ્યા. ૨

અથ પ્રયાણે દિશાપરત્વે વર્જ્ય નક્ષત્ર-

જ્યેષ્ઠા ધનિષ્ઠા પૂર્વે જો ચાલે, સિદ્ધિ સંપતિ ચોરને ચાલે;

શ્રવણ અશ્વિની ભરણી દક્ષિણે ચાલે, તે સર્પ મુખમાં આંગલી ધાલે. ૧

પુષ્ય પૂર્વસુ પશ્ચિમે જાય, મસ્તક ટુટે ધડ ધાંન ન ખાય;

ઉત્તરે હસ્ત રેવતી ગમન કીજે તો, કાલે વરણે કાઢીજે. ૨

એ નવ નખેતર અશુભ જે જાણે, પદપદ લચ્છી ઘરમાં ચાણે.

નક્ષત્રે દિશામાં કાલ વર્જવો-

પૂર્વ દિશામાં-અશ્લેષા અને મઘા નક્ષત્ર.

દક્ષિણ દિશામાં-શ્રવણ, અશ્વિની અને ભરણી નક્ષત્ર.

પશ્ચિમ દિશામાં-પુષ્ય અને પૂનર્વસુ નક્ષત્ર.

ઉત્તર દિશામાં-હસ્ત અને રેવતી નક્ષત્ર.

અથ કાલચક્ર પ્રયાણે તજવું.

પૂર્વ દિશાએ-જ્યેષ્ઠા તજવું, દક્ષિણ દિશાએ પૂર્વાશ્વિની તજવું. પાશ્ચિમ-ઉત્તરા ભાદ્રપદ તજવું. પશ્ચિમ દિશાએ રોહિણી તજવું અને ઉત્તર દિશાએ-ઉત્તરા ક્રાલ્કુની નક્ષત્ર તજવું જોઈએ.

પૂર્વાદિક દિશાએ અનુક્રમે કીલકયોગ હોય. નક્ષત્ર ૧ જ્યેષ્ઠાથી લખ્યા પ્રમાણે પૂર્વાદિક ક્રમાત કીલકયોગ તસ્યૌ તેષુડનાગત અથ જ્યોતિષસાર ગ્રંથે પૃષ્ઠ ૩૪ ગાથા. ૧૧૪ આ પ્રમાણે કીલકયોગનું ફલ બતાવે છે.

ઉત્તર દિશામાં ઉત્તરાશ્વિની નક્ષત્ર, પૂર્વ દિશામાં જ્યેષ્ઠા નક્ષત્ર, દક્ષિણ દિશામાં પૂર્વા ભાદ્રપદ નક્ષત્ર અને પશ્ચિમ દિશામાં રોહિણી નક્ષત્ર હોય તે કીલકયોગ કહેવાય છે અને આ યોગમાં પ્રયાણ કરવું ન જોઈએ.

સર્વ દિગ દ્વારી છ નક્ષત્રો અને ણીલાં નક્ષત્રો કાર્યસિદ્ધિ કરે છે.

સર્વ દિગ્ ગમને હસ્ત ૫-પાશ્વો શ્રવણો મૃગ ૧

સર્વ સિદ્ધિ કર: પુષ્યો વિદ્યાયાં ચ ગુરો ર્થથા ૧૧૧૧

અર્થાત-જેવી રીતે વિદ્યાના આરંભમાં ગુરુવાર શ્રેષ્ઠ છે, તેવી રીતે હસ્ત, રેવતી, અશ્વિની, શ્રવણ, મૃગ અને પુષ્ય આ છ નક્ષત્રો સર્વ દિશાઓમાં શુભ છે અને તેમાં પણ પુષ્ય નક્ષત્ર વિશેષ કરીને સિદ્ધિદાતા છે.

યાગિની

પૂર્વ દિશિ પડિવા નવમી અમ્બિ તીજ ધૃત્યારિસી
 દક્ષિણ પંચમી તેરસી નેરધ યોથ ને બારસી ૬૨૭
 પશ્ચિમ છઠી ચઉદશી સાતિમ પૂનિમ વાય
 ણીયા દશમી ઉત્તરઠ અઠમી અમાવસી ધશાન ૬૨૮

વાસો વસે ઇમ જોગણી વામે પૂઠે લેઈ
હીર ઠહે ગામાંતરે વામે જહુ ફત દેઈ ૬૨૬
તિથિએ દિશામાં યોગિની વાસ—

પૂર્વ દિશા—એકમ અને નેમ, અગ્નિકોણ—ત્રોજ અને
અગિયારસ, દક્ષિણ દિશા—પાંચમ અને તેરસ, નૈરૂત્ય કોણ—ચોથ
અને બારસ, પશ્ચિમ દિશા—છઠ અને ચઉદશ, વાયવ્ય કોણ—
સાતમ અને પૂર્વિમા, ઉત્તર દિશા—બીજ અને દશમ તથા ઇશાન
કોણ—આઠમ અને અમાવાસ્યા.

અથ ઠામ પરત્વે યોગિની કેમ લેવી તેનો એક પ્રાચીન દ્રહો—
૨મત ૨મીએ^૧ જોગણ પૂઠિ લેઈ, ગામાંતરે લીજે ડાવી,^૨
યોગિણી જિણી તિથિ તિણિ દિથિ.....

અર્ધપ્રહરી યોગિની

યોગિની અર્ધ પ્રહર વસઈ કમઈ ઇશાને લેઈ
દક્ષિણ વાયવ પૂરવ નૈરૂતે ઉત્તર અગ્નિ પછેઈ ૬૩૦
અથ અર્ધ પ્રહરી યોગિની—

૧ ઇશાને, ૨ દક્ષિણે, ૩ વાયવ્યે, ૪ પૂર્વે, ૫ નૈરૂત્યે, ૬
ઉત્તરે, ૭ અગ્નિએ અને ૮ પશ્ચિમ દિશાએ આ પ્રમાણે અડધો
અડધો પહોર યોગિનીનો વાસો અનુક્રમે હોય છે.

અથ નારચંદ્ર ટળા સહિત વાળી પ્રતના પાના ૨૮ માં જતાવેલ
દિશાઓમાં યોગિનીનો અર્ધ પ્રહર વાસો—

શિવે ચ યામ્યે પવને ચ સૌમ્યે નૈરૂત્ય પૂર્વેણ વરૂણે ચ વન્દિ ।
ચત્વારિ નાડી જમતે ચ નિત્યં પ્રહરાર્ધ માનં ચ યદા સ યોગિની ૧૦

ઘટિકા યોગિની

યોગિની તિથિ જિણુ દિશિ વસે પનર ઘડી તિણિ આઈ
ઉરધ વસે પછીદિશઈ વામે પાસ વસાઈ ૬૩૧

દશ ઘડીયાં દક્ષિણ પડે દશ વસે પાતાલ
પાછે પનરહ સંમુહી જોગિણી તણ્યે કાલ ૬૩૨
તત્કાલ યોગિની-

યત્રોદયં ગતો દેવો તતો યામાર્ધ ભુક્તિગાઃ ।

બ્રમંતિ તે ન ભવેત્ તત્કાલ યોગિની ॥

અથ ઘડી યોગિની દષ્ટિ-

યોગિની સન્મુખ હોય પણ દષ્ટિ સન્મુખ ન હોય તો દોષ નહિ તિથિ લાગે ત્યારથી ઘડીઓ ગણવી.

પ્રથમ ૧ થી ૧૫ ઘડી સુધી ઉંચું જોવે, ૧૬ થી ૨૫ ઘડી સુધી ડાબું જોવે, ૨૬ થી ૩૫ ઘડી સુધી જમણું જોવે, ૩૬ થી ૪૫ ઘડી સુધી નીચું જોવે અને ૪૬ થી ૬૦ ઘડી સુધી સામું જોવે. માટે તિથિની છેલ્લી ૧૫ ઘડીઓ તજવી.

અથ યોગિની દષ્ટિની ઘડી-

ઉર્ધ્વં નિરીક્ષેત્ દશ પંચ યોગિની દશેવ વામા દશ દક્ષિણા ચ ।

દશેવ નાડયં ભૂતલં નિરીક્ષ્ય પંચાદશ સન્મુખ વર્જનીયા ॥

અથ વાર યોગિની-

ઉદ્ગોત્તરાગ્નિ નૈરૂત્યાં ચમતો પાલિને ક્રમાત્ ।

સૂર્યાદિષુ ચ વારેષુ પર્યંટે દ્વાર યોગિની ॥

અર્થાત્-રવિવારે પૂર્વ દિશામાં; સોમવારે ઉત્તર દિશામાં, મંગલવારે અગ્નિ ખૂણામાં, બુધવારે નૈરૂત્ય ખૂણામાં, ગુરુવારે દક્ષિણ દિશામાં, શુક્રવારે પશ્ચિમ દિશામાં અને શનિવારે વાયવ્ય ખૂણામાં યોગિની હોય છે. કાલયોગિની રવીવારે ઇશાનમાં ન આવે કારણ કે ત્યાં શંકરનો વાસો છે, અને શંકર તો કાલના પણ મહાકાલ છે

અથ યોગિની કાર્ય પરત્વે લેવાથી તેનું ફલ-

યોગિની સુખદા વામે પૃષ્ઠે વાંછિતકાચિની ।

દક્ષિણે ધનહંત્રી ચ સન્મુખે મરણપ્રદા ॥

શૂતે મુકે ચ ચાત્રાયાં સન્મુખે વામે ત્યજેત્ ।

પાઠાંતરે-

યુદ્ધે ચ યાત્રા યાંતુ સન્મુખ વામગાન્ શસ્તેવિજેયં ।
યોગિની તિથિ સંપ્રાપ્તા સંગ્રામે સન્મુખી વ્યજેત ॥
પૂર્વાદિ દેવતા જ્ઞેયા વાહનાનિ ધ્વજ્જહયઃ ॥

અથ યોગિની વિચાર-

ભુગાર અથવા ચોપાટ આદિ રમતો રમતાં અને કોઈ પણ
બતના વ્યાપારાદિ કરતાં યોગિની પાછળ અથવા ડાબી રાખવી.
અથ દિશા પરત્વે યોગિણીનાં નામ-

પ્રાચ્યાં પ્રહ્લાણુ કૌબેર્યાં માહેશ્વરી ।
આગ્નેયાં કૌબેરી નેર્યાં નારાયણી ॥
યામ્યાં વારાહી વાર્ણ્યાં ઈદ્રાણી ।
વાયવ્યાં ચામુંડા ઈશાને મહાલક્ષ્મી ॥૭૧॥
વામે ચ મૃત્યુહા યુદ્ધે જ્યેષ્ઠા પૃષ્ઠ દક્ષિણે ।
યોગિની તિથિ સંપ્રાપ્તે સન્મુખી ત્યજેત ॥૭૨॥
પૂર્વાદિ દેવતા જ્ઞેયા વાહનાનિ ધ્વજ્જહયઃ
ધ્વજ્જે ધૂમ્રો સ્તથા સિંહો જ્ઞાન વૃષભ ખરો ગજો ।
ધ્વાંક્ષ ઐવ ક્રમેણૈવ ખેત્રપાલા પ્રકીર્તિતાઃ ॥૭૩॥
ધ્વજ્જેન ચાર્થ લાલં ચ સંતાપં ધૂમ્ર મેવ ચ ।
સિંહો ચ વિપુલાન્ લક્ષ્મી કલક સ્વાન સદા લવેત ॥૭૪॥
ધન ધાન્ય વૃષે ઐવ સ્ત્રી મરણ્યં ચ રાસજ્જે ।
ગજા ભદ્રાણ્ણિ પસ્યંતે ધ્વાંક્ષે ચ મરણ્યં ધ્રુવં ॥૭૫॥
ઇતિ યોગિની વાહનાદિ વિચાર.

કુંભચક્ર

જ્યેષ્ઠશિ કુંભાકાર ઠવિ અધવિચ તિરછી રેહ
દેહને ઉરધ અધો લિખીએ અકૃત્રીસ રિસેહ ૬૩૩
પૂરણુ નામ અધો તણો રિકતો ઉરધ કહાઈ
ભાણુ રિસી ઉપરિ ઠવિ ગમણુ નક્ષત્રે આઈ ૬૩૪

રિક્તે રિસી રિક્તો મમણુ પૂરણુ રિસી ભરપૂરિ
લાભ લહીંધ હીર કહેઈ દુરિય પણાસે દુરિ ૬૩૫

વર્જ્યતિથિ નક્ષત્ર

આદ્રા ચિત્રા સ્વાતીએ જે પડિવા દિન હોઈ
તો આજણુ પૂમતો નહીં મૂલ ઇગ્યારિસી જેઝ ૬૩૬

પૂરવ ઉત્તરા ફાલગુણી પૂરવા ભાદ્રપદ બળુ
ઉત્તરા ભાદ્રપદ રેવતી બીજે મ કરીશ પ્રયાણુ ૬૩૭

મૃગશીર અસ્સણી ને ભરણી જ્યેષ્ઠા શ્રવણુ ત્રિચાર
પુષ્ય અભિજિત ત્રિજ તિથિ દશમી શતભિષ વાર ૬૩૮

પૂરવ ઉત્તરાષાઠ એ ધનિષ્ઠા અને વિશાઠ
અનુરાધા ને પુનર્વાસુ અઉથી દિવસ^૧ મત રાખ ૬૩૯

રાહિણી હસ્ત અને મઘા^૨ પંચમી દિવસે ટાલો
છટ્ટી દિવસ અસલેશ કૃતિકા હીર કહે મત હાલો ૬૪૦

દિનશુદ્ધિ હીપિકા. પૃ-૫૩ સ્લોકાંક નથી માટે આરંભસિ-
દ્ધિનો પાઠ હશે.

ક્ષેપક-પ્રવેશ અને પ્રયાણુમાં તિથિઓ લેવો અને સમજવી.
=૩ પ્રકારની છે.

સ્લોક-નંદા ભદ્રા જ્યા રિક્તા, પૂર્ણા ચેતિ ત્રિરન્વિતાઃ

=૧ ૨ ૩ લેદ-તે શુકલાથી કૃષ્ણા=વિપરીત=(ઉલટી
રીતે સમજવી.

હીના મધ્યોત્તમા શુકલા કૃષ્ણાતુ વ્યત્પથા તિથિઃ ॥

૪-૬-૧૪- ૬ - ૮ - ૧૨ - ૩૦

રિક્તા પછયષ્ટમી દ્વાદશ્યમાવાસ્યા શુભેત્યજેત.

નવમીનો કદી પણ, પ્રવેશ કે પ્રવાસમાં, સ્વીકાર ન કરવો

સ્વીકાર્યાન્નવમી ક્વાપિ ન પ્રવેશે પ્રવાસયોઃ ॥

હવે હીન મધ્યમ ને ઉત્તમ તિથિઓ ગણાવે છે.

શુકલ પક્ષમાં હીન તિથિઓ. ૧-૨-૩-તેમાં ચંદ્રની કળાઓ
ઓછી હોય છે માટે.

” મધ્યમ ” ૫-૭-૧૦ ” મધ્યમ હોય છે માટે
નીચેની ટીપ વાંચો=

” ઉત્તમ ” ૧૧-૧૩-૧૫ ” સંપૂર્ણ હોય છે માટે

હવે શુકલ પક્ષથી વિપરીત. (ઉલટી) કૃષ્ણ પક્ષની તિથિઓ
ગણાવી છે.

કૃષ્ણપક્ષની ૧-૨-૩ તિથિઓ ઉત્તમ. તેમાં ચંદ્રની કળાઓ સંપૂર્ણ
હોય છે માટે.

” ૫-૭-૧૦ ” મધ્યમ. ” મધ્યમ સાધારણ ”

” ૧૧-૧૩- ” હીન ” ઓછી ”

એટલે શુકલ પક્ષમાં ૬ તિથિઓ અને કૃષ્ણ પક્ષમાં ૮
તિથિઓ ગણાવી છે. સિવાય જે પક્ષની ૪-૬-૧૪-રિકતા તિથિઓ
અને જે પક્ષની છઠા જે પક્ષની ૮ ને ૧૨ આઠમોને ધારણો
અને અમાસ એ તિથિઓ વર્જીત છે એટલે તેને ઉત્તમાદિમાં ગણુ-
વાની જરૂર જ નથી. પાઠ ભણા કે વાંચો. પ્રકરણ ૧ માં ચોપાઈ
૬ થી ૧૬ માં બધી તિથિઓનાં કળા છે. ઉપરના પાઠ
સિવાય-માંત્રલિક કાર્યોમાં પણ ઉપર ગણાવેલી તિથિઓ લેવી તથા
તજવી એમ પણ છે. વળી શૂન્ય તિથિઓ માસ પ્રમાણે શુકલ
પક્ષ કૃષ્ણ પક્ષની પણ પ્રકરણ ૧ માં ગણાવી છે તથા ગલગ્રહ
તિથિઓ પણ ગણાવી છે. તે બધી તજવી. છેવટે અતિ આવશ્યકે
નિવેધ નક્ષત્ર આદ્ય કર્યું હોય તો જ્યોતિર્મયુષ્માં લખે છે કે
તે નક્ષત્રોની પ્રથમની ૨૧ ઘડીયો ટાલવી એવો પાઠ છે.

ટીપ-ઉપરના પાઠમાં-૧૫ ઉત્તમ ગણાવી છે. પણ પ્રવાણ કે પ્રસ્થા-
નમાં તો પૂનમ નિવેધ છે-પાઠ નીચે મુજબ છે. પૂર્ણિમા ચ અમવાસ્યા
પ્રસ્થાન નૈર કાર્યેત્. અમાવાસ્યા ન તંત્ર્યં વદિ કાલં શતં ભવેત્ પૂર્ણિમા
ચ ન તંત્ર્યં વ્યાસસ્ય વચનં યથા, એ વાક્યોથી પૂનમ પણ નિવેધ છે.
બીજા કાર્યોમાં બીધી હશે પણ તે તિથિ પર્વણીમાં ગણાય છે તેથી પણ
નિવેધ છે.

બળી કૂર તિથિઓ તેમજ દગ્ધાતિથિઓ પણ ટાલવી. એવો પાઠ હીરકલશની પ્રકરણ ૧ ની ચોપાઈ ૧૭-૨૬ સુધીમાં છે ને કોષ્ટક પણ છે ત્યાં જોઈ લેવી. અને વધતી અને ઘટતી તિથિઓ પણ ટાલવી તેમ માસાંત-સંક્રાંતિ પ્રવેશ દિનને નિરંશ પણ ટાલવો.

શ્રાદ્ધ તિથિવાર ઉત્તમ નક્ષત્ર

શશી ગુરૂ ભૂગુ ગમણુ કરિ પુનર્વાસુ પુષ્ય મઘાહ
જ્યેષ્ઠા મૂલ રેવસ્સણિ હસ્થાનર્ધ અનુરાહ ૬૪૧
સત્તમી દશમી ઇંગારસી પંચમી પડિવા બીય
ત્રીયા તેરસી હીર કહઈ કીજે ગમણુ સદીય ૬૪૨

મધ્યમ જુવ

પૂવ્વ શતભીસ શ્રવણુ સ્વાતિ ચિત્રા ધનિકુ
રોહિણી છટ્ટી અટ્ટમી નવમી ભારસી ચતુથ મજ્જકુ ૬૪૩

નિષિદ્ધ તિથિવાર નક્ષત્ર

ચઉદશ પૂનિમ મમન તજી રવિભોમ શનિ અદાહ
અસલેશા ઉતરા ભરણી કિરતીકા મઘા વિશાહ ૬૪૪
વાસર કીજે ભામ ત્રિહુ જે મામાંતરે વાહિ
પ્રથમ ભામ તજી ઉતરા રોહિણી કિરતીકા વિશાહ ૬૪૫
જ્યેષ્ઠા મૂલ અહિ આદ્ર ચૌ બીજે ભામ નિષેધ
ત્રીજે ભામ અશ્વિની પૂ. પા હ.થાં વેધ ૬૪૬
જિમ વાસર તિમ રચણીઈ અનુરાધા મૃગ ચિત્ત
રેવતી રિસી પહિલઈ જેઠશ રાખઈ નિત્ત ૬૪૭
બીજઈ મઘા પૂવ્વાઈ ભરણી ત્રિજઈ શ્રવણુતિયાઈ
સ્વાતિ પુનર્વાસુ હીર કહે વરજી ચાલો ભામ ૬૪૮

નંદા ભદ્રા જયા રિક્તા પૂર્ણાચિતિ ત્રિરન્વિતા: ।

હીના મધ્યોત્તમા શુકલા કૃષ્ણાતુ વ્યત્પયા તિથિ: ॥૧૧॥

રિક્તાપષ્ટયષ્ટમી દ્વાદશ્યમાવાસ્યા શુભે ત્થનેત્ ।

સ્વીકુર્યાન્નવમીં કૃવાપિ ન પ્રવેશ-પ્રવાસથોઃ ॥૨૧॥

નંદા, લદ્દા, જયા, રિક્તા અને પૂર્ણા આ પાંચ તિથિઓ ત્રણ પ્રકારની છે (તજવા લાયક, મધ્ય અને ઉત્તમ) અને તે પણ અજવાળી અને અંધારી એમ બે પ્રકારની છે. તેમાં અજવાળી તિથિથી અંધારી તિથિનું ફલ ઉલટું જાયવું. તિથિઓની વિસ્તૃત ચર્ચા પહેલા પ્રકરણમાં કરી ગએલા હોવાથી અત્રે ફરીવાર ચર્ચા કરી નથી. ખાસ કરીને પ્રવેશમાં અથવા તેા પ્રવાસમાં કદાપિ નોમની તિથિ ન લેવી.

રવિવારથી શનીવાર સુધીના સાતવાર પેકી રવિવાર, મંગલવાર અને શનીવાર આ ત્રણ કૂર વારો છે અને બાકીના ચાર સૌમ્યવારો છે.

અથ જ્યોતિર્મમૂખ શંથના મિશ્રપ્રકરણમાં પ્રયાણ માટે આ પ્રમાણે લખેલું છે:-

પ્રયાણ, દેશાટન અને યાત્રા આ ત્રણે શબ્દો એકજ વસ્તુની રજીઆત કરે છે.

અર્કે કલેશમનર્થકં ચ ગમને સોમે ચ બંધુ પ્રિયં ।

ચંગારેડનલ-તસ્કર જવરભયં પ્રાપ્નોતિચાર્યં યુધે ॥

ક્ષેમારોગ્ય સુખં કરોતિ ચ ગુરૂર્લાભં ચ શુકઃ શુભો ।

મંદે બંધન હાનિ રોગ મરણાન્યુક્તાનિ ગર્ગાદિભિઃ ॥૨૧॥

અર્થાત્--રવિવારે પ્રયાણ કરવાથી કલેશ તથા અનર્થની પ્રાપ્તિ થાય છે, સોમવારે પ્રયાણ કરવાથી બંધુજનોનો તથા પ્રિય વસ્તુઓનો મેળાપ થાય છે, મંગલવારે અગ્નિનો ઉપદ્રવ, ચોર તથા જવરનો ભય ઉપસ્થિત થાય છે, બુધવારે પ્રયાણ કરવાથી લક્ષ્મીની પ્રાપ્તિ, શુક્રવારે લાભ તથા શુભ ફલની પ્રાપ્તિ અને શનીવારે પ્રયાણ કરવાથી બંધનભય, તુકસાન, અને રોગ અને મરણ ભય પણ ઉપસ્થિત થાય છે, એવું ગર્ગાચાર્ય વગેરેનું કહેવું છે.

વાર ક્રેષ્ટ પણ ધાતિક યોગ હોય, તો તે વર્જિત છે. બુધવાર નિષેધ વાર છે, પરંતુ પ્રયાણમાં જ્યોતિષ શાસ્ત્ર વેત્તાઓ ક્રેષ્ટ માને છે. કદાચ અશુભ વારોમાં પ્રયાણની જરૂર પડે તો રાત્રિમાં પ્રયાણ કરવાથી દોષ લાગતો નથી, અને અશુભ નક્ષત્રમાં પ્રયાણ કરવાની જરૂર પડે તો પ્રથમની ૨૧ ઘડી છોડીને પ્રયાણ કરવાથી દોષ લાગતો નથી.

તિથિઓમાં-છક, આઠમ, વારસ અને સુદી ૧, પુનમ, અમાવાસ્યા અને રિક્તાતિથિમાં પ્રયાણ ન કરવું, પરંતુ, તેમાં વાર, નક્ષત્રો મલવાથી શુભયોગો થતા હોય તો દોષ ન ગણવે, તો પણ ખનતાં સુધી નોમના દિવસે પ્રવાસ ન કરવો તે યોગ્ય છે. પ્રવાસ વખતે જનારનું ચંદ્રમલ જોવું જોઈએ અને નેષ્ટ વાતો છોડી દેવી જોઈએ. શુભમુહૂર્તે પ્રયાણ કરનારને કાર્યસિદ્ધિ અને સુખ પ્રાપ્ત થાય છે. અને ઈષ્ટકાર્યની સિદ્ધિ કરીને તે પોતાના સ્થાને સુખરૂપ પાછો આવે છે.

નારદચંદ્રના મતે પ્રવાસ કરવામાં શુભ તથા અશુભવારો—

બુધ ગી:પતિ ભાર્ગવે સોમદિને યદિયાસ્યસિ પૂજ્યસિ સર્વજનૈઃ
અથ ભાસ્કર,ભાસ્કરિ ભૌમદિને વધ ખંધન તાડન કલ્લેશ તતિ: ॥

આદિત્યે ચ તથા ચંદ્રે બુદ્ધે ગુરો ચ ભાર્ગવે ।

પંચવારે શુભાયાત્રા શનિ ભૌમૌ વિવર્જયેત્ ॥

નિષેધવારે જરૂરી પ્રયાણ—

શનિને સુતો પરિહરો, મંગલબુકતો જાણુ;

સોમાં શુકાં સુરગુરાં, ભાવે કરો પ્રયાણ—૧

બુધવાર, ગુરુવાર, શુક્રવાર અને સોમવારેજે પ્રયાણ કરવામાં આવે તો સર્વસ્થળે આદર સત્કાર મળે છે, રવિવાર, શનીવાર અને મંગલવારે પ્રયાણ કરવામાં આવે તો વધ, ખંધન તાડન અને કલ્લેશ ઉત્પન્ન થાય છે. કોઈ કોઈના મતમાં રવીવાર પણ શુભ ગણવામાં આવેલો છે. પરંતુ, કોઈ ખાસ પ્રસંગે શનીવારે અથવા મંગલવારે પ્રયાણ કરવું પડે તો શનિવારને સુતો રાખીને અને મંગલવારના દિવસે ભોજન કરીને પ્રવાસ કરી શકાય છે.

રાત્રિએ પ્રયાણ કરવાથી વારનો દોષ લાગતો નથી, તેમાંએ વિશેષ કરીને મંગલવાર અને શનીવારે રાત્રિએ જ પ્રયાણ કરવું જોઈએ.

અથ તિથિ નક્ષત્ર વારે પ્રયાણ નિષેધ—

અઉદય પૂનમ ગમન ન કીજે રવી હોમ શનિવાર;

અશ્લેષા ઉત્તરા ભરણી કૃતિકા મઘા વિશાખ.

ઈહ તિથાં ઈહ વારાં નક્ષત્રાં નવ હાલીજે ગામ;

ચાલો જોગ ભલા લઈ જિન સિધે સર્વ કામ.

અથ તિથિ વારે પ્રયાણ કરવાનો યોગ—

ચોથ નોમને ચોદશે જો શનિવાર લહંત;

એકે કામે નિસર્યા સો સો કામ કરંત. ૧

અથ પ્રયાણે નક્ષત્ર નિષેધ—

અદા ભદા ને કૃત્તિકા અશ્લેષાને મઘાહ;

એતાં ગમન નવ ઠીજીએ જો પાછે નર કુશળાંહ. ૧

વળી—

જન્મ નક્ષત્રથી ચંદ્ર નક્ષત્ર ગુપ્તી ગણીને, તેમાં વાર ઉમેરીને, સાતે ભાગતાં સમ આવે તો પ્રવાસ કરવો અને વિષમ આવે તો પ્રવાસ ન કરવો.

અથ ૨૭ નક્ષત્રોમાં પ્રયાણે શુભાશુભ ફલ સંવત ૧૮૨૮ ના અષાઢ વદ ૧ ના દીવસે લખેલાં એક પાના પર મુનિ જસવિજયજીએ આ પ્રમાણે નોંધ કરેલી છે:—

- ૧ અશ્વિની ચાલ્યો ખહુ ફલ પાવે, ૨ ભરણી ગયો પાછો નવ આવે;
- ૩ કૃત્તિકા કરે મંદ બલ ઝૂંઝે, ૪ રોહિણી મધ્યમ લાભ સુણીને. ૧
- ૫ મૃગશીરે સુખ વિજય પામીને, ૬ આર્દ્રા હોઈ મરણ ગંજીને;
- ૭ પુનર્વસુ સખ સિદ્ધે કાજ, ૮ પુબ્યે હોય અચિંત્યો રાજ. ૨
- ૯ ચૌર જ લૂંટે અશ્લેષા, ૧૦ સંશય જીવ પડે મઘા;
- ૧૧ પૂ-ક્ષા એ વિચારે જઈ, ૧૨ ઉ-ક્ષા એ પગ નવી ઠીને સઈ. ૩
- ૧૩ હસ્તે હાથથી ગયું ફલ પામે, ૧૪ ચિત્રા મન ચિંતા પામે;

૧૫ સ્વાતિ ફેર આગમન ભણીને, ૧૬ અર્થે હાણુ વિશાખા હોઈ. ૪
૧૭ અનુરાધા સખ કાળ કરીને સોઈ, ૧૮-૧૯ જ્યેષ્ઠે મૂલે ગમણુ
નવિ કીજે;

૨૦ પૂ-વા એ પણુ ઈમ ભણીને, ૨૧ ઉત્તરાષાઢે લાલ ન સૂજે. ૫
૨૨ મન ધાર્યું ફલ શ્રવણુ સુજેઈ, ૨૩ સોહિલું કાળ ધનિષ્ઠા સુજેઈ;
૨૪ શતભિષા કાંઈ ન કીજે કાળ, ૨૫ પૂ-લા અર્થે પરાયો આણુ. ૬

૨૬ ઉ-લા ગમન પરાયો જાણુ, ૨૭ દેવતિ કાર્યે વિજય કરંત;
ઈમ ૨૭ નક્ષત્રનાં ફલ કહંત, જ્ઞાની હોય સો સમજે મહંત. ૭

લાભ અભીય જીવણુ કહે, ઈયાં નક્ષત્ર ચાહ્યાં ફલ લઈ;
શાસ્ત્ર પ્રમાણુ કહ્યો વિચાર, જ્ઞાની હોય સો હીયે વિચાર. ૮

હી. જસવિને (જય) મુ: જ્યોત્ષારી સંવત ૧૮૨૮ આષાઢ વદ ૧

અર્થાત—

૧, ૫, ૭, ૮, ૧૩, ૧૭, ૨૨, ૨૩ અને ૨૭ મું નક્ષત્ર શ્રેષ્ઠ છે.
૪, ૧૧, ૧૨, ૧૮, ૧૯, ૨૦, ૨૧, ૨૪ અને ૨૬ મું મધ્યમ છે.
અને ૨, ૩, ૬, ૯, ૧૦ ૧૪, ૧૫ અને ૧૬ નેષ્ઠ છે.

અથ જ્યોતિષસારે પૃષ્ઠ ૨૨ પ્રમાણુ ૨૭ નક્ષત્રોમાં પ્રયાણુ શુભાશુભ ફલ.

અશ્વિનીતુ શુભા પ્રોક્તા ભરણી નાશકરિણી ।
કાર્યદિન કૃત્તિકાચોક્તા રોહિણી સિદ્ધિદા ભુધૈઃ ॥ ૭૭ ॥
મૃગઃ શુભસ્તતશ્ચાર્દ્રા મધ્યમસ્તુ પુનર્વસુઃ ।
પુષ્યઃ શુભઃ સાર્પ મઘા પૂર્વાઃ શુક્રનાથ મૃત્યુદાઃ ॥૭૮॥
ઉત્તરા હસ્ત ચિત્રાસ્તુ વિદ્યાં લક્ષ્મી શુભપ્રદાઃ ॥
સ્વાતિ વિશાખાત્વ શુભ મૈત્રં સર્વાર્થ સિદ્ધિદં ॥૭૯॥
જ્યેષ્ઠામૂલ કમાત્તા ય ક્ષયનાશાર્થ હાનિદં ।
વિશ્વ પ્રથમ વિશ્વવશ્ચ ભુદ્ધિ વૃદ્ધિ સુખપ્રદાઃ ॥૮૦॥
વાસવં વરુણં શૈવં શુભં ભદ્રં મૃતિપદં ।
ઉત્તરાભાદ્રકં મીઠં દેવતિ કામદાયિકા ॥ ૮૧ ॥

તિથિ-નક્ષત્ર

એકમ=આદા, ચિત્રા અને સ્વાતિ.

બીજા=પૂર્વાશ્વાદ્યુની, ઉત્તરાશ્વાદ્યુની, પૂર્વાશ્વાદ્યુની, ઉત્તરાશ્વાદ્યુની અને રેવતી.

ત્રીજા=અશ્વિની, ભરણી, મૃગશિર, પુષ્ય, જ્યેષ્ઠા, અભિજીત અને શ્રવણ.

ચોથા=પૂર્વાષાઢા, ઉત્તરાષાઢા, ધનિષ્ઠા અને વિશાખા, અનુરાધા તથા પુનર્વસુ.

પાંચમ=રૌહિણી, હસ્ત અને મઘા.

છઠ્ઠા=કૃતિકા અને અશ્લેષા.

દશમ=શતભિષા.

અગિયારસ=મૂલ. આ તિથિઓએ ઉપર મુજબનાં નક્ષત્રો હોય તો તે પ્રયાણે તજવાં જોઈએ. આ નક્ષત્રો સિવાય પણ નક્ષત્રોના તારાની સંખ્યા પ્રમાણે તિથિ મલે તો તે પણ તજવી જોઈએ.

પાંચમું તિથિ નક્ષત્ર નિષેધ અને પર્વણી તિથિઓ પણ પાંચ છે. (અજવાળી) પૂર્ણિમા, (અંધારી) અમાસ, અંધારી આઠમ, અંધારી ત્રીદશ ને સંક્રાંતિ જેસે તે દિવસ. આ પાંચે તિથિઓ નિષેધ છે, પરંતુ તેમાં તિથિ વારાહિ મલવાથી અથવા નક્ષત્ર વારાહિ મલવાથી રવિયોગ તથા રાજયોગાદિ મહાશુભ યોગ થતા હોય તો ઢોષ ન ગણવો.

અંધારીયા પખવાડીયાની તેરશથી ચાર તિથિઓ નિષેધ છે. અને પક્ષની ૪-૭-૮ અને ૯ ના પહેલા પહેરની પ્રથમની બે ઘડીઓ તથા મુદી ૧૩-૧૪ અને ૧૫ તથા વદી ૧ ના બીજા પહેરની વચલી એકેક ઘડી તજવી. જ્યારથી તિથિ શરૂ થવી હોય ત્યારથી તિથિના પહેર અને ઘડીઓ ગણવી જોઈએ.

અથ શુભાશુભ નક્ષત્રોમાં પ્રયાણ માટેનો સમય-નારચંદ્રે—

પુવે ચિત્રેશ્વ પૂર્વાન્હે તિશ્વેર્મથ્ય દિને નભે ।

અપરાન્હે ન ચ ક્ષિત્રે મૈત્રેતે ચ નિશામુખે ॥
 ઉત્રે નિશીય કલેન નિશાંતેન ચરાડુભિઃ ।
 પૂર્વાન્હે ચાત્તરાં ગચ્છેત્ પ્રાચ્યાં મધ્ય દિને તથા ॥
 દક્ષિણાં અપરાન્હેતુ ચશ્ચિમામર્ધરાત્રિકે ॥

અથ પ્રયાણે નિવેધ—

ભૌમાદિત્ય નિશાકરાકિ દિવસે યાત્રા ન સંયોજ્યતં ।
 શ્લેષ્ણવાગ્નિ ચમેશ મૂલ પિતૃષુ ચિત્રા ત્રયે સાર્પણે ॥
 ગંડાંતે વ્યતિપાત શૂલ પરિઘે વિષ્ટયાં તથા વૈષ્ટે ।
 ભાવોઃ સંક્રમણે તિથૌ ચ પતિતે ક્ષૌણેઽંકુ રકતે તિથૌ ॥

અથ જન્મોત્પત્તિસારે જન્મ નક્ષત્ર તથા જન્મનો અંદ્ર લેવો તથા તજવો. પૃ. ૨૧ ગાથા ૬૧ નો ભાવાર્થ—જન્મ નક્ષત્ર તથા જન્મનો અંદ્ર બધાં માંગલિક કાર્યોમાં ઉત્તમ છે. પરંતુ નગર સંગંધી કાર્ય, ઔષધ, વિવાહ, યાત્રા, વિવાહ, ગૃહપ્રવેશ તથા બાળકના વાજ ઉતરાવવા વગેરેના કાર્યોમાં નેષ્ટ છે.

અથ જન્મ નક્ષત્રાદિ છ નક્ષત્રનાં ફલ—

જન્મર્ક્ષમાઘં ૧ દશમં ચ કર્મભં ૧૦ સંઘાતિકં પોડશમં ૧૬
 ચ માનસં ।
 સ્યાત્પંચવિશં ૨૫ સમુદાયમષ્ટાદશ ૧૮ ત્રયોવિંશતિમં ૨૩ ચ
 વિનાશનં ॥ ૧ ॥

જન્મલે ૧ પ્રતિહતે તનુનાશઃ કર્મભ્યુઃ ફલહતિર્દશ ૨ મર્ક્ષે ૧૦ ।
 પોડશે ૧૬ ભવતિ ખાંધવપીડાષ્ટાદશે ૧૮ ધનવતાં ધનહાનિ ॥૨॥
 માનસે ૨૫ ચ મનસ્તાપો વૈનાશે ૨૩ મૃત્યુરેવહિ ।
 આધાને ગર્ભ પીડા સ્યાત્ સપર્ક્ષા ક્ષેણામિતિ સ્કુટં ॥ ૩ ॥
 ઈતિ ષટ્ઠ નક્ષત્રેષુ દિવ્યં ભૌમાંતરિક્ષોત્પાત પીડિતેષુ ।
 અન્યચ્ચ અંકાક્રાંધે પરાગેષુ યાત્રોદ્દાહનચ્ચ વચ્ચાલંકરણ ॥૪॥
 રાજો દર્શન પરગૃહ ગમન વિકાલચર્મા દૂર પ્રયાણ ઉદ્દંત ગબન્ધ ।
 હત્યારોહણ ઝકટકાદિવાહ સાહસિક કર્મચત્નેન વર્જયેત્ ॥૫॥
 ભેતેષુ ષટ્ઠ સુ નક્ષત્રે પૂત્પલ રોગેષુ, શહજાં વ પ્રોષ્ટં

शुभ

शांति विना रोग शांतिर्न भवति ॥ धृति सप्तर्क्ष अंश ॥

-कामधेनु जातके-कष्ट श्री जयरामकृत निजधे पत्र. पृ. ५१.

जन्मनक्षत्र

नाम	संख्या	शुभ
जन्मल	१	तनुनाथ
कर्मल	१० सुं	कार्यनाथ
संघातिक	१६ सुं	पंधुपीडा
सामुदायिक	१८ सुं	धनदानि
विनाश	२३ सुं	मृत्यु
मानस	२५ सुं	श्रिता

अथ प्रयाण्य भुवर्त्तना उत्तम नक्षत्रो—

१	२	३
श्रियां प्रयाण्यभिन्यां	स्थाद्धनिष्ठाऽनुराधयो ।	
४ पुष्ये	५ पुनर्वसु	६ ढस्ते
७ देवत्यां	८ श्रवणो	९ भृग ॥१॥

पाठांतरै—

ढस्तेऽङ्गु मैत्र श्रवणाम्धि पुष्य,
 धीष्ण्य धनिष्ठाश्च पुनर्वसु च ।
 श्रेष्ठाणि धीष्णानि नव प्रयाण्ये,
 त्यक्त्वात्रि पंचा दिन सप्तवारा ॥१॥

अथ प्रयाण्य शुभ नक्षत्र—

३	४	८
अश्लेषे	श्रिता	भला, पुनर्वसु पुष्य धनिष्ठाऽङ्गु
७	२	६
श्रवण्य	भृगु	ने देवति, अश्वनि ढस्त अनुराङ्गु.

अथ प्रयाण्य पुष्य नक्षत्र षड्विंश—

न जोग जोगो न च लग्न लग्ने, न तारका अंशगतं शुभं च ।
 न योगिणी शङ्कु न शैव कालं, श्रेष्ठानि विन्धानि ढरति पुष्ये ॥

भावार्थ—प्रयाण्य समये जे पुष्प नक्षत्र होय तो योज, लग्न, तारा, अंद्रजल, योगिणी हे राहु वगेरे कांई पण विघ्न करी शकता नथी.

अथ प्रयाण्ये मध्यम नक्षत्रे—

१ २-३-४

नेष्टं यातं न न्यानिष्टं शक्तिषुयां भडोत्तरा त्रये ।

५ ६ ७ ८ ९-१०

न्येष्टा शतभिषा मूलं पूर्वासु तिस्रषु तथा ।

कृत प्रयाण्ये तेषु न कदाचिन्निवर्त्तते ॥

अथ प्रयाण्ये ८ नेष्ट नक्षत्रे।

१-२-३ ४ ५ ६ ७ ८

चित्रा त्रये मघात्रयेषा तथाद्वां भरणी द्वये ।

कनिष्ठमष्ट नक्षत्रं देवानामपि गच्छते ।

यद्देवेन लवेन्मृत्यु कार्यसिद्धिर्न भयते ॥

षाठांतरे ८ नेष्ट नक्षत्रे—

चित्रा विशाखाऽनल सार्धं याभ्यां ।

वायव्य पित्रेश्वर देवतानि ॥

यात्रा सुनिष्ठां न प्रियाणि भानि ।

न श्रेष्ठानि धीष्णानि न नंदितानि ॥१॥

अर्थात्—दिवसना प्रथम भागे धिर-भिक्ष नक्षत्र निषेध.

दिवसना मीन भागे तिक्षण्य नक्षत्र निषेध.

दिवसना त्रीन भागे क्षिप्र नक्षत्र निषेध

रात्रिना प्रथम भागे भृङ्ग नक्षत्र निषेध

रात्रिना मीन भागे कूर नक्षत्र निषेध

रात्रिना त्रीन भागे अर नक्षत्र निषेध.

प्रस्थान

जे प्रस्थाने ठाविजे तो दश धनुष उवरेही

पांच सयां धनुषां भईं तो अहु लाग करेई १४६

છત્રપતિને દિવસ દશ માંડલિક ને દિન સાત
અવર લોકને પાંચ દિન લગી થાપિ કરે સવિવાત ૬૫૦

અથ પ્રસ્થાને તથા પ્રયાણે લેવાના વાર—

૨વી૧ શરીર મંગલત જ્યે, ગુરૂ શુક્રે આલણુ કરો;
અવર ન દીને કોય, પ્રસ્થાનો કે ગામંતરો કરો ૧

પાઠાંતરે પ્રસ્થાન વિચાર—

પ્રસ્થાનો સો પાઉડાં, કીને જમણે પાસ;
દથ ઠાકર લોક પાંચ દિન, રહીને આહિર વાસ,

કાલ પાસ વરણ પૂંઠિ સન્મુખ વછ તિમ સૂર
તિમ જિમણો પૂંઠિહ પવન લે આલીયાં દુખ દૂર ૬૫૧

તિથિવાર વલિયોગ ચંદ્રબલ સન્મુખ આણો
રાહ જ આણો પૂંઠ પૂંઠ વલિ જોગણુ જાણો
ઘડી અમૃત શુભ લાભ કાલશુભ લહે ડાવો;
આલીને ઈમ જાણુ લચ્છી તો ઘર આણો.
એહ મુહૂર્ત આલણુ તણો જાણુ કવિ પંડીત કહે
કરોડ શત્રુમેં આલતાં જિત પતાકા તે લહે. ૧

વળી—દિશાશુભ ડાવો લલો જોગણુ લલી જ પૂંઠ;
ચંદ્રમા સન્મુખ લલો લક્ષ્મી લાવો લૂંટ. ૨

અથ પ્રયાણે રવ્યાદિવારે લગ્ન નિષેધ—

૨વી તુલાએ ગમન નવ કીને, સોમ મિથુને પાઉ નવ દીને;
ભોમવારે કરકે મત આલો, બુધે કુલ હોય અસારો. ૧
મકર ગુરૂ પાઉ ન દીને, શુક્રવારને ધન દૂર તણને;
મીન શનિશ્વરે જો સંચરે સહદેવ કહે એ નિશ્ચે મરે. ૨

અથ પ્રયાણે લગ્નકલ્પ—

મેષે આલ્યો અહુ સુખ પાવે વરખે કામ કરી ઘેર ન આવે;
મિથુન લગ્ને નવ સિદ્ધે કાજ કર્કે આલ્યો પામે રાજ. ૧

સિંહે સંજ્ઞન સામા મળે કન્યા લગ્ને વચ્ચ હારવે;
તુલ લગ્ને ઉપજે વિખવાહ વૃશ્ચિક સિંહે અરધું કાળ. ૨
ધને ધન હાથેથી જાય મકર લગ્ને મુરત મત પૂછાય;
કુંભ મીન જે થીર કરી જોય એવાં ફલ લગ્નનાં હોય. ૩

અથ પ્રયાણે સનેત્ર લગ્ન—

પૂર્વનેત્ર ધન મેષ કુંભ યામ્ય૧ નેત્ર મૃગાલિ કુમારી ।
વારુણાક્ષર તુલ દ્રંદ્ર૩ સિંહચોત્તરાક્ષ૪ વૃક્ષ મીન કર્ક ॥
યસ્થા દિશાયાં લગ્ન સનેત્ર તદ્ગેહ યાત્રા શુભં મંગલાનિ
સર્વાણિ કાર્યાણ્યપિ યાંતિ સિદ્ધં અન્યત્ર નેત્રે ધન નાશ ઘાતં ॥૧૧॥

સનેત્ર લગ્ને દિશા પ્રમાણે—

પૂર્વનેત્ર=ધન, મેષ અને કુંભ.

દક્ષિણ નેત્ર=મકર, વૃશ્ચિક અને કન્યા.

પશ્ચિમ નેત્ર=તુલા, મિથુન અને સિંહ.

ઉત્તરનેત્ર=વૃષભ, મીન અને કર્ક.

લાલાટિક દાષ

રવિ લગ્ને પૂરવ તજહુ શશી પણ છકે વાય
ભોમ તજહુ દક્ષિણ દશમે બુધ ચઉથે ઉતરાય ૬૫૨
ધશાને ગુરુ બીયે તીયે આયો ગમણ નિષેધ
ભૃગુ ખારમે ઇગ્યારમે અગનિકુણ સું વેધ ૬૫૩
પશ્ચિમદિશિ શનિ સતમે તમ નૈતકત વસુનંદ
ટાલો એહ લલાટ ગ્રહ બોલે હીર મુણિંદ ૬૫૪

અથ પ્રયાણે લલાટગત ગ્રહ દિશા પરત્વે નિષેધ—

રવિ લગ્ને પૂરવ તજહુ શશી પણ છકે વાય
ભોમ તજહુ દક્ષિણ દશમે બુધ ચઉથે ઉતરાય—૨૫૦
ધશાને ગુરુ બીયે તીયે આયો ગમણ નિષેધ
ભૃગુ ખારમે ઇગ્યારમે અગનિકુણ સુ૭ વેધ૮. ૨૫૧

૧ દક્ષિણ. ૨ પશ્ચિમનેત્ર. ૩ મિથુન. ૪ ઉત્તર નેત્ર. ૫ વાયવ્ય, ૬
નિવાર, ૭ મેં, ૮ વાર,

પશ્ચિમ દિશિ શનિ સત્તમે તમ૧ નૈરૂત્ય વસુર નંદ૩
તાલો એહ લલાટગ્રહ બોલે હીર મુણિંદ. ૨૫૨

અથ મુહૂર્ત ચિંતામણીમાં આ પ્રમાણે લલાટ ગ્રહ માટે લખેલું છે—

દિશાના સ્વામીથી લાલાટિક યોગ માલુમ પડે છે. પૂર્વનો સ્વામી સૂર્ય, અગ્નિનો શુક્ર, દક્ષિણનો મંગલ, નૈરૂત્યનો રાહુ, પશ્ચિમનો શનિ, વાયવ્યનો ચંદ્ર, ઉત્તરનો બુધ, ઈશાનનો ગુરુ, આ આઠ દિશાના સ્વામી છે. આને જ લાલાટિક યોગ બધાં કહે છે. યાત્રાના સમયે પ્રયાણ લગ્ન કુંડલીના કેંદ્રસ્થાનો ૧-૪-૭-૧૦ માં દિશાના સ્વામી હોય તો લાલાટિક યોગ થાય છે. આ યોગમાં રાજ્યે યુદ્ધ ન કરવું જોઈએ. પ્રયાણ સમયે લગ્નમાં સૂર્ય પૂર્વમાં હોય તો, બીજા તથા ત્રીજા સ્થાનમાં ગુરુ ઈશાનમાં હોય તો, ચોથા સ્થાનમાં બુધ ઉત્તરમાં હોય તો, ૫-૬ સ્થાનમાં ચંદ્ર વાયવ્ય પૂણ્યામાં હોય તો, ૭ મા સ્થાનમાં શનિ પશ્ચિમમાં હોય તો, ૮-૯ મા સ્થાનમાં રાહુ નૈરૂત્યમાં હોય તો, ૧૦ મા સ્થાનમાં મંગલ દક્ષિણમાં હોય તો અને ૧૧-૧૨ મા સ્થાનમાં શુક્ર અગ્નિ પૂણ્યામાં હોય તો લાલાટિક યોગ થાય છે. આનાથી વિપરીત હોય તો લાલાટિક યોગ થતો નથી—આ પ્રયાણ કુંડલીના ગ્રહો ઉપરથી જોવાનું છે.

અથ ઘળાડ યોગ પ્રયાણે ગ્રેષ્ટ છે, તે આ પ્રમાણે—

સૂર્ય ભાઙ્ગણ્યેશ્ચાંદ્રં ત્રિગુણું તિથિ મિશ્રિતં ।
સપ્તભિસ્તુ હરેહ્ભાગં ત્રિણિ શેષે ઘળાડકં ॥૧॥

ફલ—

ઘળાડેષિ પ્રયાણું સ્યાત બહુવર્થં લલતે નરઃ ।
સર્વસિદ્ધિમવાપ્નોતિ જયતે વાંછિતં ફલં ॥૨॥

ઘળાડયોગ અને હૈવર યોગ માટે સમજાવતી—

સૂર્યના નક્ષત્રથી દિન નક્ષત્ર સુધી ગણીને, શુકલાદિ તિથિ

અને સુહર્તના વાર મેળવીને, નવે ભાગતાં જો ૭ શેષ વધે તો હૈવરયોગ થાય છે અને તે પ્રયાણમાં ઉત્તમ છે. સૂર્યના નક્ષત્રથી ચંદ્રના નક્ષત્ર સુધી ગણીને, તે સંખ્યાને ત્રણ ગણી કરીને, શુક્રલાદિ વર્તમાન તિથિ તેમાં મેળવીને, સાતે ભાગતાં શેષ ૩ વધે તો ઘનાડયોગ થાય છે. આ યોગ હૈવરયોગ કરતાં પણ ઉત્તમ છે. આ યોગમાં પ્રયાણ કરવું ઉત્તમ છે.

પંચ તત્ત્વ

હીર કહે તિથિવાર રિસી વહતો લગ્ન ખિવેઈ
તિથિ ભેલી પણ ભાગ દે વધતો તત્ત્વ ગહેઈ ૬૫૫
પુહવી જલ શુભ તત્ત્વ ખેય મધ્યમ તેજ કહાઈ
વાયુ નિષ્ફલ મને ફલેઈ નામ પ્રમાણ કહાય ૬૫૬

પંચ સ્વરફલ

નંદા ભદ્રા જ્યા રિમત પુન્ના પણ તિથિ નામ
તિમ પંચે સ્વર વહે કમે બાલ કુમાર યુવાન ૬૫૭
વૃદ્ધ મૃત્યુ છહ છહ ઘડી રહઈ તિથાંરી લાર
થોડો લાભ દે બાલ સ્વર અરધો ફલઈ કુમાર ૬૫૮
વૃદ્ધે મૃત્યુ ન સિદ્ધિ કાજ બહુ ફલ ફલઈ યુવાન
એ પાંચે સ્વર હીર કહઈ જો લહઈ સો ચતુરાંન ૬૫૯

અથ પ્રયાણે સ્વરોદય—

ચંદ્ર વહેતાઈ ગામ ગમીને રવિ વહંતે ગામિ પેસીને;
ગિહું વહેતાં ઠામે રહીને ઈણિ પેરે બેઠાં કાલ ગમીને. ૧

વળી—

ચંદ્ર વહેતે આલીયે સૂરે કરો પ્રવેશ;
બાતી લક્ષ્મી બાહુડેઈ ઈમિ બોદ્યા શુર ઉપદેશ. ૧
ચંદ્ર વહેતે આરિ પગ સૂરહ પંચ કવિને;
એકે કાને આલીયાં કાજ સઘલા કરીને. ૨

અહમલ રવિખલ ચંદ્રખલ તારાખલ મ ગણીલ્લ;
 જિમ જિમ નાડી સુર વહૈ તિમ તિમ પાય ઠવીલ્લ. ૩
 જિમજો રવિ ગુર શનિ અંગારૈ ડાવે સોમ શુક બુધવાર;
 જિજો વારે જે સુર નાસે કરે હાણિકે મૃત્યુ ઉપાસે. ૪

રવિ, શનિ, મંગલ એ ૩ વારે સુરજ નાડી વહેતો પશ્ચિમ દક્ષિણ દિશામાં જાય તો સિદ્ધિ. ચંદ્ર, બુધ, ગુર અને શુક એ ચાર વારે ચંદ્ર નાડી વહેતી હોય અને પૂર્વ ઉત્તરમાં ચાલે તો સિદ્ધિ થાય.

અથ ગર્ગાદિ મતે પ્રયાણ સુદર્ત જ્યોતિર્મશુષ્મે પ્રયાણ સુદર્ત પૃષ્ઠ ૨૦૧.

તિથિ

ઘડી	નંદા-ભદ્રા-જ્યા-રિક્તા-પૂર્ણા
૬	બાલ-કુમાર-યુવાન-વૃદ્ધ-મૃત્યુ
૧૨	કુમાર-યુવાન-વૃદ્ધ-મૃત્યુ-બાલ
૧૮	યુવાન-વૃદ્ધ-મૃત્યુ-બાલ-કુમાર
૨૪	વૃદ્ધ-મૃત્યુ-બાલ-કુમાર-યુવાન
૩૦	મૃત્યુ-બાલ-કુમાર-યુવાન-વૃદ્ધ.

પ્રયાણ વખતે દક્ષિણાર્ક કેવી રીતે ગણવો તે દિનશુદ્ધિ હીપિકાના શ્લોક ૮૨ માં આ પ્રમાણે બતાવેલું છે:—

પાછલી રાતનો ચોથો પહોર ને દિવસનો પહેલો પહોર સૂર્ય પૂર્વમાં, દિવસનો બીજો અને ત્રીજો પહોર સૂર્ય દક્ષિણમાં, દિવસનો ચોથો ને રાતનો પહેલો પહોર, સૂર્ય પશ્ચિમમાં, અને રાત્રિનો બીજો અને ત્રીજો પહોર સૂર્ય ઉત્તરમાં, એમ સૂર્યનો વાસો ગણવો.

યામે યુગ્મેષુ રાત્ર્યં યામાત્ પૂર્વાદિગો રવિ ।
 યાત્રાસ્મિન્ દક્ષિણે વામે પ્રવેશે પૃષ્ઠગે દ્વયં ॥૮૨॥
 ન તિથિ ન ચ નક્ષત્રં ન વારો ન ચ ચંદ્રમા ।
 જ્યેષ્ઠા વજ્રધર્મો રેખા અભેદ્યા ચ પ્રથમતે ॥

ન તત્ર અંગારકે વિષ્ટી વ્યતિપાતે ન વૈધૃતે ।
સિધ્ધાંતિ સર્વકાર્યાણિ યાત્રાયાં દક્ષિણૌ રવૌ ॥૨૧॥

પ્રવેશે વામાર્ક પ્રયાણે દક્ષિણાર્ક—

પૂર્વ દિશાએ વાસો-રાત્રિએ ચોથો પ્રહર અને સવારનો ૧ઠો પ્રહર
દક્ષિણુ „ „ દિવસે બીજો અને ત્રીજો પહોર
પશ્ચિમ „ „ દિવસે ચોથો અને રાત્રિએ પહેલો પહોર.
ઉત્તર „ „ રાત્રિનો બીજો અને ત્રીજો પહોર.

પાઠાંતરે—

પૂર્વાન્હે ચોત્તરાં ગચ્છેત્ પ્રાત્યાં મધ્યદિને તથા ।
દક્ષિણામપરાન્હેતુ પશ્ચિમા મધ્યરાત્રિકે ॥

રવિ વામ દક્ષિણે જોવો-વામાર્ક—

ઇશાન-રાત્રે ત્રીજો પહોર, પૂર્વ-રાત્રે ચોથો પહોર, અગ્નિ
-દિવસે પહેલો પહોર, દક્ષિણુ-દિવસે બીજો પહોર, નૈરૂત્ય-દિવસે
ત્રીજો પહોર, પશ્ચિમ-દિવસે ચોથો પહોર, વાયવ્ય-રાત્રિએ પહેલો
પહોર અને ઉત્તર-રાત્રિએ બીજો પહોર.

અથ પ્રયાણે દક્ષિણાર્ક જ્ઞાનચક્રમ્—

પ્રયાણુ સમયની કુંડલીમાં લગ્ન તે પૂર્વ દિશા સમજવી તેથી
સ્થાન ગણવાં.

પૂર્વે-૮,૯,૧૦,૧૧,૧૨. દક્ષિણે-૫,૬,૭,૮,૯. પશ્ચિમે-૨,૩,૪,૫,૬
સૂર્ય જમણો. સૂર્ય જમણો, સૂર્ય જમણો. અને
ઉત્તરે-૧૧,૧૨,૨,૩. સૂર્ય જમણો.

જમણો સૂર્ય લઈ પ્રવાસ કરે તો પશ્ચિમે જવા વાળાને
રાત્રિ સિવાય મુહૂર્ત આવે જ નહિ.

અયોગાઃ સિદ્ધિયોગાશ્ચ દ્વાવે તૌ ભવતા યદિ ।

અયોગાઃ હન્યતે તેન શુભયોગાઃ બલાધિકાઃ ॥૧૧॥

અર્થાત્-સુયોગ અને અવયોગ બે સાથે થાય તો સુયોગ
બલવાન.

પ્રયાણ વખતે સ્થિર લગ્નમાં પ્રયાણ ન કરવું. સ્થિર લગ્ન= વૃષ, સિંહ, વૃશ્ચિક અને કુંભ, તેમાં કુંભ તદ્દન ખરાબ છે.

જ્યોતિર્મયૂષે પૃષ્ઠ ૯૫-૯૬, વિવાહ પ્રકરણે સ્લોક ૧૧૦ માંના ભાવાર્થ-ને સુદર્ષમાં પ્રયાણ સમય હોય તે વેળામાં પંચક તપાસવાની રીત-પ્રયાણ સમયમાં પંચક તપાસવા માટે, અજવાળીયા પખવાડીયાની પડવાથી લગ્ન તિથિ સુધી જેટલી તિથિ વીતી ગઈ હોય તે તિથિનો આંક અને પ્રયાણ તિથિનો આંક મેળવી તેને નવે ભાગવાથી શેષાંક ૮, ૨, ૪, ૬ અને ૧ આ ક્રમ પ્રમાણે પંચકનાં નામ સમજે.

- ૮ શેષે રોગ પંચક-વ્રત બંધને, જનોઈ દીક્ષાદિ કાર્યે
 ૨ શેષે અગ્નિ પંચક-ગૃહારંભે.
 ૪ શેષે રાજપંચક-સેવા, નોકરી, ચાકરી, રાજકાર્યે.
 ૬ શેષે ચૌરપંચક-પ્રયાણે.
 ૧ શેષે મૃત્યુપંચક-વિવાહે સમજવું.

વળી પાકાંતરે-

વિવાહ પટલે-શીઘ્રબોધે. સૂર્ય સંક્રાંતિના અંશ ૬-૧૫-૨૪ ચોર પંચક તેમાં ગુરૂ કે મંગલવાર હોય તો દોષ લાગે તે રાતે ટાલવું. ૧-૧૦-૧૬-૨૮ મૃત્યુ પંચક તેમાં શનિવાર કે બુધવાર હોય તો બે સંધિ વખતે-સવારે અને સાંજે-ટાલવું.

નોંધ-વિવાહ સમયે, પ્રયાણે-લગ્ન પૂર્ણ બલવાન હોય તો પંચક દોષ ન લાગે-ઇતિ જ્યોતિર્મયૂષે.

પ્રયાણ વખતે લગ્ન કુંડલીમાં શુભાશુભ ગ્રહ—

પ્રયાણ લગ્નકુંડલીમાં કેંદ્રમાં ૧-૪-૭-૧૦ કે ત્રિકોણ ૫-૬ સ્થાનોમાં શુભ ગ્રહ હોય તો પ્રયાણ ઇષ્ટ છે. પરંતુ શુક ૭ મે અશુભ. તેમજ પાપગ્રહો ૩-૬-૧૦-૧૧ શ્રેષ્ઠ છે. પરંતુ ૧૦ મે શનિ અશુભ. વળી ૧-૬-૮-૧૨ મે સ્થાને ચંદ્ર અશુભ. અને લગ્ન સ્વામી ૭-૬-૮ અને ૧૨ અનિષ્ટ છે.

ઉષઃ પ્રશસ્તવતે ગર્ગઃ શકુનં ચ બૃહસ્પતિઃ ।

અંગિરા ચ મનોત્સાહં વિપ્ર વાક્યં જનાર્દનઃ ॥૧૬॥

અપશુકનનો પરિહાર, જ્યોતિર્મયૂષે પૃષ્ઠ. ૨૦૪

આઘેકપશુકને સ્થિત્વા પ્રાણુનેકાદશ વ્રજેત ।

દ્વિતીયે ષોડશપ્રાણાં સ્તૃતીયેન કવચિદ્વ્રજેત ॥ ૨૦૪ ॥

અર્થાત્-પ્રયાણ કરતી વખતે પ્રથમ અપશુકન થાય તો ૧૧ શ્વાસ લે ત્યાં સુધી થોભી જવું ને પછી પ્રયાણ. ૧ શ્વાસ લેતાં ૧૦ હીર્ષ અક્ષરો બોલતાં જેટલી વાર લાગે, આવા ૧૧ શ્વાસ લઈને પછી પ્રયાણ કરવું. બીજીવાર અપશુકન થાય તો ૧૬ શ્વાસ લેતાં જેટલીવાર થાય તેટલી વાર થોભીને પછી જવું. પરંતુ ત્રીજી વાર પશુ અપશુકન થાય તો ગમે તેવું જરૂરી કામ હોય તો પશુ જવું નહિ. કેટલાક મતે-પહેલી વખતે ૮ શ્વાસ અને બીજી વખતે ૧૬ શ્વાસ લેવાય તેટલીવાર થોભીને પછી પ્રયાણ કરવું. હાથ પગ ઘોષને પ્રાણાયામ કરીને જવું.

પાઠાંતરે અપશુકનનો પરિહાર—

વારાણસ્યાં ઠક્ષિણુ ભાગે કુર્કુટો નામ વે દ્વિજઃ ।

તસ્ય સ્મરણુ માત્રેણુ ભવેદ્ઃ શકુનઃ શુભં ॥

આ શ્લોકનો ૭ વાર જાપ કરવાથી અપશુકનનું અશુભ ફળ નાશ પામે છે. વળી કેટલાક મતે વિષ્ણુ ભગવાનના નામનું સ્મરણ કરીને જાપ અને જીન મતે ત્રણ નવકારણ ગણીને જાપ.

શિવચક્ર

એકદશ સપ્તાં શિવ પિછૈ જડો લહર્ષ સુભાણુ

પોષ માસ પૂરવ વસૈ માધ ફાગુણુ ઇશાન ૬૬૦

ચૈત્ર માસે ઉત્તર વસૈ વાયવ્ય જેઠ વૈશાહ

આષાઢે શિવ ઉડીને પેઠો પશ્ચિમ માંહ ૬૬૧

૧ શત્રિનો પાછલી પાંચ બહી રહે તે ટાઇમને ઉપઃમલ કહેવાય છે.

नैरते श्रावणु भाद्रवे दक्षिणु आसो भास
 अगनि कार्तिक भिगसिरै कीधो अवित्यल वास ६६२
 धडी अढाध द्विशि वसं विद्विशां पांय वसेध
 भासे भासे संहार इरे धडोये सृष्टि अणुध ६६३
 पुंठि मुठि शिवयक्क लध ने के मंडे काम
 हीर कळे ते आपणो नवभंड राणै नाम ६६४
 तीस धडी धम शिव वळे गिम द्विवस तिभ राति
 मामांतरे युद्ध लुवटै पुर भवेश विख्याति ६६५

युद्धादि समये शिवयक्क—

यैत्राहुत्तराहो द्विशि विद्विशि शिवो भासभेकं तथाहो
 संहृत्या सन्स्थिते द्वि ब्रमति नृशमहोरात्र मध्येतु सृष्टयाः
 सार्धे साधारणुरिके द्वे द्विशि विद्विशि घटिका पंचकं यैषतिष्ठम् ॥
 श्रंद्रादेः प्रतिकृष्यं हरति किरतिथं दक्षिणुः पृष्टगोसौ
 पृष्ठी श्रेष्ठो दक्षिणुः यांगलागे वामेलागे संभुष्यन्वापि हुष्ट
 जेवं देवं यो विज्जनाति इद्रः धूते युद्धे तरय हस्ते न्योस्तः ॥

पाडांतरे-गाथा-

द्विशि विद्विशि धगहुभासा चित्ताध उत्तराध संहारे ।
 उद्विज्यो सिवो पवत्ताध पयाहिलुं रत्नदीहंमि ॥ १ ॥
 द्विशि अढाध विद्विशि पंच धडिआज्योविकुध ।
 कभसो वामो दिकृि हुडो कळ्ळ करो पिठ्ठि मुड्डीज्यो ॥ २ ॥

शिवयक्क भास परत्वे—

यैत्र भास उत्तरे नेठ वायव्य वैशाखे
 पछम शिव आषाढ भास जे नैरति राणे
 दक्षिणु आसो अगनि भृगशीर कारतिक ज्यो
 पूर्वे पोष धशान भाह इशुणु वण्णो

દિશા વિદિશા ઈમ સંહાર શિવકિરે સત્રાં શિર વરસરો
લોજરાજ સુપ્રસન્ન સદા લલો ઈધર પૂઠરો.

ઘડીઓ શિવચક્ર—

અઠી ઘડી ઉત્તરે પાંચ ઇશાન રહે શિવ
પૂર્વદિશે શિવ અઠી અગની ઘટી પાંચ રહે શિવ
દક્ષિણ દિશા શિવ અઠી ઘડી પાંચ નૈરૂત પ્રમાણે
પછમ દિશે શિવ અઠી ઘડી પાંચ વાયવ કુણે
ઈણિ પરે કિરે દોય વાર શિવ શિવચક્ર દિનરાતરો
પરીકર ચંદ્રસે પૂઠ લોજરાજ રક્ષા કરો.

પાઠંતરે—

ઉદ્યાદિ દિશા સાર્ધે દ્વે દ્વે વિદિશિ પાંચચ ।
ચૈત્રાદૌ ઉત્તરે માસાઃ સંહારેણ ચ દ્વાપયેત્ ॥૧૧॥
ઘટિકા સુષ્ટિમાર્ગેણ જ્ઞાતાવ્યં ચ સદા દિનમ્ ।
બ્રમંતે ચ સદા રૂદ્રો દુર્ભવાનાં ચ બલપ્રદઃ ॥૨૧॥
દક્ષિણસ્થો હિ રૂદ્રોયં પૃષ્ઠતો વિજ્યંકર ।
વામસ્થ કુરૂતે હાનિ સન્મુખં મરણં ધ્રુવમ્ ॥૩૧॥

શિવનો વાસ જોઈને—દેશાટન, યુદ્ધ, જીગર નગર પ્રવેશ,
વ્યાપારની શરૂઆત કરવી. આ કામોમાં શિવનો વાસ પૂઠે અથવા
જમણી બાજુ હોય તો તે લાલદાયક છે. ણીજ અંથોમાં પણ
લખ્યું છે કે—શિવ શુભ હોય તો સ્વર, શકુન, ભદ્રા, બ્રહ્મબલ,
દિશા દોષ, યોગિની વગેરે પણ શુભ થાય છે. વળી—

કાલ પાસ તણ પૂઠિ સુખ; વત્સ અને તિમ સૂર;
તિમ જિમણો પૂઠિ પવન લે, ચાલ્યાં હુવે દુઃખ દૂર. ૧

અથ નિરજમકાળ (ઝઘડો લડવા જતાં)—

રવિ શુરૂ ધૂમ્રાં રહે એક ઠાણો સોમે શુક્રે નૈરૂત જાણો,
શનિ મંગળ વાયવ્યે રાણો મુધ એકલો ઇશાને આણો;
શુ કરે શરીખલ શુ કરે તારા શુ કરે જોગણી શુ કરે જવાલા
પાંચ પચાસાં ઠેલીને જો પૂઠે હોય નીરજમકાળા. ૧

ઈશાને-બુધ, અગ્નિ-રવિ અને ગુરૂ, વાયવ્ય-શનિ અને મંગલ તથા નૈરૂત્ય સોમ અને શુક્ર.

રાહુચક્ર

રાહ વસે રવિ નૈરૂતે સોમે ઉત્તર ભણુ
મંગલ અગ્નિ બુધ પશ્ચિમે ગુરૂવારે ઈશાન ૬૬૬
ભૂગુ દક્ષિણે શનિ વાયવે થાપી જમણો પૂઠ
હીર કહે જમણાં કીયાં લાભે ભરીયાં ઊંટ ૬૬૭

આઠ દિશામાં રાહુ વાસ-દનિયો કે વાર રાહુ પરત્વે.

ગુરૂવારે-ઈશાને, શુક્રવારે-પૂર્વમાં. મંગલવારે-અગ્નિપૂણે
શુક્રવારે-દક્ષિણે, રવિવારે-નૈરૂત્યે, બુધવારે-પશ્ચિમે, શનિવારે-
વાયવ્યે, અને સોમવારે-ઉત્તરે.

પાઠાંતરે-દનિયો રાહુ કે વાર રાહુ બે એકજ સમજવા.

રવિ રાહુ નૈરૂતે સોમે ઉત્તર ભણીને;

મંગલે અગ્નિ ભણુ બુધ પશ્ચિમે ગણીને.

ગુરૂ ઈશાને એવ શુક્ર દક્ષિણ ઉગમે;

શનિ વાયવ્ય કુણે એ સોદન રાહુ પતિદિન ભણે

રાહુ ડાબો પૂઠે ભલો સાંમે જમણો વરણ બે,

સાતાં વારાં બે ગણે રાહ જ ધાલી પૂઠ.

તે નરનારાં ન ગંજ્યા બે હરીહર આવે ઉઠ

રામે રાવણ મારીયો દૂર્યોધન પણ ફૂઠ

પાંડવ રણમે છત્રીયા રાહુ જ રાખી પૂઠ.

દેવદાનવ આગલ તિકો બે હરિહર આવે ઉઠ

અથ ઘડીઓ રાહુ--

પાંચ પૂરવ આઠ વાવ ઉત્તર ઠવિને સોલ;

દક્ષણ નૈરૂત્ય ત્રણ ત્રણ અગન પાંચ પાંચ પશ્ચિમે

પનર અંધે ઈશિ રાહચક્ર ઘડીઓ ફરે સુરકંપે તેત્રીસ.

અથ આઠ દિશામાં ઘડીઓ રાહુ--

ઈશાન ૧૫, પૂર્વ ૫, અગ્નિ ૫, દક્ષિણ ૩, નૈરૂત્ય ૩,
પશ્ચિમ ૫, વાયવ્ય ૮ અને ઉત્તર ૧૬.

અર્ધપ્રહર રાહુ

વાસર આઠે અર્ધપ્રહર અનુક્રમે રાહ મણિજન્મ
પહેલો પૂરવ વાયવ્યે દક્ષિણ ઇશાને કીજન્મ ૬૬૮
પચ્છમ અમનિ ઉત્તર નૈરૂત્ય અંતિ રહેઈ
આલ્યાં જિમણો પૂઠિ નો રાહુ બહુફલ દેઈ ૬૬૯

અથ અર્ધ પ્રહરીયો રાહુ—

પૂર્વ ૧, વાયવ્ય ૨, દક્ષિણ ૩, ઇશાન ૪, પશ્ચિમ ૫,
અગ્નિ ૬, ઉત્તર ૭ અને નૈરૂત્ય ૮ અડધો અડધો પ્રહર.

શિવચક્ર અને રાહુચક્ર પૂઠે અથવા જમણી તરફ હોય તો
સિદ્ધિકારક છે. શુક્ર અને યોગિની પૂઠે અથવા ડાબી તરફ હોય
તો શુભફલદાયક છે.

અથ ત્રિમાસીયો રાહુ—

માગશર પોષ અને વળો માહ પૂરવ દિશે આબ્યો રાહુ;
કૃગણ ચૈત્રને વૈશાખ દક્ષિણ દિશ રાહુની સાખ.
જેઠ અસાઠ ને શ્રાવણ સહી પશ્ચિમ દિશ તો રાહુ અહીં;
ભાદરવો આસો કાર્તિક માસ ઉત્તર દિશ રાહુનો વાસ. ૨

ફળ—

સામે રાહુ ન કીજે ખાર ગઠ મઠ મંદિર પોલ પ્રાકાર;
મરે નાર કે નિર્ધન હોય એવાં ફલ રાહુનાં જોય. ૩
સામે રાહુ જો મંદિર કરે કે ઉચાલો જે નર ભરે;
તિણા દિશિ દેશાંતર જાય સો નર કષ્ટ લહે તિણુ ઠાય. ૪
સામે રાહુ વૈર જે સંકલે રાહુ સહિત દલ આવટે;
સામે રાહુ ઉગાલો ભરે ઘરણી? મરે કે ધણી મરે. ૫

અથ ત્રિમાસીયો રાહુ—માગશર પોસ અને માહ મહિનામાં
પૂર્વ દિશામાં, કૃગણ ચૈત્રને વૈશાખ દક્ષિણ દિશામાં, જેઠ, આષાઠ

અને શાવણ પશ્ચિમ દિશામાં તથા ભાદરવો, આસો અને કારતક ઉત્તર દિશામાં.

પંચારાહુ ચક્ર

પંચા રાહુ ધુરિ ધરમ અરથ કામ ને મોક્ષ
 ધ્યાં ચિહ્નના જે ભેદ તહૈ તિહાં નર સુખ તંતોષ ૬૭૦
 અશ્વિની ભરણી કૃત્તિકા રોહિણી અહિ આકાર
 લખીએ અઠાવીસ રિસી પછઈ કરો વિચાર ૬૭૧
 ધરમે સમ રિસી અશ્વિની પુષ્ય અશ્લેસ વિશાહ
 અનુરાધાને શતભીસ ધનિષ્ઠાહ પ્રથમ રેખ એગાહ ૬૭૨
 અરથે સમ રિસી ભરણીયાં પુનર્વસુ મધા સ્વાતિ
 જ્યેષ્ઠા શ્રવણ પૂરવભદ્રા બીજી રેખ વિખ્યાતિ ૬૭૩
 કામે સમ રિસી કૃત્તિકા આદ્રા પૂરુષ ચિત્ત
 મૂલ અભિયાં ઉભદ્રા ત્રીજી રેખ પવિત્ત ૬૭૪
 મોક્ષે સમ રિસી રોહિણી મૃગશિર ઉક્ષ હૃત્ય
 પૂર્વાષાઠા ઉષાઠ મુ' રેવતી રેખા ચઉત્ત્ય ૬૭૫
 રવિ રિસી શશીરિસી વાસ જે નીરખીને નરનારી
 કામ કરીજે આપણાં સવલાં જેઠશ સારી ૬૭૬
 ધરમે ધરમ અરથે અરથ કામે કામ મોક્ષે મોક્ષ
 ધ્યાં ચિહ્નું રવિ શશી પાયા મીલતે વાધે દોષ ૬૭૭
 ધરમે રવિ અરથે શશી ધરમે રવિ શશી કામ
 અરથે શશી મોક્ષે રવિ એહ અશુભનું કામ ૬૭૮
 મોક્ષે રવિ કામે શશી વરજી જે શુભ કામ
 આઠ અશુભ ને આઠ શુભ મુષ્ટિયો તે ક્રમે નામ ૬૭૯
 ધરમે રવિ મોક્ષે શશી ધરમે શશી રવિ અર્થ
 અરથે શશી કામે રવિ ધ્યાં લાહો હુઈ અર્થ ૬૮૦

કામે શશી અરથે રવિ કામે રવિ શશી ધર્મ
 મોક્ષે રવિ ધર્મે શશી મિલતૈ ક્લિયૈ કર્મ ૬૮૧
 કામે રવિ મોક્ષે શશી અર્થે રવિ શશી મોક્ષ
 હીર કૈ ઇયાં મિલતાં રિદ્ધિ વૃદ્ધિ હોય સુખ ૬૮૨
 મમલુ પ્રવેશૈ યુદ્ધ કૃષિ વાણિજ્ય ને વિવાહ
 અવર સવિ શુભ કામને લીળૈ પંથા રાહ ૬૮૩

ધર્મર્થે—અશ્વિની, પુષ્ય, અશ્લેષા, વિશાખા, અનુરાધા,
 ધનિષ્ઠા અને શતભિષા.

અર્થર્થે—ભરણી, પુનર્વસુ, મઘા, સ્વાતિ, જ્યેષ્ઠા, શ્રવણ અને
 પૂર્વાભાદ્રપદ.

કામાર્થે—કૃત્તિકા, આર્દ્રા, પૂર્વાશ્લેષુણી, ચિત્રા, મૂલ, અભિ-
 જીત અને ઉત્તરાભાદ્રપદ.

મોક્ષાર્થે—રોહિણી, મૃગશીર, ઉત્તરાશ્લેષુણી, હસ્ત, પૂર્વા-
 પાઠા, ઉત્તરાપાઠા અને રેવતી એ પ્રમાણે નક્ષત્રો સમજવાનાં છે.

પાઠાંતરે-પંથારાહુ વિચાર.

યાત્રા યુદ્ધે વિવાહે ચ પ્રવેશે નગરાદિષુ
 વ્યાપારેષુ ચ સર્વેષુ પંથારાહુ પ્રશસ્યતે ॥
 ધર્મ માર્ગે ગતે સૂર્યે ચંદ્રે તત્રૈવ સંસ્થિતે
 સંહારશ્ચ ભવેત્તત્ર ભંગોહાનિ પ્રબળ્યતે ॥૧॥
 ધર્મ માર્ગે ગતે સૂર્યે અર્થાર્થે ચંદ્રમા યદિ
 તત્ર શત્રુભયં તસ્ય દુષ્ટઞ્ચ સ્થિતો યદિ
 ધર્મ માર્ગે ગતે સૂર્યે કામાર્થે ચંદ્રમા યદિ
 વિગૃહં દારૂણં ચૈવ ચૌરા કુલ સમુદ્ભવમ્ ॥૩॥
 ધર્મ માર્ગે ગતે સૂર્યે મોક્ષે ચંદ્ર ગતે યદિ
 મહાલાભો ભવેત્તસ્ય શુભઞ્ચ સ્થિતો યદિ^૨

ઇતિધર્મમાર્ગ ક્લમ્ ॥

अर्थ मार्गे गते सूर्ये अंद्र धर्म स्थितो यदि
 गज^३ लालो भवे तत्र तस्य श्री सन्भुभी भवेत् ॥५॥
 अर्थ मार्गे गते सूर्ये अंद्रे तत्रैव न्यते
 प्रथमं न्यते कार्यं पश्चाद् अंगो भविष्यति ॥६॥
 अर्थ मार्गे गते सूर्ये अंद्रे कामांश संस्थिते
 सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्य लनीयात् नात्र संशयः ॥७॥
 अर्थमार्गे गते सूर्ये अंद्रे भोक्ष गते यदि
 भूमिदालो भवेत्तस्य प्रियं दुर्घञ्च संभवेत् ॥८॥

धृति अर्थ मार्गं इलम् ॥

काम मार्गे गते सूर्ये अंद्रे धर्मस्थिते यदि
 गज वाणो गो दालं च राज सन्मान संभवेत् ॥९॥
 काम मार्गे गते सूर्ये अंद्रे अर्थांश संस्थिते
 सफलं न्यते तत्र विघ्नभंगो भविष्यति ॥१०॥
 काममार्गे गते सूर्ये अंद्रे तत्रैव संस्थिते
 विग्रहं दृश्यं चैव हतं सैन्यं विनिर्दिशेत्^५ ॥११॥
 काम मार्गे गते सूर्ये अंद्रे भोक्ष गते पिबा
 रत्नदालो भवेत्तस्य कांक्षनं तत्रशस्यते^६ ॥१२॥

धृति काममार्गं इलम् ॥

भोक्षमार्गे गते सूर्ये अंद्रे धर्मस्थिते यदि
 डेम दालो भवेत्तस्य सर्वं कार्यं प्रसिध्यति ॥१३॥
 भोक्ष मार्गे गते सूर्ये अर्थांशे अंद्रेमा यदि
 निष्फलं च भवेत्कार्यं शीर राज्ञ्य शिपुर्लयम् ॥१४॥
 भोक्षमार्गे गते सूर्ये कामांशे अंद्रेमा गते
 सर्वं सिद्धिं भवाप्नोति कार्ये च न्यमेव च ॥१५॥
 भोक्ष मार्गे गते सूर्ये अंद्रे तत्रैव संस्थिता
 विग्रहं दृश्यं चैव अर्थं लंगो भवेदिति ॥१६॥

३ भूमि ४ तस्य तत्र श्रीमान् भवेन्नरः ५ कार्यं नाशं विनिर्दिशेत्
 ६ स्वर्णदालं विनिर्दिशेत्

યાત્રા યુક્ષે વિવાહે ચ પ્રવેશે નગરાદિષુ
વ્યાપારેષુ ચ સર્વેષુ પંથા રાહુ પ્રશસ્યતે ॥૧૭૭॥

ઈતિ મોક્ષમાર્ગ કલમ ॥

॥ ઈતિ પંથા રાહુ વિચાર ॥

ટીપ—વળી વિશેષે ૧ પાનામાં વાંચવામાં આવ્યું છે કે પ્રતિષ્ઠા રાજ્યાભિષેકે તથા મિત્ર મીલને પણ જોવું. વળી-હીર કલશના ચાલુ પાઠમાં સામાન્ય શુભાશુભ ફલ લખ્યાં છે. તેમાં ૮ શ્રેષ્ઠ ને ૮ નેષ્ઠ લખ્યાં છે એ ખરું છે. પણ ચોપાઈ અંક ૬૮૩ ના બીજા પદમાં એ શબ્દ ઉલટ પાલટ હતા તે ફેરવીને સુકવાથી ફળ બરોબર બીજા પાઠ સાથે મળતું જ છે. પણ આ પાઠાંતરના ૧૫ માં શ્લોકનું ફલ હીરકલશ સાથે અને સુહૃત્ ચિંતામણિ સાથે મળતું નથી. તેનું ફળ અશુભ જોઈ એ છતાં પણ બીજા કોઈ પાઠમાં શ્રેષ્ઠ પણ છે. પણ ખરું જોતાં ૮ શ્રેષ્ઠ ૮ નેષ્ઠના અશુભ ફળ સમજવાનું છે. હિસાબે અને સુહૃત્ ચિંતામણિમાં તો તેમજ છે. ઉપરના બે વ્રથોમાં ફળનું નામ નથી પણ નેષ્ઠ છે.

સુહૃત્ ચિંતામણિ પ્રકરણ ૧૧ મું. શ્લો. ૧૬ માના પાઠનો અર્થ—

ધર્મ અર્થ કામ મોક્ષ-નક્ષત્રોતું યાત્રામાં ફલ.

યાત્રાના સમયમાં ધર્મ માર્ગના નક્ષત્રોમાં સૂર્ય હોય

” અર્થ ” ”

” કામ ” ”

” મોક્ષ ” ”

અર્થ મોક્ષ માર્ગનાં નક્ષત્રોમાં ચંદ્રમા હોય તો શ્રેષ્ઠ છે

ધર્મ મોક્ષ ” ”

ધર્મ અર્થ મોક્ષ ” ”

ધર્મ ” ”

વિપરીત સૂર્ય ચંદ્રમા હોય તો અશુભ છે

યાત્રા વખતે જીવિત મૃત પક્ષે રાહુ વિચાર—

શલાકા સમકં ચક્રમીશાદૌ કૃત્તિકાદિકમ્
 અષ્ટાવિંશતિનક્ષત્રં સાલિજીત સવ્યમાલિખેત્ ॥
 યત્ર રૂક્ષે સ્થિતો રાહુ વર્ધનં તત્ વિનિર્દેશેત્ ॥
 સુખાત્ પંચદશો ૧૫ રૂક્ષેત્ તસ્ય પુચ્છં વ્યવસ્થિતમ્ ॥૧૧॥
 રાહુ ભુક્તાનિ રૂક્ષાણિ જીવપક્ષે ૧૩ ત્રયોદશ ॥
 ત્રયોદશૈવ લોઝ્યાનિ મૃતપક્ષઃ પ્રકીર્તિતાઃ ॥૨૦॥
 જીવપક્ષે ક્ષમાનાથ મૃતપક્ષે સ્વૌસ્થિતમ્ ॥
 તસ્મિન્ કાલે શુભાયાત્રા વિપરીતાતું હાનિદા ॥૩૦॥
 ચંદ્રાદિત્યૌ યદ્વાયુકતૌ જીવપક્ષે વ્યવસ્થિતૌ
 તત્ર ક્ષેમં જ્યં લાભં યાત્રા કાલેન સંશયઃ ॥૪૦॥
 મૃતપક્ષે યદ્વાકાલૈ સંસ્થિતૌ ચંદ્ર ભાસ્કરૌ
 તદ્વાહાનિ ભયં ભંગો મૃત્યુ યાત્રા રૂઢં મતમ્ ॥૫૦॥
 જીવપક્ષે સ્થિતે ચંદ્રે કાર્યં સ્યાદમૃતોપમમ્ ॥
 મૃતપક્ષે મૃતજ્ઞેયં યતશ્ચંદ્ર બલાળભમ્ ॥૬૦॥
 નતિથિ ન ચ નક્ષત્રં નવારો ન ચ ચંદ્રમા
 લગ્નમેકં પ્રશંસંતિ ત્રિષડેકાદશૈ સ્વૌ ॥૭૦॥

૩-૬-૧૧

—નરપતિ જ્યયર્થા

ઇતિ રાહુ વિચાર

આનું બીબું નામ દ્વિધાંગરાહુ ચક્ર છે. એટલે જે પ્રકારે છે.

૧ ઈશાને કૃત્તિકાથી.

૨ જે નક્ષત્રે રાહુ ત્યાંથી.

૧ સુખમાં ને બીબાં ૧૩ કુલ ૧૪ વળી ૧૩ બીબાં ને ૧ પુષ્પમાં
 કુલ ૧૪ એમ સમબલય છે.

યુધ્ધે જતાં વિશેષ

તિથિ ત્રિવેણી દિન રિસીમાંહી ઠવિત્રિહુ ભાગે દેધ

વધતે ચંક શશી ધમ જલહિ હુમ થલ તીય મમનેહ ૬૮૪

જીવપક્ષ

	મુખ કું	રો	મૃ	આ	પુન	પુ	આશ્લે
ક							
કં							
ગ							
ગં							
ચ							
ચં							
જ							
જં							

મૃતપક્ષના સાઈટ

જલ પાળો થલ ઘોડો મમન ચડીયો શરીર
ધાઓ વહૈ અઝુંતડે એમ ઓલૈ ગુરૂ હીર ૬૮૫

કુલાકુલ નક્ષત્ર

કુલ રિસી દિન મૃગ ઉત્તરા પૂ.કા પુષ્ય વિશાહ
ચિત્ત ધનિષ્ઠા અસ્સણિ કૃતિક મૂલ મઘાહ ૬૮૬
હિવૈ અકુલ શતભિષ ભરણી શ્રવણ સ્વાતિ હત્ય
જ્યેષ્ઠા પુનરવસુ રોહિણી પૂર્વાષાહા સત્ય ૬૮૭
આદ્રા પૂબહ રેવતી અનુરાધા અશલેષ
એહ કુલાકુલ હીર રિસી હિવઠ સુભો વિશેષ ૬૮૮
કુલ રિસી જીતે પુરધણી થોડા સૈન્ય સંગ્રાથ
અકુલે જીતે આવીયો કુલાકુલે હોઈ વાત ૬૮૯

અથે રાશી પરત્વે અંદ્રનો જલ સ્થલાહિમાં નાસો —

મેષાદિ ઠકં જલે ચંદ્ર સિંહાદિ વૃશ્ચિક થલે ચંદ્ર ।
 ધનાદિ મીન ગગને ચંદ્ર જલે જલ ચંદ્રો ભારથતિ
 થલે થલ ચંદ્રો ભારથતિ ગગને ગગન ચંદ્રો ભારથતિ ॥૧॥

પાઠાંતરે—

મેષાઘાગત રાશો તિથ્યાદૌ ચ મિશ્રિતા
 હરેત રામ ગુણો ભાગેઃ શેષં ચંદ્રં વિનિર્દિશેત ॥ ૧ ॥
 એકેન જલગતો જ્ઞેયો દ્વાભ્યાં સ્થલગતઃ શશી ।
 શૂન્યે સ્વર્ગં વિભન્નીયાત ત્રિવિધં ચંદ્ર લક્ષણમ્ ॥ ૨ ॥

અર્થ કાલાનલ

રવિ કાલાનલ ચક્ર લખી ત્રયણે ત્રિશૂલ કરેહ
 તિરછી રેખા ત્રય લિખી કુણે દુમ દુમ રેહ ૬૯૦
 ઉરધ કુણે દુમ સિંમ વિચ મધ્યે ત્રિશૂલ તલેહ
 રવિરિસીથી થાપી અભિચક્તુ સ્પષ્ટયાકાર લિખેહ ૬૯૧
 નામ નક્ષત્ર હુવૈ જિહાં તિય તલે શૂલવ ધેય
 ઉવરિ મરણ્ય બિહુ સિંગે વક્ત્રી અવરૈ નવ બે એહ ૬૯૨
 સૂરજ કાલાનલ સમૌ ચક્ર ન દિસે આદિ
 હીર કહે તે બેધ દ્યો વિગ્રહ વ્યાધિ વિવાદિ ૬૯૩

પાઠાંતર

સૂરજ કાલાનલ તણી તિરછી લખી ત્રણુ રેહ
 ત્રય રેખા ભીલી પિછે ખૂલે ઇમ ઇમ દેહ ૬૯૪
 તિરછી રેખ બિહુ દિસાં દો દો અંક ડવેધ
 ત્રિણુ અંક તિહુ ઉપરે ઇમ ઇમ દે અવરેધ ૬૯૫
 રવિ રિસી વચલી લીહ તલી થાપી સ્પષ્ટિ જિણેહ
 આવધ રોગી જનમ રિસી માંહે અભિચ લિખેહ ૬૯૬

त्रिहुं न लवध कष्ट तलि त्रिहुं अडे दीये धीर
त्रिहुं भुले निरोग इल धम भालध गुड हीर ६६७

भंगो लवेत् शृंग युगे त्रिशूले मृत्युस्तथाधः स्त्रीयः कर्मण्यु ।
त्रिंता वधश्च प्रतिषधनानी न्येयर्थलाभः स्व्यपरेषु लेषु
वाह प्रयाण्य भय संगरेषु कालानक्षं सौरमिहं विदोक्त्यं ॥

अंद्र कालानक्ष

शशी कालानक्ष यक लिपी मांही ढविने कुंड
कुंड विचालै त्रिहुमत चार त्रिशूलां मंड ६६८
दिनरिसी त्रिशूल उपर धरी पाछे स्पष्टि त्रिणुध
हीर कहे नर रिसी त्रिहां तेहनो अरथ भलेध ६६८
अंद्र त्रिशूले भरण्यु हुवेध भारह रिसी धम नखी
आठ भाहिरी कष्ट करध अंद्र मर्भ सुभ आणी ७००

रण्यु प्रयाण्यदिषु नन्मलयेत् त्रिशूलं मृत्युकरं प्रदिष्टं ।
स्वर प्रविष्टोर्गदितं मुनिर्द्वैतरं गडिस्थां गडुलाभकारी
इक्षं त्रिशूल मध्यस्थं अंद्र इक्षादि योजयेत् ॥

यमहाद्रा यक

नव नव त्रिहुं त्रय द्विशि इरतो डोय अहिइप
थापि त्रय द्विशि त्रिहुं नव त्रिहुं वयले विस कूप ७०१
त्रिहुं कण्ठे त्रिहुं त्रिहुंने त्रिहुं कही यमहाढ
दिन रिसी आहै नन्मरिसी मखिये मोटै माढ ७०२
वाह वेध विअह नसट ताव यदीये अहिइष्ट
हीर कहे नमहाढ अही तो वरल्ले मन सुद्ध ७०३

वणी पाठांतरे यमहाढ यक—

नवोर्ध्वगानि धिष्णुयानि नवतियग्भुयानि च ।
अधोगतानि धिष्णुयानि नव त्रैव विनिर्दिशेत् ॥१॥

ચતુર્નાડી ગતો વેધો મધ્યે રૂક્ષ ત્રયોન્વિષ્વતઃ ।

સર્પાકારસ્ય ચક્રસ્ય કાલચક્રં પ્રભયતે ॥૨૧॥

ત્રીણિ મધ્યમતર્ક્ષાણિ તાનિ કાલમુખાનિ ચ ।

કોણ્ય સ્થિતે ચ દ્વે ધિષ્ણ્યે ચમદંટ્રા દ્રવ્યં મતં ॥૨૩॥

દિનર્ક્ષમાદિતઃ કૃત્વા નામર્ક્ષં યત્ર સંસ્થિતં ।

મુખદંટ્રા ગતે મૃત્યુઃ શુભમન્યત્ર સંસ્થિતે ॥૨૪॥

બ્ધવરિતે નપ્ટ દંટ્રે ચ વિવાદે વિચ્છેદે રણે ।

કાલદંટ્રાસ્યગં નામ યસ્ય તસ્ય મહદ્ ભયં ॥૨૫॥

નોંધ—વચલા ગાળામાં ત્રણે મીડાં ૩-૩-૩=૯ તે કાલમુખ નક્ષત્રો છે. ઉપર બે બાજુનાં બહારનાં મીડાં તે બે દાઢો છે. કુલ ૨૭ નક્ષત્રો છે. વિશેષે તાવ આવે તે વેળાનું નક્ષત્ર લઈને જન્મ નક્ષત્ર સુધી ગણતાં-પ્રયાણ કરતી વખતે, ઝઘડો કરતાં અને લડાઈ કરતાં-આ ચક્ર જોવાનું છે.

નરચે બાર વાહન

બારહ વાહન પરમિ હયો મજ વૃષ મહિષ મરાલ

કુકર વાયસ સિંહ છામ રાસબ દશમો શિયાલ ૭૦૪

મુષો નૈ બારમો મરુડ બાદિ દિન રિસી લેઈ

આવી જૈ નરરિસી લગે બારહ ભાગે દેઈ ૭૦૫

વધત અંક વાહનમિણો નામ સરિસાં પરિણામ

હીર કહે ભુટે ભુડાં ભલે ભલાં હૂઈ કામ ૭૦૬

નવ વાહન

હંસ કામ મૃમ હય સુણહ મય હરિ જંબૂક મોર

એ નવ વાહન દિન પ્રતઈ મિણિયઈ ચતુર ચકોર ૭૦૭

જન્મરિસીથી દિનરિસી આંણી દે નવ ભામ

(એક) વધતો હંસ સુખીકરઈ માઠો ફલ વઈ કામ ૭૦૮

મૃમ સમ તુરીયાં લાભ બહુ કુકર કલહ કરંતિ

લિખમી આપઈ હાથીયઉં કેસરી પિસુણ મરંતિ ૭૦૯

काज हांणी जंपूक करई मेर दीवई जहु लोग
हीर कइई जेधरी महीं जेह इतर जहु जेम ७१०

पाहांतरे

नर वाहन नव हीर कइई रासभहय जय महिष
जंपूक काम अनई सुणुह मेर हंस पल्लेश ७११
रविरिसीथी नामरिसी जेही जाम नव देह
वधतो नरवाहन जिणो पाछई इल पुछेध ७१२
लच्छी हानी रासभ करई धन आपई रेवति
हाथी सुभ संपत्ति दीजे महिषे मरण कइंत ७१३
जंपूक इणदाईक सदा केसरी पिसुषु हल्लेध
कामई राम मेरई अरथ जयपह हंस लल्लेध ७१४

जैन साइट
अथ युद्धयुक्त
JAIN SITE

लडवा जनारो जतशे के ते स्थानना माहीक जतशे ते
भाटे जेवुं.

द्वादशारं विष्णुश्चक्रं मेधादि द्वादशान्वितं
क्षेत्रयुग्मं पुनस्तत्र ज्ञेयंभास्कर अंद्रयोः ॥१॥
सिंहादि मकरांतं च मानुक्षेत्रं न शंसयः
कुंभादि कर्क पर्वतं अंद्रक्षेत्रं बुद्धाहृतं ॥२॥
अंद्रक्षेत्रंगते सूर्ये अंद्रे तत्रैव संस्थिते
यायिनो विजयंयुधे स्थायिनो लंगमादिशेत् ॥३॥
सूर्यक्षेत्रं गतेयंद्रे सूर्ये तत्रैव संस्थिते
यातु मृत्युजयंस्थातु धृत्युक्तमादियामले ॥४॥
सूर्यांजे संस्थिते सूर्ये अंद्रेयद्रांग संस्थिते ॥
तद्दकाळे लवेत् संधिः (सीद्धि) युद्धमेतद्विपर्यये ॥५॥
कर्तव्यायदि अंद्राडीं संहारः सेनयोद्धयोः
यात्रा वा युद्धकाले च युद्धमेतद्विद्वोक्तयेत् ॥६॥

ધૃતિ યુદ્ધચક્રમ્ ॥

કં	મી	મે	૪	મિ	કકં	ચંદ્રધર
શિં	ક	તુ	૪	ધ	મ	સૂર્યધર

ચંદ્રને ઘેર ચંદ્ર હોય અને સૂર્ય ચંદ્રમાને ઘેર હોય તો જો લડવા બાય તે જીતે સ્થાનકનો ધણી હારે. સૂર્યને ઘેર સૂર્ય હોય અને સૂર્યને ઘેર ચંદ્રમા હોય તો લડવા જનારનો ક્ષય થાય ને સ્થાનકનો ધણી જીતે. ચંદ્રને ઘેર ચંદ્રમા હોય સૂર્યને ઘેર સૂર્ય હોય તો જો જીતે સિદ્ધિ (સંધિ) મેળ થાય. યુદ્ધનો નાશ થાય.

યુદ્ધાદિમાં ઉપયોગી ઘાત નરચક્ર

નરચક્રં નરાકારમષ્ટાવયવ સંયુતમ્
 યેન વિજ્ઞાનમાત્રેણ ક્રિયતે ઘાતનિર્ણયઃ ॥
 મુખેકં મસ્તકે ત્રીણિ હસ્તે પાદે ચતુશ્ચતુઃ
 હૃદિ પંચ ત્રિકં કઠે સાભિજિદ્ધાનિ વિન્યસેત્ ॥
 કૃત્વા યોધભમાદૌ તુ મુખે મસ્તક વામકે
 હસ્તપાદોદર શ્રોવાદક્ષહસ્તાંમિ ગણ્યતે ॥
 યત્રાંગે ભાનુભૌમાર્કિરાહવો ધિષ્ણ્યસંસ્થિતા
 તત્રઘાતં વિભ્રાનીયાચ્યંદ્રયોગે વિશેષતઃ ॥
 મહાભુક્તિ પ્રમાણેન નવાંશક ક્રમેણ ચ
 પ્રહારો બાયતે તત્ર વે દ્વિગુણસંખ્યયા ॥
 નિજલે ત્વર્ધઘાતં ચ પાદોનં મિત્રલે ગ્રહે
 ઉદાસીને ભવેત્સર્વં દ્વિગુણં શત્રુગે ગ્રહે ॥
 દ્વિર્દ્રાવ્યે ભાનુચંદ્રો ત્રિરુદ્રે શનિમંગલૌ
 શુક્રેન્દુજે વેદદશૌ પંચાકે રાહુ વાકપતી ॥
 પશ્ચાદકે કેતુ શુક્રો સમાર્ધ કંટતીક્ષ્ણુ
 નૃરાશે ભંમતશ્ચતે મહા ક્ષાંતિ રિપું મહત્ ॥

नाभिश्चोत्रमुणे अंद्रः पृष्ठकौष्ठे भुधस्तनी
लोभाकीं दंडलुङ्गमधे शुरुदरे शुद्धे लूथुः ॥
आहुकर्षे तथास्ये य स्वर्मानुः स्तंभकर्षुथेः
कालः करतले यस्य आहुकक्षां धराभवः ॥
केतुर्दंडे त्रिधा हति मुणे शीर्षोदरे रविः
क्षिति वर्णैर्युता वेधा अडाघातस्य लक्षणम् ॥
शत्रुले मित्रघातेपि रिपुणा तस्य डोरया
अयतेरिः स्वके लग्ने शत्रुघातेपि हन्यते ॥
अेकोऽयनेकघातांश्च करोति भूणलोब्धितः
भूणलस्ये लटे जेटा स्थिता घातं न कुर्वते ॥
यत्र तत्र स्थितो घातो यत्र तत्र स्थितो नहि
तत्कलं कथयिष्यामि अहं भूमिभवात्पुनः ॥
कूराघातं न कुर्वन्ति दक्षपृष्ठगता रणे
संभुभा वामगा अेते योधांगे क्षतकारकाः ॥
दक्षिणांग गता कूराः सौम्या वामांगसंस्थिताः
शिरच्छेदे समुत्पन्ने लटेधावति संभुभम् ॥
यस्य वामांगगा कूरा सौम्या यस्य य दक्षिणे
तस्य लंगो रणे नूनं यदि शूरो महाबटः ॥

વાસ્તુ

ગામ સાથે સંબંધ

ગામ નામ વરગ અંક બે લખીએ એકે ઠાઈ
આઠે ભાગે દીજતાં વધતો ફક્ત કહાઈ ૭૧૫
ને આગે સો મામહી પાછે ઠવિ વિપરીત
આઠે ભાગે ને શૂન્ય હુવે તો હીર કહે તે પ્રીતિ ૭૧૬

ગામ વાસા ફળ

હીર કહે ગામ રિસિથી ગણીએ નામ રિસીય
પાંચ શીશ બહુ લાભ કર ત્રિણ વદને દુખ દીય ૭૧૭
હીયે પંચ ધન સંપદે ખટ રિસી ભણીયે પાય
દુઃખ દેખાડે ગુજ્જ ઇગ નાભિ ચાર સુખ થાય ૭૧૮
વામ ભુજે દારિદ્ર ઇમ દુખખણુ સંપદ ઇમ
પૂઠે ઇમ કલહ કરઈ ઇમ મનૈ ધરો વિવેક ૭૧૯
મામાક્ષરાં ને નામાક્ષરાં મેડી મિંદુ ઉકાર
ખિમણા ઠવિ બાકી અવર કરી ચક્રિગુણા વિચાર ૭૨૦
સાને ભાગે જે વધે સંપદ દિયે ઇગ ચ્યાર
હીર કહઈ તીય પંચ દુખ ખટ સગ દોઈ ઉદાર ૭૨૧
નિજરાશિયાં પુરરાશિયાં અધમા ચક્રિ વસુ બાર
મધ્યમ ઇમ તિય સત્ત પડ અવર હીર સુખકાર ૭૨૨
ગામ રિસીથી નામ રિસી સાત સીસે સગ પેટ
સાત પુઠિ રિસી સાત પગે ઇમ અઠવીસ સર્મેટ ૭૨૩
શિશ ઉકરે ત્રિખમી હુઈ નિષ્ક્રમ પુઠિ પાય
ગાંમ સાંમી તિમ સેવકાં હીર દીયો સમઝાય ૭૨૪

શન્ય વાસ

ગામ નક્ષત્ર આદિ દહ રવિ રિખ લાગી આઈ
મિથુતાં આવઈ અનુક્રમે પંચમ ખારમે ઠાઈ ઉરપ
ઉગણુસમ છાવીસમો તો તિહાં મુનું કહાઈ
હીર કહે તે વાસ તણ અવરે સવિ સુખ થાઈ ઉરફ

કાઈપણ ગામનું સુખ અને પૂંછડું સમજવા બાળત.

ગરૂડ શ્વાન પૂરવે શિષ સિંહ બિલાવ ઉત્તર શિષ
મૂસો મેંઢો પશ્ચિમ શિષ સર્પ મૃગ દક્ષિણ શિષ
ગામનું જે નામ હોય તેના પહેલા અક્ષરનો વર્ગ કરવો
અને તે ઉપરથી દિશા પ્રમાણે સુખ કે પૂંછડું સમજવું.

બીજા મતમાં—

ગરૂડ બિલાવ પૂરવ વખાણ મૃગ મીંઢો દક્ષિણ બાણ
સર્પ મૂષક પછમ બાણ સિંહ શ્વાન ઉત્તર બાણ
ગામના કયા ભાગમાં રહેવાથી સુખ થાય ?

મધ્યમાં ઘર કરી રહે તો લોજન મળે. મસ્તકમાં ઘર કરી
રહે તો વિનાય થાય. હાથમાં ઘર કરી રહે તો આશા પૂર્ણ થાય.
અને પગ પૂંછડામાં ઘર કરી રહે તો દરિદ્રી થાય.

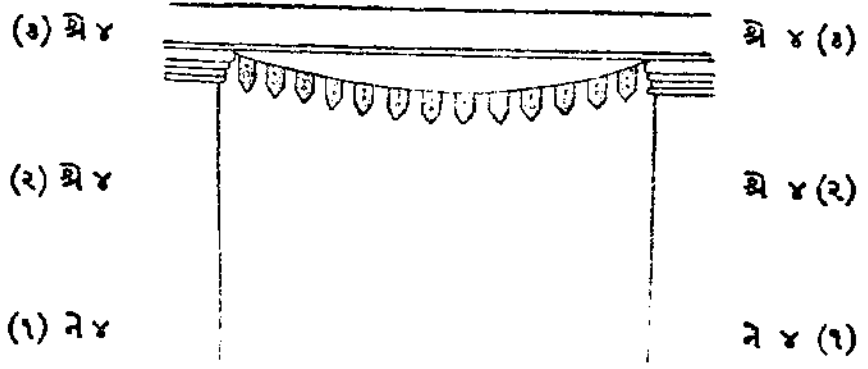
ગામ વસાવવાનું મુહૂર્ત—

તપસિ સહસિ માર્ગે માધવાખ્યે નભે વા
શુરુ ભુગુ બુધવારે નંદપૂર્ણિયાસુ
મૃદુ ધ્રુવ શશિ પુખ્યે વાસવં સ્વાતિક્ષકં
નવ નગર નિવેશો વાસ્તુ શાસ્ત્રીપદિષ્ટ :

દેવમંદિર કે રાજદ્વારે તોરણ ધળા બાંધવાનું મુહૂર્ત.—

માર્ગે વૈશાખ પોષે તપસિ ચ શુભે રુદ્રગોવિંદપુખ્યે
પ્રધક્ષે ઉત્તરાણિ ચતભિષક વસુભે નંદપૂર્ણિયાચ
શુકે સોમ્યેંદુ વારે વૃષ ઘટ હરિભે તોરણ સા ધ્વજ વા ।
ચસ્તં પ્રાસાદ કૃત્ય ઉડુપતિ બહે વિષ્ટિપાત વિહાય ॥

નવા ગામનું તોરણ અંપે બાંધે તેનું ચક્ર.
તોરણ- ૩ શ્રેણી. (૪)

અથ તોરણ બાંધવામાં-નવું ગામ વસાવવામાં મુદ્દત્તી—

ઉ. ૩, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, આર્દ્રા, રોહિણી અને પુષ્ય આ ૬ નક્ષત્રો ઉત્તમ છે.

સ્થિર (ધ્રુવ) નક્ષત્રો=રોહિણી અને ઉત્તરા ત્રણ, કુલ ચાર નક્ષત્રો. મિથ્ર (સાધારણ) નક્ષત્રો-કૃત્તિકા અને વિશાખા, કુલ બે મળીને આ છ નક્ષત્રો સાધારણ છે. તથા

તિર્યગ્મુખો નક્ષત્રો-રેવતિ, અશ્વિની, મૃગશીર, પુનર્વસુ, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, હસ્ત, ચિત્રા અને સ્વાતિ આ ૬ નક્ષત્રો. ક્ષિપ્ર (લઘુ) નક્ષત્રો-અશ્લેષા, પુષ્ય, હસ્ત અને અભિજીત આ ચાર નક્ષત્રો, મલીને કુલ આ ૧૩ નક્ષત્રો સાધારણ છે.

લગ્ન સ્થિર લેવું. કેંદ્રમાં બુધ, ગુરુ, શુક્ર અને ચંદ્ર આવે તો ઉત્તમ.

પાકાંતર—રવિચાથી દનિયા નક્ષત્ર સુધી ગણવું. તેમાં પ્રથમ ૪-૪ ગામ અંપે, થાંભલાનાં મૂળમાં મૂકવાં તે નેષ્ટ. પછી ૪-૪ બે થાંભલાની વચ્ચે શાખોમાં મૂકવાં તે શ્રેષ્ટ. પછી. ૪-૪ થાંભલા ઉપર મથાળે તે પણ શ્રેષ્ટ ને છેલ્લાં ૩ તે તોરણમાં તે પણ શ્રેષ્ટ છે. તે નક્ષત્રોનાં ફલ—થાંભલાના મૂળમાં—રાજભય, મધ્યમાં—સુખ, રાજમાન. ઉપર મથાળે ગામ ધણીનું વસ્તીને સુખ તોરણમાં—

બધાને લક્ષ્મી મંત્રે. ગામ ગાંપો-ગામના નામનાં પહેલા અક્ષર ઉપરથી સુખને પૂછડું સમજીને રાખવો.

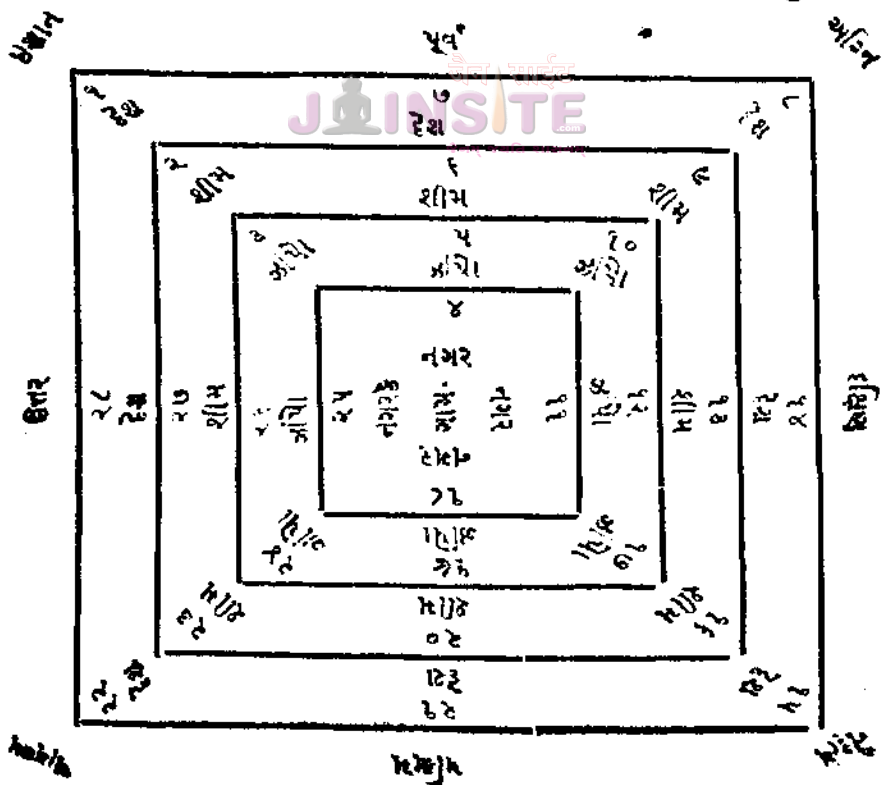
ગામનું અંગ જોવા માટે—

ગરૂડ સર્પ પૂર્વ દેહા. સિંહ જિલાવ દક્ષિણ સનેહા;
મૃગ મોઢા પશ્ચિમ આંણ, ધાન સુખો ઉત્તર બાણ.

ગામના કયા ભાગમાં રહેવાથી કોણે સુખ થાય તે કહે છે:—

મધ્યમાં રાજા રહે તો વાણીયા, સેની, બ્રહ્મણ સુખી થાય. કોળી, બીલ, લંગી આદિ સુખમાં રહે તો ઉત્તમ જાતિનો વિનાશ થાય અને હલકી કોમ સુખી થાય. હાથમાં ખેતીવાળા રહે તો ખેતીવાળાની આશા પૂર્ણ થાય. સુધાર. હુડાર, દરજી આદિ અહિ પગ-પૂંછડે રહે તો ઉત્તમ જાતિ દરિદ્ર થાય અને હલકી કોમ સુખી થાય.

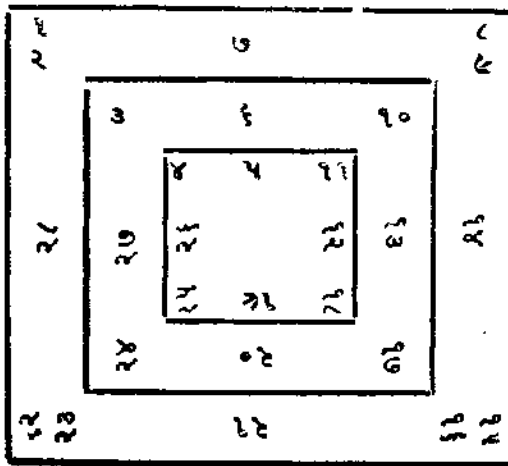
અથ ગામ વસાવવા મુહર્ત્ત ગઠયક ગામચક નીચે મુજબ.

જે નક્ષત્રમાં ગામ વસાવે તે નક્ષત્ર પ્રથમ ઈશાન ખૂણામાં મૂકવું. પછી અનુક્રમે ૧-૨-૩ આંક સ્થાને ણીજી નક્ષત્રો ૨૮ મૂકીએ. પછી જે શ્રદ્ધ ઉપર જે નક્ષત્ર લોગવતો હોય તે નક્ષત્રે તે શ્રદ્ધ માંડીએ, આ પ્રમાણે ૬ શ્રદ્ધો માંડીએ-તેનાં ફલ આ પ્રમાણે છે:—

દેશ, શીમ, ઝાંપો, નગર કે ગામ આ નક્ષત્રોનાં આંકથી સમજવાં. ફૂર શ્રદ્ધ ગામ મધ્યે આવે તો ગામ ઉજ્જડ થાય. સૌમ્ય શ્રદ્ધ પડે તો વસ્તીને આનંદ મંગલ વરતે. જે દિશામાં ફૂર શ્રદ્ધ પડે તે દિશા સાચવવી કારણકે તે દિશાથી દેશ, શીમ, ઝાંપો, નગર ભેલાય. શ્રદ્ધોનું ફલ ક્રમતે છે:—

ગ્રામ મધ્યે સ્થિતે સૂર્ય, ભય શોક પ્રદાયકઃ ।
 ચંદ્રે ભંગો કુજે દાહો ખુધે સિદ્ધિ પ્રયોજનમ્ ॥૧૧॥
 શનિ રાહુ ચંદ્રેકસ્થા ગ્રામ મધ્યે ભવતિ ચ ।
 તદાભંગો વિજ્ઞનીયાત કૈલાશ સદૃશો અપિ ॥૧૨॥
 ફૂર ચત્વારી ણાહોષુ સૌમ્યા મધ્યે ચદા ભવેત્ ।
 તન્ન ન ભંજ્યતે ગ્રામં પ્રદા વિષ્ણુ મહેશ્વરૈઃ ॥૧૩॥
 સૌમ્ય ત્રયં ચદા ગ્રામે મધ્યે જીવેન યોજયેત્ ।
 તદા સુખં વિજ્ઞનીયાત સ્વામિનો સિંહ ગર્જતમ્ ॥૧૪॥
 ॥ ઇતિ ગઢ ગામચક્રમ્ ॥

પાઠાંતરે ગામ વસાવવા માટે ગ્રામ ચક્ર—

અથાતઃ સંપ્રવક્ષામિ લોકાનાં હિત કામ્યયા ।
 ગ્રામચક્રં શુભં તેભ્યઃ નક્ષત્રેભ્યઃ ફલં સ્કુટમ્ ॥૧૧॥
 ગ્રામ નામસ્ય નક્ષત્રં દેયા હીથા ન ગોચરે ।
 ચતુરસ્રં લિખેચ્ચક્રં નક્ષત્રાણિ ત્રિધા પુનઃ ॥૨૨॥
 દેયાનિ બાહ્ય તચ્ચૈવ ગ્રામ પાર્શ્વેસ્તથૈવ ચ ।
 ગ્રામ મધ્યે ચ દેયાનિ નક્ષત્રાણિ તથા પુનઃ ॥૩૩॥
 બાહ્યે દ્વાદશ રૂક્ષાણિ ગ્રામ મધ્યે તથાષ્ટકમ્ ।
 પુર મધ્યેઽષ્ટકં દેયં તત્ર સ્થાપ્ય નિધિલ્લ અહાઃ ॥૪૪॥
 કૂર મધ્યે શુભા બાહ્ય ગ્રામ ભંગં તદા ભવેત્ ।
 કૂરા બાહ્યે શુભા મધ્યે ગ્રામો જ્યં તદા ભવેત્ ॥૫૫॥
 રવિ રાહુ કુજ્ઞ ચૈવ પુર મધ્યે પતાંતિ ચ ।
 તત્ર સ્થાને ગતે ચંદ્રે કૈલાશે ભંગમાશ્ચિત્ ॥૬૬॥
 ચત્વારો દુર્ગા બાહ્યેષુ કરા ચંદ્રેષુ સંયુતા ।
 તદા ન ભંજયતે દુર્ગા પ્રહ્લા વિષ્ણુ મહેશ્વરો ॥૭૭॥
 ચંદ્રે ભંગં કુન્ને દાહં ભુવે ભુવિ બલા નરા ।
 ચલ ચિત્તા નરા શુક્રે હાનિ મૃત્યુ શનિશ્ચરે ॥૮૮॥

વાસ્તુપ્રકરણ

વાસ્તુશાસ્ત્રે ગૃહકરમ ખેલૈ જોઈશિ હીર
 ચૈત્રે શોક વૈશાખ ધન જોઠે મરણુ શરીર ૭૨૭
 આષાઠે પશુ પીડીયે શ્રાવણુ લક્ષ્મી સવાઈ
 ભાદ્રવે માંડયો શૂન્ય હોય આસો કક્ષેશ કહાઈ ૭૨૮
 વિક્રમ ઇંદ્ર હોય કાંતિયે માગશર પોષ સુખાંત
 માહે દહન ફાગણુ ધની વસતાં થાય નિયાંત ૭૨૯

શુદ્ધારંભ

ફાગુણુ શ્રાવણુ માગશિરે પોષ અને વૈશાહ
 શુકલ પક્ષ શશી પૂમતાં ગેહારંભ ઉછાહ ૭૩૦

બીચ તીચ ચઉથી સત્તમી અકુમ્બી નવમી લેચ
 બારસી તેરસી હીર કહઇં ગેહારંભે લેઈ ૭૩૧
 ઉત્તર રેવચ રોહિણી ચિત્રા મૃગ કર પુષ્ય
 સ્વાતિ ધનિષ્ઠા શતભિષાં અનુરાહા ગેહે સુખ ૭૩૨

દ્વાર નિર્ણય

મેષ સિંહ ધન સૂર જળ તળ પૂરવ મુખે ગેહ
 બાર તજહું તિમ હખખણે વૃષ કન્યા મકરેહ ૭૩૩

પાશાન્તરે

મેષ સિંહ ધને પૂરવ તણ વૃષ કન્યા મકર દક્ષણ વરજીને
 બીજી રાશે કામ કરીજે તો ધરમાં સુખ સંપત વર દીજે ૭૩૪
 પશ્ચિમ મિથુન કુંભ તુલે ગેહ ન કીજ બાર
 ઉત્તર કરકાં મીન અલિ વરજ્યા જયજયકાર ૭૩૫

પૃથ્વી સુતી કે બેડી જોવાની રીત

સંક્રાન્તિ વીતી દિન પાંચમે સપ્તમે નવમે જ્યે
 હશ ઈક્કોસ ચોવિસમે ષટ્ દિન પૃથ્વી સોચ ૭૩૬
 ગુહ ગુમ્મટ અરૂ કૂપ જલ તાલ મૂહ હલવાહ
 એતાં નિષ્ફલ જાત હૈ સાચ કહે મુનિરાય ૭૩૭

ગૃહારંભે રાહુચક્ર

પોષ માહ ને ફાગુણાં પૂરવ અમની રાહ
 ચૈત્ર વૈશાખ ને જોઠહાં હખ્યણુ નૈઋત માહ ૭૩૮
 આષાઠ શ્રાવણુ ભાદ્રવૈ પશ્ચિમ વાયવ જણુ
 આસુ કાર્તિક મૃગશીરે ઉત્તર ને ઈશાંની ૭૩૯

અથ ગૃહારંભે માસ નિયેધ:—

ચૈત્ર માસે તથા ભાદ્રે જ્યેષ્ઠાષાઠાશ્વિનેષુ ચ ।

કાર્તિકે ચ ન કર્તવ્યં ગૃહારંભં યથેષિસતં ॥

અથ ખાત મુહૂર્તે તથા ગૃહ પ્રવેશે માસ ફલં—

ચૈત્રે શોક કરે વિંધાત વૈશાખે ચ ધનાગમં ।

જ્યેષ્ઠ માસે ભવેત મૃત્યુઃ આષાઢે પશુનાશનં ॥ ૧ ॥

શ્રાવણે અર્થ સંપત્તિઃ શૂન્યં ભાદ્રપદે ગૃહમ્

આશ્વિને કલહો જ્ઞેયઃ ભૃત્ય નાશશ્ચ કાર્ત્તિકે ॥ ૨ ॥

માર્ગશીર્ષે ધનાદિ સ્યાત્ પોષે ચ ધનસંપદઃ ।

માઘેઆગ્નિ ભયવિંધાત ક્ષત્રગુને સર્વં સંપદઃ ॥ ૩ ॥

માગશર, પોષ, ફાગણ, વૈશાખ અને શ્રાવણ એ પાંચ

માસોમાં ગૃહારંભ કરવો એમ વાસ્તુશાસ્ત્રમાં કહેલું છે.

અથ જ્યોતિર્મયુખ અંથના પ્રકરણ ૪, શ્લોક ૧૦૪-૧૦૫ માં ખતાવેલા સાડાત્રણ મુહૂર્તો—

ચૈત્ર સુદી એકમ, વૈશાખ સુદી ૩ અને દશરો (અ.સો સુદી ૧૦) આ ત્રણ પૂર્ણ મુહૂર્તો છે. અને કારતક સુદી એકમ તે અડધું મુહૂર્ત છે, આ પ્રમાણે કુલ સાડા ત્રણ મુહૂર્ત થયાં. આ સાડા ત્રણ મુહૂર્ત રવચસિદ્ધ હોવાથી આ દિવસે કોઈ પણ કાર્ય કરવા માટે પાંચાંગ શુદ્ધિ ભોવાળી જરૂર નથી, વળી ખાળકોને વિદ્યારંભ માટે પણ આ દિવસો ઉત્તમ છે.

અથ જ્યોતિર્મયુખે ૪ મિશ્ર પ્રકરણે શ્લોક ૪૧-૫૨ વાસ્તુ મુહૂર્ત વિચાર આ પ્રમાણે છે:—

અધો મુખેર્લે વિંદ્યીત ખાતં શિલાસ્તથાચોર્ધ્વમુખેશ્ચ પદ્મં ।

તિર્યગ્મુખેદ્રાર કપાટયાનં ગૃક પ્રવેશો મૃદુભિ ધૃવક્ષીઃ ॥૪૧॥

નોંધ—પ્રથમ ખોદતાં પહેલાં પૃથ્વી ઉંઘતી, ભાગતી કે રજસ્વલા છે, તે ભોંઠને કામળી શરૂઆત કરવી.

અર્થાત—ભરણી, કૃત્તિકા, અશ્લેષા, મઘા, ૩ પૂર્વા, વિશાખા અને મૂલ નક્ષત્ર (અધો મુખ નક્ષત્રો)માં મકાનનો પાયો ખોદવો. બીજા દુબ્ધ યોગો પણ ઊંડી દેવા. ઊર્ધ્વમુખ નક્ષત્રો=આર્દ્રા, પુબ્ય, શ્રવણ, ૩ ઉત્તરા, શતભિષા, રોહિણી અને ધનિષ્ઠામાં પહેલી શીલા રેપવી અથવા ચણનર કામ શરૂ કરવું. જે ખાત-મુહૂર્ત કહેવાય છે તે તિર્યગ્મુખ નક્ષત્રો=જ્યેષ્ઠા, પુનર્વસુ, હસ્ત, અશ્વિની, મૃગશિર, અનુરાધા, રેવતિ, સ્વાતિ અને ચિત્રા આ

નક્ષત્રોમાં ઘરની ખડકી અર્થાત્ ખારણું મૂકવું. ઘર પ્રવેશે મુદ્દ
 નક્ષત્રો=મૃગશિર, ચિત્રા, અનુરાધા, રેવતિ તથા ૩ ઉત્તરા અને
 રોહિણી એ આર ધ્રુવ નક્ષત્રો આ આઠે નક્ષત્રમાંથી કલશચક્રમાં
 જે ઐંટ હોય તે લેવું. આ આઠ નક્ષત્રો પૈકીનાં દેહપિણુ નક્ષત્રમાં
 પ્રવેશ કરવો તે ઉત્તમ લાભદાયી છે.

અથ જ્યોતિર્મયૂષે ૪ મિશ્ર પ્રકરણે સ્લોક ૩૭ થી ૩૬ માં
 માસ, તિથિ, નક્ષત્ર વારે ગૃહારંભ મુદ્દર્ત આ પ્રમાણે જણાવેલું છે:-

વૈશાખે ક્ષત્વગુને પોષે શ્રાવણે માર્ગશીર્ષકે ।

ગૃહારંભ પ્રવેશોસ્તઃ સ્તંભોન્મૂાયશ્ચ શસ્ય તે ॥

જ્યેષ્ઠ કાર્ત્તિક માઘાશ્ચ શુભદાનપ્રાહ નારદઃ ॥ ૩૭ ॥

ત્યકત્વા ચતુર્દશીં ષઠીં ચતુર્થીમ્બટમી મીમામ્ ।

નવમીં ચ રવીં ભૌમં ગૃહારંભો વિધાયતે ॥ ૩૮ ॥

પુષ્યે મૃગેડનુરાધાયાં ધનિષ્ઠા યુગલોત્તરે ।

હસ્ત ત્રયે ચ રોહિણ્યાં રેવત્યાં ગૃહમારભેત્ ॥ ૩૯ ॥

અર્થાત-વૈશાખ, શ્રાવણ, માર્ગશર, પોષ અને ક્ષાગણુ આ
 પાંચ મહિનાઓ ગૃહારંભ એટલે ઘર પ્રવેશ કરવો તથા ઘરનો
 થાંભલો બંધો કરવા માટે ઉત્તમ છે. વળી જ્ઠ, કારતક, ને માહ
 મહિનો પણ આ કાર્યોમાં લેવો, એવો નારદનો મત છે. ચૌથ,
 છઠ, આઠમ, નોમ, ચૌદશ અને અમાસ આ પાંચ તિથિઓ છોડી
 દેવી. રવિવાર અને મંગલવાર છોડીને બાકીના પાંચવારોમાં ગૃહારંભ
 કરવો. વળી પુષ્ય, મૃગશિર, અનુરાધા, ધનિષ્ઠા, શતભિષા,
 ૩ ઉત્તરા, હસ્ત, સ્વાતિ, રોહિણી અને રેવતી આ નક્ષત્રો ગૃહારંભ
 માટે શુભ છે. અશુભ યોગો છોડી દઈને અદ્રવલ ભેદને
 ગૃહારંભ કરવો.

અથ ગૃહારંભ કરવાનાં નક્ષત્રો-

અશ્વિની રોહિણી મૂલ ઉત્તરાત્રય એવ ચ ।

પુષ્ય હસ્તો અનુરાધા ચ ગૃહારંભે હિતાય વૈ ॥

આ નક્ષત્રોમાં ઘરનો પાયો ખોદવાનો આરંભ કરવો.

વળી—

રૈવતિ રૌહિણી હસ્ત પુષ્ય સ્વાતિ ધનિષ્ઠયાઃ ।

શ્રવણ મૃગશીર અશ્વિનિ ચ ગૃહારંભં પ્રકારયેત્ ॥

આ નક્ષત્રોમાં ધર, કિલ્લો, અશ્વશાલા, હસ્તિશાલા અને દેવસ્થાનક વગેરે સ્થાનોનો આરંભ કરવો.

પાઠાંતરે—ઉત્તરા ૩, રૌહિણી, હસ્ત, પુનર્વસુ, પુષ્ય, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, રૈવતિ, સ્વાતિ, અનુરાધા આ ધાર નક્ષત્રોમાં શુભવારે ગૃહારંભ સુખેથી કરવો.

વળી—ત્રીજ, ચૌથ, પાંચમ, સાતમ, ધારશ અને તેરશ આ છ તિથિઓએ ગૃહારંભ સુખેથી કરવો.

અથ આરંભાદિ વખતે કયા કયા ચક્રો જોવાં તેનો વિચાર. સુહૃત્તમાર્ત્તંકે પ્રકરણ ૮ મું ગૃહપ્રવેશ પ્રકરણે શ્લોક ૪૮ માં આ પ્રમાણે છે—

આરંભે વૃષભં ચક્રં સ્તભે ગેયંતુ કૂર્મકં ।

પ્રવેશે કલશ ચક્રં વાસ્તુચક્રં ઘુઘઃ સ્મૃતં ॥ ૪૮ ॥

અથ જમીન ઉઘટી છે કે નાગતી છે તે નાણુવા સંબંધી

વિચાર—

અર્કાત્ પંચ સમ નવમે દિક્પાતાં તિથિ જ્ઞેય;

એકવીસમે ચૌત્રીસમે ષ-દ્વિન પૃથ્વી સોય.

કૂપ તલાવાં વાવડી મંદિર હર્ગસ્થાન;

ખાત કરે તો નહિ વસે હોમ કરે તો હાંણુ.

અથ પૃથ્વીરજસ્વલા—આ તિથિવાર હોય તો કહેવાય છે.

પંચમી ભોમવારેણ શનિવારેણ ચાષ્ટમી ।

દ્વિતીયા ભૃગુવારેણ જ્ઞેયા પૃથ્વી રજસ્વલા ॥

મારવાડના ગામડાઓમાં મરી ગએલા પાછલ નાત (મૃત્યુ-ભોજન) કરવામાં આવે છે તે વખતે આ યોગ જોવામાં આવે છે. અને આ યોગ ખાત સુહૃત્તમાં અને હોમ કરતાં પહેલાં પણ

જોવામાં આવે છે. વળી ખેતીની શરૂઆત માટે પણ પૃથ્વી રજ-
સ્વલા જોવાય છે.

અથ વૃષભચક્ર—

યસ્મિન્ રૂક્ષે ભવેત્સૂર્યઃ તદાત્રી ત્રીણિ મસ્તકે ।
ક્રૌ ક્રૌ પાદયોશ્ચેવ દાપયેત ત્રીણિ પૃષ્ઠતઃ ॥ ૧ ॥
વામ કુક્ષે ચ ચત્વારી યામે ચત્વારીમાદિયેત ।
પુરુષે ચ દાપયેત ત્રીણિ નાસિકા ક્રૌ પ્રતિષ્ઠિતે ॥૨॥

કૃળ—

નાસિકા સ્વામિનો હૃતિ ઉદ્દેગં અથ પાદયોઃ ।
વ્યાધિ પીડા ભયં પુરુષે સ્થિરં પશ્ચિમ પાદયોઃ ॥૩॥
વામ કુક્ષે ધનં ચૈવ દક્ષિણે ચ દરિદ્રતા ।
શિરઃ પ્રષ્ઠો ભવેત વધ્યા વાસ્તુશાસ્ત્રે પ્રકીર્તિતાઃ ॥૪॥

નોંધ—અહિં વૃષભચક્ર ખાતમાં જોવા માટે લખ્યું છે,
સુહૃત્તોનો વચ્ચ (વત્સ) આગળ આવેલ છે.

અર્થાત—રવિયાથી દનિયા સુધી ગણુતાં ૧ થી ૩ મસ્તકે,
૪ થી ૭ ખે, ખે એમ ચાર, આગળના પગમાં, પાછળના પગમાં
૮ થી ૧૧, પછી ૧૨ થી ૧૪ એમ ત્રણ, પીઠ ઉપર, પછી ૧૫
થી ૧૮ ડાળી કુખે. તે પછી ૧૯ થી ૨૨ જમણી કુખે, પછી
૨૩ થી ૨૫ પૂંછડે, અને ૨૬ થી ૨૭ નાકે. આ પ્રમાણે ગણુવાં.

કૃત્ર—

માથે—ખરાળ, વધ્યા. આગલા પગમાં—ખરાળ, ઉદ્દેગ. પાછલા
પગમાં—ઉત્તમ, સ્થિર. પીઠે—ખરાળ, વધ્યા. ડાળી કુખે—ઉત્તમ,
ધન લાભ જમણી કુખે—ખરાળ, દરિદ્રતા. પૂંછડે—ખરાળ, વ્યાધિ,
પીડા અને ભય. નાકે—ખરાળ, સ્વામીનો નાશ થાય.

વૃષભચક્ર લેહ-શીર્ષપરતનાકરે-શ્લોક. ૧૬૧-૧૬૨

અહિં—૨૮ નક્ષત્રો લીધાં છે.

મૂહાર્ણભેડક ભાદ્રા મેઃ શીર્ષસ્થૈર્હાહ ઈરિતઃ ॥

અમપાદ સ્થિતૈર્વૈઃ શુન્યં સ્વાહૃવૃષચક્રકે ॥ ૧૬૧ ॥

સ્થિરતા પૃષ્ઠપાદસ્થૈર્વેદેઃ પૃષ્ઠેશ્ચિયસ્ત્રિભિઃ ॥

લાભો વેદઃ દ્વિક્ષ કુક્ષો રામૈઃ પુન્થે પતિક્ષતિઃ ॥

કુક્ષો વામેડઞ્ઞિભિર્નૈસ્વં મુખે પીડા ત્રિભિશ્ચભૈઃ ॥૧૬૨॥

ગૃહારંભમાં સૂર્યના નક્ષત્રથી દંનિયા નક્ષત્ર સુધી ગણતાં. (૩) એટલે- ૧ થી ૩ નક્ષત્ર વૃષભના માથે મુકવાં તેનું ફલ-દાહ. પછી (૪) એટલે ૪ થી ૭ સુધીના આગલા બે પગોમાં બે બે મુકવાં. તેનું ફલ શૂન્ય. તે પછી (૪) તે વૃષભના પાછલા બે પગમાં બે બે મુકવાં. એટલે ૮ થી ૧૧ સુધી તેનું ફલ સ્થિરતા. તે પછી (૩) એટલે ૧૨ થી ૧૪ સુધી પીઠ ઉપર મુકવાં તેનું ફલ લક્ષ્મી પ્રાપ્તિ. તે પછીનાં (૪) એટલે ૧૫-૧૮ જમણી કુખે મુકવાં તેનું ફલ લાભ. તે પછી (૩) એટલે ૧૯ થી ૨૧ પુંછડે ફલ સ્વામી નાશ. વલી (૪) (૨૨-૨૫) ડાબી કુખે ફલ નિર્ધનતા. પછી (૩) ૨૬-૨૮ મુખમાં તેનું ફલ પીડા. કોઈ અંધકાર (મુખને બંધલે-નાશિકા ઉપર લખે છે) એ પાઠ ખરો છે તેની સમજણુ નીચે આપી છે.

મુખ અને નાશકાનો ૧ એક-આ વિષભ શીલપરતાકરમાં જલો બતાવ્યો છે. પણ શિલ્પકલા કોશલ્ય યતીજ શ્રી હિંમત-વિજયજી રાજવલ્લભના છપાવનારની સાથે આ સંગ્રહી વાત ચીત થતાં તેમણે મને એક જીવું પાનું બતાવ્યું તેમાં આ વૃષભ બેઠેલો છે અને તેનું મોં પાછું વાળીને પોતાના સ્કંધ ઉપર નાંખેલું છે એટલે શીંગડાંની અણીઓ જમીનને ચડેલી છે અને નાક મોં ઉંચાં આકાશ તરફ છે. વળી તેનું પૂંછડું પણ આગળના ભાગ તરફ વળેલું છે, આ પ્રમાણે આકૃતિવાળો જોઈયે અને તેનું ગણિત ગણતાં કોઈ પણ ભાગ વચમાં મુકવો ન જોઈએ. તે માટે

૧ ભાષ જોરધનદાસે બળદની આકૃતિ સંબંધી ઉદાપોહ કર્યો છે. પરંતુ સૂર્ય નક્ષત્રથી દિન નક્ષત્ર સુધીની સંખ્યામાં અમુક સારાં અમુક ખોટાં એટલેજ ફલિતાર્થ કોઈ આકૃતિ ન મૂકતાં કાબટક મૂક્યું છે.

ઝેડેલો જ બળદ ખરો છે. એમ ન કરે તો શીશ્પરત્નાકરમાં ઊભા બળદનું પુંછડું છુટું જમીન સામું લટકતું રહે, અને-પ્રથમ માથે મુકીને મુખમાં બાકી રાખવું પડે, પછી આગલા પગે અને પાછલા પગે મુકીને પુંછડું બાકી રાખી પીઠ ઉપર જવું પડે તે પછી કુખમાં મુકીને પાછું ફરી પુંછડે મુકવાં અને ત્યાંથી કુદીને ડાબી કુખે ઘર્ષને મુખે મુકવાં એ સરખી રીતે નથી. માટે લખેલી આકૃતિમાં ખતાવ્યા પ્રમાણે ઝેડેલો બળદ બનાવવો બેઠ્ઠાં એ. તે બેનારને જલદી સમજણ પડે.

વૃષભ ચક્ર

વૃષભનાં અંગ	માથું	આમ-લા પગ	પાછલા પગ	પીઠ	જમણું પડણું	પુંછડું	ડાણું પડણું	મુખ અમર નાક
સર્વ નક્ષત્રથી દિન નક્ષત્ર	૩	૪	૪	૩	૪	૩	૪	૩
ફળ	નેષ્ટ	નેષ્ટ	ત્રેષ્ટ	ત્રેષ્ટ	ત્રેષ્ટ	નેષ્ટ	નેષ્ટ	નેષ્ટ

રવિભાસ્મ નેષ્ટાનિ શુભાન્ચેકાદશ ક્રમાત
દશ શેષાણ્યનિષ્ટાનિ સાકિબિહ વૃષવાસ્તુનિ

અર્થાત—સૂર્યભાદ્રગણના પ્રથમનાં ૭ અશુભ, મધ્યનાં ૧૧ શુભ અને પાછલાનાં ૧૦ અશુભ, અલિણ્ણત સહિત ગણવું, ગૃહા-રંભમાં ગણાવેલાં નક્ષત્રો લઈ પૃષ્ટ-વાસ્તુ મેળવી શુભવેળા બેઠ્ઠાં કામ શરૂ કરવું.

વળી—એક છુટક પાઠમાં લખ્યું છે કે-વૃષભચક્રમાં પહેલા ૭ ખરાબ, ૧૧ વચલાં ઉત્તમ અને છેલ્લાં ૯ ખરાબ છે.

અથ ખાત મુહૂર્ત—

પ્રાચ્યં નાગ મુખં બુધૈર્નિગદિતં ભાદ્રાશ્ચિને કાર્તિકે ।
માર્ગાત દ્વાશ્ચુષ્ણ ચક્રતો ક્રમતયા યામ્યે જલેચોતરે ॥

ક્ષેત્રે આષ્ટ વિભાજ્યતે દિનકરાત્ વારા વિષેત્કોષ્ટકા ।

શન્યંગારકયોશ્ચ તત્ર ક્ષિત્તિને શારીરકં નો ખનેત્ ॥ ૨૮૩ ॥

અથ શીલપરત્નાકરે સ્લોક ૬૩ માં નાગવાસ્તુ વિચાર આ પ્રમાણે છે:—

નાગવાસ્તુ સમાલોક્ય પૂર્વાદિષુ ગતિઃ ક્રમાત્ ।

કન્યાદિ ત્રિતયે સૂર્યે ભાદ્રાદો ચ ત્રિમાસકે ॥ ૬૩ ॥

અર્થાત—કન્યા, તુલા અને વૃશ્ચિક આદિ ત્રણ ત્રણ સંક્રાંતિઓમાં તથા ભાદરવો, આસો અને કારતક એમ ત્રણ મહિનાઓમાં નાગવાસ્તુ (સર્પનું મુખ) અનુક્રમે પૂર્વાદિ એટલે પૂર્વ, દક્ષિણ ઇત્યાદિ ચારે દિશાઓમાં ફરે છે એમ જાણવું. માટે જે દિશામાં સર્પનું મુખ હોય તે દિશામાં ખાત (ખોદવાનું કામ) મુકૂર્ત કરવું નહિ.

અથ રાજવલ્લભ ગ્રંથના મતે—

- ભાદરવો, આસો અને કારતક માસમાં, સર્પનું મુખ પૂર્વમાં.
- માગશર, પોસ અને માહ માસમાં, " મુખ દક્ષિણમાં.
- ફાગણ, ચૈત્ર અને વૈશાખ માસમાં " મુખ પશ્ચિમમાં.
- જેઠ, આષાઠ અને શ્રાવણ માસમાં " મુખ ઉત્તરમાં.

ચોરો અને શિવાલય આ બેમાં અવગી દિશાઓ સમજવી, ખાકીના બધા ખોદાણ કામમાં ઉપર મુજબ સમજવું વૃષથી ૩-૩ ગણવી. પૂર્વ-ઉત્તર, પશ્ચિમ ને દક્ષિણ ગણવી ને પોલાણમાં ખાત કરવું.

નોંધ—ગમે તેનું ખાત જોવું હોય, ને ગમે તે સંક્રાંતિ હોય. પરંતુ સ્લોકમાં બતાવેલી સંક્રાંતિઓ કાર્ય પરત્વે હોય તે ઈશાનમાં જ મૂકવી, પછી આગળ ચાલવું. પ્રથમ ગણિત ઈશાનથી ગણવું.

અથ શીલપરત્નાકરે સ્લોક ૬૪ માં નાગચક્ર કરવાની રીત આ પ્રમાણે બતાવી છે:—

અતુષ્પષ્ટિ ક્ષેત્રે લિખેહકાઠિ વાસરાન્ ।

શન્યંગારકથોર્થત્ર શરીરં તત્ર નો ખનેત્ ॥૬૪॥

અર્થાત્-ચોસઠ ખાનાનો એક સમચોરસ કોઠો કરવો અને તેમાં અનુક્રમે સ્વી, સોમ વગેરે સાત વારો લખવા. કોઠામાં જે જગ્યાએ શનિ અને મંગલ આવે ત્યાં સર્પ (નાગ વાસ્તુ) નું શરીર સમજવું અને ત્યાં ગર્ત-પ્રથમ જમીન ખોદવાનો પ્રારંભ ન કરવો. ૬૪

શીર્ષે ચ પિતરૌ હન્તિ પૃષ્ઠે હાનિ ભયં ભવેત્ ।

કુક્ષો ખાતે સુખં પુચ્છે રોગ પીડા ન સંશયઃ ॥૬૫॥

-શિલ્પરત્નાકરે.

અર્થાત્-સર્પના માથા ઉપર ખાત કરવામાં આવે તો માતા પિતાનો નાશ થાય, પૃષ્ઠ ભાગો (પીઠ ઉપર) હાનિ અને ભય, કુક્ષિ ભાગે (કમરના પડખે) સુખ અને પૂંછડાના ભાગમાં ખાત કરે તો રોગ પીડા થાય, એમાં શંકા નહિ. ૬૫

પૂર્વાસ્થ્યેચ્ચતિલે ખાતં દક્ષિણેશાનમાશ્રિતમ્ ।

જલાસ્થ્યાંચાગ્નિ કોણે તુ સૌમ્યે ચ નેઋતં ખનેત્ ॥૬૬॥

-શિલ્પરત્નાકરે.

અર્થાત્-સર્પનું સુખ પૂર્વ દિશામાં હોય તો વાયવ્ય કોણમાં, દક્ષિણ દિશામાં હોય તો ઈશાન કોણમાં, પશ્ચિમ દિશા તન્કુ હોય તો અગ્નિકોણમાં અને ઉત્તર દિશામાં હોય તો નેઋત્ય કોણમાં ખાતવિધિ કરવો શુભ છે.

“ વાસ્તુકોતુક ” નામના ગ્રંથમાં નીચે પ્રમાણે નાગવાસ્તુ માટે વિશેષ વિવેચન છે:-

ઉભયોઃ કુક્ષયોઃ ખાતં મૂલસૂત્રેડપરાશ્રુતે ॥

દક્ષિણ્યાયાં કુક્ષો મંડનેન વિશેષિતમ્ ॥૧॥

તથા જ્યોતિર્નિખન્ધાખ્યે ગ્રંથે શિલ્પાત્પ્રકાશિતમ્ ॥

વિશેષં વામગે કોણે આયુઃ કામાર્થમારભેત્ ॥૨॥

મંડનોક્તા ગૃહે કુક્ષિર્યોજનીયા સદા યુથૈઃ ॥
તથા જ્યોતિર્નિર્જાપોક્તા યોજ્યા દેવજલાદિકે ॥

અર્થાત-મૂલસૂત્ર અપરાજિતમાં સર્પની બંને કુક્ષિના ભાગે ખાતવિધિ કરવાનું વિધાન છે. પરંતુ સૂત્રધાર મંડને ગૃહાદિ કાર્યમાં સર્પની દક્ષિણ કુક્ષિના ભાગમાં ખાતવિધિ કરવો, એમ વિશેષ કહેલું છે. વળી જ્યોતિર્નિર્જાપ નામના ગ્રંથમાં આયુ-ધ્યની કામના માટે વામકુક્ષિના ભાગમાં ખાતનો આરંભ કરવો, એમ વિશેષ કથન કરેલું છે.

વિદ્વાન શિલ્પીઓએ ગૃહારંભના કાર્યમાં સૂત્રધાર મંડને કહેલા દક્ષિણ કુક્ષિના ભાગમાં સદા ખાતવિધિ કરવો અને દેવ તથા જલ સંબંધી સ્થાનોના આરંભના કાર્યમાં જ્યોતિર્નિર્જાપ ગ્રંથમાં કહેલા વામકુક્ષિના ભાગમાં ખાતવિધિ કરવો.

મંડન સૂત્રધારે અપરાજિતનો મત લઈ સર્પની બંને કુક્ષિમાં ખાતવિધિ કરવો શુભ કહ્યો છે અને તેમાં આટલો ઉમેરો કર્યો છે કે દેવમંદિર તથા કૂપાદિ કાર્યમાં, નાગવાસ્તુ જે પૂર્વાભિમુખ હોય તો, વામકુક્ષિ એટલે વાયવ્ય કોણમાં ખાતવિધિ કરવો અને ગૃહાદિ કાર્યમાં જમણી કુક્ષિ એટલે અગ્નિકોણમાં ખાતવિધિ કરવો. આ પ્રમાણે જ્યારે દક્ષિણાભિમુખ નાગવાસ્તુ હોય ત્યારે ઈશાન કોણ અને નૈરૂત્ય કોણમાં અનુક્રમે ખાતવિધિની વ્યવસ્થા કરવી હિતાવહ છે.

-શીલ્પરત્નાકર-પૃષ્ઠ. ૫૮ ની કુટનોટ.

અથ કાર્યે સંક્રાંતિ સ્થાપન-

વૃષે વેદ્યાં ગૃહે સિંહાન્મીને દેવ સુરાલયે ।

મઠ મંડપ માત્રે સ્યાત્ સિંહાદૌ ગણિતં યુથૈઃ ॥૧॥

અથ ખાતનો નિયમ-

મીન સરૌવર સિંહ ધર વૃષ જ વેદીમાંય,

ત્રિહુ ત્રિહુ માસે ગમન કરે શેષ કરે સંકાર;

મસ્તકે શુદ્ધિ મરે પૂઠે મરે જ સાંમ;
પુંછે તો કુલ સંહરે કુશલ ચોથે ઠાંમ. ૧

ધરનું ખાત—

હરિ^૧ યુવતિર તુલાયાં ખન્યતેઆગ્નિ કોણે ।
અલિ ધન મકરકિ ઇશ કોણે વહંતિ ॥૨॥
ઘટ^૨ ધર ઝપ^૩ મેષે વાવ્યકોણે ચ ખાતં ।
વૃષ મિથુન ફૂલીરે^૪ નૈરૂતે આર્ક સંસ્થે ॥૩॥
મૃગારિ કન્યે તુલ વાયુ કોણે મૃગાલિ^૫ ચાર્પે^૬ ચ દિશીશ
ભાગે ।

મીનાજ^૭ કુલેખનલે ચ ખાતં ગો યુગ્મ કર્કે^૮ખમિ
નૈરૂતે ચ ॥

નાગનું મુખ જ્યારે પૂર્વ દિશામાં હોય ત્યારે વાયુકોણમાં ખાત કરવું. દક્ષિણ દિશામાં હોય ત્યારે ઇશાન કોણમાં ખાત કરવું અને ઉત્તર દિશામાં હોય ત્યારે નૈરૂત્ય કોણમાં ખાત કરવું. અથ ધરનું ખાત સંક્રાંતિ પ્રમાણે—

સર્પનું મુખ પૂર્વ દિશામાં હોય ત્યારે સિંહ, કન્યા અને તુલમાં ધરનું ખાત વાયવ્ય કોણમાં કરવું. દક્ષિણ દિશામાં હોય ત્યારે વૃશ્ચિક, ધન અને મકરમાં ધરનું ખાત ઇશાન કોણમાં કરવું. પશ્ચિમ દિશામાં હોય ત્યારે કુંભ, મીન અને મેષમાં અગ્નિ કોણમાં કરવું અને ઉત્તર દિશામાં હોય ત્યારે વૃષભ મિથુન તથા કર્કમાં ધરનું ખાત નૈરૂત્ય કોણમાં કરવું.

નોંધ—આ ક્રમ ગણાવ્યો પરંતુ મિથુન, કન્યા, ધન અને મીન સંક્રાંતિમાં ખાત સુદર્ત ન કરવાનું ખાસ યાદ રાખવું.

પ્રાચીન રાજવલ્લભ પૃષ્ઠ ૨૨ શ્લોક ૨૪ માં આ પ્રમાણે પાઠ ફેર છે:-

નાગના મસ્તકે ખાત કરે તો ધરના માલિકના માતા

૧ સિંહ. ૨ કન્યા. ૪ કુંભ. ૪ મીન. ૫ કર્કે ૬ મકર. ૭ ધન.

૮ મેષ.

પિતાનો નાશ થાય. પૂંછડા ઉપર ખાત કરે તો રાજ થાય. નાગની પીઠ ઉપર ઉપર ખાત કરે તો હાનિ થાય અને ભય પેદા થાય અને કુક્ષિમાં ખાત કરે તો પુત્ર અને ધન ધાન્યની પ્રાપ્તિ થાય અર્થાત ગંધી રીતે સુખી થાય.

પરચુરણ જુના છુટાં પાનાંઓનો ઉતારો—

શેષના માથે ખુંટી મારે તો સ્ત્રી મરે, પેટે મારે તો બરનો માલિક મરે, પૂંછડે મારે તો કુલનો સંહાર કરે, માટે સુખ, પેટ, પીઠ અથવા પૂંછડું એ ૩ છોડીને ચોથા ખુણામાં ખુંટી મારવાથી સુખી થાય.

વેદિષુ ત્યાજ્યા વિવાહે સુખ મધ્ય પુચ્છં ।
 ત્રિષુ ત્રિષુ વૈ વૃષ સંકાંતિમાહો ॥
 યત્ર સ્થાને ભવેત સૂર્યં તત્ર શેષ સુખં સ્મૃતં ।
 દિશાયાં ગણ્યેત એવ વિદિશાયાં ગણ્યેત ભુષેઃ ॥
 શીર્ષે સ્ત્રી વિનાશાય મધ્યે સ્વામિ વિનાશનં ।
 પુચ્છે ચ નિર્ધનં પ્રોક્તં ચતુર્થે કુશલં ધ્રુવં ॥
 વાપી કૂપ તડાગાદિ વેદિકા કોણુકા ગૃહાઃ ।
 પ્રાસાદં દુર્ગ વિચરતિ શેષં દોષં વિવર્જયેત ॥
 પૂજ્યેત્તત્ ભૂમિવાસ્તુ ગૃહાણ્યં ન ચ પદાંદિશી ।
 અર્ચિતં ધૂપદીપે નંવેદ્યાર્થં ચ દક્ષિણા ॥

—ઈતિશેષ પૂજાવિધિ-ઈતિ ખૂંટી વિચાર.

અથ દેવાલય ખાત—

મીનાદિ ત્રિ રવો વાગ્યે મિથુના ત્રિ ઈશાનકે ।
 કન્યાદિ અગ્નિકોણેષુ ધનાદિ ત્રીણિ નૈરૂતે ॥
 ખાતં દેવાલયે જ્ઞેયં રૂદ્રાલયે તુ સન્મુખે ।
 એવં ખાતં વિભ્રાજીયાત દેવગૃહે સહાયરેત ॥

ખાસ બાણવા જેવો—

સૃષ્ટિમાર્ગે કૃતં ખાતં સ્થિર કાર્યેષુ સંભતં ।

कृतेर्ध सिद्धिमाप्नोति वेदि इद्रावयं विना ॥२८७॥
 वृषादेधां गृहे सिंहात् त्रिकं भीनात्सुरावये ।
 ज्वालाशये च कर्कत्रि भकरादि तडागके ॥२८८॥

अथ चोरीनुं भात—

वृषमित्युत कुलीरे भात वेधग्निकेषु ।
 हरि युवति तुलायां भात भ्रशान मेव ॥
 अवि धन भकराण्यं वायवे वेदिकायां ।
 षट् अष अज सूर्ये भात नैऋत्य माहुः ॥२८९॥

अर्थात्—वेदी तथा चोरीना भात माटे वृष राशीथी उ राशी
 भ्रशान भूषे, सिंहाथी उ राशी वायव्यमां वृश्चिकथी उ राशी नैऋत्य
 भूषे अने कुंलथी उ राशी अग्नि भूषे मांडवी. जे संक्रांति आबती
 होय तेनाथी दशमी संक्रांतिना स्थानमां भात करवुं.

पाठांतरे—

आद्य वरभ भ्रशान धर शेष इरे संहार;
 त्रिहुं त्रिहुं भासां धर करे जेशी अइं निहाण. १
 सुभ कुटुंभा १ उषडे पूठे मरे ज रशामः
 पुंछडीये धरणी३ मरे कुशल चोथे ठाम. २

कार्ये निषेध—

दूष तलावां वावडी मंदिर दुर्भस्थान,
 भात करे तो नां वसे होम करे तो हांषु. उ

अथ ज्योतिर्मयूषे लग्नशुद्धि—

लग्ने शुके गुरो पठे लोम सूर्यो मूषे लूगो ।
 त्रिगे महे रवो घृने उ भुधे वा पंचमे गुरो ॥ ४८ ॥
 हेरे गुरो भुधे अद्रे न्योम १० लालो १ रवो तथा ।
 महे कुजे कृतं तिष्ठे-मंदिरं शरदां शतम् ॥ ४९ ॥
 शुके स्वोच्चै तनो वापि गुरो पातालगेज्यवा ।
 शनो स्वोच्चै लालगे वा लक्ष्म्या युक्तं गृहं चिरम् ॥५०॥

અર્થાત્—અરલગ્નમાં ખાત કરવું નહિ. સ્થિર અને દ્વિ સ્વભાવ લગ્નોમાં ગૃહારંભ કરવો શ્રેષ્ઠ છે. ગૃહારંભ સમયની કુંડ-લીમાં લગ્ને ગુરૂ અથવા શુક્ર, છક્રે સ્થાને મંગલ અથવા રવિ. ચોથે શુક્રે, ત્રીજે શનિ અથવા સૂર્ય, સાતમે બુધ અથવા પાંચમા સ્થાનમાં ગુરૂ આ શ્રેષ્ઠ આવે અથવા કેંદ્રમાં ગુરૂ, દશમે બુધ કે સોમ, ૧૧ મે રવિ, શનિ કે મંગલ આ યોગોમાં ધરનો આરંભ કરવાથી દીર્ઘકાલ સુધી ધર ટકે છે. લગ્ને ઉંચનો શુક્ર, ચોથે ઉંચનો ગુરૂ અથવા ૧૧ મે ઉંચનો શનિ આવા યોગો હોય તો ધર લાંબા વખત ટકે છે અને લક્ષ્મીની પણ પ્રાપ્તિ થાય છે. ચંદ્ર, ૧, ૬, ૮ અને ૧૨ માં સ્થાને હોય તો નાશ કરે અને ૩-૬-૧૧ માં સ્થાને પાપશ્રહ હોય તો શુભ ગણાય છે.

નોંધ—ધરના પાયાના સુહર્ષને મારવાડમાં રાંગ દેવણ સુહર્ષ કહે છે.

રાંગ—પાથો અથવા ભીંત. દેવણુ-દેવી, નાખવી અથવા અણવી.

અથ દેવમંદિર માટે કોણે શિલા સ્થાપન—

‘ જ્યોતિર્મયૂષે ’ મિશ્ર પ્રકરણ ૪ શુ’ શ્લોક. ૪૩-૪૪

દક્ષિણ પૂર્વે કોણે કૃત્વા પૂજાં શિલાં ન્યસેત પ્રથમામ્ ।

શેષાઃ પ્રદક્ષિણુન સ્તંભા સ્થૈવ પ્રતિષ્ઠાખ્યાઃ ॥૪૩॥

ધ્રુવં દષ્ટ્વાડથવા સ્મૃત્વા કર્તવ્યં વાસ્તુરૌપણું ।

સાયાહ્ન વર્ચ્ય દિવસે રાત્રી ત્યક્ત્વા મહાનિશામ્ ॥૪૪॥

અર્થાત્—પહેલા અગ્નિ ખૂણામાં પ્રથમ શિલાનું પૂજન કરવું. તેને પુરાવી દીધા પછી પૂર્વ-દશિાન, ઉત્તર-વાયવ્ય, પાશ્ચિમ-નૈરૂત્ય અને દક્ષિણ આ અનુક્રમે શિલા સ્થાપન કરવી. તે વખતે ધ્રુવનું દર્શન કરવું.

નોંધ—શિલા સ્થાપન પ્રાતઃકાલે કરવી, સાયંકાળે થા રાત્રે ન કરવી.

અથ વત્સ વિચાર—

કન્યાદિ ત્રિ ત્રિગે રવો વત્સ પ્રાન્યાદિષુ દેતિ ।
પ્રવાસ વાસ્તુ દ્વારાર્યાત્રવેશાઃ સંમુખેત્ર ન ॥

ફલ—

સન્મુખેયાં હરેદાયુઃ પૃષ્ઠે સ્યાદન નાશનં ।
વામ દક્ષિણ્યેઃ કિંતુ વત્સો વાંછિતદાયકઃ ॥
કન્યા તુલ વૃશ્ચિક જળ તળ પૂરવ વચ્છ હોય,
ધન મકર કુંભે તિહાં દક્ષિણ્ય વાસો જોય;
વચ્છ મીન મેષ વૃષે વાસો પશ્ચિમ માંય,
મિથુન કરક સિંહે સદા વાસો ઉત્તર માંય. ૧

ફલ—

સામે વચ્છ ન ચાલીયે નહિ કીજે ઘરખાર;
દેવદ દેવ ન જોસારીયે જોશી જોશ વિચાર ૨

અથ વત્સનો વાસો—

કન્યા, તુલ, વૃશ્ચિક પૂર્વે. ધન, મકર, કુંભ દક્ષિણ્યે.
મીન, મેષ, વૃષે પશ્ચિમે અને મિથુન, કરક, ઉત્તરે.

અથ વત્સ ચક્ર—

કન્યાદો ત્રીણિ પૂર્વાણિ ધનાદિ ત્રીણિ દક્ષિણ્યે ।
મીનાદિ પશ્ચિમે ત્રીણિ મિથુનાદિ ત્રીણિ ઉત્તરે ॥૧॥
અગ્રતો હરતે આયુઃ પૃષ્ઠતો હરતે ધનં ।
વામ દક્ષિણ્યતો વત્સ શુભદા ચૈવ સર્વદા ॥ ૨ ॥

પાઠાંતરે—

આમુ કાતી માગથર સહી પૂરવદિશ વચ્છની કહો;
પોસ માહ કાગુણ્ય સુદાં દક્ષિણ્ય દિશ જો વચ્છે રૂંદા. ૧
ચૈત્ર વૈશાખ જેઠક બાંભુ પશ્ચિમ દિશામાં વચ્છ પ્રયાણ્ય;
આષાઢ આવણ્ય ભાદરવા અંતર ઉત્તર વચ્છ રહે નિરંતર. ૨

સનમુખ ધર પુર કોટ મઠ રાહ ન કીને ખાર
હીર કહે અવરાં દિસાં કરતાં જ્યજ્યકાર ૭૪૦

રાહુ ચક્ર

માગશર, પોષ, મહા	પૂર્વમાં
ફાગણ, ચૈત્ર, વૈશાખ	દક્ષિણમાં
જેઠ, અષાઢ, શ્રાવણ,	પશ્ચિમમાં
ભાદ્રપદ, આસો. કાર્તિક	ઉત્તરમાં

માગશર પોસ અને વળી માહ પૂર્વ દીશે આંચી રાહ;
ફાગણ ચૈત્ર ને વૈશાખ દક્ષિણ દિશ રાહુની શાખ, ૧
જેઠ અષાઢ ને શ્રાવણ સહી પશ્ચિમ દિશતો રાહે અહીં;
ભાદરવો આસો કાતિ માસ ઉત્તર દિશ રાહુનો વાસ.
સામે રાહ ન કીને ખાર ગઠ મઠ મંદિર પોલ પ્રાકાર*
મરે નારી કે નિર્ધન હોય એવાં ફલ રાહુનાં જ્યે. ૩
સામા રાહે મંદિર જે કરે કે ઉચાલો તે નર બરે;
તિણુ દિશે દેશાંતર બાય સો નર કષ્ટ લહે તિણુ ઠાય. ૪

દ્વાર

દક્ષિણ ઉત્તર મેષ તુલ અભિ ચિહ્નું સંકંતિ
ખાર ચઢાવો ભારવઠ રિદ્ધિ સિદ્ધિ જિમ હુંતિ ૭૪૧
પૂર્વ પશ્ચિમ ભારવઠ ચાડીજે ચિહ્નું સુર
કરક સિંહ કુંભે મકર વશી વજ્રવો તૂર ૭૪૨
મીન મિથુન કન્યાધનેધ્યાં ચિહ્નું જમ હોવે બાણ
તવ ગેહ હુવારે ભારવઠ ચઢેતો રાખે બાણ ૭૪૩

અથ ચાર દિશાઓમાં ખારણું મૂકવાની સંક્રાંતિઓ—

મીને મેષે અલિ ત્ર સદનં દ્વારમિદે તદાહુઃ ।
 ધર્મદ્વારં મકર મિથુનયો અંગનાયાં ચ તદ્વત ॥
 એવં તુલે ઘટ ઘર વૃષે પશ્ચિમે દ્વારશુદ્ધિ (સિદ્ધિઃ ?)
 કર્કે સિંહ ધનુષ ઉત્તરે દ્વારમેવં વદંતિ ॥ ૧ ॥

અથ ખારસાખ મુહૂર્ત—

દ્વાગણ્ય, શ્રાવણ્ય, માગશ્વર, પોસ અને વૈશાખ આ માસ.
 ૨-૩-૪-૬-૮-૯-૧૨-૧૩ આ તિથિઓ (નંદા, પૂર્ણા, જ્યા
 પાઠાંતરે છે). અશ્વિની, જ્યેષ્ઠા, રેવતિ, પુનર્વસુ, ચિત્રા, મૃગશિર,
 હસ્ત, પુષ્ય, સ્વાતિ, ધન, શતભિષા અને અનુરાધા આ નક્ષત્રો.
 સોમ, શુક્ર, શુક્ર, રવિ અને બુધવાર આ વારો.

અથ ખારસાખ ન કરવા માટે—

મેષ, સિંહ, ધન પૂર્વે, વૃષ કન્યા અને મકર દક્ષિણે, મિથુન
 તુલા અને કુંભ પશ્ચિમે, કર્કે, મીન અને વૃશ્ચિક ઉત્તરે એ
 સંક્રાંતિમાં આ દિશામાં ખારસાખ ના કરવું.

અથ ખારણા મુહૂર્ત—સંક્રાંતિમાં—

કર્કે કુંભે ચ સિંહે ચ મકરે ચ દિવાકરે ।
 પૂર્વે વા પશ્ચિમે વાપિ દ્વારં કુર્યાં ચ વેશમનિ ॥ ૧ ॥
 મેષે વૃષે વૃશ્ચિકેતુ તુલાયાં ચ યદા રવિઃ ।
 ગૃહદ્વારં તદા કુર્યાંત ઉત્તરે દક્ષિણે તથા ॥ ૨ ॥

અથ ગૃહારંભ ન કરવા વિષે—

ધન મિથુન કન્યાસુ મીને ચ યદિ ભાનુ માન ।
 ન કર્તવ્યં તદા ગેહં કૃતે દુઃખમવાપ્યતે ॥ ૩ ॥

અથ ખારણા મુહૂર્ત સંક્રાંતિમાં—

રાશીનાં અલિ મીન સિંહ ભવનં પૂર્વામુખં શોભનં ।
 કન્યા કર્કટ નકે^૧ રાશી સદનં યામ્યા મુખં શોભનં ॥

રાશી ધન્વિ તુલાતુ યુગ્મ સહનં સસ્તં પ્રતીચ્ચામુખં
પુંસાં કુંભ વૃષાજ રાશિ સહનં સન્મુત્તરાભિ ગૃહં ॥

વળી પાઠાંતરે—

મેષ સિંહ ધને પૂરવ તણ વૃષ કન્યા મકર દક્ષણ વરણને;
ખીણ રાશે કામ કરી જે તો ઘરમાં સુખ સંપત વર દીને. ॥૪૭૭॥

વળી પાઠાંતરે—

મેષ સિંહ ધન સુરજ જખ તવ પૂરવ મુખે ગેહ,
ખાર તણઈ તિમ દખખણે વૃષ કન્યા મકરેહ;
પશ્ચિમ મિથુને કુંભ તુલ ગેહ ન કીજે ખાર,
ઉત્તર કરકાં મીન અભિ વરજ્યાં જયજયકાર.

અથ સંક્રાંતિમાં ઘર ખારણા મુહૂર્ત—

મેષ મકર વૃષ એણી પેરે જાંણ પશ્ચિમ ખારણે નવ હોવે હાંણ;
કર્ક તુલ ધન પૂરવ લીયા તિણ ઘર આણુંદ હોવે સુખ દીયા. ૧
સિંહ કન્યા વૃશ્ચિક દક્ષિણ દ્વાર ખાઓ પીઓ ખરચો વહેવાર;
કુંભ મીન મિથુન ઉત્તર દ્વાર ચૂડા કંકણ સોલે શણગાર. ૨
ખારે રાશે જીએ જોશ રાજ કરો મન ચિંતા છોડ.

ઉપરના પાઠનો પાઠાંતર—

મેષ મકર વૃષ એણી પેરે જાંણ પશ્ચિમ દ્વારે નહિ હોવે હાંણ;
કુંભ મીન મિથુન ઉત્તર દ્વાર ખાય પીયે વરતે વહેવાર. ૧
કર્ક ધન તુલ પૂર્વ સનેહાં જિણ ઘર રિધ સિધ સહુ દેહાં;
સિંહ કન્યા વૃશ્ચિક દક્ષિણ દ્વાર જિમ ચૂડલે હોવે શણગાર. ૨
ખારે રાશે ચારે દીસે ભડકીકે વિચારિ જોય;
એણી પર મંદર જે કરે તસ ઘર હાંણ કદિ ન હોય. ૩

અથ ખારસાખ મુહૂર્તનાં નક્ષત્રો વાર તથા તિથિઓ—મુહૂર્ત
સુક્રાવલી મતે.

પુખ્ય ૧, અનુરાધા ૨, રેવતિ ૩, જ્યેષ્ઠા ૪, હસ્ત ૫,
અશ્વિની ૬, ચિત્રા ૭, સ્વાતિ ૮, પુનર્વસુ ૯ અને મૃગશીર ૧૦
આ દશ નક્ષત્રો.

ગુરૂ ૧, સોમ ૨, શુક્ર ૩, રવિ ૪ અને બુધ ૫ આ પાંચ વારો. અને નંદા, પૂર્ણા તથા જ્યા તિથિઓમાં ખારસાખ મૂકવું. આ સિવાય ખારસાખ ચક્રમાં શ્રેષ્ઠ ફલ હોય તે જોઈને સુદર્ત આપવું.

વળી—મારવાડી બુના શ્રીધરી પંચાંગમાં તે ખારસાખના એ લેદો ગણાવ્યા છે. ૧ લાકડાનું ખારસાખ માણસને રહેવાના ધર માટે શ્રેષ્ઠ કહેવાય. તેના માટે નક્ષત્ર તિથિ વાર આ પ્રમાણે.

અશ્વિની, હસ્ત, પુષ્ય, શ્રવણ, મૃગ અને સ્વાતિ નક્ષત્ર. ૩-૭-૮ અને ૯ તિથિ તથા બુધ, ગુરૂ અને શુક્ર વાર લેવા. એકમના દિવસે કરે તો દુઃખની પ્રાપ્તિ અને બીજ તથા દશમના દિવસે કરે તો ધનનો નાશ થાય છે. વળી મંગલવાર, શનિવાર અને સોમવાર તજી દેવા.

બીબું—દેવમંદિરને પથરાનું ખારસાખ શ્રેષ્ઠ કહેવાય છે. પથરાના ખારસાખ માટે નક્ષત્ર, તિથિ, વાર આ પ્રમાણે—

ધનિષ્ઠા, શતભિષા, પૂર્વાભાદ્રપદ અને ઉત્તરાભાદ્રપદ તથા રેવતિ નક્ષત્ર. ૩-૭-૮ અને ૯ તિથિ અને બુધ, ગુરૂ અને શુક્ર વાર શુભ. ચોથના દિવસે અને ચૌદશના દિવસે અશુભ, પાંચમ અને પૂર્ણિમાના દિવસે ધનનાશ અને છઠના દિવસે અશુભ.

નોંધ—આ સુદર્તમાં પંચકનાં નક્ષત્રો, રવિવાર, ત્રિપુષ્કર, કૃત્તિકા, આ બધા યોગો તજવાનાં છે.

અથ ખારસાખના સુદર્તમાં લેવા તથા તજવાની તિથિઓ.

પ્રતિપત્ સુ ન કર્ત્વ્યં કૃતે દુઃખમવાપ્નુયાત્ ।

દ્વિતીયા દ્રવ્ય હાનિ ચ પશુ પુત્ર વિનાશનં ॥૧॥

તૃતીયાશૈવ્યહં ચૈવ ચતુર્થી ભંગ મેવ ચ ।

વિશેઠં ચ અમા પૂર્ણા ન કુર્યાહ ખારસાખયા ॥૨॥

એકાદશી સર્વ શ્રેષ્ઠ ત્રયોદશી ચ સિદ્ધિદા ।

નવમી ધનદા ચૈવ રિખા નાગેર શુભ પ્રદં ॥૩॥

પાઠાંતરે—

પંચમી ધનદા ચૈવ દ્વાદશી ધનદાયિની ॥

અથ ખારસાખ મુહૂર્તનાં નક્ષત્રો વાર અને તિથિઓ—

મૃગે પૌષ્ણ ભે મૈત્ર પુષ્યે ચ શકે ।

કરે દસ્ય ચિત્રાડનિલેચાદી તો ચ ॥

શુક્રે શુક્ર ચંદ્રાર્ક સામ્યેષુ વારે ।

તિથૌ નંદા પૂર્ણા જ્યા દ્વાર શાખા+

ખારસાખમાં સામ્ય કેર ગ્રહો—

સોમ	કેતુ	બુધ
શનિ	મધ્યે સર્વ	મંગલ
શુક્ર	રાહુ જિંબરામાં	ગુરુ

અથ ખાર સાખમાં નક્ષત્રો મૂકવાની રીત—

અર્કધાતુર્યાં જ નક્ષત્રા દૂર્ધર્ કારેષુ દીયતે ।

કૌ કૌ ચ કોણુયો દ્વાત્ શાખાયાં ચ ચતુઃ ચતુઃ ॥૧॥

અધઃ સ્થાને ચ ચત્વારિ ત્રિકં મધ્યે પ્રતિષ્ઠિતં ।

+ પાલીતાણામાં જમ માંડવો કૌં નામુ ચંદ્રવિજયે નામના મહ્યા હતા તેમણે અને સમગ્રવતાં એમ કહ્યું હતું કે—ખારસાખના ટોડામાં સૌમ્ય ગ્રહ કોઈ પણ ન જોઈએ. ઉપર કેતુ ને જિંબરામાં રાહુ, બે સાખોમાં અને મધ્યમાં કૂર ગ્રહો જોઈએ. વળી એમ પણ કહ્યું હતું કે—જો ધરમાં જિંબરો ન હોય તે ધરમાં શનિ ન હોય. પરંતુ હાલના જમાનામાં તો જિંબરો રાખવામાં આવતો જ નથી તેનું શું ? આ સ્તુતિ અને સંવત ૧૬૬૬ ના ચૈત્ર સુદી ૧૫ ના રોજ પાલીતાણામાં મહ્યા હતા.

—ગોસ્વમીજી.

इति—

शाभायां च लवेत् लक्ष्मी राज्यं मध्ये प्रतिष्ठितं ॥२॥

उर्ध्वं द्वारे स्थितं राज्यं उर्ध्वं स कोष्युयो तथा ।

भरणं च अधःस्थाने द्वारं चकं विदोक्तयेत् ॥३॥

अथ सूर्यं नक्षत्रात् द्वारं चकं—

(५) ने	२	४ अत्रे (१) पदेवां	२	ने (२)
(६)	अत्रे ४	३ अत्रे (६) छेत्वां	अत्रे ४	(७)
(४) ने	२	४ ने (८)	२	ने (३)

अथ भारसाधनां खेवानां वार—

गुरुवारं सदा कार्यः सदा शुक्रं मनोरथा

चरता रवीपुत्रेषु शेषं वारं विवर्जिता ॥

अथ गमे ते वारो खेवा तेनो टाधम—

प्रभातं मिंदुं न गुरुं मध्याह्ने रविं क्षोभिणः

अपरान्हे भार्गवेदुं संघौ मंहं भुजंगम.

अथ स्तंभचक्रं सुदूर्त्तं—

सूर्यं नक्षत्रथी दनिया सुधी गण्यतां. प्रथमं स्थंल उपरथी
भूकवां, पथी वयमां, पथी नीये, शिल्पशास्त्र संग्रहे स्तंभचक्रं—

शिल्पशास्त्र संग्रहे

श्रीधरी पंचांगे स्तंभचक्रं—

३	अत्रे नेष्ट=मांलिङ्गं भरणं
२०	मध्ये अत्रे
५	भूले नेष्ट=धनं नाश

२	धननाश
२०	सुख
६	मृत्यु

પ્રથમ સ્તંભ રોપણ મૂર્તિ કૂર્મચક્ર—મુહૂર્તમાર્તંડે.

તિથિસ્તુ પંચગુણિતા કૃત્તિકાદ્યુક્ષ સંયુતા ।

તથા દ્રાઘશ મિશ્રા ચ નવ ભાગેન ભાજિતા ॥૪૫॥

જલે વેદા મુનિશ્વંદ્ર સ્થલે પંચ દ્રવ્યં વસુઃ ।

ત્રિષટ્ક નવ આકાશે ત્રિવિધં કૂર્મ લક્ષણમ્ ॥૪૬॥

જલે લાભ સ્તથા પ્રોક્તાઃ સ્થલે હાનિ સ્તથૈવ ચ ।

આકાશે મરણ્યં પ્રોક્તામિદં કૂર્મસ્ય ચક્રમ્ ॥૪૭॥

ભાવાર્થ—જે તિથિએ સ્તંભ સ્થાપના કરવી હોય તે તિથિને પાંચે ગુણવી, કૃત્તિકા નક્ષત્રથી દિન નક્ષત્ર સુધીની સંખ્યા મેળવવી, તેમાં બીજા ૧૨ મેળવીને નવે ભાગતાં શેષ ૪-૭-૧ રહે તો કૂર્મ (પાતાલે) જલમાં છે. પણ જો ૨-૫-૮ વધે તો (પૃથ્વી ઉપર) સ્થલમાં છે અને ૩-૬-૯ વધે તો કૂર્મનો વાસો આકાશમાં છે એમ જાણવું જલમાં શુભ, પૃથ્વી અગર આકાશમાં હોય તો અશુભ જાણવો. પ્રથમ સ્તંભ (થાંલલા) ની પૂજા કરવી. સ્થિર અથવા મૃદુ નક્ષત્રમાં થાંલલો ઊભો કરવો. તે ઉપર અડસર-ભારવઠ ચઢાવવો. તે સૂર્ય નક્ષત્રથી દિન નક્ષત્ર સુધી ગણતાં પહેલાં ૩ અશુભ, વચલાં ૧૩ શુભ, ૫ થી ૮ અશુભ અને છેવટમાં ૩ શુભ એમ ગણવાં. આ અડસર કે પાટડાનું મુહૂર્ત જાણવું. કેટલાકના મતે બધું એક જ મુહૂર્તમાં કરવું.

અથ મોભ તથા પાટડો ચઢાવવાનું મુહૂર્ત—

પૂર્વાપરાસ્યે ભવને મોભ મૂલંતુ દક્ષિણે ।

દક્ષિણોત્તર દિગ દ્વારં મોભ મૂલંતુ પશ્ચિમે ॥

પૂર્વાષાઠા, પુષ્ય, પુનર્વસુ, આદ્રા, હસ્ત, અનુરાધા, ચિત્રા, મુજશીર, રેવતિ, ધનિષ્ઠા આ નક્ષત્રો, તથા ચંદ્ર બલ, ગુરુ, શુક્ર કે રવિવારે મુહૂર્ત કરવું.

રવિભાત્ દિનભં યાવત્ ઉર્ધ્વં દ્વારં સમાલિખેત્ ।

મૂવે ત્રીણિ પ્રદેયાણિ સ્પષ્ટિ માર્ગેણ હાપયેત્ ॥

अत्रे सप्त प्रदेयाणि पंच मध्ये तथैव च ।
मुषे सप्त प्रदेयाणि पंच कौले नियोजयेत् ॥

इति—

मूले च प्राप्यते लक्ष्मीरत्रेयाग्नि लयं तथा ॥
मध्यस्थाने ध्रुवं राज्यं मुषे कौले शुभं लवेत् ॥

अथ मोल चक्र—

सूर्य नक्षत्रधी अंद्र नक्षत्र सुधी गणुषु. अेकथी 3 सुधी
मोलने मूले पराज, 4 थी 6 सुधी गले उत्तम, 6 थी 16
सुधी वर्ये अेठ, 17 थी 24 सुधी पूछडे पराज अने छेळां
24 थी 27 सुधी अग्रलागमां उत्तम.

कौले 5 पराज (5)

(2) अत्रे 7 पराज

(3) मध्ये 5 उत्तम

(4) मुषे 7 पराज

(1) मूले 3 उत्तम

अथ मोक्षचक्र—

अथ चक्रं प्रवक्ष्यामि गृह मोलस्य लक्षणं ।
सूर्यादौ अंद्रलं यावत् मोलचक्रे शुभाशुभं ॥१॥
सूर्यादौ त्रीणि मूलेच शोक संताप कारकं ।
पंच गले लवेत् मोले धनायुः कामना लुपि ॥२॥
शाभायां अष्टलिमोले महालाभ करी नृणां ।
शाभात्रे लवेत् याष्टो व्याधि शोकलयं तथा ।
पूछे त्रीणि यदा मोले प्रव्यलित हुताशने ॥३॥

भील रीते मोलचक्र—

मूले मोले त्रिदक्षं गृहपति भरषुं पंच गले सुखं स्यात् ।
मध्ये देयादष्ट इक्षं धन सुत सुअहं पृष्टतो याष्ट हानिः ॥
पश्चादत्रे त्रिभानु गृहपति सुअहं लोगपुत्रार्थदेव ।
सूर्याक्षात् अंद्र इक्षं प्रतिदिन गणयेन् मोलचक्रं विदोक्त्य ॥१॥

(१)

(२)

(३)

(४)

(५)

३ भूख मृत्यु	५ गर्भाभां सुख	८ भयभां महासुख	८ पुत्रजभां मित्र नाश	३ अग्निभां महा लाभ
-----------------	-------------------	-------------------	--------------------------	-----------------------

कमाडयकेम्-

नक्षत्र

इति

१ थी ४	पनागम करे	दो'यषु
५ थी ६	विनाश करे	चोटी
७ थी १०	सुखकारक	माथुं
११ थी १२	अधनकारक	कपाण
१३ थी १५	मृत्यु करे	लामरी
१६ थी १७	क्षय करे	अंभो
१८ थी २१	शुभ करे	मूछो
२२ थी २३	रोग करे	भों इ'इ
२४ थी २७	सुख करे	नीयेना होठ ने हादी
सूर्य नक्षत्रथी दिन नक्षत्र	इति	अंभ विभाज

सूर्य नक्षत्रथी दिन नक्षत्र सुधी गणुतां.
(पुत्रपाकृति यीतरवी)

અથ બારમાસે દિશા પરત્વે ક્રમાંક ચડાવવાનું મુદ્દત્—

અથ બાલબોધ જ્યોતિષસાર સંગ્રહે પ્રકરણ ૩ શ્લોક ૩૬—

ચેત્ર શ્રાવણને માગશીર માસે પૂરવ બતાં પુરૂષ વિણાસે,
વૈશાખ ભાદ્રવો પોસહ માસે દક્ષિણ બતાં ત્રિયા વિણાસે;
જેઠ આસો માહ માસે પછિમ બતાં લક્ષ્મી વિણાસે,
આષાઠ કાર્ત્તિક ફાગુણ માસે ઉત્તર બતાં પુત્ર વિણાસે.

ઘરની પુરૂષાકૃતિ સમજવી. ઊભા ઠીંચણ ઉપર જે હાથ રાખી તે ઉપર દાઢી મૂકી જોડેલો માણસ તેના મુખ માથાના વિભાગ તેની કલ્પના ક્રમાંકમાં કરવી. પગલાં તે પગથીયાં, હાથની કુણીઓ સુધી ઓટલો સમજવો. ખાળ તે પેશાળ બાણવો.

(બીજી આકૃતિ)

પાઠાંતરે-ઉઘો સુતેલો માણસ મોં ઉંચું (આપણા સાચું)
કરીને જોતો-હોય તેવી આકૃતિ બનાવવી, તેના મોંમા પેસવું.
ગળું ખડકી, પેટ તે ચોક, ઓરડો ગુપ્તસ્થાન, પછીત પગ સમજવા.

(ત્રીજી આકૃતિ)

તે જ મુજબ ચૂલાને પણ પલાંડીવાળો ઠીંચણે હાથ મૂકી
ઉંધું ઘાલી જોડેલો પુરૂષ સમજવો સ્થાનનાં નામનાં અર્થો સમજવા.

આખા ઘરની બહારથી આકૃતિ જોડેલી મનુષ્યાકૃતિ-જિલો પગે ઠીંચણ ઊભા રાખી તે ઉપર જે હથેળીઓ મૂકી તે ઉપર દાઢી અડાડી માણસ જોડેલો હોય તેવી છે. પગથીયાં તે પગલાંને આંગળીઓ છે. ઓટલા તે હાથની કુણી સુધીનો વિસ્તાર. તે પછી ઉપરનો ભાગ-મુખાકૃતિ-ચણીઆરું ક્રમાંક ઉઘાડતાં જોલે તે નિવેધ. ઘરમાં પેસવાની ના પાડે છે. તેને વાગે છે. ક્રમાંક ઉઘાડ્યા પછી પોતાની મેળે જ વસાઈ જતાં હોય તો નિવેધ-દારિદ્રાવસ્થા આવે. વાસ્થા છતાં ઉઘડી બંધ તો નિર્વંશ, ખીબને વારસો મલે. તે થવાનું કારણ-ચણીઆરાં ને ઉપરનાં ઠેઠના કુંઠા વાંકાચૂકા હોય છે તેથી થાય છે માટે તે ખરોખર બનાવરાવવા.

કમાડમાં-આખી મનુષ્યાકૃતિની કલ્પના-ઉપરના ચોતરંગમાં ઘાલવાનો ભાગ તે ઊંઠા કરેલા હાથ-ઘરનો ભાર ઝીલવા માટે

મુગટ				
ઉં			સાકળ તે ચોટીને માથુ	ઉં
ચા		કપાળ		ચા
ક ર લા		આંખો નાક		ક ર લા
હાથ		ગોઠું		હાથ
		પેટ		
		કમર		
પગ				પગ
			દીંચણુ	
પગલાં	ચણીઆરાં લોહાનાં		પગતલનિ	પગલાં

अथ कमाड ऋके. माथुं तथा मुष्नी आकृति समन्वी. तथा
आप्ती मनुष्याकृति समन्वा माटे इकत मुष्नाकृति.

उपरनुं कपयत् ते मुजट के पाधडी.

			बोटी	
			माथुं	
			कपाण	
			कपरो	
			ने आप्ति	
			मूछानुं स्थान	
			होड उपरने।	
			मे. इड भीडेवो।	
			नीचेने। होड	
	होडथी नीचेने. ते - हाडी उपरने। आडा।			
			हाडी	
			गणुं	

ફક્ત ક્રમાડમાંની મુખાકૃતિનો દેખાવ એવો છે કે વાઘની માફક ઉંઘી સૂતેલો માણસ તે પણ વાઘ ઉંચું જુઓ તેમ તે માણસ પણ વાઘ ઉંચું કરી જોતો હોય તેવો છે. વાઘની આકૃતિ ગણે તો ઉપરનું કપચર છે. તે કાન સમજવા. પુરુષાકૃતિમાં—ખડકી તે ગરહન સમજવી. ગળાથી નીચેની છાતીનો ભાગ હૃદય તે ચોક, ઓરડો તે પેટ ને પછીતમાં પગ આ પ્રમાણે કલ્પના થાય છે. તેમજ ચૂલાની આકૃતિમાં પણ પલાંઠીવાળી ઝેઠેલો તે ઉંધું ઘાલો નીચું જોઈને ઝેઠેલો હોય તેવો છે. તેના સ્થાનના નામોના અર્થ સમજો, જુઓ ચૂલા મુહૂર્તમાં—પગની પલાંઠીનું નામ—આગમણુ—આગનું આવાગમન. અથવા પગથી આવાગમન થાય તે માટે છે તેમ સમજવું.

ગૃહ પ્રવેશ

ઉત્તર તિય હસ્ત પચ શ્રવણ ત્રય મૃગ પુષ્ય
 રેવતી રોહિણી મૂલરિસી શશીશુર ભગુ શનિસુખ ૭૪૪
 નંદા પૂર્ણા જ્યાતિથિ વૃષ મિથુનાં તુલ કન
 કુંભ લગનસું હીર કહર્ષ ગૃહપ્રવેશે સુખ મન ૭૪૫

અથ ગૃહ પ્રવેશ કરવાનું મુહૂર્ત—

મધો માધવે માર્ગશીર્ષે ચ પુષ્યે તપસિ મૃદુ ધિષ્ણે વાસવે
 વાર્ણે ચ ।

ધ્રુવે વાકપતિ નિંદુ શુક્રાર્કિવારે શુર સન્નિવેશે બુધે સન્નનસ્તુ ॥
 અથ ગૃહ પ્રવેશે નક્ષત્ર, તિથિ તથા શુભ લગન વિચાર—

ઉત્તરા ૩, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, વિશાખા, અનુરાધા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, મૃગ, પુષ્ય, રેવતિ, રોહિણી, મૂલ આ નક્ષત્રો.

સોમવાર, શુરવાર, શુક્રવાર અને શનિવાર આ વારો.

રવિ નક્ષત્રથી દિનનક્ષત્ર પર્યંતના નક્ષત્રોનો સંખ્યા મુજબ ફક્ત કલ્પવાનું હોઈ આકૃતિ ફક્ત ફલ શ્રુતિ માટે છે. આકૃતિઓનું વિશેષ પ્રયોજન રહેતું નથી તેથી મૂકી નથી.

—હિમ્મતરામ.

વૃષ, મિથુન, તુલા, વૃશ્ચિક અને કુંભ આ લગ્નો શુભ છે. અથ ઘર પ્રવેશે વાસ્તુશાંતિ મુહૂર્ત્ત—‘જ્યોતિર્મયૂષો’ પૃ. ૨૦૬ સ્લોક-૫૫ થી ૫૬.

અુત્તરા રોહિણી હસ્ત ધનિષ્ઠા શત તારકા ॥
 પુનર્વસુ મઘા સ્વાતિ અશ્વિની રેવતી શ્રુતિઃ ॥૫૫॥
 પુષ્યાનુરાધા પ્રોક્તાનિ રૂક્ષાણિ શાંતિ કર્મણિ ।
 માઘ ક્ષાણુન વૈશાખ જ્યેષ્ઠાઃ શસ્તા નવે ગૃહે ॥૫૬॥
 પ્રવેશે શ્રાવણો માર્ગ. કાર્તિકૈષિ પ્રશસ્યતે ।
 ચૈત્રો માસઃ કુબ્જકૌ ચ રિક્તા હઘ્ધા સ્ત્વમા મૃતિઃ ॥૫૭॥
 દુષ્ટ ચંદ્ર ઇમે ત્યાજ્યા નવ ગેહ પ્રવેશને ।
 ચરે લગ્ને ચરાંશસ્યે પ્રવેશે ન શુભાવહઃ ॥૫૮॥
 શુભૈઃ કેંદ્ર ત્રિકોણુવ્ય દ્વિગૈરા ય ત્રિષ્ઠઠગેઃ ।
 પાપૈઃ શુધ્ધેષ્ઠમે તુયે વિજતુ લાંઘમેંગકે ॥૫૯॥

અર્થાત—ઉત્તરા ૩, રોહિણી, હસ્ત, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, પુનર્વસુ, મઘા, સ્વાતિ, અશ્વિની, રેવતિ, શ્રવણ, પુષ્ય, અને અનુરાધા આ નક્ષત્રો વાસ્તુશાંતિના કાર્યમાં શુભ છે. માહ, ક્ષાણુ, વૈશાખ, જેઠ, શ્રાવણ અને માગશર તથા કારતક મહિનો પણ નવા ઘર માટે શુભ છે. ચૈત્ર મહિનો, રવિ તથા મંગલવાર, રિક્તા તિથિ, હઘ્ધ તથા મૃત્યુયોગ, અમાસ તથા જન્મનો ચંદ્ર અને જન્મ લગ્ન નવા ઘરના પ્રવેશમાં છોડી દેવાં. વળી ચાર રાશીનાં લગ્નો, મેષ, કર્ક, તુલ ને મકર એ લગ્નો તથા તેનો નવાંશ પણ ગ્રહ પ્રવેશમાં અશુભ છે. ઘર પ્રવેશ જે લગ્નમાં કરે, તેમાં કેંદ્રમાં તથા ત્રિકોણમાં ને ૧૧-૨ અને ૩ નાં સ્થાનમાં શુભ ગ્રહો લેવા. અને ૩-૬-૧૧ આ સ્થાનોમાં પાપ ગ્રહો હોય તો લેવા. પણ ૪-૮ સ્થાને ૩ પણ ગ્રહ ન જોઈએ. ગ્રહ પ્રવેશ દિવસે કરવો શુભ છે. નવા ઘરમાં રાત્રિએ પ્રવેશ ન કરવો. દિવસે મુહૂર્ત્ત ન આવતું હોય તો અથવા ખાસ અહચણ હોય તો જ રાત્રે શુભ મુહૂર્ત્તમાં ઘર પ્રવેશ કરવો.—૫૫ થી ૫૬.

अथ णुना तथा नवा घरमां प्रवेश करवानुं सुहूर्त्—

भाष इन्द्रगुन वेशाण न्येष्ठ प्रशस्ता नवे वृहे ।
 अर्षादी आवणो मार्गं कर्त्तिकेपि प्रशस्यते ॥
 शुक्ले च पक्षे सुतरावि वृध्यै कृण्वे च यावद्दशमी च
 तावत् ॥

अथ णुना तथा नवा घर प्रवेशे वार, तिथि आदि सुहूर्त्—

नंदायां दक्षिणुं द्वारं लक्षायां पश्चिमे नतु ।
 जयायां उत्तरं द्वारं पूर्यायां पूर्वतो दिशेत् ॥१॥
 शुभं शुक्लं शुभाभ्येषु [चंद्रार्कं] च सुभार्थदम् ।
 प्रवेशेतु शनिस्थैर्यं किञ्चित् और लयं भवेत् ॥२॥
 चित्रोत्तरा धातु शशांक मित्र
 अवन्त्य वारीश्वरः क्षेम नूनम् ॥
 धनिष्ठा द्वितये पुष्ये च्युत्तरे रोहिणी द्वये
 चित्रा स्वात्यनुराधारेवे प्रवेशेत अर्षुमंदिरम् ॥३॥

पाठांतरे—रोहिणी १, मृग २, पुष्य ३, उत्तराशुनी ४,
 हस्त ५, चित्रा ६, स्वाति ७, विशाखा ८, अनुराधा ९, मूल
 १०, उत्तराषाढा ११, श्रवण १२, धनिष्ठा १३, शतभिषा १४,
 उत्तराभाद्रपद १५ अने देवति १६ आ नक्षत्रो गृह प्रवेशमां लेवां.

गृह प्रवेशे कलश यक

गृह प्रवेशे पूरवु कलश रविरिसी धम हे सीस
 यार पूरवे यार हृषण्वे पश्चिम यार जमीस ७४६
 यार उत्तर यार उहरी कंठि तिय तिय नाली
 मिथुता दिनरिसी आवडी कलशाकार इलाह ७४७
 शीश छेड हुवै शीश मही पूरवे उक्वंश थाय
 हृषण्वे सुभ धन पश्चिमे उत्तर भारे राय ७४८

ઉદરે ઉદર વેદના કંઠે ચિર પદ હોઈ
નાભિ કમલે નિરોમપણું હીર કલશ ઇમ જોઈ ૭૪૯
અથ ગૃહપ્રવેશે કલશચક્ર- 'પૃહત્ શિલ્પશાસ્ત્રે' ભાગ ૧ લે.
પૃષ્ઠ ૬૦ શ્લોક ૧૦૫-૧૦૬

૫ ૮ ૮ ૬
પ્રવેશે કલશેઽર્કક્ષીત્ પંચ નાગાષ્ટ ષટ્ ક્રમાત્ ।
અશુભં ચ શુભં જ્ઞેયં અશુભં ચ શુભં તથા ॥૧૦૫॥
કૃત્વાર્કં વામ તો ગૈહે વિધાયાગ્રે દ્વિ જન્મનઃ ।
જલપૂર્ણં ઘટં કૃત્વા માંગલ્યેન ગૃહંવિશેત્ ॥૧૦૬॥

પાઠાંતરે—

૫ ૮ ૮ ૬
પંચ નાગા ગળ્લ રસાર્કાઃ અશ્રેષ્ઠં શ્રેષ્ઠકં તથા ।
અશ્રેષ્ઠં શ્રેષ્ઠકં કુંભે વિજ્ઞેયં રવિલાઙ્ગ પુઘૈઃ ॥

કલશ ચક્ર

અશુભ	શુભ	અશુભ	શુભ
૫	૮	૮	૬

નોંધ-જે દિવસથી મુહૂર્ત્ત જોવું હોય તે દિવસે સૂર્ય નક્ષત્રથી
દનિયા સુધી ગણવું. જે ૧ થી ૫ સુધી થાય તો ખરાબ, ૬ થી ૧૩
સુધી થાય તો ઉત્તમ, ૧૪ થી ૨૧ સુધી ખરાબ અને ૨૨ થી
૨૭ સુધી ઉત્તમ. અભિજીત ગણવું નહિ.
અથ ગૃહ પ્રવેશે કલશચક્ર—

મુખેકં દિશી ચત્વારિ ચત્વારિ ગર્ભમેવ ચ ।
ગૃહે કંઠે ન્યસેત્ ત્રીણિ સૂર્યભાત્ કલશે ધ્રુવં ॥
મુખ રૂક્ષે શિરોચ્છેદઃ પૂર્વે ઉદ્રેગ સંભવઃ ।
દક્ષિણેચાર્ધ લાભં સ્યાત્ પશ્ચિમે મુખ સંપદા ॥
ઉત્તરે કલહો વિધાત્ ગર્ભે ગર્ભો વિનશ્યતિ ।
ગૃહે કંઠે ભવેત્ લક્ષ્મી સૂર્યભાત્ કુંભ નિર્ણયઃ ॥

કલશચક્રનાં સ્થાનને ક્ષત્ર-

પ્રથમ ૧૬૩ મુખે ખરાબ, પછી પૂર્વાદિ ચાર દિશાઓમાં
૨ થી ૫ પૂર્વે ખરાબ, ૬ થી ૯ દક્ષિણે ઉત્તમ, ૧૦ થી ૧૩ પશ્ચિમે
ઉત્તમ, ૧૪ થી ૧૭ ઉત્તરે ખરાબ, ૧૮ થી ૨૧ ગર્ભમાં ખરાબ.
૨૨ થી ૨૪ ગુદે-ઠેક નીચે ઉત્તમ, ૨૫ થી ૨૭ કંઠે-ગલામાં ઉત્તમ.

રવિવાસ વામાર્ક

મીન મેષ વૃષ સૂરિ જળ તવ પૂરવ વિશ્રામ
મિથુન કરકા સિંહ દખ્ખણેર સૂરજ વાસૈ ઠાંમ ૭૫૦
કન્યા તુલ વૃશ્ચિક ત્રિહુ વાસો પશ્ચિમ માંહી
ઉત્તર ધન મકરાં ઘટાં દિનકર યેઠો છાંહી ૭૫૧
હીર કહઈ મમળે રવિ સુખ દાહિણુ સન્મુખલેઈ
ડાળો ધર પુર પઈસતાં લીધો લાહો દેઈ ૭૫૨
રવિ વાસો પહિલૈ પૂહર અમનિ કુણુ વસેઈ
બીઈ પૂહર દક્ષિણુ દિશઈ નેરત તિય ઈક દેતિ ૭૫૩
પશ્ચિમ ચો પણુ વાયવૈ ઉત્તર છૂ દેઈ
ઈશાણિ સત્તમ પહર અક્રમ પૂરવ દેઈ ૭૫૪

અથ સૂર્ય ડાળી બાણુ છે કે જમણી બાણુ તેનો વિચાર:—

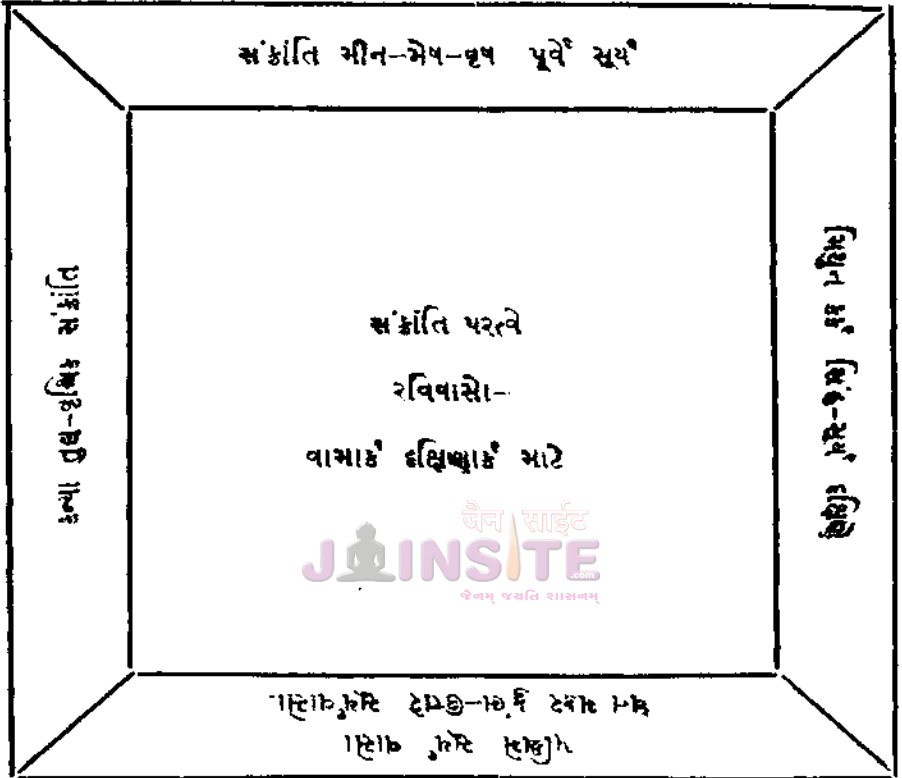
પહરિ અગનિ દક્ષિણુ પર નૈરત પહર નિવાસ;
ચોથે પશ્ચિમે વસો સૂરજ કરે નિવાસ. ૧
રાત્રિ પ્રથમ વાયવ રહે બીજે ઉત્તર બાંણુ;
તીજે પહરે ઈશાને રહે ચોથે પૂરવ ઠાંણુ. ૨
ચલાણે પૂઠે જિમળે ડાળો ગાંમ પ્રવેશ;
ઈણુ પરિ સૂરજ લીજતાં ભાજે કોટી કલેશ. ૩

અથ રવી પ્રહર વાસો—

રવી વાસો પહેલે પ્રહર અગનિ કુણુ વસેઈ;

૧ હરિ. ૨ દક્ષિણુઈ. ૩ રવિ જમણુ સુખ દાહિણુ સન્મુખ દેઈ.

અથ સંક્રાંતિ પરત્વે રવિ વાસો—

ખીચ પુહરે દખ્ખણુ દિસૈ નૈરૂત તીચ કહેઈ. ૩૮૨
પશ્ચિમ અઈ પણુ વાયવે ઉત્તર છકૂ દેઈ;
ઈશાને સત્તમ પહર અકૂમ પૂરવ દેઈ.

(રવી પ્રહર વાસોનું કોષ્ટક જોડે છે.)

નોંધ—પૂર્વાભિમુખ એટલે ઘરથી બહાર નીકળતાં જનારનું મુખ પૂર્વદિશા તરફ થાય અને પેસતાં પશ્ચિમ દિશા તરફ મુખ થતું હોય, આવા ઘરનું દ્વાર પૂર્વાભિમુખ કહેવાય છે, આજ પ્રમાણે ચારે દિશા માટે સમજવું. ઘરમાંથી નીકળતાં જે દિશા સામી દેખાય તે દિશાવાળું દ્વાર સમજવું.

અથ ગૃહ પ્રવેશે વામાર્કે જ્ઞાનચક્રમ—જુના શ્રીધરી પંચાંગમાં
લગ્નકુંડલીમાં પ્રવેશ લગ્ન તે પૂર્વમાં સમજીને સૂચ્ય જોવો.

દિશાનામ	લગ્નમાં સૂચ્યું સ્થાન	સૂચ્ય	મુહૂર્તનો સંબંધ
પૂર્વ દ્વારમાં પેસતાં	૮,૯,૧૦,૧૧,૧૨	વામે	સૂર્યોદય પછી અને સંધ્યા પહેલાં
દક્ષિણ દ્વારમાં પેસતાં	૫,૬,૭,૮,૯	વામે	બપોર પછી અને અંધારી રાત પહેલાં
પશ્ચિમાભિ મુખમાં ,,	૨,૩,૪,૫,૬	વામે	સંધ્યા પછી અને પરાઈ સુધી
ઉત્તરાભિમુખમાં પેસતાં	૧૧,૧૨,૧,૨,૩	વામે	મધરાત પછી અને બપોર પહેલાં

અથ પ્રવેશમાં વામાર્કેની સમજણ—ગામ કે ઘરની દિશા એક સમજવી.

વાસ્તુ પ્રકરણે—લગ્નશુદ્ધિ—સ્થિર લગ્ને પ્રવેશ કરવો.

સમજૂતી—

પૂર્વાભિમુખ ઘરમાં પ્રવેશ—સવારથી સાંજ સુધી કરવો.

દક્ષિણાભિમુખ ઘરમાં પ્રવેશ—બપોરના લગભગ બે

વાગ્યાથી રાત્રિના ૧૦ વાગ્યા સુધી.

પશ્ચિમાભિમુખના ઘરમાં પ્રવેશ—રાત્રે જ મુહૂર્ત આવે.

ઉત્તરાભિમુખના ઘરમાં પ્રવેશ—સવારમાં સૂર્યોદયથી ૧૦૧

સુધી.

નોંધ—કલશચક્રનો સંબંધ જોઈને રાત્રિનો સમય સમજવો.

પશ્ચિમાભિમુખવાળાને રાત્રે જ મુહૂર્ત આવે માટે તે

બાબતમાં ચંકા કરવી નહિ.

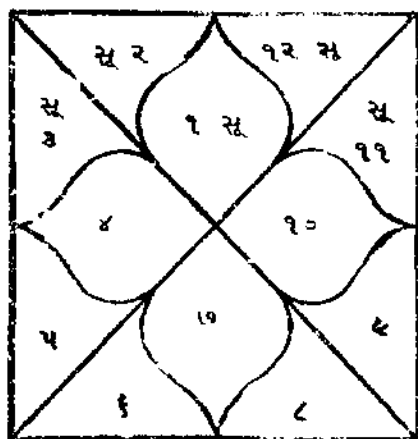
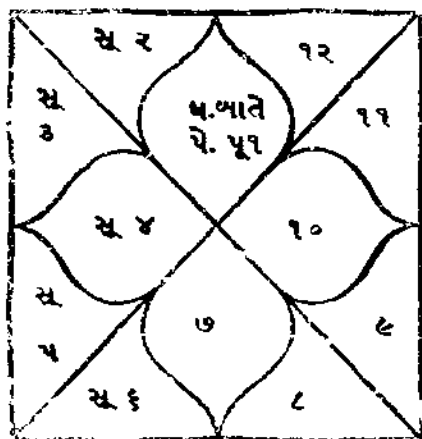
વામાર્કની સ્પષ્ટ સમજૂતી—

જન્મલગ્ન ને જન્મરાશીથી આવતું ઉપચય ૩-૬-૧૦-૧૧ માં સ્થાનમાં સ્થિર રાશીવાળું સ્થિર લગ્ન ઘર પ્રવેશમાં શુભ બાણવું. અને સૂર્યાદિ ગ્રહો ઘરના પ્રારંભની લગ્ન શુદ્ધિમાં જે પ્રમાણે કહ્યા છે તે પ્રમાણે રદ્યા હોય ત્યારે ગૃહ પ્રવેશ શુભ બાણવો. તેમજ જે દિશામાં ઘરનું મુખ હોય એ દિશામાં સપ્ત-શલાકા ચક્ર પ્રમાણે કહેલાં જે દિશાનાં નક્ષત્રો તે નક્ષત્રોમાં તે દિશામાં પ્રવેશ કરવો.

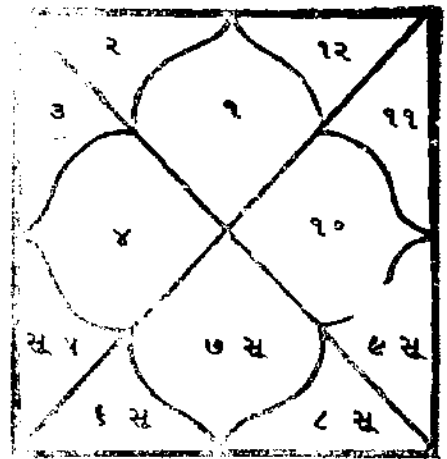
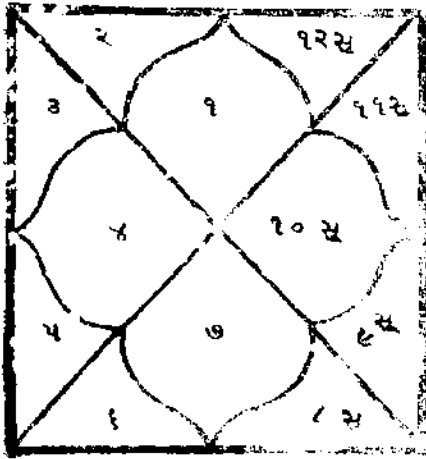
વામાર્ક બાબત-પ્રવેશ લગ્ન શુદ્ધિમાં આઠમા સ્થાનથી બારમા સ્થાન સુધીમાં સૂર્ય હોય તો પૂર્વ મુખવાળા ઘરમાં, ને પાંચમાથી નવમા સુધી હોય તો દક્ષિણ મુખવાળા ઘરમાં, વળી બીજાથી છઠ્ઠા સ્થાન સુધી સૂર્ય હોય તો પશ્ચિમ મુખવાળા ઘરમાં, અને ૧૧ માથી ૩ જ સ્થાન સુધીમાં સૂર્ય હોય તો ઉત્તર મુખવાળા ઘરમાં પ્રવેશ કરનારને વામ સૂર્ય થયો એમ બાણવું. અને તે જ વામાર્ક કહેવાય છે. વામ સૂર્ય લઈ પ્રવેશ કરે તો પશ્ચિમ-ભિમુખવાળાને હમેશાં રાત્રિ સિવાય મુહૂર્ત આવતું જ નથી, ને રાત્રે પ્રવેશ કરવાને કાંઈ પણ હરકત નથી.

બારણાનું મુખ પશ્ચિમ સામું તેમાં પેસતાં પૂર્વ મુખ થાય.

બારણાનું મુખ ઉત્તર સામું તેમાં પેસતાં દક્ષિણ મુખ થાય.

भारण्यानुं सुभ-पूर्व सासुं सम- भारण्यानुं सुभ-दक्षिण सासुं.
 नुं-तेमां पिसतां पश्चिम सुभ थाय. तेमां पिसतां. उत्तरसुभ थाय.

अथ ग्रह गामाहिना प्रवेश वर्णते-अंद्रमा सन्सुभ टाणवो
 ने डाओ खेवो ते विषे—

साहमे। (सन्सुभ) अंदो वित्त हर पूठे करे विनाश;
 भीने डाओ निमण्णो सुणे करे स्थिर वास. १

अथ विजययोग-विजय सुहूर्त्त—

द्वी प्रहरो घटीका हीनो द्वी प्रहरो घटिकाधिक;
 विजयो नाम योगायं सर्व कार्याणि साधयेत् ॥१॥
 कावपाशश्च यमघंट योगिनी भूर्तिभिव;
 कुक्षिकं न चिंतयेत् मस्तके यदि लवति बास्कर ॥२॥
 सिध्यति सर्व कार्याणि च मनोरथानि ॥

सूचना—प्रयाणुमां नेटली वातो टणे तेटली प्रवेशमां न
 टणे ते याह राभवा माटे श्लोक—

दिशाशुल योगिनी कावपासेः नक्षत्र वार प्रभवैश्च शूदोः ॥
 वैकाल योग्याः कथिताः प्रयाणु ते वर्णयेन्नेव बह प्रवेशः ॥१॥

પ્રવેશમાં ક્રુત ચંદ્ર બલ ભેદુ. બીજું કાંઈ પણ ભેદુ નહિ.
પ્રયાણને પ્રવેશમાં બહુ તકાવત છે. વળી પ્રયાણે દક્ષિણુર્ક અને
પ્રવેશમાં વામાર્ક દેવો તે બે બે પહોર પ્રયાણે હોય છે.

ઘરમાં ચૂલા કરવાનું મુહૂર્ત

અક્રમી ચઉદસી ટાલી કરી અવર સવે તિથિ લેધ
ચૂલા કામ કરંતડાં સંપદ ધરિ વાધેઈ ઉપપ
શ્રવણ ધનિષ્ઠા વિશાહ પુબ્ય રેવચ રોહિણુ મુખ
રવિ મંગલ બે વાર બે ચૂલા કર્મ કરિબ્ય ઉપદ

ઘર પાછળ નિવેધ વાસ્તુ

ઉકરડી કુંભાર ગૃહ લોહકાર સમશાન
હીર કહે ઘર પાછલે ગૃહમાં મંડે બાણુ ઉપઉ

અથ ચૂલા મુહૂર્ત—

પૂર્વાર્દ્રી રોહિણી પુબ્યે ઉત્તરા ત્રિતયે અધિકે ।
સ્થિતિ મંદાન સ સ્યેષ્ટા ગૃહોપસ્કરણૈઃ સહ ॥
શનિવારે દરિદ્રત્વં શુક્રે અન ધન મેવ ચ ।
ગુરવારે ભવેત લક્ષ્મી બુધે લાભો ભવેત્સદા ॥
ભોમવારે મૃતે ભાર્યા સોમે ધન ક્ષયં ભવેત્ ।
રવિવારે ભવેત રોગો વૃહ્દા સ્થાપન કર્મશ્ચિ ॥

અર્થાત—મૂલ, ચિત્રા, અનુરાધા, વિશાખા, મુગશિર, ઉત્તરા
૩, રોહિણી, જ્યેષ્ઠા અને રેવતી એ નક્ષત્રો.

બુધવાર, ગુરવાર, શુક્રવાર અને સોમવાર એ વારો.
બીજા, ત્રીજા, પાંચમા, છઠા અને નવમા લગ્ને,
અને શુભ તિથિએ પ્રથમ રસોઈ બનાવવી ભેદ્યએ.

વળી પાઠાંતરે—

ચૂલા ચક્રે લિખેત પ્રાજ્ઞં ભાનુ બુક્તં રિખે શુભં ।
પૃષ્ઠે વષ્ટ શુભં પ્રોક્તં ચતુઃસારં ભયંપ્રદં ॥

બેડાષ્ટકે શુભં પ્રોક્તં મધ્યે પંચ વિનસ્યતિ ।
ચતુષ્કા અચતે શોકં પત્નિ ચંદ્ર શુભે શુભં ॥

નક્ષત્ર—૬ સુખ, ૪ મૃત્યુ, ૮ સુખ, ૫ નાશ, ૨ લોગાથ લાભ. અને ૨ સ્ત્રી નાશ. સૂર્યાત દિનાવધિ.

સૂર્ય નક્ષત્રથી ૬ સ્થાને. પૂઠે, સુખ. ૪ સ્થાને, માથે મૃત્યુ.
૮ સ્થાને બાજુ સુખ. ૫ સ્થાને, મધ્ય, નાશ.
૨ સ્થાને હાથે, લોગ. ૩ સ્થાને, પગે સ્ત્રી નાશ.

અથ ચૂલા ચક્રમાં નક્ષત્રો મૂકવાની રીત—

ખટ પૂઠે ચતુ મસ્તકે દો શાખાયે ચતુઃ ચતુઃ ।
મધ્યે પંચ નક્ષત્રાણિ ચતુઃ આગમણ્ય માંચ ॥

૬ પૂઠે શ્રેષ્ઠ (૧)

૪ શાખામાં ૪ શ્રેષ્ઠ
(૪)

૪ મસ્તકે
ખરાબ (૨)

૪ શાખામાં શ્રેષ્ઠ
(૩)

૫ મધ્યે ખરાબ (૫)

૪ આગમણ્યમાં નેષ્ટ (૧)

શ્રવણ ધનિષ્ઠા વિશાખા પુષ્ય રવે રોહણ હુંત;
કૃત્તિકા રવી શનિ મંગલ એ વાર (નહી) ચૂલા કામ કરંત.
આઠમ ચઉદશ ટાલ કર અવર સવે તિથ લેય;
ચૂલા કામ કરંતડાં સંપત ઘર વાધેહ.

ઉપરના નક્ષત્રો શ્રીધરી પંચાંગમાં પણ લીધાં નથી તેમ વાર પણ તદ્દન ખરાબ કીધા છે. રવિ, મંગલ, શુક્ર ને શનિ નેષ્ટખરાબ છે. પણ ચંદ્રબલ ફક્ત (સીતું) શુભતિથિઓને પૂર્વા ૩, આદ્રા, રોહિણી, પુષ્ય, ઉત્તરા ૩ અને અશ્વિની આ નક્ષત્રો જ લીધાં છે.

અથ પાંચક તથા તેમાં ટાળવાનું નક્ષત્ર ને ઘર છાવાનું સુંહર્ત—

પહવા કે દિન મંદિર છેવે, સો નર આપણો કાલ બોલાવે;
બીજ ત્રીજ ઘર ભોગ વિલાસ, કામણી કંથ સદા ઘરવાસ.—૧
ચોથ કે દિન મંદિર છાંચ જ કરે, તસ ઘર આય ભુજંગ રહે;
પાંચમ સાતમ અન્ન અપારા, મહિષી^૧ તુરી^૨ રહે ઘર ખારા.—૨
છઠ આઠમ છાવી નહિ છાંચ, તસ ઘર હોવે પુત્ર કી હાંચ;
નવમી છાંચ ન કરાવો ભાઈ, કાસે ત્રાંબે હોય દુહાઈ.—૩
દશમ અગીયારથ કાંઈ વિચારો, સો નર કાઠી ખાય ઉધારો;
બારથ તેરથ છાવણુ સહી, વાટ પડયો ધન આવે લાઈ.—૪
ચૌદથ અમાસે છાવણુ મત કરો, પૂનમ દિને ભૂખે નહીં મરો;
પંડિત ભાખે દોય કર જોડ, પનરાં તિથિમાં કાઠી ખોડ—૫

અથ ગૃહાચ્છાદન સુંહર્ત—

હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, રોહિણી, મૃગ અને અનુરાધા એ
નક્ષત્રો. અને નંદા તિથિ, રિક્તાતિથિ અને અમાસ સિવાય ગૃહા-
ચ્છાદન કરવું ઉત્તમ છે.

હોમ વખતે અગ્નિનો વાસો ક્યાં છે, તે જોવું જોઈએ—

પડવેથી તિથિ ગણુવી, રવીવારથી વાર ગણુવો. તેનો સર-
વાળો કરી તેમાં ૧૮ ઉમેરવા, પછી ત્રણે ભાગતાં શેષ ૧ વધે
તો પાતાલમાં, ૨ વધે તો મૃત્યુ લોકમાં અને શૂન્ય વધે તો
આકાશમાં વાસો જાણુવો.

અથ હવન સુંહર્ત—

અજવાળી એકમથી તિથિ ગણુવી તે સુંહર્તના દિવસ સુધી
ગણુવી. વાર રવિથી ગણુવો. તે જોને સરવાળો ગણીને, તેમાં ૧
ઉમેરીને જે સંખ્યા આવે તે સંખ્યાને ચારે ભાગતાં શેષ ૩
અથવા શૂન્ય આવે તો અગ્નિનો વાસો આકાશમાં છે એમ જાણુવું;
આ સમયમાં જો હવન કરે તો પ્રાણુનો નાશ થાય, ને જે વધે

તો પાતાળમાં વાસો બાણવો. આ સમયમાં હવન કરે તો ધનનો નાશ થાય.

પાઠાંતર—

અષ્ટાદશ પ્રાણાય તિથિવારં ચ મિશ્રીતં ।

સપ્ત દ્વીપે સમાયુક્તા ચતુર્થે ભાગમાહરેત્ ॥૧॥

એકેન વસતે સ્વર્ગે દ્વિતીયે પાતાલ મેવ ચ ।

ત્રયે શૂન્યે ભવેદ્ભૂમૌ એવં ફલં શુભાશુભં ॥૨॥

નોંધ—એક ઠેકાણે વાંચવામાં આવ્યાનું યાદ છે કે—અગ્નિનો વાસો આકાશમાં હોય તો જમીન ઉપર સ્થંદિલ બનાવવું. પાતાલમાં હોય તો કુંડ કરવો અને જમીન ઉપર હોય તો જમીન ઉપર હોમ કરવો.

અથ હોમ કર્મ વિધિ—પાઠાંતરે—

અષ્ટાદશ ધુત્રાંકાશ્રિ તિથિ વાર સમન્વિતા ।

અષ્ટભિસ્તુ સમાયુક્તા ત્રિભિર્ભાગે સમાહરેત ॥૧॥

એકેન વસતિ સ્વર્ગે દ્વાભ્યાં પાતાલ મેવ ચ ।

શૂન્યે ચ મૃત્યુ લોકેષુ ત્રિવિધોગ્નિ રૂદાહુતા ॥૨॥

રોકા તિથિ વાર યુતા કૃતાપ્તા શેષે ગુણાબ્ર ભુવિ વન્હિવાસઃ ।

સૌખ્યાય હોમે શશિ યુગ્મ શેષે પ્રાણાર્થ નાશો દિવિ ભૂતલે

ચ ॥૩॥

પાતાલે લભતે લક્ષ્મી મૃત્યુ લોકે સુખં ભવેત્ ॥

યદા ચ વસતે સ્વર્ગે હાનિ મૃત્યુ નં સંશયઃ ॥૪॥

ગર્ગસંહિતાયાં વચનાત્—

શુકલાદ્યા તિથયો હિમાંશુ સહિતા સૂર્યાદિવારાન્વિતા ।

ત્વદ્યા પદ્મ જવન્ન તિથિફલં વન્હિ નિવાસો ય વૈ ॥

સેકેન૧ કૃતલં તથવ યુગલે ૨ પાતાલ વાસસ્થિતી ।

ત્રિઠ શૂન્યે૦ શુ ચ ભૂપરિ શુભકરં નાશાય આન્ય સ્થિતી ॥૫॥

મુદ્ધ દ્રુવ ચર ક્ષિપ્રો કાર્યં શાંતિક પોષ્ટિકે ॥

રિક્તાભોમાર્ક્ષી રહિતે શુદ્ધ ધર્મોદયે શુભે ॥૬॥

अग्निचक्रं न ज्ञेया विषे-गर्गसंहितायां वचनात्--

गर्भाधाने च मांगस्ये विवाहे मधुसूदने ।
 दुर्गा होमे वैश्वदेवे अग्नि चक्रं न हुष्यति ॥१॥
 अंडिका शीव डेरंज ऋगंनाथार्कं तो अह ।
 अतेषां पूजने होमे अग्निचक्रं न हुष्यति ॥२॥
 विवाह यात्रा नत भंध गोयरे अडोपविते अहणे युवाडी ।
 दुर्गा विधाने च सूत प्रसूत नैवाग्नि चक्रं परिशोधनीयं ॥३॥
 महाशौद्रे तथा यज्ञे यजने मधुसूदने
 दुर्गा होमेषु संनते अग्निचक्रं न हुष्यति ॥ ४ ॥
 विवाहे वृतभंधे च वृतस्थेो स्थापने तथा
 दुर्गायां च तथा शांतौ अग्निचक्रं न हुष्यति ॥ ५ ॥
 महावये अंद्रभिंमे राहुअस्तो द्विवाकरे
 नित्ये निमित्तके चैव अग्निचक्रं न हुष्यति ॥ ६ ॥
 अंद्रवते विवाहे च वृषोत्सर्गाभिन्यारके
 अडे राशिमतिकान्ते अग्निचक्रं न हुष्यति ॥ ७ ॥

पाठांतरे--

दुर्गा श्रीपति शंभु होम करणे उदाह भौलवृते
 नित्ये नतक कर्मणी गृहण्यते पाकर्म निवोच्चवे ॥
 शाकाकर्मणी दुर्गा भंग विज्ये दुष्ट अडे पारितः
 शत्रु विग्रह कर्मणीति नृपति कोषेऽग्निचक्रं त्यजेत् ॥ ८ ॥

अथ ज्योतिर्निभंधे पाठांतर-पौराण्य कर्म दर्पणे प्रथम प्रकरणे-
 दुर्गा होम विधौ विवाह समये सीमंत पुत्रोत्सवे
 गर्भाधान विधौ च वास्तु समये विष्णो प्रतिष्ठादिषु ॥
 भौल्यभंधन वैश्वदेव करणे संस्कार नैमित्तिके
 होमो नित्य लवेन दोष कथितं चक्रं च वन्दे रपि ॥ ९ ॥

अथ भालभोधे--

दुर्गा होम विधौ विवाह यजने पुत्रोत्सवे नित्यशः

पाणि आह विधीय वास्तु यजने विष्णु प्रतिष्ठाविधौ ॥
 मोक्ष भंधन वैश्वदेव करणे ऋष्य प्रवेशे गृहे
 होमस्तत्र विधीयते न होष जनकं यकं च वैश्वानरं ॥ १० ॥

अर्थात्—देवी संभधी कार्यना होममां, विवाहमां, पुत्रो-
 त्सवादि कार्यमां, वास्तु, विष्णुनी प्रतिष्ठामां, जनोर्ध, वैश्वदेव
 तथा कोष पण्य मंत्रना ऋषनी समाप्तिमां दशांश होम, गृहप्रवेश
 वधते अटलामां अग्निचक न जेवुं.

वणी—

विवाह याग त्रत भंध द्रोक्षा सीमंत चंडी गृहवास्तु शांतिः ।
 आदित्य शोरी कुज राहु केतवो न होषदा यज्ञ विधायिनां भद्र ॥१॥

अर्थात्—विवाह, जनोर्ध, सीमंत (अघरणी) देवी संभधी
 कार्य, वास्तु शांति भाटेना होम तथा भास पापग्रहो (कुर ग्रहो) ना
 सुभमां आहुति आपवी होय आटले ठेकाणे अग्निचक न जेवुं.

अथ अग्निचक जेवा विषे—

लक्ष कोटि हवने सुराणिले यातिर्द्र करणे अहाभिषे ।
 वापि इय भवने सुरावये देवभातं गृहं दुर्गं अंडके ॥१॥
 संप्रतिष्ठ करणादिके तथा मंत्रयंत्र विधि शांति कारके ।
 आम वेशन कृते नृणां तदा अग्निचकभवत्योक्तयेत्सुधी ॥२॥
 वन्दे वासो यदा भूमौ होमे सौख्यं तदोच्यते ।
 अंभरे येव पाताले प्राणार्थं नाशकः कृमात् ॥ ३ ॥
 शांतिकर्म सु सर्वत्र चितनीयं प्रयत्नतः ।
 नित्ये नैमित्तिके वन्दि यकाद्यंतु न दुष्यति ॥ ४ ॥
 -धृति गर्गसंहितायां वचनात्.

वणी—

दुर्गभागे गृहे हुण्टे विवाहे शत्रु संहते ।
 शाला कृत्ये नृपे कोषे यकं यत्नेन चिंतयेत् ॥१॥
 दिशां दंडे पथे धारे अह अस्ते भूमिकंपने ।

જપ હોમાદિકં કર્તું કાર્યં કુરાહુતિ વિના ॥૬૫॥

હોમ વખતે પ્રથમ આહુતિ કયા ગ્રહના મુખમાં પડે છે અને તેણે શું ફલ મળે છે તે જોવા માટે ગ્રહ ગણવાનો ક્રમ—

સૂર્યે ૧ ત્રીણિ બુધે ૨ ત્રીણિ શુક્રે ૩ ત્રીણિ તથા શનૌ ૪ ।

અંગ્રેપ કુબેદ ગુરુ ૭ રાહુ ૮ ત્રીણાર્કં ભાત ક્રમાત ॥૭૧॥

કેતુ ઉપરથી ગણી લેવો. રવિયાથી દનિયા સુધી ગણવું.

ફલ—

શોકં ૧ સૌખ્યં ૨ તથા લાભં ૩ પીડા ૪ સૌખ્યં ૫ ચ ભંધનં ।

ધાન્યં ૭ હાનિ ૮ મૃતિ ૯ વિદ્યાદ્વિહયકે ફલં દમાત ॥૮૧॥

પાકાંતરે—

આદિત્ય ત્રીણિ બુધ સ્ત્રીણિ શુક્રઃ ત્રીણિ શનિ ત્રયં ।

સોમ સ્ત્રીણિ ભોમ સ્ત્રીણિ ત્રીણિ ગુરુ ત્રિરાહે ત્રિકેતવે ॥

આદિત્યસ્ય ભવેત શોકં બુધૈ ચૈવ મથા સુખં ।

ગ્રહ મુખે આહુતિ ફલ—

ગ્રહનામ	સૂર્ય	બુધ	શુક્ર	શનિ
નક્ષત્ર અંખ્યા	૩	૩	૨	૩
ફલ	ધનનાશ શોક	બુદ્ધિવર્ધન સુખ	સંપત્તિ લાભ	ધનનાશ પીડા

સોમ	મંગલ	ગુરુ	રાહુ	કેતુ
૩	૩	૩	૩	૩
કૃષિલાભ લાભ	અગ્નિદાહ નિર્ધન	અભિષ્ટ સિદ્ધિ અર્થ લાભ	હાનિ હાનિ	કુર્ભિષ્ટ પત્ય

શુક્રે લાભં વિજ્ઞનીયાત શનો મરણું ભવિષ્યતિ ॥
ચંદ્ર લાભં પ્રકુર્વોત કુળે પીઠા ન સંશયઃ ।

x x x x x x x

કેતવેના ભૃત્યશ્રદ્ધ આહુતિ ન સંશયઃ ।

સૂર્ય મહાનક્ષત્રાદિ ગણિતં દિન નક્ષત્ર યાવત્ આહુતિ ક્લેબં ॥

	સૂર્ય	બુધ	શુક્ર	શનિ	સોમ
ક્રમ—	તરૂણી	વિદ્	ભૃશુ	ભાસ્કરી	ચંદ્રમા;
	મંગલ	શુર	રાહુ	કેતુ	
	કુજ	સુરેભ્ય	વિધુનંદન	કેતવઃ	॥

અર્થાત્—રવિયા નક્ષત્રથો દનિયા સુધી ગણુતાં જે ઠેકાણે સંખ્યા આવે તે શ્રદ્ધનું નામ ને ક્લે સમજવું. દરેક શ્રદ્ધનાં ત્રણ ત્રણ નક્ષત્રો ગણવાં. અભિજીત ગણવું નહિ.

કદાચિ ખાસ કારણને લક્ષને જે દિવસે હોમ કરવો હોય તે જ દિવસે ફર શ્રદ્ધના સુખમાં જ આહુતિ પડતી હોય તે નીચે સુખજ કરવાથી દોષ લાગતો નથી.

લોહાના પતરાની ૧ મૂર્તિ ઝનાવીને તેમાં જે ફર શ્રદ્ધના સુખમાં આહુતિ પડતી હોય તે શ્રદ્ધનું આવાહન—પૂજન કરીને તે મૂર્તિને જાંધે સુખે કુંડમાં કે સ્થંદિલ ઉપર મૂકી પછી આહુતિ આપવી એવો અંશકારનો મત છે.

લેણકેણ પ્રશ્ન અકડમ ચક્ર

હીર કહે અકડમ લિખો ભાર ભુવન અનુરાહ
સૂષ્ટયાકાર તિહાં લિખી વરણ ઠવો સંભાર ૭૫૮
રુદ્ર લલૂ ચ્યારી તણ બાકી વરણ વિચાર
આદિ અકાર ઠવિ કરી અંતે ઠવો ક્ષકાર ૭૫૯
લાભ હાનિ જે જોઈએ તો પહિલો નિજ નામ
યાપી પાછે આમલઈ ગિણીને જેહસું કામ ૭૬૦

સિદ્ધિ સાધ્ય મિત્રાં રિપાં નામ અનુક્રમે જોઈ
 એક પાંચ નવ સિદ્ધિ કર સાધ્ય છએ દશ દોષ ૭૬૧
 મિત્ર અગ્યારે સાત ત્રિહુરિપુ ખારમ અષ્ટમચારેષ
 ઈમ જો મણુતાં સિદ્ધિ આવહી તો કોઈ કાલે ફલ દેષ ૭૬૨
 સાધ્ય ફલે ના ફલે કદી મિત્ર ફલે તતકાલ
 રિપુ મણુતાં જો આવહી તો તે દાખે કાલ ૭૬૩
 દેશ ગામ પુર દેવ ગુરુ રાજ સેવક મિત્ર
 નર નારી ઐષધ પ્રમુખ રિપુ તે વરજો તંત ૭૬૪

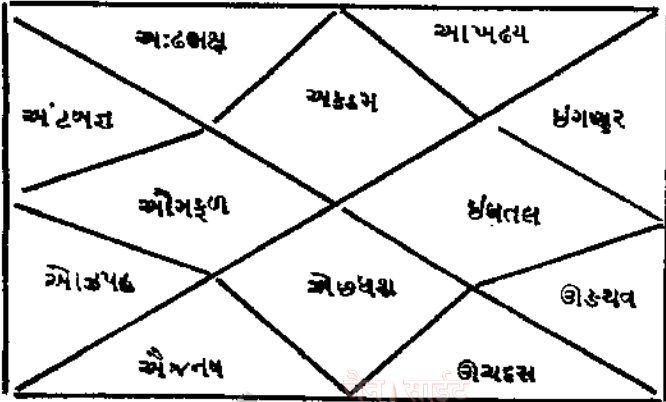
ખાર ખાનામાં કુંડલી કરી તેમાં “અ” થી “ષ” સુધીના
 અક્ષરો અનુક્રમે લખવા. અને પોતાના નામના પહેલા અક્ષરથી
 જેની સાથે લેણુ દેણુનો વિચાર કરતા હોઈએ તેના નામના
 અક્ષર સુધી ગણુતાં ૧-૫-૯ હોય તો સિદ્ધિ, ૬-૧૦-૨ હોય તો
 સાધ્ય, ૩-૭-૧૧ મિત્ર, ૪-૮-૧૨ હોય તો શત્રુ સમજવા. આ
 પૈકી સિદ્ધિ હોય તો સારી મિત્રી રહે. અને સાધ્ય હોય તો
 સામાન્ય. મિત્ર હોય તો સારી. અને શત્રુ હોય તો ખરાબ. કોઈ
 પણ ગામ, દેશ, નગર, દેવ, ગુરુ, રાજ, સેવક અને મિત્ર તથા
 સ્ત્રી-પુરુષ, દવા વગેરેથી પોતાને લાભ થશે કે હાની તેના માટે
 આ ચક્રથી લેણુ દેણુ જોવાય છે.

ખરી રીતે જોતાં આ ચક્રનો ઉપયોગ મંત્રશાસ્ત્રમાં છે.
 અમે ત્યાં અસુક મંત્રથી પોતાને સિદ્ધિ મળશે કે કેમ ? તે માટે
 ઉપયોગ થાય છે. અંતકારે પણ આ હકીકતને લક્ષ્યમાં લઈ આ
 પ્રમાણે કહું છે:—

ઈમ જો મણુતાં સિદ્ધિ આવહી તો કોઈ કાલે ફલ દેષ
 સાધ્ય ફલે ના ફલે કદી મિત્ર ફલે તતકાલ.
 રિપુ ગણુતાં જો આવહી તો તે દાખે કાલ.

મંત્રશાસ્ત્રમાં આ ચક્રને “અકથક” ચક્ર પણ કહે છે. તેમાં
 ચાર ખાનાં કરી તેમાં બધા અક્ષરોનો સમવેશ થાય છે. અને

આદિમાં અ ક થ હ એમ અક્ષરો આવી જવાથી આને અ ક થ હ કહે છે. ખાર ખાનાની કુંડલી કરીને પણ જોવાનો રીવાજ છે. તેમાં પહેલા ખાનામાં અ ક હ મ આવે છે. તેથી અ ક હ મ એક એમ પણ કહે છે.

આમાં અતુકમે સિદ્ધિ, સાધ્ય, મિત્ર અને શત્રુ એમ ગણવાના છે. શારદા તિલકની રીતિ પ્રમાણે.

ચતુરસ્ત્રે વિખેદ્ધર્ણી શ્વતુષ્કોષ્ઠ સમન્વિતે ।

અકારાદિક્ષકારાન્તાન્સ્વનામાઘ ક્ષરાદિતઃ

સિદ્ધાદીન્કલપયેન્મંત્રી

સિદ્ધિ સાધ્ય મિત્ર શત્રુ

અકથલ	હિપ	લૂઝમ	ઓડવ
આખલય	ઐચક	લૂઝય	ઓલક
મંગલક	અપય	એટર	અંલુપ
મંચન	અજલ	ઓલ	અ:તલ

અને બીજા યોગમાર્ગીય. જ્યોતિષના લેહમાં આવતું સ્વરશાસ્ત્ર
અ આ ઇ ઈ ઈત્યાદિ અક્ષરો ઉપર રચાયેલું છે. અને આના
માટે સમસ્તાર નરપતિ જયચર્યા આદિ ગ્રંથો છે બીજા લેહમાં
યોગશાસ્ત્રની રીતિ સુજળ ચાલતા શ્વાસોશ્વાસના લેહ ઉપરથી
અમુક પ્રકારો દર્શાવેલા છે. અને સ્વરોદય કહે છે. અને માટે
શિવસ્વરોદય આદિ ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ છે.

ગ્રંથકાર અહીં નાડિકાસ્વર (શ્વાસોશ્વાસ) ઉપર વિવેચન
કરે છે.

નરપતિ જયચર્યામાં આ વિષયનું વર્ણન કરતાં જણાવ્યું
છે કે—

અથાન્યત્સંપ્રવક્ષ્યામિ શરીરસ્થં સ્વરોદયમ્ ।
હંસચારસ્વરુપેણ યેન જ્ઞાનં ત્રિકાલજમ્ ॥૧॥
કુંડલિની મહાશક્તિર્નાભિસ્થાહિસ્વરુપિણી ।
તતો દશોર્ધ્વગા નાડયો દશ આધોગતાસ્તતઃ ॥૨॥
દ્વે દ્વે તિર્યગ્ગતે નાડયો ચતુર્વિંશતિ સંખ્યયા ।
કુણ્ડલિન્યા મહાશકતેઃ મૂલમાર્ગા ભવંત્યમી ॥૩॥
તેભ્યઃ સૂક્ષ્મમુખા નાડયઃ શરીરસ્થાતિપોષિકાઃ ।
શતાનિ સપ્ત જાયંતે સમોત્તરાણિ સંખ્યયા ॥૪॥
પ્રધાના દશ નાડયસ્તુ દશ વાયુ પ્રવાહિકાઃ ।
નામાનિ નાડિકાનાં ચ વાતાનાં ચ વદામ્યહમ્ ॥૫॥
ઈડા પિંગલા સુષુમ્ના ગાંધારી હસ્તિજિહ્વિકા ।
પૂષા યશા ચ વ્યૂષાઃ ચ કુહઃ શંખિનિકા તયા ॥૬॥
પ્રાણોડપાનઃ સમાનસ્ર ઉદાનો વ્યાન એવ ચ ।
નાગઃ કૂર્મઃ કૃકૃચૈવ દેવકત્તો ધનંજયઃ ॥૭॥
પ્રકટો વાયુસંચારો લક્ષ્યતે વેદમધ્યતઃ ।
ઈડા પિંગલા સુષુમ્નાભિર્નાડીભિસ્તિસ્રભિર્જુઘૈઃ ॥૮॥
ઈડાનાડી સ્થિતધન્દ્રઃ પિંગલા ભાનુવાહિની ।
સુષુમ્ના શંભુરુપેણ શંભુર્હૃદયે સ્વરૂપકઃ ॥ ૯ ॥

શક્તિરૂપ: સ્થિતચન્દ્રો વામનાડી પ્રવાહક: ।
 દક્ષનાડી પ્રવાહસ્થિ શિવરૂપી દિવાકર: ॥ ૧૦ ॥

×

×

×

આદી ચન્દ્ર: સિતે પક્ષે ભાસ્કરસ્તુ સિતેતરે ।
 પ્રતિપદાદિતો હાનિ સ્ત્રીણિત્રીણિ કમોદય:

પ્રાણવાયુના (હંસ અથવા પ્રાણ એકાર્થ વાચી છે) સંચાર રૂપી સ્વરોદય હવે કહું છું, નાભિની અંદર કુંડલિની નામની મહાશક્તિ રહેલી છે. તેનામાંથી દશ નાડીઓ ઉપરની બાબુ, દશ નીચેની બાબુ અને બે બે નાડીઓ તીરછી (આડી) બાય છે. આમ કુંડલિનીમાંથી ચોવીસ નાડીઓ નીકળે છે. આ ચોવીસ નાડીઓમાંથી બીજી સૂક્ષ્મ ઘણી નાડીઓ નીકળે છે. જેની સંખ્યા ૭૦૭ છે. પરંતુ આ બધામાં દશ નાડીઓ મુખ્ય છે. અને તે દશ પ્રકારના વાયુનું વહન કરે છે, ઇડા, પિંગલા, સુષુમ્ના, ગાંધારી હસ્તિજિહ્વા, પૂષા, યથા, યૂષા, કુહૂ અને શંખિની આમ દશનાડીઓ છે. અને પ્રાણ, અપાન, સમાન, ઉદાન, વ્યાન, નાગ, કૂર્મ, કૃક, દેવદત્ત અને ધનંજય એ દશ વાયુ છે.

શરીરની અંદર પ્રકટપણે વાયુનો સંચાર ઇડા, પિંગલા અને સુષુમ્ના એ ત્રણ નાડીઓ દ્વારા થાય છે. (બાકીની નાડીઓમાં થતો વાયુસંચાર બાહ્ય દૃષ્ટિથી સમજાતો નથી.)

નાકનાં બે છિદ્રો વેકી જમણી બાબુના છિદ્રમાં થઈ આવતો જતો વાયુ સૂર્ય કહેવાય છે. અને તે શિવ સ્વરૂપી મનાય છે. બ્યારે ડાબી બાબુના છિદ્રમાં થઈ જતો આવતો પ્રવાહ શક્તિ-સ્વરૂપ અને ચંદ્ર સંજ્ઞક છે. બ્યારે બંને છિદ્રોમાં સરખી રીતે વાયુ આવતો માલુમ પડે ત્યારે સુષુમ્ના નાડીમાં વાયુસંચાર થાય છે, એમ સમજવાનું છે. સુષુમ્નાનો વાયુ જીવ (હંસ) સ્વરૂપી અને શંભુ કહેવાય છે.

×

×

×

શુકલ પક્ષમાં પ્રતિપદાથી લઈ ત્રણ દિવસ ચંદ્રનો અને પછી

ત્રણ દિવસ સૂર્યનો એમ અનુક્રમ ચાલે છે. જ્યારે કૃષ્ણ પક્ષમાં પ્રથમ ત્રણ દિવસ સૂર્યનો અને પછી ચંદ્રનો એમ ક્રમ ચાલે છે.

x

x

x

સ્વરોદય શાસ્ત્ર પ્રમાણે આના ઘણા લેહ થાય છે. અને તેમાં સાતે ગ્રહોનો ક્રમને બદલી વાયુને વશ કરાય છે. અને તે દ્વારા ધારેલી સિદ્ધિ મેળવાય છે

જ્યારે પોતાના ક્રમથી વિરુદ્ધ વાયુસંસાર થતો હોય ત્યારે વિપરીત ફળ થાય છે.

અમુક પ્રવાહ ચાલતો હોય ત્યારે અમુક કાર્ય સિદ્ધ થાય છે. એવો પણ નિયમ છે. અને તેથીજ આપણા ગ્રંથકારે “ક્રિષ્ણ કામે જમણી લલી” ઇત્યાદિથી કહ્યું છે.

નાડીઓના પ્રાણુવાયુને સ્વેચ્છામુજબ પલટાવનારા પોતાના કાર્યમાં સિદ્ધિ મેળવે છે.

બ્રાહ્મસુહર્તમાં સુષુમ્નામાં પ્રાણુનો સંચાર કરાવનાર યોગી મોક્ષે જાય છે. સ્વરશાસ્ત્રનું આ અંતિમ ધ્યેય છે.

ગર્ભજ્ઞાન

તિથિ નામાખર રિખ સપ્ત ગુણુ તિથિ ભેલી નવ હીન સાતે ભાગે દીજતાં વિષમ પુત્ર સમ ધીય ૭૬૯

સંતાન સંખ્યા

બેટા માર્ગ આપ કરિ દૂણા એક અધિક ઠવિ પંચે ગુણુ
દિ ધાલી પણ વીસે મેલો દસકા પુત્ર બાકી પુત્રી નિહાલો ૭૭૦
પિતા મા દુગુણુ કરી પણ ગુણુ દહ ગુણુ મંડી
પછે મેલો ધી વલી દુમ સો તિથુ મહિ છંડી ૭૭૧
બાકી સો તે દિકરા ઘટતી ધીયા હોઈ
હીર કહે એ જ્ઞાન જગી જાણે વિરલો કોઈ ૭૭૨

પહેલીમાં ગર્ભિણીને શુ' જન્મશે તેનો વિચાર છે. અને ત્યાર બાદની ગાથાઓમાં કેટલા છોકરા અને કેટલી છોકરીઓ

થશે તે પ્રશ્નો જવાબ છે. આ પ્રશ્નોના ભતક શાસ્ત્રમાં અનેક ભેદ છે. અને તે બધાનો અહીં સમાવેશ થાય તેમ નથી. એટલે ઇચ્છાસુચે ભતકશાસ્ત્ર જોવું એમ ભલામણ છે.

રોગ પ્રશ્ન

નંદા મંગલ કૃતિકા ભદ્રા બુધ અસ્લેશ
જ્યા બૃહસ્પતિ રિક્તા મધ્યા મિલતે હુવર્ષ કલેશ ૭૭૩
શુક ધનિષ્ઠા ચઉથીયાં નવમી ચઉદશી ભાર
પૂરણા ભરણી થાવરે હીર કહે મૃતકાર ૭૭૪

રોગ થયા બાદ રોગીને કેટલા દિવસ પીડા રહેશે તેમજ શું પરિણામ આવશે, તે સંબંધી વિચાર છે. અમુક તિથિ વાર

નક્ષત્ર તિથિવારથી પીડા સૂચક કોષ્ટક

તિથિ	વાર	નક્ષત્ર	ફળ
નંદા ૧-૬-૧૧	મંગળ	કૃતિકા	કલેશ પીડાકારક
ભદ્રા ૨-૭-૧૨	બુધ	અસ્લેષા	પીડાકારક
જ્યા ૩-૮-૧૩	ગુરુ	મધ્યા	પીડાકારક
રિક્તા ૪-૯-૧૪	શુક્ર	ધનિષ્ઠા	મૃત્યુ
પૂર્ણા ૫-૧૦-૧૫	શનિ	ભરણી	મૃત્યુ

અને નક્ષત્રનો યોગ થાય તો ખુબ પીડા થાય છે. તે ઉપરના કોઈક ઉપરથી સમજાશે.

ઉપક્રમ યોગ

પુઞ્વા શતભીષ ભરણી દુમ જેઠા વિશાખા ધનિષ્ઠ
અસલેશા આદ્રા નવમી બારસી ચઉથને છકુ ૭૭૫
કૂરવાર ધ્યાં રિસાં તિયાં જો તે ઉપ રોગ
હીર કહે તો કષ્ટ બહુ ઉપક્રમ નામે યોગ ૭૭૬
બહુ કષ્ટકારક ઉપક્રમ નામનો યોગ--

ત્રણે પૂર્વા, શતભિષા, ભરણી, કૃતિકા, જેઠા, વિશાખા, ધનિષ્ઠા, આશ્લેષા, આદ્રા એ નક્ષત્રો અને નવમી-બારસ, ચોથ કે છઠ જો તિથિઓ તથા શનિ, રવિ કે મંગળ એ વારનો યોગ હોય અને તેમાં રોગ થાય તો તે બહુ પીડાકારક નીવડે. અહીં તિથિઓમાં ચોક્કસ પણ ગણવાની છે. અને ઘણી વખત રોગીનું મૃત્યુ થાય છે. આને મૃત્યુયોગ તરીકે વર્ણવેલો છે.

ત્રિનાડી ચક્ર

હીર કહે ત્રિનાડીયાં વીચ સમવીસ રિસીય
એક નાડી નરરિસી શશો વેદના લહે જીવ ૭૭૭
રોગી રિસી સૂરજરિસી જ રહે તાં લખી દુઃખ
માનવ સૂરજ શશોરિસી મીલતાં થાયે સુખ ૭૭૮
મિત્રા મૈત્રી અશ્વિની કૃતિક આદિ વિવાહ
વરસાઈ આદ્રા મિથુા રોગી રવિ રિખ દાધ ૭૭૯

મિત્ર શત્રુ માટે નાડી ચક્ર અશ્વિન્યાદિથી ગણાય છે. વિવાહની અંદર કૃતિકાદિથી, વર્ષાના જ્ઞાન માટે આદ્રાથી અને રોગીના માટે સૂર્ય નક્ષત્રથી ગણાય છે.

સાપના આકારનું ચક્ર બનાવી તેમાં અનુક્રમે નક્ષત્રો જોઈવી જો એક નાડી ઉપર સૂર્ય-ચંદ્ર તથા રોગીના નામનું નક્ષત્ર આવે તો રોગી રોગ મુક્ત થાય છે. એમ સમજવાનું છે.

અહીં રોગીના નામનું નક્ષત્ર શોધી કાઢવા માટે ચૂંચે ચોલા અગ્નિની એ પ્રકારનો ઉપયોગ કરવો.

આ ચક્રમાં ૧-૬-૭-૧૨-૧૩-૧૮-૧૯-૨૪-૨૫ એ નક્ષત્રો એક નાડીમાં આવે છે. ૨-૫-૮-૧૧-૧૪-૧૭-૨૦-૨૩-૨૬ આ નક્ષત્રો એક નાડીમાં આવે છે. તેમજ ૩-૪-૬-૧૦-૧૫-૧૬-૨૧-૨૨ અને ૨૭ એ એક નાડીમાં આવે છે. સૂચ્ય નક્ષત્રથી ગણુતાં એક નાડીમાં રોગી, ચંદ્ર તથા સૂર્યનું નક્ષત્ર આવે તો રોગી સારો થાય. અન્યથા પીડા રહે એમ સમજવું.

ઘાતચંદ્ર:—

મેષ જનમ વૃષ પાંચમો મિથુને નવમો ચંદ્ર
કર્કે બીજો સિંહે છઠો કન્યા હશમો મંહ ૭૮૦
તુલે ત્રીજો વૃશ્ચિક સપ્તમો ધને ચતુર્થો વિચાર
મકરાં અષ્ટમો ઘટે ધૃજ્યારમો મીને તલ્લએ બાર ૭૮૧
કાલ ચંદ્ર ગણી તજે યજ્ઞ કાર્ય વિવાહ
મામ વાસ નૃપ ચાકરી સુત જનમ ઉચ્છવ આય ૭૮૨

જન્મરાશિથી ચંદ્રની વર્તમાનરાશિ સુધી ગણુતાં અમુક ચંદ્ર આવે તો તે ઘાત ચંદ્ર છે એમ સમજવાનું છે. અને ઘાતચંદ્ર આવતો હોય ત્યારે રોગીને વધુ પીડા થાય છે.

ઘાતચંદ્ર જેમ છે તેમ ઘાતિક નક્ષત્ર વાર ઇત્યાદિ પણ હોય છે. કઈ રાશિને શું શું ઘાતક છે તે નીચેના કોષ્ટક ઉપરથી સમજાશે.

राज्य	श्रेणी	वर्ष	मिथुन	कर्क	सिंह	दुबला	तुला	वृश्चिक	धन	भद्र	कुंभ	मीन
भारत	प्रतिष्ठित	भारत	आषाढ	पौष	ज्येष्ठ	भाद्र	भाद्र	आसे	आवृत्त	वैशाख	शुभ	शुभ
तिरु	१-१-११	१५-१०-१५	२-७-१२	२-७-१२	३-८-१३	४-९-१४	४-९-१४	५-१०-१५	६-११-१६	७-१२-१७	८-१३-१८	९-१४-१९
नक्षत्र	रवि	शनि	सोम	शुभ	शनि	शुभ	शुभ	शुभ	शुभ	भद्र	भद्र	शुभ
योग	भद्र	हरत	रवात	अशुभ	शुभ	शुभ	शुभ	शुभ	शुभ	शुभ	शुभ	शुभ
करण	विशुद्ध	सुशुभ	परिध	व्याघ्र	धृति	शुभ	शुभ	व्यतिपात	वृत्त	वैश्वि	गंड	वृत्त
भद्र	१	४	७	१	१	४	७	१	४	७	१	४
पुराणे	श्रेणी	दुबला	कुंभ	सिंह	भद्र	भद्र	भद्र	वृषभ	मीन	सिंह	धन	कुंभ
श्रेणी	श्रेणी	धन	धन	मीन	वृश्चिक	शुभ	शुभ	धन	शुभ	वृश्चिक	मिथुन	कुंभ

તીર્થયાત્રા, વિવાહ, અન્નપ્રાશન, જનોર્ધ, તથા દરેક પ્રકારનાં માંગલિક કાર્યોમાં ઘાતચંદ્ર વળ્યું નથી. અર્થાત્ ચુક્ર, વિવાહ, રાજસેવા તથા વાહન ઉપર બેસતાં ઇત્યાદિ કાર્યોમાં ઘાતચંદ્રાદિક વળ્યું કરવાં.

રોગીના સંબંધમાં વિચાર કરતાં ઘાત સંબંધી માસાદિક હોય છે, ત્યારે ઘણી પીડા થાય છે.

રોગે ઘાત વિધિ વિચાર

હીર કહઈ નંદા તિથિ વૃષ તુલા મકરાં કુંભ
તિમ ભદ્રા ધન મીનસું ચંદ્ર મિલંતે દંભ ૭૮૩
જ્યા તિથિ કન્યા મિથુન રિક્તા કકને મેષ
પૂરણ વૃશ્ચિક સિંહ મિલે રોગી કાલ વિશેષ ૭૮૪

અષ્ટદશ વિચાર

પુનરવસુ દુમ અનુરાગ દુધ સરવણ તિય તિય હૃથ
રોહિણી દુમ દુમ રેવઈ એ અહિ રિસી વિષ નત્ય ૭૮૫
પૂરવ ઉત્તર કૃત્તિકા મૂલ મધા અસલેશ
આદરા ભરણી વિશાખે સરપ વિષાં સુવિશેષ ૭૮૬
ગ્રહણ દિવસ રવિ ભોમ શનિ અકુમી નવમી છક
પંચમી અઉદશી સરપ ઉચ્ચો સૂતો ઉઠે નિકુ ૭૮૭
રવિ રિસીથી શશીરિસી માંડી સરપ આકાર
મણિયે અહિ દાહ રિસી પાછે કરો વિચાર ૭૮૮
કંધિ કંઠિ કાખે કરહિ પેટે પુંઠિ પય ગુજ્જ
શિરે નિલાડી હીયા વિચિ અહિ વિષ અધિકો પુજ્જ ૭૮૯
જે અહિ માંહે આવિયો તિહાં થાઈ બહુ દુઃખ
હીર કહૈ જે બાહરી તે પાવે સવિ સુખ ૭૯૦

આગળની ગાથાઓમાં રોગના આરંભના દિવસ નક્ષત્ર પરથી કેટલા દિવસ પીડા રહેશે તેનો ઉલ્લેખ છે.

મૃત્યુકારક યોગ

તિથિ	નંદા	ભદ્રા	જ્યા	રિકતા	પૂર્ણા
	૧-૬-૧૧	૨-૭-૧૨	૩-૮-૧૩	૪-૯-૧૪	૫-૧૦-૧૫
ચંદ્ર રાશિ	૧, ૬, મ, કું	ધન, મીન	કન્યા, મિથુન,	કર્ક, મેષ	વૃશ્ચિક સિંહ

આહરા આહિ ઠવિ ફણી પનર રિત્રસી લિખી અંજ
 ખારહ રિસી ખાહરિ ઠવિ પછે કરો નવરંજ ૭૯૧
 રવિ રિસી આહિ દેખં મણી ધ્મનવ તેરમ ધ્મવીસ
 પશુવીસમ આવધ મરણ બણો વિશ્વા વીસ ૭૯૨
 અઠ દુમ ચવદમ વીસ રિસી છાવીસમ બહુકલેશ
 તિમ સમ તિથિ ગુણવીસ રિખ સમવીસે સુખરેશ ૭૯૩
 ખાટી રિસી ખારહ અવર હોય નિરોગી દેહ
 નાડી અઠ ધસી વિધે હુવધ હીર કહૈ મણી લેહ ૭૯૪

સર્પદંશ થએલો રોગી જીવશે કે કેમ ? તેનો આમાં
 ખુલાસો છે. યુનર્વસુ, પુષ્ય, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા,
 શતભિષા, હસ્ત ચિત્રા, સ્વાતિ, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, રેવતી અને
 અશ્વિની આ ચૌદ નક્ષત્રમાં સર્પદંશ થાય તો તેમાં વિષની
 (ઝાઝી) અસર થતી નથી. ખાકોનાં નક્ષત્ર એટલે ભરણી, કૃતિકા,
 આર્દ્રા, આશ્લેષા, મઘા, પૂર્વાફાલ્ગુની, વિશાખા મૂલ, પૂર્વાષાઠા,
 પૂર્વાભાદ્રપદ અને ત્રણે ઉત્તરા એટલે ઉત્તરાફાલ્ગુની, ઉત્તરાષાઠા
 અને ઉત્તરાભાદ્રપદમાં સર્પ વિષ ધણું અસરકારક હોય છે.

મહાભુનો દિવસ, રવિ, મંગળ કે શનિવાર, આઠમ, નોમ,
 છઠ, પાંચમ અને ચૌદશ એ દિવસોમાં સાષ કરકે તો રોગી
 બચતો નથી.

ઉપર જે નક્ષત્રો ગણાવ્યાં છે, તેમાં ત્રણે પૂર્વા તથા ત્રણે ઉત્તરા એ ૭ નક્ષત્રો ખીજા અંશકારોએ ગણાવ્યાં નથી. તેઓએ તો ભરણી, કૃતિકા, આર્દ્રા, આશ્લેષા, મઘા, વિશાખા, અને મૂલ આ નક્ષત્રોનો જ ઉલ્લેખ કર્યો છે. જેમકે શ્રીપતિ ભટ્ટ:—

યઃ કૃત્તિકામૂલમઘાવિશાખાસર્પાન્તકાર્દ્રાસુ ભુજંગ દષઃ

સ વૈનતેયેન સુરક્ષિતોઽપિ પ્રાપ્નોતિ મૃત્યોઃ સદનં મનુષ્યઃ

અર્થાત—જે મનુષ્ય કૃતિકા, મૂળ, મઘા, વિશાખા, આશ્લેષા, ભરણી અને આર્દ્રામાં સર્પદંશ પામે છે, તેની ગરુડ રક્ષા કરે તો પણ તે મૃત્યુ પામે છે.

ન્યોતિર્વિદ્વાભરણુમાં કલિદાસ:—

કાર્શાનવેંદ્રાગ્નિભરાજમૌલિભૈર્મઘાશિક્ષાશામનંદંદ શુકલૈ : ।

દષ્ટો નરો યઃ શ્વસનાશ્વનેન વૈ સ તાક્ષર્ષસખ્યોઽપિ જંહાતિ
જીવિતમ્ ॥

કૃતિકા, વિશાખા, આર્દ્રા, મઘા, મૂળ, ભરણી અને આશ્લેષા એ સાત નક્ષત્રો જ કાર્શાનવ, ઈંદ્રાગ્નિ, રાજમૌલિ, મઘા, શિક્ષા, શામન અને દંદશુકલમ્ એ પચાચોધી સૂચવ્યાં છે.

તિથિઓ સંબંધમાં મતમતાંતર છે. ઘણાએ તેકું કંઈ કહ્યું નથી. જ્યારે કેટલાક કહે છે કે:—

અષ્ટમી પંચમી પૂર્ણા અમાવાસ્યા ચતુર્દશી

અશુભાસ્તિથયઃ પ્રોક્તાઃ સર્પદષ્ટ વિનાશકાઃ

આઠમ, પાંચમ, પૂર્ણિમા, અમાવાસ્યા અને ચતુર્દશીએ સર્પદંશ થએલાનો નાશ કરનારી અશુભ તિથિયો છે.

નક્ષત્રોના વિષયમાં પણ મતાંતર છે. જેમકે—

કૃતિકા શ્રવણં મૂલં વિશાખા ભરણી તથા

પૂર્વાસ્તિસસ્તથા ચિત્રાશ્લેષા દષ્ટો ન જીવતિ

આમાં શ્રવણ, ચિત્રા એ બે નક્ષત્રોનો (ખીજાઓએ) સારાં ગણાવેલાં છે છતાં, ખરાબ તરીકે) સમાવેશ કરેલો છે.

ત્રણે પૂર્વા તથા ત્રણે ઉત્તરાના સંબંધમાં ખાસ વિચાર નથી. પરંતુ એમાંથી ત્રણે પૂર્વા કર હોવાથી ખરાબ અને ત્રણે ઉત્તરા સોમ્ય હોવાથી સારાં એમ માનવું પડે. અથવા એ છ નક્ષત્રોમાં રોગી બચે યા ન પણ બચે તેમ સંદેહાસ્પદ રહે.

ગાથા ૭૮૬-૭૮૭ માં ચમદંટ્રા નામના ચક્રનો ઉલ્લેખ છે. આ ચક્રની વાસ્તવિક મતલબ એટલી જ છે, કે સૂર્યના નક્ષત્રથી ચંદ્રના નક્ષત્ર પર્યંત ગણતાં બે ૫, ૬, ૧૦, ૧૪, ૧૮, ૧૯ અને ૨૩ એ સાત નક્ષત્રો સર્પની દાઢ (ચમની દાઢ) તરીકે આવે છે. અને તેવા નક્ષત્રમાં સર્પદંશ થાય તો જીવે નહિ.

કોઈ પણ માણસને બે સાપ ગળું, ખભો, કુક્ષિ, હથેલી વચ્ચે, પેટ ઉપર, ઉપરથ (લિંગ) ઉપર, ગુદામાં, તાળવામાં, બ્રમર વચ્ચે અથવા ખરાબર હૃદય ઉપર કરડે તો તે જીવે નહિ.

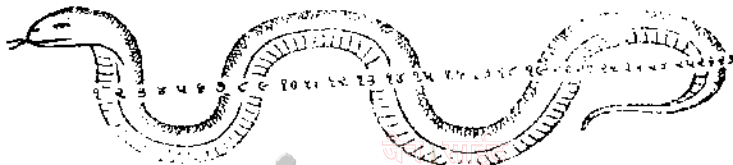
બીજી રીતે સર્પ ચક્ર અને છે. તેમાં પંદર નક્ષત્રો સાપના શરીરની અંદર અને બાર બહાર આવે છે. આમાં આદર્શથી દિવસ નક્ષત્ર સુધી ગણવાનું હોય છે. બહાર આવેલાં બાર પૈકી બે સર્પદંશ વાળાનું જન્મ નક્ષત્ર અથવા સર્પદંશ થવાના દિવસનું નક્ષત્ર હોય તો તે જીવશે એમ બાબવું.

સર્પચક્ર

ક્રમ	આદર્શથી કે સૂર્યથી દિન નક્ષત્ર
મૃત્યુ થાય	૧-૬-૧૪-૨૧-૨૫
બહુ કલેશ થાય	૨-૮-૧૪-૨૦-૨૬
સામાન્ય રીતે રોગી બચે	૩-૭-૧૫-૧૯-૨૭
નિરોગી રહે વિષ ન ચહે	૪-૫-૬-૧૦-૧૧-૧૨-૧૬-૧૭ ૧૮-૨૨-૨૩-૨૪

આદ્રાથી અથવા સૂર્યના નક્ષત્રથી દિવસ નક્ષત્ર સુધી ગણતાં ૧-૬-૧૩-૨૧-૨૫ એ નક્ષત્રમાં સર્પદંશ થયો હોય તો જરૂર મૃત્યુ થાય છે. (વીસ વસા મૃત્યુ થાય છે.) ૮-૨-૧૪-૨૦-૨૬ એ નક્ષત્ર હોય તો બહુ કલેશ થાય છે. ૩-૬-૧૫-૧૯-૨૭ એમાં રોગી બચે છે.

આ ચક્રને જો સર્પાકારે બનાવીએ તો સર્પની પીઠ ઉપર આવનારાં નક્ષત્રો મૃત્યુકારક મધ્ય ભાગમાં આવનારાં બહુ કલેશ કારક છે. અધો ભાગે આવનારાં સામાન્ય કલેશ કારક છે. અને બહાર રહી જતાં નક્ષત્રો નિર્ભયકારક છે તે તરત જ સમજાશે. આદ્રાથી તેમજ સૂર્ય નક્ષત્ર બંનેથી આ ચક્ર જોવું જોઈએ.

JOINSITE
વાર કષ્ટાવલી

રવિ રોમી રહે દિન નવ પીડા અથવા વીસ
શશી સત્તય દિન ભોમ અહુ બુધ ખારહ દિનનીશ ૭૬૫
વાર બૃહસ્પતિ ચઉદ્દહિન ભૃગુ તેરહ કે સોલ
હીર કહ્ શનિખાર દિન વીતૈ કરૈ કલોલ ૭૬૬

રોગની ઉત્પત્તિ અસુક વારે થઈ છે, માટે નિર્ધારીત દિવસ પર્યંત પીડા રહેશે એમ સૂચવ્યું છે. જેમકે રવિવારે રોગ થાય તો નવ દિવસ, અથવા ૨૦ દિવસ, સોમવારે ૧૭ દિવસ, મંગળવારે ૮ દિવસ, બુધવારે ૧૨ દિવસ, ગુરુવારે ૧૪ દિવસ, શુક્રવારે ૧૩ કે ૧૬ દિવસ, અને શનિવારે ૧૨ દિવસ પછી રોગ મટે છે.

નક્ષત્ર કષ્ટાવલી

પુષ્ય પુનર્વાસુ ઉભહ પહ ઉક્ષ વાસર સાત
કષ્ટસુ ભુજિ ઝેટો હુવર્ધ પછે કરૈ સવિ વાત ૭૬૭

અરવણિ કૃતક મૂલ નવ વાસર પછે ઉદાર
 ચિત્રા શતભિષ રૂદ્ર દિન શ્રવણ વાસર ધાર ૭૯૮
 હસ્ત વિશાખા રોહિણી ભરણી ધનિષ્ઠા પાખ
 વીસ દિહાડા મધ્ય રિસી મૃગ ઉપાઠ ઇમ માસ ૭૯૯
 અનુરાધા ને રેવતિ રોમી ઉઠઈ કૃત
 જોડા આહરા અશલેષસુ પૂવા સાર્ધ મનકુ ૮૦૦

આવી જ રીતે નક્ષત્ર ઉપરથી પણ અસુક દિવસ પીડા
 રહેશે, એમ સમજાય છે.

વાર નક્ષત્રે કથાવલી

સોમ શુક્ર અશ્વિનિ રિસી રોમી દિન ઇમવીસ
 ભરણી શનિ બુધ આદિતે રોમી દે બહુ ચીસ ૮૦૧
 ગુરૂ કૃતિકા તે દિન દસ રોહિણી શનિ દિન સાત
 રવિ મંગલ શનિ મૃગશીરે તો ચમપુરથી કરે વાત ૮૦૨
 રિસી આદ્રા રોગે ભર્યો ભૂગુ ભોમે બહુ વ્યાધિ
 શનિ બુધ સુર પુનર્વસુ દિન પંચ વિષે સમાધિ ૮૦૩
 શશી ગુરૂ પુષ્યે તેર દિન શશી શુક્ર અહિ મૃત્ય
 દિન ઉગણીસ મધ્ય શનિ રવિ બુધ સુખકર સત્ય ૮૦૪
 પૂર્ણ ઉર્ણ સોમ ગુરૂ પીડા દિન અગ્યાર
 હસ્તાં રવિ બુધ થાવરે દિન પનરે સુખકાર ૮૦૫
 ચિત્રા સોમ ને સુરગુરૂ સત્તર દિને નિરોમ
 સ્વાતી રવિ શનિ બુધ સુ વીસ દિને શુભ ચોમ ૮૦૬
 મૃત્યુ વિશાખા સંપન્ને કરવાર ને ચોમ
 બુધ અનુરાધા ધાર દિન ભુમતિ પાછે સુખસંજ્ઞેમ ૮૦૭
 જોડા ગુરૂ દિન વીસ કર વાર મૃત્યુ મૂલ
 શશી બુધ ગુરૂ પૂષા ઉપા દિન સપ્તમે અનુકૂલ ૮૦૮

શ્રવણ રવિ ભોમાં શનિ પીડા દિન પચવીસ
 મૃત્યુ ધાનજ્ઞા રવિ કુળં જમપુર કરે જમીશ ૮૦૬
 શતભિષ દિન દસ શુક ગુરૂ પીડા પછે નિવાર
 પૂરવાભાદ્ર સૂર્ય શનિ મંગલ હુવર્ધ મૃતકાર ૮૧૦
 ઉત્તરાભાદ્ર ને રેવતી દિન અઢાર સુખકાર
 કલ્યા વાર રિસી હીર કહે કષ્ટાવલી વિચાર ૮૧૧

વાર અને નક્ષત્રના સંયોગના આધારે કેટલા દિવસ પીડા રહેશે, તે બતાવ્યું છે. આ બધા સામાન્ય નિયમો છે.

વાર પ્રમાણે કષ્ટ પામવાના દિવસોની સંખ્યા, નક્ષત્ર પ્રમાણે દિન સંખ્યા અથવા વાર નક્ષત્રના સંયોગથી રોગીને પીડા પામવાના દિવસોની સંખ્યાનો નિશ્ચય થવા છતાં ઔષધિ ક્રિયા અવશ્ય કરવી જોઈએ. બૃહસ્પતિ સંહિતામાં નક્ષત્રો પ્રમાણે દિન સંખ્યા બતાવ્યા બાદ કહ્યું છે કે:—

ઈતિ નિગદ્ધિત રોગે ચાસ્ય રોગસ્ય શાંત્યૈ
 કથયતિ ચતુરાસ્યઃ કાલભિચ્ચૌષધીનામ્
 મરણ્યહનક્ષારકોધલૈપાદિપાન—
 પ્રવહદહનકર્મણ્યત્ર તસ્યોદિતેષુ

અર્થાત—રોગશાંતિ માટે બ્રહ્માણ્યે કાલને લેદનારી ઔષધીઓ બતાવી છે અને તેની મારણ્યાદિ ક્રિયાઓની વિધિઓ પણ કહી છે.

રોગીએ ઔષધ લેવાતું સુદૃઢ.

વારેડતિશીઘ્રે ગ્રહસંયુતસ્ય રિક્તાસુ નંદાસુ જ્યાસુ યોગે ।
 લગ્ને ચરે ચન્દ્રનિરીક્ષિતે ચ ક્રિયા વિદ્ધ્યાદપિ ઔષધીનામ્

અર્થાત—અતિ શિઘ્ર સંજ્ઞક ગ્રહોના વારની અંદર રિક્તા, નંદા, અને જ્યા તિથિમાં ચંદ્રથી દુષ્ટ હોય તેવા ચરસંજ્ઞક લગ્નમાં ઔષધી લેવી.

રોગમુક્ત સ્નાન મુદ્દર્તી

રોગ મટી ગયા પછી પ્રથમ સ્નાનના માટે નિષિદ્ધ તિથિ-વારાહિનો ખાસ પ્રયોગ છે. અને તેથી કહ્યું છે કે:—

વૈધૃતિવ્યતિપાતે ચ ભદ્રાયાં સૂર્યસંક્રમે ।

રોગમુક્તો નરઃ કુર્યાત્કુવારર્ક્ષતિથિષ્વપિ ॥

વૈધૃતિ, વ્યતિપાત, વિષ્ટિ, સૂર્યસંક્રમણ વગેરે કુયોગ તથા ખરાબ વાર નક્ષત્રો અને નિષિદ્ધ તિથિઓમાં રોગમુક્ત માણસે સ્નાન કરવું.

જે નક્ષત્ર યોગતિથ્યાદિગુણવત્તાથી ભરેલાં અને શુભની વૃદ્ધિ કરનારાં છે, તે ત્યજી દર્ધ જેમાં કરેલું કાર્ય વિક્ષણ થાય છે, તેવી ક્ષણોમાં રોગમુક્ત સ્નાન કરવાનું કહ્યું છે. આમા ફરીથી રોગગ્રસ્ત થઈ રોગ મુક્તસ્નાનનો પ્રસંગ ન આવે તેવી ભાવના રખાઈ છે.

નષ્ટપશુલાભ

રવિ રિસિથી આદિ છ વડાં બાકી રિસી નવ બાલ
ખારહ તરૂણાં છ વીચલાં હીર કહે મતિ નિહાજ ૮૧૨
વડાં ન છાંડે થાન નિજ બાલાં જાતિ વલાંતિ
તરૂણાં જ્યાં ગયાં ત્યાં રહ્યાં પાછાં વલિ નવ જોવાંતિ ૮૧૩

ખોવાએલાં પશુ સંબંધી વિચાર છે. સૂર્યના નક્ષત્રથી ચંદ્ર નક્ષત્ર પર્યંત ગણ્યતાં પહેલાં છ વૃદ્ધ, પછીનાં નવ બાલક અને છેલ્લાં ખાર તરુણ નક્ષત્રો છે. વૃદ્ધ નક્ષત્રમાં પશુ જ્યાં હોય ત્યાં જ હોય છે. પોતાનું સ્થાન તજી ચાલ્યાં, જતાં નથી. (ખોવાતાં નથી) બાલ સંજ્ઞક નક્ષત્રોમાં ગએલાં પાછાં આવે છે. જ્યારે તરુણ સંજ્ઞક નક્ષત્રોમાં ગએલાં પાછાં આવતાં નથી.

ઇતિ મી હીરકલશ જૈન જ્યોતિષ ગ્રંથે છત્રું પ્રકરણ સમાપ્ત

યોગ પ્રકરણ સાતમું

ગતકલિથી કાલગણના

શાકાં માંહે જોડીયે ત્રીન સહસ્સ એક સત્ત અંક
એ જોડી ઉપરી અધિક હુવધ ગતકલિ સુવિવેક ૮૧૪

શક વર્ષ (શાલિવાહન શક) ની અંદર ૩૧૭૬ જોડવાથી
કલિયુગનાં ગત વર્ષની સંખ્યા આવે. તેમાં એક જોડવાથી વર્ત-
માન વર્ષ આવે. હાખલા તરીકે શકે ૧૮૬૭ ની અંદર ૩૧૭૬
ઉમેરીએ તો ૫૦૪૬ કલિયુગનાં ગત વર્ષ થયાં ૫૦૪૭ મું વર્ત-
માન વર્ષ ગણાય.

યુગ પ્રમાણ

સહસ્સ બત્રીસ અરૂ ચાર લક્ષ કલિયુગ એહ પ્રમાણ
ચાર ત્રીન હુમ ગુણ સુકૃત ત્રેતા દ્વાપર બાણુ ૮૧૫

બત્રીસ હજાર અને ચાર લાખ એટલે ચાર લાખ બત્રીસ
હજાર વર્ષ ૪૩૨૦૦૦ કલિયુગનું પ્રમાણ છે. તેનાથી અનુક્રમે
આર. ત્રણ અને બેગણું સત્યયુગ, ત્રેતાયુગ અને દ્વાપરયુગનું
પ્રમાણ છે. અર્થાત્ કલિયુગ કરતાં ચાર ગણાં વર્ષ સત્ય યુગનાં,
ત્રણ ગણાં ત્રેતાનાં અને બે ગણાં દ્વાપર યુગનાં વર્ષ છે. પહેલો
સત્ય, બીજો ત્રેતા, ત્રીજો દ્વાપર અને ચોથો કલિયુગ એમ ચાર
યુગ થાય છે.

એક પંચાંગ ઉપરથી બીજું

પંચાંગ બનાવવાની રીત

ચૈત્ર વહિ બારસી દિણ મણીએ બારમે માસે
જે તિથિ બારસી હાધ એક તિહ હીર પથાસે ૮૧૬
તિહાં માંહે ઠવિ ચ્યાર અંક મધ્યમ ઠવિ
ધ્રમ પંચાંગ પ્રવીણ ૮૧૭

જે પડિવા દિન ચાહિ જે તો અમાવસી દીહ
 જે ઘડી પલ અંક હોય તે બિમળા કરી લીહ ૮૧૮
 પાછે જે ચઉદશ દિને જેતા માંડયા અંક
 તેતા તજ પડિવા દિને ઠાવિજે તજ વંક ૮૧૯
 એમ બીજ સહુએ તિથિ બાણી નૈ રિસિ યોગ
 પરતે લિખી જે હીર કહઈ, તેા લહીએ સવિભોગ ૮૨૦

આ ગાથાઓમાં એક જુના પંચાંગ ઉપરથી બીજું નવું પંચાંગ બનાવવાની રીત છે. પણ આ બતાવેલી રીતિ સ્પૂલ છે. તેનાથી વાસ્તવિક તિથિની ઘડી પગો આવી શકતી નથી. તેમજ પાઠ અશુદ્ધ જેવો અને અધૂરો હોવાથી તેના વાસ્તવિક અર્થ પણ સમજાતો નથી.

સામાન્ય રીતે પંચાંગમાં (અહલાઘવીય પદ્ધતિનાં) તિથિ-ઓની ઘડીઓને બમણી કરી તેમાંથી પાછલી તિથિ બાદ કરવાથી આગળની તિથિનાં ઘટચાદિ આવે છે. અહીં અંચકારે તે રીતિ કહી છે. અને તેથી “જે પડિવા દિન ચાહિ જે” એમ કહ્યું છે. લઘુ તિથિ ચિંતામણિ નામનાં ગ્રંથમાં આને માટે કહેવામાં પણ આંચું છે કે:—

દ્વિગુણ્ તિથિવારાઘં પૂર્વકોષ્ટેન હીનિતમ્ ।

અગ્નિમં કોષ્ટકં વિદ્યાદેવં નક્ષત્ર યોગયોઃ ॥

અર્થાત—તિથિનાં વારાદિને બમણાં કરી તેમાંથી પાછલાં વારાદિ બાદ કરવાથી આગળનાં દિવસનું વારાદિ પ્રમાણુ આવે. આ હકીકત તે ગ્રંથનાં કોષ્ટકોના શુદ્ધિ કરણુ માટે પરિશિષ્ટમાં કહેવામાં આવેલી છે. અંચકારે તેના તરજુમો કર્યો છે. પણ વાસ્તવિકમાં તે હકીકત કેવળ કોષ્ટકની શુદ્ધિ તપાસવા માટે છે. એટલે તે રીતે આવેલાં ઘટચાદિલગભગનાં આવે છે, એ ધ્યાનમાં રાખવું. એક પંચાંગ ઉપરથી બીજું પંચાંગ ઉપજાવી કાઢવા માટે નીચેનો પ્રકાર વધારે ઠીક છે.

પંચાંગાદ્યપરસ્થ સાધનવિધો ક્ષેપ્યાઃ સામિતો ક્રમા-
દેયા વેદમિતા તિથો ધૃતિમિતાનાકચો મહી વાસરે ॥
નક્ષત્રે જ્વલના ત્રયોદશ યુતો આહ ત્યજ્યેદ્વિષ્ણુઃ
સ્પષ્ટાઃ સ્યુતિથિવાર ધિષ્ણ્યયુતયઃ શ્રીસામરાજોદિતાઃ

અર્થાત—એક પંચાંગ ઉપરથી બીજી પંચાંગ બનાવવું હોય
તો ઇષ્ટ દિવસના તિથિવાર નક્ષત્ર ઇત્યાદિમાં અનુક્રમે તિથિમાં
ચાર, વારમાં એક, તિથિનાં ઘટકાદિમાં અઠાર, નક્ષત્રની સંખ્યામાં
ત્રણ અને નક્ષત્રની ઘટિકામાં તેર, યોગની સંખ્યામાં બે અને
ઘટિકામાં ચૌદ ઉમેરવાથી એક વર્ષ પછીની તે તિથિનો વારાદિ
આવે છે. એમ શ્રી સામરાજ નામના પંડિતે કહ્યું છે.

દાખલા તરીકે:—

શકે ૧૮૬૭	તિથિ	વાર	ધરી	નક્ષત્ર	ધરી	યોગ	ધરી
ચૈત્ર શુકલ પક્ષ	૧	શુક્ર	૨૩	અશ્વિની	૨૮	વિષ્કંભ	૨૭
ઉમેરવાના અંક	૪	૧	૧૮	૩	૧૩	૨	૧૪
શકે ૧૮૬૮	૫	શનિ	૪૧	શકિણી	૪૧	આયુ	૧૪
ઉમેરવાના અંક	૪	૧	૧૮	૩	૧૩	૨	૧૪
શકે ૧૮૬૯	૯	ગવિ	૫૯	પુનર્વસુ	૫૪	સૌભાગ્ય	૫૯

આ પ્રમાણે ઉમેરવાથી આગળનાં તિથિવાર નક્ષત્રાદિક આવે
છે. અંતકારને પણ આ જ કહેવાનું છે. પરંતુ ગાથાઓ બરાબર
ન હોવાથી તેવો અર્થ સ્પષ્ટ રીતે નીકળે છે.

ઉપરના ઉદાહરણમાં ફાગણ વદ ૧૨ માં ઉમેરવાના અંક
ઉમેરીએ તો બીજા વર્ષના ચૈત્ર સુદ ૧ ના ધરીપણ વગેરે આવે

આનું વધુ સ્પષ્ટીકરણ નીચેના શ્લોકથી થાય છે. આ શ્લોક મંકરંદ (પંચાંગ બનાવવાનાં કોષ્ટકો) સારણીમાં છે.

તપસ્યાસિતદ્રાદશીતઃ ક્રમેણુ ક્ષિપેદ્દેહસંખ્યાતિથો તત્ વટીપુ
સપાદાષ્ટશીતાંશુનાકચશ્ચ વારે તથૈકં ત્રયં લે ધનં નાલિકાસુ
સપાદત્રિભૂનાડિકાશ્ચાય યોગે વિધું તત્ વટીબ્વષ્ટ વેદાંત્રિ હીનામ્ ॥
નવા વર્ષનાં ચૈત્ર સુદ ૧ નાં તિથિવાર બાણવા માટે—

આ શ્લોકમાં તિથિ ક્ષેપક ૧-૧૮-૧૫ નક્ષત્ર ક્ષેપક ૩-૧૩-૧૫ અને યોગ ક્ષેપક ૧-૪૭-૪૫ એમ વધુ સ્પષ્ટતા છે. તેમજ ક્રમણ વદ ૧૨ માં ઉમેરવાનું છે. એટલે ગ્રંથકારે જે “ ચૈત્રવદિ બારસી-દિવ્ય ” કહ્યું છે, તે આ શ્લોકનું રૂપાન્તર હોવું નોંધએ.

વારસાન

માસ દોઢા હીર કહઈ વધતો કરી રાજન
બેલી ભાગ સમ જે વધે માસાદિનો દંન ૮૨૧

ચૈત્રાદિથી જેટલા માસ ગયા હોય તેટલાને દોઢા કરી અને તેમાં વર્ષેશ ઉમેરી સાતથી ભાગ આપવો. એટલે જેટલી શેષ વધે તે પોતાના ઇષ્ટ મહિનાની સુદ ૧ નો વાર આવે છે.

દાખલા તરીકે શકે ૧૮૬૮ ના ચૈત્ર સુદ ૧ ને બુધવાર છે. એટલે વર્ષેશ મંગળ થયો. હવે આસો સુદ ૧ નો વાર બાણવો છે. તો ચૈત્રથી ગણતાં છ મહીના થયા માટે $૬ \times ૧૧ = ૬ + ૩ = ૧૨ - ૭$ શેષ ૫ એટલે આસો સુદ ૧ ને ગુરુવાર આવે.

આ રીતમાં ગ્રંથકારે ૨૬૧૧ સૌર દિવસે એક વર્ષ માસ થાય છે. તેથી પ્રતિમાસે ૧૧૧ દિવસ વધે એમ અનુપાત કરી માસની સંખ્યાને દોઢા કરવાનું કહ્યું છે. અને તેમાં વર્ષેશ અર્થાત્ ક્ષાગણ વદ અમાસનો વાર ઉમેરવો નોંધએ એમ ફલિતાર્થ છે. પણ ગાથામાં “ ચૈત્રાદિ ” પદ છે. તેથી સ્પૂલતા રહી ગઈ છે. મૂળ ગાથા નીચે સુબળ છે.

માસ દોઢા હીર કહઈ વધતો ચૈત્રાદિ દંન
બેલી ભાગ સમ જે વધે વાર તિકો રાજન

આથી ગાથાનાં પદ ફેરવી ઉપર શુદ્ધ ગાથા મૂકી છે. છતાં પ્રકાર સ્થૂલ છે. એ નિર્વિવાદ છે.

નક્ષત્ર જ્ઞાન

હીર કહધ જે માસ દિન તે જે ઘાટી કરેધ
 માસ નામ જે રિસી વહધ સો ધુરિ દેધ મણેધ ૮૨૨
 જે નામનો માસ હોય તે નામનું નક્ષત્ર વહ એકમના દિવસે (લગભગ) હોય છે. તેથી ત્યાંથી જે દિવસનું નક્ષત્ર જાણવું હોય ત્યાં સુધી ગણવાથી ધારણા દિવસનું નક્ષત્ર આવે છે. આ પ્રકારમાં સ્થૂલતા છે. કારણ કે મહીનાનાં નામ તે મહિનાની પૂર્ણિમાએ આવતા નક્ષત્ર ઉપરથી હોય છે. પરંતુ તે નક્ષત્ર પૂર્ણિમાથી આગળ પાછળ પણ એકાદ બે દિવસના અંતરે હોય છે. તેથી તેવા પ્રસંગે એકાદ નક્ષત્રનો ફરક આવી જાય.

યોગ જ્ઞાન

હીર કહે શ્રવણાં શશી પુષ્ય થકી ગિણી ભાણ
 ભેલી ભામ સગવીસ દે વધતો યોગ વખાણ ૮૨૩
 શ્રાવણથી લઈ દિન નક્ષત્ર સુધી ગણવું. અને પુષ્યથી સૂર્યના વર્તમાન નક્ષત્ર સુધી ગણવું. આ બેનો સરવાળો કરી સત્તાવીસથી ભાગ દેવાથી જે શેષ વધે તે યોગ સમજવો.

અશ્વિનિ આદિ રવિ શશી ઉભય ભેલિ તણ એક
 હીર કહે મણી યોગ હયો વિષ્કુંભાહિ વિવેક ૮૨૪
 અથવા અશ્વિનીથી સૂર્ય અને ચંદ્રનાં વર્તમાન નક્ષત્ર પર્યાંત ગણી સરવાળો કરી એક બાદ કરવાથી પણ યોગ આવે છે.

અધિકમાસ જ્ઞાન

સંવત્ માંહેથી ટાલિ જે સોલેસો તેત્રીસ
 શેષને ભામ ઉમણીસનો વધતો ધરો સુજમીસ ૮૨૫
 બિહુ વધે આસુ વધે પંચે શ્રાવણ ઠાપ
 તેરે ભાદવા ચૈત્ર ત્રિહુ ઇગ્યારે વધશાખ ૮૨૬

આઠે પુરે જેઠ જે સોલે વધે આસાઠ
 અધિક માસ તો હીર એ ખોલ્યા જ્યોતિષ ગાઠ ૮૨૭
 હીર કહે વદિ પંચમી જે રવિ પલટે રાશિ
 તો તિથુ પહિલો માસ જે વધત આગલે વરસી ૮૨૮
 અધિક માસ વીત્યા પછી માસ બત્રીસ વિહાય
 હીર કહે સોલે દિને માસ અધિક વલી થાય ૮૨૯
 માસ વધઈ દોઈ છનમતે પોષ અને આષાઠ
 શિવ મતે સાતઠ વધે ચૈત્રથી ગણીએ ગાઠ ૮૩૦

વર્તમાન સંવતમાંથી ૧૯૩૩ ગાઠ કરી વધે તેને ઓગણી-
 સનો ભાગ આપવો જે જે વધે તો આસો, પાંચ વધે તો શ્રાવણ,
 તેર વધે તો ભાદરવો, ત્રણ વધે તો ચૈત્ર, અગીઆર વધે તો
 વૈશાખ અને આઠ કે શૂન્ય વધે તો જેઠ તથા સોળ વધે તો
 આષાઠ માસ અધિક જાણવો. આ સિવાયની શેષ વધે તો અધિક
 માસ આવતો નથી.

વડ પાંચમના દિવસે જે રવિ સંક્રાંતિ બદલે તો જે મહી-
 નામાં તેમ બન્યું હોય તેની પહેલાંના માસ આગલા વરસમાં
 અધિક માસ થાય છે. એક અધિક માસથી બીજે બત્રીસ મહીના,
 સોળ દિવસ પછી આવે છે. આને માટે કહ્યું છે કે:—

દ્વાત્રિંશદ્વિલર્ગતૈર્મસૈર્દિનૈઃ ષોડશભિસ્તથા ।

ઘટિકાનાં ચતુષ્કેણ પતલ્લધિમાસકઃ ॥

સામાન્ય રીતે સાત મહીના અધિક તરીકે આવે છે. આ
 જ્યોતિષનો નિયમ છે. આને શંકાર સાંપ્રદાયિક સંજ્ઞા આપે
 છે. જૈનોની ગણતરી મુજબ જે મહીના માત્ર પોષ અને આષાઠ
 ૪ અધિક માસ તરીકે આવે છે.

જે મહીનામાં સંક્રાંતિ થાય તે અધિક માસ, અને જે
 મહીનામાં જે સંક્રાંતિ થાય તે ક્ષય માસ કહેવાય છે. ક્ષય માસ

મહાન્તર આવે છે અને તે વર્ષમાં બે અધિક માસ આવે છે. એટલે ખરી રીતે તો તે વર્ષમાં એક અધિક માસ વધે છે.

અધિક માસમાં શુભ કર્મો થતાં નથી, તેમજ અધિક માસના કારણે કેટલાંક વિશિષ્ટ ક્ષણ પણ થાય છે.

વર્ષના રાજાદિનો નિર્ણય

ચૈત્ર અમાવસી વાર નૃપ મંત્રી ધન રવિવાર
કુંભે રવિ જે વાર હુવર્ષ તે સસ્યાધિપ સાર ૮૩૧

આ ગાથાના પ્રમાણે જોતાં અંધકારે પૃથ્વીમાના માસની પદ્ધતિ સ્વીકારી છે. અને તેથી ચત્ર અમાવાસી એટલે ક્ષાગણ્ય વદ અમાસ એવો અર્થ કરવાનો છે. ક્ષાગણ્ય વદ અમાસના દિવસે જે વાર હોય તે વર્ષનો રાજા, ધન સંકાન્તિના દિવસે જે વાર હોય તે મંત્રી અને કુંભ સંકાન્તિના દિવસે જે વાર હોય તે સસ્યાધિપતિ થાય છે. આ પદ્ધતિ ગુર્જર જ્યોતિર્વિદ્યાની હતી.

આ ભાષ્યમાં ઘણા મતમતાંતરે શ્રી મેઘવિજયજી ઉપાધ્યાયે પોતાના વર્ષ પ્રબોધમાં સંગ્રહ્યા છે. અને તેમાં અંધકારને મળતું વાક્ય નીચે પ્રમાણે છે. તેઓ લખે છે કે અત્રાપિ મતાંતરમ્.

ધન મંત્રી કુંભ સસ્યપતિ ક્ષાગણ્ય અંતિ વાર
નિશ્ચય રાજા પરખીએ એહિ જ્ઞેશ વિચાર ૮૩૨

અર્થાત્—ધન સંકાન્તિના દિવસનો વાર તે મંત્રી, કુંભ સંકાન્તિના દિવસનો વાર તે સસ્યપતિ અને ક્ષાગણ્ય માસના છેલ્લા દિવસ અમાવાસ્યાનો વાર તે નિશ્ચયે કરી રાજા થાય છે.

રાજાદિ અધિકારને માટે જુદા જુદા મતો નીચે પ્રમાણે છે. રાજાવહી અને કદપલતાના મત સુબળ.

૧ વર્ષેશ:—ચૈત્ર શુકલ પ્રતિપદાનો (ઉદયકાલિક) વાર

૨ અંકી-ચૈત્ર સંકાન્તિ થાય તે દિવસનો વાર.

- ૩ અસ્થેશઃ—કર્ક સંક્રાન્તિ થાય તે દિવસનો વાર
 ૪ પશ્ચાદ્યાન્યેશઃ—ધન સંક્રાન્તિ થાય તે દિવસનો વાર
 ૫ મેઘેશઃ—આર્દ્રા નક્ષત્રમાં સૂર્ય પ્રવેશ કરે તે દિવસનો વાર
 ૬ રસાધિપતિઃ—તુલા સંક્રાન્તિ થાય તે દિવસનો વાર
 ૭ નિરસેશઃ—મકર સંક્રાન્તિ થાય તે દિવસનો વાર
 ૮ કલ્પેશઃ—મીન સંક્રાન્તિ થાય તે દિવસનો વાર
 ૯ ધનેશઃ—કન્યા સંક્રાન્તિ થાય તે દિવસનો વાર
 ૧૦—દુર્ગેશઃ—સિંહ સંક્રાન્તિ થાય તે દિવસનો વાર આને કોટવાળ કહે છે.

વશિષ્ઠ મહારાજના જગ-મોહન નામના શ્રંથમાં પણ ઉપર મુજબ જ કહ્યું છે. લગભગ ઘણાખરા આચાર્યોના મત મુજબ પણ ઉપર પ્રમાણેના રાજકિ હોય છે. આ અધિકારી વધારેમાં વધારે દશ અને ઝોછામાં ઝોછા ત્રણ હોય છે. આપણા શ્રંથકારની ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો પાઠાન્તર નીચે મુજબ છે.
 કુંભે રવિ સસ્યાધિપતિ એ ત્રય જ્યેષ્ઠ ધિ સાર.
 અર્થાત—રાજા, મંત્રી અને સસ્યાધિપતિ એ ત્રણ અધિકારીઓ જ મુખ્ય છે.

હવે ઉપરના મતમાં ચંત્ર શુકલ પ્રતિપદા ઓદયિક લેવી કે અમાવાસ્યાની લેવી એ પ્રશ્ન રહે છે? તેમાં મતલોદથી ગુજરાતીઓ પ્રતિપદારંભ લે છે. જ્યારે દક્ષિણાત્યો ઓદયિક પ્રતિપદા લે છે. એવો ઉલ્લેખ છે. પણ હાલમાં ચાલુ પદ્ધતિ ઓદયિક પ્રતિપદા લેવાની છે. સર્વત્ર એ પ્રમાણે લેવાય છે.

પરંતુ તે સિવાય શ્રીમેઘવિજયજી ઉપાધ્યાય એક નવીન મતનું સ્થાપન કરે છે. તેનું મૂળ સ્પષ્ટ થતું નથી. પણ તે મુક્તિસંગત છે. તેઓ લખે છે કે—

ચંત્ર શુકલપ્રતિપત્તિથ્યાદૌ સ્યુર્નુપાયવઃ ।

ચૈત્રદિવત્સરમતે કલ્પતીત્યેવમુચિરે ॥

વિજયપુસ્તકમાં વાર ઇત્યાદિમતં સ્વતંત્રમતિકલ્પમ્

આત્ મતિઃકલ્પત્સરમતેઽપ્યર્થોક્તવાત્તત્ ॥

અર્થાત—ચૈત્રશુકલ પ્રતિપદાના આરંભનો વાર રાજા ઇત્યાદિ મતથી થતા અધિકારી ચૈત્રાદિ વર્ષના માટે ઉપયોગી છે. પરંતુ કાર્તિકાદિ વર્ષના માટે વિજ્યાદશમીના દિવસનો જે વાર તે રાજા થાય. આવો (અનુભવથી) અતિથય ફલદાયી સ્વતંત્ર (મારો) મત છે. અને વર્ષનો ગર્ભ ત્યારે બંધાતો હોવાથી તેની કલ્પના કરી છે.

હવે કાર્તિકાદિ વર્ષ મુજબ અધિકારી કયા અને તે સંબંધમાં તેઓ કહે છે કે:—

- ૧ વર્ષેશ:—વિજ્યાદશમીના દિવસનો વાર
- ૨ મંત્રી:—તુલા સંક્રાન્તિ બેસે તે દિવસનો વાર
- ૩ દુર્ગેશ:—(કોટવાળ) વૃશ્ચિક સંક્રાન્તિ બેસે તે દિવસનો વાર
- ૪ સસાધિપ:—ધન સંક્રાન્તિ બેસે તે દિવસનો વાર
- ૫ સસ્યાધિપ:—મકર સંક્રાન્તિ બેસે તે દિવસનો વાર
- ૬ નીરસેશ (જલેશ):—જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રમાં સૂર્ય પ્રવેશ કરે તે દિવસનો વાર
- ૭ મેધેશ:—કાર્તિક માસમાં જે દિવસે મૂળ નક્ષત્ર હોય તે વાર

આમ તેઓ સાત અધિકારી જણાવે છે. વર્ષના અધિકારીઓની સંખ્યા વધતાં વધતાં તેર સુધી પણ ગઈ છે. દાખલા તરીકે ગુજરાતમાં કાર્તિક શુકલ પ્રતિપદાના દિવસે (બેસતા વર્ષે) સારપત્રિકા વંચાય છે, તેમાં ૧ રાજા, ૨ મંત્રી, ૩ અમ્ર ધાન્યેશ, ૪ મેધેશ, ૫ સસેશ, ૬ પશ્ચાદ્ ધાન્યેશ, ૭ કોશેશ, ૮ સુધેશ, ૯ સેનેશ, ૧૦ છત્રેશ, ૧૧ નિરસેશ, ૧૨ વ્યાપારેશ, ૧૩ વ્યવહારેશ આમ તેર અધિકારી દર્શાવવામાં આવે છે.

પરંતુ વાસ્તવિકમાં રાજા મંત્રી અને સસ્યાધિપતિ એ ત્રણ જ મુખ્ય છે. કલ્પલતાકારે આ વિવાદમાં અંતે જણાવ્યું છે કે સ્વદેશ મુજબ વ્યવસ્થા કરી લેવી જોઈએ. અને આનાથી જ સર્જિત અર્થનું સ્પષ્ટિકરણ શ્રીમેઘવિજય ઉપાધ્યાયજીએ કાર્તિકાદિ વર્ષના પ્રમાણમાં સાત અધિકારીઓની કલ્પના કરી છે.

નવ સતીયાં જે બાર રિસી મેષ રવિ સીમંત સર્યાધિપતિ કરકાં અરકાં એહ અનાગત તંત ૮૩૩

સત્તાવીશ તારાઓ (નક્ષત્રો) માં નવ સતી છે. અર્થાત્ સૂર્ય ૨૭ નક્ષત્ર ઉપર ભ્રમણ કરે તેમાં નવ નક્ષત્રો જ કામનાં છે. જ્યારે સૂર્ય આદ્રા ઉપર આવે છે ત્યારે વર્ષા ઋતુ શરૂ થાય છે. અને ચિત્રા લોગવી છે છે, ત્યારે વર્ષા ઋતુ (શિમાસુ) પુરૂં થાય છે. અર્થાત્-આદ્રાથી લઈ ચિત્રા સુધીનાં નવ નક્ષત્રો (નવ સતીઓ) સૂર્ય બરાબર લોગવે છે. એટલે તે નવ સતીઓ છે.

બાર રાશિયો પૈકી મેષ રાશિને રવિનો સંયોગ થતાં સીમંત આવે છે. મેષનો સૂર્ય થતાં જ વરસાદનો ગર્ભ બંધાય છે. અને કર્કનો સૂર્ય થાય તે વખતનો વાર જ આદ્રાધિપતિ છે. અર્થાત્-આદ્રાથી ચિત્રા સુધીનાં નવ નક્ષત્રો, મેષ સંક્રાન્તિ અને કર્ક સંક્રાન્તિ આ ત્રણ જ સુખ્ય છે. એ જ અનાદિ કાળથી આલ્યા આવતા આ જગત્કેતી સુખ્ય અંગ છે. x

x આ રાજદિ અધિકારીઓ અને તેમનું કુળ વગેરે પંચાંગની શરૂઆતમાં જ લખવામાં આવે છે. આના ઉપરથી વર્ષમાં ધાન્યની પેદાશ વગેરેનો અંદાજ રહે છે. આમાં કમ એવો હોય છે કે પ્રથમ અધિકારી પછી ચુરુના નક્ષત્ર ઉપરથી વર્ષનું નામ વર્ષના મેષનું નામ અને વરસાદ સંબંધી આગાહી હોય છે. વરસાદની આગાહી માટે શદિષ્ટીનો વાસો જોવાય છે. સંવત્સરનું નામ, સંખ્યા અને કાલી શદિષ્ટી (આવજી મહીનાની વદ આઠમ) આગાહી પૂર્ણિમા વગેરે યોગો જોવાય છે. વર્ષના ચાર સ્તંભો પૈકી કેટલા સ્તંભ છે, તે કાટેધું હોય છે. ત્યાર બાદ વર્ષનો અંદર આવતા સૂર્ય કે ચંદ્રના ગ્રહણોનો ઉલ્લેખ હોય છે, અને આટલો વર્ષના ભવિષ્યનું સૂચન કરનારી બાબતો લખ્યા બાદ ધર્મપુસ્તકને ઉપયોગી તિથિઓનું વિગતવાર વર્ણન હોય છે. ત્યારબાદ ગ્રહોના ઉદય-અસ્ત વર્ષના દિવસો અને સુદર્શી ઉપરથી લાભાલાભ દર્શાવાય છે, જ્ઞાનીની નક્ષત્ર અને રાશિ ઉપરની સ્થિતિ તેમજ દરિયાઈ કષ્ટ કષ્ટ દિશાઓમાં સુખ અને કષ્ટ કષ્ટ દિશાઓમાં દુઃખ હોય છે. તે લખાય છે. જ્યાં જ્ઞાનીની દરિષ્ટિ પડે ત્યાં દુકાળ પડે છે. જોલાચ (લાલ) પંચમીની પછીનો ઉપરથી આવતા વર્ષના અનાજના

દિનમાન સાધન

માસ ગયા ત્રિગુણા કરી ભેલી એકાવન માંહી
 આધા તિણુમે ટાલીએ બાકી ઘડી કહાઇ ૮૩૪
 દિવસ જેતા વધતા હુવે તે પલ ત્રિગુણુ પ્રમાણુ
 હીર કહે મકરાદિ દિન કરકાદિક નિશિ ભણુ ૮૩૫

પાઠાંતરે

અયન ગયા દિન ત્રિગુણા કરી ભેલી પનરસૈતીસ
 સાઠે ભાગે દીજતાં લખધ ઘડી મુજગીસ ૮૩૬
 વધત અંક તે પલ હુવે મકર થકી દિન ભણી
 કરક થકી નિશિ હીર કહે જોઇશ એ પરમાણી ૮૩૭
 પંચ સયાં દશ અંક મહિ અયન ગયા દિન વાઈ
 વિસે ભાગ હરંતડાં લખધ ઘડી કહેવાઈ ૮૩૮

ભાવ સમગ્ર છે. સંવત્કરના વિશ્વા ઉપરથી સમયની સારાખોટાની અટકળ
 થાય છે. પુનમ અને અમાસની ઘડીઓ ઉપરથી સ્ત્રી-તેજના ભાવ સમગ્ર
 છે. અગસ્ત્યના ઉદય અને અસ્ત ઉપરથી વરસાદની મોસમ માલુમ પડે છે.
 આતું મધું રાગવલી અગર રાગદિના મહાળા હેઠળ પંચાંગમાં સરખાતમાં જ
 આપેલું હોય છે. છેવટે સારાવલી સંબળ્યા બાદ સંબળનનારને દાનપુણ્યનો
 ઉપદેશ આપેલો હોય છે. અને શુભાર્થીર્વાદ પણ હોય છે. દરેક મનુષ્યે
 વર્ષના આરંભમાં જ્યોતિર્વિદનું પૂજન કરી તેની પાસેથી આખા વર્ષના
 શુભાશુભનું વિગતવાર અવધુ કરવું જોઈએ અને દાનપુણ્ય કરવું જોઈએ.
 વળી ચૈત્ર શુક્લ પ્રતિપદાના દિવસે પણ વર્ષનો આરંભ (સરંભ) હોઈ
 તે દિવસે તો ગુડી પઢવાનો ઉત્સવ, પંચાંગ અવધુ વગેરે મહત્ત્વની બાબતો
 ખતવેલી છે. ગુજરાતમાં કાર્તિક સુદ ૧ ના રોજ સારપત્રિકા અથવા સાર્વ
 એ નામથી પંચાંગનું તારણુ જોશી લોકો પાસે સંબળવાનો રીવાજ છે.
 આરે દક્ષિણમાં ચૈત્ર સુદ ૧ ના રોજ ગુડી પઢવો, સંવત્કરસંભ, પંચાંગ
 અવધુ, લીમડો પીવાનો વિધિ વગેરે થાય છે.

વધત અંક ત્રિગુણા કરો તે લઠિયે પલ માન
 મકરે દિવસ કરકે રચણી હીર કહે જમ બળુ ૮૭૬
 બસે પંચાવન લિખિ ત્રણ સયા પલુયાલી
 અયનાં આધા દીહડા ઉપરિ દે તિલિ રાલિ ૮૪૦
 મકરાદિક મણીયે દિવસ કરકાદિક નિસિ લેઈ
 અધિક દિવસ દસ માંહિ ધરી વીસે ભાગે દેઈ ૮૪૧
 લખધ અંકમાં પચવીસ ઠવિ તેતી ઘડી લિખેઈ
 વધત અંક ત્રિગુણાં પલાં દિન નિશિ હીર કહેઈ ૮૪૨
 અયન મયા દિન આધા કરી ખિસ પંચાવન અંક
 મેલી કીજે એકઠા ટાલિ સઘલો વંક ૮૪૩
 ખિહુ અંકે થાયે ઘડી તિન પર છ ગુણો ઠાઈ
 હીર કહેઈ તે થાય પલ ઇમ દિનમાન કહાઈ ૮૪૪

દિનમાન લાવવાના ગણિતોક્ત ચરખંડ સાધિત ચર સંસ્કારને સામાન્ય રીતે બનાવવા ગ્રંથકારે પ્રયાસ કર્યો છે. ગ્રંથકારે જ્ઞેધપુરીય પલભા ૫-૫૬ (સ્થૂલ રીતે ૬-૦) ઉપરથી બનતા દિનમાન પત્રમાંથી પરમ દિનમાન ૩૪ ઘડી ૩૦ પલ તેમજ અત્યલ્પ દિન માન ૨૫ ઘડી ૩૦ પલ ઉપરથી એક અંશમાં ૩ પલ જેટલી વૃદ્ધિ સ્વીકારી છે. અને તેના ઉપરથી સ્થૂલ રીતે દિનમાનાનયન કર્યું છે.

મકર સંક્રમણ પછી જેટલા મહીના ગયા હોય તેટલાને ત્રણથી ગુણી તેમાં એકાવન ઉમેસ્વા. પછી અડધું કરી નાખવું. એટલે દિનમાનની ઘડીઓ આવશે. માસની સંખ્યા પુરેપુરી લેવા જતાં ઉપર જેટલા દિવસ વધ્યા હોય તેટલી સંખ્યાને ૩ થી ગુણી તેટલી પલ તે ઘડીમાં જોડવાથી દિનમાન થાય.

જો કઈ સંક્રાન્તિથી ઉપરોક્ત ક્રિયા પ્રમાણે ગણતરી કરીએ તો શત્રીમાન થાય. આ ગણતરી ૬ અંશુલ પલભાવાળા જ્ઞેધપુર

જ્યપુર વગેરે નગરો માટે ઠીક છે. અહીં મકર અને કર્ક સંક્રમણ સાયન માનથી લેવાનાં છે એ ધ્યાનમાં રાખવું.

સાયન મકરારંભથી દિનમાન વધવા માંડે છે. અને સાયન મિથુનાન્ત પર્યંત તે વધે છે. સાયન કર્કાદિ થતાં જ ઘટવા માંડે છે, અને રાત્રીમાન વધવા માંડે છે. સાયન મૈષાદિ તેમજ તુલાદિમાં દિનમાન રાત્રીમાન પુરાં ત્રીસ ત્રીસ ઘડીનાં હોય છે. અને ત્યાંથી ત્રણ ત્રણ રાશિના અંતરે તેમની પરમ હ્રાસ અને પરમ વૃદ્ધિ થાય છે. આને ખગોલ ગણિતમાં ચર કહે છે.

જ્યાં ૬ અંગુલ પલભા છે. ત્યાં ૨૫૫ પલ દિનમાનની વૃદ્ધિ થાય છે. અને ૨૫૫ પલ હ્રાસ થાય છે.

અંધકાર આ મૂલતત્ત્વને લઈ જુદા જુદા પ્રકારો કશવિ છે. પરંતુ બધાની એક જ હકીકત છે.

અંધકારના પ્રકારોને ગણિતની પદ્ધતિ મુજબ લખીએ તો:-
પ્રકાર પહેલો—

ઈષ્ટ માસ દિન—અયનારંભ = ગતમાસ + ગતદિન

$$\frac{\text{ગતમાસ} \times ૩ + ૫૧}{૨} = \text{દિનમાનની ઘડી}$$

$$\text{ગત દિન} \times ૩ = \text{પલ}$$

$$\text{દિનમાન ઘડી} + \text{પલ} = \text{વાસ્તવિક દિનમાન}$$

બીજો પ્રકાર—

ઈષ્ટ માસદિન — અયનારંભ = ગતમાસ + ગતદિન

$$\text{ગતમાસ} \times ૩૦ + \text{ગતદિન} = \text{ગતદિન}$$

$$\frac{\text{ગતદિન} \times ૩ + ૧૫૩૦}{૬૦} = \text{વાસ્તવિક ઘડી પલાત્મક દિનમાન}$$

ત્રીજો પ્રકાર—

અયનારંભથી ઈષ્ટદિન = ગતદિન

$$\frac{\text{ગતદિન} + ૫૧૦}{૨૦} = \text{ઘડી} + \frac{\text{શેષ}}{૨૦}$$

$$\frac{\text{શેષ}}{૨૦} \times \frac{૬૦}{૧} = \text{શેષ} \times ૩ = \text{પલ માટે ઘડી} + (\text{શેષ} \times ૩) =$$

પલ = દિનમાન

ચોથો પ્રકાર—

અચનારંભથી ઇષ્ટદિન = ગત દિન

$$\frac{\text{ગતદિન}}{૧} + ૩૪૫ + ૨૫૫ = \text{પલ} + ૬૦ = \text{દિનમાન ઘટિ પલા-}$$

ત્મક આ પ્રકાર ધરાબર નથી.

પાંચમો પ્રકાર—

આચનારંભથી ઇષ્ટદિન = ગતદિન

$$\frac{\text{ગતદિન}}{૨} + ૧૦ + ૨૦ = \text{લઘિ} + \text{શેષ લઘિ} + ૨૫ = \text{ઘડી}$$

ઘડી + પલ = દિનમાન શેષ \times ૩ = પલ

છઠ્ઠો પ્રકાર—

અચનારંભથી ઇષ્ટદિન = ગતદિન

ગતદિન \div ૨ = ગતદિનાર્ધ + ૨૨૫ = દિનમાન પલ \div ૬૦ =
દિનમાન ઘડી \times ૬ = વાસ્તવિક દિનમાન.

આ બધા ગણિત પ્રકારો એક સરખું જ પરિણામ આપે છે. અંધકારની બુદ્ધિમતાનો આ પરિચય છે. પરંતુ આથી અંધકારનું બગોળ શાસ્ત્રીય જ્ઞાન થોડું ઢોલું નોંધવું, એમ માસ થાય છે. આ દિનમાન લાવવાની રીત તો નોંધપુરીય પ્રદેશ સિવાય અન્યત્ર અનુપયોગી છે. જો અંધકારને તેનું વાસ્તવિક ભાન હોત તો તે અરાનયન દ્વારા હરકોઈ સ્થળના વાસ્તવિક દિનમાનાનયનની રીત જણાવત.

ઉદાહરણો દ્વારા ઉપરોક્ત પ્રકારોથી એક જ પરિણામ આવે છે, તે સિદ્ધ કરવા માટે ધારો કે અચનારંભથી ૯૦ દિવસ પછીનો દિનમાન લાવવો છે તો ગતદિન ધરાબર ૬૦ થયા. અર્થાત્ ૩ માસ થયા.

પહેલો પ્રકાર:—

ગત ૩ માસ છે માટે.

$$૩ \times ૩ = ૬ + ૫૧ = ૬૦ \div ૨ = ૩૦$$

બીજો પ્રકાર:—

ગત દિવસ ૬૦ છે માટે

$$૬૦ \times ૩ = ૨૭૦ + ૧૫૩૦ = ૧૮૦૦ \div ૬૦ = ૩૦$$

ત્રીજો પ્રકાર:—

$$૬૦ + ૫૧૦ = ૬૦૦ \div ૨૦ = ૩૦$$

ચોથો પ્રકાર:—

આ પ્રકાર ખરાબર નથી તેથી ઉદાહરણ આપ્યું નથી.

પાંચમો પ્રકાર:—

$$૬૦ + ૧૦ = ૧૦૦ \div ૨૦ = ૫ + ૨૫ = ૩૦$$

છઠ્ઠો પ્રકાર:—

$$૬૦ + ૨ = ૪૫ + ૨૫૫ = ૩૦૦ \div ૬૦ = ૫ \times ૬ = ૩૦$$

દિનમાન રાત્રીમાનનો વૃદ્ધિક્રમ

જળ આવે રવિ મેષ તુલ તમ દિનનિશિનો માન	
તીસ તીસ ઘડીયાં વહે સાઠ ઘડી ઇમ જ્ઞાન	૮૪૫
વૃષ કન્યા રવિ સંક્રમે સાઠી ઘડી ઇમતીસ	
અઠવીસાં સાઠી ઘડી રજની કહી જગીશ	૮૪૬
મિથુન સિંહ સંક્રાંતિ દિન ભેત્રીસ ઘડીઓ તેહ	
રજની સપ્તવીસાં ઘડી ભેત્રીષ નીવડીયાં નેહ	૮૪૭
કરકાં સાઠ ચૌતીસ દિન નિશિ સાઠી પચવીસ	
જે પ્રમાણુ કરકે નિશિ તે દિન મકર સરીસ	૮૪૮
વૃશ્ચિક મીનાં દિન ઘડી અઠવીસાં પલ તીસ	
રજની ઘડી એકતીસ હુવૈ તિમ પલ કશને વીસ	૮૪૯
ધન કુંભે રવિ સંક્રમે ઘડીયાં દિન સતવીસ	
તિમ રજની તેતીસ હુવધ બોલે હીર મુનીશ	૮૫૦

મેષ સંક્રાન્તિ તેમજ તુલા સંક્રાન્તિના આરંભમાં બરાબર ત્રીસ ઘડીનો દિવસ અને ત્રીસ ઘડીની રાત્રી હોય છે. વૃષભ અને કન્યા સંક્રાન્તિના દિવસે દિવસ ૩૧૧ ઘડીનો દિનમાન અને ૨૮૧ ઘડીની રાત્રી હોય છે. મિથુન અને સિંહ સંક્રાન્તિના રોજ દિનમાન ૩૩ ઘડી અને રાત્રી ૨૭ ઘડી હોય છે. કર્કારંભે દિનમાન ૩૪૧ ઘડી અને રાત્રીમાન ૨૫૧ ઘડી હોય છે.

કર્ક સંક્રાન્તિના રોજ જેટલી રાત્રી હોય છે, તેટલો મહત્ત્વ સંક્રમણના રોજ દિનમાન હોય છે.

વૃશ્ચિક અને મીન સંક્રાન્તિના રોજ ૨૮૧ ઘડી દિનમાન અને ૩૧૧ ઘડી રાત્રી હોય છે. ધન તેમજ કુંભ સંક્રાન્તિના દિવસે દિનમાન ૨૭ ઘડી અને રાત્રી માન ૩૩ ઘડી હોય છે.

આ દિનમાનની પરમ વૃદ્ધિ અને ધ્રુવ ૬ પલલાના પ્રદેશ માટે છે. બીજે સ્થળે તેમાં થોડું ઘણું ન્યૂનાધિક હોય છે.

લગ્ન પ્રમાણ

ત્રિણુ ઘડી હુવે મેષ મીન પલ પશુચાલીસ વૃષભ કુંભ વહે ચ્યાર ઘડી પક્ષાં સોલ જગીસ ૮૫૨ પંચ ઘડી ને પંચ પક્ષ મિથુન મકરાદિક હીર કરકાદિક ધન પલ ઇમયાલીસ પણ ઘડીયાં ઉદીર ૮૫૨ પલ બેચાલ પંચે ઘડીય સિંહા વૃશ્ચિક બેઉ કન્યા તુલ પંચહ ઘડી પલ ઇમતીસ વહેઉ ૮૫૩

મેષાદિ લગ્નનું ઘટિપલાત્મક પ્રમાણ બતાવ્યું છે. આ ઉદ્યમાન (લગ્નનાં પ્રમાણ) અણુહિલ્લવાડ પાટણનાં છે.

અંકારે દિનમાનાનયનમાં બેધપુરીય પલલાનો ઉપયોગ કર્યો છે. તેનો અને અહીં અણુહિલ્લવાડ પાટણનો નિર્દેશ પણ કર્યો નથી આથી અંકારને ખગોલગણિતનો ખ્યાલ નથી. એમ સાબિત થાય છે. મુદ્દર્ત અંશે સંબંધી જ્ઞાન દેખાઈ આવે છે.

મહી-પળ	રાશિ	પલાત્મક પળ
૩-૪૫	મેષ-મીન	૨૨૫
૪-૧૬	વૃષ-કુંભ	૨૫૬
૫-૫	મિથુન-મકર	૩૦૫
૫-૪૧	કર્ક-ધન	૩૪૧
૫-૪૨	સિંહ-વૃશ્ચિક	૩૪૨
૫- ૧	કન્યા-તુલા	૩૩૧

ઘટિકા સાધન

હીર કહે તનુ છાંહ મિણિ પટ ભેલી સુવિશેષ
વીસાં સો વડી વાંટતાં લખ્ધ વડી પત્ર શેષ ૮૫૪
હીર કહે સમાંગુલી તૃષ્ણાં છાંહ મિણેહ
પાછે સાત બાંહી ઠવી દિવનો માન ગુણેષ ૮૫૫

સૂર્યોદયથી કેટલી ઘડી દિવસ ગયો છે. તે જાણવા માટે શરીરની છાયા પગલાંથી માપી, તેમાં છ ઉમેરવા અને ૧૨૦ થી ભાગ આપવાથી સૂર્યોદય પછીનો કેટલો સમય ગયો તેનું ઘટયાદિ પ્રમાણ આવે છે. આ હકીકત મેષ અને તુલા સંક્રાન્તિ માટે છે.

બીજા મહીનાઓમાં તેવી રીતે સમય જાણવા હોય તો છાયામાં સાત ઉમેરી અશાહમાં ૧૧૫ થી, પોષમાં ૧૭૫ થી, જ્યેષ્ઠ અને શ્રાવણમાં ૧૨૦ થી, કાર્તિક તથા ફાગણમાં ૧૬૦ થી, માગશર અને મહામાં ૧૮૦ થી, ભાદરવા અને વૈશાખમાં ૧૩૦ થી અને ચૈત્ર તથા આસોમાં ૧૪૪ થી ભાગ આપવાથી સૂર્યોદય પછીનો સમય આવે છે.

આ ગાથાઓમાં કહેલી હકીકત યુક્તિગમ્ય થતી નથી.

આસાદે સોપનરોત્તરાં પંચહોત્તરિસો પોષ
 જોઠા શ્રાવણ વીસસો ભાગ દેવો તજ દ્રોહ ૮૫૬
 કાતી ફાગુણ સાઠીસો અસીયાંસો મામશર માહ
 ભાદ્રવ ને વૈશાખ એ એકસો ને તીસાંહ ૮૫૭
 ચૈત્ર આસુયે ચુમાલસો ધ્રમ ખારેહિ માસ
 ઘટે ઘડી વઘૈ પલાં લહિયે સૂરિજ પ્રકાશ ૮૫૮
 સૂર્યોદયથી ફેરલી ઘડી દિવસ ગયો છે તે જાણવાની રીત
 અહનિશિખણ માં ઘડીયાં જ્ઞાન ધારિથી મધ્યઅંતહ
 અંગુઠા ધુરિ આઠ ધ્રમ હશ તિથી ઘડી અંતર ૮૫૯
 દોઢ પડુ રુદ્ર ઘડીયાં હુધ તરજીથી સુબજીહ
 તિન સાત વલી ખારહ હુધ વિચલી પરમાણુહ ૮૬૦
 પૂજનીયાં આર વસુ તેરહાં પાંચ નવ ચવદે અતિ
 ભુમત ઘડી એ હીર કહે અહનિશિ જોઈ તંતિ ૮૬૧

આ ગાથાઓમાં પણ હાથની આંગળીઓ દ્વારા ઈષ્ટ કાળ જાણવાની રીત છે. પણ તે સપૂર્ણ સમજાતી નથી.

રાત્રિમાન

રત્રિ રિસીથી મનરિસી સમ્મ હીન ત્યાં જાણી
 બાકી બિમણા હીર કહે રજની ઘડી પરમાણી ૮૬૨
 હીર કહે રજની નીરખી માથે જે રિસી હોઈ
 સમ્પોહય અષ્ટોહય નવોહય લગે જોઈ ૮૬૩
 આઠિ પુનર્વસુ લેઈ છહ ભેલી અભિયાં સ્વાતી
 મધ્યચારી એ આઠે રિસી સમ્પોહય વિખ્યાતિ ૮૬૪
 અષ્ટોહય શ્રવણાદિકે હસ ઉત્તરમાંહે વિશ્રામ
 ખટ્ વિશાહ મૃગ આદ્રા કરુચિત્રા નવોહય જ્ઞમ ૮૬૫

સૂરાદિક રિસા શશીરિસા મણી સગ હીર કહેઈ
 વધઈ તિકે વિસ ગુણુ કરિ નવ ભાગે દેઈ ૮૬૬
 લખધ અંક ઘડીયાં ઠવહુ સાઠગુણા કરો શેષ
 તે વઝી દીજે ભાગ નવ લીજે પલ ગુણી શેષ ૮૬૭
 વધત અંક કરી સાઠ ગુણુ ભાગે નવે તે ઠાઈ
 લખધ અંક તે રણુ હુવૈ ઈમ નિશિ હીર વિહાઈ ૮૬૮

રાત્રીએ ગતરાત્રી કેટલી થઈ છે, તે જાણવાની રીત ખતાવી છે. આકાશમાં સૂર્યને ફરવાના માર્ગને કાન્તિવૃત્ત કહે છે. નક્ષત્ર માળામાંનાં નક્ષત્રો પૈકી કેટલાંક તેની ઉત્તરે કેટલાંક દક્ષિણે તે કેટલાંક તેની ખરાખર મધ્યમાં જેવાં છે. આના ઉપરથી ત્રણ યુગ જણવામાં આવે છે.

અંશકારના મતમાં પુનર્વાસુ આદિ છ નક્ષત્રો અને અભિ-
 જિત તથા સ્વાતિ એ આઠ મધ્યચારી છે. અને તેમની સમોદય
 સંજ્ઞા છે.

આવણુ આદિ દસ નક્ષત્રો ઉત્તર દિગ્માં છે, અને અષ્ટોદય છે. જ્યારે વિશાખા આદિ છ, મૃગશીર્ષ, આર્દ્રા અને હસ્ત એ દક્ષિણ દિશામાં છે, અને નવોદય છે

આ ખરાખર નથી. વાસ્તવિક નક્ષત્રોથી આ ક્રમ તદ્દન જુદો છે. તેમજ ખીબ્લ અંશોથી પણ ઘણો જ તફાવત ધરાવે છે. આરંભસિદ્ધિના ભાષ્યમાં વ્યવહાર-પ્રકાશના નામથી દર્શાવ્યું છે કે:—

દક્ષિણમાર્ગે ૬૪૨લેષા પ્રાક્ષત્રય કરયુગે દ્વિપતિષટ્કમ્ ।
 ઉત્તરતઃ પુનરભિજિત્રયમધિત્રય યૌનયુગલાનિ ॥૧૧॥
 આજપાદદ્વયં સ્વાત્યાદિત્યે ચેતિ બ્રમન્તિ રવે ।
 મધ્યમાર્ગે શતભિષક પુખ્યપૌષ્ણ મઘા ચેતિ ॥૨૧॥

કેવલ અંદ્રનો યોગ કેવી રીતે દિગ્વિભાગથી થાય છે. તે જ

અહીં બતાવ્યું છે. શરવશાત ઉત્તર દક્ષિણ દિગ્વ્યવસ્થા આ નથી. છતાં અંધકારે જે કહ્યું છે, તેનું વાસ્તવિક પ્રમાણ મળતું નથી.

સૂર્યના નક્ષત્રથી મધ્યરાત્રીએ માથા ઉપર જે નક્ષત્ર હોય ત્યાં સુધીની સંખ્યામાં સાત ઉમેરી ૨૦ થી ગુણવા અને નવમો ભાગ આપવો. લગ્નિ ધડીએ આવશે. શેષને સાઠથી ગુણી પુનઃ નવથી ભાગતાં પળો આવશે. આમ ગતરાત્રીનું ઘટિપલાત્મક પ્રમાણ મારુમ પડશે.

આ હકીકતમાં ગુણક ભાજકના અંક યુક્તિગમ્ય હોવા છતાં અંધકારે સાંભળીને આ ક્યાંયથી ઉતારો કરીને આ હકીકતો દર્શાવી છે. જ્યોતિષ ગણિતની આવી બાબતો યુક્તિસંગત (ઉપયત્તિ યુક્ત) હોય તે જ માનવાનો સિદ્ધાન્ત છે. આથી છાયા ઉપરથી ઈષ્ટ કાળ તથા રાત્રીએ નક્ષત્ર ઉપરથી ઈષ્ટ કાળ સાધન માટે મારા સંપાદિત કરેલા જાતકવ્યંદ્રિકા નામના અંધમાંથી પ્રકાર બતાવ્યો છે.

અષ્ટકાલં રવિચન્દ્રલાતોડ્ધુના પ્રવક્ષ્યે જનિકાલસિદ્ધયૈ ।

પાદપ્રભાદૌ વિબુઘૈઃ પ્રસાધ્યા સમ્યક્ તુ સપ્તાંગુલ શંકુ ભા ॥

જન્મ વખતના કાળને સમજવા માટે રવિ તથા ચંદ્રની છાયા ઉપરથી ઈષ્ટ સાધન પ્રકાર કહ્યું છે.

પ્રથમ બુદ્ધિમાન પુરુષે પોતાની (પોતાના શરીરની) છાયા પગલાં ભરી માપી લેવી, અથવા સાત આંગળાના શંકુની છાયા આંગળોથી ભરી લેવી.

ત્રિક્ષીન્દુખેન્દ્રક્ષિકૃશાનુવેદબાણાંગબાણામ્બુધિમધ્યપાદાઃ ।

મેષાદિરાશિપ્રભવાઃ ક્રમેણ સ્થૂલા ઇમે સૂક્ષ્મતરાન્પ્રવચ્ચિ ॥

મેષાદિ સંક્રાન્તિમાં મધ્યાહ્ન વખતે અનુક્રમે ૩, ૨, ૧, ૦, ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬, ૫, ૪, પગલાં અથવા સાત આંગળના શંકુની ૩ ઇંચાદિ આંગળ છાયા આવે છે. આ સ્થૂલમાન છે. સૂક્ષ્મમાન નીચે પ્રમાણે છે.

સ્વાદિનવર્જિતમત્ર પરં દિનં શરહતં રસહૃતં દુહલપ્રભા ।

વિરહિતા ચ તથેષ્ટપદપ્રભા નગયુતા દ્વિગુણા ચ તથા હૃતમ્ ॥

નગહતં દિનમાનમતઃ ક્લં ગતઘટી દિનપૂર્વકલે ભવેત્ ।
પરહલે ચદિ શેષ ઘટી તતો રજનિકેષ્ટઘટિં પ્રવદ્દેડધુના ॥

જે દિવસની ઇષ્ટ ઘટી ખનાવવી હોય તે દિવસના દિનમા-
નને સૌથી મોટા દિનમાનમાંથી બાહ કરવો, પછી તેને ૫ થી
ગુણી ૬ થી ભાગ આપવો. જે આવે તેને મધ્યાહ્ન છાયા સમ-
જવી. આ પ્રમાણે સૂક્ષ્મ મધ્યાહ્ન છાયા થાય.

પોતાને જે વખતે ઇષ્ટ ઘટી કરવી છે, તે વખતની છાયા
બરી તેમાંથી સૂક્ષ્મ મધ્યાહ્ન છાયા બાહ કરવી. પછી તેમાં સાત
ઉમેરી બમણી કરવી. જે આવે તેનાથી સાતથી ગુણુલા દિનમા-
નમાં ભાગ આપવો. જે લગ્નિ આવે તે દિવસના પૂર્વ ભાગમાં
(સૂર્યોદયથી બપોર સુધી) હોય તો સૂર્યોદયથી ગત ઘટિકા સમ-
જવી. અર્થાત્ સૂર્યોદયથી તેટલી ઘટી દિવસ ચઢ્યો છે, એમ
સમજવું. અને જે બપોર પછીનો વખત હોય તો સૂર્યાસ્ત થવામાં
તેટલી ઘટિકા બાકી છે, તેમ સમજવું. તેને દિનમાનમાંથી બાહ
કરીએ તો સૂર્યોદયથી આરંભી ઇષ્ટ ઘટિકા થાય. હવે રાત્રિએ
ઇષ્ટ ઘટી કાઢવાનો પ્રકાર કહું છું.

રવિભતો ગગનાન્તરગાવધિં ભગણુમ્નિતમદ્રિભિરાહતમ્ ।

નવરમિતૈર્વિભનેદ્ગગને ચરૈર્ભવતિ લખ્મિતા રજની ગતા ॥

રાત્રીએ ઇષ્ટકાલે માથા ઉપર જે નક્ષત્ર હોય તેની સૂર્યના
નક્ષત્રથી ગણુતાં જે સંખ્યા થતી હોય તેમાંથી સાત બાહ કરવા
અને ૨૦ થી ગુણી નવથી ભાગ આપવો જેટલી લગ્નિ આવે
તેટલી સૂર્યાસ્તથી રાત્રી ગઈ છે, એમ સમજવું.

યા તર્જની મેરુરથો ધરાન્યા મધ્યા ઘટીનાં ત્રિતયં પરાયાઃ

દ્વયં દ્વયં તાભિરહોહલં સ્યાત્પૂર્વે હલેડહો વિગતશ્ચ શેષઃ ॥

મધ્યાદિ સમાંગુલયઃ સમસ્તા હુતાનિતાસ્તર્જનિકોર્ધ્વગા ભા

સખણ્ડપર્વદ્વિતયેન સાધ્યા કાર્યા તયૈવેષ્ટઘટી સ્કુટા સા ॥

તર્જનીને મેરૂ અને બીજી આંગળીઓને પૃથ્વી સમજવી.
પછી મધ્યની મોટી આંગળીની ત્રણ ઘટી અને બીજીની બે બે ઘટીઓ

સમજવી. આમ એ હાથ જોડે રાખીએ તો એક તર્જની સિવા-
મની બીજી આંગળીઓની ઘડીઓ મળી દિનાર્ધ થાય. પછી એવી
રીતે હાથ રાખી તર્જની આંગળીના બીજા વેદામાંથી તર્જની
ઉંચી કરવી. કે જેથી તેનો પડછાયો બીજી આંગળીઓ ઉપર પડે.
તે છાયા જેટલી આંગળીઓ ઉપર પડી હોય તેટલી ઘડી જે
દિવસનો પ્રથમ ભાગ હોય તેા મધ્યાહ્નમાં બાકી છે, એમ સમજવું.
અને મધ્યાહ્ન પછીનો ભાગ હોય તેા તેટલી ઘડીઓ મધ્યાહ્નથી
થઈ છે, એમ સમજવું. આ રીતે ઈષ્ટવટિકા સાધન કરવું.

વર્ષ નામ વિચાર (સંવત્સર નામ)

ચૈત્ર અમાવસી જે રિસી ગુરૂ હોય તાસ વિચાર
તિણુ નામ જે માસ તિહો વરસે કહ્યો તિવાર ૮૬૯
ચિત્રા દુમ ચૈતર હુવૈ દુમ વિશાહ વૈશાહ
જેષ્ઠા મૂલ જિ જેઠ કહી સાદા દુમાપાઠાહ ૮૭૦
સરવણુ તિણા સાવણુ ભાદ્રવ પૂબહ તીયાહ
અશ્વિની ભરણી આસુએ કાતિ કૃત્તિ બિયાહ ૮૭૧
મગશર તાંયા મિગશિરૈ પોષ પુષ્ય દુમ સત્ય
મઘા માઘ હુવૈ કાંશુણુ પૂ.ફા ઉ.ફા હૃત્ય ૮૭૨
માસ તણી વરસા માસ જે જાહ પરતિ લિખતિ
હીર કહઈ તે પુહનોએ જોતિષ માંહે મહંત ૮૭૩

મહિનાની પૂર્ણમાસીએ આવતા નક્ષત્ર ઉપરથી મહિનાનાં
નામ પડયાં છે. તેનો ક્રમ એવો છે કે ચિત્રા, સ્વાતિ; વિશાખા;
જેષ્ઠા, મૂળ; પૂર્વાષાઠા, ઉત્તરાષાઠા; શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા;
પૂર્વાભાદ્રપદ ઉત્તરાભાદ્રપદ, રેવતી; અશ્વિની, ભરણી; કૃતિકા, રોહિણી;
મૃગશીર્ષ, આર્દ્રા, પુનર્વસુ; પુષ્ય; આશ્લેષા; મઘા, પૂર્વાશ્લેષુની,
ઉત્તરાશ્લેષુની અને હસ્ત; આમ નક્ષત્રોના સમુદાયનો પૂર્ણિમા
સાથે સંયોગ થતો જ હોઈ તે તે મહિનામાં ચૈત્ર, વૈશાખ, જેઠ
એમ કાગણુ પર્યંત નામ પાડવામાં આવ્યાં છે.

આથી ક્ષાણ્ય વદી અમાસના રોજ જે નક્ષત્ર ઉપર ગુરુ હોય, તેના ઉપરથી જે મહીનો ખનતો હોય તે નામનું વર્ષ કહેવાય. ચૈત્ર વર્ષ, વૈશાખ વર્ષ ઇત્યાદિ.

વર્ષ પ્રબોધમાં તથા રામ વિનોદમાં કહ્યું છે કે—

અથાતઃ સંપ્રવક્ષ્યામિ ગુરુચારમનુત્તમમ્ ।

અનેન ગુરુચારેણ પ્રભવાદ્યબ્દસંભવઃ ॥

ઇત્યાદિથી વર્ષારંભે ગુરુ જે નક્ષત્રમાં હોય તે ઉપરથી વર્ષની કાર્તિકી સંજ્ઞા ઉપરવત્ બતાવી પછી કૂલ કહ્યું છે.

કાર્તિક નામનો સંવત્સર હોય તો અગ્નિ તેમજ ગાયોથી આલ્લવિકા ચલાવનારાઓને પીડા થાય. શસ્ત્ર ભય, અગ્નિ ભય વગેરે થાય. પરંતુ કૂલ તથા રંગથી આલ્લવિકા ચલાવનારાઓની વૃદ્ધિ થાય.

માગશર વર્ષમાં અલ્પવૃદ્ધિ થાય. અને અનેક પ્રકારે અનાજની હાની થાય. રાબ્દઓ અંદરે અંદર લડયા કરે.

પોષ નામના વર્ષમાં બધા લોકો દેવ ગુરુનું પૂજન વંદન કરનારા અને સુખી થાય. ખેતીને માફકસરનો વરસાદ આવે, અને સાર્વત્રિક કલ્યાણ થાય.

માઘ નામના સંવત્સરમાં સંપત્તિની વૃદ્ધિ થાય, દરેક પ્રાણીઓનું કલ્યાણ થાય. વરસાદ સારો પડે.

ફાલ્ગુન નામના વર્ષમાં ચોર ભીતિ, સ્ત્રીઓનું દુરાચરણ, ખંડ વૃદ્ધિ અને અનેક પ્રકારના ઉપદ્રવ થાય.

ચૈત્ર નામના વર્ષમાં રાબ્દઓ ઠાંત રહે. સ્ત્રીઓ અલ્પ પ્રભુ વાળી થાય (નવીન પ્રભુ ઝોછી થાય) અલ્પ વૃદ્ધિ થાય. રોગ ચાલે. ધાન્ય થાય.

વૈશાખ નામના વર્ષમાં રાબ્દઓ ધર્માચરણ વાળા થાય. બ્રાહ્મણો યજ્ઞાદિ કર્મોમાં રત રહે અને જગત ઉપર આનંદ રહે.

જેષ્ઠ નામના વર્ષમાં ધાર્મિક લોકોને પીડા થાય. અને દુકાળ રહે.

આષાઠ નામના વર્ષમાં રાબાઓ અંદરો અંદર લડે. કોઈ કોઈ જગ્યાએ ઉપદ્રવ થાય, ત્યારે કોઈ કોઈ જગ્યાએ શાંતિ રહે.

શ્રાવણ નામના વર્ષમાં પૃથ્વી ઉપર લીલા લેર રહે.

ભાદરવા નામના સંવત્સરમાં ઘણા ખરા ભાગમાં ધાન્ય પાકે, જ્યારે કેટલાકમાં હાની થાય.

આસો નામના વર્ષમાં પહેલો પાક સામાન્ય થાય જ્યારે બીજો પાક સારો થાય. પ્રબલને સુખ રહે.

આ પ્રમાણે ફલ શ્રતિ દર્શાવી છે.

ગુરુ નક્ષત્ર ફલ

મૃગશિર આદિ પાંચ રિસી જે સુરગુરુ આવંતિ
તો તિહાં હુધ કરવરો મનધ ન કરવો બ્રાંતિ ૮૭૪
મઘા બેઠો દેવ ગુરુ મહી મંડલ રલેધ
અંન સમર્ધા ઉત્તરા હસ્તે કોઈ ન લેધ ૮૭૫
કર છાંડી શ્રવણાં મયો જે રતુ ગાઠી થાય
થોડા તીસ પર જણો જન ભૂખડી ખપાય ૮૭૬

મૃગશીર્ષથી પાંચ નક્ષત્રમાં ગુરુ હોય તો વર્ષ કઠોર (કાકું વર્ષ) હોય છે. મઘામાં પુષ્કળ વૃષ્ટિ થાય છે. ઉત્તરા ફલગુની અને હસ્તમાં ધાન્ય ઘણું થાય. ચિત્રાથી શ્રવણ પર્યંતમાં ગુરુ હોય તો ઋતુઓ સારી ફળે. અને ત્યાર પછીનાં મૃગશીર્ષ પર્યંતનાં નક્ષત્રોમાં સાડું ફળ આપતો નથી. દુકાળ પડે છે.

સંવત્સરફળ

સંવત્સર દુગુણાંક કરિ પ્રભવાદિક સંભાલી
ત્રય ઠાલી સમ ભામ દે વધતા આંક નિહાલી ૮૭૭
એકણ ચિહું સુભિક્ષ હુવે શૂન્યે રૈરવકાળ
તિય છહ મધ્યમ હીર કહે બે પાંચે સુખકાર ૮૭૮

સંવત્સરની અંક સંખ્યા ઉપરથી વર્ષનું શુભાશુભ બહુ-

વાના અનેક પ્રકાર છે. અહીં સંવત્સર એટલે વર્તમાનમાં શાલિ-
વાહન શક હોવો જોઈએ.

મેઘનું નામ અને ક્રમ

વર્તમાન શાકે લેઈ ત્રણ અંક તેમાં દેઈ
પાછે ચિહ્ન ભાગે હવે વધતો મેહ કહેઈ ૮૭૬
આવર્તક સાંવર્તકાં પુષ્કર દ્રોણ વિચાર
મંદ વૃષ્ટિ આવર્ત કે સંવર્તક બહુ ધાર ૮૮૦
થોડી વર્ષા પુષ્કર કરે દ્રોણે મેહ વરસેય
વહૈ નદી તિણ વરસમેં જોઈશ હીર કહેઈ ૮૮૧

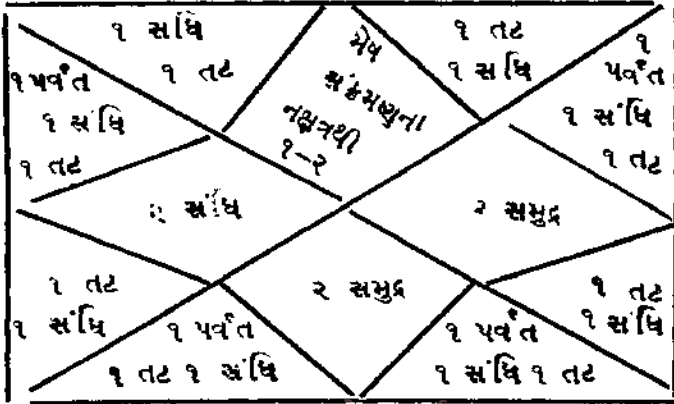
આવર્તક, સંવર્તક, પુષ્કર અને દ્રોણ એ ચાર નામના
મેઘ જ્યોતિષ શાસ્ત્રમાં કહ્યા છે. અને તેમના નામ ઉપરથી વર-
સાહનું ધોરણ સમજાય છે.

જોતીષ રોહિણી ચક્ર લખી બારહ ભવન હવેઈ
ચારે સાયર ચિહ્ન દિશે બાકી વિવરી કહેઈ ૮૮૨
આઠે સંધિ આઠે ભવન ચાર ખૂણે ગિરિ ચાર
ચાર લીલાં ને છંહડે તટ આઠે સંભાર ૮૮૩
સાયર માંહે જે જે રિસી અવરે ઠામે એક
પૂરવ મેષ સંક્રાંતિ રિસી ત્યાંથી ધરો વિવેક ૮૮૪
તટ સંધિ ગિરિ અનુક્રમે રિસી અડવીસ ગુણેઈ
રોહિણી રિસી જ્યાં આવહી તેહવો લેહ કહેઈ ૮૮૫
સાયર વર્ષા બહુ તટ ગિરિ ન વરસે નીર
સંધી ખડૈ સમતટે રોહિણી રિસી એ હીર ૮૮૬

પંચાંગમાં ફલ શ્રતિમાં રોહિણી નક્ષત્ર કયાં પડયું છે, તે
જોવામાં આવે છે. કુંડલી બનાવી મેષ સંક્રાન્તિના દિવસે જે
નક્ષત્ર હોય તેને પ્રથમ મૂકી અનુક્રમે નક્ષત્રો મૂકવામાં આવે છે.

અને તેના ઉપરથી રોહિણી નક્ષત્ર સમુદ્રમાં, તટમાં કે સંધિમાં અથવા પર્વત ઉપર છે, તે સમજાય છે.

રોહિણી ચક્ર

જો મેષ સંક્રમણના નક્ષત્રથી ૧-૨-૬-૧૫-૧૬-૨૨-૨૩ એ સંખ્યામાં રોહિણી આવે તો તે સમુદ્રમાં સમજવી. ૩-૭-૧૦-૧૪-૧૭-૨૧-૨૪ અને ૨૮ એ સંખ્યામાં આવે તો તટ ઉપર. ૪-૬-૧૧-૧૩-૧૮-૨૦-૨૫-૨૭ એ સંખ્યામાં આવે તો સંધિમાં અને ૫-૧૨-૧૬-૨૬ એ ચાર પૈકી આવે તો પર્વત ઉપર રોહિણી જાયું.

સાગરમાં રોહિણી હોય તો ખુબ વર્ષા થાય. પર્વત ઉપર હોય તો વરસાદ ન થાય. સંધિ ઉપર હોય તો ખંડ વૃષ્ટિ થાય જ્યારે તટ હોય તો સમાન (માફકસર) વરસાદ આવે છે.

વર્ષાના સ્તંભ

ચૈત્રે રેવતી ભરણી વૈશાખ જોડે મૃગશીર પુતર્વાસુઆષાઢ એ ચ્યારે ઉજવલ પખે પડવા ચ્યારે થંભ જલ વરસે કષ્ટ નીપજે રાજ તેજ અભાંમ ૮૮૭

ચૈત્ર, વૈશાખ, જેઠ અને અષાઠ એ ચાર મહીનાઓની સુઠ એકમના દિવસે અનુક્રમે દેવતી, ભરણી, મૃગશીર્ષ અને પુનર્વસુ નક્ષત્ર (તિથિની સાથે સંપૂર્ણ) હોય તો તે વર્ષના ચાર સ્તંભ મનાય છે. જે મહીનામાં કહેલું નક્ષત્ર ન હોય તે સ્તંભ ગયો સમજવો. ચારેય સ્તંભ હોય તો વર્ષ ઘણું સારું નિવડે છે.

વર્ષ પ્રબોધમાં ચારે સ્તંભનું જુદું જુદું ફળ બતાવ્યું છે. જેમકે જે ચૈત્ર શુકલ પ્રતિપદા અને દેવતીનો યોગ હોય તો ખુબ વર્ષા થાય. વૈશાખ સુઠ ૧ ને ભરણીનો યોગ હોય તો ઘાસ ઘણું થાય. જેઠ સુઠ ૧ ને મૃગશીર્ષ હોય તો શુભ ફળ આપનારો વાયુ થાય. અને અષાઠ સુઠી ૧ ના રોજ પુનર્વસુ હોય તો ધાન્ય સારું પાકે.

સૂર્યમહાલય વિચાર

રાહ રિસી સૂરજ રિસી અમાવસિ પડિવા સંધિ
મિલતે થાય રવિમહાલય જેતિષ એમજ બંધિ ૮૮૮

ચંદ્રમહાલય વિચાર

હીર કહધ શશી રિસી થકી રાહરિસી તિમ ભાણુ
પુનિમ પડિવા જે મિલ્યાં ચંદ્રમહાલય પરમાણુ ૮૮૯

મહાલય વાર ફલ

રવિવારે દુરભિખ કરધ શશીરાયાં દુઃખ દેધ
ભોમ અમનિ બુધ મહિં શીશુ ગુરુએ જલ વરસેધ ૮૯૦
જલ શોષે શુકાંદિને શનિ સેના ચતુરંમ
પીડધ પરબ આપડી શશી સૂરજ એ અંમ ૮૯૧

એક માસમાં જે મહાલય થાય તેનું ફળ

એકલય માસિ જે સૂરશશી દૈવયોગે મલે રાહ
તો વસુધા ઝૂઝે સુભટ મરધ વહધ રૂધિર પ્રવાહ ૮૯૨
મહાલય પછી ૭ દિવસમાં વૃષ્ટિ થાય તો ?

મહાલય હોધ સાતાં દિન માંહિ વરસે મેહ
તો વરતધ મહિ મંડલે સહા સુભિખખ સનેહ ૮૯૩

અહણના સ્પર્શની દિશાનું જ્ઞાન

રવિ રિસીથી છ ઉગમણી દેઈ ઇગ અગનેઈ
પાછે છહ ઠવો દક્ષિણે અનુક્રમે ઇમ ને રેઈ ૮૬૪
પાછલાં છહ દિયો પછિમે વાવ્ય ખુણે ઘો એક
ઉત્તર માંહે છહ ઠવો એક ઇશાન વિવેક ૮૬૫
પૂનિમ અમાવસીને રિસી મણિ દિશિ વિદિશીહોઈ
અહણ ગૃહીને તિણી દિશિ હીર કહે જમ સોઈ ૮૬૬

ગ્રાસજ્ઞાન

ને ભુક્તા રવિ દિહડા તેતા વિશ્વા ગ્રાસ
આલ મ બાખીસ પંડિયા ઘડીમ ઘાલીસ ઘાય ૮૬૭
સૂર્ય અને ચંદ્રના અહણ સંબંધી વિવેચન કર્યું છે. જેમાં
અહણ સંભવ અહણના વારનું કૃળ વગેરે બધું ધરાબર છે. પણ
ગાથા ૮૬૭ માં ને કેટલું અહણ થશે? તે સંબંધી કહેલું સ્થૂલ
માનથી છે. એ યાદ રાખવા જેલું છે.

અગસ્ત્યોદય વિચાર વર્ષ ક્રુવાંક

અહ બાવીસ તેવીસ દિન અહવા દિન ચક્રવીસ
તો મુંહગાં અંન ઘી હુવઈ જણો વીસવા વીસ ૮૬૮
અગસ્ત્યોદયનું કૃળ દર્શાવતાં અહીં એક ગાથા ખુટે છે,
વર્ષ પ્રયોધમાં લોકેડપિ એમ કહી ને ગાથાઓનો સંગ્રહ છે, તે
બનતા સુધી હીરલકશનીજ છે. વર્ષ પ્રયોધમાં અગસ્તિ દ્વારમાં
કહ્યું છે કે—

લોકેડપિ—

સિંહા હુંતિ ભડુલી દિન ઇકવીસે જોઈ

અગસ્તિ મહાક્રપિ ઉગીયા ઘન બહુ વરસે લોય

હીરસૂર્યોડ્યાહુઃ—

દ્વિબાજખં વીસ દિણે ઇગવીસે હોઈ મન્નિજમં સમયં ।

બાવીસે ચ સુનિકૃખં સિંહાઓ મહારિસી ઉઠએ ॥

અન્યાન્તરેડયિ—

જો વીસે તો વાણિઓ ઇકવીસે તો વિષ્ર ।

જાવીસે જો ઉગમે માલી ઘરે જનમ ॥

વણિમુનિઃ ખણ્ડવૃષ્ટયૈ દુર્લિક્ષાય દ્વિજે મુનિઃ ।

માલાજીવી સુભિક્ષાય સિંહે સૂર્યાત પરં ફલમ્ ॥

આ બધું ખગોળ જ્યોતિષના વાસ્તવિક જ્ઞાનનો અભાવ સૂચવે છે. પલભા પ્રમાણે જુદાં જુદાં સ્થળોએ સિંહ સંક્રાન્તિના નિશ્ચિત દિવસોએ અગસ્ત્યનો ઉદય થાય છે. જેમ જેમ પલભા (અર્થાત ણીબ શબ્દોમાં અક્ષાંશ) વધારે તેમ તેમ સિંહ સંક્રાન્તિ દિવસોની સંખ્યા વધારે જ થાય. એ ગ્રહ ગણિતના અજ્ઞાનથી ઉપરોક્ત ફલ કહેવામાં આવ્યાં છે.

અમદાવાદમાં સિંહ સંક્રાન્તિના ૧૮ દિવસે અગસ્ત્યનો ઉદય થાય છે. મદ્રાસમાં કર્કના ૨૫ મા દિવસે થાય છે. કાશીમાં સિંહના ૨૪ મા દિવસે થાય છે. અર્થાત ઉપરોક્ત ફલ યુક્તિ શૂન્ય છે.

વાર શુક્ર જીજ્ઞ વરસ વિધિ તિથિ પુનમ રિસિહસ્ત
લામન ધન ગ્રહ ભોમ ઠવિ સોલ ધ્રુવાંક સમસ્ત ૮૬૯

વર્ષના કેટલા ધ્રુવાંક છે, તેની ણીજી વિગતો તેમજ પ્રક્રાન્તરો વર્ષપ્રયોધમાં ઘણા દર્શાવ્યા છે. અહીં અંચકારે ક્રાગણ્ય સુદ ૧૫ ના દિવસનો વિચાર દર્શાવ્યો છે.

ક્રાગણ્ય સુદ ૧૫ ના દિવસે શુક્રવાર, હસ્ત નક્ષત્ર અને ધન રાશિમાં મંગળ હોય તો સોળ આના વર્ષ થાય છે.

આને સંમતિ દર્શક વાક્ય મળતું નથી. તેમજ આવો ચોગ કોઈક જ વખત અને, એટલે પ્રત્યેક વર્ષમાં તેનો ઉપયોગ થઈ શકે તેમ નથી.

વિશ્વાનયન

શાક અંક ત્રિગુણા કરી દે સાતાં એ ભામ

વધત દુગુણ પચવીસ ઠવિ વરખા એવી લામ ૬૦૦

લખધ અંક ત્રિગુણા કરી સાતે ભાગ ક્વેર્ક
વધત કુગુણુ પણ મજ્જિમ હવધ અંન હીર સો લેઈ ૬૦૧
લખધ લખધ ત્રિગુણા કરી પૂર્વરીતિ પરમાણુ
તૃણુ શીત તેજ વાયુ વૃદ્ધિ ક્ષયવિગ્રહ સખ જાણુ ૬૦૨

પંચાંગમાં અન્ન, વર્ષા આદિ ઘણી ચીજોના વસા લખેલા હોય છે. વસા કેવી રીતે ઉપજાવવા તે માટે અંથાન્તરોમાં જુદા જુદા પ્રકાર છે. અહીં અંથકારે વર્ષા તથા અંનના વસા દર્શાવ્યા છે. તેમજ તૃણુ, શીત, તેજ, વાયુ, વૃદ્ધિ, ક્ષય અને વિગ્રહ એમ નવ ચીજોના વસા ઉપજાવી શકાય છે.

કહપલતા, રાજવલી વગેરે અંથોમાં તેમજ વર્ષાપ્રયો-
ધમાં વર્ષા, ધાન્ય, તૃણુ, શીત, ઉષ્ણતા, (તેજ) વાયુ, વૃદ્ધિ,
ક્ષય, વિગ્રહ, એ કમથી જ વસાઓ દર્શાવેલા છે. અને તેમના
સંયોગને દશથી ભાગી સર્વ નિષ્પત્તિ કેટલી તે દર્શાવેલું છે. ઘણી
વખત ૮૧ અને તેથી પણ વધુ વસાઓ પંચાંગકારે પંચાંગોમાં
લખે છે.

આયવ્યય

રાશિ અધિપ સંવત અધિપ અંક મેડી ત્રિગુણાઈ
પંચમેલી ભાગે પનર વધતે લાભ કહાઈ ૬૦૩
લખધ અંક ત્રિગુણા કરી ભેલી પંચતિથિ ભાગ
આયપ ખરચ ઈમિ રાશે સવિ ઈમિ અઠ્ઠાત્તર ભાગ ૬૦૪
મેષ વૃશ્ચિક લોમ વસુ વૃષ તુલ ભૃગુ એકવીસ
મિથુને કન્યા જુધ સત્તર કરક અંદ્ર પનરીસ ૬૦૫
સિંહાં સૂરજ અંક સહ કુંભ મકર દસ મંદ
ધન મીનાં ઓગણીસ ગુરૂ ખોલે હીર મુણીંક ૬૦૬
આયપત વરાના અંક મણિ સમય પરિખ સંભાલ
આય અંક વધતાં ભલા વરા વધતાં કાલ ૬૦૭

અષ્ટોત્તરી દશાનુસાર ખાર રાશિના આયવ્યયનું કોષ્ટક બને છે. અંચકારે કોષ્ટક બનાવવાની રીતિ દર્શાવી છે, તે મુજબ તૈયાર કોષ્ટક નીચે મુજબ છે.

આયવ્યય કોષ્ટક

રાશિ અક્ષ	મે	૫	મિ	કકં	સિં	કન્વા	ગુ	૫	ધ	મ	કું	મી
કુ	૨ ૧૧ ૧૪ ૧૪ ૫ ૨	૨ ૧૧ ૧૪ ૨ ૨ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૨ ૨ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૨ ૨ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૨ ૨ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૨ ૨ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૨ ૨ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૨ ૨ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૨ ૨ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૨ ૨ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૨ ૨ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૨ ૨ ૧૧
મ્	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮	૧૪ ૮ ૧૧ ૨ ૧૧ ૮
મ્	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫	૮ ૨ ૫ ૧૪ ૮ ૫
કુ	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧	૫ ૧૪ ૨ ૫ ૧૧ ૧૧
મ્	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧	૧૧ ૫ ૮ ૫ ૧૪ ૧૧
કુ	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧	૨ ૧૧ ૧૪ ૮ ૧૪ ૧૧
મ્	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫	૧૪ ૮ ૧૧ ૧૪ ૮ ૫

જે વર્ષેશ હાય તેના આયવ્યય પ્રમાણે તે વર્ષની આયવ્યય રહે છે. તેમાં જો આયના અંકનો સરવાળો વ્યયના સરવાળા કરતાં વધારે હાય તો તે વર્ષ સાફ જાય છે.

વર્ષ દિનની સંખ્યા ઉપરથી ફલ
દિન પંચાવન તિનસદ્ અધમ સમો તે જોઈ
મધ્યમ સમો સત્તાવનૈ અધિકે અધિકો હોઈ ૯૦૮

વર્ષના દિવસોની સંખ્યા ઉપરથી વર્ષનું શુભાશુભ દર્શાવ્યું
છે. ૩૫૪ દિવસનું વર્ષ ખરાબ છે. ૩૫૪ થી ૩૫૭ નું મધ્યમ
છે. બ્યારે તેની ઉપરના દિવસોવાળું વર્ષ શ્રેષ્ઠ છે.

નક્ષત્રોનાં મંડલો-અગ્નિમંડલ

કૃત્તિક પૂ.ભદ્ર પુષ્ય મઘા અને વિશાહા રિખમ
ભરણી પૂર્વાશ્લેષુની હીર કહે તે રિસી સાતે શીખ ૯૦૯
જમ અગ્નિ મંડલ ઈમસાત રિસી વાઈવપિણ્ણુતિમસાત
ઈમ વાઈણ્ણુઈ સાત રિસી તિમ માહેન્દ્ર વિખ્યાત ૯૧૦
તે માંહે જો ગ્રહણ હુવઈ ભૂમિકંપ દિગદાહ
રિમત પાંસુ પદાણુ પડણુ વાજે પવન અગ્રાહ ૯૧૧
કેતુ દિસણુ તારા પડણુ શશી સૂર પરિવેષ
ઉલકાપાત હોઈ અંબરે તસ ફલ સુણો વિશેષ ૯૧૨
ત્રિહુ વરણુ પીડા કરે નેત્રરોમ અતિસાર
અદપ ફલને અદપફલ નીર ન દિસે ધાર ૯૧૩
અંમ ક્ષુધા વાધે પ્રળલ ભારી એતા દેશ
ઉત્તરપંથિ વાહિકા સિંધુ મંડલ સુવિશેષ ૯૧૪
યમુનાને જલધરી કાંબોજે કારમીર
એ વિષ્ણુસે હુમ પાવહી જોલે જોતિષ હીર ૯૧૫

વાયુમંડલ

ઉ. શ અશ્વિનિ ચિત્રા કર મૃગ પુનર્વાસુ ને સ્વાતિ
વાઈવ મંડલ એ રિસી હીર કહે વિખ્યાતિ ૯૧૬
ધરમહીણુ હુવઈ વરણુ સહુ વાજે વાયુ અલેખ
મઠ મઠ મંદિર માલીયાં પુહવી પડે વિશેષ ૯૧૭

ઉનમીયાં આવે બહુ છંટ ન દિસે લેસ
વરતે હાહા ભૂમિ સવિ ઉભડે સવિ દેશ ૯૧૮
સોરઠ સોરભ બર્બરે મ્લેચ્છ મગધ કરણાટ
પાંચાલે ઉજ્જૈણીયે દ્રવિડ અયોધ્યા લાટ ૯૧૯

વારુણ મંડલ

રેવતી શતભિષ મૂલ અહિ ઉ. ભહ આદ્રા પૂ. પાઠ
વારુણ મંડલ એ રિસી વરસૈ મેહ આપાઠ ૯૨૦
તૃણ કણ બહોલાં નીપજૈ ગાયો મહેલે ખીર
રોમ સર્વ જાએ પરા વણસૈ નાગર કીર ૯૨૧
ઉઠંબર અહિ છત્રસું સોરઠ સાગર સંધિ
ધરમી સીદાઈ છે ખરા પાપી વાધઈ ગંધિ ૯૨૨

માહેન્દ્ર મંડલ

ઉત્તરાપાઠા આહિ ચિહ્નુ રોહિણીને અનુરાધ
જેઠા સહિત સાતે રિસી માહેન્દ્ર નિરાખાધ ૯૨૩
માયો દૂધ ઘણો કરૈ વાધૈ તરવર નૂર
મળ સહુ હરખીત હુવૈ જાઈ રોમ સવિ દૂર ૯૨૪
મધ્યદેશ માગધ સમુદ્ર કુરુક્ષેત્રે જલમામ
તે દેશે ઉપદ્રવ થશે અવર સવે સુખ લાભ ૯૨૫

ફલ દિવસ નિષ્કંચ

અમનિયે વીસ રચણી વાયુ સાઠિ ફલેષ
વારુણ ફલઈ ત્રીસે દિને માહેન્દ્ર સમ દિન લેઈ ૯૨૬
(શુકલબીજ આહિ કદી દશમો અંધારી શીમ
શુકલ પક્ષ સુજસ કરે જોતીષ ભાષે ઇમ) ૯૨૭

અગ્નિ, વાયુ, વારુણ અને માહેન્દ્ર એવાં નક્ષત્રોતાં ચાર
મંડલો છે. ગ્રહણ, ભૂમિકંપ, કિન્દાહ, રત્નેવૃદ્ધિ, બવાળાસુખી વગેરે
હીબ, અંતરીક્ષાદિ ઉપદ્રવો જે નક્ષત્રમાં થાય તે નક્ષત્ર જે મંડ-

જનું કોય તે પ્રમાણે તેનું ક્ષણ આય છે. અને તેનું ક્ષણ મંડળના કારણે અસુક દિવસોમાં મળે છે. નીચેનું કોષ્ટક જોવાથી સંપૂર્ણ હકીકત સ્પષ્ટ સમજાશે.

અગ્નિ આદિ મંડલ

મંડલ	નક્ષત્રો	ફલ	પ્રદેશ	દિવસ
અગ્નિમંડલ	કૃતિકા ભરણી, પુષ્ય, વિશ્વાખા, પૂ. ૩૦, પૂ. ૪૦, મધ્યા	પીકા, દુષ્કાળ	હિંદો ઉત્તર ભાગ સિંધ કાશ્મીર	૨૦
વાયુ મંડલ	મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, અશ્વિની, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, ઉ. ૩૦	ધર્મનાશ હાહાકાર થાય	સોરઠ, મધ્ય પ્રાંત, મગધ, કર્ણાટક, અયોધ્યા, ગુજરાત	૬૦
વારુણ મંડલ	આર્દ્રા, આશ્લેષા, ઉ. ૪૦ રેવતી, શતભિષા, પૂ. ૫૦ મૂલ	સારો વરસાદ યાય-સુકાળ માલે	હરિયા કિનારો સોરઠ સિવામના દેશ	૩૦
માહેન્દ્ર મંડલ	જ્યેષ્ઠા, અનુરાધા, શકિણી, ધનિષ્ઠા, શ્રવણ, અભિજિત ઉ. ૫૦	પ્રજ્જને હર્ષ, નિરાગતા સારી પેદાશ	મધ્યદેશ, મગધ, કુરુક્ષેત્ર સિવામના દેશ	૭

મેષ સંક્રાંતિ

મેષે રવિ નંદા સલીલ ભદ્રા ગુરૂ રાય
જ્યા રોમ રિગતા પશુ પૂરણા અંન કુવાય દર

કરક સંક્રાંતિ ઉપરથી વિદ્યાનયન

કરકે રવિ સૂરજ હહાં શશી વીસાં ભોમ અહુ
પુષે ભારહ અહારહ ગુરૂ થાવર પુહવી કહુ દરહ

દૈવયોગે જે શુક્ર હુવઈ તો જગે હોય સુભિખ
ચઉપદ પીડા ઉપજઈ નેઈશ એહ પરીખ ૯૩૦

સિંહચંકાંતિ કલ

સૂરજ સિંહે સંક્રમે સુરગુર કે બશુવાર
તો પુહવી ઉપરી રૂધિર વહ અનોપમ ધાર ૯૩૧

ધન સંકાંતિ

રવિવારે ધન સંક્રમે તો કષ્ટ ત્રિમણો મોલ
શનિ ત્રય મંગલ ચઉગુણો અવર વાર સમતોલ ૯૩૨

મીન સંકાંતિ

મીને ભાણુ રવિ સંક્રમે તો વાજે બહુ વાય
શશી ગુર શુક્રાં સુભિખ ભોમ ચાપદ પીડાય ૯૩૩

મંદવાર દૂરભીખ કરે જે હોય પુષવાર
તો ડર ડંબર હોવે બહુ નેઈસ એહ વિચાર ૯૩૪

અશુભ વાર ત્રય પાંચ છહ એક બે વાર શુભ વાર
સંક્રમણુ જે રવિ કરે એહ સમો આકાર ૯૩૫

જીહા બરણી શતભિષા આહરા સ્વાતિ અશલેશ
કૂર વાર જે તિહાં મિલે તો રવિ કરે કલેશ ૯૩૬

મેષ, કર્ક, સિંહ, ધન અને મકર એ પાંચ સંક્રાન્તિના પ્રવેશ દિનના વાર ઉપરથી ફળ કહ્યું છે. બીજી સંક્રાન્તિઓનું વાર પ્રમાણે ફળ નીચે સુજબ છે.

વૃષભ સંક્રાન્તિ જે શનિ, મંગળ કે રવિવારે થયે તો દુર્ભિક્ષ કરે, દેશમાં કલેશ થાય, ઘઉં મળે નહિ, કપાસ, ફળ-ફળાદિ, રસકસ તથા રંગમાં મોંઘવારી આવે. જે સોમવાર હોય તો ધાન્ય સસ્તાં વેચાય. અને પુષ, શુક્ર કે શુક્રવાર હોય તો રસકસ મોંઘાં થાય.

મિથુન સંક્રાન્તિ શનિ, મંગળ કે રવિવારે આવે તો પાપ,

રોગચાળો, અગ્નિભય ઈત્યાદિ વધે, અનાજ મેંઘાં થાય, બુધવારે આવે તો પૃથ્વી ઉપર આનંદ રહે. સોમ, ગુરુ કે શુક્રવારે આવે તો સર્વાત્ર દુઃખલ પડે.

કન્યા સંક્રાન્તિ શનિવારે આવે તો વરસાદ ન થાય, ધાન્યનો નાશ થાય. મંગળવારે આવે તો રોગચાળો વગેરે ઉપદ્રવો થાય, અદ્યવૃષ્ટિ થાય, અન્ન મેંઘાં થાય. ગુરુ, સોમ, શુક્ર કે બુધવારે આવે તો સુખ રહે. પરંતુ પશ્ચિમ દિશામાં થોડોક વિનાશ થાય.

તુલા સંક્રાન્તિ રવિવારે એસે તો બ્રાહ્મણો ગાયો વગેરેને દુઃખ થાય, શનિવારે આવે તો યુદ્ધ થાય. અને ધી ઘણું મેંઘુ થાય. બુધવારે આવે તો પાક સારો થવાથી પૃથ્વી પરિપૂર્ણ થાય. સોમ, શુક્ર કે ગુરુવારે આવે તો અન્ન સસ્તાં થાય. મંગળવારે આવે તો હલકાં ધાન્ય ખુબ થાય.

વૃશ્ચિક સંક્રાન્તિ જો રવિવારે આવે તો ઘોળી વસ્તુ મેંઘી થાય. શનિવારે આવે તો રક્તચ્છ લોકોમાં રોગ ચાલે. મંગળવારે હોય તો ધાન્યનો સંગ્રહ કરવો, આગળ તંગી પડે. બુધવારે આવે તો સુખવાસની ચીજો, કરીયાણાં મેંઘાં થાય. ગુરુવાર કે શુક્રવારે આવે તો તલ, તેલ, કપાસ, સુતર અને ચાંદીમાં તેજ આવે. સોમવારે આવે તો બધાને સુખ રહે.

કુંભ સંક્રાન્તિ રવિવારે આવે તો પૃથ્વી ઉપર વિગ્રહ ચાલે. પશુઓનો વિનાશ થાય. શનિવારે આવે તો ખેતીમાં ઉપયોગી પ્રાણીઓનો નાશ થાય. મંગળવારે આવે તો મનુષ્યો પરસ્પરમાં વેર રાખનારા થાય. પરંતુ બુધ, ગુરુ, સોમ કે શુક્રવારે આવે તો સામાન્ય સુખાકારી રહે.

મીન સંક્રાન્તિ શનિવારે આવે તો દરિયા પારની ચીજોનો નાશ થાય. (દરિયાઈ તોફાનોમાં નુકશાન થાય) મંગળવારે હોય તો સોનું મેંઘું થાય. રવિવારે હોય તો સૈનિકો પ્રબળ થાય, સોમવારે હોય તો ધી, તેલમાં તેજ આવે, પરંતુ મળને સુખ

થાય, શુક્ર કે બુધે હોય તો સુકાળ રહે, અને ગુરુવારે આવે તો રાગ ચાલે.

આ પ્રમાણે બારે સંક્રાન્તિઓના પ્રવેશ વખતના વાર, તિથિ વગેરેથી વિવિધ ફળ થાય છે. આગળ અંધકાર પૂર્ણિમાના દિવસે કે તેની આબ્જુ બાબ્જુ સૂર્ય સંક્રમણ થાય તો તેનું ફળ સમજાવે છે. ગાથા ૬૩૭ થી ૬૪૯ સુધી તેનું ફળ દર્શાવ્યું છે. પરંતુ સંક્રમણ કાંઈ પૂર્ણિમા ઉપર જ થતું નથી. ગમે તે તિથિ એ થાય છે. તેથી પ્રથમ અંધકારે પાંચ સંક્રાન્તિઓને ઉદેશી વિવિધ ફળ કહ્યું છે.

સંક્રાન્તિ વખતના અંદ્રણ ફળ

હીર કહે રવિ મેષ દિન તે દિન અંદ્ર તુલ્ય રાશી
મિલતે અંન સંગ્રહ કરે ફલ આપે છમાસી ૬૩૭
જે દિન રવિ વૃષે સંચરે તે દિન અંદ્ર વૃશ્ચિક રાશ
તે દિનથી દૂમ માસ મહી અંન હીએ ફલ તાસ ૬૩૮
મિથુને રવિ દિન અંદ્ર ધન રાશી આવિ મિલત
તો તિણિ વેલાં સંગ્રહણ ચિહુ માસે ફલ હુતિ ૬૩૯
સૂરજ કરકે આઠ જળ તળ જે મકરે અંદ્ર
આવે તો ધનધાન સવિ લીધાં કરે આણુંદ ૬૪૦
સિંહે રવિ જળ સંચરે અને અંદ્ર હોવઠ કુંભ
તિમ મિલે તો માસ છડે અંન લાભ પ્રારંભ ૬૪૧
જે દિન કન્યા સૂરજ હુવે તે દિન અંદ્ર હોવઠ મીન
તે મલે તો કાલ કહીએ પુહવી થાઇ ખીણ ૬૪૨
તુલે સૂર્ય મેષે રાશી મિલતે ગૃહીએ ધાન
તે પાંચે માસે ફલ હીએ સાચો જેતીષ માન ૬૪૩
વૃશ્ચિકે રવિ સંચરે તે દિન વૃષે રાશી હોય
તો તલ તેલાં સવિ સંગ્રહણ ક્રીધાં ફલ દે લોધ ૬૪૪

जे दिन रवि धन संचरे शशी मिथुन आवेछ
 जण्णी संघो अंन तो पंच भासे इल देछ ६४५
 मकरे रवि जे दिन कुवै ते दिन करके अंछ
 तो सूत्र कपास योगुणो लीधो आपे आणुंछ ६४६
 कुंभे रवि सिंहे शशी मिलते संग्रहो अंन
 पांचे भासे इल दीये जेतिष अेह वचन ६४७
 ज्य भीने रवि संचरे तव कन्या शशी जेछ
 ते मिलते अंन लीयो सहू तो अभणो लाभते जेछ ६४८

मेघ संक्रांतिगः सूर्यस्तुल्ये भवति चंद्रमा
 षट् भासान् दुर्भिक्षं च भवतीह न संशयः ॥१॥
 वृष संक्रांतिगः सूर्यः वृश्चिके च भवेच्छशी
 तदा रौद्रं च दुर्भिक्षं पंच भासान् संशयः ॥२॥
 मिथुने संक्रांतेः सूर्यः धने भवति चंद्रमा ।
 तदा भवति दुर्भिक्षं भासा पंच न संशयः^१ ॥३॥
 कर्क संक्रांतिगः सूर्यः मकरे भवति चंद्रमा ।
 तदा भवति दुर्भिक्षं षट् भासा नात्र संशयः^२ ॥४॥
 सिंह संक्रांतिगः सूर्यः कुंभे भवति चंद्रमा ।
 तदा रूद्रं च दुर्भिक्षं पंच भासा न संशयः ॥५॥
 कन्यायामर्क संक्रांति भीने भवति चंद्रमा ।
 द्वय भास महारौद्रं^३ सर्वत्र शून्यकारकं^४ ॥६॥
 तुल संक्रांतिगः सूर्यः मेघे भवति चंद्रमा ।
 षट्भासां^५ च दुर्भिक्षं जयते नात्र संशयः ॥७॥
 वृश्चिक संक्रांतिगः सूर्यः वृषे भवति चंद्रमा ।

१ आ योगमां तेष संग्रह करवाषी सारे लाभ चार भासे भवे. २.
 आ योगमां सर्व धान्यमां तेष धान्य सुदत नधी. ३ ७ भासे इल ४
 महाकाल. ५ पृथ्वी क्षीण्य धान्य. ६ पंच भास,

ફર્લિક્ષં ચ વિભનીયાત્^૭ પંચ માસાન્ન સંશયઃ ॥૮૧॥
 ધન સંક્રાંતિગઃ સૂર્યઃ મિથુને ભવતિ ચંદ્રમા ।
 ફર્લિક્ષં ચ વિભનીયાત્^૮ દ્વય માસા ન સંશયઃ ॥૮૨॥
 મકર સંક્રાંતિગઃ સૂર્યઃ કર્કે ભવતિ ચંદ્રમા ।
 તદા ભવતિ ફર્લિક્ષં^૯ દ્વય માસા ન સંશયઃ ॥૧૦૧॥
 કુંભ સંક્રાંતિગઃ સૂર્યઃ સિંહે ભવતિ ચંદ્રમા ।
 ફર્લિક્ષં ચ વિભનીયાત્ દસ^{૧૦} માસા ન સંશયઃ ॥૧૧૧॥
 મીન સંક્રાંતિગઃ સૂર્યઃ કન્યા ભવતિ ચંદ્રમા
 સર્વ દેશેષુ ફર્લિક્ષં^{૧૧} ભવતીહ ન સંશયઃ ॥૧૨૧॥

સૂર્ય સંક્રાંતિથી ૭ મી રાશીના ચંદ્રમાનું ફલ છે. ઇતિ બાર રાશીએ સંક્રાંતિ બદલાય તે વખતના ચંદ્રમાની રાશીનું ફલ—

નોંધ—હીરકલશના પાઠ સાથે ઉપરનો સંક્રાંતિનો પાઠ મેળવતા થોડો ફેરફાર જણાય છે.

અથ બાર રાશીની સંક્રાંતિ બદલાય તે વખતનાં ચંદ્રની રાશીનાં ફલ. બીજા છુટક પરચુરણ અથોમાંથી પાઠાંતરોનો સંગ્રહ.

૧. મેષ રાશીની સંક્રાંતિમાં પાઠાંતર—સર્વ ધાન્ય સંગ્રહ કરવાથી ત્રીજે માસે બમણો લાભ. ચોથા માસે ખોટ. વળી છ માસે ત્રણ ઘણો લાભ.

૨. વૃષ સંક્રાંતિમાં પાઠાંતર—સર્વ ધાન્ય સંગ્રહ કરવાથી એક માસે લાભ થાય. વળી બીજી વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરવાથી છ માસે બમણો લાભ થાય છે. સાતમા માસે ખોટ. વળી ચોથા માસે લાભ થાય.

૭ તલ તથા તેલનો સંગ્રહ કરવાથી લાભ થાય છે. મુદત નથી. ૮ બન્ન સંગ્રહ કરવાથી પાંચ માસે લાભ થાય છે. ૯ મુતર તથા કપાસનો સંગ્રહ કરવાથી ચાર મહો લાભથાય. મુદત નથી. ૧૦ અનાજનો સંગ્રહ કરવાથી પાંચ માસે લાભ થાય. ૧૧ અનાજનો સંગ્રહ કરવાથી બમણો લાભ થાય, મુદત નથી.

૩ મિથુન સંક્રાંતિમાં પાઠાંતર-જવ, ઘઉંનો સંગ્રહ કરવાથી ખમણો લાલ થાય છે. વળી તલ, તેલ તથા અનાજનો સંગ્રહ કરવાથી ચાર મહિને લાલ થાય છે. વળી સર્વ વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરવાથી છ મહિને ખમણો લાલ થાય છે. સાતમા મહિને ખોટ.

૪ કર્ક સંક્રાંતિમાં પાઠાંતરે-કસુંબો, અહિડક વસ્તુ, પીળા રંગની વસ્તુઓ, કપાસ તથા ધાન્યનો સંગ્રહ કરીને જેઠ માસમાં વેચાણ કરવાથી ખમણો લાલ થાય છે. વળી સર્વ વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરવાથી છ મહિને ખમણો લાલ થાય છે. સાતમા મહિને ખોટ.

૫ સિંહ સંક્રાંતિમાં પાઠાંતરે-પાંચના બદલે છ મહિના. વળી સર્વ ચીજ વસ્તુઓ પદમણિ, મોતી, સોનું, રાતી વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરીને પાંચમા મહિને વેચાણ કરવાથી ખમણો લાલ થાય છે. વળી સર્વ વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરવાથી પાંચમા મહિને ખમણો લાલ થાય છે. છઠા મહિને ખોટ.

૬ કન્યા સંક્રાંતિમાં પાઠાંતરે-ઉત્તરાર્ધમાં બે મહિના મહાકાલના બદલે પાંચ માસનો પાઠ છે અને રાજભય છે. વળી હસ્તિ, અશ્વ, ઊંટ, ગધેડાં, ખરચર, જવ, ઘઉં, ચણાનો લોહ સંગ્રહ કરવાથી અને ચાર મહિના પછી વેચવાથી ખમણો લાલ થાય છે. વળી ઉત્તમ વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરવાથી ચાર મહિના પછી ખમણો લાલ થાય છે અને પાંચમા મહિને ખોટ.

૭ તુલા સંક્રાંતિમાં પાઠાંતરે-કંબલ-વેસણ-તુષ ધાન્ય સર્વે પ્રકારનાનો સંગ્રહ કરવાથી ત્રીજા મહિને ખમણો લાલ થાય છે. વળી સર્વ ધાન્યનો સંગ્રહ કરવાથી ત્રીજા મહિને ખમણો લાલ થાય છે. ચોથા મહિને ખોટ. પાંચમા મહિને લાલ થાય છે.

૮ વૃશ્ચિક સંક્રાંતિમાં પાઠાંતરે-તિલ અને તેલીળીયાંનો સંગ્રહ કરવાથી તથા ફરેક બાતનાં અનાજનો સંગ્રહ કરવાથી

એ મહિને બમણો લાભ થાય છે. વળી સર્વ વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરવાથી બીજા મહિને બમણો લાભ થાય છે. ત્રીજા મહિને ખોટ.

૯ ધન સંક્રાંતિમાં પાઠાંતરે-ધાન્યનો લાભ પાંચ ઘણો વધી જાય, પાંચમા મહિને પાંચ ઘણો લાભ થાય. કપાસ, ઘી, સૂતર વગેરે સફેદ વસ્તુઓનો સંગ્રહ કર્યો હોય તો પાંચમા મહિને પાંચ ઘણો લાભ થાય છે. વળી સર્વ વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરવાથી પહેલા મહિને બમણો લાભ. બીજા મહિને હાનિ-ખોટ.

૧૦ મકર સંક્રાંતિમાં પાઠાંતરે-ગોળ, ઘી, કપાસ વગેરેનો સંગ્રહ કર્યો હોય તો પાંચ માસે બમણો લાભ થાય છે અને બહુમાથ સ્ત્રી તથા પુરૂષોનો નાશ થાય છે. વળી અનાજનો સંગ્રહ કરવાથી પાંચમા મહિને બમણો લાભ થાય છે. છઠ્ઠું ખોટ જાય છે.

૧૧ કુંભ સંક્રાંતિમાં પાઠાંતરે-સર્વ જાતના અનાજનો સંગ્રહ કરવાથી ચોથા મહિને લાભ થાય છે. વળી પાંચમા મહિને નફો મલે છે. વળી ધાન્યનો સંગ્રહ કરવાથી પાંચમા મહિને લાભ થાય છે અને છઠ્ઠા મહિને ખોટ.

૧૨ મીન સંક્રાંતિમાં પાઠાંતરે-અનાજનો સંગ્રહ કરવો. વળી સર્વ જાતનાં અનાજનો સંગ્રહ કરવો. વળી ધાન્યનો સંગ્રહ કરવાથી ચોથા મહિને બમણો લાભ થાય છે. પાંચમા મહિનામાં ખોટ.

નોંધ-ઉપરના પાઠાંતરે દરેક સંક્રાંતિમાં એ એ ત્રણ ત્રણ વાર વળી વળી જે આવે છે તેનો અર્થ જુદા જુદા પ્રમાણના આ પાઠ બેદો છે. તેમ સમજવાનું છે.

લાભની સમજણ કોઈ પ્રમાણમાં નથી પરંતુ મારી સમજણ મુજબ લાભ સવાયો ગણાય છે. એટલે કે મુડીથી સવાયા નાણાં થાય તેનું નામ લાભ, દોહા નાણાં થાય તે બમણો લાભ. પોણા એ ધણાં નાણાં થાય તેનું નામ ત્રણ ગણો લાભ. અને મુડીથી બમણાં નાણાં થાય તે ચાર ગણો લાભ સમજવો જોઈએ.

સંક્રાન્તિનાં નામ

ધોરા ધ્વાંક્ષી મહોહરી મંહાકિની બુધવાર
મંહા મિશ્રા રાક્ષસી રવિવારાદિ વિચાર ૯૪૯

નામ પ્રમાણે રૂળ

મંહા બાંભણ સુખ દીએ મંહાકિની ખત્રીય
વૈશ્યાને સુખ ધ્વાંખીયાં ધોરા શૂદ્રાં સુખીય ૯૫૦
ચોર મહોહરી સુખ દીએ રાક્ષસીયાં ચંડાલ
મિશ્રા પશુને સુખ દીએ ધમ સંકરાંતિ નિહાલ ૯૫૧
રવિ ધોરા બહુ પીડા કરે શશી નિરાં ધ્વાંક્ષી
ભોમ મહોહરી રૌરવ હુવૈ બુધ રસ ક્ષય મંહાક્ષી ૯૫૨
સુરશુર મંહા વૃષ્ટિ કર મિશ્રા કાય ભૃગુવાર
થાવર વારૈ રાક્ષસી એહ સંકરાંતિ વિચાર ૯૫૩

સંક્રાન્તિ મુહૂર્ત

ત્રીસ મુહૂરત અભિચ શ્રવણ દુગ મઘા મૃગ મૂલાં કિત્ત
અનુરાધા પુષ્ય પૂરવા ત્રય રેવસ્સણિ કર ચિત્ત ૯૫૪
પનર મુહૂરત શતભિષા જ્યેષ્ઠા સ્વાતિ અશલેશ
ભરણી આહરા છહ રિસાં રવિ સંક્રમણ કલેશ ૯૫૫
પથુચાલીસે છહ રિસાં ઉત્તમ સંક્રમિયાંહ
પુનર્વસુ રોહિણી ઉત્તરા વલી વિશાહ રિસીયાંહ ૯૫૬

સંક્રાન્તિ મુહૂર્ત ક્લ

સવિ સંક્રાન્તિ મુહૂરતાં ત્રય સયાં મલિ સહી
અધિકે અધિકે ક્લ દીએ ઉણુધ મધ્યમ માઠિ ૯૫૭

સંક્રાન્તિ ઊલી ઘેઠી સુતી જ્ઞાન

બવ બાલવ ખર વાંણિબ્બ લદા પંચૈ ઘેઠી
રવિ સંક્રમે જો ધયાં કરણાં તો વિગ્રહ હોઈ કઠેક ૯૫૮

નામ ચતુષ્પદ તૈતલે એ ત્રણ કરણે આહિતઆધ
 તૃણ કણને પીડા કરે સૂતી સુતે ભાઈ ૯૫૬
 શકુની કૌલવ કિંસતુદ્ર એ ત્રણ કરણે સૂર
 ઊભી જમ ઊભો કરે અંન પાન ભરપૂર ૯૬૦

સંક્રાન્તિ ચક્ર

વાર	સંક્રાન્તિનું નામ	નક્ષત્ર	કાને સારી
રવિ	ધોરા	ભ-મ. પૂ-કા પૂ. પા. પૂ. ભા.	શક્ર
સોમ	પ્રાક્ષી	અશ્વિની, પુષ્ય હસ્ત	વૈશ્ય
મંગળ	મહોદરી	પુ. સ્વા. શ્ર. ધ. શતભિષા	સોર
બુધ	મંદાકિની	મૃ. ચિ. અતુરાધા રેવતી	રાજા
ગુરુ	મંદા	રા. ઉ-કા. ઉ-પા ઉ-ભા.	બાલક
શુક્ર	મિત્રા	કૃતિકા-વિશાખા	પરુ
શનિ	રાશ્વસી	આર્દ્રા, આશ્લેષા જ્યેષ્ઠા, મુલ	મ્હેગ્ધ

સુદર્શી ભાષક ચક્ર

સુદર્શી	નક્ષત્ર
પંદર	ભૈષ્ણકા, આદ્રા, સ્વાતિ, આશ્લેષા, ભરણી, ક્રત્તિકા
ત્રીસ	અ. કૃ. મૃ. પુષ્ય. મધા પૂ. ફા. હ. ત્રિ. અનુ. મૃ. પૂ. ભા. શ્ર. ધનિષ્ઠા પૂ. ભા, રવતી
પીસ્તાલોસ	વિશાખા, પુનર્વસુ, ઉ. ફા. ઉ. પા. ઉ. ભા. શહિષ્ઠી.

સંક્રાન્તિની ઘડી ઉપરથી શુભાશુભ

સંક્રાન્તિ જે હોય ઘડી માંહે તિમાં નવ ઘાલી
પછી સાત ગુણા કરી દિયો ત્રિહુ ભાગ વિખ્યાતિ ૯૬૧
વધતે એકણિ લાભ બહુ બીજે સમતા ભાવ
શૂન્યે હાનિ સંક્રાન્તિ ઇમ ભાખ્યો જેઠશરાય ૯૬૨

સંક્રાન્તિ ખેસવાની ઘડી ઉપરથી સુનિક્ષ, દુર્ભિક્ષાદિ જ્ઞાન
કરવું હોય તેના પ્રકાર દર્શાવ્યો છે. વર્ષ પ્રયોધમાં પણ આરું
જ કહ્યું છે. જેમકે

સંક્રાન્તિનાડયો નવભિર્વિમિશ્રાઃ

સમાહતાઃ પાવકભાજતાશ્ચ ।

સમર્ધમેકેન સમં દ્વિકેન

શૂન્યે મહર્ધં મુનયો વદન્તિ

સંક્રાન્તિની ઘડીઓમાં નવ ઉમેરી સાતથી શુભવા, અને
ત્રણથી ભાગ દેવો. જે ૧ વધે તો સમર્ધ, ૨ વધે તે સમાનતા
અને ૦ વધે તો મહર્ધ (મોઘવારી) બાણવી.

સંક્રાન્તિનાં વાહન, વસ્ત્ર, ભોજન, વિલેપન, આયુષ્ય, ભતિ, પુષ્પ વગેરે જોવાય છે.

કરણ	વાહન	ઉપવાહન	વસ્ત્ર	ભોજન	વિલેપન	આયુષ્ય	ભતિ	પુષ્પ	અવસ્થા
અવ	સિંહ	હાથી	શ્વેત	ભાત	કરતુરી	મૂશુંડી	દેવ	નાગ કેશર	બેઠી
માલવ	વાષ	ધોડો	પીત	દુધપાક	કેસર	મદા	નાગ	ભમ-કૃળ	બેઠી
કૌલવ	શૂંક	બળદ	હોલુ	ભિક્ષા-ન	ચંદન	ખડગ	મૂત	કેશર	ઊભી
તૈતિલ	મદંભ	બકરો	શીકકું	પક-વાન	માટી	દંક	પક્ષી	કમળ	સુતી
મર	હાથી	મદંભ	લાલ	દુધ	ગોરોચન	ધનુષ	પશુ	કેતકી	બેઠી
મચ્છિજ	પાડો	ગિટ	કાળુ	દહો	અલતો	તેતર	મુમ	દૂર્વા	બેઠી
વિહિટ	ધોડો	સિંહ	કાળળ જેવું	વિચિત્ર અન્ન	રસ	કુંટ (સાલો)	શૂંક	આક-ડો	બેઠી
શકુનિ	કુતરો	રથ	અનેક રંગી	સોળ	હળદળ	પાશ	સુત્રિય	મિસ્ત્ર	ઊભી
ચતુ-ષ્પદ	બકરો	રથ	કંબલ	મધ	કાળળ	અંકુશ	વૈશ્ય	માલ-તી	સુતી
નામ	બળદ	રથ	નગ્ન	ધી	અગર	તલ-વાર	શક્ર	યુલાળ	સુતી
કિંરુ-દન	કુકડો	રથ	ધેરો રંગ	સાકર	કપૂર	બાણ્ય	વર્ણુ-શંકર	જપા કુસુમ	ઊભી

સંક્રાન્તિ કાળની આગળ પાછળની સોળ સોળ ઘડોઓ તેનો પુણ્યકાળ રહે છે. તેમાં સ્નાન, દાનાદિક કરવાથી બધું

પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. જ્યોત્ષના જન્મ-નક્ષત્રમાં સૂર્ય સંક્રમણ થયું હોય તેમણે અવશ્ય સ્નાન દાન કરવાં જોઈએ.

આર્દ્રા પ્રવેશ

પ્રહર સમૈ અથવા દો પુહરી આહરા લાગે કાલ
સંજાને મધ્યમ રચણી લાગત હીર સુગાલ ૯૬૩
આર્દ્રા ઉપર સૂર્ય પ્રવેશ થાય એ વર્ષના સંયોગ જોવા
માટે ઉત્તમોત્તમ કાલ છે. આર્દ્રાથી નવ નક્ષત્ર પર્યંત વર્ષનો
સંભવ રહે છે. પહેલા અને બીજા પ્રહરમાં આર્દ્રા પ્રવેશ થાય
તે અશુભ છે. ત્રીજા અને ચોથા પ્રહરમાં કે રાત્રીએ આર્દ્રા
એસે તે સારું ફળ આપે છે.

પાંચ વાર ફળ

શ્રાવણ ચૈત્ર માગશિરે જો થાયે પંચ વાર
શનિ દુર્ભિક્ષ રવિ રોમ બહુ મંગળ નૃપતિ ભાર ૯૬૪
પંચ શનિશ્ચર પંચ રવિ પંચે મંગળ હુતિ
અંન ધન જલ ક્ષય કરે અવર ચ્યાર શુભંતિ ૯૬૫
કોઈ પણ મહોનામા પાંચ શનિ, પાંચ રવિ કે પાંચ મંગળ-
વાર આવે તો અશુભ ફળ મળે છે. અંન, જલ તથા ધનનો
નાશ થાય છે. ત્રીજા સોમ, બુધ, ગુરુ કે શુક્રવાર પાંચ હોય છે,
તો માસ સારો ભય છે.

શુક્ર ઉદય

પોષાં માહાં ફાગુણાં વૈશાહાં આષાઠ
શ્રાવણે ઉગ્યો ભૃગુ કરે દુરભિખખને વલિદાઠ ૯૬૬
ભાદ્રવ આસુ કાતીયે જેહુંદ મિમશીર ચૈત્ર
ભૃગુ ઉગે જો હીર કહેં નિપજઈ સરવઈ ખેત્ર ૯૬૭
મેષ સંકરાંતે માલિથી વૃષ સંકરાંતે કુલાલિ
ધમિ ખારહ સંકાન્તિ ભૃગુ શુભ અશુભ નિહાલી ૯૬૮

ત્રિયા રિસી ઉગે માલિણી નર રિસી ઉદય કુલાલિ
ધણિ પરિ ભૃગુ બુધ લેખવો શુભ અશુભ નિહાસી ૯૬૯

શુકારત

આથમતે ભૃગુ ચૈત્ર સુખ શ્રાવણે અંન સુગાલ
જેઠે આણુંદ આપાઠે જલ ઠાકી સહુ વિકરાલ ૯૭૦
વિગ્રહ કાતી ફાગુણધ પોહ માધ બહુ સીય
ભાદ્રવને વૈશાખ બિહુ પશુઆં પીડ સદીય ૯૭૧
પરબ પીડધ આસુયઈ મગશીર નૃપતિ ભંગ
અવરે માસે હીર કહેઈ શુકનધ નવ નવરંગ ૯૭૨

શુક ચતુષ્ક

સમય બંધ ગુ ચોકડા બોલ્યા ભેતિષ માંહિ
ભરણી આદિ ચાર રિસી ચોપઠ પીડા કહાઈ ૯૭૩
આદ્રા આદિ ચિહુ રિસી છુટી વરસે મેહ
મધા આદિ રિસી પાંચહુ સગપણુ દાખે છેહ ૯૭૪
સ્વાતિ આદિ ત્રણ રિસી પ્રેમ જગાવે મૂલ
પંચ રિસી જોષા થકી અંન ઉઠાવે શૂલ ૯૭૫

ધાન

ધાન ધનિષ્ઠાથી લિયો ભરણી જે નાવેઈ
મધા ચિત્રા વિચી વેચીઈ ભેતિષ હીર કહેઈ ૯૭૬

મેઘ જ્ઞાન ત્રિનાડી ચક્ર

એકણુ નાડી શશી ભોમ ગુરૂ આવે જે વૃતાંત
તો તિથુ દિવસે હીર કહે વરસે મેહ વિખ્યાત ૯૭૭

શુકના ઉદ્યાસ્ત તથા નક્ષત્ર ચાર સુજબ ફલ નિર્દેશ છે
આકાશી કથ નક્ષત્રો સ્ત્રી સંસક છે. વિશાખાથી ત્રણ નપુંસક
છે. અને મૂળથી ચોઠ નક્ષત્ર પુરુષ સંસક છે.

શુક્રના નક્ષત્ર ચાર સંબંધમાં કહ્યું છે કે—

પટ્ટત્રિક મધ્યે ધાન્યં ગ્રાહ્યં પાંચક મધ્યે ધાન્યં દેવમ્
એવં લક્ષ્મીઃ ધાન્યવતાં સ્યાદ ભાર્ગવ ચારસ્યેષ વિચારઃ ॥

ધનિષ્ઠાદિ છનો સમુહ છે. અને સ્વાતિ, વિશાખા, અનુ-
રાધાનો ત્રિક સમુહ છે. શુક્ર જ્યારે ધનિષ્ઠાથી ભરણી પર્યંત
કે સ્વાતિથી અનુરાધા પર્યંત હોય ત્યારે ધાન્યના ભાવ મંદા
રહે છે, તેથી તે વખતે ધાન્યનો સંગ્રહ કરવો. મધ્યાથી ચિત્રા
મુખીના પાંચ નક્ષત્રોના સમુહમાં જ્યારે શુક્ર હોય છે, ત્યારે
ધાન્યની તેજ હોય છે. તેમજ જ્યેષ્ઠાદિ પાંચમાં પણ તેજ હોય
છે. તેથી તે વખતે વેચવો. ધાન્યના સંગ્રહ વાળાઓને આમ
કરવાથી લક્ષ્મી મળે છે. શુક્રના ચાર માટે આ ખાસ વિચાર છે.
મેઘમાલામાં કહ્યું છે કે:—

જે શ્રાવણમાં સિંહ રાશિ ઉપર શુક્ર આવે તો વરસાદ
બંધ થઈ જાય છે. જે કદાપિ વરસે તો ઘણો વરસે છે. અને
આસો તથા કાર્તિકમાં રોગ કરે છે. આ યોગ દર વર્ષા ઋતુમાં
અવશ્ય તપાસવા જેવો છે. નક્ષત્રોના સંયોગથી શુક્ર કયા દ્વારમાં
છે. અને તેથી કેવી વૃદ્ધિ થશે? તે બધાનો અંથાન્તરમાં ઘણો
ઉલ્લેખ છે.

ગુરુ ત્રિરાશિ સ્પર્શ યોગ

એક વરસ ત્રિહું રાસિયાં જે ફરસ કરઈ જીવ
તો તે વરસે સુહટ ઉપર વસુધા પાડઈ રીવ ૯૭૮

કેરલાક વર્ષા યોગ

વૃશ્ચિક વૃષભે ભોમ ગુરુ જે આવે સમકાલ
તો વૃષ ધાન્ય સહુ હુવે જેતિષ એહવે ઠાલ ૯૭૯
આમલ હીડે ભૂમિ સુત પુકે હીડે રાહ
તો મહિયલ નર ભય ઘણો હોય અચિંતો હાહ ૯૮૦

तिथिकेन अभावास्थाने याग

तिन्ने पूरवा कृत्तिका चित्राने अशलेश
 भिले अभावसी धान तो अरध यडे सुविशेष ६८१
 कुंलां भीनां अंतरे आठम रोहिणी होध
 णिमथा त्रिगुणा अडि गुणा कवणु कवडा नेध ६८२

चैत्र मास

चैत्र वहि सुदि ऐकमे शशी गुरु भृगु शुभवार्
 अवर सवेशुभकारीया मत कर वणो विचार ६८३

वैशाख मास

अष्टमी अडिहरी उत्तरा ने होवध वह वैशाख
 हीर कहै ने ते वरस धान मणु होध लाण ६८४
 वैशाखे उज्वल पणे तृतीया सूरज नेध
 सांजे सांटे उमरो साय कडेरी नेध ६८५
 उत्तम उत्तर चारीया माथे मध्यम काल
 ने शशी थांजे दाहिलो तो निश्चै पडध दुकाल ६८६
 अक्षय त्रीने कृत्तिका आर्द्रा करवरो काल
 भृगशीर आवे काल रोड रोहिणी मही सुगाल ६८७

जेठ मास

जेठ कृष्ण पडवा तिथि रवि कृषि मने सहिव
 भोम व्याधि दुर्लिण्ण पुषे सुलिण्ण शशी भृगु एव ६८८
 दैव जेगे ने मंड हुवध तो जल अंन नहि भीर
 छत्र भंग प्रज क्षय धणुी येरे नेधश हीर ६८९
 जेठां अंते अभावसे रवि आथमतो नेध
 णीने यडे उमसे वरसा कडेरी सोध ६९०

જે ઉત્તર તો ઉત્તમો માથે મધ્યમ કાલ
સૂરથી શશી વામે રહે તો શૈરવ પડે દુકાલ ૯૯૧
જેઠી પૂનમ મૂલ શુભ પડિવા મધ્યમ જાણ
બીજ નાશ હુવઈ બીજ દિન એહ સમો મહીનાશ ૯૯૨

આશાઠ માસ

આશાઠ સુદિ બીજડી નવમી નિરખી જોઈ
સોમાં શુકાં સુરગુરાં જલખંબારવ હોઈ ૯૯૩
રવિ તાતો પુષ્ક શીયલો મંગલ વૃષ્ટિ ન હુવઈ
કરમ સંજોગઈ શનિહુવઈતો જીવઈ વિરલાકોઈ ૯૯૪

આવજ્ય માસ

આવજ્ય વદિ પાંચમ દિને જે નવિ વરસે મેહ
તો હલ જોત્રે કવણુ ફલ છેડે દાખે છેહ ૯૯૫

આશાઠ માસ

આશાઠ પોષાં મહા સુદિ જે તિથિ ઘટતી હોઈ
તે તિથિ સંખ્યા માસ તે દુહિલો લંધે કોઈ ૯૯૬

કાર્તિક માસ (દીવાળી વિચાર)

કાતિ વદિ અમાવસે કુરવાર રિસી સ્વાતિ
આયુષ્માનહ ચોગસુ મિલતે હોઈ ઉતપાતિ ૯૯૭

×

×

×

ચિંતવી મન પ્રક્ષેપ ધરી સતર સગવીસ પઈતીસ હઈ
પઈતાલે તેતીસ તર ધરહુ ભાગ સંખ્યા ગણી સહી ૯૯૮
રાશિ વૃશ્ચિક ચોથીય તિથિ રિસી અભિચ્ય ગુરુવાર
જીણુ વરસે તે હીર કહે માસે કાતિ સાર ૯૯૯

ત્રિનાડી ચક્રમાં એક જ નાડી ઉપર ચંદ્ર મંગળ અને
શુક્ર જે દિવસે થાય તે દિવસે પુણ વર્ષા આવે છે.

આ નાડીચક્ર સર્પાકારે કરવું, અને તેમાં અધિન્યાદિનક્ષત્રો લખવાં. આગળ જણાવાઈ ગયું છે, કે રોગ પ્રશ્નમાં નાડી ચક્ર કેવી રીતે બનાવવું, વિવાહમાં નાડી ચક્ર કેવી રીતે બનાવવું અને વર્ષા પ્રશ્નમાં કેવી રીતે બનાવવું ?

મિત્રા મૈત્રી અધિની કૃતિક આદિ વિવાહ
વરસાઈ આદ્રા ગિણ્ણો રોગી રવિ શિખ ઠાઈ.

જો કે આ ગાથામાં વર્ષા પ્રશ્નમાં આદ્રાદિ ગણવાનું જણાવેલું છે. પરંતુ—

સર્પચક્રં તથા લેખ્યમાધિન્યાદિત્રિનાડિકમ્ ।
નવનંદ નવર્ષાણિ સ્વર્ગપાતાલભૂમિષુ ॥
એકનાડીસ્થિતાઃ સર્વે કુરાઃ સૌમ્યાશ્ચ ખેચરાઃ ।
સદો વૃષ્ટિં વિબ્ધનીયાત્પ્રભૂતં જલમાદિશેત ॥
સ્વર્ગનાડીગતાઃ કુરાઃ સૌમ્યાઃ પાતાલચારગાઃ ।
તદ્વૃષ્ટિર્ભવ્યતે તત્ર ક્ષિપ્રં તોયં સમુદ્રગમ્ ।

ત્રિનાડી ચક્ર

અ	આ	પુ	ઉ-ફા.	હ	જ્યે	મૂ	શ	પૂ-બા	સ્વર્ગ
બ	મૂ	પુ	પૂ. ફા.	ચિ	અતુ	પૂ-પા	ધ	ઉ-બા	પાતાલ
કે	રે	આ	મ	સ્વા	વિ	ઉ-પા	અ	રે	ભૂમિ

સમાપ્ત